

Α Ρ Κ Α Δ Ι Ο Υ
Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ν Ω Ν.

E
CODICIBUS PARISINIS
PRIMUM EDIDIT
EDMUND. HENR. BARKERUS.

ADDITA EST EDITORIS EPISTOLA CRITICA AD
JO. FR. BOISSONADE.

L I P S I A E #
APUD GERHARDUM FLEISCHERUM
M D C C C X X.

GODOFREDO HFRMANNO

**QUEM UNO ORE PLURIMAE CONSENTIUNT
GENTES LITERATI POPULI PRIMARIUM
ESSE VIRUM**

LIBELLUM HUNC

INSCRIPSIT

E D I T O R.

P R A E M O N I T U M.

In hac Arcadii editione accurate expressum est Apographum Gregorii Georgiadae Zalykii, quale ante biennium praestantissimus Barkerus Lipsiam transmisit. Plurima in eo insunt vitia, non illata, ut putamus, Zalykii negligentia, sed errore librarii qui Codicem Parisinum scripsit: sic tamen comparata illa maximam partem, ut nullo negotio corrigi possint, imprimis si adhibeas diversitatem scripturae ex altero Codice excerptam notatamque in imo margine paginarum. Haec praemoneri oportere visum fuit, ne forte operae talibus cavillationibus premerentur, quales in Photium Lipsiensem iactas commeminimus, quum illius Lexicon, consulto cogitatoque non abstersis libri manu scripti vitiis, prodiisset.

Notae passim adscriptae nec Barkeri sunt nec meae, sed eiusdem illius Zalykii, latine a me redditae: nam Graecus fere Gallica lingua usus fuerat.

Arcadio subiunxi Editoris ad Io. Fr. Boissonade, litteratae Galliae splendidissimum sidus, Epistolam Criticam, ante tres annos ad me hoc consilio missam, ut Lipsiae meaque opera ederetur.

G. H. S.

ΑΡΧΑΙΟΓ

ΠΕΡΙ ΤΟΝΩΝ.

Ο. Η. Ο

Arcadii de accentibus librum anno 1816. transscripsi e Codice
2102. Bibliothecae Regiae Parisiensis, apographumque contuli cum
Codice eiusdem Bibliothecae 2603., unde quas scripturae diversita-
tes enotavi, eas posui in imo margine paginarum.

Gregorius Georgiades Zalykius
Thessalonicensis.

ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΝΩΝ.)

2) Πίναξ τῶν βιβλίων καὶ τῶν περιεχομένων αὐ-
του, τῆς παρούσης βίβλου. 3)

Τὸ μὲν οὖν πρῶτον βιβλίον περιέχει τὰ εἰς
ν̄ λήγοντα ὀνόματα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀρσενι-
κὰ 4) καὶ θηλυκὰ. 5

Τὸ δὲ δεύτερον περιέχει τὰ εἰς ξ̄, καὶ εἰς ϑ̄,
καὶ τὰ εἰς ας̄.

Τὸ δὲ τρίτον, εἰς ης̄ καταλήγοντα 5).

Τὸ δὲ τέταρτον, τὰ εἰς ις̄.

Τὸ δὲ πέμπτον, τὰ εἰς ως̄ ὀνόματα λήγοντα 10
πάντα καθαρὰ 6).

Τὸ δὲ ἕκτον, ἀπὸ τῶν εἰς βος̄ ἀρξάμενον

1) Codex alter (2605.) titulum habet ἀρκαδίου γραμματικῆ.

2) Hic πίναξ descriptus est apud Villois. Epist. Vinar. p. 118.
In Codice altero sequitur Arcadii praefationem, quae finitur his
verbis: μετὰ τοῦ σαφεστέρου — ἐπικρινεῖς.

3) πίναξ τ. β. κ. τ. π. α. τ. π. β. a Cod. alt. absunt.

4) Cod. alt. συλλαβὴν ὄντα ἀρσενικά.

5) κατάληξιν.

6) ως̄ λήγοντα καθαρὰ.

συμπληροῖ 7) τὰ εἰς $\overline{\lambda\omicron\varsigma}$ · κατὰ γὰρ τὴν τῶν στοι-
χειῶν τάξιν ἢ παράθεσις καὶ ἐπὶ τῶν εἰς $\overline{\omega\upsilon}$ λη-
γόντων.

Τὸ δὲ ἑβδομον, ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\kappa\omicron\varsigma}$ μέχρι τῶν
5 εἰς $\overline{\omega}$ ὀνομάτων 8).

Τὸ δὲ ὄγδοον, ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\rho\omicron\varsigma}$, μέχρι καὶ
 $\overline{\psi\omicron\varsigma}$ καὶ ἔτι περὶ τῶν εἰς $\overline{\omicron\varsigma}$ οὐδετέρων.

Τὸ ἕννατον, περὶ τῶν εἰς $\overline{\upsilon\varsigma}$ συνθέτων.

Τὸ δὲ δέκατον περιέχει τὰ εἰς $\overline{\upsilon\varsigma}$ ἀρσενικὰ
10 καὶ θηλυκὰ, καὶ τὰ ἔχοντα διφθόγγους πρὸ τοῦ
 $\overline{\sigma}$ · ἔτι τὰ εἰς $\overline{\omicron\varsigma}$ καὶ $\overline{\psi}$.

Τὸ ἐνδέκατον περιέχει τὰ εἰς $\overline{\alpha}$ λήγοντα θη-
λυκὰ ὀνόματα.

Τὸ δωδέκατον, τὴν εἰς $\overline{\eta}$ κατάληξιν τῶν θη-
15 λυκῶν, καὶ τὴν εἰς $\overline{\omega}$, μετὰ τῆς τῶν συμφώνων
πάλιν τάξεως.

Τὸ τρισκαιδέκατον περιέχει περὶ οὐδετέρων
ὀνομάτων. 9)

Τὸ τεσσαρεςκαιδέκατον περιέχει πᾶν ὄνομα
20 μονοσύλλαβον.

Τὸ δέκατον πέμπτον, τὰς πλαγίας τῶν ὀνο-

7) ἕκτον ἀρξάμενον ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\beta\omicron\varsigma}$ συμπληροῖ.

8) ὀνομάτων abest.

9) Τὸ τρισκαιδέκατον περὶ οὐδετέρων ὀνομάτων διέξεισι.

μάτων κανονίζει, καὶ τοὺς κατὰ κλίσιν ἀριθμοὺς καὶ τοὺς κατὰ θέμα εἰρημένους.

Τὸ ἑκαίδεκατον περιέχει πᾶν ῥήμα καὶ πᾶσαν μετοχήν.

Τὸ δέκατον ἑβδομον περιέχει πᾶν ῥήμα τῶν εἰς μι, καὶ περὶ συνθέτων ῥημάτων.¹⁰⁾

Τὸ δέκατον ὄγδοον, ἀντωνυμίας, ἄρθρα καὶ προθέσεις περιέχει.

Τὸ δέκατον ἔνατον περιέχει ἐπιρρήματα καὶ συνδέσμους¹¹⁾.

10

10) Τὸ δέκατον ἑβδομον — ῥημάτων absunt.

11) Post v. συνδέσμους leguntur haec: Τὸ εἰκοστὸν, περὶ χρόνων τῶν ἐν φωνήσιν καὶ πνευμάτων. ἐπὶ δὲ τοῖς εἴκοσι ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ τὸ ἀναγνωστικὸν εἶδος κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν λέξεων παραδέδοται ἀκολούθου μετὰ τὴν δήλωσιν τῆς καθ' ἑκάστην προσώδιας γινομένης διδασκαλίαν περὶ διαστολῆς καὶ συναλοιφῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν παρακολουθούντων τῇ ἀναγνώσει, οἷον ὅτε τὸ ζεὺς ὀξύνόμενον οὐκ ἔχει τὴν ὀξεῖαν ῥωννυμένην, ἐν τῷ ζεὺς δ' ἐπὶ οὖν τρῶας, ἀλλ' ἐγκλινομένην διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ συνδέσμου. ἐν γοῦν τῷ ζεὺς τε καταχθόνιος ῥώννυται διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ τέ. ἡ δὲ οἱ ἀντωνυμία περιοπωμένη ἐν τῷ οἱ αὐτῷ θάνατον, οὐκ ἐφύλαξε τὴν περισπωμένην ἐν τῷ καὶ οἱ ἐπευχόμενος, τῆς συντάξεως τοῦτ' ἀπαιτούσης τοῦ σημαυνομένου. οὕτως ἔχει καὶ τὸ μάχη ἐνι κυδιανείρῃ, καὶ ὅσα ἄλλα.

Τὰ εἰς αν λήγοντα ἀπλᾶ ὀνόματα ὀξύνεσθαι θέλει κ. τ. λ.

1) Ἀρκαδίου περὶ τόνου τῶν ὀκτῶ μερῶν τοῦ λόγου, καὶ περὶ εὐρέσεως τῶν προσφωδιῶν, καὶ περὶ ἐγκλιτικῶν 2) καὶ ἐγκλινομένων, ἐν ᾧ καὶ περὶ πνευμάτων καὶ χρόνων. 3)

5 **Τ**ὸ ἐφικέσθαι τῆς ἐν προσφωδίαις καθολικῆς ἀναλογίας ποθοῦντες, πρὸς δὲ τὸ μῆκος τῆς Ἡρωδιανοῦ πραγματείας ἀπαγορεύοντες, ἡ δι' ἐπιτομῆς παράδοσις ὀνήσει πρὸς τὸ βούλημα. Σκόπει οὖν εἴ τι καὶ ἡμῖν ἦνυσται χρήσιμον εἰς συντομίαν, 10 ἀλλὰ καὶ εἰς σαφήνειαν. ἐπεὶ γὰρ τὸ πολύνυλον τῶν ὀρισμῶν ἐν πολλοῖς κανόσιν ἀθρόως κείμενον δύσληπτον ἦν, καταδηρέθη τοῦτο, ἵν' εὐληπτα γένηται διαιρεθέντα, ὑφ' ἐν κείμενα τῷ Ἡρωδιανῷ· τὸ γὰρ ἅμα γένος, εἶδος, σχῆμα, κατάληξιν, 15 παράληξιν, ἀρχὴν, χρόνον, στοιχεῖον, πάθος, παρατηρεῖν, καὶ ὅσα ἄλλα, ἢ τὰ πλεῖστα τούτων, χαλεπὸν καὶ δυσέφικτον. ἐφ' ἐκάστῳ δὲ τῶν τοιούτων ὀρισμῶν ἢ μὴ ἐπιπολλῆς ἅμα διὰ τῶν παραδειγμάτων εὐθὺς παράθεσις, ἀπαγορεύει διάνοι- 20 αν, ὥστε ῥᾶον τοῖς ἄλλοις ἀκολουθεῖν. δεῖ δὲ τὸν ἐφ' ἐκάστου κανόνος περιμένοντα λόγον, οὕτως

1) Apud Villoison. p. 117. usque ad vv. μετὰ τοῦ σαφιστέρου — ἐπικρινεῖς.

2) Villoison. ἐγκλίσεως.

3) Ἀρκαδίου — χρόνων in Cod. alt. absunt.

ἔχειν αὐτὸν ἐντελεῖ συναγόμενόν τε ἐκ τῶν κατὰ μέρος, ἵνα μὴ συντομία μόνον, ἀλλὰ καὶ σαφήνεια τοῖς ἐντευξομένοις ἰπάρχη. συντομίας δὲ χάριν παρεῖται τὸ διὰ ζητήσεως κανονίζειν τῶν ἀνατρεπομένων λόγον, τῶν δὲ κρατυνομένων· ἱκανόν⁵ γὰρ τῷ κρατοῦντι λόγῳ πείθεσθαι περὶ τῆς ὀρθῆς προσωδίας, ὅτε⁴) τῆς ὀρθότητος τὸν ἑλληνισμὸν μὴ διαμαρτάνειν, καὶ τοῦ ταύτην συνιστῶντος λόγου μὴ ἀνεπιστήμονα ἔχειν. ἀλλὰ καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν παραδειγμάτων, καὶ ἡ περὶ τῶν¹⁰ ἀγροουμένων ἐν αὐτοῖς ἐξηγήσεις, καὶ ἡ τῆς χρήσεως αὐτῶν πολλὴ παράθεσις καταλείπεται τῷ συγγραφεῖ· κακείθεν αὐτὰ λήψεται ὁ μὴ μόνον τὴν τῶν προσωδιῶν ὀρθότητα ζητῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς δυνάμεις καὶ χρήσεις φιλομαθῶν. εὐθύ¹⁵ οὖν τὴν ἐν τῷ προοιμίῳ διατριβὴν περιελόντες ἐνδεικνυμένην τὸ μέγεθος τῆς πραγματείας, καὶ τῶν πρότερον γεγραφότων τὸ ἐνδεῆς ἐλέγχουσαν, ἐπ' αὐτὰ ἤξομεν τὰ πρὸς ἐπίγνωσιν τῆς ἀναλογίας κατεπεύγοντα. εἰ δὲ τὸ συντομώτερον τοῦ πρὸς²⁰ ἡμῶν ἐπειγομένου πεποιήκαμεν ὅσπερ ἐζήτησας, μετὰ τοῦ σαφεστεύου καὶ εὐσυνόπτου τοῖς πολλοῖς ἐπικρινεῖς⁵).

4) Villosion. p. 117.: „lege ὡστε“.

5) Post ἐπικρινεῖς in Cod. alt. incipit Πίναξ, ut supra monui.

Τὰ εἰς $\bar{\nu}$ λήγοντα ὀνόματα ἀρσενικά καὶ
θηλυκά. 6)

Βιβλίον α΄.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}\nu$ λήγοντα ἀπλᾶ ὀνόματα ὀξύνεσθαι
5 θέλει, ἐπ' εὐθείας πτώσεως μὴ τροπὴν ἀναδεξά-
μενα ἀπὸ τῶν εἰς $\bar{\eta}\nu$ βαρυτόνων, οἷον παιᾶν, ἰάν,
δωρεᾶν, ἀλκμᾶν, τιτᾶν, πελεκᾶν.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}\nu$ σύνθετα ἀπὸ ἀπλῶν ῥημάτων πάντα
βαρύνονται, οἷον αἰγίπαν, ἐρμόπαν, αἰνοτίταν. τὸ
10 δὲ καρβᾶν ὀξύνεται, καὶ ὅσα μὴ ἀπὸ ἀπλῶν ῥη-
μάτων.

Τὰ εἰς $\bar{\eta}\nu$ λήγοντα μὴ συντεθειμένα ἀπὸ τῶν
εἰς $\bar{\eta}\nu$ ῥημάτων, εἰ ἔχει 7) πρὸ τοῦ $\bar{\eta}\nu$ δασὺ σύμ-
φωνον ἢ ψιλὸν, ὀξύνεσθαι θέλει, οἷον, ἀρχήν, εὐ-
15 κήν, ναυκήν, κηφήν, ὄρφην.

Τὰ εἰς $\bar{\eta}\nu$ ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ
τὸ $\bar{\alpha}$ ἦτοι μόνον, ἢ καὶ σὺν ἑτέρῳ φωνήεντι, δις-
σύλλαβα ὀξύνεται, εἰ μὴ ἔχοι οὐδετέρου προσχημα-
τισμὸν, οἷον ἀγήν, αὐχήν, ἀτμήν, ἀπτήν, ἀδὴν,
20 ἢ νόσος.

Τὰ εἰς $\bar{\eta}\nu$ λήγοντα ἔχοντα πρὸ τοῦ $\bar{\eta}$ τὸ $\bar{\sigma}$,
ἢ διπλοῦν σύμφωνον παραληγόμενον τῇ $\bar{\sigma}\nu$ δι-
φθόγγῳ, ὀξύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ παρασχηματίζοιτο
οὐδετέρῳ γένει, οἷον ἔσσην, καμασσην, οἰχθήν,
25 νασσην, ἐρσην, αἰζήν, ἀζήν, ἐψην.

6) Τὰ εἰς $\bar{\nu}$ λ. ὀ. α. κ. θ. absunt.

7) ἔχοι.

Τὰ εἰς ἡν λήγοντα ὀξύνεται, βαλλήν, τελλήν, ὠλλήν, σωλλήν, κελήν, σιπελήν. σεσημείωται τὸ ἔλλην βαρυνόμενον.

Τὰ εἰς ἡν ἀπλᾶ ἔχοντα δεδιπλασιασμένον σύμφωνον ὀξύνεται, εἰσῆν, ὄσσην, τελλήν, βαλλήν, 5 πλῆν τοῦ ἔλλην. τὸ δὲ ἄρρην ἀττικῶς ἀπὸ τοῦ ἄρσην γέγονε.

Τὰ εἰς ἡν κατ' ἐπιπλοκὴν δύο συμφῶνων ὀξύνεται· πυθμῆν, κερβῆν, πλῆν τοῦ ἔκτην.

Τὰ εἰς ἡν ἔχοντά τι τῶν μέσων πρὸ τοῦ ἡ¹⁰ ὀξύνεται, ὅποτε διχρόνῳ παραλήγοιτο, ἢ φύσει μακρᾶ, οἶον ὠγήν, ἀδήν, ἀττήν, ἀτταγήν, τριβῆν, ὁ τρίπους.

Τὰ εἰς ἡν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς χαιροῦσι τῇ ὀξείᾳ, οἶον ἀτταγήν, κορδυλήν, μαραθῆν, 15 θῆν, πλῆν τοῦ περπέρην.

Τὰ εἰς ἡν ἀπὸ ῥητῶν ἦτοι διαλεγόμενων τῶν εἰς ἡν βαρύνεται, οἶον ἔλλην, φιλέλλην, εἴρην, μελείρην, ποιμῆν, ἀρχιποίμην.

Τὰ εἰς μῆν ὀξύνεται, εἰ μὲν σύνθετα ἀπὸ δύο ἀπλῶν εἴη τῶν εἰς μῆν, δαμῆν, λιμῆν, ὑμῆν, ποιμῆν.

Τὰ εἰς ῥην καθαρὸν μὴ ἔχοντα πρὸ τέλους συλλαβῆν εἰς τὸ ε φωνῆεν καταλήγουσαν ὀξύνεται, εἴρην, πιρῆν, διπρῆν, πλῆν τοῦ ἄρρην. 25

Τὰ εἰς ῥην καθαρὸν παραλήγοντα⁸⁾ ὀξύνεται, οἶον ἐρῆν, τέρῆν, θέρῆν ποταμὸς, πέρῆν.

8) καθαρὸν τῷ παραλήγοντα (sic).

Τὰ εἰς ἡν δικατάληκτα ἀπλᾶ μὲν ὀξύνηται, δελφὶν καὶ δελφίς, τριχὶν καὶ τριχίς⁹⁾, σαλαμὶν καὶ σαλαμίς, ἀκτὶν καὶ ἀκτίς. σύνθετα δὲ βαρύνεται, εὐ-ἀκτιν, χρυσᾶκτιν.

5 Τὰ εἰς ἡν λήγοντα βαρύνεται ἔξαιρέτως παρὰ τοῖς αἰολεῦσι, φόρκυν, πόλτυν, γόρτυν, τέκτυν, ὀτέκτων.

Τὰ εἰς βων δυσύλλαβα ἀρσενικὰ βαρύνεται, εἰ μὴ μέρος σώματος δηλοῖ, οἶον στεῖβων, τρίβων, 10 στράβων, ἄμβων.

Τὰ εἰς βων ὑπερδυσύλλαβα ὀξύνηται, ἀλαβῶν, ἀρράβων. τὸ δὲ χαρναβῶν περισπᾶται.

Τὰ εἰς γων δυσύλλαβα ἀρσενικὰ, ὅποτε μὴ περιεκτικὴν ἔχει δύναμιν διὰ τοῦ ο κλίνοιτο κατὰ τὴν 15 πρὸ τέλους συλλαβὴν, βαρύνεται· οἶον πύργων, αἶγων, μέγων. τὸ δὲ φλεγῶν καὶ ἄγων ὀξύνονται.

Τὰ εἰς γων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνηται καὶ βαρύνεται. καὶ βαρύνεται μὲν, ὅσα φυλάττει τὸ ω κατὰ τὴν γενικὴν, καὶ διὰ τοῦ ντ κλίνεται, ἐλέγων, 20 λάγων¹⁰⁾, προάγων, σαλάγων, ἐρίγων. ὀξύνηται δὲ διὰ τοῦ ο κλινόμενα, εἰ μὴ ἀπὸ συνθέτου τοῦ ὄσ παρῶνυμα ὑπάρχοι· οἶον παφλαγῶν, λαιστρηγῶν¹¹⁾, ἀρηγῶν ὁ σύμμαχος, πλὴν τοῦ καταπύγων· τὰ γὰρ ἀπὸ συνθέτων εἰς ὄσ παραχθέντα κατὰ τοῦ αὐτοῦ 25 σημαυνομένου βαρύνεται· ἄπειρος, ἀπείρων, ἀναιμος, ἀναίμων, ἀγκύλος, ἀγκύλων.

9) τελχιν καὶ τελχίς προ τριχιν καὶ τριχίς.

10) ἀάγων προ λάγων.

11) λαιστρηγῶν.

Τὰ εἰς θων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεται, ὅπο-
 τε μὴ τόπου ἢ ὄρους ὄνομα ὑπάρχοι, ἢ διὰ τοῦ ντ
 κλίνοιτο, καὶ φυλάττει τὸ ω τῆς εὐθείας, οἷον φαέ-
 θων φαέθοντος, πυριφλεγέθων πυριφλεγέθοντος,
 5κιναίθων, ἐνοσίχθων. τὸ μέντοι μαραθῶν, ἀργα-
 θῶν ὀξύνεται. τὸ δὲ ἵπποθῶν περισπᾶται φυλάτ-
 τον καὶ τὸ ω μέγα, καὶ διὰ τοῦ ντ κλινόμενον.

Τὰ εἰς κων δυσύλλαβα ἀρσενικὰ, ὅποτε μὴ
 εἷη περιεκτικὰ, ἢ μέρος σώματος σημαίνοντα¹³⁾,
 10βαρύνεται, χάλκων, δράκων, αἰκῶν¹⁴⁾, λά-
 κων. τὸ δὲ κροκῶν, πενκῶν, χαλκῶν ὡς περιεκτικὰ
 ὀξύνεται, καὶ τὸ ἀγκῶν μέρος σώματος, καὶ τὸ ἀγ-
 κῶν πόλις, ὡς θηλυκὸν, καὶ τὸ ἐρκῶν¹⁵⁾.

Τὰ εἰς κων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται καὶ
 15βαρύνεται καὶ περισπᾶται. τὰ μὲν οὖν διὰ τοῦ ντ
 κλινόμενα καὶ ὁ παραληγόμενα περισπᾶται, ἵππο-
 κῶν, λαοκῶν. τὰ μέντοι μὴ οὕτως καὶ παραληγόμενα
 τῷ α ὀξύνεται, εἰ ἔστι τοπικώτερα, οἷον χαρα-
 κῶν, ἀνθρακῶν, δαρμακῶν τὸ βαφεῖον· τοιοῦτο
 20καὶ τὸ γυναικῶν, ἐλικῶν, ὡς τοπικόν· τὸ μέντοι
 τριάκων, σαλάκων, καὶ αἰολεσίκων ὑγιῶς βαρύνεται·
 οὐ γὰρ εἰσι τοπικά.

Τὰ εἰς λων δυσύλλαβα βαρύνονται μὴ ὄντα το-
 πικὰ, οἷον δόλων, φίλων, γέλων. τὸ δὲ αὐλῶν καὶ
 25μυλῶν ὡς τοπικὰ ὀξύνονται.

13) σημαῖνοι.

14) κίκων pro αἰκῶν.

15) ἔρκῶν (sic).

Τὰ εἰς $\bar{\lambda}\omega\nu$ λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνονται, μὴ ὄντα περιεκτικά, ἀπόλλων, κεφάλων. τὸ δὲ ἀμπελῶν, καὶ μηλῶν, ὡς περιεκτικά ὀξύνονται· τὸ βαβυλῶν ἀρσενικῶς, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις, ὁμοίως καὶ τὸ μιμαλῶν θηλυκόν, σημαίνει δὲ μαινάδα¹⁶). 5

Τὰ εἰς $\bar{\mu}\omega\nu$ δισύλλαβα μὴ ὄντα τοπικά, ἢ ἐπὶ καιροῦ λαμβάνοιτο, ἢ ἔχοι πρὸ τοῦ τέλους τὸ ν ἐκτεταμένον, βαρύνεται, ἔρμων, σάλμων, τίμων, σίμων. τὰ μέντοι ὀξυνόμενα τοπικά ἐστίν, ἢ ἐπὶ καιροῦ λαμβάνοιτο, ἢ ἔχοι τὸ ν ἐκτεταμένον· καὶ τὸ¹⁰ κρεμῶν ὀξύνεται.

Τὰ εἰς $\bar{\mu}\omega\nu$ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰ παραλήγοιτο φύσει ἢ θέσει μακροῦ, βαρύνεται, ἀμύμων, ἐγκύμων, ἠγήμων, φιλήμων.

Τὰ εἰς $\bar{\mu}\omega\nu$ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα¹⁵ ἄβραχεϊ, καὶ μὴ κλινόμενα διὰ τοῦ $\bar{\nu}\tau$, ὀξύνεται· εἰ δέ τι ἐβαρύνθη, ὡς κύριον. καὶ ὀξύτονα μὲν τελαμῶν, καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ προσηγορικόν, καλαμῶν, πλαταμῶν, κεραμῶν, περιεκτικόν· κεράμων δὲ τὸ κύριον, ὡς τὸ ποτάμων, ἄσάμων. τὸ δὲ τε-²⁰ράμων βαρύνεται, ὡς διὰ τοῦ $\bar{\nu}\tau$ κλινόμενον.

Τὰ εἰς $\bar{\mu}\omega\nu$ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν βραχεϊαν, ὑπεσταλμένης τῆς εἰς τὸ $\bar{\alpha}$ παραλήξεως, εἰ μὴ ἐγκλίνοιτο διὰ τοῦ $\bar{\nu}\sigma$, τῆς πρὸ τέλους οὐσης διὰ τῆς $\bar{o}$, ὀξύνεται· εἰ δὲ διὰ τοῦ ϵ ,²⁵ βαρύνεται, οἶον ἐπὶ τῶν βαρυτόνων, ἀρτέμων, πο-

16) ἦτοι μαινὰς pro σημαίνει δ. υ.

λέμων, διδύμων. τῶν δὲ ὀξύτόνων τὸ τυμῶν, ἰτυμῶν, κηδεμῶν, ἀκρεμῶν, ἐθνημῶν τὸ ἔθνος.

Τὰ διὰ τοῦ αιμων βαρύνεται, δαίμων, αἴμων, ἀναίμων, κακοδαίμων.

5 Τὰ εἰς ων μὴ ἔχοντα ἐν ἐπιπλοκῇ σύμφωνον, ἢ κατὰ διάστασιν, εἰ μὴ ἐπὶ πόλεως εἶη, ἢ περιεκτικὰ, βαρύνεται, μένων, ἄμφων, ἄγνων. τὸ καρῶν ὡς ἐπὶ πόλεως ὀξύνεται· καὶ τὸ δαφνῶν, ὡς περιεκτικόν.

10 Τὰ εἰς ων ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς φωνῆεν ἢ φωνήεντα λήγουσαν, εἰ μὴ τοπικὰ εἶη, βαρύνεται, ἢ ἰσοδυναμεῖ τοῖς διὰ τοῦ ωνος, οἶον κώνων, σίνων. τὸ δὲ καμῶν ὀξύνεται, προσέτι ¹⁷⁾ πλαταιῶν καὶ ξενῶν.

15 Τὰ εἰς ων, ὅποτε μὴ εἶη ἐπίθετα, δυνάμενα καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεσθαι, βαρύνονται, ἄζων, πράζων. τὸ μέντοι δραξῶν ὀξύνεται ὡς ἐπιθετικόν.

Τὰ εἰς ων μὴ ὄντα περιεκτικὰ βαρύνεται, λάμπων, δράπων ὁ δραπέτης, δούπων, ἵπων τὸ τοκύριον, ἵπων περιεκτικόν, πέπων τὸ πεπώνιον, πεπὼν περιεκτικόν.

Τὰ εἰς ων μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, εἰ μὴ εἶη περιεκτικὰ, ἢ ἐπὶ πόλεων, ἢ διὰ τοῦ ων κλίνεται, βαρύνεται, ἄβρων ¹⁸⁾, πρόφρων, μάκρων. τὸ μέντοι ἀντροῶν, λουτροῶν, ὡς περιεκτικὰ ὀξύνεται. τὸ δὲ ἐξικροῶν, καὶ ἐρμοκροῶν, ὡς διὰ τοῦ ων κλινόμενα ὀξύνεται.

17) καὶ πρὸ προσέτι.

18) ἄβρων.

Τὰ εἰς ῥων μετ' επιπλοκῆς συμφώνου, εἰ μὴ εἶη περιεκτικά, ἢ ἐπὶ πόλεων, ἢ διὰ τοῦ ντ κλινόμενα, βαρύνεται, ἀφρων, πρόφρων, μακρων. τὸ μέντοι ἀντρῶν, λουτρῶν, ἀνδρῶν, ὡς περιεκτικά ὀξύνεται. τὸ δὲ ἐξικρῶν, καὶ ἐρμοκρῶν, ὡς διὰ τοῦ ντ5 κλινόμενα, ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ρων μὴ παραληγόμενα τῇ οἰ ἢ αἰ διφθόγγῳ, εἰ μὴ τοπικά εἶη ἢ πόλει ὁμωνυμεῖ, βαρύνονται, θήρων, νέρων, γέρων, τήρων. τὸ δὲ οἰρῶν καὶ σχαιρῶν διὰ τὰς διφθόγγους, καὶ τὸ προ-10 θυρῶν, ἀχυρῶν, πλευρῶν, ὡς τοπικά ἢ ὁμώνυμα.

Τὰ εἰς σων ἀρσενικά, εἰ μὴ ἐθνικά εἶη, ἢ περιεκτικά, βαρύνονται, παύσων, θράσων, αἰσων, ἰάσων. τὸ δὲ λοσῶν πόλις, καὶ τὸ κισσῶν, ὡς περιεκτικόν. 15

Τὰ εἰς των μὴ περιεκτικά διὰ τοῦ ο κλινόμενα βαρύνεται· εἰ δέ τι ὀξυνθῆ, τοῦτο διαστολὴν ἀνεδέξατο βαρυνομένου, πλούτων, πλάτων, κράτων, χίτων ποταμός· χιτῶν δὲ τὸ ἱμάτιον. τὸ ἀρίστων, ἐκάτων, χαρίτων βαρύνονται· τὸ δὲ κοιτῶν, ἰστών,20 προβατῶν ὡς περιεκτικά ὀξύνεται.

Τὰ δὲ διὰ τοῦ νων ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς καὶ βαρύνεται καὶ ὀξύνεται. καὶ βαρύνεται μὲν, ὅσα κλίνονται διὰ τοῦ ω, μὴ συνεπιπτόντα πόλεσιν, ὡς ἔχει ἀμφιτρῶν, ἠλεκτρῶν. τὸ δὲ σικυῶν ὀξύνεται. τὰ25 μέντοι κατὰ γενικὴν τρέποντα τὸ ω εἰς ο ὀξύνεται, ἠλεκτρῶν, γηρυῶν, ἀμφικτυῶν¹⁹⁾.

19) ἀλεκτριῶν, γηρυῶν, κερκυῶν, ἀμφικτυῶν.

Τὰ εἰς $\overline{\omega\omega\omega}$ ἀρσενικὰ σύνθετα διὰ τοῦ $\overline{\nu\tau}$ κλι-
νόμενα περισπᾶται, ἀγλαοφῶν, ξενοφῶν, ἀντιφῶν,
δημοφῶν. τὸ μέντοι κολοφῶν ὀξύνεται.

Τὰ εἰς $\overline{\chi\omega\omega}$ δυσύλλαβα ἀρσενικὰ βαρύνονται μὴ
5 ὄντα μηνῶν ὀνόματα, βρύχων, τρύχων, σπέρχων.
τὸ δὲ γλίχων ὄφειλε βαρύνεσθαι. εἰ δὲ θηλυκὸν καὶ
διὰ τοῦ $\overline{\beta}$, ὀξύνεται. τὸ δὲ παχῶν ὀξύνεται, ὄνομα
μηνὸς παρ' αἰγυπτίοις ὄν. τὸ δὲ πολυσπερχῶν διὰ
τοῦ $\overline{\nu\tau}$ περισπᾶται, ὡς ξενοφῶν καὶ ἰπποκῶν ²⁰).
10 σεσημειῶται τὸ ποσειδῶν, καὶ ταῶν, καὶ τυφῶν, πε-
ρισπώμενα μὲν, οὐ μέντοι διὰ $\overline{\nu\tau}$ ²¹) κλινόμενα.

Τὰ εἰς $\overline{\omega\omega}$ θηλυκὰ μὴ ἐπὶ πόλεων κατηγορούμε-
να ὀξύνεται, ὅποτε μὴ διὰ τοῦ $\overline{\omicron}$ κλίνεται, χιῶν,
λαγῶν, τρυγῶν, ταγῶν, γοργῶν. τὸ δὲ τριή ²²),
15 μῆκων, γλίχων, βαρύνονται, φυλάττοντα τὸ $\overline{\omega}$ ἐπὶ
τῆς γενικῆς.

Τὰ εἰς $\overline{\omega\omega}$ δυσύλλαβα ἐπὶ πόλεων ὀξύνονται· εἰ
δέ τι βαρυνθῆ, ἑτέρῳ χαρακτήρι, ἢ διαστολῇ σημα-
νομένου, ἰῶν, πλευρῶν, πυθῶν, σιδῶν. τὸ ἴτων
20 βαρύνεται, ὡς ἐν ἑτέρῳ χαρακτήρι ὑποπεσόν· κα-
θόλου γὰρ τὰ εἰς $\overline{\omega\omega}$ δυσύλλαβα, φύσει μακρὰ πα-
ραληγόμενα, βαρύνεται μὴ ὄντα τοπικὰ, διὰ τὸ κοι-
τῶν. τὰ δὲ βαρύτερα, πλούτων, γείτων, τρίτων,
σοῦλμων πόλις Σικελίας, πλὴν τοῦ κροτῶν.

20) διὰ τοῦ $\overline{\nu\tau}$ κλινόμενον περισπᾶσθη. τὰ εἰς $\overline{\omega\omega}$ ἐν τέλει ἔχον-
τα τὸν τόνον καὶ κλινόμενα διὰ τοῦ $\overline{\nu\tau}$ περισπᾶται, ξενοφῶν, ἴπ-
ποκῶν.

21) διὰ τοῦ $\overline{\nu\tau}$.

22) τριήρων.

Τὰ εἰς ὦν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐπὶ πόλεων ὀξύνησθαι θέλει, εἰ μὴ εἰς ᾠων λήγοι, ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους ὦ, ἢ ἔννοιαν συνθέσεως, ελαιῶν, μηδεῶν, σικυῶν, βαβυλῶν. σσημειῶται τὸ ἀσκάλων, καὶ ἄσσάλων. 5

Τὰ εἰς ὦν σύνθετα ἀπὸ ἀπλῶν συντεθειμένα ῥητὰ ἀπὸ βαρυτόνων βαρύνονται, ἀνακρίων, χαμαιλίων. τὰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων περισπῶνται, φιλοξενοφῶν· καὶ τὰ ἀπὸ ὀξύτόνων φυλάττει τὴν ὀξεῖαν, φιλομακεδῶν, ἰππαλεκτροῶν. 10

Τὰ εἰς ὦν ὀξύτονα δισύλλαβα καὶ μονοσύλλαβα ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, ὁπότε μὴ σχέσει τονικῇ ἤνωται, ὡς ἔχει τὸ κατὰ συνήθειαν, προκοιτῶν, προπυλῶν, προθυρῶν. τὰ δὲ ἄλλα ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, οἶον βαθυλείμων, 15 ἀχίτων, αὐτόχθων.

Αἱ εἰς ὦν λήγουσαι μετοχαὶ δισύλλαβοι ὀξύτονοῦμεναι καὶ ὀνόματα κλινόμενα μετατιθέασι τὸν τόνον, οἶον ἀμφίων, ὑπερίων. Καὶ τοσαῦτα περὶ τῶν εἰς ὦν ληγόντων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν. 20

Τὰ εἰς ὦν τοὺς τρεῖς ἐπιδέχεται τόνους, τὰ μὲν γὰρ ὀξύνεται, ὡς αἰῶν, τὰ δὲ βαρύνεται, ὡς πλάτων, τὰ δὲ περισπᾶται, ὡς ξενοφῶν.

Τὰ εἰς ὦν συγκριτικὰ καὶ ὑποκοριστικὰ βαρύνεται, ἀτρείων, κρονίων, μωτίων, ἠφαιστίων. 25

Τὰ διὰ τοῦ ᾠων ἀρσενικὰ δισύλλαβα παραληγόμενα ἂ βραχεῖ βαρύνεται, μὴ ὄντα περιεκτικὰ,

φάων, κάκων ²³⁾, κρέων, λέων, νέων, νεών δὲ ὡς περιεκτικόν.

Τὰ διὰ τοῦ ἰων βραχεῖ παραληγόμενα βαρύνε-
ται, ἡμαθίων, ἐνδυμίων.

5 Ἔτι καὶ τὰ ἔχοντα τὸ ἰ μακρόν, κίων, πρίων,
ἐχίων, δηίων, ἀμφίων, βραχίων.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ἰων, μαχάων, ποσειδάων,
ἀρετάων. Τὰ εἰς ὠν ὀνόματα μηνῶν ἢ χρόνων ὀξύ-
νεται, ποσειδεῶν, ἐλαφιβολιῶν, καὶ τὰ τοπικά πε-
10 ριεκτικά, ἀγών, ἰππίων, ἀνδρῶν.

Τὰ διὰ τοῦ αἰων ὑπερδισύλλαβα, εἰ μὴ εἷη ὀνό-
ματα μηνῶν ἢ ποταμῶν, βαρύνονται, οἶον εὐφραίων,
ἀκταίων, εὐαίων.

Καὶ περὶ μὲν τῶν εἰς ὦ ληγόντων τοσαῦτα ²⁴⁾.

15 Περὶ τῶν εἰς ξ καὶ εἰς ρ καὶ εἰς ας ληγόντων
ὀνομάτων.

Βιβλίον β΄.

Πᾶν ὄνομα εἰς ξ λῆγον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν
βαρύνεται, εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἷη συντεθειμένον, καὶ
20 μίαν συλλαβὴν φυλάττει τοῦ ῥήματος, καὶ ἐπιθετι-
κὸν ὑπάρχοι, μὴ ἐθνικὸν, φαίαξ, θώραξ, ἄναξ,
κλίμαξ, ἀύλαξ· τὸ διασφαξ ὀξύνεται.

Τὰ δὲ ἀπὸ ῥήματος συγκείμενα, βλεφαριπάξ,
καὶ κитροβαστάξ, καὶ νεκροβαστάξ. τὸ δὲ ἄσφαξ
25 βαρύνεται ὡς ἐθνικόν.

²³⁾ καων (sic).

²⁴⁾ Καὶ περὶ μ. τ. ε. ν λ. τ. absunt.

Τὰ εἰς $\bar{\epsilon}\xi$, καὶ $\bar{\iota}\xi$, καὶ $\bar{\omicron}\xi$, καὶ $\bar{\upsilon}\xi$, πάντα βαρύνε-
ται, λέλεξ, πέριδιξ, καππάδοξ, κῆρουξ.

Τὰ εἰς $\bar{\eta}\xi$ μὴ ὄντα σύνθετα ἐπιθετικὰ βαρύνε-
ται, μύρμηξ, σκώληξ, ἀλώπηξ.

Τὰ εἰς $\bar{\eta}\xi$ σύνθετα παρὰ ῥῆμα ὀξύνεται, εἰς
ἐπιθετικὰ εἶη, βουπλήξ, κωμοπλήξ, μεθυπλήξ. τὸ
ὑσπλήξ καὶ ἀντίσπλήξ βαρύνεται, ὅτι οὐκ ἐπιθετι-
κά. τὸ δὲ χηραλώπηξ καὶ αὐτὸ βαρύνεται, ὡς τὸ
χαμαισκώληξ, λεοντομύρμηξ.

Τὰ εἰς $\bar{\omega}\xi$ ὀξύνεται, ὅσα μίαν συλλαβὴν ἔχειο
ἐπὶ τέλους ἐν τῇ συνθέσει, ἀπορήρωξ, κυμοτροῶξ,
θυλακοτροῶξ, φυλάξαντα συλλαβὰς ἐν τῇ συνθέσει.

Περὶ τῶν λεγόντων εἰς $\bar{\alpha}\rho$.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}\rho$ ὑπὲρ μίαν, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε οὐ-
δέτερα, βαρύνεται, μάκαρ, δάμαρ, ὄναρ, οὐθαρ. 15

Ἔτι τὰ εἰς $\bar{\omega}\rho$, ῥήτωρ, κείωρ, ἄπωρ.

Ἔτι τὰ εἰς $\bar{\upsilon}\rho$, οἷον μάτυρ, κέρκυρ, ἴλλυρ,
λίγυρ.

Τὰ εἰς $\bar{\eta}\rho$ ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. καὶ ὀξύνε-
ται μὲν ἀπλᾶ ὄντα ἀρσενικά. ὁ δὲ λόγος τοῦ τ¹⁰
προηγούμενου τοῦ $\bar{\eta}$, στατήρ, ἐλατήρ, καμπτήρ,
ἐξαστήρ. ἐξαύτηρ δὲ κύριον, ὡς τὸ ἀμάτηρ καὶ
ἀντηρ, καὶ ἄστηρ κύριον. ἀρσενικά δὲ εἶπε διὰ
τὰ θηλυκά. καὶ γὰρ τὰ εἰς $\bar{\eta}\rho$ θηλυκὰ μὴ μετα-
τιθέμενα κατὰ τὸ εἶδος ποιητοῦ εἰς διάφορον γέ-25
νος βαρύνεται, μήτηρ, θυγάτηρ, δημήτηρ. τὸ δὲ
γαστήρ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ἡ̄ εθνικὰ ἢ κύρια, μὴ συνεπιπτον-
τα προσηγορικοῖς, βαρύνονται, ἴβηρ, ἀνίβηρ²⁵),
δόμηρ, πήρ. τὸ μέντοι ἔλευθῆρ ὀξύνεται, ὡς τὸ
ἀστήρ.

5 Τὰ εἰς ἡ̄ ἀπλά, μὴ ὄντα σύνθετα, μηδὲ
εθνικὰ, ὀξύνεται, ἀνήρ, ἀήρ, αἰθήρ, σπινθήρ.
τὸ μέντοι ἐρήρ, ὡς σύνθετον, βαρύνεται.

Τὰ εἰς ἡ̄ ὀξύτονα, φυλάττοντα τὸ ἡ̄ κατὰ
τὴν γενικὴν, φυλάττει καὶ τὸν τόνον ἐν τῇ συν-
10 θέσει, οἶον δετήρ, ἀμαλλοδετήρ, στατήρ, ὀβολο-
στατήρ. τὸ μέντοι ἀνήρ, διπάνηρ, δαήρ, πολυ-
δάηρ, πατήρ, πολυπάτηρ²⁶), ὡς μὴ φυλάττοντα
τὸ ἡ̄, βαρύνονται. καὶ τὸ πάνθηρ καὶ σατυρόφηρ
ἀπὸ μονοσυλλάβων.

15 Τὰ εἰς εἰρ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀσυνήθη
μὲν, τὰ δὲ εὐρεθέντα βαρύνεται, βλέχειρ, σά-
περ, ἐλεάζειρ, λίγειρ, ἐλάτειρ, ἑκατοντάχειρ, ἀν-
τίχειρ. ἔτι καὶ τὰ μονοσύλλαβα, οἶον χεῖρ,
φθεῖρ, εἶρ.

20 Τὰ εἰς ὦρ πάντα βαρύνονται, νέστωρ, ἔ-
κτωρ, κάστωρ, ἄχωρ τὸ τῆς κεφαλῆς πιτύρισμα.
τὸ μέντοι ἰχώρ ὀξύνεται.

Περὶ τῶν εἰς ἄς πολυσυλλάβων.

Τὰ εἰς ἄς πολυσύλλαβα ἐκτεταμένον ἔχοντα
25 τὸ ἄ βαρύνεται ἢ περισπᾶται. καὶ βαρύνεται μὲν

25) ἀννίβηρ.

26) αἰνοπάτηρ ἢ πολυπάτηρ.

αίας, θόας· περισπᾶται δὲ ἀρκᾶς, πελεκᾶς. οὐδέποτε δὲ ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ὡσιν ἀπὸ παθητικοῦ παρασύνθετα. ὅθεν τὸ ἰμάς καὶ ἀνδριάς, ὡς ἐκτεταμένον ἔχοντα τὸ $\bar{\alpha}$ ς, σημειούμεθα ὀξυνόμενα, καὶ τὸ χαλκοκράς, καὶ γαλατοκράς, ὡς ἀπὸς παθητικοῦ παρακειμένου. βαρύνεται δὲ τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ ς καθαρόν, ἀρχίας, λοξίας, γοργίας. τὸ μέντοι τριάς θηλυκόν, καὶ συστελλόμενον ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$.

Τὰ εἰς $\bar{\beta}$ ας βαρύνονται, βίβας, φόρβας, ἄββας ποταμὸς, τὸ δὲ ἀκριβᾶς περισπᾶται. 10

Τὰ εἰς $\bar{\gamma}$ ας πάντα βαρύνεται, εἰ μὴ ἀπὸ σκώματος, ὡς ἔχει ²⁷⁾ τὸ φαγᾶς, γίγας, μέγας. τὸ μέντοι φυγᾶς ὀξύνεται, οὐκ ἔχον τὸ $\bar{\alpha}$ ἐκτεταμένον. σεσημείωται τὸ ἀτταγᾶς περισπώμενον, ὅπερ καὶ ἀτταγῆν λέγεται. 15

Τὰ εἰς $\bar{\delta}$ ας βαρύνεται, εἰ μὴ διὰ τοῦ ὄος κλίνοιτο ἢ συναλιλειμένα εἴη ἢ ὑποκοριστικά, ἴδας, βρασίδας. τὸ μέντοι θαδᾶς περισπᾶται, μητρᾶς, ζηγᾶς, πυθᾶς· τὸ δὲ κερκιδᾶς ἀπὸ συναλοιφῆς.

Τὰ εἰς $\bar{\zeta}$ ας ἐκτεταμένον ἔχοντα τὸ πρὸ τῶν ²⁰ διπλῶν βαρύνονται, βύζας, ἐλίζας, ἀλείψας. τὸ μέντοι ὑψᾶς περισπᾶται, καὶ τὸ ἐξῆς ἐπὶ ποσότητος ὄν.

Τὰ εἰς $\bar{\lambda}$ ας δι' ἐνὸς $\bar{\lambda}$ βαρύνονται, εἰ μὴ ἐκ συναλοιφῆς εἴη· γέλας, ὕλας, μέλας. τὸ μέντοι ²⁵ ἰλιάς περισπᾶται ἀπὸ τοῦ ἰλέας.

Τὰ εἰς δύο $\bar{\lambda}$ ἐκτείνεται, κύλλας, βάλλας,

27) ὡσπερ ἔχει

χωρίς εἰ μὴ ἐπὶ σκώματος εἶη, ἢ ἔχοι τι ἐντε-
λέστιρον. τὸ μέντοι πελλᾶς ὁ γέρον περισπᾶται
ἐπὶ σκώματος ὄν, καὶ τὸ ἀλλᾶς καὶ βιλᾶς.

Τὰ εἰς μας βαρύνεται, τόλμας, ἀδάμας, εἰ
5μὴ κατὰ τροπὴν εἶη δωρικὴν, ὡς τὸ ἐρμαῖς, καὶ
τὸ ἀρτεμαῖς ὑποκοριστικόν. σσημείωται δὲ τὸ
ιμαῖς ὀξυνόμενον.

Τὰ εἰς νας ὁμοίως, εἰ μὴ εἶη ὑποκοριστικά,
ἢ ἐπὶ σκώματος, ἐρπύνας, ξένας· μηνᾶς μέντοι
10καὶ ζηνᾶς ὑποκοριστικά. τὸ δὲ δεκάς περισπᾶται,
ὅτι ἐπιτάσσεται.

©1-119 Ἐτι τὰ εἰς ρας μὴ ὄντα ὑποκοριστικά, ἢ
20144 ^γ
συναλιειμμένα, ἢ μισμα (sic) ²⁸⁾ δηλοῦντα, θύ-
ρας, ἀθύρας ²⁹⁾, πυθαγόρας. τὸ μέντοι μητραῖς,
15ἤραῖς, τετραῖς, βοραῖς περισπᾶται. τὸ δὲ τετραῖς,
δος ³⁰⁾, συστέλλεται.

32 Τὰ εἰς ας σύνθετα πάντα βαρύνεται, παι-
δοπίπας, εὐφαρέτρας. τὸ μέντοι χαλκοκράς ³¹⁾ ὀξύ-
νεται ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου συντεθέν.
20τὸ δὲ φιλοπελᾶς, καὶ φικιβορράς τὸν τῶν ἀπλῶν
ἐφύλαξεν τόνον.

40 Τὰ εἰς ας συνεσταλμένα ἀρσενικά καὶ θηλυ-
κά ὀξύνεται, καὶ διὰ τοῦ δος κλίνεται, ὁ φργᾶς
καὶ ἡ φργᾶς, ὁ ἀρκᾶς καὶ ἡ ἀρκᾶς, δυᾶς, τριᾶς.

28) ψόμισμα pro μισμα. ^γ

29) θήρας.

30) τετράδος pro δος.

31) χαλκοκράς.

τὸ μέντοι μέγας καὶ λάας ὡς συστελλόμενα³²⁾ βαρύνονται.

Πᾶν οὐδέτερον εἰς $\bar{α}$ σ βαρύνεται, γέρας, γήρας, δέπας, δέμας, σέβας.

Βι β λ ι ο ν γ̄.

5

Πᾶν ὄνομα δισύλλαβον ἀπλοῦν, εἰς ἧς καθαρεῦον ἀσυνάλειπτον βαρύνεται, εἰ μὴ ἔχοι πρὸ τέλους μόνον τὸ $\bar{υ}$, ναίης, δάης, κλέης, βαρύης³³⁾, τὸ δὲ ῥυῆς περισπᾶται ἔχον τὸ $\bar{υ}$, ὥσπερ καὶ τὸ θυῆς, κυῆς, ἰσοσυλλάβως κλινόμενα. τὰ δὲ περι-¹⁰τοσυλλάβως κλινόμενα βαρύνονται, λύης λύντος, ἐπὶ τοῦ λυῆεις. καὶ τὸ ζαῆς ὡς σύνθετον ὀξύνεται.

Τὰ εἰς $\bar{β}$ ης δισύλλαβα παραληγόμενα φωνήεντι βαρύνεται, κάβης, λέβης, κέβης, κάβης, θήβης. τὸ δὲ κιβῆς περισπᾶται ἀπὸ τοῦ κιβέας. ¹⁵

Τὰ εἰς $\bar{γ}$ ης δισύλλαβα βαρύνονται, χωρὶς εἰ μὴ τι ἐκ συνθέσεως τοῦ καταλειμμένου εἶη, ἢ παρώνυμον ἐπιθετικόν. τότε γὰρ περισπᾶται, ὅτι συναλήλειπται, ἢ βραχεῖα παραλήγοι, ἰσοσυλλάβως κλίνοιτο. καὶ ἃ μὲν βαρύτερα, μέγης, γύγης,²⁰ σάγγης, μόργης. τὸ μέντοι ἀργῆς ἐπιθετικόν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀγῆς σύνθετον ἀπὸ τῆς γῆς, ὁ μὴ κλώμενος. τὸ δὲ μογῆς καὶ δρογῆς ἰσοσυλλάβως κλινόμενα περισπᾶται. καὶ τὸ φθογγῆς, καὶ τὸ αὐγῆς ἐκ τοῦ αὐγέας. ²⁵

32) συστέλλοντα.

33) βρύης.

Τὰ εἰς $\overline{\delta\eta\varsigma}$ δισύλλαβα μὴ διὰ τοῦ $\overline{\sigma\upsilon\varsigma}$ κλιόμενα βαρύνονται, πύδης, ἄδης, γράδης, μέδης. τὸ μέντοι ψευδῆς καὶ φραδῆς ἐπιθετικά. καὶ τὸ ποδῆς καὶ ροδῆς περιεσπᾶσθαι, ὅτι τὸ $\overline{\sigma}$ παραλήγει.

5 Τὰ εἰς $\overline{\eta\varsigma}$ ἀσυνάλειπτα βαρύνονται, ἄνθης, σκύθης, σεύθης, λάχης, πάχης. τὸ μέντοι κριτῆς καὶ ψαλτῆς ἀττικῶς ὀξύνεται· καὶ ἔτι τὸ ληιστῆς καὶ ληστής. τὸ δὲ δεσπότης ἀρσενικόν, καὶ τὸ δεσπότις θηλυκόν.

10 Τὰ εἰς $\overline{\eta\varsigma}$ δισύλλαβα μὴ ὄντα τοπικά ἢ συναλειμμένα βαρύνονται, ἔχοντα πρὸ τοῦ $\overline{\eta}$ $\overline{\sigma}$ ἢ $\overline{\xi}$, ἔερεθης, χρύσης, κάσης. τὸ μέντοι κασῆς τὸ πιλώτιον ἱμάτιον περιεσπᾶται. τὸ δὲ κισσῆς ὀξύνεται, ἐπίθετον.

15 Τὰ εἰς $\overline{\nu\eta\varsigma}$ καὶ $\overline{\rho\eta\varsigma}$ δισύλλαβα ἀπλᾶ, μὴ ἔχοντα κατ' ἐπιπλοκὴν σύμφωνον, βαρύνεται· εἰ δέ τι περιεσπασθῆ, τοῦτο κατὰ συναλοιφὴν ἐγένετο, ἢ ἱαμβικόν ἐστὶ καὶ ἰσοσύλλαβον. ὅσα δὲ ὀξύνεται, εἰς $\overline{\sigma\upsilon\varsigma}$ ἔχει τὴν γενικὴν ἢ εἰς $\overline{\tau\omicron\varsigma}$. τὰ βαρύτερα, 20 πένης, πλάνης, μύνης, χλούνης, φάνης. τὸ μέντοι σθενῆς, τεχνῆς, λαχνῆς, ζαχρῆς, ἀπὸ συναλοιφῆς γίνονται. καὶ τὸ φανῆς ἱαμβικόν ἰσοσύλλαβον.

Τὰ εἰς $\overline{\eta\varsigma}$ δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ $\overline{\eta}$ ἀμετάβολον μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου ἐτέρου, κύρια 25 ὄντα ἢ προσηγορικά, βαρύνεται, μέσθλης, μάσθλης, μάγνης, πήγρης, ὄπλης, πέτρης, λιμῆν τις· εἴ τι δὲ περιεσπασθῆ, κατὰ πάθος γέγονε. Τὸ μέντοι γυμνῆς, ἀβλῆς, προβλῆς, ἐπιθετικά ὄντα, ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ἡς ἐπιθετικά δισύλλαβα, εἰς οὐς τὴν γενικήν ποιοῦντα, καὶ μὴ παθόντα συγκοπὴν, ὀξύνεται, ψευδῆς, πρηγῆς, ζαῆς, ἀλῆς. τὸ δὲ βαρύνεται³⁴⁾· πλήρης γὰρ, ὡς ξιφῆρης, λιγῆρης. καὶ τὸ ἄρης, κύριον. 5

Τὰ εἰς ἡς δισύλλαβα κύρια ἔχοντα ὕ ἐν τῇ παραληγοῦσῃ περισπᾶται, μυῆς, θυῆς, κυῆς. βαρύνεται δὲ τὸ βρούης, κύης, περιττοσύλλαβα. γύνης δὲ οὐ κύριον.

Τὰ εἰς ἡς κύρια ἀπὸ ἐντελεστέρου περισπᾶται, ἐρμῆς, θαλῆς, πυλῆς, ποδῆς.

Τὰ παρὰ τὸ κλέος ἐπίθετα ὄντα ὀξύνεται, εὐκλεῆς, ἀκλεῆς· κύρια δὲ ὄντα, ἐν μὲν τῇ ἐντελείᾳ βαρύνεται, ἐν δὲ τῇ συναιρέσει περισπᾶται, ἡρακλέης ἡρακλῆς. καὶ τὰ εἰς ας³⁵⁾, ἀρτεμέας ἀρ-15 τεμῆς.

Τὰ εἰς ἡς ἀπὸ τῶν εἰς εἰς περισπῶνται, τιμῆς, τεχνῆς, δαφνῆς.

Τὰ εἰς ἡς πατρωνυμικά, ἢ ὡς πατρωνυμικά βαρύνεται, πηλείδης, ἀτρεΐδης, κρονίδης, εὐριπί-20 δης, θουκυδίδης.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ὠδης, εὐώδης, πετρώδης, δυσώδης.

Ἔτι τὰ πολυσύλλαβα παρώνυμα, εὐπατρίδης, ἑπταπόδης. τὸ δὲ ἐθελοντῆς ἀπὸ τοῦ ἐθέλοντος, 25 καὶ ἑκοντῆς ἀπὸ τοῦ ἐκόντος, γενικῆς μετοχῆς.

34) τὸ δὲ πλήρης βαρύνεται.

35) εας pro ας.

"Ετι τὰ διὰ τοῦ ὀλης καὶ ονής, ὀζόλης, μυριόνης ³⁶). τὸ μέντοι ἀκρινής ³⁷) ἐπίθετον, καὶ εἰς οὐς τὴν γενικὴν ἔχει.

"Ετι τὰ διὰ τοῦ αῶνης κύρια, ἀριστοφάνης, θεοφάνης. τὸ δὲ ἐπίθετον θεοφανής ὀξύνεται. καὶ τὰ εἰς ἦς περσικὰ πάντα, ἀντιφέρνης.

Τὰ εἰς τῆς πολυσύλλαβα ὀξύνεται, τευχιστής, ὀρχιστής, ἀλφιστής.

"Ετι τὰ εἰς ἀρης, εἰ μὴ ἐπίθετα εἶη, κυαξά-
10 ρης, παντάρης, σωχάρης.

"Ετι τὰ διὰ τοῦ ἠρης, χαλκήρης, χρυσήρης, θυμήρης, φρενήρης, τριήρης.

"Ετι τὰ διὰ τοῦ ὠρης, διώρης, λυκώρης, ὄπερ Καλλίμαχος ὀξύνει.

15 Τὰ εἰς τῆς ἀπλᾶ ἀρσενικὰ, βραχεῖα παραλη-
γόμενα, βαρύνεται, οἰκέτης, ὀφειλέτης, ἐργάτης.
τὸ εὐρετής δὲ ὀξύνεται, καὶ τὸ ἀθλητής, μαθη-
τής, ποιητής, ὅτι ἔχουσι τὴν παραλήγουσαν μα-
κράν. τὸ δὲ προπετής, ἀκρατής, τριτής, σύνθετα.

20 Τὰ εἰς οἰτης ἰσοσύλλαβα βαρύνεται, δαμοί-
της, μενοίτης, θυμοίτης.

"Ετι τὰ διὰ τοῦ ατης, τὸ ᾶ μακρὸν ἔχοντα,
μὴ ὄντα ῥηματικά, βαρύνεται, τεγεάτης, σπαρτιά-
της, ἐλεάτης ³⁸). τὸ δὲ θεατής καὶ περατής, ῥη-
25 ματικά ὄντα, ὀξύνεται.

36) μηριόνης.

37) ἀκρινής.

38) ἐλεάτης.

"Ἐτι τὰ ιτης, τοῦ ι μακροῦ ὄντος, καὶ ειτης, πολίτης, τεμενίτης, εἰρείτης, βαθυρρεΐτης, καὶ ὅσα παρώνυμα τὸ υ μακρὸν ἔχοντα, πρεσβύτης, ἀρχύτης, πιδύτης. τὸ μέντοι κωλυτής, μηνυτής, ῥηματικά καὶ οὐ παρώνυμα. 5

³⁹⁾ "Ἐτι τὰ διὰ τοῦ εστις, μὴ ῥηματικά, ὀρέστης, θυέστης, ἀκέστης. τὸ μέντοι κηδεστής καὶ ἀρχεστής ἐπιθετικά ὀξύνονται.

"Ἐτι βαρύνονται τὰ παρὰ τὸ ὄλλω, πανώλης, ἐξώλης, προώλης. 10

Τὰ εἰς ης ἐπίθετα παρὰ ῥῆμα σύνθετα εἰς ους ποιοῦντα τὴν γενικὴν ὀξύνεται, εὐσεβής, εὐλαβής, θεοφιλής, αὐτοσφαγής, πολυδευκής· πολυδεύκης δὲ τὸ κύριον βαρύνεται. τὸ μέντοι φιλαλήθης, καὶ μισαλήθης, καὶ εὐήθης, καὶ κακοήθης, παρῶ-15 νυμά εἰσιν, οὐ παρὰ ῥῆμα.

Τὰ εἰς ης κύρια ἀπὸ τῶν εἰς ὅς οὐδετέρων σύνθετα βαρύνεται, δημοσθένης, διογένης, καὶ τὰ ἔχοντα η ἐν τῇ παραληγοῦσῃ, ἀπὸ δυσιλλάβου, συνήθης, κακοήθης. τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα ἐπίθετα ο ὀξύνεται, εὐγενής, ἀγενής, εὐμενής, εὐτυχής.

Τὰ εἰς της, παρὰ τὸ ἔτος καὶ ἔργον, ὀξύνεται, διετής, τριετής, κλεπτουργής, ναξιουργής.

Τὰ εἰς ης ἀπὸ τῶν υς, ὀξυτόνων μὲν ὀξύνονται, βριθὺς ἐμβριθής, βαρὺς ἀβαρής, βαρυτό-25 νων δὲ βαρύνονται, πῆχυς, τριπήχης, τετραπήχης.

⁵⁹⁾ "Ἐτι τὰ διὰ τοῦ ωτης μὴ ῥηματικά, δισμώτης, στρατιώτης.

"Ἐτι τὰ διὰ τοῦ εστις μὴ ὄντα ἐπιθετικά, ὀρέστης —.

Τὰ εἰς ἡς σύνθετα τὴν τῶν πρωτοτύπων τὰ-
 ξιν φυλάττει, ἐραμιστής, ἀρχεραμιστής, δανει-
 στής, μισοδανειστής, ληστής, ἀρχιληστής, ἀπει-
 λῆς, φιλαπελλῆς. σεσημειῶται ἀληθῆς, φιλαλήθης,
 5κριτής, δικαιοκρίτης. τὸ δὲ ὑποκριτής οὐ παρὰ τὸ
 κριτής, ἀλλὰ τὸ ὑποκρίνομαι.

Τὰ εἰς τῆς πολυσύλλαβα θηλυκὰ βαρύνονται,
 λογιότης, λευκότης, ποιότης. σεσημειῶται ταχυ-
 τῆς ⁴⁰⁾. τὸ μέντοι ποτῆς καὶ ἐσθῆς δισύλλαβα. τὸ
 10δὲ νημερτῆς ἐπίθετον.

Περὶ τῶν εἰς ἰς ὀνομάτων.

Βιβλίον δ'.

Τὰ εἰς ὀνόματα συνεσταλμένον τὸ ἰ ἔχοντα
 ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ καὶ κοινὰ βαρύνεται, ὄφεις,
 15ῦις, παῖς, μάντις.

Τὰ εἰς ἰς βαρύνοντα καὶ ἐν τῇ συνθέσει βαρύν-
 ονται, μήτις, πολύμητις, ἴδρις, αἰδρις, πόλις,
 20φιλόπολις, χάρις, εὐχαρις.

Τὰ εἰς ἰς ὀξύτονα πῆ μὲν ἐν τῇ συνθέσει
 20φυλάττουσι τὰ ⁴¹⁾ φυλάττοντα τὸ θηλυκὸν γένος,
 σκελῖς, περισκελῖς, νυχῖς, παννυχῖς, τὰ δὲ κοι-
 νωνοῦντα ἀρσενικῶ γένει μετατιθέασιν, ἐλπίς,
 εὐελπίς, ἀσπίς, λεύκασπις.

Τὰ εἰς ἰς πατρωνυμικὰ, ἢ τύπον ἔχοντα πα-

40) ταχυτής, βραδυτής, ἀδροτής· καὶ τὰ παρ' ἀθηναίοις ὀξύ-
 τονα, τραχυτής, κοιφοτής· τὸ μέντοι — .

41) φυλάττουσι μὲν τὰ.

τρωνυμικοῦ, ὀξύνονται, πριαμίς, τανταλίς, τυν-
δαρίς, ἢ τοῦ Τυνδάρεω ⁴²).

Τὰ εἰς *ις* ὑποκοριστικά, ἔχοντα ἐν ἴσαις συλ-
λαβαῖς τὴν παραγωγὴν, ὀξύνεται, θεραπευίς, ἑται-
ρίς, λυρίς. τὸ δὲ ἴφίς, ἀπὸ τοῦ ἴφι γινόμενον, ⁵
βαρύνεται.

Τὰ εἰς *ις* ἐσχηματισμένα ἀπὸ βαρυτόνων μελ-
λόντων ἢ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ πα-
ρακειμένου βαρύνονται, ποιήσω, ποιήσις, γνώσω,
γνώσις, πράξω, πράξις, πέφανσαι, φάνσις, με-¹⁰
μίανσαι, μίανσις. τὸ δὲ ἀψίς σεσημειώται, μα-
κρὸν ἔχον τὸ *ι*.

Τὰ εἰς *βις* ὑπερδυσύλλαβα ὀξύνεται ἢ παρο-
ξύνεται. ὀξύνεται τὰ παρώνυμα καὶ ἐπιθετικά,
κιοβίς, λυκανβίς, περῶραιβίς. σεσημειώται τὸ καλ-¹⁵
λαβίς. τὰ δὲ κύρια ἢ προσηγορικά βαρύνεται, ἀθα-
ράβις, καννάβις. σημαίνει ⁴³) τὸ καλλ *ις*.

Τὰ εἰς *γίς* δυσύλλαβα ὀξύνεται, εἰ μὴ ἄρ-
χοιντο ἀπὸ τοῦ *γ*, αἰγίς, μαγίς, σφαγίς. τὸ μέν-
τοι γέργις βαρύνεται· ἀπὸ τοῦ *γ* γὰρ, ὡς περ καί ²⁰
τὸ γέλγις, τέγγις ⁴⁴).

Ἔτι τὰ εἰς *ις* πολυσύλλαβα, στρατηγίς, ἀλουρ-
γίς. τὸ δὲ ἄμοργις, ἢ ὑποστάθμη, βαρύνεται.

Τὰ εἰς *θις* δυσύλλαβα, εἰ μὴ μετάληψιν ἔχοι
εἰς ἀρσενικὸν γένος, ὀξύνεται, πληθίς, ἀτθίς, τι-²⁵

42) ἢ τοῦ Τυνδάρεω absunt.

43) σημείωσαι pro σημαίνει.

44) γέγγις pro τέγγις.

θίς ἢ ἀδελφή. σεσημειώται τὸ αἶθις καὶ κρόθις καὶ κρόθις.

Ἔτι τὰ εἰς $\overline{\theta\iota\varsigma}$ ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται μὴ ὄντα ὀνόματα πόλεων αἰγυπτίων, ἀκανθίς, κολοσκυνθίς. τὸ δὲ ταμίθις καὶ μενοῦθις καὶ τερενούθις βαρύνεται.

Τὰ εἰς $\overline{\kappa\iota\varsigma}$ δισύλλαβα ὀξύνεται, φωκίς, κερκίς, χαλκίς⁴⁵⁾, πινακίς, φαρμακίς.

Τὰ εἰς $\overline{\lambda\iota\varsigma}$ ἀπλᾶ ἔχοντα σύμφωνον κατ' ἐπιπλοκὴν ἢ διπλασιασμόν τοῦ $\overline{\lambda}$ ὀξύνεται, εἰ μὴ διὰ τοῦ $\overline{\theta}$ κλίνοιτο, ἢ πόλιν σημαῖνοι, φυλλίς, κυγκλίς, θυλλίς ὁ θύλακος. τὸ δὲ τράλλις πόλις, καὶ τὸ δέλλις τὸ μικρὸν σφηκίον διὰ τοῦ $\overline{\theta}$, καὶ τὸ βάλλις δὲ βαρύνεται εἶδος ἄνθους, ὃ δοκεῖ ποιεῖν ἀναζῆν τὸν νεκρόν.

Τὰ εἰς $\overline{\lambda\iota\varsigma}$ βραχὺ δισύλλαβα, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ $\overline{\pi}$ ἄρχοιτο, μήτε ὑποκοριστικὰ εἶη, ὀξύνεται, βολίς, φολίς, σελίς, ψαλίς, πυλίς, ὑποκοριστικόν. τὸ δὲ πρύλις βαρύνεται, ἢ ἐν ὀπλοῖς ὄρχησις, ὡσπερ καὶ ἡ πόλις ἀπὸ τοῦ $\overline{\pi}$ ἀρχομένη.

Τὰ εἰς $\overline{\lambda\iota\varsigma}$ δισύλλαβα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, εἰ παραλήγοιτο φύσει μακροᾶ, χωρὶς $\overline{\alpha}$ μακροῦ ὀξύνεται, μηλίς ἢ μηλέα, δουλίς, δαυλίς. ἐναντιοῦται τὸ μάλυβδις ἢ μάχαιρα, καὶ τὸ τῆλις τὸ δὲ τάλις ἢ μελλέγαμος τὸ $\overline{\alpha}$ μακρὸν ἔχει. Ἔτι βαρύνεται καὶ τὸ βάλις καὶ μάμις καὶ μάλις⁴⁶⁾.

45) χαλκίς· τὸ δὲ φίκις βαρύνεται· ἔτι καὶ τὰ τρισύλλαβα, πιλακίς.

46) καὶ τὸ βάλις καὶ μάλις (sic) καὶ μάλ·ς.

καὶ τὸ ἦλις καὶ ὕλις ἢ ὑλία, καὶ αὐλις ἢ ἔπαυλις, αὐλις δὲ ἢ πόλις ὀξύνεται.

Τὰ εἰς $\bar{\lambda}$ ις ὑπερδισύλλαβα εἰς $\bar{\alpha}$ βραχὺ προ-
 παραλήγοντα ἢ ὀξύνεται ἢ βαρύνεται. καὶ ὀξύ-
 νονται, ὅσα ⁴⁷⁾ τυγχάνει ἐπιθετικώτερα, ἢ ἔχει5
 τὴν πρώτην συλλαβὴν καταλήγουσαν εἰς $\bar{\nu}$, ἀφώ-
 νου ἐπιφερομένου, τανταλις, πανθαλις, ἢ θερά-
 παινα, ἐγκαλις· τὸ γὰρ γ ἐκ τοῦ $\bar{\nu}$ πενταλις. τὰ
 μέντοι προσηγορικὰ ἢ κύρια προπαροξύνονται, βού-
 βαλις, δάμαλις, βαύκαλις. 10

Τὰ εἰς $\bar{\lambda}$ ις ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα ἢ
 βαρύνεται, κάπηλις, κύβηλις, ὁ πέλυξ, ἔπηλις, τὸ
 πτώμα (in marg. manu poster. πῶμα) τῆς λάρνα-
 κος, τρόπηλις, ἢ δέσμη τῶν σκορόδων, πλὴν τοῦ
 φασηλῆς. 15

Τὰ εἰς δύο $\bar{\lambda}\lambda$ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται,
 εἰ μὴ ἐπιθετικὰ παρώνυμα εἴη γεγόμενα ἀπὸ τῶν
 εἰς $\eta\varsigma$, κορυθαλλίς, ἀναβαλλίς, ἢ σφαῖρα, συκαλ-
 λίς, μοιχαλλίς, θρυαλλίς. τὸ μέντοι κάβαλλίς βα-
 ρύνεται. 20

Τὰ εἰς $\bar{\lambda}$ ις ὑπερδισύλλαβα, εἰ ἔχοι $\bar{\epsilon}\nu$ τι τῶν
 φύσει βραχέων τὸ $\bar{\iota}$ βραχὺ, ὀξύνεται, κυψελίς, βα-
 σιλίς, αἰολίς. τὸ μέντοι ἄξιλις, τὸ $\bar{\zeta}$ ι μακρόν.

Τὰ εἰς $\bar{\lambda}$ ις παρώνυμα, τὸ $\bar{\omega}$ ἢ διφθόγγῳ πα-
 ραληγόμενα, ὀξύνεται, πακτωλίς, αἰτωλίς, ἰουλίς.25
 τὸ ἄγουλις προπαροξύνεται καὶ τὸ ἀρτόπωλις.

47) ὀξύνονται μὲν, ὅσα.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\iota\varsigma}$ προσηγορικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, πυραμίς, σησαμίς, καλαμίς, πλοκαμίς, κεραμίς. τὸ δὲ ἄρτεμις, σεμίραμις, χρυσόθεμις, κύρια. καὶ τὸ σεμίς κύριον ὄν ὀξύνεται.

5 Τὰ εἰς $\overline{\nu\iota\varsigma}$ διβραχέα προσηγορικὰ ὀξύνονται, κατ' οὐσίας κείμενα, ἄ ἢ ὀ παραληγόμενα, ράνις, χλανίς, σανίς, ὄνις, κονίς, τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· κόνις δὲ, τὸ χῶμα. σπάνις καὶ φρόνις οὐκ ἐπὶ οὐσίας. τὸ δὲ ὕνις βαρύνεται τὸ ὕ ἔχον, ὥσπερ τὸ
10 κρίνις.

Τὰ εἰς $\overline{\nu\iota\varsigma}$ δισύλλαβα παραληγόμενα φωνήεντι μακρῷ ἢ ἐκτεινομένῳ βαρύνεται, μὴ ὑποκοριστικὰ ὄντα, ὀρθῶνις, μῆνις, νῆνις. τὸ μέντοι φωνίς ὑποκοριστικόν ἐστί.

15 Τὰ εἰς $\overline{\nu\iota\varsigma}$ θηλυκὰ διφθόγγῳ παραληγόμενα⁴⁸⁾ ὀξύνεται, μαινίς, δαννίς, ἐπιγουνίς, θεραπαινίς, λειαινίς. τὸ μέντοι εὐνίς βαρύνεται, καὶ βούνις καὶ χλούνις.

Τὰ εἰς $\overline{\alpha\iota\varsigma}$ θηλυκὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, ὠκεανίς, τιτανίς, στεφανίς. τὸ δὲ νεᾶνις προπερισπᾶται, καὶ τὸ ἄδανις προπαροξύνεται, καὶ τὸ θήβανις.

Τὰ εἰς $\overline{\epsilon\iota\varsigma}$ καὶ $\overline{\omega\iota\varsigma}$ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, εὐμενίς, εὐγενίς, λυκαωνίς, ἀμαξωνίς.

25 Τὰ εἰς $\overline{\xi\iota\varsigma}$ ἀπὸ μελλόντων ἐσχηματισμένα βαρύνεται, ἔξω, ἔξις, λέξω, λέξις, ψύξω, ψύξις. σεσημείωται ἀφίς ὀξυνόμενον. τὰ μέντοι παρώνυ-

48) παραλήγοντα.

μα ὀξύνεται, ἄμαξα, ἄμαξις, πύξος, πυξις, ὄξος, ὄξις.

Τὰ εἰς $\overline{\pi\iota\varsigma}$ διβράχεια ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα ὀξύνεται, πραπίς, κοπίς, λεπίς. σεσημειώται τὸ βόπις ⁴⁹⁾. τὸ δὲ ὄπις ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται. ⁵

Τὰ εἰς $\overline{\pi\iota\varsigma}$ δισύλλαβα θέσει μακροῦ παραληγόμενα, εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου ἄρχοιτο, βαρύνεται, μὴ ὄντα ὑποκοριστικά. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ὀξύνεται. βαρύνεται δὲ ταῦτα, τράμπις, σάλπις, πόλις, κάλις, θέσις, πόρπις. ὀξύνεται δὲ ¹⁰ ταῦτα μὴ πληθυντικῶς λεγόμενα, ἐλπίς, ἀσπίς, ἐλπίς (sic) ⁵⁰⁾, ἐμπίς, τὸ δὲ ἄλις βαρύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\omicron\pi\iota\varsigma}$ πολυσύλλαβα μὴ ἐννοίαν ἔχοντα συνθέσεως ὀξύνεται, κεκροπίς, δρυοπίς, αἰθιοπίς· τὸ φύλωπις δὲ προπαροξύνεται. ¹⁵

Τὰ εἰς $\overline{\rho\iota\varsigma}$ δισύλλαβα ὑποκοριστικά ἐννοίας ἐχόμενα ὀξύνεται, τευκρίς, χειρίς.

Τὰ εἰς $\overline{\kappa\rho\iota\varsigma}$ κύρια μὲν ὄντα βαρύνεται, μακρίς, πρόκρις, ἄκρις· τὰ δὲ μὴ οὕτως, ὀξύνεται, ἀκρις, λοκρίς. ²⁰

Τὰ εἰς $\overline{\rho\iota\varsigma}$ ἔχοντα πρὸ τοῦ $\overline{\rho}$ ἐν τι τῶν ψιλῶν ὀξύνεται, παλαιστρίς, ἀλληστρίς, ἐπακτρίς.

Τὰ εἰς $\overline{\rho\iota\varsigma}$ μετ' ἐπιπλοκῆς μέσου ἢ δασέος ἢ τοῦ $\overline{\pi}$ βαρύνεται· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ὀξύνεται, χωρίς εἰ μὴ σύμφωνον εἶη δεδιπλασιασμένον, ὕβρις, κύ- ²⁵

49) τρόπις pro βόπις.

50) ἐλπίς abest.

πρις· οξύνεται δὲ τὸ νεβρίς, κεδρίς, τὸ δὲ ἄγρις δεδιπλασίασται.

Τὰ εἰς ρις ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῷ α βαρύνεται, κίθαρις, εὔμαρις, σέβαρις, κάπ-
δπαρις, εἰ μὴ εἴη ὡς ὑποκοριστικὰ ἢ πατρωνυ-
μικὰ, ἢ ἐν τῇ ποιότητι ⁵¹⁾ εἶ ἔχοντα, τότε γὰρ
ὀξύνεται, μεγαρίς, βλεφαρίς, θεωρίς, ἑαρίς.

Τὰ εἰς ερις ὑπὲρ δύο συλλαβὰς θηλυκὰ ὀξύνε-
ται, ἄστερις, νυκτερίς, τὸ δὲ πάτερις καὶ κέλερις
10 βαρύνεται.

Τὰ εἰς ερις ὑπὲρ δύο συλλαβὰς θηλυκὰ ὀξύν-
νεται, ἄστερις, νυκτερίς ⁵²⁾.

Τὰ εἰς υρις μὴ κατὰ τροπὴν γενόμενα ὀξύνε-
ται, ἄλμυρις, πορφυρις, ἀργυρις, ἰλλυρις. τὸ δὲ
15 θάμυρις προπαροξύνεται. τὸ δὲ ἄγυρις κατὰ τρο-
πὴν ἐγένετο.

Τὰ εἰς ρις αἰγύπτια προπαροξύνεται, βούσι-
ρις, ὄσιρις, ψένυρις.

Τὰ εἰς σις ἀπὸ μέλλοντος γινόμενα, ἢ ἀπὸ
20 δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου,
βαρύνονται, ποιήσω, ποιήσις, λύσω, λύσις, κέκρι-
σαι, κρίσις. τὰ μέντοι παρώνυμα χαίρουσι τῇ
ὀξεῖα, χρύσης, χρυσις, νῆσος, νησις. σεσημείωται
τὸ ἄσις ὁ ρῦπος, ἀπὸ τοῦ ἄσης γεγονός.

25 Τὰ εἰς τις δισύλλαβα ἔχοντα τὸ ο μικρὸν ἢ

51) τρίτη προ ποιότητι.

52) Τὰ εἰς ερις — νυκτερίς absunt.

ὦ μέγα πρὸ τοῦ $\overline{\text{τις}}$ ἐπιθετικά, εἰ μὴ παράκει-
ται ἀρσενικῶ $\overline{\tau\omega}$ εἰς $\overline{\text{της}}$, ὀξύνεται, φορτῖς, φρον-
τῖς, νοτῖς, οὔτῖς, δοτῖς, ὠτῖς. τὸ δὲ πόρτις ἀπὸ
τοῦ πόρις.

Τὰ εἰς $\overline{\text{τις}}$ πρὸ αὐτοῦ ψιλὸν ἔχοντα βαρύνε-5
ται, κλέπτῖς, ἴκτις ζῶον, λάκτις, ἢ τρυγῶν. τὰ
δὲ ὀξύνεται, νοκτῖς, πηκτῖς.

Τὰ εἰς $\overline{\text{τις}}$ πρὸ τοῦ $\overline{\text{τις}}$ ὑ ἔχοντα, σπάνια
ὄντα, τὰ μὲν βαρύνεται, σύρτις, τὰ δὲ ὀξύνεται,
ρυγῖς, κυρτῖς. 10

Τὰ εἰς δύο $\overline{\tau\tau}$ σπάνια ὄντα, τὰ μὲν βαρύνε-
ται, οἶον παιτέττις, τὰ δὲ ὀξύνεται, τριοτῖς,
νεοτῖς.

Τὰ εἰς $\overline{\text{στις}}$ δισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ ὑπο-
κοριστικώτερα εἶη, πίστις, μνηστῖς. τὸ μέντοι $\overline{\text{κι}}$ -15
 $\overline{\text{στις}}$ ὀξύνεται ὡς ὑποκοριστικόν.

Ἔτι τὰ εἰς $\overline{\text{στις}}$ ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς, εἰ μὴ
ἐπίθετα εἶη, προπαροξύνεται, βούβρωστις, ἄγρω-
στις. ὀξύνεται τὸ κεραστῖς, λογιστῖς, λιβυστῖς, ὡς
ἐπιθετικά. 20

Τὰ εἰς $\overline{\text{τις}}$ πολυσύλλαβα $\overline{\nu}$ πρὸ τοῦ $\overline{\tau}$ ἔχοντα
μὴ παρακείμενα τοῖς εἰς $\overline{\text{της}}$ ὀξύνεται, προποντῖς,
έλλησποντῖς, αὐθεντῖς.

Τὰ εἰς $\overline{\text{ις}}$ θηλυκὰ ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\text{ης}}$ ἀρσενικῶν
γινόμενα πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, ὁ κνηγέτης, 25
ἢ κνηγέτις, ὁ δεσπότης, ἢ δεσπότις, ὁ πολίτης, ἢ
πολίτις, χωρὶς τῶν ἀπὸ τῆς κοίτης καὶ πωλῶ· ταῦτα
γὰρ προπαροξύνονται, ἄκοιτις, παράκοιτις, ἀρτό-

πωλις, λαχανόπωλις. τὸ σκυθίς δὲ δυσύλλαβον ὀξύνεται, ὡς τὸ περσίς.

Τὰ εἰς φ̄ις διβράχεια ὀξύνεται, ραφίς, γλυφίς, στραφίς. εἰ δὲ ἡ παραλήγουσα εἴη φύσει ἢ 5 θήσει μακρὰ ἐν δυσύλλαβοις, παροξύνεται, μέμφις. τὸ δὲ κηφίς ὡς ἐθνικὸν ὀξύνεται, ὡς καὶ δελφίς.

Τὰ εἰς φ̄ις ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, εἰ μὴ κύρια εἴη, ἀσταφίς, κροταφίς, ἐλαφίς. τὸ δὲ 10 ἱερόσφις ὡς κύριον παροξύνεται.

Τὰ εἰς χ̄ις ὀξύνεται, εἰ μὴ ὀνόματα πόλεων ἢ νήσων εἴη, κολχίς, ἀντιοχίς, παννουχίς. τὸ δὲ 15 ρᾶχίς σεσημειῖται. τὸ μέντοι ἀτάρβηχίς, ὕδελφίς ἐπὶ πόλεων καὶ νήσων.

Τὰ εἰς ἰς θηλυκὰ ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸν τό- 15 νον καὶ εἰς ᾱ ποιῶντα τὴν αἰτιατικὴν ὀξύνονται, ἀσπίς, ῥανίς, κρηπίς, κνημίς, ἀψίς.

Εἰ δὲ εἰς ἰν ἔχουσι τὴν αἰτιατικὴν, περισπῶνται, βενδίς, μολίς, τοτίς, ἀτεργατίς.

Περὶ τοῦ τόνου τῶν εἰς ο̄ς ὀνομάτων.

20

Βιβλίον ε̄.

Τὰ εἰς ο̄ς καθαρὰ δυσύλλαβα τῶ ᾱ μακρὸν παραληγόμενα ὀλίγα εἰσὶ, καὶ ὀξύνεται μὲν, ὅσα οὐ κύρια μὴ δὲ ἐπιθετικά, παὸς καὶ πηὸς, ναὸς καὶ νηὸς, λαὸς καὶ ληὸς. τὸ δάος ὡς κύριον βα- 25 ῥύνεται, καὶ τὸ πρᾶος δὲ ἐπίθετον. τὸ μέντοι

ταὸς⁵³⁾ παρ' ἀλεξανδρεῦσιν ἀντὶ τοῦ μῶν⁵⁴⁾ σεσημείωται. τὸ δὲ λάος παρὰ Σοφοκλεῖ ἀπὸ γενικῆς εἰς εὐθεΐαν μετεποιήθη.

Τὰ εἰς αἰος δισύλλαβα, εἰ μὴ εἶη κύρια, ὀξύνεται, λαιὸς, σκαιὸς τὸ ἐπίθετον. σκαῖος δὲ τὸς κύριον, ὡς μαῖος, γραῖος, παῖος.

Τὰ διὰ τοῦ αῦος δισύλλαβα ὀξύνεται, ναῦος, αὔος ὁ ξηρός. τὸ δὲ ἀγανὸς τρισύλλαβον.

Τὰ εἰς οἰος δισύλλαβα ὀξύνεται, εἰ μὴ εἶη κύρια καὶ πνευματικά, καὶ τὸ ο̄ πλεονάζει ἐν τῇ¹⁰ ἀρχῇ, σμοῖος ἐπίθετον, σκλοιὸς ὁ σκολιὸς, δοιὸς, γλοιὸς ἐπὶ κόπρου, βοῖος, κλοιὸς. τὸ ποῖος, τοῖος, οῖος ὁ μόνος βαρύνεται, ὡς πνευματικά. καὶ τὰ κύρια δὲ ὁμοίως, μοῖος, βοῖος, κοῖος. οῖος δὲ ὁ δῆμος τῆς ἀττικῆς ὀξύνεται. 15

Τὰ εἰς εἰος δισύλλαβα ἐπιθετικά βαρύνεται, λεῖος, μεῖος, κεῖος, θεῖος, πλειος. τὸ δὲ νεῖος ἀρσενικὸν καὶ μονογενές.

Τὰ εἰς ὄσ καθαρὸν δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ἰ μακρὸν ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς συμφώνου⁵⁵⁾ 20 βαρύνεται, πῖος, χῖος, δῖος, θρῖος, φθῖος. τὸ κριὸς σεσημείωται.

Τὰ εἰς ἰος τὸ δίχρονον ἔχοντα βαρύνεται, σάος, ἴος, τίος, ἴος ὁ μόνος, βῖος ἡ ζωή. βῖος δὲ τὸ τόξαν. τὸ δὲ νυὸς ἡ νύμφη ὀξύνεται. 25

53) ταῶς.

54) μῶς.

55) ἐνὸς δύο συμφώνων.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\text{οος}}$ καὶ $\overline{\text{εος}}$ δισύλλαβα ἀπὸ συμ-
φώνου ἀρχόμενα καὶ μὴ μόνου τοῦ $\overline{\theta}$ βαρύνεται,
νόος, γόος, ρόος, πλόος, θρόος, νέος. τὸ δὲ
ἐὸ ⁵⁶⁾ ὀξύνεται· ἀπὸ φωνήεντος γάρ· καὶ τὸ θεός,
5ὡς ἀπὸ τοῦ $\overline{\theta}$ μόνου.

Τὰ εἰς $\overline{\text{ωος}}$ μετὰ προσγεγραμμένου $\overline{\iota}$ δισύλ-
λαβα βαρύνεται ἢ προπερισπᾶται, κῆος, σῆος,
λῶος. τὸ δὲ κλωὸς ἀπὸ τοῦ κλοιὸς ὀξύνεται, καὶ
ἔτι τὸ ζῆός.

10 Τὰ εἰς $\overline{\text{ηος}}$ σπάνια ὄντα ὀξύνεται, οἶον ἦός.

Τὰ εἰς $\overline{\text{ος}}$ τρισύλλαβα ἀπλᾶ τῷ $\overline{\alpha}$ μόνῳ πα-
ραληγόμενα ὀξύνεται, εἰ μὴ ἢ τρίτη ἀπὸ τέλους
φύσει ἢ θέσει μακρὰ εἶη, ἢ κατὰ διάστασιν σύμ-
φωνον ἔχοι, ἀγλαός, ἀλαός, δαναός. τὸ δὲ γόαος
15ἐκ τοῦ γόης γέγονε.

Τὰ εἰς $\overline{\text{λεος}}$ τρισύλλαβα ἀπλᾶ ὀξύνεται, μὴ
ὄντα κτητικά, ἢ διάφορον τόνον σημαίνοντα, εἰ-
λεός ⁵⁷⁾ ἢ κατάδυσις, φωλεός, κολεός, μαλεός. ἐλεός
τὸ κύριον, ἐλέος δὲ τὸ προσηγορικόν. τὸ δὲ τέ-
20λοεος καὶ τέλειος κτητικά.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\text{εος}}$ παροξύνεται ἢ κτητικά εἶη,
ρήτέος, πρακτέος, ἀθροιστέος. τὸ δ' ἔτεός ὀξύ-
νεται.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\text{αλεος}}$ παράγωγα ὑπὲρ τρεῖς συλ-
25λαβᾶς ἐστὶ καὶ προπαροξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ἔν-
δειαν ἔχη $\overline{\iota}$ τοῦ ἀπὸ κτητικοῦ ὀνόματος, οἶον νη-

56) ἐὸς.

57) ἰλεός.

γάλεος, αἴλιος, σμερδαλέος, θαρσαλέος. πρόσκει-
ται εἰ μὴ ἔχη ἔνδειαν τοῦ $\bar{\iota}$ ἀπὸ κτητικοῦ ὀνόμα-
τος, διὰ τὸ δεδάλειος, δαιδαλέος, κονισάλειος,
κονισαλέος. ὅσα δὲ παροξύτονα ἀπὸ τῶν κτητικῶν
ἐγένετο, κατ' ἔνδειαν τοῦ $\bar{\iota}$, καὶ προπαροξύνονται,⁵
ἀγαμεμνίωνος, ἐκτόρεος, νεστόρεος, τέλειος, χάλ-
κεος, χρύσειος.

Τὰ εἰς $\bar{\omega}$ ς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῶ $\bar{\eta}$ παραλη-
γόμενα τὸ αἰζηὸς ἐστὶν ὀξυνόμενον. (sic) τὸ γὰρ
πάληος καὶ ἄρχηος κατὰ τροπὴν τῆς $\bar{\alpha}$ ι διφθόγ-
10 γου ἐγένετο καὶ προπαροξύνεται. τὸ δὲ ὄρηος καὶ
αὐτὸ παροξύνεται κατὰ τροπὴν τῆς $\bar{\alpha}$ ι διφθόγγου
γεγονός. τὸ δὲ ἐχένηος καὶ πολύνηος παροξύνεται.
σύνθετα γάρ.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\delta}$ ιος προπαροξύνεται, εἰ μὴ τρι-
15 σύλλαβα ὄντα τριβράχεια εὐρεθῶσι, καὶ προπα-
ροξύνονται πρὸς διαστολὴν κυρίων καὶ ἐπιθέτων,
ὡς περ ἔχει τὸ ῥόδιος καὶ ⁵⁸⁾σχέδιος. τὰ δὲ προ-
παροξύτονα ταῦτα, ἴδιος, αἰδῖος, μεμψίδιος, παν-
ρίδιος, ἀρμόδιος, νυμφίδιος. σεσημειῶται τὸ εὐώ-
20 διὸς ὀξυνόμενον.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\iota}$ ονιος ⁵⁹⁾ προπαροξύνεται, κι-
θαιρώνιος, μαραθώνιος, ἀπολλώνιος.

Τὰ εἰς $\bar{\nu}$ ιος καθόλου ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς
προπαροξύνεται, κιθαρώνιος, μαραθώνιος, (sic) ⁶⁰⁾25
.....

58) ῥόδιος κύριον καὶ.

59) $\bar{\iota}$ ονιος.

60) κιθαρώνιος, μαραθώνιος absunt.

ἐλευσένιος⁶¹⁾, σαλαμίνιος. τὸ δὲ κλονίος προπαροξύνεται⁶²⁾ τρισύλλαβον ὄν. καὶ τὸ μονιὸς ὀξύνεται ὡς κύριον καὶ τρισύλλαβον. εἰ δὲ τὸ $\bar{\upsilon}$ πλεονάσῃ, προπαροξύνεται· μούνιος γάρ.

5 Ὅσα ἀπὸ τοῦ $\bar{\xi}$ ἢ $\bar{\rho}$ γίνεται διὰ τοῦ $\bar{\iota}$ βραχέος, προπαροξύνεται, εἰ μὴ διαστολὴ κυρίου γένοιτο, ἐν τρισυλλάβοις καὶ τρισιβραχέσιν, ὡς περ τὸ φρυγίος, φλεγίος. καὶ προπαροξύνεται δὲ ταῦτα, θρηγίος, κιλίγος, φραϊάγος, μακάριος, σω10 τήριος. τὸ δὲ ἰλλυριὸς οὐκ ἀντίκειται.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\iota}$ ος ἐθνικὰ ἢ τοπικὰ προπαροξύνονται, θαλάσσιος, ἐντόπιος, ἐνδάπιος. τὸ δὲ χλωριὸς καὶ θαλαμιὸς ὁ κωπηλάτης.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος διὰ τοῦ $\bar{\iota}$ ος προπαροξύνεται 15 συνεσταλμένου τοῦ $\bar{\iota}$, εἰ μὴ τριβραχέα ἐπὶ κυρίων εἶη, πολέμιος, ποτάμιος, μίσθιος, ῥύθμιος, δέσμιος, φρύγιος, κύριος⁶³⁾, παροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\sigma}$ ιος καὶ $\bar{\tau}$ ιος προπαροξύνονται, εἰ μὴ κύρια εἶη καὶ τριβράχεια, ἀσπάσιος, προ20 μνήμιος, ταλάντιος, θαλάττιος. τὸ δὲ πλησίος καὶ ἀντίος, σκοτίος, κλυτίος, τριβράχεια, καὶ τὸ φρασίος.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\iota}$ ος καθαρὸν πρὸ τοῦ $\bar{\iota}$ ἢ $\bar{\eta}$ ἢ $\bar{\omega}$ ἔχοντα προπαροξύνονται, νήϊος⁶⁴⁾, δήϊος, γήϊος, 25 λῳίος, πατρῳίος. τὸ ἀσυληπιὸς ὀξύνεται.

61) ἐλευσίγος.

62) παροξύνεται.

63) φρύγιος δὲ τὸ κύριος.

64) νήϊος pro ὑήϊος.

Τὰ εἰς λίος ὑπερτρισύλλαβα παροξύνεται, εἰ μὴ ὀρνέου κατηγοροίη, ἐνάλιος, δασάλιος, ὁ διόνυσος, θεμέλιος. τὸ μέντοι λαλιὸς, πελιὸς ὁ πολιὸς, σκολιὸς. φάλιος ὁ λευκομέτωπος ὡς τρισύλλαβον ὀξύνεται. τὸ δὲ ἐγολιὸς, ἐρωδιὸς, ἐδωλιὸς,⁵ βαμβυλιὸς, ὡς ἐπὶ ὀρνέων κατηγορούμενα ὀξύνεται.

Ἔτι εἰς μονογενῆ ἀπὸ ἐνεστώτων γινόμενα εἰς ίος, μὴ ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ δύο σύμφωνα κατὰ διάστασιν, προπαροξύνεται. αἰτῶ αἴτιος σεση-¹⁰ μείωται.

Ἔτι καὶ τὰ ἀπὸ μέλλοντος γινόμενα, ὀρθώσομαι, ὀρθώσιος, ἀσπάσομαι, ἀσπάσιος, φυλάξομαι, φυλάξιος. τὸ μέντοι πλήσω πλησίος, καὶ τὸ δέξομαι δεξιὸς, καὶ ἔψομαι ἐψιός. 15

Τὰ διὰ τοῦ ίος τρισύλλαβα, εἰ ἔχοιεν ὕ ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ, προπαροξύνεται, εἰ μὴ τις διαστολὴ εἴη, ἢ κύριον ὑπάρχοι τρίβραχυν, κύριος, κύπριος, τύριος, μύλιος, πύλιος, φρύγιος. τὸ τυχίος, φρυγίος, πλυτίος, κλυτίος, σκυφίος, παρο-²⁰ ξύνονται ὡς κύρια. μυρίος ὁ ὠρισμένος ἀριθμὸς, μυρίος ὁ ἀόριστος, καὶ νύμφιος οἶκος προπαροξύτονον, νυμφίος δὲ ὁ γαμετῆς παροξύτονον.

Ἔτι ἀπὸ ἐπιρρήμάτων παρηῆκται διὰ τοῦ ίος, προπαροξύνεται, πρωῖ πρωΐος, ὄψε ὄψιος, νόσφιν²⁵ νόσφιος, ἴφι ἴφιος, αἰεὶ αἰδιος, ρέα ρηίδιος. σεσημείωται ἄντιν ἄντιος, σχεδὸν σχεδίος, ὡς κύριον.

Τὰ διὰ τοῦ ίος τρισύλλαβα κύρια, ἔχοντα τὴν τρίτην μακρὰν, προπαροξύνεται, μούλιος, βάκχιος, σέργιος. τὸ δὲ ἐρχίος παροξύνεται. 30

Τὰ εἰς ἰος ὑπερτρισύλλαβα ἐπὶ ἀλόγων ζώων ὀξύνεται, αἰγυπιός, χαρανδριός, ἐρωδιός. τὸ δὲ σκορπίος, κυβίος, παροξύνεται ὡς τρισύλλαβα.

Ἐξαιρέτως τὰ εἰς ος καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβάς, τῷ ὀ μόνῳ παραλήγοντα, προπαροξύνονται. τὰ δὲ πολλὰ σύνθετα παροξύτονά τε καὶ προπαροξύτονα. καὶ παροξύτονα μὲν θυοσκός, λαοσσός, βροτοσσός· προπαροξύτονα δὲ τρόχος, δυσήχος. νῦν δὲ περὶ τῶν ἀπλῶν διαληψόμεθα.

10 Τὰ ὡςπερ ἐντελῆ τῶν εἰς πλους ληγόντων ἀπλᾶ ὄντα παροξύνονται, διπλός, τριπλός, ἀπλός. τὸ δὲ πρωτόπλος καὶ ἀλίπλος προπαροξύνεται, ὅτι μὴ ἀπλᾶ. τὸ δὲ ἀθρόως παροξύτονον τὸ ἅμα σημαίνει· τὸ δὲ ὀξύτονον τὸ ἄφωνον.

15 Τὰ διὰ τοῦ οος κύρια προπαροξύνεται, σίστοος, πύροος, ἄθοος ὁ καὶ ἀθῶος. τὸ δὲ ὄγδοος, εἰ καὶ ἐπίθετον, προπαροξύνεται· ἐπειδὴ τὰ εἰς ος τακτικὰ βαρύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς στος, ἕβδομος, ὄγδοος, ἔννατος, δέκατος. τὸ δὲ εἰκοστός, τριακοστός, καὶ τἄλλα ὀξύνεται. καὶ τὸ ὀλοός ὀξύνεται ἀπὸ τοῦ ὀλω.

Τὰ εἰς ος καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβάς, τῇ ῶ διφθόγγῳ καταχρηστικῇ παραληγόμενα, προπερισπᾶται, πατρῶος, ἠρῶος, ἀχελῶος, αἰδῶος. τὸ 25 δὲ κολῶος ὀξύνεται ἀπὸ τοῦ κολοιός. τὸ μέντοι λαγῶος καὶ πατρῶος ὀξύνονται, διότι οὐκ ἔχουσι τὸ ἰ προσγεγραμμένον.

Ἦαν εἰς ος καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβάς τῇ αἰ διφθόγγῳ παραληγόμενον, εἰ ἀπὸ ὀξυτονουμέ-

νου θηλυκοῦ γένοιτο, προπερισπᾶται, ἀρχὴ ἀρχαῖος, ἀλκὴ ἀλκαῖος, κορυφὴ κορυφαῖος. τὸ μέντοι ἐπιπόλαιος οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐπιπολῆς παρῆνται, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἐπιπολάζω· πλὴν οἱ πλείους αὐτὸ περισπῶσιν. 5

Τὰ εἰς μαιος προπερισπᾶται, εἰ μὴ διαστολὴ γένοιτο ἢ κύριον εἶη σύνθετον, πυγμαῖος, ῥωμαῖος, πτολεμαῖος, ἔρμαῖος. τὸ δὲ ἔρμαῖος κύριον προπαροξύνεται, καὶ τὸ φιλορῶμαιος σύνθετον ὄν. τὸ δὲ τίμαιος σεσημείωται. 10

Τὰ διὰ τοῦ αιος ὑπερτρισύλλαβα περισπᾶται, εἰ μὴ διαστολὴ τις εἶη, ἢ σύνθετον ὑπάρχοι, ἀθηναῖος, εἰρηναῖος, ἀρουραῖος. τὸ ἐρυσίχαιος προπαροξύνεται. τὸ δὲ ἀθήναιος κύριον προπαροξύνεται εἰς διαστολήν. 15

"Ἐτι τὰ διὰ τοῦ δαιος περισπᾶται, ἰουδαῖος, χιδαῖος, χαλδαῖος.

"Ἐτι τὰ διὰ τοῦ αιος ἐθνικὰ, ἀθηναῖος, θηβαῖος, ῥωμαῖος. σεσημείωται τὸ ἀχαιὸς ὀξυνόμενον, καὶ τὸ ἐρυσίχαιος προπαροξυνόμενον. 20

"Ἐτι τὰ τρισύλλαβα ἀπὸ α φιλουμένου ἀρχόμενα, ἀλκαῖος, ἀλκμαῖος.

"Ἐτι τὰ διὰ τοῦ λαιος, ὑλαῖος, βουλαῖος, θηλαῖος. τὸ δὲ δεῖλαιος καὶ φύλαιος προπαροξύνεται.

"Ἐτι σημειοῦνται τὰ ἐν ἀρχῇ πρόθεσιν ἔχοντα, ἐπιπόλαιος, ἢ ἀπὸ ἐπιρρήματος, ὡς περ τὸ παλαιὸς ἀπὸ τοῦ πάλαι, καὶ τὰ κατὰ διαστολήν γινόμενα. παλαιὸς τὸ κύριον, παλαιὸς δὲ τὸ ἐπίθετον. 25

Τὰ ἀπὸ ἐπιρρήμάτων προπερισπῶνται, χύδην
 χυδαῖος, ἄντην ἄνταιος. τὸ μέντοι μάτην μάταιος,
 καὶ τὸ βέβαιος παρὰ τὸ βέβηκα. τὰ δὲ παρώνυμα
 παρ' οὐδετέρων γινόμενα ὀξύνεται, γῆρας γη-
 5 ραῖος, κράτος κραταιός, ῥέα ἀραιός.

Τὰ εἰς εἰος καθαρὸν τρισύλλαβα ἔχοντα ἐν
 τῇ τρίτῃ ἠ, προπαροξύνεται, θήρειος, μήλειος, χή-
 νειος, κήλειος, ὁ καυστικός. τὸ μέντοι ἠλείος,
 ἠθεῖος, προπερισπᾶται, οὐκ ἀπὸ συμφώνου ἀρχό-
 10 μενα. τὸ δὲ κητειὸς, πληνειὸς, ὀξύνεται ὡς κύ-
 ριον· καὶ τὸ μήδειος κύριον προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς εἰος ἐπιθετικὰ τρισύλλαβα, ἔχοντα τὴν
 πρώτην φύσει ἢ θέσει μακρὰν, πλὴν τῶν ἐχόντων
 τὸ ἠ, περὶ ὧν εἴρηται, καὶ τῶν ἐχόντων ἔννοιαν
 15 τοπικῆν, προπαροξύνονται, γλαύκειος, δούλειος,
 χρύσειος, δούρειος, χοίρειος. τὸ μέντοι ὀλμειὸς,
 ὄρνειὸς, σπερχειὸς, σπονδειὸς, δαρειὸς, ὡς κύρια,
 ὀξύνεται. τὸ δὲ παιδεῖος ὁ παιδικὸς προπερι-
 σπᾶται.

20 Τὰ εἰς εἰος τρισύλλαβα κύρια, καὶ τὰ πλείω
 ὀνόματα ποταμῶν ὀξύνεται, σπερχειὸς, ἄλφειος,
 πηνειὸς, κητειὸς, ἐπειός. τὸ δὲ ἄρνειος καὶ δαρειος
 προπερισπῶνται. προπαροξύνεται δὲ ταῦτα, ἰττέ-
 ρειος, ἀσκάτειος. τὸ δὲ δαρδανειὸς ὀξύνεται.

25 Τὰ εἰς εἰος τριγενῆ μὴ ἐθνικὰ προπαροξύνε-
 ται, εἰ ἀπὸ βραχείας ἄρχοιτο, βρότειος, τέλειος,
 γλόγειος, λύκειος, βόειος. τὸ δὲ ἐπειὸς κύριον.
 τὸ δὲ φατειὸς κατὰ πλεονασμὸν ἔσχε τὴν δί-
 φθογγον.

Τὰ εἰς $\bar{\epsilon}\iota\omicron\varsigma$ ὑπερτρισύλλαβα, μὴ πλεοναζούσης τῆς εἰ διφθόγγου, προπαροξύνεται, αἰάντειος, ὀμήρειος, γαλήνιος, ἰππάρχειος. τὸ δὲ ἀδελφεῖος ἀπὸ τοῦ ἀδελφὸς πλεονάζει τὸ $\bar{\epsilon}\iota$. τὰ μέντοι προπερισπώμενα ἀπὸ τῶν ὀμήρου λέξεων εὐρεθέντα ταῦτά εἰσι, πρυτανεῖος, ἑταιρεῖος, μεταλείος, γυναικεῖος, ἀκατεῖος.

Τὰ εἰς $\bar{\omicron}\iota\omicron\varsigma$ ὑπερδισύλλαβα προπερισπῶνται, εἰ ἐπιθετικὰ εἶη ἢ κύρια, ὁμοφωνοῦντα τοῖς ἐπιθέτοις, ἀλλοῖος, αἰδοῖος, ὁμοῖος, γελοῖος, παντοῖος. τὸ δὲ φλοιὸς δισύλλαβον, καὶ τὸ κλοιὸς προσηγορικόν.

Τὰ εἰς $\bar{\omicron}\varsigma$ καθαρὸν ἔχοντα δίφθογγον τὴν διὰ τοῦ $\bar{\upsilon}$ ὀξύνεται, ἐπιθετικὰ ὄντα, οὐκ ἔθνικα, ἀκουὸς καὶ ἐπακουὸς, ἀγαυὸς καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ ἐπίθετον. πρόσκειται, εἰ μὴ ἔθνικα εἶη, ἀλλὰ κύρια, ὅτι ταῦτα βαρύνεται, ἀκάλαντος, πείθραυτος, ἄραυτος.

Περὶ τῶν εἰς $\bar{\beta}\omicron\varsigma$, εἰς $\bar{\gamma}\omicron\varsigma$, καὶ τῶν καθ' ἑξῆς
μέχρι τῶν εἰς $\bar{\mu}\omicron\varsigma$.

20

Βιβλίον ε΄.

Τὰ εἰς $\bar{\beta}\omicron\varsigma$ δισύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικά βαρύνεται, ὄλβος, λίβος, λέσβος, φλοισβος, θάμβος, τὸ μονογενὲς τάββος. σεσημειῶται τὸ ὄλβος

κύριον παροξυνόμενον, ὡςπερ λοβὸς, ὕπερ μέρος τοῦ ἥπατος ἐστίν. ⁶⁵⁾

Τὰ εἰς βος δισύλλαβα ἐπιθετικά ὀξύνεται, στραβὸς, ραιβὸς, ὁ μὴ ὀρθὸς, καὶ κωβός.

5 Τὰ εἰς βος κύρια ἢ προσηγορικά ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνεται, ἄραβος, κόραβος, ἱμβρος, κάραβος, σάραβος, ἀττέλαβος, ὕπερ οἱ ἀττικοὶ παραλόγως ὀξύνουσι.

Τὰ εἰς βος ἐπιθετικά ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰ ¹⁰μὴ τὸ ἢ παραλήγοι ἢ σύνθετα εἴη ἀπὸ τῶν εἰς βος ληγόντων, ὀξύνεται, ἐρεμβὸς, κολοβὸς, βουφορβὸς, ἰπποφορβός. τὸ δὲ ἔφηβος, ἄηβος παραλήγουσι τῷ ἢ. τὸ δὲ φιλόκοιβος σύνθετον.

Τὰ εἰς γος δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους ¹⁵συλλαβὴν εἰς σύμφωνον λήγουσαν, προσηγορικά ὄντα ἢ κύρια, βαρύνεται, πύργος, σπόγγος, φόγγος, γόργος τὸ κύριον, γοργὸς δὲ τὸ ἐπίθετον. τὸ δὲ σαγρὸς ὁ ἰχθὺς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς γος ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν ²⁰εἰς σύμφωνον λήγουσαν, ἐπιθετικά ὄντα, εἰ μὴ ἐννοιά τις ὑπάρχοι συνθέσεως, ὀξύνεται, γοργὸς, ἀργός. τὸ μέντοι σάγγος ⁶⁶⁾ βαρύνεται, καὶ τὸ μάργος σύνθετον ἀπὸ τοῦ μα στερητικοῦ καὶ τοῦ ἔργον· ὁ γάρ τοι μάργος ⁶⁷⁾ οὐδὲν ἀγαθὸν ἐργάζεται.

65) σισημείωται τὸ ὄλβος παροξυνόμενον, ὅτε προσηγορικόν. ὄλβος δὲ τὸ κύριον, ὡςπερ λοβὸς μέρος τοῦ ἥπατος.

66) γάγγος pro σάγγος.

67) ὁ γὰρ μάργος.

Τὰ εἰς ογος διβράχεια βαρύνεται, λόγος, μόγος, ψόγος.

Τὰ διὰ τοῦ αγος διβράχεια ἐπιθετικά, καὶ μὴ ἐθνικά, βαρύνεται, φαγός, κραγός. τὸ δὲ κράγος ὁ κραυγαστικός βαρύνεται, καὶ τὸ μάγος⁵ ἐθνικόν.

Τὰ εἰς γος δισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα ὀξύνεται, εἰ μὴ κύρια εἶη, λοιγός, φηγός. τὸ δὲ λάγος κύριον.

Τὰ εἰς γος ὑπερδισύλλαβα βραχεῖα παραλη-¹⁰γόμενα προπαροξύνεται, πάταγος, ἔλεγος, ὁ θρηγός.

Τὰ εἰς γος τρισύλλαβα ἀρσενικά φύσει ἢ θέσει μακρᾷ παραληγόμενα, μὴ διπλασιαζομένου τοῦ σ, ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ κύρια εἶη καὶ ἐν-¹⁵νοϊαν συνθέσεως ἔχοι, ἀρηγός, πελαργός, ἀμολγός, βροτολοιγός. τὸ δὲ ἄμολγος προπαροξύτονον ἐπὶ τῆς νήσου, οὐκ ἀρσενικόν. καὶ τὸ ὄμαργος σύνθετον, ἀπὸ τοῦ ὄμοῦ καὶ τοῦ ἀργος· ἔστι δὲ ὄνομα κυνός.

Τὰ εἰς δος διβράχεια ἀρσενικά καὶ θηλυκά²⁰ βαρύνονται· εἰ δέ τι ὀξυνθῆ, τοῦτο θηλυκὸν προσηγορικὸν εὐρέθη τῷ ο παραληγόν· λάδος, ἄδος, κάδος. τὸ μέντοι ὄδος καὶ σποδός ὀξύνεται ὡς θηλυκά.

"Ἐτι τὰ εἰς δος δισύλλαβα ὀξύνεται, ὄδος,²⁵ ὑποδός, οὐδός. τὸ δὲ φροῦδος ἀπὸ τοῦ πρόοδος σύνθετον, καὶ τὸ μῆδος ἐθνικόν. σεσημείωται τὸ κοῖδος παρὰ Μακεδόσιν ὁ οἰκονόμος, καὶ τὸ χλῖδος προπερισπώμενα.

Τὰ εἰς $\overline{\delta\omicron\varsigma}$ ἀρσενικὰ, φύσει μακροῦ παραλη-
γόμενα, βαρύνεται, μῆδος, νίδος, ζευγος. τὸ μέν-
τοι καυδὸς θηλυκόν, ὡσπερ καὶ τὸ μαυδός.

Τὰ εἰς $\overline{\delta\omicron\varsigma}$ δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ δ σύμ-
φωνον βαρύνεται, ὄγδοος, ράβδος, ἄσδος, στήλη
λιθίνη.

Τὰ εἰς $\overline{\delta\omicron\varsigma}$ δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ δ σύμ-
φωνον κατὰ διάστασιν βαρύνεται, εἰ μὴ ἐθνικὰ
εἶη, λίνδος, σίνδος, πίνδος, νάρδος, μάρδος, ἀν-
10λοῦ εἶδος. σεσημείωται τὸ ἰνδὸς ποταμὸς καὶ τὸ
ἐθνικόν. τὸ δὲ κονδὸς ἐπίθετον, καὶ ὁ μυνδὸς ὁ
ἄφωνος. 68)

Τὰ εἰς $\overline{\delta\omicron\varsigma}$ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα κατ' ἐπι-
πλοκὴν συμφώνου κύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνε-
15ται, μάλυβδος, σμάραγδος. τὸ δὲ ὄρυγμαδὸς ὀξύ-
νεται.

Τὰ εἰς $\overline{\delta\omicron\varsigma}$ ὑπερδισύλλαβα φύσει μακροῦ πα-
ραληγόμενα κύρια προπαροξύνεται, ἄοιδος, ἐνοι-
δος, εἰήος. τὸ μέντοι ἀοιδὸς ἐπίθετον. τὸ δὲ κί-
20ναιδος προπαροξύνεται τῷ λόγῳ τῆς συνθέσεως.

Τὰ εἰς ζος πάντα βαρύνεται, ἴζος, ροῖζος,
ταῦζος, τοῶζος. τὰ δὲ τριγενῆ καὶ τὰ ἀπὸ ἐπιρ-
ρημάτων ὀξύνεται, πεζὸς, χθιζὸς, πρωῖζός.

Τὰ εἰς $\overline{\theta\omicron\varsigma}$ μονογενῆ δισύλλαβα φύσει μακροῦ
25 παραλήγοντα μὴ κοινὰ κατὰ γένος βαρύνεται, μῦ-

68) Post ἄφωνος haec sequuntur: Τὰ εἰς $\overline{\delta\omicron\varsigma}$ ὑπερδισύλλαβα
βραχεία παραληγόμενα προπαροξύνεται, ὄμαδος, κίλαδος, τέναςδος,
κόρυδος, ὅπερ οἱ ἄττικοὶ ὀξύνουσιν.

Τὰ εἰς $\overline{\delta\omicron\varsigma}$ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα κ. τ. λ.

θος, κῦθος, ζῆθος, ξοῦθος, τὸ κύριον. τὸ δὲ στρουθὸς κοινὸν τῶ γένει.

Τὰ εἰς $\overline{\theta\omicron\varsigma}$ δισύλλαβα μονογενῆ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν βαρύνεται, πτόρθος, γόνθος, ὁ κόγχος, γρόνθος,⁵ τὸ ἐπὶ τῆς αὐλήσεως, σμίνθος ὁ μῦς. τὸ δὲ ξανθὸς καὶ τυτθὸς τριγενῆ.

Τὰ εἰς $\overline{\theta\omicron\varsigma}$ διβράχεια ὀξύνεται, εἰ μὴ τόπον δηλοῖεν, νόθος, πόθος, ψόθος, ὁ ψόφος, μόθος. τὸ μέντοι βυθὸς τοπικόν. 10

Τὰ εἰς $\overline{\theta\omicron\varsigma}$ δισύλλαβα τριγενῆ παραληγόμενα φύσει μακρᾶ ἢ θέσει, μὴ προηγουμένου τοῦ σ, ὀξύνεται, ἀφθὸς, τυτθὸς, ξανθὸς, αἰθὸς, ὁ διάπυρος. τὸ δὲ λοῖσθος ἔχει τὸ σ. σεσημειῖται τὸ πάρθος, καὶ τὸ ὄνθος. 15

Τὰ εἰς $\overline{\alpha\theta\omicron\varsigma}$ μονογενῆ τρισύλλαβα ἀπὸ βραχείας ἀρχόμενα προπαροξύνεται, ψάμαθος, κύαθος, κάλαθος, καὶ λέκνυθος. τὸ μέντοι ἀγαθὸς τριγενές. τὸ δὲ ὄρμαθὸς καὶ γυργαθὸς ὀξύνεται ἀπὸ μακρᾶς ἀρχόμενα. 20

Τὰ εἰς $\overline{\theta\omicron\varsigma}$ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραλήγοντα $\overline{\epsilon}$ ἢ $\overline{\upsilon}$ ἢ καὶ φύσει μακρᾶ, προπαροξύνεται, εἰ δέ τι καὶ ὀξύνεται, ἐπιθετικόν ἐστι, λάπιθος, λέκνυθος, ἔριθος, μύκνυθος, ἄκνυθος, ἢ μὴ τίκτουσα. τὸ δὲ βοηθὸς καὶ κακηθὸς, ὁ κάκιστος, ὀξύνεται. 25

Τὰ εἰς $\overline{\theta\omicron\varsigma}$ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα κατὰ τὴν παραλήγουσαν δύο σύμφωνα μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ προπαροξύνονται, ἐρύμανθος, λαβύρινθος, μέ-

λανθος, ὄλυνθος, τὸ μὴ πέπειρον. τὸ δὲ ὀλισθός, ὁ ὀλισθηρός, ὀξύνεται, ἐπιθετον ὄν.

Τὰ εἰς κος μονογενῆ δισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα βαρύνεται, φῶκος, σῶκος, ταῦκος. ἰσὶ δὲ σιγὰς ὀξύνεται. τὰ δὲ ἐπιθετικά ὀξύνεται, γλαυκός, λευκός, γραικός.

Τὰ εἰς κος δισύλλαβα κύρια, εἰ ἔχει τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν, πλὴν τοῦ κ, ⁶⁹⁾ βαρύνεται, λάκκος, κόκκος, ἄρκος, κέρκος, ἰοῶκος. σεσημειῖται τὸ θηριγκός. τὸ δὲ χαλκός ἔχει λ̄. καὶ τὸ φολκός ἐστὶ τριγενές ἔχον καὶ τὸ λ̄

Τὰ εἰς κος δισύλλαβα μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου τοῦ σ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα βαρύνονται, δίσκος, φύσκος, μύσκος. τὸ δὲ ἄσκος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται.

Τὰ εἰς κος διβράχεια μονογενῆ, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά, βαρύνεται, εἰ μὴ διαστολή τις σημαυνομένου γένοιτο. οἶον κύκλος, πλάκος, πόροκος, τόκος. σεσημειῖται τὸ φακός ὀξύτονον. τὸ δὲ φάκος κύριον ὄνομα ὄρους.

Τὰ εἰς κος δισύλλαβα τριγενῆ ὀξύνεται, οἶον λευκός, γλαυκός, πλὴν τῶν παραληγόντων τῷ ω̄.

69) καταλήγουσαν βαρύνεται, μάκκος, ὄλκος τὸ κύριον, λύκος, φόρκος.

Τὰ εἰς κος δισύλλαβα προσηγορικά μὴ παρασχηματιζόμενα εἰς θηλυκὸν γένος, εἰ ἔχει τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν, πλὴν τοῦ κ, κ. τ. λ.

Τὰ εἰς κος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς α παραληγόμενα, οὗ προηγείται σύμφωνον, ἢ σύμφωνα, κύρια ὄντα, βαρύνεται, λάμβδακος, πίνακος καὶ ἀμάρακος, ἴθακος. σεσημειώται τὸ ἀσακὸς καὶ ἀλακὸς καὶ καλλιακός. 5

Τὰ εἰς κος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῶ α προσηγορικὰ ἢ ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, λιθακὸς, μαλθακὸς, ψητακὸς, ἀστακὸς, φυλακὸς, ὁ φύλαξ, φύλακος δὲ τὸ κύριον, φαρμακὸς, ὁ ἐπὶ καθαρωῶ τῆς πόλεως τελευτῶν, φαρμακεὺς δὲ, ὁ γόης. σε-10 σημειώται τὸ θύλακος, ὕσσακος, αἴσακος, προ-παροξενόμενα, καὶ τὸ μαίμακος σύνθετον.

Τὰ διὰ τοῦ εἰς ακος κτητικὰ ὀξύνεται, δηλιακὸς, φρυγιακὸς, ἰλιακός.

Τὰ εἰς ικος ἔν ἐστιν, ἀλάεικος, ἀπὸ τῆς 15 γενικῆς.

Τὰ εἰς οκος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς μακρᾶ παραλήγοντα 70) σπάνια ὄντα βαρύνεται, ἔστρηκος, μάληκος, πίθηκος. τὸ δὲ ἰωλκὸς καὶ ἀρτισκὸς ὀξύνεται. πάγαικος, φίλαικος, μίθαικος, σόλοικος, 20 μόνοικος τὸ κατὰ συναλοιφήν, τὸ εὐβῦοικὸς ἐπιθετικὸν ὄν.

Τὰ εἰς κος ὑπερδισύλλαβα, εἰ παραλήγοιτο ἰ μακρῶ, βαρύνεται, ἄνικος κύριον, καΐκος, γρήνικος, φίλικος. εἰ δὲ τῇ εἰ διφθόγγῳ, ὀξύνεται, 25

70) Τὰ εἰς οκος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξενούνται, σπάνια ὄντα, κάππαδοκος, σπόρδοκος. τὸ δὲ ξενοδύκος βαρύνεται, καὶ τὸ αἰγοβοσκὸς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς οκος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς μακρᾶ παραλήγοντα κ. τ. λ.

δαρεικός. βοεικός δέ, κελεικός, κεραμεικός. σεση-
μείωται τὸ καμικός ὀξύτονον καὶ ἔχον τὸ ι μα-
κρόν, ὡς τὸ παλικός.

Τὰ εἰς ικος κτητικὰ ἐπιθετικὰ καὶ θηλυκὸν
5 ἔχοντα ὀξύνεται, γαλατικός, ἰταλικός, πυθαγορι-
κός. τὸ δὲ ἄδικος οὐ κτητικόν, τὸ δὲ ἠλικός καὶ
πηλικός παροξύνονται· οὐ γὰρ κτητικά.

Τὰ εἰς υκος ὑπερδισύλλαβα κύρια ἢ προση-
γορικὰ μὴ ἔχοντα κατ' ἰδίαν θηλυκὰ κτητικῆς ἐν-
10 νοίας ἐχόμενα βαρύνεται, ἴβυκος, ἄμυκος, κάρυ-
κος, ἴνυκος. τὸ δὲ λιβυκός καὶ θηλυκός καὶ ἀλυ-
κός ὀξύνεται θηλυκὰ ἔχοντα.

Τὰ εἰς εκος ι ἢ υ παραληγόμενα παροξύνε-
ται, σατυρίσκος, νεανίσκος, παιδίσκος. τὸ μέντοι
15 δαμασκός καὶ ἀρτηκός ὀξύνεται, ἰῶτα οὐκ ἔχοντα.

Τὰ εἰς λος διβράχεια βαρύνεται. εἰ δέ τι ὀ-
ξύνεται, διαστολὴν πέπονθεν, ἢ ἔνεκα τριγενείας,
πάλος, σάλος, λάλος, φάλος, θόλος. τὸ δὲ ὀλος
ὃ ὀλέθριος ὀξύνεται.

20 Τὰ εἰς λος μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς μὴ
ἀπὸ τοῦ χ ἀρχόμενα ἔχοντα δίχρονον ἐκτεταμένον,
εἰ μὴ τις εἴη διαστολή, καὶ βαρύνεται, ἴλος τὸ κύ-
ριον, ἴλος δὲ ὁ διεστραμμένος, πῖλος, μῦθος,
στύλος, τρογγύλος. τὸ δὲ χυλός καὶ χιλός, ἢ
25 τροφή, ὀξύνεται ἀπὸ τοῦ χ ἀρχόμενα. τὸ δὲ ψι-
χός τριγενές. καὶ τὸ νεῖλος βαρύνεται. καὶ τὸ
δειλός ὀξύνεται.

Τὰ εἰς λος δισύλλαβα κύρια τῷ ἢ παραληγό-
μενα προπερισπᾶται, οἷον μῆλος, βῆλος, δῆλος,
30 φῆλος.

Ἔτι τὰ εἰς $\overline{\lambda\omicron\varsigma}$ δισύλλαβα προσηγορικὰ ἢ ἐπιθετικὰ τῷ $\overline{\eta}$ παραληγόμενα, εἰ ἔχοι ἄφωνον πρὸ τοῦ $\overline{\eta}$, ὀξύνεται, πηλός, βηλός, οὐλός. τὸ μέντοι ἦλος καὶ ζῆλος βαρύνεται, οὐδὲ γὰρ ἄφω-
νον ἔχει. 5

Τὰ εἰς $\overline{\alpha\upsilon\lambda\omicron\varsigma}$ δισύλλαβα μονογενῆ μὴ κύρια ὀξύνεται, αὐλός, δαυλός, καυλός. τὸ δὲ βραῦλος, παῦλος, σαῦλος, κύρια, καὶ τὸ ναῦλος, μὴ ὄν κύριον. τὸ δὲ φαῦλος ἐπίθετον.

Τὰ εἰς $\overline{\lambda\omicron\varsigma}$ ἐπιθετικὰ, ἔχοντα πρὸ τοῦ $\overline{\lambda\omicron\varsigma\iota\omicron}$ δίφθογγον τὴν διὰ τοῦ $\overline{\upsilon}$ βαρύνεται, οἷον φαῦ-
λος, δοῦλος, οὐλος. τὸ δὲ τραυλός ὀξύνεται· καὶ τὸ δειλός προσέτι ὀξύνεται.

Τὰ εἰς δύο $\overline{\lambda\lambda}$ κύρια ἀρσενικὰ βαρύνονται, ὕλλος, τέλλος, μύλλος, ποιητῆς κωμικός, γάλλος, 15
ψύλλος τὸ κύριον. τὸ δὲ κυλλός ὀξύνεται, ὡς ἐπιθετικόν, καὶ τὸ μαλλᾶς, θηλυκόν, ὄνομα πόλεως.

Τὰ εἰς δύο $\overline{\lambda\lambda}$ προσηγορικὰ, εἰ μὴ παραληγοίεν $\overline{\iota}$, ὀξύνεται, μαλλός, φαλλός. τὸ 71) σίλλος, 20
καὶ βίλλος, τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον, τὸ κοινῶς βιλ-
λιν, παρὰ ἐφεσίοις βαρύνεται. σεσημείωται τὸ ψύλλος τὸ ἐπὶ τοῦ ἔθνους.

Τὰ εἰς $\overline{\lambda\omicron\varsigma}$ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου βαρύνεται. εἰ δέ τι εἴη ὀξύτονον, ἐπιθετικόν ὑπάρχει, ὄπλος, 25
βύβλος, βίβλος, ὄχλος, κόχλος, πέπλος, κύκλος. τὸ δὲ τυφλός ὀξύνεται, ἐπιθετικόν ὄν, ὡςπερ καὶ τὸ

71) φαλλός, φελλός, τὸ.

στρεβλός, καὶ ἐσθλός. σεσημειώται τὸ μοχλός
ὄξυνόμενον.

Τὰ εἰς άλλος τρισύλλαβα μὴ ἔθνικὰ προπα-
ροξύνεται, κρύσταλλος, κιάλλος, ὄκταλλος, ὁ
5 ὀφθαλμός παρὰ βοιωτοῖς. τὸ δὲ τριβαλλός ἔθνι-
κόν, καὶ τὸ προβαλλός ἢ ἀσπίς ὄξυνόμενον.

Τὰ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς ἐκφερόμενα παραλη-
γόμενα τῷ α βαρύνεται, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ η ἄρχοι-
το, ἐρίβαλλος τὸ μαρώπιον⁷²⁾, περιάλλος τὸ
10 ἰοῖσχιόν, αἰγίδαλλος. κραταπαλλός δὲ, εἶδος νομί-
σματος, καὶ κορυδαλλός ὄξυνεται.

Τὰ εἰς λλος πολυσύλλαβα, ὁποῖω φωνήεντι
παραλήγει πλὴν τοῦ α, προπαροξύνεται, μύσκελ-
λος, μάρκελλος, κύριλλος, σόφιλλος, δόριλλος. τὸ
15 δὲ ὀπτίλλος παροξύνεται. καὶ τὸ νεογιλλός ἔχει
θηλυκόν.

Τὰ διὰ τοῦ αλος, εἰ ἔχει τὴν τρίτην ἀπὸ τέ-
λους μακρὰν, προπαροξύνεται, κώδαλος, τάνταλος,
ἄρπαλος, ἴξαλος, δαίδαλος. σεσημειώται τὸ ὀμ-
20 φαλός, καὶ τὸ θεσσαλός.

Τὰ διὰ τοῦ αλος ἔχοντα τὴν τρίτην συνε-
σταλμένην, θηλυκῶν ἐστερημένα, εἰ μὴ περιεκτικῆ
σημασίᾳ ἐκφέρεται, προπαροξύνεται, ἐγκέφαλος,
πιάλος, φίγαλος, δάμαλος. τὸ δὲ ἰταλός ὄξυνεται.
25 σεσημειώται δὲ τὸ μέγαλος προπαροξύτονον.

Τὰ διὰ τοῦ αλος ὑπερδισύλλαβα μετὰ τοῦ α
ἐκτεταμένου βαρύνεται, φάρσαλος, τάβακος.

72) μαρώπιον.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\epsilon}$ λος μονογενῆ προπαροξύνεται, εἰ μὴ πάθος τι γένοιτο, ἄμπελος, σθένελος, πύε-
λος, κύπελος, ἀσφόδελος, ἢ βοτάνη. ἀσφοδελός, ὁ τόπος ὁ περιέχων, τὸ διελός, τὸ δειλινόν, ὀξύ-
νεται, καὶ τὸ ὀβελός καὶ μυελός. 5

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\epsilon}$ λος ὑπερθετικά ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα τὴν τρίτην μακρὰν προπαροξύνεται, αἰ-
δελος, εἰκελος, εὐτράπελος, πέμπελος ὁ παλαιός. εἰ δὲ τρισύλλαβα εἶη, ἐπιθετικά μὴ ὄντα σύνθετα ὀξύ-
νεται, σικελός, στρεβελός, κεφελός. τὸ δὲ ζά-10
φελος, σύνθετον ὄν, προπαροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\eta}$ λος ὑπερδισύλλαβα μὴ ἔχοντα ἴδια θηλυκὰ προπαροξύνεται, εὐκῆλος, τράχηλος, κάτηλος. τὸ δὲ ῥιγηλός ἔχει θηλυκόν.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\eta}$ λος ὑπερδισύλλαβα ἀπλᾶ ἔχον-15
τα θηλυκὰ ὀξύνεται, σιγηλός, μιμηλός, ἀπατηλός, ὑψηλός, ὑδρηλός.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\iota}$ λος ἀρσενικά ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα τὸ $\bar{\iota}$ βραχὺ παροξύνεται. εἰ δέ τι προ-
παροξύτονον εἶη, ἢ πάθει ἢ γένει, ναυτίλος, 20
τρωῖλος, ζωῖλος, πενθίλος. τὸ δὲ αἰγίλος θηλυ-
κόν προπαροξύνεται. τὸ δὲ κοῖλος ἀπὸ τοῦ κοῖλος
κατὰ πάθος, καὶ τὸ μίτιλος ὁ ἔσχατος προπαρο-
ξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\iota}$ λος ὑπερδισύλλαβα, εἰ ἔχοι τὸ 25
 $\bar{\iota}$ ἐκτεταμένον, προπαροξύνεται, εἰ μὴ ἢ τρίτη
ἔχοι τὸ α , οὗ προκατάρχει σύμφωνον, στρόβιλος,
εἶδος ὀρχίσεως, στροβιλός δὲ ἢ συστροφὴ τοῦ

ἐχίνου, ἔσβιλος, ὄμιλος, πάμμιλος⁷³⁾, ἀλλ' οὐκ ἐν συλλήψει τὰ σύμφωνα. τὸ δὲ καθμίλος ὁ ἐρμηῆς περισπᾶται ἔχον τὸ $\bar{\alpha}$.

Τὰ εἰς ὀλος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπλᾶ κύρια 5 ἢ προσηγορικὰ προπαροξύνεται, ἄσβολος, εὐκόλος. τὸ δὲ αἰόλος, εἴτε κύριον, εἴτε ἐπίθετον, παροξύνεται. καὶ τὸ βουκόλος παροξύτονον. τὸ δὲ ὀβολὸς ὀξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\nu}$ λος τρισύλλαβα προσηγορικὰ, ἢ 10 κύρια, εἰ ἄρχοιτο ἀπὸ φύσει μακρᾶς, παροξύνεται, κροκύλος, ἀκρύλος, κηρύλος, αἰσχύλος, ῥωμύλος. σεσημειῶται τὸ αἴτυλος καὶ ὄγκυλος. τὸ δὲ αἴσυλος ἐπίθετόν ἐστιν.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\nu}$ λος τρισύλλαβα ἐπιθετικὰ ἀπλᾶ 15 ἔχοντα τὴν τρίτην μακρὰν παροξύνεται, στωμύλος, αἰμύλος, ὁ πρᾶος, στρογγύλος, ἀγγύλος, καμπύλος. τὸ δὲ αἴσυλος προπαροξύνεται ὡς σύνθετον, ἀπὸ τοῦ $\bar{\alpha}$ καὶ τοῦ $\bar{\sigma}$ λω, ὁ πολλὰ $\bar{\sigma}$ λων.

20 Τὰ εἰς ὄλος τρισύλλαβα κύρια ὄντα, ἔχοντα τὴν πρώτην συλλαβὴν μηκνομένην, παροξύνεται. προσηγορικὰ δὲ ὄντα προπαροξύνεται. παροξύνεται δὲ κύλλος, βακχίλος, χαρμύλος. προπαροξύνεται δὲ τὸ κίνδυλος, σφόνδυλος, δάκτυλος, 25 γόγγυλος. τὸ δὲ ἄξυλος καὶ ὄξυλος κύρια ὄντα τοῖς προσηγορικοῖς κατὰ τὸν τόπον ἠκολούθησαν.

73) πάμμιθος.

Τὰ διὰ τοῦ υλος τριβράχεια, εἰ ἔχοιεν ἐν τῇ τρίτῃ συλλαβῇ τὸ ι, εἰ μὴ εἶη παρώνυμον ἐν ἰσοσυλλάβοις, προπαροξύνεται, τίτυλος, ἴστυλος τὸ κύριον. τὸ μέντοι χρεμύλος καὶ κρατύλος παροξύνονται οὐκ ἔχοντα ι ἐν τῇ πρώτῃ. τὸ δὲ στά- 5 φυλος παρώνυμόν ἐστι παρὰ τὸ σταφυλή. καὶ τὸ ἄγκυλος κύριον προπαροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ υλος ὑπερτρισύλλαβα παροξύνεται, εἰ μὴ ἔχοιεν ἔννοιαν συνθέσεως, οἶον ἐρωτύλος, ἰαμβύλος. τὸ μέντοι εὐρύπυλος σύνθετον. 10

Τὰ διὰ τοῦ ωλος μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνεται, εἰ μὴ ἔχοι πρὸ τοῦ ω δύο σύμφωνα κατ' ἐπιπλοκὴν, ὧν τὸ δεύτερόν ἐστι τ, οἶον κίμωλος, εὐρύσωλος, φάσκωλος, ὁ θύλακος. καστωλὸς δὲ ὀξύνεται, ἔχον δύο σύμφωνα, ὧν τὸ 15 ἐν τ ἐστί. τὸ μέντοι σπάρτωλος βαρύνεται· τὰ γὰρ δύο σύμφωνα οὐκ εἰσὶν ἐν συλλήψει, ἀλλ' ἐν διαστάσει. τὸ δὲ αἰτωλὸς τριγενές.

Τὰ διὰ τοῦ ωλος ὑπερδισύλλαβα ἀπλᾶ ῥηματικὰ ἔχοντα τὴν τρίτην μακρὰν ὀξύνεται, φειδω- 20 λὸς, αἰτωλὸς, ἀμαρτωλὸς. τὸ μέντοι ἔωλος, ὁ χθεσινὸς, προπαροξύνεται, ὡς παρώνυμον, καὶ τὴν τρίτην βραχεῖαν ἔχει.

Τὰ εἰς λος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῇ διὰ τοῦ υ διφθόγγῳ προπαροξύνεται, διάυλος, 25 ἰουλος, κούμουλος, ὕπουλος.

Περὶ τῶν εἰς $\overline{\mu\omicron\varsigma}$, $\overline{\nu\omicron\varsigma}$, $\overline{\xi\omicron\varsigma}$, $\overline{\pi\omicron\varsigma}$.

Βιβλίον ζ'.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\omicron\varsigma}$ ἔχοντα πρὸ τοῦ $\overline{\mu}$ τὸ $\overline{\gamma}$ ὀξύνεται
προσηγορικὰ ὄντα, νυγμός, φραγμός, τιναγμός,
5 ἀλλαγμός, ὑλαγμός, διωγμός. σεσημείωται τὰ
ὄγμος, ἢ τάξις, βαρυνόμενον, καὶ τὸ ροιγμός προσ-
ηγορικόν.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\omicron\varsigma}$ πρὸ τοῦ $\overline{\mu}$ $\overline{\delta}$ ἔχοντα ὀξύνεται,
προσηγορικὰ ὄντα· εἰ δὲ κύρια εἶη, βαρύνεται.
10 ὀξύνεται δὲ ταῦτα, ἀρδμός, σκιαδμός· βαρύνον-
ται δὲ ταῦτα, κἀδμός, κύνδος.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\omicron\varsigma}$ ἔχοντα πρὸ τοῦ $\overline{\mu}$ $\overline{\theta}$ ἢ $\overline{\chi}$ ὀξύν-
νεται, βαθμός, ἰσθμός, σταθμός, ἀνχμός. σεση-
μειώται τὸ κρήθμος βαρυνόμενον.

15 Τὰ εἰς $\overline{\mu\omicron\varsigma}$ ἔχοντα πρὸ τοῦ $\overline{\mu}$ τὸ $\overline{\kappa}$ σπάνια
μὲν εἰσι, καὶ βαρύνεται, οἶον λάκμος, δέκμος. τὸ
μέντοι τρωκμός ὀξύνεται.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\omicron\varsigma}$ λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ $\overline{\mu}$ τὸ
 $\overline{\tau}$, βαρύνονται, οἶον πότμος, πάτμος, λάτμος.
20 σεσημειώται τὸ ἀτμός ὀξυνόμενον.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\omicron\varsigma}$ λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ $\overline{\mu}$ τὸ $\overline{\sigma}$,
προσηγορικὰ ὄντα ὀξύνεται, μὴ ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ
τέλους συλλαβῇ τὸ $\overline{\sigma}$ μόνον, εἰς $\overline{\sigma}$ καταλήγον,
βρυσμός, δεσμός, δασμός, θεσμός, χρησμός,
25 πασμός. πρόκειται προσηγορικὰ, ἵνα φύγωμεν
τὰ βαρύτενα κύρια, τὸ κροῖσμος καὶ τὸ κάσμος,
οὐκ ἔχοντα τὸ $\overline{\sigma}$ μόνον. τὸ δὲ κόσμος βαρύνεται,

καὶ τὸ κρουσμός ὀξύνηται, καὶ τὸ σύνδεσμος προ-
 παροξύνηται σύνθετον, ὄφθαλμός, τιλμός, ψαλ-
 μός, παλμός, ἰνδαλμός. τὸ δὲ ἄλμος τὸ κύριον
 καὶ τὸ προσηγορικὸν βαρύνεται.

Τὰ εἰς μος ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς μ κα-5
 ταλήγουσαν ἀρσενικὰ προσηγορικὰ, εἰ ἀπὸ τῆς
 πρώτης εἶη συζυγίας, ὀξύνηται, γράφω γραμμός,
 τρίβω τριμμός, θλίβω θλιμμός. τὸ δὲ ἄμμος καὶ
 ψάμμος θηλυκά. ἔτι καὶ τὸ μνάμμος, ὁ ἔκγονος,
 βαρύνεται, ἐπιθετικὸν ὄν. 10

Τὰ εἰς μος δισύλλαβα τῶ η παραληγόμενα
 κύρια ὄντα βαρύνεται, κρημός, φῆμος, πρημός.
 τὰ προσηγορικὰ ὀξύνηται, εἰ μὴ διαστολή τις εἶη,
 κημός, ἢ χώνη, τὸ ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τῇ ὕδρῳ, ἐξ
 ἧς αἱ ψῆφοι φέρονται, κνημός, ὁ τραχὺς τόπος 15
 τῶν ὀρέων, δημός, τὸ λίπος, δημός δὲ, ὁ ὄχλος.

Τὰ εἰς αμος μονογενῆ δισύλλαβα, μὴ ὄντα
 τριγενῆ, βαρύνεται, βράμος, γάμος, τάμος, ἄμ-
 μος. τὸ μέντοι ἄμός, ὁ ἡμέτερος, καὶ μηδαμινός,
 τριγενές ὄν, ὀξύνηται. 20

Τὰ εἰς μος δισύλλαβα παραληγόμενα τῶ ο ἢ
ε, μὴ ὄντα τριγενῆ, βαρύνεται, ἀρχόμενα ἀπὸ
 συμφώνου ἢ συμφώνων, βρόμος, γόμος, τρόμος,
 δρόμος, ρόμος, ὁ σκώληξ, τόμος, ὁ τετμημένος,
 τομός, ὁ τέμνων. 25

Τὰ εἰς υμος ἔχοντα τὸ υ ἐκτεταμένον δι-
 σύλλαβα ὀξύνηται, κρυμός, ρυμός, θυμός, χυμός.
 θυμός 74) δὲ τὸ κύριον, ἢ ἡ βοτάνη. τὸ δὲ

74) θυμός.

ἐρυνμός 75) καὶ ἐπὶ τοῦ κυρίου καὶ προσηγορικῷ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ὦμος δισύλλαβα προσηγορικὰ ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου ἢ τοῦ $\bar{\mu}$, εἰ ἐπὶ οὐσίας τᾶν-
5τοίτο, ὀξύνεται, βωμός, ψωμός, ζωμός, θωμός,
ὁ σωρός. τὸ μέντοι κῶμος, ἢ ῶδη, βαρύνεται, καὶ
τὸ μῶμος ἀπὸ τοῦ $\bar{\mu}$ ἄρχεται, καὶ τὸ ῥῶμος καὶ
βρῶμος κύριον βαρύνεται, ὡς περὶ τὸ πῶλος.

Τὰ εἰς μος δισύλλαβα διφθόγγῳ παραλήγον-
10τα, ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, ὀξύνεται, λαιμός,
λαιμός. τὸ δῆμος 76) καὶ οἶμος βαρύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ αμος τριβράχεια προπαροξύνεται,
εἰ μὴ προηγείται τῆ $\bar{\alpha}$ τὸ $\bar{\tau}$, πλόκαμος, κέραμος,
κάλαμος, θάλαμος, κύαμος, πρίαμος. τὸ μέν-
15τοι ἰταμός καὶ ποταμός ὀξύνεται ὡς ἔχοντα τὸ $\bar{\tau}$
πρὸ τοῦ $\bar{\alpha}$.

Τὰ διὰ τοῦ αμος, εἰ ἔχει τὴν πρώτην θέσει
μακρὰν, εἰ μὲν κύρια εἶη, προπαροξύνεται, πύρα-
μος, σίσαμος· εἰ δὲ μὴ, ὀξύνεται, σὺλαμός, χι-
20αμός, ἢ κατὰδυσις, φωριαμός, τὸ κιβώτιον.

Τὰ διὰ τοῦ αμος, εἰ ἄρχεται ἀπὸ δύο συμ-
φώνων, κύρια ὄντα ἢ ἐπίθετα, προπαροξύνεται,
ἄρταμος, ὁ μάγειρος, ὄρχαμος, πέργαμος, ἐμ-
παμος. τὸ μέντοι κινδαμός, ὁ ἐλιγμός, ὀξύνεται
25προσηγορικὸν ὄν.

75) τὸ δὲ δερμός.

76) δαῖμος.

Τὰ εἰς $\bar{\mu}\sigma\varsigma$ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τὸ $\bar{\epsilon}$ προπαροξύνεται, τήλεμος, ἔχεμος, πόλεμος, ἄνεμος. τὸ δὲ $\theta\epsilon\lambda\epsilon\mu\acute{o}\varsigma$ ἀπὸ τοῦ $\theta\epsilon\lambda\eta\mu\acute{o}\varsigma$ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς $\bar{\mu}\sigma\varsigma$ ἀπλᾶ τῶ ἢ παραληγόμενα σπά- 5
νια ὄντα προπαροξύνεται, ἔρημος ἀττικῶς⁷⁷), ἔρημος δὲ παρὰ τῶ ποιητῆ, ἴημος. ἔτι καὶ τὰ σύνθετα, ἔβδομος⁷⁸), εὐφημος.

Τὰ εἰς $\bar{\iota}\mu\sigma\varsigma$ ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται, ἀγώγιμος, ὄψιμος, πρῶϊμος, ὠφέλιμος, ἄλκιμος. 10

Τὰ εἰς $\bar{o}\mu\sigma\varsigma$ ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται, κέρτομος, ἄνδρομος, ὁ ἀνδρῶδης, ἔβδομος, θέομος· πλὴν τοῦ $\kappa\alpha\rho\alpha\tau\acute{o}\mu\circ\varsigma$, ἀγριονόμος, ἀπὸ ῥημάτων συντεθέντων.

Τὰ εἰς $\bar{\nu}\mu\sigma\varsigma$ ἔχοντα τὸ $\bar{\nu}$ βραχὺ πρὸ τοῦ¹⁵
 $\bar{\mu}\sigma\varsigma$ προπαροξύνεται, ἔλυμος, ἔτυμος, δίδυμος, σόλυμος, ἔρυμος. τοῦ μέντοι κολυμὸς καὶ ῥυμὸς τὸ $\bar{\nu}$ μακρόν.

Τὰ εἰς $\bar{\mu}\sigma\varsigma$ τρισύλλαβα παραληγόμενα τῆ $\bar{\iota}$ οἱ διφθόγγῳ, μὴ παρεσχηματισμένα $\theta\eta\lambda\kappa\omega$ γένει,²⁰ ὀξύνεται, κυδοιμὸς, ἀθροισμὸς, ἀφλοισμὸς, ἢ ταραχή. τὸ δὲ ἔτοιμος ἀττικόν· τὸ δὲ ἔτοιμος κοινόν. καὶ τὸ ἀλύδοιμος, ὁ ἰατρὸς, προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς $\bar{\nu}\sigma\varsigma$ ἔχοντα πρὸ τοῦ $\bar{\nu}$ ἐν τι τῶν μέ- 25
σων στοιχείων, ἔχοντα $\theta\eta\lambda\kappa\omega\acute{o}\nu$ γένος, παροξύνε-

ἀττικῶς

77) κοινῶς (sic).

78) εὐδημος pro ἔβδομος.

ται, στεγνός, στυγνός, άγνός, κεδνός. τὸ μέντοι
 λάγνος βαρύνεται· οὐκ ἔχει γὰρ ἴδιον θηλυκόν.
 ὡσαύτως καὶ τὰ κύρια, κύδνος, πύδνος, καλύδνος.

Τὰ εἰς νος ἀπλᾶ ἔχοντα πρὸ τοῦ ἠ ἔν τι
 5 τῶν ἀντιστοιχῶν ὀξύνεται, ἐπιθετικὰ ὄντα καὶ
 μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους ορ, πυκνός, κραιπνός,
 τερπνός, στρυφνός, ἰσχνός· σεσημειῶται τὸ λίχνος
 βαρύτερον, ὡς σύνθετον παρὰ τὸ λίαν χαίνειν.
 τὸ δὲ μόρφνος, ἰσχνός (sic)⁷⁹⁾, ὁ μέγας, ἔχει τὸ
 10ορ, καὶ τὸ ὄκνος προσηγορικόν.

Τὰ εἰς νος μονογενῆ δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ
 τοῦ νος ἔν τι τῶν ἀντιστοιχῶν, πλὴν τοῦ α, βα-
 ρύνεται, ὄκνος, κύθνος, πέφνος, ὕπνος, σίφνος.
 τὸ δὲ καπνός ὀξύνεται ἔχον τὸ α.

15 Τὰ εἰς μνος δισύλλαβα, εἰ παραλήγοι α με-
 τὰ συμφώνου, βαρύνεται, θάμνος, ράμνος. τὸ δὲ
 ἀμνός ὀξύνεται· ἀπὸ τοῦ α γὰρ καὶ ἐπιθετικῶ-
 τέρου· ἄμενος γὰρ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος.

Τὰ εἰς νος δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους
 20 μὴ φύσει μακρὰν, μονογενῆ μὲν ὄντα βαρύνεται,
 ὕμνος, σκύμνος, τέμνος· τριγενῆ δὲ ὀξύνεται,
 γυμνός, σιμνός, στυμνός, ὁ σκληρός.

Τὰ εἰς νος ὑπερδισύλλαβα κύρια ἢ προση-
 γορικά, μὴ ἔχοντα ἴδια θηλυκὰ, παροξύνεται, ἄτυ-
 25 μνος, λύκαμνος, ἐπίδαμνος, αἶσαμνος. τὸ μέντοι
 ἐρεμνός ἔχει θηλυκόν τὸ ἐρεμνῆ, ὡςπερ καὶ τὸ
 ἐρμυμνός, ὁ κεκαλυμμένος.

79) ἰσχνός abest.

Τὰ εἰς δύο $\bar{\nu}\nu$ βαρύνεται ἀπαρασχημάτιστα ὄντα θηλυκῶ γένει, βλέννος, θύννος, κύννος, δάθυννος, ἄργυννος, τύραννος. τὰ μέντοι ἔχοντα θηλυκὰ ὀξύνεται, ἐραννός, ὁ ποθεινός, ἀργεννός, κελαινός, ἐρεβεννός. 5

Τὰ εἰς $\bar{\epsilon}\rho\nu\sigma$ ἰταλιωτικά προπαροξύνεται, φάλλερνος, πατέρνομος.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}\nu\sigma$ δισύλλαβα κύρια ὄντα ἢ προσηγορικὰ, μὴ ἔχοντα διαστολὴν, βαρύνεται, τάνος, φάνος, τὸ κύριον, πάνος, ὁ δίφρος. τὰ μέντοι $\iota\sigma$ επιθετικά ἢ προσηγορικά ἔχοντα διαστολὴν ὀξύνεται, φανός. τὸ δὲ πλάνος βαρύνεται, καὶ τὸ νάνος, ὁ μικρός.

Τὰ εἰς $\bar{\epsilon}\nu\sigma$ δισύλλαβα, τινὰ μὲν βαρύνονται, ἔνος, ὁ ἐνιαυτός, ξένος· τινὰ δὲ ὀξύνονται, κενός, $\iota\sigma$ στενός.

Τὰ εἰς $\bar{\eta}\nu\sigma$ κύρια ἢ προσηγορικά βαρύνεται, τήνος, φήνος, ὁ τόπος, ῥήνος. τὰ δ' ἐπίθετα ὀξύνεται, φηνός, ὁ λαμπρός, πτηνός, ἔτι καὶ τὸ ληνός, μὴ ὄν ἐπίθετον. 20

Τὰ εἰς $\bar{\iota}\nu\sigma$ δισύλλαβα βαρύνεται, νίνος, πίνος, δίνος, σχίνος. τὸ δὲ κλεινός, αἰνός, δεινός, ὀξύνεται μὴ ἔχοντα τὸ $\bar{\iota}$ μόνον.

Τὰ εἰς $\bar{\upsilon}\nu\sigma$ δισύλλαβα, εἰ μὴ κύρια εἶη, ὀξύνεται, θυμός, ξυνός, γρυνός, ἢ ῥίζα τῶν $\xi\upsilon$ - $\iota\sigma$ 25 λων ἢ ξηρὰ καὶ παχεῖα, πλυνός.

Τὰ εἰς $\bar{\omega}\nu\sigma$ βαρύνεται, πρῶνος, κῶνος, ὦνος, ἢ τιμή.

Τὰ εἰς αινος καὶ οἶνος μονογενῆ βαρύνεται, αἶνος, αἶναινος, κόλαινος, οἶνος, σχοῖνος. τὸ μέντοι κοινὸς τριγενές, ὡσπερ τὸ δελφοινός, μελαινός, καινός, αἰνός.

5 Τὰ εἰς νος διφθόγγῳ παραληγόμενα τῇ δια τοῦ υ μονογενῆ ὀξύνονται, καυνός, γλαννός, βαυνός, ὅπερ οἱ ἄττικοὶ βαρύνουσι, κρουνός, βουνός, κεραυνός. τὸ μέντοι χαῦνος τριγενές. τὸ δὲ πύραυνος, ὃ χυτρόπους, προπαροξύνεται.

10 Τὰ εἰς ανος, τοῦ α βραχέος ὄντος, εἰ μὴ θηλυκὰ ἔχοι, εἰ μὴ πρὸ τοῦ α τὸ δ ἢ ε ἢ ι ὑπάρχοι, προπαροξύνεται, στέφανος, κλίβανος, λίβανος, χόανος. σεσημειώται τὸ πελανός, οὐρανός, σικανός. τὸ δὲ πιθανός ἔχει θηλυκόν. τὸ δὲ
15δ πρὸ τοῦ α, διὰ τὰ ἀπὸ τοῦ δανος, ὅτι πάντα ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ὀφθείῃ πρὸ τοῦ δ τὸ ρ καταλήγον, οἶον ἠδανός, ὃ ἠδύς, οὐτιδανός, ἔλλεδανός, ὃ συστρέφων, ριγεδανός, ἀπιδανός, ἐφυλάξατο κανόνα τὸ ρ πρὸ τοῦ δ ὑπάρχον, διὰ τὸ
20δάρδανος, ἰόρδανος, ἃ προπαροξύνονται.

Τὰ διὰ τοῦ ανος τριγενῆ ὀξύνεται, στεγανός, ὃ πυκνός, πιθανός, ὃ πρᾶος, ἰκανός, ὀρφανός.

Τὰ διὰ τοῦ μενος μετοχικὰ ὀξύνονται, εἰ μὴ πάθος τι γένηται παρὰ τὴν φωνὴν, τότε γὰρ
25προπαροξύνεται. τὰ δὲ ὀξύτονα ταῦτα, στησαμενός, ἀκεσσαμενός, φαμενός, ἰαμενός, σωζομενός. τὸ ἰάλμενος προπαροξύνεται, ὡς παθῶν, ὡσπερ καὶ τὸ ὄρμενος, κλύμενος, ἰκμενος.

Τὰ εἰς ἡρος (sic) ὑπερδισύλλαβα ἀπλᾶ ἢ παρα-
 σύνθετα ὀξύνεται, εἰ μὴ παρώνυμα εἴη κατὰ τρο-
 πὴν γένους θηλυκοῦ εἰς τὴν εἰς ὅς κατάληξιν γε-
 νόμενα, ἢ παρὰ γενικῆς ἀναπεφθέντα, ἢ παρὰ
 Συρακουσίοις παράγοιτο καθ' ὁμοιωματικὴν ση-
 μασίαν. ὀξύνονται δὲ ταῦτα, τυρσηνός, ἀβυδη-
 νός. τὸ δὲ πανσέληνος σύνθετον, ὥσπερ και τὸ
 δύστηνος, δίμηνος, τρίμηνος.

Τὰ εἰς ἰνος ὑπερδισύλλαβα τὸ ἰ βραχὺ ἔχον-
 τα σημαίνοντα μετουσίαν προπαροξύνεται, ἀρίθι-
 νος⁸⁰), δάφνινος, φήγινος, πύρινος, ξύλινος, λί-
 θινος. Τὰ μέντοι ἀπὸ καιροῦ ἢ ἀπὸ ἐπιφώρημα-
 τος ὀξύνεται, οἶον θερινός, χειμερινός.

Τὰ εἰς ἰνος μακρὸν τὸ ἰ ἔχοντα, ὅσα ἐν ὕ-
 दाτι διαιτᾶται, προπερισπῶνται, ἐχῖνος, κορα-
 κίνος, φωξίνος, καρκῖνος. ἐχρῆν κατὰ τὸ προπε-
 ρισπᾶσθαι ὁ μικρὸς βάτραχος. σπάνια δὲ τὰ ὀξύ-
 τωνα, ἐρινός, ὁ ἐρινεός⁸¹), και ὁ χαλινός.

Τὰ εἰς ἰνος τὸ ἰ μακρὸν ἔχοντα, κύρια, ἐ-
 θνικὰ, ἢ ἐπιθετικὰ, ἢ ὑποκοριστικῶν ἔννοιαν ἔχον-
 τα προπερισπῶνται, φιλῖνος, κρατῖνος, ἐχῖνος τῶ
 κύριον, λατῖνος, λεοντῖνος, ρηγῖνος, μαμερτῖνος.
 τὸ δὲ λαρινός ὀξύνεται.

Τὰ εἰς εἰνος ὑπερδισύλλαβα ἀπλᾶ παρώνυμα
 ὀξύνεται, φαεινός, σκοτεινός, ἀλγεινός, βορεινός,
 ταπεινός τὸ ἐπίθετον. τὸ δὲ εὔξεινος σύνθετον
 ὄν προπαροξύνεται.

80) κρήθινος.

81) ἐρινός ὁ ἐρινεός.

Τὰ εἰς ενος ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται· εἰ δέ τι ὀξύτονηθῆ ἔθνικόν εὐρέθη, κίνδυνος, πάχυνος, βόθυνος. τὸ μέντοι βυθινὸς καὶ μαρυανδινὸς ἔθνικά. τὸ μέντοι ὁμόσυνος ἀπὸ μετοχῆς 5μετήχθη.

Τὰ εἰς ωνος ἀπλᾶ ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται, κοινωνὸς, οἰωνὸς, γελωνὸς. τὰ δὲ σύνθετα προπαροξύνεται, τετράγωνος, ἄφωνος, ἄγωνος. τὸ δὲ κόρωνος κύριον, τὸ δὲ κορωνὸς προσηγορι- 10κόν⁸²).

Τὰ εἰς ξος θηλυκὰ βαρύνονται, λίπαξος, ἄραξος, ἀκρωτήριον, πύξος, ἡ πόλις καὶ τὸ φυτόν. τὸ μέντοι ἰξὸς ὡς προσηγορικὸν ὀξύνεται, καὶ τὸ λοξὸς, φωξὸς, ὡς ἐπίθετα, καὶ τὸ καραξὸς, ὡς ἐ- 15θνικόν.

Τὰ εἰς πος δισύλλαβα μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ παραλήγοντα διχρόνῳ ἢ μακροῦ φωνήεντι βαρύνεται, ἵπος ἢ παγίς, φύπος, φῶπος, ὁ παντοδαπὸς φόρτος, κῆπος.

20 Τὰ εἰς πος δισύλλαβα παραλήγοντα διχρόνῳ καταλήγοντι εἰς μ ἢ π βαρύνεται, ἵπος, κάμπος, λάμπος, κύριον· λαμπὸς δὲ τὸ ἐπίθετον. τὸ δὲ καρπὸς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς πος δισύλλαβα μὴ ἐπιθετικὰ ἔχοντα 25 ἔν τῇ παραληγοῦσῃ μετὰ συμφώνου ἢ συμφώνων, εἰ μὴ διαφορὰν τινὰ ποι εἶη⁸³), ἢ ὑποστρέ-

προσηγορικόν

82) ἐπίθετον (sic).

83) τινὰ ποιοίη.

φει εἰς ῥῆμα τῷ ε̄ παραληγόμενον, βαρύνεται, τρόπος ὁ τρέπων, τροπὸς ὁ τετραμμένος, κόμπος τὸ προσηγορικόν, κομπὸς τὸ ἐπίθετον, τόπος, κόπος, κόλπος, δόρπος. τὸ μέντοι σκοπὸς ὀξύνεται, ὡσπερ τὰ ἐπίθετα, λοιπὸς, γρυπὸς, πομπὸς, 5 χαλεπός.

Τὰ διὰ τοῦ δαπος πάντα παρηγμένα ὀξύνεται, ἡμεδαπὸς, ποδαπὸς, παντοδαπὸς, ἀλλοδαπὸς. ἔτι τὰ ἐπιθετικά σύνθετα τῷ ω̄ παραληγόμενα, αἰμωπὸς, κελαινωπὸς, πολυωπὸς. 10

Τὰ εἰς πος ὑπερδυσύλλαβα ἀρσενικὰ ὄντα καὶ ἐπιθετικά, εἰ μὴ παραλήγοιτο τῷ ω̄, προπαροξύνεται, ἄροπος, ἄναπος, ἀστέροπος, ὄλυμπος, εὐριπος, χάροπος τὸ κύριον, χαροπὸς δὲ τὸ ἐπίθετον. σεσημειῖται τὸ ἀτραπὸς ὀξυνόμενον. τὰ δὲ 15 παραληγόμενα τῷ ω̄ κύρια ἢ προσηγορικὰ καὶ βαρύνεται καὶ ὀξύνεται. τὰ μὲν οὖν κύρια ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἀρχόμενα ὀξύνεται, οἰνωπὸς, ἀσωπὸς, ὄρωπὸς. σημειῶσαι τὸ αἰσωπος. τὸ δὲ κριτωπος καὶ μελάνωπος κύρια οὐκ ἀπὸ μακρᾶς ἀρχονται. 20 τὸ δὲ ἄνθρωπος προσηγορικὸν προπαροξύνεται. τὸ μέντοι στενωπὸς ὀξύνεται προσηγορικὸν ὄν, ἐπὶ θηλυκοῦ μόνου. ἔτι καὶ τὸ ἄλωπος ὀξύνεται.

Περὶ τῶν εἰς ρος.

Βιβλίον ἦ.

25

Τὰ εἰς ρος δυσύλλαβα παραληγόμενα τῷ ᾱ κύρια ὄντα ἢ προσηγορικὰ βαρύνονται, λάρος, κάρος, φάρος, σάρος ποταμὸς, πάρος. τὰ μέντοι

ἐπίθετα ὀξύνηται, μναρός ὁ ἤδης, λαρός ὁ γλυκὺς, ψαρός, βλαρός.

Τὰ εἰς ἦρος δισύλλαβα κύρια ὄντα βαρύνεται, εὐῆρος⁸⁴⁾, τῆρος, ἦρος. τὰ δὲ προσηγορικὰ, 5εἰ μὴ ἀπὸ συμφώνων ἄρχοιντο, ὀξύνηται, κηρός, φηρός. τὸ μέντοι κλῆρος βαρύνεται, ὡς ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρξάμενον.

Τὰ εἰς ἦρος δισύλλαβα ἐπιθετικά ὄντα μετὰ 10θηλυκῶν, εἰ μὴ ἀπὸ ἡμιφώνου ἄρχοιτο, ὀξύνηται, οσκληρός, ξηρός. τὸ δὲ λῆρος μονογενές.

Τὰ εἰς ῥος δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ἰ κύρια ὄντα βαρύνεται, ἶρος, πῖρος, τίρος, σκίρος τὸ κύριον. εἰ μέντοι προσηγορικὰ εἰ ἐπιθετικά εἶη, ὀξύνηται, ἰρός ὁ ἱερός, λιρός ὁ ἀναιδής. σιρός τὸ 15προσηγορικόν, ὁ κατώγειος οἶκος.

Τὰ εἰς ὄς δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ο βαρύνεται, ὅποτε γίνεται ἀπὸ τῶν παραληγομένων τῇ εἰ διφθόγγῳ⁸⁵⁾ ῥημάτων, εἰ μὴ τις διαστολὴ γένοιτο, σπόρος, ὅτι σπείρω, πτόρος ὁ πταρμός, 20ὅτι πτείρω, φθόρος, ὅτι φθείρω, μόρος, ὅτι μείρω, κόρος, ὅτι κείρω, φόρος, ὅτι φέρω, φορός δὲ ὁ ἄνεμος ὀξυτόνως, ὄρος, εἶρω γὰρ, ὄρρος τὸ⁸⁶⁾ ἀφυλιζόμενον τοῦ γάλακτος, ὀξυτόνως⁸⁷⁾. τὸ μέντοι βορός ὁ πολλὰ ἐσθίων, καὶ τὸ χορός, καὶ ὁ

84) σῆρος pro εὐῆρος.

85) τῇ εἰ ἢ ε διφθόγγῳ (sic).

86) ὄρος δὲ ὀξυτόνως τὸ.

87) ὀξυτόνως abest.

σορός ὁ τάφος, καὶ τυρός ὀξύνεται· οὐ γὰρ γίνονται ἀπὸ τοιούτων ῥημάτων. σεσημείωται τὸ δαρὸς ὁ δεδαρμένος, εἰ καὶ ἐκ τοῦ δαίρω γίνεται.

Τὰ εἰς ῥος δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ὕ βραχεῖ βαρύνεται, σύρος, τύρος. εἰ δέ τι ⁸⁸⁾ ἔχει ἑκτεταμένον, κύρια μὲν ὄντα βαρύνεται, κῦρος, σκῦρος ἢ νῆσος, φῦρος· μὴ οὕτω δέ, ὀξύνεται, πυρός ὁ σίτος, τυρός, ξυρός.

Τὰ εἰς ῥος μονογενῆ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ὦ βαρύνεται, δῶρος, βῶρος, χλωρός τὸ κύριον. σεσημείωται τὸ σωρός τὸ πλῆθος. τὰ μέντοι ἐπιθετικά ὀξύνεται, χλωρός, βλωρός, ὁ ὑπόλευκος, ζωρός ὁ μικρός, μωρός, καὶ μῶρος ἀττικῶς.

Τὰ εἰς ῥος δισύλλαβα παραληγόμενα τῇ αἰ ¹⁵ διφθόγγῳ, εἰ μὲν κύρια εἶη, βαρύνεται, σφαῖρος, σκαῖρος· εἰ δέ μὴ οὕτως, ὀξύνεται, καιρός. τὸ δαῖρος διαφορεῖται, ἦτοι ὁ κανστικός.

Τὰ εἰς ῥος δισύλλαβα τῇ αὐ διφθόγγῳ παραληγόμενα ἐπὶ ἐμψύχων τιθέμενα βαρύνεται, ²⁰ φλαῦρος, σαῦρος, καῦρος ὁ κακός. σημείωσαι τὸ σταυρός ἄψυχον· καὶ τὸ μαῦρος ἀπὸ τοῦ ἀμαυρός γέγονεν.

Τὰ εἰς ῥος δισύλλαβα τῇ εὐ παραληγόμενα σπάνια βαρύνονται, εὔρος, πλεῦρος. τὸ δὲ λευρός ²⁵ ἐπίθετον, καὶ νευρός ὄνομα ἔθνους.

Τὰ εἰς ῥος δισύλλαβα ἀπλᾶ παραληγόμενα τῇ

88) τι abest.

ου διφθόγγῳ βαρύνεται, εἰ μὴ τις εἴη κατὰ διαστολήν, οὖρος ὁ ἄνεμος, οὖρος, τόπος ὁ περιούριζων τὰς ναῦς, φροῦρος τὸ κύριον, φρουρός τὸ ἐπίθετον, κοῦρος, θοῦρος, λοῦρος πλακοῦντος εἵσδος. τὸ δὲ κηπουρός, καὶ οἰκουρός, ὡς σύνθετα, ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ $\bar{\alpha}$, μονογενῆ ἢ κυρία, προπαροξύνεται, πίνδαρος, πάνδαρος, κόμαρος.

10 Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα δεδιπλασιασμένα κατ' ἀρχὴν, καὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς $\bar{\rho}$ καταλήγοντα, προπαροξύνεται, βάρβαρος, τάρταρος, μάρμαρος, κέρβερος, πέρπερος, βόρβορος.

Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα $\bar{\alpha}$ 15 συννεσταλμένῳ ἢ ἐκτεταμένῳ, τριγενῆ ὄντα ὀξύνεται, εἰ μὴ δεδιπλασιάσται ἐν τῇ ἀρχῇ, χαλαρός, λιπαρός, χλιαρός, ψαφαρός, λαγαρός ὁ ἀσθενής. τὸ μέντοι φλύαρος προπαροξύνεται, οὐκ ἔχον θηλυκὸν, καὶ τὸ ἔγκαρος ἢ ἔγκυος.

20 Τὰ διὰ τοῦ τερος τρισύλλαβα, εἰ ἔχοι τὴν ἀρχουσαν μακρὰν, προπαροξύνεται, φέρτερος, βέλτερος, κήτερος⁸⁹⁾, ὕστερος, δεύτερος. τὸ δὲ κατερός (sic) ὀξύνεται ἀπὸ τοῦ κρατερός.

Τὰ διὰ τοῦ ερος τριβράχεια τότε βαρύνονται, 25 ὅτε πνευματικὴν ἐννοίαν ἔχοι, ἢ ἐκ δύο προσώπων ἐν τι τὸ κατηγόρημα ποιεῖται, πότερος, πρότερος, ἔτερος, οἷς ἠκολούθησε καὶ τὸ ἐκάτερος.

89) κίντερος.

Τὰ εἰς $\overline{\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma}$ ὑπερτρισύλλαβα συγκριτικὰ, ἢ συγκριτικῶς παραληγόμενα προπαροξύνεται, κύν-
τερος, βέλτερος, μελάντερος, ὀρέστερος. τούτοις
ἠκολούθησε καὶ τὸ κασσίτερος, εἰ καὶ προσηγορι-
κόν ἐστι. τὸ μέντοι ἀριστερὸς ὀξύνεται. 5

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\epsilon\rho\omicron\varsigma}$ τριγενῆ ὄντα καὶ τριβράχεια
ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ἔχοι τὸ $\overline{\tau}$ πρὸ τοῦ $\overline{\epsilon}$, γο-
ερὸς, νοερὸς, ψογερὸς, δροσερὸς, τρυφερὸς.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\eta\rho\omicron\varsigma}$ ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς, εἴτε
κύρια εἴτε προσηγορικὰ εἴτε ἐπίθετα, μὴ ἔχονται¹⁰
κατ' ἰδίαν θηλυκὰ, προπαροξύνεται, ὄμηρος, σί-
δηρος, φάληρος, τριέτηρος, πενταέτηρος, τετρα-
φάληρος. τὰ μέντοι διὰ τοῦ $\overline{\eta\rho\omicron\varsigma}$ ὑπὲρ δύο συλ-
λαβᾶς ἐπιθετικὰ ἔχοντα κατ' ἰδίαν θηλυκὰ ὀξύ-
νεται, λαπηρὸς, ἀταρτηρὸς, τυχηρὸς, ὀλισθηρὸς.¹⁵
ἰστίον δὲ, ὅτι τὸ πόνηρος καὶ μόχθηρος αἰεὶ οἱ ἀτ-
τικοὶ ἀντὶ τοῦ ὀξύνειν προπαροξύνουσιν, ὅταν τὸ
ἐπίμονον καὶ ἐπιμόχθηρον σημαίνῃ.

Τὰ εἰς $\overline{\rho\omicron\varsigma}$ ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς παραληγόμενα
τῇ $\overline{\epsilon\iota}$ διφθόγγῳ ἢ μόνῳ τῷ $\overline{\iota}$ ἐκτεταμένῳ βαρύ-²⁰
νεται, κάμειρος, ὄνειρος, πέπειρος, μάγειρος,
στάλειρος, σύσειρος²⁰). τὸ καυστειρὸς οὐ μάχε-
ται, ἀπὸ γὰρ τοῦ $\overline{\eta}$ ἐτράπη εἰς $\overline{\epsilon\iota}$.

Τὰ εἰς $\overline{\rho\omicron\varsigma}$ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ
 $\overline{\omicron}$, σύνθετα ὄντα, προπαροξύνεται, κατήγορος,²⁵
συνήγορος, περὶ ὧν ἐν τῷ τέλει λέξομεν· νῦν δὲ
διαληψόμεθα περὶ τῶν ἐχόντων τὸν τόνον ἐν τῇ
παραληγούσῃ, ἄνορος, πάπορος, κατάμορος.

20) στάλιρος, σύσειρος.

Τὰ εἰς ρος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τὸ ὕ κύρια ἢ προσηγορικὰ, μὴ περιεκτικὰ, ἢ ἐπιθετικὰ, ἔχοντα κατ' ἰδίαν θηλυκὰ, προπαροξύνεται, πάρσυρος, δίπυρος ὁ θερμὸς, μάρτυρος, ἑἄργυρος. τὸ δὲ ἀχυρὸς ὁ ἀχυρῶν παρὰ ἀττικοῖς ὀξύνεται, ὡς περιεκτικόν. τὰ δὲ ἔχοντα θηλυκὰ τριγενῆ ὀξύνεται, λιγυρὸς, καπυρὸς, ἄλμυρὸς, ὄχυρὸς, ἐχυρὸς, ἐκυρὸς ⁹¹).

Τὰ διὰ τοῦ ὠρος ὑπερδισύλλαβα κύρια προπαροξύνεται, θεόδωρος, ἄψωρος, ἰσόδωρος. τὰ μέντοι προσηγορικὰ ἢ ἐπιθετικὰ καὶ ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. καὶ ὀξύνονται μὲν, ὅσα ἔχει ἔννοιαν τοῦ ὠρος ῥήματος, θεωρὸς, ὑλιωρὸς, ὁ γνήσιος φύλαξ, ἰωρὸς, πυλωρὸς. τὰ δὲ βαρύνεται, νέωρος, ἀσχέωρος, μετέωρος, ὀλίγωρος.

Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῇ αὐτῇ διφθόγγῳ προπαροξύνονται, κἂν ἐπιθετικὰ ὑπάρχωσιν, εὐκαιρος, ἄκαιρος. τὸ μέντοι ἑταῖρος προπερισπᾶται.

20 Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῇ αὐτῇ διφθόγγῳ, μὴ ἔχοντα θηλυκὰ, προπαροξύνεται, πίσαυρος, ἐπίδανυρος, κέντανυρος, ἄνανυρος. τὸ δὲ θησαυρὸς ὡς περιεκτικόν ὀξύνεται, ὡσπερ καὶ τὰ τριγενῆ ἀμανρὸς, ἀφανρὸς.

25 Τὰ εἰς ρος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα οὐ προπαροξύνεται, ἐπίκουρος, ἐπάρουρος ὁ κηπουρὸς, ἔλουρος ἐθνικόν, μελάνουρος, παλίνουρος,

91) ἐκυρὸς, πενθερὸς.

παλιούρος τὸ φυτόν. σεσημείωται νομίουρος ὁ τὴν νομὴν φυλάττων, καὶ ὑλοκουρὸς ὁ τὴν ὕλην τέμνων.

Τὰ εἰς ῥος τρισύλλαβα παραληγόμενα τῆ ου ὀξύνεται, εἰ ἔχει τὴν ἄρχουσαν μακράν, οἰκουρὸς, 5 κηπουρὸς, τηλουρὸς ὁ μακράν ὦν. τὰ μέντοι προπερισπώμενα δισύλλαβα ὀραῖται ἔχοντα ἐν τῆ πρὸ τοῦ ου δύο σύμφωνα, ἢ καὶ πλείω τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ἀρκτοῦρος, ἀγχοῦρος, κλαγγοῦρος, ὁ κρατι- 10 κός (sic). τὸ δὲ λάμπουρος προπαροξύνεται, καὶ τὸ κέρνουρος εἶδος πλοίου.

Τὰ εἰς ῥος δισύλλαβα μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς νε ὀξύνεται, νεκρὸς, νεβρὸς, νεφρὸς. 15

Τὰ εἰς ῥος δισύλλαβα μετ' ἐπιπλοκῆς τοῦ γ βαρύνεται, μονογενῆ ὄντα, φάγρος, πάγρος, γόγρος. τὰ δὲ τριγενῆ ὀξύνεται, λυγρὸς, ὕγρὸς, μεθ' ὧν καὶ ἀγρός.

Τὰ εἰς ῥος δισύλλαβα ἔχοντα δ̄ μονογενῆ 20 βαρύνεται, ἄνδρος, κόδρος, φαῖδρος τὸ κύριον· φαιδρὸς δὲ ὁ λαμπρὸς ὀξύνεται, ὡς τὸ καὶ κνδρὸς 22) ὁ τίμιος. σεσημείωται τὸ χονδρὸς ὀξυνόμενον, οὐ τὸ ἐπίθετον τριγενὲς ὄν, ἀλλὰ τὸ προσηγορικόν, εἶδος ἐντέρου ὄν. 25

Τὰ εἰς ῥος δισύλλαβα τριγενῆ ἔχοντα δασύ πρὸ τοῦ ρ ὀξύνεται, νωθρὸς, σαθρὸς, ψυχρὸς,

22) ὡς περ καὶ τὸ κνδρὸς.

ἐχθρός, αἰσχρός, στιφρός ὁ συνεστραμμένος. σε-
σημείωται τὸ γλίσχος.

Τὰ εἰς ῥος δισύλλαβα ἀπὸ συμφώνου ἀρχό-
μενα ὀξύνεται, μακρός, πικρός, μικρός, νεκρός,
5λοκρός, τευκρός τὸ ἐθνικόν, τεῦκρος δὲ τὸ κύ-
ριον. τὸ δὲ ἄκρος καὶ ἴγκρος βαρύνεται.

Τὰ εἰς ῥος δισύλλαβα ἔχοντα π̄ πρὸ τοῦ ρ̄
μονογενῆ μὲν παροξύνεται, κόπρος, κάπρος, κύ-
προς, λάμπρος τὸ κύριον, λαμπρός τὸ ἐπίθετον·
10τριγενῆ δὲ ὄντα ὀξύνεται, σαπρός, λεπρός, λυ-
πρός.

Τὰ εἰς ῥος δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ ρ̄ τὸ
τ̄ μόνον ἢ μεθ' ἑτέρου μὴ ἐπιθετικά βαρύνεται,
χύτρος, λεύκτρος, εἰστρος, βόστρος, ἴστρος. τὸ
15δὲ δαιτρός ὀξύνεται, καὶ τὸ οἰκτρός, ἐτι καὶ τὸ
φιτρός ὁ κορμός.

Τὰ εἰς δύο ρρ̄ ἐπιθετικά ὄντα ὀξύνεται, στεφ-
ρός, πυρρός τὸ ἐπίθετον, πύρρος δὲ τὸ κύριον,
ὡσπερ καὶ τὸ ὕρρος.

20 Τὰ εἰς ῥος ὑπερδισύλλαβα μετ' ἐπιλοκῆς
συμφώνου ὀξύνεται ἐπιθετικά ὄντα, φαλακρός,
μολοβρός, ἐρυθρός. τὰ δὲ σύνθετα τῆς κατὰ τέ-
λος συνθέσεως ὑπερβαινούσης μίαν συλλαβὴν βα-
ρύνεται, δειλανδρός, ἀνανδρός, ἐνυδρός, ἀνυδρός,
25ὑπανδρός, φίλανδρός, αἰδρός.

Τὰ εἰς ῥος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς κύρια ὄντα
μετ' ἐπιλοκῆς συμφώνου προπαροξύνεται, εἰ μὴ
ἐθνικά εἶη, μίνυθρος, ἐρυθρος, χάραδρος ποτα-

μὸς, σκάμανδρος. τὸ δὲ οἴνωτρος κύριον, ἀφ' οἷ
τὸ ἔθνος.

Τὰ εἰς σος δισύλλαβα βαρύνεται, θράσος, κά-
σος, δρόσος, πίσος τὸ ὄσπριον, μέσος, ἴσος, πό-
σος, ὄσος, τόσος⁹³). 5

Τὰ εἰς σος δισύλλαβα τῷ ἠ παραληγόμενα
ὀξύνεται, κρωσσός⁹⁴) ἢ ὑδρία, κνωσσός. τὸ μέν-
τοι ἀπὸ τοῦ σώσω⁹⁵) βαρύνεται.

Τὰ εἰς σος δισύλλαβα ἀρσενικὰ μονογενῆ πα-
ραληγόμενα διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ βαρύνεται, ἴσοςιο
τὸ κύριον, κίνσος, κρίσος τὸ κύριον, πίσος τὸ κύ-
ριον. τὸ δὲ λισός ὀξύνεται, καὶ τὸ μεσός ἐθνι-
κόν, καὶ τὸ χρυσός.

Τὰ εἰς σος δισύλλαβα παραληγόμενα διφθόγ-
ῳ ὀξύνεται, ὅτε ἐπιθετικὰ εἶη, ἢ ἐπὶ πόλεωσι5
κεῖται, παισός πόλις, λουσός, πραισός, ὅτι ὀξύ-
νεται καὶ τὰ ἐπιθετικὰ δέ, βλαισός. τὸ μέντοι
ναῖσος βαρύνεται, καὶ τὸ βλαισος κύριον, καὶ τὸ
γαῖσος προσηγορικόν, εἶδος δόρατος ὄν.

Τὰ εἰς σος δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τέλους συλ-20
λαβὴν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν βαρύνεται· εἰ δέ
τι εὐρεθῆ ὀξυνόμενον, τοῦτο ὠφθῆ ἐν τῇ πρὸ τέ-

93) ὄσος, τόσος absunt.

94) Τὰ εἰς σος δισύλλαβα τῷ ἠ παραληγόμενα βαρύνεται, νῆ-
σος, βῆσος, μνησος, ῥῆσος.

Τὰ εἰς σος θηλυκὰ δισύλλαβα τῷ ω παραληγόμενα ὀξύνεται,
κρωσσός κ. τ. λ.

95) sic.

λους συλλαβῆ ἔχον $\bar{i}$ ἢ $\bar{a}$. καὶ βαρύνεται μὲν ταῦ-
τα, κόρσος ὁ κρόταφος, μόλσος ὁ δῆμιος, καὶ τὸ
σέλινον, μόρσος, χέρσος, θάρσος, μύρσος. σεση-
μείωται τὸ πυρσὸς ⁹⁶⁾ ὀξυνόμενον, τὸ κισσὸς καὶ
5 ἄρσός.

Τὰ δὲ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα πρὸ ἀμεταβό-
λου τὸ $\bar{a}$ ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ βαρύνεται,
βάγαρος, μέγαρος. τούτοις ἀκολουθεῖ καὶ τὸ ἀ-
γάθυρσος, εἴτε κύριον εἴτε ἐθνικὸν εἶη.

10 Τὰ εἰς $\bar{\sigma}$ σος δισύλλαβα ἔχοντα καὶ ἕτερον $\bar{\sigma}$
κλιτικὸν ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ μὴ κατὰ πᾶ-
θος ὀξύνεται, βεσσὸς τὸ ἐθνικὸν, θυσσὸς, ἄσσος,
δισσὸς, τρισσὸς, κισσός. ὡσαύτως καὶ τὸ ὕσος,
καὶ ἔσος ἐπὶ τοῦ κενταύρου. τὸ γὰρ γλωσσὸς ὁ
15 λάλος παρὰ τὸ γλωῦσσα γέγονε παρωνύμως. τὸ δὲ
κάσος ἀπὸ τοῦ κάσος γίνεται κατὰ πλεονασμὸν
τοῦ $\bar{\sigma}$. ἔστι δὲ καὶ εἶδός τινος ἱματίου οὕτω κα-
λουμένου.

Τὰ εἰς $\bar{o}$ σ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα τὸ $\bar{a}$ συνε-
20 σταλμένον, ἐνὸς ὄντος τοῦ $\bar{\sigma}$, προπαροξύνονται,
κόμπασος, ἄρπασος, δάμασος, βάνασος. σημείω-
σαι τὸ κερασὸς φυτὸν ὀξυνόμενον, τὴν δὲ πόλιν
 α
βαρύνουσι. τὸ μέντοι ἐγγυσὸς (sic) ⁹⁷⁾ ἐκτεταμένον
ἔχον τὸ $\bar{a}$ ὀξύνεται, καὶ τὸ παρνασσὸς δύο $\bar{\sigma}$ σ ἔ-
25 χον, ἔφεσος, ἔρεσος. τὸ μέντοι θυεσσὸς δύο $\bar{\sigma}$ σ
ἔχον ὀξύνεται.

^π
96) μυρσός (sic).

97) ἐγγυσός.

Τὰ εἰς $\bar{\sigma}\sigma$ ὑπερδισύλλαβα τῷ $\bar{\eta}$ παραληγόμενα ὀξύνεται· εἰ δέ τι βαρύτονον εἶη, παρώνυμον ἂν εἶη, καὶ ἔννοϊαν συνθέσεως ἔχοι· ταρτησσοῦς, λυρνησσοῦς, λυκαβησσοῦς. τὸ μέντοι κάβησσοσ⁹⁸⁾ τινὲς βαρύνουσι. βαρύνεται δὲ ταῦτα, μάρπησσοσ ἀπὸ τοῦ μάρπισσα⁹⁹⁾. τὸ δὲ μυρόνησος, χερρόνησος¹⁾, προικόνησος, ἐλαφόνησος, καὶ ἔτι τὸ πελοπόννησος²⁾ σύνθετα.

Τὰ εἰς $\bar{\sigma}\sigma\sigma$ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους $\bar{\iota}$ εἰς $\bar{\sigma}$ καταλήγον μονογενῆ ὄντα προπαροξύνεται, κυπάρισσος, νάρκισσος, καὶ τὸ φυτὸν καὶ τὸ κύριον, μέλισσος. τὸ μέντοι περισσοῦς τριγενές. σεσημείωται τὸ τελμισσοῦς.

Τὰ εἰς $\bar{\sigma}\sigma$ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐκτεταμένον λήγοντα ὀξύνεται· εἰ δέ τι βεβαρυτόνηται, τοῦτο παρώνυμον ὦφθη ἀπὸ θηλυκοῦ³⁾· κηφισσοῦς, ἰλισσοῦς, κερδισσοῦς. τὸ δὲ ἄρκισος ἄρκισα, λάρισος λάρισα, ἀπὸ θηλυκῶν.

Τὰ εἰς $\bar{\sigma}\sigma$ ὑπερδισύλλαβα τῷ $\bar{o}$ παραληγόμενα ἐν διπλασιασμῷ τοῦ $\bar{\sigma}$ ὀξύνεται, νεοσσοῦς, κολοσσοῦς, μολοσσοῦς.

98) κάρησσοσ.

99) ἀπὸ τοῦ μάρπησσοσ.

1) χερρόνησος.

2) πελοπόννησος.

3) Τὰ εἰς $\bar{\sigma}\sigma$ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς $\bar{\iota}$ ἐκτεταμένον λήγουσαν ὀξύνεται, εἰ δέ τι βεβαρυτόνηται, τοῦτο παρώνυμον ὦφθη ἀπὸ θηλυκοῦ.

Τὰ εἰς δύο σσ παραληγόμενα τῷ ὕ προπαροξύνεται, μέθυσσος, γόγγυσσος, διόνυσσος.

Τὰ εἰς σσος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ο (sic) ⁴⁾ παραληγόμενα ὀξύνεται, κερωσσός. τὸ δὲ ἄμυσσος ⁵⁾ ἐν σ ἔχει.

Τὰ εἰς τος δυσύλλαβα παραληγόμενα τῇ ου ἢ οἰ ἢ αἰ διφθόγγῳ, μὴ τῇ εἰ, ἀρσενικὰ ὄντα, μὴ ἐπιθετικὰ βαρύνεται, εἰ μὴ μέρος σώματος σημαίνει, πλοῦτος, οἶτος, προῖτος, γοῖτος ὁ ρῦπος, 10 λαῖτος, βροῦτος. τὸ δὲ κλειτὸς ἔχει τὴν εἰ· καὶ τὸ γλουτὸς σώματος μέλος δηλοῖ· καὶ τὸ βουτὸς θηλυκὸν, κόμη αἰγύπτου· καὶ τὸ παιτὸς ἐθνικόν.

Τὰ εἰς τος δυσύλλαβα παραληγόμενα ἐνὶ τῶν φύσει μακρῶν κύρια ὄντα βαρύνεται, κλήτρος, δῶ- 15 τος, ὠτος. τὸ μέντοι λωτὸς οὐ κύριον. εἰ μέντοι ἐπιθετικὸν εἶη παραλήγον τῷ ἦ ἢ τῷ ὦ, ὀξύνεται, εἰ μὴ ἐπὶ ἀριθμοῦ τάττοιο, ρητὸς, πλωτὸς, πρωτὸς ὁ πεπρωμένος· πρῶτος δὲ ἐπὶ ἀριθμοῦ.

20 Τὰ εἰς τος διβράχεια μονογενῆ βαρύνεται, ὅποτε μὴ ἐπ' ἀθροίσματος ἢ κύρια εἰσὶν ἀπὸ ἐπιθετικῶν, βάτος, λάτος, βρότος τὸ αἶμα, βροτὸς δὲ ὁ φθαρτὸς τὸ τριγενές· πότος τὸ συμπόσιον, ποτὸς δὲ τὸ πινόμενον, πάτος ἢ ἀναστροφὴ, στρά- 25 τος τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος, στρατὸς δὲ τὸ σύναγμα. τὸ δὲ κριτὸς καὶ κλιτὸς ὀξύνεται, βα-

4) τῷ ὦ.

5) ἄμυσσος.

μετασιῆ, πιστός, ξυστός, μαστός¹⁰⁾, μεστός, κε-
στός. τὸ δὲ πλείστος, λῶστος, ρᾶστος, ὑπερθε-
τικὰ ὄντα βαρύνεται· καὶ τὸ δύστος ὁ δύστηνος,
καὶ πόστος ἐκ τοῦ πόσατος γέγονεν.

5 Τὰ εἰς τὸς ῥηματικά, μὴ ὄντα ἀριθμητικά,
πρὸ τοῦ τ τὸ κ ἢ τὸ π ἔχοντα ὀξύνεται, πλε-
κτός, ἐλκτός, πνυκτός, θρεπτός. τὸ δὲ οἶκτος βα-
ρύνεται, οὐ γὰρ ῥηματικὸν, καὶ τὸ ἄρκτος, καὶ
πόκτος ὁ πόκος, καὶ τὸ κάκτος. τὸ δὲ πέμπτος,
10 ἔκτος τὰ ἀριθμοῦ¹¹⁾ βαρύνεται. τὸ μέντοι πεμ-
πτός ὀξύνεται τὸ ἐπιθετικὸν, καὶ τὸ ἔκτος ὁ ἔχων,
ἐκτός δὲ τὸ χωρὶς ἐπίρρημα.

Τὰ εἰς διπλοῦν τι βαρύνεται, χωρὶς τῶν
ἀττικῶν, κόττος, ρύττος, κάττος. τὰ δὲ ἀττικά
15 ὁμοιοτονεῖ τοῖς κοινοῖς, ἐξ ὧν γέγονε, κικτός, ὄτι
κισσός, τριττός, ὄτι τρισσός.

Τὰ διὰ τοῦ τatos ὑπερθετικά προπαροξύνε-
ται, καὶ ὅσα εἰς στος ὑπερθετικά, λαμπρότατος,
σεμνότατος, κάλλιστος, κύνδιστος, ἄριστος. ὁμοίως
20 καὶ τὸ πλατάνιστος ἀπὸ τοῦ πλάτανος.

Τὰ εἰς τὸς ὑπερδισύλλαβα κύρια ἢ προσηγο-
ρικὰ παραληγόμενα τῷ ᾱ προπαροξύνεται, ἐλα-
τος¹²⁾, ὕπατος, ἄατος, θάνατος, ἐραστος τὸ κύ-
ριον, ἐραστός ὁ ἐπιθυμητικός.

25 Τὰ διὰ τοῦ ατος παρηγμένα ἢ¹³⁾ καὶ ῥημα-

10) μαστός abest.

11) τὰ τοῦ ἀριθμοῦ.

12) ἔλατος.

13) εἰ pro ἦ.

τικὰ εἶσιν ἀπὸ τῶν εἰς μι ληγόντων, ἢ ἀπὸ δευ-
τέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων προπαροξύνου-
ται, μέσατος, πύματος, ὀγδόατος, τρίτατος, τέ-
ταρτος, νέατος. τὸ μέντοι ἐρατὸς, ἔλατος, ὀξύ-
νεται. ὡσαύτως δὲ ὀξύνεται καὶ τὰ ἀπὸ τῆς δευ-5
τέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων μακρὸν ἔχοντα
τὸ ᾱ, περατὸς, θεατὸς, φρατὸς, ἰατὸς.

Τὰ εἰς τος τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ᾱ,
κύρια ὄντα καὶ προσηγορικά, προπαροξύνεται, μέ-
ριστος, πέλετος, ἔχεται, δέρετος, μένετος τὸ κύ-10
ριον, μενέτος τὸ ἐπίθετον. τούτοις ἠκολούθησε
καὶ τὸ ἔμετος, ὡς ἔχον ε ὡσπερ τὰ ἄνω. τὰ δὲ
ἔχοντα ᾱ ὁμοίως, ἄργετος, ἄρετος, ἄνετος, ἀνε-
τὸς δὲ τὸ ἐπίθετον, πάγετος, ὅπερ ὀξύνει ἢ συν-
ήθεια. ἔτι ὀξύνεται καὶ τὸ νιφετὸς, ὑετὸς, καὶ15
τὸ αἰετὸς.

Τὰ διὰ τοῦ ετος τρισύλλαβα προσηγορικά ἢ
ἐπιθετικά ὀξύνεται, εἰ μὴ παρωνύμως τετύπεται,
κοπετὸς, πυρετὸς, τοκετὸς, συρφετὸς, ἀφυσγετὸς,
ἢ ἀκαθαρσία. τὸ μέντοι ἄσχετος, ἄσπετος, γονύ-20
πετος ὁ χαῦνος, προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς τος κύρια ἢ ἐπίθετα παραληγόμενα
τῷ ἦ ἢ μονογενῆ βαρύνονται· εἶ (sic)¹⁴ προπαρο-
ξύτονα, ἄρητος, δάμητος, μέλητος, βύνητος, εἶ-
δος ἱματίου παρ' αἰγυπτίους, τρύγητος ὁ καιρὸς²⁵
μονογενῶς, τρυγητὸς δὲ τὸ τρυγόμενον. τοιοῦτον
καὶ τὸ ἄμητος καὶ ἀμητὸς. τὸ δὲ ἐψητὸς¹⁵), λα-

14) εἴτε pro εἶ.

15) ἐψητὸς.

λητός, οξύτονα καὶ ἐπιθετικά· καὶ τὸ ἀλαλητός ἀπὸ τοῦ λαλητός προσθέσει $\bar{\alpha}$.

Τὰ εἰς τὸς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῷ η ἀπλᾶ τριγενῆ ὀξύνεται, δωρητός, ἀσκητός, 5κοσμητός, ἀγαπητός, ὠνητός. τὸ δὲ ἄρρητος, ἀκλή-
τος, ἄητος ὁ ἀκατάπαυστος ἀπὸ τοῦ ἔτος, προ-
παροξύνεται.

Τὰ εἰς τὸς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀρσενικά πα-
ραληγόμενα τῷ $\bar{\iota}$ μὴ ὄντα ἐπιθετικά βαρύνονται,
10βάρβιτος, δάριτος¹⁶), δῆιτος, ἄριτος. τὰ δὲ θη-
λυκὰ ὀξύνεται, ἀμαξιτός, ἀτραπιτός, λαχνιτός, ἢ
πόλις, δηριτός.

Τὰ εἰς τὸς τρισύλλαβα, ἔχοντα τὴν πρὸ τέ-
λους συλλαβὴν εἰς $\bar{o}$ καταλήγουσαν, σπάνιά εἰσιν,
15ἄνωτός, μωλοτός. τὸ μέντοι εὐροτός καὶ βίοτος
προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς τὸς ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα ὑ-
βραχεῖ, κύρια ὄντα βαρύνεται, ἔρυτος, ἄνυτος,
αἴπυτος, ὄρνυτος. πρόσκειται κύρια διὰ τὰ τρι-
20γενῆ ἀπλᾶ ὄντα, ἃ ὀξύνεται, φορυτός, πινυτός.
τὸ δὲ ἄλυτον σύνθετον προπαροξύνεται¹⁷). τὰ
δὲ ἔχοντα ἐν τῇ πρώτῃ $\bar{\alpha}$ στερητικὸν προπαροξύ-
νεται, ἄγνωτος, ἄτρωτος, ἄπτωτος· καὶ ἔτι τὰ
σύνθετα, ἀνακινδόμεντος, ἄνευ ἀκίδος, ἀπύργω-
25τος, πολύγνωτος, ἀκηλίδωτος.

16) δηριτός.

17) προπαροξύνεται, ὑπερβαῖνον τὴν τρισύλλαβον. Τὰ εἰς τὸς
τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ $\bar{\omega}$ ὀξύνεται, περνωτός, τορνωτός,
χρυσωτός, βοιωτός, μυωτός, εἶδος χιτῶνος, ἀλωτός, τὸ δορυάλωτος
σύνθετον προπαροξύνεται. τὰ δὲ ἔχοντα κ. τ. λ.

Τὰ εἰς τὸς ὑπερδισύλλαβα κύρια, καὶ ἔννοιαν συνθέσεως ἔχοντα, καὶ ἔτι τὴν παραλήγουσαν εἰς ἀμετάβολον καταλήγουσαν βαρύνεται, εἰ μὴ διαστολή τις γένοιτο, ἀλίartos, ἄψυrtος, ἄσφαrtος, ἀμάραντος τὸ κύριον, τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται. ὀξύ-5 νεται δὲ τὰ πρὸ τέλους ἐν ἔχοντα, λομεντὸς, λαυρεντὸς, σικελικαὶ πόλεις. ἔτι ὀξύνεται καὶ τὸ κοριορτὸς καὶ κολοσυρτὸς σύνθετα ὄντα. τὰ μέντοι ἐπιθετικά ὀξύνεται, ἰμερτὸς, ἡγερτὸς, ὑφαντὸς.

Τὰ εἰς τὸς ἀπλᾶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα¹⁰ πρὸ τοῦ τ ψιλὸν κατ' ἐπιπλοκὴν ἐπιθετικά ὄντα καὶ ῥηματικά ὀξύνεται, ἐλικτὸς, ἀμελητὸς¹⁸), χαρακτὸς, ὄρεκτὸς. τὸ μέντοι αἴγυπτος καὶ πάρακτος καὶ ναύπακτος μὴ ὄντα ῥηματικά προπαροξύνονται. σεσημείωται τὸ δρυφαντὸς ὀξυνόμενον,¹⁵ ἢ θύρα τοῦ δικαστηρίου, ἢ καὶ κινκλίδες καλοῦνται.

Τὰ εἰς στος κύρια ἀρσενικά μόνως βαρύνεται, ἄκαστος, ἄλαστος, ἠφαιστος.

Τὰ δὲ προσηγορικά ὀξύνεται, ἀγοστὸς, οἰ-20 στὸς.

Τὰ εἰς στος ἐπιθετικά ἀπλᾶ ῥηματικά ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, ληϊστὸς, μεριστὸς, ὀνομαστὸς. τὰ δὲ σύνθετα προπαροξύνεται, φραστὸς ἄφραστος, ἀλίαστος, ἄλαστος ὁ ἄδικος ἀπὸ²⁵ τοῦ λαμβάνω. ὡσαύτως καὶ τὰ ὑπερθετικά, τάχιστος, ἄριστος, κάλλιστος, μεθ' ὧν καὶ ἕκαστος.

Τὰ εἰς στος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα ὀ,

18) ἀμελητὸς.

ἐπὶ ποσότητος τασσόμενα, ὀξύνηται, πολλοστός, εικοστός, τριακοστός, πεντηκοστός.

Τὰ εἰς τος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῇ εὐ διφθόγγῳ ἀπλᾶ ὄντα ὀξύνηται, τορνευτός, 5 στρατευτός, βουλευτός. τὸ δὲ ἀστράτευτος σύνθετον.

Τὰ διὰ τοῦ ουτος προπαροξύνηται, τηλικουτός, τοιούτος, τοσοῦτος.

Τὰ εἰς τος ὑπερδισύλλαβα τῇ αὐ διφθόγγῳ 10 παραληγόμενα προπαροξύνηται, ἄπαιστος, ἄθραυστος, ἄκλαιστος. σεσημειῶται τὸ ἐνιαυτός ὀξυνόμενον.

Τὰ εἰς φος δισύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται, εἰ μὴ παραλήγοι τῷ ὕ βραχεῖ, ἢ εἰς 15 τὸ λ τοπικὰ, πάφος, τάφος, σόφος τὸ κύριον, σοφὸς δὲ τὸ ἐπίθετον, ὄρφος κοινῶς, ὄρφως (sic) δὲ ἄττικῶς. τὸ δὲ κρυφὸς καὶ στυφὸς ἔχει τὸ ὕ βραχύ. τὸ δὲ κῦφος τὸ κυ μακρόν. τὸ δὲ ἀλφὸς τὸ σωματικὸν πάθος, καὶ πολφὸς ὄψον τι, ἔχουσι 20 τὸ λ. τὰ δὲ ἐπίθετα ὀξύνηται, σοφὸς, κυφὸς, κωφός. τὸ δὲ κοῦφος προπερισπᾶται.

Τὰ εἰς φος ὑπερδισύλλαβα ἀπλᾶ μὴ δηλοῦντα ἐνέργειαν προπαροξύνηται, κρόταφος, ἔλαφος, ἔπαφος, κόλαφος, ἀσκάλαφος, ἄργυφος ὁ λευκός. 25 τὸ δὲ ἀδελφὸς ὀξύνηται, καὶ τὰ ἐνέργειαν δηλοῦντα παροξύνηται, πορφυροβάφος, ὑποδηματοράφος καὶ ἵπποτρόφος.

Τὰ εἰς χος δισύλλαβα μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ βαρύνεται, κόλχος, βρόγχος, μόσχος, κόχλος, τρό-

χος ὁ τόπος ἐν ᾧ τρέχουσι, τροχὸς δὲ ὁ κύκλος, βρόχος. σεσημείωται τὸ μυχὸς ὁ ἐνδότερος τόπος. τὸ δὲ μοιχὸς, πτωχὸς, ἀρχὸς, ἐπιθετικά ὄντα ὀξύνεται.

Τὰ εἰς $\overline{\chi\omicron\varsigma}$ ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται, 5
στόμαχος, βάτραχος, σωτήριχος, δόλιχος τὸ ὄσπριον, δολιχὸς δὲ ὁ μακρὸς. τὸ δὲ μοναχὸς.

Τὰ εἰς $\overline{\psi\omicron\varsigma}$ δισύλλαβα ἐπιθετικά βαρύνεται, μόψος, γύψος, τίψος, τάψος εἶδος ξύλου. τὰ δὲ ἐπιθετικά πρὸ τοῦ $\overline{\psi}$ ἔχοντα $\overline{\mu}$ ὀξύνεται, κομ-10
ψὸς, γαμψός.

Τὰ εἰς $\overline{\varphi\omicron\varsigma}$ ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται, καλυψὸς, κινδαψὸς, χορδαψός.

Τὰ εἰς $\overline{\omicron\varsigma}$ λήγοντα οὐδέτερα ὀνόματα ἀεὶ βαρύνεται, τεῖχος, βέλος, πάθος, πέλαγος, ὕψος. 15
αἱ δὲ μετοχαὶ οὐδέτεραι ὀξύνονται, τετυφὸς, πεποιηκὸς, γεγραφὸς, ὥσπερ καὶ αἱ ἀρσενικαί.

Περὶ τόνου τῶν συντιθεμένων ὀνομάτων.

Βιβλίον δ'.

Περὶ τῶν εἰς $\overline{\omicron\varsigma}$.

20

Τὰ εἰς $\overline{\omicron\varsigma}$ σύνθετα προπαροξύνεται, φιλαλέξανδρος, φιλάνθρωπος, εὐστέφανος.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\omicron\varsigma}$ παροξυτόνων προπαροξύνεται, νόος ἀλκίνοος, πόντος ἐλλήσποντος, φίλος δίφιλος. τὸ δὲ ὀστολόγος καὶ οἰκονόμος οὐ παρὰ 25

τὸ λόγος καὶ νόμος, ἀλλὰ παρὰ τὸ λέγω καὶ νέ-
 μω. ὅσα δὲ ὑπερδισύλλαβα παροξύνονται, ἐν τῇ
 συνθέσει προπαροξύνονται, ποικίλος παμποίκιλος,
 αἰόλος παναίολος. τὸ δὲ κορυθαίολος ἔκτωρ οὐκ
 5 ἀπὸ ὀνόματος, ἀλλ' ἀπὸ ῥήματος. τὸ μέντοι ἰπ-
 ποβουκόλος διὰ τὴν ἐνέργειαν παροξύνεται, καὶ
 ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥήματος καὶ αὐτό. τὸ δὲ ἐναντίος
 ἀπὸ τοῦ ἀντίος παρέλκον ἔχει τὸ ἐν.

Τὰ ἀπὸ τῶν δυσλλάβων προπερισπωμένων
 10 προπαροξύνεται, ζῆλος ἀρίζηλος, δοῦλος σύνδου-
 λος, δοῦπος ἐρίγδουπος. σεσημειώται τὸ οἰκουρὸς
 καὶ κηπουρός. ἐτι καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα, ῥωμαῖος
 φιλορώμαιος, ἀθηναῖος φιλαθήναιος.

Τὰ ἀπὸ ὀξύτων προπαροξύνονται, δημητὸς
 15 ἄδμητος, κτητὸς δορίκτητος, κακὸς ἄκακος.

Τὰ δὲ παρασύνθετα καὶ φυλάττει καὶ ἀνα-
 βιβάζει, ἐκλεκτὸς ἐκ τοῦ ἐκλέγω, ἐπίλεκτος ἐκ τοῦ
 ἐκλεκτός. τὸ δὲ ἰατρὸς φιλιὰτρος ἀναβιβάζει, καὶ
 ἐν τῷ ἀρχιαιρὸς καὶ ἰππιατρὸς φυλάττει.

20 Τὰ παρὰ τὸ εἶδω ¹⁹⁾ γινόμενα, εἰ μὲν τῇ ᾧ
 διφθόγγῳ παραλήγονται, ὀξύνεται, τραγῳδὸς, κω-
 μῳδὸς, μελωδός· εἰ δὲ τῇ οἰ διφθόγγῳ, εἰ μὲν ὑ-
 πὲρ τρεῖς συλλαβὰς ᾧσι, προπαροξύνεται, λιγυάοι-
 δος, ὑπεράοιδος· εἰ δὲ τρεῖς ὁμοίως, ὑμνάοιδος,
 25 ἐπάοιδος, λυράοιδος. τὰ δ' ἐξ αὐτῶν ὀξύνεται, ὑ-
 μνωδὸς, ἐπωδὸς, λυρωδός.

Ὅσα ἀπὸ γενικῆς εἰς ὅς συντίθενται, προπα-
 ροξύνεται, πλὴν τῶν παρὰ τοῦ ᾧπος, οἷον στε-

19) sic.

νωπός, πυθμένος ἀπύθμενος, λιμένος ἀλίμενος, μῆνος δίμῆνος, τρίμῆνος, πατρός ἀντίπατρος, χάριτος ἀχάριτος, θέμιτος ἀθέμιτος.

Τὰ εἰς ὄς συντεθειμένα ἀπὸ τῶν εἰς ᾰ καὶ εἰς ἦ προπαροξύνεται, ἐστία ἐφέστιος, σκιά εὖ-5 σκιος, μούσα φιλόμουσος, χρεία ἄχρειος τὸ κοινόν, ἀχρεῖος δὲ τὸ ἀττικόν, ὡς ἀστεῖος, ἀρχὴ ταξίαρχος, φωνὴ ἄφωνος, μορφὴ πολύμορφος. τὸ δὲ ἵππομάχος καὶ ἵπποκόμος ἀπὸ ῥημάτων, καὶ τὸ γηροκόμος, καὶ τὸ καραβός ἀπὸ τοῦ κάρη γέγρονε.10 τούτῳ ἠκολούθησε τὸ μανδαρός καὶ πλαδαρός ὁ ἀσθενής. τὸ δὲ ἀθῶος προπερισπᾶται ἀπὸ τοῦ θωή.

Τὰ εἰς ὄς σύνθετα ἀπὸ τῶν εἰς ὄν οὐδετέ-15 ρων ἢ ὄς ἢ ᾰ προπαροξύνεται, δῶρον βοτρυόδωρος, τόξον κλυτότοξος, ξίφος ἄξιφος, ὄνομα ἐπώνυμος, διώνυμος.

Τὰ εἰς ὄς συντεθειμένα παρὰ τὸ ἔργον μὴ ὄντα κύρια ὀξύνεται, ἐλεφαντουργός, αὐτουργός. τὸ μέντοι κακοῦργος καὶ πανοῦργος βαρύνεται,20 ὁμοίως καὶ τὸ ἐκάεργος, περίεργος, πολύεργος, πάρεργος. τὰ δὲ ὄντα κύρια βαρύνεται, λυκοῦργος, φιλοῦργος.

Περὶ τῶν παρὰ τὸ ῥῆμα συντεθειμένων.

Τὰ παρὰ τὸ βόσκω ὀξύνονται, πορνοβοσκός,25 ὕβοσκός, χηνοβοσκός.

Ὅσα παρὰ τὸ ἔλκω καὶ ἀμέλγω, ὀξύνεται, γαμουλκός, ἀμολγός.

Τὰ παρὰ τὸ ἄγω καὶ πηγνύω ²⁰) ὀξύνεται, φορτηγός, στρατηγός, κυνηγός, ναυπηγός ²¹).

Ἔτι τὰ παρὰ τὸ φέρβω καὶ ἄσκῶ, ἵπποφορβός, φωνασκός. τὸ δὲ αὐτόφορβος οἱ πλείους βαδρύνουσι, καὶ τὸ ἄφορβος κύριον.

Τὰ ἀπὸ ρήματος κύρια προπαροξύνονται, ἵππόδαμος, δηΐφορος, λαόδοκος. τὸ μέντοι ξεινοδόκος οὐ κύριον.

Τὰ παρὰ τὸ φέρω παροξύνεται, τελεσφόρος, 10δορυφόρος, βουληφόρος, ἑωσφόρος.

Τὸ μέντοι ἄφορος, δίφορος, ἀπὸ τοῦ φορά.

Ἔτι τὰ παρὰ τὸ φέρω παροξύνεται, τελεσφόρος, 10δορυφόρος, βουληφόρος, ἑωσφόρος. Τὸ μέντοι ἄφορος, δίφορος, ἀπὸ τοῦ φορά. Ὅσα πρόθεσιν ἔχει ἐν τῇ ἀρχῇ, προπαροξύνεται, περίβολος, ὑπέρβολος, ἀμφίβολος, πρόβολος. τὸ δὲ ἐπεσβόλος παροξύνεται ἀπὸ τοῦ ἔπει 15βάλλειν. καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ κλειτὸς καὶ κλυτὸς. τὸ δὲ περικλυτὸς ὀξύνεται, καὶ τὰ παρὰ τὸ ἔργον, ὑπουργός, συνεργός.

Τὰ παρὰ τὸ βάλλειν σύνθετα καὶ μὴ παρὰ πρόθεσιν παροξύνονται, λιθοβόλος ὁ βάλλον λίθους· λιθόβολος δὲ ὁ ὑπὸ λίθων βαλλόμενος. τὸ δὲ πρόβολος καὶ ἀμφίβολος ἀπὸ προθέσεων.

Τὰ παρὰ τὸ πωλῶ τὸ ἀναστρέφομαι σύνθετα καὶ μὴ παρὰ πρόθεσιν παροξύνονται, ἵπποπόλος, οἰωνοπόλος. τὸ δὲ ἀμφίπολος ἐκ προθέσεως.

25 Τὰ παρὰ τὸ σκοπῶ σύνθετα. μὴ ἐκ προθέσεως παροξύνεται, ὀρνιθοσκόπος, οἰωνοσκόπος. τὸ δὲ ἐπίσκοπος, κατάσκοπος, ἀπὸ προθέσεων.

20) πήσω pro πηγνύω.

21) ναυπηγός. ἔτι τὰ παρὰ τὸ ποιῶ ὀξύνεται, ἐργοποιός, ἔποποιός.

Ἔτι τὰ παρὰ τὸ φέρβω κ. τ. λ.

Τὰ παρὰ τὸ μάχομαι καὶ μὴ παρὰ προθέσιν παροξύνεται, λεοντομάχος, μονομάχος, χωρὶς τοῦ ἀγγέμαχος. τὸ δὲ πρόμαχος καὶ σύμμαχος ἐκ προθέσεων.

Τὰ παρὰ τὸ ἀγορῶ μετὰ προθέσεως σύνθετα⁵ προπαροξύνεται, συνήγορος ²²).

Ὅσα ἐν τῇ ἀρχῇ συντίθεται ἐκ τοῦ πολὺ, προπαροξύνεται, πολύστροφος, πολύκαρπος, πολύφιλος. τὸ μογγιλάλος παροξύνεται· οὐ γὰρ παρὰ τὸ πολὺ. 10

Τὰ παρὰ τὸ φαγεῖν ²³) ἐν τῷ τέλει συντεθειμένα παροξύνεται, εὐτοκος, εὐτονος, εὐμολπος, χωρὶς τῶν παρὰ τὸ ἔργον, εὐεργός.

Ὅσα ἀπὸ τοῦ ᾧ στερητικοῦ μορίου συντίθεται, προπαροξύνεται, ἄτολμος, ἄτομος, ἄστοργος.¹⁵

Ὅσα ἐν ἀρχῇ ἔχει τὸ φιλεῖν, προπαροξύνεται, φιλόπονος, φιλόσοφος, φιλόλογος.

Τὰ παρὰ τὸ λέγω, χωρὶς τῶν παρὰ τὸ φιλεῖν, παροξύνεται, δικαιολόγος, φυσιολόγος, τετρατολόγος. τὸ δὲ φιλόλογος ἀπὸ τοῦ λόγος καίτιο φιλῶ.

Τὰ παρὰ τὸ δυς, ζα μόρια προπαροξύνεται, καὶ τὸ εὐρύπορος προπαροξύνεται, δύσμορφος, δύστηνος, ζάπλουτος, ζάητος, ζάθεος.

Τὰ παρὰ τὸ ὠκυσ προπαροξύνεται, ὠκύμο-²⁵ρος, ὠκύπορος. τὸ δὲ ποντοπόρος παροξύνεται, καὶ τὸ εὐρύπορος προπαροξύνεται· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὠκύς. σεσημειῶται τὸ ὠκυνμάχος.

22) οὐ γὰρ ἀπὸ προθέσεως pro συνήγορος.

23) sic.

Ἔχει κατὰ ἀρχὴν τὸ ναυ, προπαροξύνεται, ναύαρχος, ναύκληρος, ναύλοχος. τὸ δὲ ναυπηγός, ναυηγός, ὀξύνεται.

Ἔχει παρὰ ἐπίρρημα συντίθεται, προπαροξύνεται, ὀψίφυγος, ἀγχίμολος, ἀγγέμαχος. τὸ δὲ περικλυτός ἀπὸ τῆς περι.

Ἔχει παρὰ τὸ πάλιν καὶ ἄγαν καὶ αὐτὸ σύνθετα, προπαροξύνεται, παλίνβολος, παλίνκοτος, ἀγάννιφος, ἀγάτονος, αὐτόμαχος, αὐτοδί-
10δακτος.

Ἔχει παρὰ τὸ ἀκούω προπαροξύνεται, ὑπήκοος, ἀνήκοος. τὸ δὲ ἐπακουός παρασύνθετον γίνεται γὰρ ἐκ τοῦ ἐπακούω.

Ἔχει παρὰ τὸ ἔχω βαρύνεται, ἠνίοχος, ἄοχος. 15προπερισπᾶται δὲ τὸ λιχνοῦχος, ραβδοῦχος, σταθμοῦχος.

Ἔχει ἀπὸ δισυλλάβου ῥήματος, οὗ ἢ ἄρχουσα μακρὰ, συντεθειμένα προπαροξύνεται, μυκῶ, ἐρίμυκος, συλῶ, ἱερόσυλος, ἄρχω, γυμνασίαρχος.

Ἔχει παρὰ τὸ τρεῖς ἐπίρρημα ἀριθμοῦ συντεθειμένα προπαροξύνεται, τρίφορος, τρίπολος, δίφορος, μεθ' ὧν ²⁴⁾ καὶ τετράφορος.

Ἔχει παρὰ τὸ γράφω παροξύνεται, ἱστοριογράφος, βιβλιογράφος. τὸ δὲ ἀπαράγραφος τὸ ση- 25μείον τὸ ἐν τοῖς μέτροις τιθέμενον προπαροξύνεται, παρὰ τὸ γραφή ²⁵⁾.

24) Ἔχει παρὰ τὸ ἑξ ἐπίρρημα ἀριθμοῦ συντεθειμένα προπαροξύνεται, δίφορος, τρίφορος, τρίπολος, μεθ' ὧν — .

25) γραφή γάρ.

Τὰ ἐπὶ ἐνεργείας τιθέμενα συντεθειμένα ἀπὸ τοῦ τέμνω, φονεύω, ὀρύσσω, κτείνω, νέμω, τίκτω, παροξύνονται, σκνυτοτόμος, μισαιφόνος, τοιχωρύχος, πατροκτόνος, οἰκονόμος. τὸ δὲ καρτόμος καὶ πρωτοτόκος παροξυνόμενα μὲν ἐπὶ ἐνεργείας τίθενται, προπαροξυνόμενα δὲ ἐπὶ πάθους. 5

Περὶ τόνου τῶν εἰς ὄς ληγόντων.

Βιβλίον ι'.

Τὰ εἰς ὄς πολυσύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικά βαρύνεται ²⁶⁾, πόλις ²⁷⁾, βότρυς, ἔρπυς, ἄλυσ. 10 τὸ ἰχθύς προσηγορικὸν περιεσπᾶσθη ἀλόγως, ὡςπερ τὸ μῦς, σῦς.

Τὰ εἰς ὄς ἀπλᾶ ἐπιθετικά διὰ τοῦ ε κλιόμενα δισύλλαβα ὄντα ὀξύνεται, ἦς, ἦδς, ταχῦς, βραδῦς, ὠκῦς. τὸ δὲ ἦμισυς προπαροξύνεται, καὶ 15 τὸ θῆλυς προπερισπᾶται· καὶ τὸ πρέσβυς βαρύντονον.

Πᾶν εἰς ὄς λῆγον σύνθετον ἐπιθετικὸν βαρύνεται, ἔπηλυς, νέηλυς, πολύδακρυς, μελάνοφρυς.

Τὰ εἰς ὄς ἀρσενικά ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, ἦμισυς, πέλεκυς, ῥαδάμανθυς. σεσημείωται τὸ ἐλαχῦς ὁ ἐλάχιστος βαρυνόμενον.

Τὰ εἰς ὄς θηλυκὰ συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ

26) προσηγορικά ἢ ἔθνικα βαρύνεται.

27) ἄλις, πόλις.

$\bar{\nu}$ καὶ διὰ τοῦ $\bar{\delta}\sigma\bar{\nu}$ κλινόμενα ὀξύνηται, κλαμῦς, πηλαμῦς. τὰ μέντοι μὴ διὰ τοῦ $\bar{\delta}\sigma\bar{\nu}$ κλινόμενα βαρύνονται, γένυς, πίτυς, χέλυς, γῆρυς, ἀτράφαξυς, εἶδος λαχάνου.

5 Τὰ εἰς $\bar{\nu}\varsigma$ πάντα σύνθετα συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ $\bar{\nu}$ προπαροξύνηται, σύνοφρυς, κάλλιχθυς ²⁸⁾, δίβραχυς.

Τὰ εἰς $\bar{\nu}\varsigma$ θηλυκὰ ἐκτείνοντα τὸ $\bar{\nu}$ ὀξύνηται, πληθύς, ἐδητύς, οἰζύς, ἐριννύς, ἰξύς ἢ ῥάχις. τὸ ¹⁰δὲ νηθύς ποιητικῇ ἀδείᾳ ²⁹⁾ συστέλλεται. σεσημειώται ἐν τοῖς θηλυκοῖς τὸ ὄφρυς καὶ ἡ ὄσφυς, ἡ ῥάχις, περισπῶμενα.

Τὰ εἰς $\bar{\nu}\varsigma$ ὑποκοριστικὰ περισπῶνται, κλαμμῦς, κλαυσῦς, λαρδῦς, διανῦς, ἀπφῦς. τὸ δὲ ἰξῦς ¹⁵ποτὲ μὲν ὀξύνηται ὁ ἠρωδιανός, ποτὲ δὲ περισπᾶ. τὸ δρυς καὶ μῦς καὶ σῦς περισπῶνται.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}\iota\varsigma$ πολυσύλλαβα αἰολικῶς ὀξύνηται, ἀτρεΐδαις ἀντὶ τοῦ ἀτρεΐδης, ὀρέσταις, καὶ τὰ σύνθετα, ἄπαις, εὐπαις, ἀνδρόπαις. τὸ δὲ παῖς ²⁰περισπᾶται, καὶ τὸ σταῖς. τὸ δὲ δαῖς ὀξύνηται.

Τὰ εἰς $\bar{\epsilon}\iota\varsigma$ πολυσύλλαβα κοινολεκτούμενα παροξύνηται, δαφνήεις, κητώεις. αἱ δὲ μετοχαὶ ὀξύνονται, τυφθεῖς, τυπεῖς. τὸ δὲ κτεῖς ὀξύτονον, ὡς μονοσύλλαβον, καὶ τὸ κλείς. καὶ οἱ βοιωτοὶ τὸ ²⁵τῶν εἰς $\bar{\eta}\varsigma$ εἰς $\bar{\epsilon}\iota$ τρέποντες ὀξύνουσι αὐτὰ, εὐγενεῖς ἀντὶ εὐγενῆς, ἀγενεῖς ἀντὶ ἀγενῆς.

28) σύνοφρυς, λεῖκοφρυς, κάλλιχθυς.

29) ἔξουσία pro ἀδείᾳ.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}\nu$ πολυσύλλαβα βαρύνονται, χιλίοναυς, ὁμόγραυς. τὰ δὲ ἀπλᾶ περισπῶνται, γραῦς, ναῦς.

Τὰ εἰς $\bar{\epsilon}\upsilon\varsigma$ κοινῶς μὲν ὀξύνεται, βασιλεῦς, πηλεῦς, τυδεῦς· αἰολικῶς δὲ βαρύνεται, ἄρευς. 5

Τὰ εἰς $\bar{\omicron}\upsilon\varsigma$ πολυσύλλαβα ἀπλᾶ μὲν ὄντα περισπᾶται, ἀδελφιδοῦς, θυγατριδοῦς, διπλοῦς, τριπλοῦς, πλὴν τοῦ ὁδοῦς. τὰ δὲ σύνθετα βαρύνεται, πειρίθους, ἀλκίνους, εὐπλοῦς, πολύνους, οἰδίπους. 10

Τὰ εἰς $\bar{\omicron}\varsigma$ ἄρσενικὰ, περιττοσυλλάβως κλινόμενα καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ $\bar{\omicron}\varsigma$, βαρύνονται, ἦρως, μίνως, πάτρως, μήτρως.

Τὰ εἰς $\bar{\omega}\varsigma$ ἀπλᾶ διὰ τοῦ $\bar{\tau}\omicron\varsigma$ κλινόμενα, εἰ μακρᾷ παραλήγοι μετοχικὰ ὄντα, ὀξύνεται, εὐ-15 ρῶς, ἰδρῶς, ἀραρῶς, ὑπερδεδιῶς. εἰ δὲ ἰαμβικὰ ὑπάρχοι διὰ τοῦ $\bar{\tau}\omicron\varsigma$ κλινόμενα, βαρύνεται, γέλως, ἔρως, νέπως. τὸ δὲ εἴλως ἀπὸ τοῦ ἔλοος.

Τὰ ἀπὸ παρακειμένου συντεθέντα διὰ τοῦ $\bar{\tau}\omicron\varsigma$ κλινόμενα ὀξύνεται, ἀπτῶς, ὄγνῶς. 20

Τὰ εἰς $\bar{\omega}\varsigma$ σύνθετα ἀπὸ τῶν εἰς $\bar{\omega}\varsigma$ μονοσυλλάβων παροξύνεται, ζῶς ἀείζωος (sic) ³⁰⁾, χρῶς λευκόχρως. τὸ μέντοι ὑποδμῶς ὀξύνεται ὡς παρῆλκουσαν ἔχον τὴν ὑπό.

Τὰ εἰς $\bar{\omega}\varsigma$ σύνθετα πολυσύλλαβα ἀπὸ τῶν εἰς $\bar{\omega}\varsigma$ 25 παροξύνεται, ἔρως χρυσέρως, ἰδρῶς λυσίδρως.

30) ἀείζωος.

τὸ δὲ δύσεως καὶ φιλόγελως, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἄττικὰ ὄντα προπαροξύνονται.

Τὰ εἰς ὡς ἄττικὰ ὁμοτονοῦσιν ἐκείνοις, ἀφ' ὧν ἐσχηματίσθησαν, ναὸς, νεὼς, λαὸς, λεὼς, ἀξιόχρεος, ἀξιόχρεως. τὸ δὲ λαγῶς καὶ ὀρφῶς περισπῶνται, καὶ ὁ τυφῶν καὶ ταῶν.

Τὰ εἰς ὡς περσικὰ ἢ αἰγύπτια παροξύνεται, φάργως, ἰνάρως.

Τὰ εἰς ὡς θηλυκὰ πολυσύλλαβα βαρύνεται 10 μὲν, ὅσα βραχέα παραλήγει, κέως, τέως, ἄλως, ἔως. τὰ δὲ μὴ οὕτως ὀξύνεται, αἰδῶς, ἠῶς.

Τὰ εἰς ψ πολυσύλλαβα βαρύνεται, ἄραψ, λαίλαψ, ψόραψ. τὸ δὲ πλινθοβαΰψ καὶ πελεθοβαΰψ ὀξύνεται.

15 Τὰ εἰς ψ πολυσύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ ψ ὀ ἢ ε βαρύνεται, πέλοψ, δρύοψ, μέροψ, βούκλεψ, τυρόκλεψ.

Τὰ εἰς ψ ἔχοντα ι πρὸ τοῦ ψ βαρύνεται, σκευότριψ, παιδότριψ, χέριψ.

20 Τὰ εἰς υψ βαρύνεται, κίνυψ, χάλυψ.

Τὰ εἰς ηψ βαρύνεται, σκώληψ.

Τὰ εἰς ωψ πολυσύλλαβα κύρια ὄντα ἢ προσηγορικὰ βαρύνονται, κύνκλωψ, ἴωψ, μῶλωψ. σεσημείωται, ὡς τινὲς φασι, τὸ εὐρῶψ ὀξυνόμενον. 25 τὰ μέντοι ἐπιθετικά ὀξύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν ὑποπεπτωκότων κυρίοις, ἢ τῶν ἰδιαζόντων, μονῶψ ὁ μονόφθαλμος, κελαινῶψ, τυφλώψ. τὸ δὲ ἐλίκωψ καὶ μύωψ, ὁ μυὸς ὀφθαλμοὺς ἔχων, βαρύνε-

ται, ὡσπερ τὸ κύκλωψ καὶ κέρωψ ὁ δόλιος, καὶ ἰωψ ὁ κυνικός.

Περὶ τόνου τῶν εἰς $\bar{\alpha}$ θηλυκῶν ὀνομάτων.

Βιβλίον ια΄.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγοντα μακρὸν θηλυκὰ τῶν εἰς⁵
 ὅμοτονουσιν αὐτοῖς, καὶ ἔτι τὰ εἰς η , φοβε-
 ρὸς, φοβερά, ἰσχυρὸς, ἰσχυρά, σοφὸς, σοφή, κα-
 λὸς, καλή, φίλος, φίλη. τὸ μέντοι βαρύτερος, βα-
 ρυτέρα, καὶ τὰ ὅμοια, εἰ καὶ τὸν τόπον ἐνήλλα-
 ξαν, ἀλλ' οὐ τὸν τόνον.

10

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ μακρὸν καὶ εἰς $\bar{\eta}$ τῶν εἰς οὐς πε-
 ρισπωμένων περισπᾶται, ἀργυροῦς, ἀργυρά, χρυ-
 σοῦς, χρυσεῖ, διπλοῦς, διπλῆ.

Τὰ ἔχοντα τὸ $\bar{\alpha}$ βραχὺ διὰ τοῦ τρια προ-
 παροξύνεται, ἀυλήτρια, ψάλτρια. τὸ δὲ μετρία¹⁵
 καὶ ἀλλοτρία τὸ $\bar{\alpha}$ μακρὸν ἔχουσι. καὶ τὸ πότνια
 καὶ ὄπνια προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς εἰα ἀπὸ τῶν εἰς εὐς προπαροξύνεται,
 βασιλεὺς, βασίλεια, ἱερεὺς, ἰέρεια.

Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς βαρυτόνων προπα-²⁰
 ροξύνεται, ἡμισυς ἡμίσεια, θῆλυς θήλεια. τὰ
 μέντοι ἀπὸ ὀξύτόνων προπερισπῶνται, ταχὺς τα-
 χεῖα, βραδὺς βραδεῖα, πλὴν τοῦ λίγεια καὶ ἐ-
 λάχεια, ἀπὸ τοῦ λίγυς καὶ ἐλάχυς.

Τὰ εἰς να συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ $\bar{\alpha}$ ἀπο²⁵
 τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ σχηματιζόμενα προπα-
 ροξύνεται, μέλανος μέλαινα, τάλανος τάλαινα,
 δράκων δράκαινα.

Ἐτι τὰ εἰς ῥα βραχὺ παρεσχηματισμένα, σω-
τῆρ σῶτειρα, μάκαρ μάκαιρα.

Τὰ εἰς σα ὑπερδισύλλαβα παρεσχηματισμένα
προπαροξύνεται, εἰ μὴ κατὰ συναλοιφήν εἴη ἀπὸ
ᾠξυτόνων εἰς ἠς, δαφνήεσσα, φωνήεσσα. τὸ δὲ
τεχνήεσσα ἀπὸ τοῦ τεχνήεσσα. καὶ τὰ ἀπὸ ᾠξυτό-
νων εἰς ἠσά, χερνῆς χερνήεσσα, ἀρπῆς ἀρπήεσσα,
κρηῆς κρητὸς κρηῆεσσα, θῆς θῆεσσα.

Τὰ εἰς ᾠ βραχὺ ἀπαρασχημάτιστα διὰ διπλοῦ
ἰοῦ ἐκφερόμενα, εἰ μὲν οἰσύλλαβα εἴη καὶ μακροῦ πα-
ραλήγει, παροξύνεται, ρίζα, πέξα, φύξα, δόξα,
δίψα. τὰ δὲ ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται, ἄμα-
ξα, λακέρυζα.

Τὰ εἰς θα ἔχοντα τὸ ᾠ βραχὺ βαρύνεται,
ἡμίονθα τὸ ἠδύδσμον, ἄκανθα, κολόκινθα, ἢ ἀτ-
τικῶς κολοκύνθη, μεθ' ὧν καὶ ἡ δίαιτα.

Τὰ εἰς μα θηλυκὰ σπάνια ὄντα βαρύνεται,
τόλμα, θέρμα, ἀττικῶς δὲ τόλμη καὶ θέρμη.

Τὰ εἰς λα θηλυκὰ σπάνια ὄντα βαρύνεται,
ποψύλλα, σκύλλα, σιβύλλα, ἄμιλλα, ἀέλλα, καὶ ἄ-
νάπανλα.

Τὰ εἰς να μονογενῆ βαρύνεται, κύννα ἢ πόρ-
νη, ἄννα, γέννα, χλαῖνα, εἰ μὴ κατὰ πάθος γέ-
νοιτο, ἀθηναῖ, μηνᾶ. τὰ δὲ ἰταλικά προπερισπω-
νται, σαβῖνα, φαυστῖνα, ἰουστῖνα, κωνσταντῖνα.

Τὰ εἰς ῥα δισύλλαβα συνεσταλμένον ἔχοντα
τὸ ᾠ βαρύνεται, σφαῖρα, μοῖρα, πεῖρα, σφύρα.
τὰ δὲ μὴ συνεσταλμένον τὸ ᾠ ἔχοντα ᾠξύνεται,

ἤρα ἢ ἐκκλησία, σειρά, πυρά, οὐρά, φρουρά,
πλευρά.

Τὰ εἰς ῥα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τὸ $\bar{\alpha}$ βραχὺ
ἔχοντα προπαροξύνεται, ἄρουρα, ἄργουρα³¹⁾, μά-
χαιρα, χίμαιρα, δηϊάνειρα, σκολόπενδρα. 5

Τὰ εἰς ῥα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς πρὸ τέλους ἔ-
χοντα τὸ $\bar{\upsilon}$ βαρύνεται, πορφύρα, ἐφύρα.

Τὰ εἰς ῥα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βραχὺ ἔχοντα
τὸ $\bar{\alpha}$, καὶ πρὸ τέλους ἔχοντα οὐ προπαροξύνεται,
ἄρουρα, ἄργουρα, κινόσουρα, μεθ' ὧν καὶ τὸ ι
κέκκυρα, γέφυρα.

Τὰ εἰς σα ὑπερδυσύλλαβα ἀπαρασχημάτιστα
προπαροξύνεται, εἰ μὴ παραλήγοι οὐ, θάλασσα,
ἰφιάνασσα, θέρμασσα, ἢ κάμινος. τὰ δὲ παραλή-
γοντα τῇ οὐ, εἰ μὲν ἔχοιεν ἐν σ, προπαροξύνεται,¹⁵
φαέθουσα, ἀρέθουσα, αἶθουσα· εἰ δὲ δύο ἔχοιεν,
προπερισπῶνται, πιτυοῦσα, ῥοδοῦσα³²⁾, ὀνόματα
γύσων, πλὴν τοῦ ἔμπουσα καὶ συράκουσα³³⁾.

Τὰ εἰς σα δυσύλλαβα βαρύνεται, αἶσα, μου-
σα, πείσα ἢ πειθῶ, μεθ' ὧν γλωῦσσα, πίσσα,²⁰
νύσσα.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ καὶ $\bar{\upsilon}$ αἰα καὶ υἰα δυσύλλαβα προπερι-
σπᾶται, μαῖα, γαιᾶ, θυῖα, μυῖα.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ συνεσταλμένον μονογενῆ ὑπὲρ δύο
συλλαβὰς παραλήγοντα τῇ $\bar{\alpha}$ διφθόγγῳ, ἢ τῇ $\bar{\epsilon}$ ²⁵

31) ἄρουρα, ἄργουρα absunt.

32) πιτυοῦσα, ῥοδοῦσα.

33) ἔμπουσα καὶ συράκουσα.

ἢ οἰ ἢ ἦ, προπαροξύνεται, πλάταια, ἀλεξάνδρεια, θέσπεια· θεσπειαὶ δὲ τὸ πληθυντικόν· εὐνοια, πρόνοια, ἄρπυια, αἶθυια, ὄργυια³⁴, ἃ πληθυντικῶς ὀξύνεται. τὸ δὲ μητρικὰ μακρὸν ἔχον τὸ ἄ ὀξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ αἰα μονογενῆ μακρὸν ἔχοντα τὸ ἄ παροξύνονται, σεληναία, ἀθηναία, ἰουδαία, περικεφαλαία, θηροαία³⁵).

Τὰ εἰς ἄ καθαρὸν μονογενῆ παραληγόμενα εἰσβαρύνεται, εἰ μὴ προσηγορικὰ ἢ περιεκτικὰ εἶη, ρέα, θέα, τὸ δὲ θεὰ ὀξύνεται, πτελέα, ἰτέα, σκκέα.

Τὰ εἰς ἄ μακρὸν μονογενῆ, τῆ εἰ ἢ τῷ ι μακρῷ παραληγόμενα ἐπὶ οὐσίας τιθέμενα ὀξύνονται, χρεῖα, ζεῖα, εἶδος κριθῆς, φλια, θρια, τὸ δὲ μνεῖα, χρεῖα βαρύνονται, οὐ γὰρ ἐπὶ οὐσίας λαμβάνεται, καὶ τὸ λεία δὲ καὶ φθία βαρύνονται, καὶ τὸ δεῖα ἢ ἔνδεια.

Τὰ διὰ τοῦ ια ἐπὶ χωρῶν κείμενα παροξύνονται, λυκία, ἄσια, κιλικία.

Τὰ γινόμενα ἀπὸ εὐω παροξύνεται, ἐρμηγεία, βασιλεία, δουλεία, κολακεία, παιδεία ἢ παιδευσίς· παιδιὰ δὲ τὸ παίγνιον. τὸ δὲ παρειὰ καὶ φορβειὰ καὶ φορειὰ ὁ βόρβορος, καὶ ἀρειὰ³⁶) ἢ ἀπειλή, ὀξύνονται· οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ εὐω.

34) αἶθυια, ἄγυια, ὄργυια.

35) θηροαῖα abest.

36) τὸ δὲ παρειὰ καὶ φορειὰ τὸ βούρβορ, καὶ ἀρειὰ κ. τ. λ.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\iota}\alpha$ μακρὸν τὸ $\bar{\alpha}$ ἔχοντα παροξύνεται, ἀνία, φιλία, πενία, ξενία.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\iota}\alpha$ παρὰ μελλόντων γενόμενα παροξύνεται, ὀρέξω ἀνορεξία, πέσω ἀπεψία, προδωσία προδωσία. 5

Τὰ διὰ $\bar{\sigma}\iota\alpha$ τὸ $\bar{\alpha}$ μακρὸν ἔχοντα βαρύνεται, ἀθανασία, διχοστασία, ἰκεσία. εἴ τι δὲ ὄξυνθῆ, ὄνομα δήμου ἔχοι, ἢ περιεκτικὸν ὑπάρχοι. τὸ δὲ προστασία καὶ πρασία ὁ τόπος, καὶ αἵμασι³⁷⁾, ὡς ἔννοιαν περιεκτικῶν ἔχοντα ὄξύνεται. τὸ δὲ $\bar{\iota}\epsilon\theta$ κηφισία καὶ οἰσία καὶ λουσία ὀνόματα δήμων.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\nu}\iota\alpha$ μακρὸν ἔχοντα τὸ $\bar{\alpha}$ βαρύνεται, μονία, πενία, γειτονία. τὸ δὲ ῥοδονία καὶ ἰωνία περιεκτικὴν τοπικὴν ἔννοιαν δηλοῖ. καὶ τὸ χελιδωνία δῆμος· καὶ ἔτι τὸ ἰμονία παρ' ἀττικοῖς¹⁵ ὄξύνεται, δηλοῖ τὸ ἀντλητήριον.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ μακρὸν³⁸⁾ παραληγόμενα τῆ $\bar{\lambda}\iota$, ἧς προηγείται $\bar{\alpha}$, βαρύνεται, πρᾶγμα σημαῖνον, διδασκαλία, ἀτασθαλία, ἢ ὀνόματα χωρῶν, οἰγαλία, θεσσαλία· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ὄξύνεται, ἀμυγδαλία²⁰ φνταλία. τὸ δὲ ἀσπαλία ἢ ἀλεία βαρύνεται.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ μακρὸν τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ $\bar{\iota}$ ἐπὶ οὐσίας λαμβανόμενα βαρύνεται, χωρὶς

37) πρασία ὁ τόπος ὅπου ξηραίνονται τὰ σῦκα, καὶ αἵμασι
κ. τ. λ.

38) ἔτι τὸ ἰμονία τὸ ἀντλητήριον παρ' ἀττικοῖ· ὄξύνεται.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ μακρὸν τῆ $\bar{\rho}\iota$ παραληγόμενα παροξύνεται, αἰθρία, κοπρία, ὑδρία, φατρία. τὸ μέντοι σθηρία δῆμος.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ μακρὸν κ. τ. λ.

τινῶν, καρδία, σχεδία, ζημία, σηπία, οίκια. τὸ μέντοι σκοπιὰ καὶ σπονδιὰ ὀξύνονται, ὡς ἔχοντα τὸ ο̄ πρὸ τοῦ ἰ̄, ὡσπερ καὶ τὸ πολιὰ καὶ τροχιά καὶ ἀρματροχιά.

5 Τὰ εἰς ἄ μακρὸν τῷ ρι παραληγόμενα παροξύνεται, αἰθρία, κοπρία, ὑδρία, φατρία. τὸ μέντοι στηριὰ δῆμος³⁹⁾.

Τὰ παραληγόμενα ἀπὸ τῶν εἰς ξ̄ βαρύνεται, φρυγία, βεβρυκία. σεσημειῶται⁴⁰⁾ τὸ ἀθρακία¹⁰ ὀξυνόμενον.

Τὰ διὰ τοῦ οᾱ σπάνια καὶ κατὰ πάθος γινόμενα παρ' ἀττικοῖς ὀξύνεται, οἶα, ὄα, χροῖα⁴¹⁾, χροά. τὰ δὲ ἐν συνθέσει ὀξύνεται, στοιὰ στοά, ροιὰ ροά.

15 Τὰ διὰ τοῦ οιᾱ μακρὰ, ὄσα ἀπὸ ψιλοῦ συμφώνου ἄρχονται, βαρύνεται, ποῖα ἢ βοτάνη, τροῖα, κοῖα ἢ σφαῖρα, καὶ οὔτω⁴²⁾ οἶα ἢ κόμη. τὸ μέντοι χροῖα, στοιὰ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ἄ μακροκατάληκτα βαρύνονται παρα-
20 λήγοντα τῷ ὕ, ὄξυα εἶδος ξύλου, καρύα, κωδύα ἢ τῆς μήκωνος κεφαλῇ, δατύα πόλις.

Τὰ εἰς ἄ καθαρὸν τῷ ὦ παραληγόμενα βαρύνεται, ὦα ἢ μηλωτή, κρώα, ψοθῶα, ἢ ψῶρα.

Τὰ εἰς ἄ μακρὸν μὴ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμε-
25 να πλὴν τοῦ ρ̄ παροξύνεται, ἦρα, ὀπῶρα, χῶρα.

39) Τὰ εἰς ἄ μακρὸν — δῆμος absunt. v. not. antecedi.

40) βεβρυκία, ὀρτυγία. σεσημειῶται — .

41) οἶα, ὄα τὸ δέσμα, χροῖα.

42) οὔτω καὶ.

εἰ δέ τι ἄλλο εὐρεθῆ, κατὰ διάλεκτον ἢ πάθος ἐγένετο, ὡς τὸ ἐλένα, ἐλένη, ἀθηναία, ἀθηναῖα.

Τὰ εἰς ῥα μακροκατάληκτα τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ε̄ μονογενῆ βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικὰ εἶη, ἡμέρα, ἀσκέρα, εἶδος ὑποδήματος, διφθέρα, λακέρα. τὸ δὲ γλυκερὰ ὀξύνεται, εἴτε κύριον, εἴτε ἐπιθετικὸν εἶη. καὶ τὸ περιστερὰ τετρασύλλαβον, καὶ τὸ ἐλευθεραὶ πληθυντικῶς λεγόμενον.

Τὰ εἰς ῥα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ῡ παραληγόμενα βαρύνεται. ἀλλ' εἰ μὲν ἔχῃσι τὸ ᾠ μακρὸν, παροξύνεται, πορφύρα, ἐφύρα· εἰ δὲ βραχὺ, προπαροξύνεται, κέρκυρα, ἄγκυρα, γέφυρα. τὸ δὲ γλαφυρὰ ὀξύνεται, εἴτε ὄνομα πόλεως εἶη, εἴτε ἐπιθετικόν. 15

Τὰ εἰς ῥα μακρὸν τῷ ὦ παραληγόμενα βαρύνεται, χώρα, ψώρα, ὦρα, μεθ' ὧν καὶ τὸ πρόρα, εἰ καὶ συστέλλει τὸ ᾠ.

Τὰ εἰς ῥα ἀπλᾶ μονογενῆ τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ὦ ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἢ βραχείας ἀρχόμενα βαρύνεται, φιλῶρα, πληθῶρα, ληθῶρα. εἰ δὲ ἀπὸ θέσει μακρᾶς, ὀξύνεται, θαλπωρὰ, ἐλπωρὰ. τὸ δὲ πανδῶρα σύνθετον ὄν παροξύνεται.

Τὰ εἰς ῥα μονογενῆ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου παροξύνεται, καὶ μακρὸν ἔχει τὸ ᾠ, ὕδρα, πέτρα, ρήτρα, φαρέτρα, γάστρα, μήτρα. σεσημειώται τὸ τάναγρα καὶ σκολάπενδρα, προπαροξύτονα καὶ συστέλλοντα τὸ ᾠ.

Περὶ τῶν εἰς ἡ θηλυκῶν καὶ τῶν ᾧ μετὰ τῶν
καθεξῆς.

Βιβλίον ιβ'.⁴³⁾

Τὰ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκὰ, παρὰ γενικῆς σχη-
5ματισθέντα, βαρύνεται, χιτῶνος χιτῶνη, ἡγε-
μόνος ἡγεμόνη, σῶφρονος σωφρόνη, εὐφρονος εὐ-
φρόνη, ἀμύμονος ἀμυμόνη. τὸ δὲ ἀρπαγῆ ὀξύνε-
ται, διότι ἀπὸ τοῦ ἀρπάζω. τὸ δὲ ἀρπάγη, σιδή-
ριον τὸ βαρυνόμενον, ἀπὸ τοῦ ἄρπαγος. καὶ τὰ
10παρώνυμα ὁμοίως, ἀμφίφυτος ἀμφιφύτη, δορυκτε-
τος δορυκτῆτη, ἀμφίλυκος ἀμφιλύκη.

Τὰ εἰς ἡ σύνθετα καὶ παρασύνθετα βαρύνε-
ται, ὠκυπέτη, ὑψιπύλη, ἐριφύλη, βερονίκη, πο-
λυκάστη.

15 Τὰ εἰς ἡ προσηγορικὰ ἡ βαρύνεται ἡ ὀξύνε-
ται σύνθετα ὄντα. ὅσα οὖν ἔχει τι ἄλλο μέρος
λόγον, καὶ ἄρχεται χωρὶς προθέσεως, βαρύνεται,
κυνάγχη, βουκάμπη, ἡ τῶν βοῶν κάμπη⁴⁴⁾, παν-
τογκύνη, ἡ ταραχώδης γυνή, ὀξάλμη, τολύπη, ἡ
20ἐργασία. τὸ δὲ ἀστεροπῆ ὀξύνεται, καὶ σύνθετον
παρὰ τὸ ὅπα καὶ ἀστήρ. καὶ τὸ ὑδωρῶν οἱ πα-
λαιοὶ ἐβάρυναν, οἱ δὲ μετανέστεροι (sic) ὀξύνουσιν
οὐχ ὑγιῶς.

Τὰ εἰς ἡ θηλυκὰ προσηγορικὰ ἀπὸ προθέ-
25σεως συντεθειμένα, τότε μὲν ὀξύνεται, ὅτε τὰ ἐ-
αυτῶν ἀπλᾶ, καὶ τότε βαρύνεται, ὅταν τὰ ἐαυ-
τῶν βαρύνηται, ἀνατολή, μεταβολή, ἀναβολή,

43) Περὶ τῶν εἰς ἡ — ιβ' absent.

44) γάτην pro κάμπη.

επιτολή, παραψυχή τὸ προσηγορικόν, παραψύχη δὲ τὸ κύριον. τὸ δὲ ἀναρώη παροξύνεται, καίτοι ἀπὸ τοῦ ροή, καὶ τὸ ἀναδέσμη ἀπὸ τοῦ ἀναδεσμός. τὰ δὲ βαρύτερα ταῦτα, συνθήκη, παρακαταθήκη, συγγνώμη, συνάγη. 5

Τὰ εἰς ἧ συναλιλειμμένα περισπᾶται, λεοντέα λεοντῆ, σικία σικῆ, γαλέα γαλῆ, ἀμυγδαλέα ἀμυγδαλῆ.

Τὰ εἰς ἧ καθαρὸν μονογενῆ οὐ πολλὰ βαρύνεται, δανάη. ἀγανῆ ὀξύνεται ἐπιθετικὸν ὄν. καίτιο τὰ διὰ τοῦ εὐη παροξύνεται, χλεύη, κεύη, δεύη. τὸ μέντοι σκευῆ ὀξύνεται, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς, κατασκευῆ, ἐπισκευῆ, οἰκοσκευῆ.

Τὰ εἰς ἧ καθαρὸν δισύλλαβα τῶ ὀ παραληγόμενα ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. καὶ βαρύνεται 15 τὰ ἀπὸ δύο συμφώνων προηγουμένου τοῦ δασέος, φθόη ἢ φθορά, χλόη, χλόη (sic) αἰ χοινίδες (sic) τῶν ἀρμάτων. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα ὀξύνεται, χοῆ ἢ σποδός, βοῆ, θοῆ τὸ ἐπίθετον, θόη δὲ τὸ κύριον, πνοῆ. ἔτι καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα, οἰνότη, 20 χολότη. τὸ δὲ ἀκοῆ ἐκ τοῦ ἀκούω.

Τὰ εἰς ἧ δισύλλαβα παραληγόμενα τῶ ὀ, σπᾶνια ὄντα, τὰ μὲν βαρύνεται, λῆ ἢ στάσις, δῆ ἢ κακοπάθεια, γῆνη ἢ γῆ καὶ μέρος ἀρότρου, ψῆ ἢ ψῦα καὶ ψοῖα. τὰ δὲ ὀξύνεται, φνῆ, καὶ 25 φλυῆ ὁ δῆμος ἀττικός.

Τὰ διὰ τοῦ υῆ ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, θιγύη, ὀρύη, εἶδας ὀσπρίου, λιβύη.

Τὰ διὰ τοῦ ωῆ ὀξύνεται, ζωῆ, θωῆ, ἐρωῆ.

Τὰ εἰς βῆ ἔχοντα πρὸ τοῦ β̄ σύμφωνον κατ' 30

ἐπιπλοκὴν ἢ κατὰ διάστασιν βαρύνεται, εἰ μὴ ῥη-
ματικά εἴη ἢ προσηγορικά ἢ παραλήγοι τῶ ὄ, τύρ-
βη, κόμβη τὸ κύριον, κύμβη νηὸς εἶδος, θήσβη,
κράμβη, ἄλμη. τὸ δὲ φορβὴ ἔχει τὸ ὄ. Τὰ γὰρ
5 εἰς ἢ ῥηματικά ὀξύνεται, τρέπω τροπὴ, τρέφω
τροφή, νέμω νομή.

Τὰ εἰς βῆ ὑπερδισύλλαβα μὴ παραληγόμενα
τῆ̄ οι διφθογγῶ βαρύνεται, ἀλύβη, καλύβη, νιό-
βη, ἀστράβη, εἶδος ἀμάξης, ἐκάβη. τὸ δὲ ἀμοι-
10 βῆ ὀξύνεται, ὡς ἔχον τὴν οι διφθογγον.

Τὰ εἰς βῆ ἰαμβικά κύρια ἢ παρώνυμα βαρύν-
νεται, ἄβη κύριον, βλάβη. ὀξύνεται δὲ ταῦτα,
φοιβη, κοιβη. προσηγορικά δὲ ὀξύνεται, λοιβῆ,
στοιβῆ, ἀμοιβῆ.

15 Τὰ εἰς βῆ δισύλλαβα φύσει μακρᾶ παραλη-
γόμενα καὶ μὴ τῆ̄ οι βαρύνεται, ἦβη, θήβη, στή-
βη ἢ ψυχρᾶ, λῶβη.

Τὰ εἰς γῆ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρώτην εἰς
σύμφωνον λήγουσαν, προσηγορικά ὄντα ὀξύνεται,
20 φθογγῆ, κλαγγῆ, ὄργῆ, στοργῆ. τὰ δὲ κύρια βα-
ρύνεται, βέργη, σέλγη, πάργη.

Τὰ εἰς γῆ ἰαμβικά ῥηματικά ὄντα ὀξύνεται,
ταγῆ ἀπὸ τοῦ τάσσω, φυγῆ, σφαγῆ. παρώνυμα
δὲ βαρύνεται, πάγη, τρύγη, στέγη. τὸ μέντοι
25 σαγῆ, τὸ πλῆθος, τινὲς μὲν ὀξύνουσι, τινὲς δὲ βα-
ρύνουσι.

Τὰ εἰς γῆ δισύλλαβα ἀσυνάλειπτα φύσει μα-
κρᾶ παραληγόμενα, εἰ μὴ διαστολή τις εἴη, ἢ ἀπὸ
τοῦ γ ἄρχοιτο, ὀξύνεται, πληγῆ, σιγῆ, κραυγῆ.

κραύγη δὲ τὸ κύριον. τὸ δὲ γύγη ἀπὸ τοῦ γ ἄρ-
χεται. τὸ δὲ αἶγη ἀπὸ τοῦ αἶγέα συναλειφθὲν
περισπᾶται.

Τὰ εἰς γη ὑπερδισύλλαβα προσηγορικὰ, ἔχον-
τα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν⁵
ὀξύνεται, μαρμαρυγή, κορκορυγή ὁ θόρυβος, ὀ-
λολογή, οἰμωγή. λαλάγη δὲ κύριον, ὡσπερ τὸ ἀ-
λέγη ἢ σκιά, καὶ πακάγη ἢ ἀγτή ἰέρεια. καὶ τὸ
πατάγη δὲ τινες βαρύνουσιν.

Τὰ εἰς γη ὑπερδισύλλαβα, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ¹⁰
τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν, βα-
ρύνεται, ὀλίγη ἢ ἀνάπαυσις, λιβύρη, ἀμόρη ἢ
τοῦ ἐλαίου τρύξ. σεσημείωται τὸ ἀμολγή ὀξύνό-
μενον.

Τὰ εἰς δη ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ ο εἰς¹⁵
σύμφωνον καταλήγον προσηγορικὰ ὄντα ὀξύνεται,
χορδή, σπονδή. τὸ μέντοι χόνδη κύριον βαρύνε-
ται, καὶ τὸ μένδη κύριον, καὶ τὸ ἀλδη.

Τὰ εἰς δη προσηγορικὰ ὀξύνεται, ῥιδή, αἰ-
δή, σπουδή, ἐδωδή, αὐδή. τὸ μέντοι λήδη κύριον,²⁰
καὶ ἴδη καὶ μίδη.

Τὰ εἰς δη λήγοντα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους
συλλαβὴν βραχείαν μὴ εἰς σύμφωνον καταλήγου-
σαν, εἰ μὲν κύρια ὦσιν, ἢ οὐσίαν σημαίνει, βαρύ-
νεται, πέδη, κνίδη, σίδη, νέδη· εἰ δὲ κατὰ πρᾶ-²⁵
γματος τάσσοιτο, ὀξύνεται, κομιδὴ ἢ ἐπιμέλεια,
φραδὴ⁴⁵) ἢ βουλή, χλιδὴ ὁ κόσμος.

45) ἢ ἐπιμέλεια, ἴδη ἢ ἡδονή, φραδὴ.

Τὰ εἰς $\bar{\theta}$ δισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ ἰαμβικὰ εἶη τῶ ὁ παραλήγοντα, μάλθη ὁ κηρός, τίθη, ξάνθη, σπάθη. σεσημείωται τὸ κριθὴ ὄξυνόμενον, καὶ τὸ ποθὴ ἔχον τὸ ὀ.

5 Τὰ εἰς $\bar{\theta}$ μονογενῆ ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, καλάθη πόλις, βισάνθη, ἰάνθη, λυκάνθη. τὸ δὲ ἀγαθὸς ἀγαθὴ τριγενές.

Τὰ εἰς $\bar{\kappa}$ δισύλλαβα φύσει μακρᾶ παραληγόμενα ἀσυνάλειπτα βαρύνεται, ἀρχόμενα ἀπὸ ¹⁰ συμφώνου ἢ συμφώνων, μὴ ποιότητα φωνῆς ἀλόγου ζῶον σημαίνοντα, γλαύκη κύριον, πέυκη, νίκη, φρίκη. τὸ δὲ μυκὴ ὄξύνεται, σημαῖνον φωνὴν λέοντος. τὸ δὲ ὠκὴ ἀρχεται ἀπὸ φωνήεντος.

Τὰ εἰς $\bar{\kappa}$ ἰαμβικὰ ἀσυνάλειπτα, εἰ μὲν τῶ ¹⁵ παραλήγοιτο, ὄξύνεται ῥηματικὰ ὄντα, πλέκω πλοκὴ, δέκω δοκὴ ἢ ὑπόνοια, πέκω ποκὴ τὸ ἔριον. τὸ μέντοι κρόκη ἀπὸ τοῦ κρόκος. εἰ δὲ ἄλλω συμφώνῳ, βαρύνεται, δίκη, λύκη κύριον, κάκη ἢ κάκωσις. τὸ μέντοι ἰακὴ ἢ ἡσυχία ὄξύνεται, πρὸς ²⁰ ἀντιδιαστολὴν κυρίου. τὸ δὲ φακὴ περισπᾶται ἐκ συναιρέσεως.

Τὰ εἰς $\bar{\kappa}$ δισύλλαβα πρὸ τοῦ $\bar{\kappa}$ σύμφωνον ἔχοντα μὴ τὸ $\bar{\lambda}$ βαρύνεται, κάκη ἢ δειλία, λόκη ἢ χλαμὺς, κρόκη ἢ παράλιος ψηφίς, δίρκη, κίρκη, ²⁵ νάρκη, βάρκη, ἄσκη ἢ ἄσκησις. τὸ δὲ ὀκὴ καὶ ἀλκὴ ὄξύνονται, ὡς ἔχοντα τὸ λάμβδα. τὸ δὲ χάλκη ἢ πόλις πρὸς διαστολὴν τοῦ χαλκῆ.

Τὰ εἰς $\bar{\kappa}$ ὑπερδισύλλαβα τῶ $\bar{\alpha}$ παραληγόμενα, εἴτε κύρια εἴτε προσηγορικά, βαρύνεται, εἰ

μη εἴη ῥηματικά, ἰθάκη, ἀτάρκη, σκυλάκη πό-
λις. ἡ δὲ φυλακὴ ἀπὸ τοῦ φυλάσσω, καὶ αἰακὴ
ἀπὸ τοῦ αἰάζω.

Τὰ εἰς κῆ ὑπερδισύλλαβα τῶ ε ἢ τῶ ο πα-
ραληγόμενα σπάνιά εἰσιν. τὸ ἀλωπεκὴ ὀξύνεται.⁵
τὸ δὲ βορβορόκη βαρύνεται, καὶ τὸ ψοθούκη ἢ
ἀκαθαρσία.

Τὰ εἰς κῆ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῶ ἰ
συνεσταλμένῳ παροξύνεται, ἐλίκη κύριον, μύρκη⁴⁶⁾,
βαιτίκη χώρα, μηδίκη. τὰ δὲ ἔχοντα ἔννοιαν τι-¹⁰
νὸς προσυπακουομένου ὀξύνονται, μουσικὴ, ἰατρι-
κὴ, γραμματικὴ.

Ἔτι τὰ ἔχοντα τὸ ἰ ἐκτεταμένον κύρια ἢ
προσηγορικὰ βαρύνεται, φοινίκη, ἐρίκη. καὶ τὰ
ἔχοντα σ̄ πρὸ τοῦ κ̄ παροξύνεται, λεκανίσκη, παρ-¹⁵
θενίσκη, θυϊσκὴ.

Τὰ εἰς κῆ ὑπερδιδύλλαβα παραληγόμενα τῶ
ῡ βαρύνεται, καλύκη κύριον, σαβύκη εἶδος ὄργά-
νου, ἰτύκη, ἐρύκη.

Τὰ εἰς κῆ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῶ²⁰
ω̄ ὀξύνεται, ἀκωκὴ, ἰωκὴ ἢ δίωξις.

Τὰ εἰς λῆ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, εἰ μὴ
παραλήγοιτο ὄ, ἐν προσηγορικοῖς βαρύνεται, ζάγ-
κλη, αἶγλη, σίγλη τὸ ἐνώπιον, ζεύγλη, φύτλη,
τρώγλη. τὸ μέντοι ὁμοκλὴ καὶ ὀπλὴ παραλήγου-²⁵
σιν ὄ, καὶ τὸ κελὴ ἀπὸ τοῦ κεφαλὴ γέγονε.

Τὰ εἰς λῆ μονογενῆ δισύλλαβα ἐτέρῳ λ̄ πα-

46) μυρίκη.

ραλληγόμενα βαρύνεται, ἔλλη, πέλλη. τὸ δὲ κυλλή τριγενές.

Τὰ εἰς λη̄ μονογενῆ̄ δυσύλλαβα παραλληγόμενα τῶ̄ ᾱ ἢ ε̄ βαρύνεται ἀσυνάλειπτα ὄντα, πάλη, 5 σάλη, ἢ φροντίς, ζάλη, ἄλη, πλάνη. ἀλή δὲ δῆμος τῆς ἀττικῆς ὀξυνόμενον. τὸ δὲ γαλή περισπᾶται ἀπὸ συναιρέσεως.

Τὰ διὰ τοῦ εἰλη̄ δυσύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ ἀπὸ δασείας ἀρχοῖτο συμφώνου, στήλη, μήλη, κή- 10 λη, μεθ' ὧν καὶ ἦλη ἀθροίσις. τὸ δὲ χηλή καὶ θηλή ὀξύνεται ὡς ἀπὸ δασείας ἀρχόμενα.

Τὰ εἰς λη̄ δυσύλλαβα μὴ κύρια, παραλληγόμενα διφθόγγῳ τῇ διὰ τοῦ ῡ, ὀξύνεται, βουλή, 15 εὐλή, ὁ σκώληξ, οὐλή τὸ μονογενές. τὸ γὰρ οὐβλος, οὐλή βαρύνεται, ὁ ὀλέθριος καὶ ὁ οὐλότριχος. τὸ δὲ θούλη κύριον, καὶ τὸ δούλη τριγενές.

Τὰ εἰς λη̄ δυσύλλαβα παραλληγόμενα τῶ̄ εἰ ἢ τῶ̄ ῑ βαρύνεται, εἶλη ἢ θερμασία, δεῖλη. τὸ δὲ δήλη τριγενές. σεσημείωται τὸ σμειλή τὸ σμειλίον 47) ὀξυνόμενον.

Τὰ διὰ τοῦ ἀλη̄ ὑπερδυσύλλαβα μονογενῆ̄ ἀσυνάλειπτα βαρύνεται, ἐκάλη, μασχάλη, αἰθάλη, 25 δειμάλη. τὸ δὲ κεφαλή ὀξύνεται. τὸ ἀλάλη ὁ θόρυβος παρὰ τὸ λαλῶ. τὸ δὲ ἀμυγδαλή ἐκ συναιρέσεως.

Τὰ διὰ τοῦ εἰλη̄ μονογενῆ̄ ὑπερδυσύλλαβα παροξύνεται, σεμέλη, ἀγέλη, κυψέλη ὁ ῥῦπος τῶν

47) τὸ σμειλίον.

ᾠτων, καὶ τὸ ἀγγεῖον τῶν κηρίων. εἰ δέ τι ὀξύ-
νεται, τὴν πρώτην συλλαβὴν μακρὰν ἔχει, πιμε-
λὴ τὸ λίπος, καὶ τὸ ἀγγελὴ καὶ ἐκτελὴ ὀξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ἤλη ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται,
ἀθήλη, γαμήλη, κωβήλη. τὸ δὲ ἀμφηλὴ ὀξύνεται,⁵
καὶ τὸ θυηλὴ ἢ θυσία.

Τὰ εἰς ἰλη ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, παστι-
λη τὸ ἀπόξεσμα τῶν δερμάτων, μαρίλη ἢ κόνις,
μυστίλη ὁ κοῖλος ἄρτος. τὸ μέντοι ὠτειλὴ καὶ ἀ-
πειλὴ καὶ ὀφειλὴ ὀξύνεται, ὡς ἔχοντα τὸ ε̄ προῖο
τοῦ ἰ.

Τὰ διὰ τοῦ ὄλη ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται,
εἰ μὴ σύνθετα εἴη ἐκ προθέσεως, ἀσβόλη, θεροσό-
λη. τὸ δὲ ἐντολὴ, ἀνατολὴ, καὶ τὰλλα ἐκ προ-
θέσεως ὀξύνονται. 15

Τὰ διὰ τοῦ ὕλη ὑπερδισύλλαβα βαρύνονται,
κορδύλη, κοτύλη, γογγύλη, σταφύλη τὸ τεκτονι-
κὸν ἐργαλεῖον, σταφυλὴ δὲ ὁ καρπός. τὸ μέντοι
ἀγκυλὴ, καὶ ἀγρυλὴ, ὀνόματα δήμων ὀξύνονται.

Τὰ διὰ τοῦ ὠλη ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται,²⁰
παυσωλὴ, τερωπωλὴ, εὐχωλὴ, ἀδμωλὴ ἢ ἄγνοια. τὸ
δὲ ἐριμώλη⁴⁸⁾ ἢ μεγάλη πνοή, ἀπὸ τοῦ ἐρι καὶ
τοῦ ἄω τὸ πνέω, βαρύνεται.

Τὰ εἰς μὴ λήγοντα προσηγορικὰ ἔχοντα κατ'
ἐπιπλοκὴν σύμφωνον μὴ δασὺ ὀξύνεται, δεσμὴ,²⁵
δυσμὴ, πυγμὴ. τὸ μέντοι χάσμη βαρύνεται δασὺ
ἔχον τὸ σύμφωνον.

48) ἐριμώλη.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\eta}$ ἔχοντα σύμφωνον κατὰ διάστασιν βαρύνεται, τόλμη, ἄλμη, χάρμη, σκάλμη. σεσημειώται τὸ ὄρμη, καὶ τὸ γραμμὴ ὀξυνόμενα.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\alpha\mu\eta}$ εἴτε δισύλλαβα εἴτε ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη ἐκ συναιρέσεως, σάμη νῆσος, καλάμη, παλάμη. τὸ δὲ σπιθαμὴ ὀξύνεται. τὸ δὲ σισαμὴ περισπᾶται ὡς ἐκ συναιρέσεως.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\eta}$ ἰαμβικά, παραληγόμενα τῷ $\overline{\sigma}$, ἀπὸ 10 ῥημάτων παραληγόντων $\overline{\epsilon}$, ὀξύνεται, δρέμω δρομὴ, τέμνω τομὴ. τὸ μέντοι κόμη βαρύνεται ἀπὸ τοῦ κόσμος γεγονῦια, κόσμη γάρ.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\eta}$ φύσει μακροῦ παραληγόμενα βαρύνεται, μνήμη, κνήμη, φήμη, λύμη, σύμη τὸ 15 κύριον. σεσημειώται τὸ τιμὴ προσηγορικὸν ὀξυνόμενον. τίμη δὲ τὸ κύριον βαρύνεται.

Τὰ εἰς $\overline{\nu\eta}$ μονογενῆ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου βαρύνεται, πάχνη, λάχνη, ἄχνη, τέχνη, αἵτη, φάτη, δάφνη, ὄρφνη, ἢ νύξ. τὸ δὲ ψεδνὸς 20 ψεδνὴ τριγενές.

Τὰ εἰς $\overline{\nu\eta}$ μονογενῆ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς $\overline{\sigma}$ καταλήγουσαν βαρύνεται, πτέρνη, λέρνη, πάρνη. τὸ δὲ φερνὴ ἢ προῖξ παρὰ τὸ φέρειν ὀξύνεται.

25 Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\alpha\eta}$ δισύλλαβα μονογενῆ βαρύνεται, ἄνη ἢ ἄνυσις, πλάνη, κυάνη κύριον, σάνη.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\alpha\eta}$ μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεται, θηγάνη ἢ ἀκόνη, ἐργάνη ἢ ἀθη-

νά, ὀρκάνη ἢ εἰρκτή, σωσάνη, πτισσάνη, δαπά-
νη, λεκάνη, βοτάνη. τὸ δὲ μηχειλή ὀξύνεται.

Τὰ εἰς νη δισύλλαβα τῷ ε̄ παραληγόμενα καὶ
βαρύνεται καὶ ὀξύνεται. βαρύνεται τὸ ἔνη, ὀξύ-
νεται τὸ θεναι (sic) ⁴⁹⁾ πόλις, καὶ τὸ εὐνή μετὰ⁵
τοῦ ῡ.

Τὰ διὰ τοῦ ηνη ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ βα-
ρύνεται, ὠκένη, ὠλένη, χριμένη. τὸ δὲ κλαζομε-
ναὶ πόλις ὀξύνεται, καὶ τὸ δεξαμενῆ, εἰαμενῆ ὃ
κάθυγρος τόπος, τοπικὴν ἔννοιαν ἔχοντα. ¹⁰

Τὰ διὰ τοῦ ηνη μονογενῆ δισύλλαβα βαρύ-
νεται, εἰ μὴ περιεκτικὰ εἶη, ρήνη, σκήνη, φήνη
τὸ ὄρνεον, γλήνη ὃ ρύπος. τὸ μέντοι σκηνη ὀ-
ξύνεται ὡς προσηγορικὸν περιέχον ἔννοιαν.

Τὰ διὰ τοῦ ηνη τρισύλλαβα μονογενῆ βαρύ-¹⁵
νεται, ἀρήνη, ἀθήνη, ἀνθρήνη εἶδος μελίττης,
μεσσήνη, γαλήνη. τὸ δὲ γερμηνη ἢ συνήθεια ὀ-
ξύνεται ⁵⁰⁾.

Τὰ διὰ τοῦ ηνη ὑπερτρिसύλλαβα ὀξύνεται,
καμασυνῆ, μελιτηνῆ, παλαιστηνῆ. τὸ δὲ μιτυλή-²⁰
νη βαρύνεται, καὶ τὸ πακτηήνη ⁵¹⁾ καὶ δινδυμήνη.

Τὰ εἰς νη δισύλλαβα μονογενῆ τῷ ε̄ παρα-
ληγόμενα ἢ τῷ εἰ βαρύνεται, κλίνη, δίνη ἢ συ-
στροφή, πείνη, ρίνη ὃ ἰχθυς. τὸ δὲ ὄργανον ὀ-
ξύνεται. ²⁵

49) θεναι.

50) ὀξύνει.

51) πακτυήνη.

Τὰ εἰς $\bar{\nu}\eta$ ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ παραλη-
γόμενα τῷ $\bar{\iota}$ βαρύνεται, εἰλαπίνη, μυρσίνη, θρι-
δακίνη, ἀξίνη, ὑσμίνη. τὸ δὲ ἐχινῆ ἢ τραχεῖα
ἀπὸ τοῦ ἐχινεία γέγονε, διὸ περισπᾶται.

5 Τὰ εἰς $\bar{\nu}\eta$ δισύλλαβα μονογενῆ παραληγόμενα
μὲν τῇ $\bar{\omicron}$ διφθόγγῳ βαρύνονται, οἶη, θοῖνη. τὸ
δὲ ποιηὴ ὀξύνεται. παραληγόμενα δὲ $\bar{\omicron}$ ὀξύνεται,
μονή, γονή, καὶ φονή ἢ ὀλεθρία.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\omicron}\eta$ ὑπερδισύλλαβα βαρύνονται
10 καὶ ὀξύνονται. βαρύνεται μὲν τὰ παρώνυμα κύ-
ρια, ἀντιγόνη, ἐριγόνη. ἔτι καὶ ταῦτα, σφενδό-
νη, ὀθόνη, ἀκόνη, βελόνη, περόνη. ὀξύνεται δὲ
ἡδονή, γλεγμονή, πλησμονή.

Τὰ εἰς $\bar{\nu}\eta$ δισύλλαβα τῷ $\bar{\upsilon}$ μακρῷ παραλη-
15 γόμενα βαρύνεται, μύνη ἢ τροπή, βύνη. τὸ φυρ-
νὴ δὲ καὶ γυνὴ ὀξύνεται τὸ $\bar{\upsilon}$ βραχὺ ἔχοντα.

Τὰ εἰς $\bar{\nu}\eta$ ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ παραλη-
γόμενα τῷ $\bar{\upsilon}$ βαρύνεται, αἰσχύνη, ὀδύνη, δουλω-
σύνη, ἀγνωμοσύνη.

20 Τὰ εἰς $\bar{\omega}\eta$ δισύλλαβα παροξύνεται, ζώνη,
μνώνη, σμώνη, ἢ πληῆξις τοῦ ἀνέμου. τὸ δὲ φω-
νὴ ἀπὸ τοῦ φωνῶ καὶ τὸ ὦνὴ ἀπὸ τοῦ ὦνῶ ὀξύ-
νεται.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\omega}\eta$ κύρια ὑπερδισύλλαβα βαρύ-
25 νεται, δωδώνη, μεθώνη, εἰρεσιώνη, χελώνη, κο-
ρώνη. τὸ δὲ ἀζωνὴ ὀξύνεται, καὶ τὸ κλεωναὶ καὶ
μοχωναὶ ⁵²⁾ πόλεις, πληθυντικῶς λεγόμεναι.

52) μολωναί.

Τὰ εἰς $\bar{\xi}\eta$, τὸ αὔξη, εὔρηται βαρύτερον.

Τὰ εἰς $\bar{\pi}\eta$ δυσύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν, μὴ τῷ $\bar{o}$, βαρύνεται, νάπη, λύπη, σκέπη, κώπη. τὸ δὲ τυπὴ ὀξύνεται, καὶ τὸ ροπή καὶ τροπή. 5

Τὰ εἰς $\bar{\pi}\eta$ δυσύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν βαρύνεται, ἄρη, λάμπη, κάμπη τὸ ὄρος, σάλπη, κάμψη σκώληξ, καμψὴ δὲ ἢ κάμψις. τὸ μέντοι μολπή ἀπὸ τοῦ μέλπω, καὶ πομπὴ παρὰ τὸ πέμπω, ὀξύνεται. τὸιο δὲ πόμψη κύριον ὄν παροξύνεται.

Τὰ εἰς $\bar{\pi}\eta$ κύρια ὄντα ὑπερδυσύλλαβα βαρύνεται, καλλιόπη, ἀντιόπη, στερόπη τὸ κύριον, στεροπή δὲ ἢ ἀστραπή, ἀρύπη πόλις, σινώπη. τὸ μέντοι σιωπή ὀξύνεται, καὶ τὸ ἐνοπή καὶ ἀστρα-15 πὴ καὶ ἀστεροπή καὶ ἐπιπή ἢ ἐπίπληξις. σεσημειῶνται τὸ λύπη βαρύτερον ἢ ἐργασία.

Τὰ εἰς $\bar{\rho}\eta$ ἰωνικώτερα κατὰ τροπήν τοῦ $\bar{a}$ εἰς ἦ βαρύνεται, κόρη, ἄγκρη, ὀλίσκη, ἀντισάρη, δέ- ρη ὁ τράχηλος. τὸ δὲ καρὴ ὀξύνεται. 20

Τὰ εἰς $\bar{\sigma}\eta$ λήγοντα προηγουμένου τοῦ $\bar{\sigma}$ βαρύνεται, ἄσση ὁ ρύπος, κόρση ὁ κρόταφος, μέσση πόλις. τὸ λισσὴ ὀξύνεται, καὶ τὰ τῶν δήμων ὀνόματα μεσση καὶ περγασση.

Τὰ εἰς $\bar{\tau}\eta$ παραληγόμενα τῷ $\bar{a}$ ἢ τῷ $\bar{o}$ βα-25 ρύνεται, εἰ μὴ ἐπὶ δήμου τάττοιτο, πλάτη καὶ ὠμοπλάτη, ἄτη καὶ ἀπάτη, ἐλάτη, ἐκάτη, κρήτη, ἀρήτη. τὸ δὲ βατὴ τὸ τοῦ δήμου.

Τὰ εἰς $\bar{\tau}\eta$ παραληγόμενα τῷ $\bar{\epsilon}$ κύρια ὄντα

βαρύνεται, βρεμέτη, ὠκυπέτη, δημαρέτη. τὸ δὲ ἀφεται πληθυντικῶς λέγεται. τὸ δὲ προσηγορικὸν ὀξύνεται, ἀρετή, τελετή, βιοτή. τὸ δὲ μελέτη παροξύνεται σύνθετον ὄν παρὰ τὸ μέλω, καὶ τιὸν 5 τὸ ἀληθές.

Τὰ εἰς τῆ παραληγόμενα τῷ ῑ ὑπερδισύλλαβα κύρια ὄντα βαρύνεται, μελίτη, ἀμφιτρίτη, ἀφροδίτη. τὸ δὲ λιτή δισύλλαβον.

Τὰ εἰς τῆ πρὸ τέλους ἔχοντα τὸ ῡ ὀξύνεται, 10 αὔτη ἢ βοή, πινυτή τὸ ἐπίθετον, πινυτή δὲ (sic)⁵³) τὸ κύριον.

Τὰ εἰς τῆ ὑπερδισύλλαβα τῷ ω̄ παραληγόμενα βαρύνεται, κριθώτη, περκώτη, γεφυρώτη. τὸ μέντοι μηλωτή, κερωτή, ὀξύνεται, καὶ τὸ οἴπω- 15 τῆ ὁ ῥῦπος.

Τὰ εἰς τῆ δισύλλαβα διφθόγγῳ παραληγόμενα βαρύνεται, κραύτη εἶδος ὑποδήματος, προίτη, κοίτη, δροίτη ἢ πύελος, βαίτη ἢ διφθέρα, δαίτη, ἢ εὐωχία. τὸ δὲ τελευτῆ τρισύλλαβον.

20 Τὰ εἰς τῆ δισύλλαβα προσηγορικὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ τ̄ σύμφωνον ὀξύνεται, εἰ μὴ παραλήγοι ῑ ἢ ᾱ ἢ λ̄, βροντή, εἰρκτή, πηκτή, ὄργανον μουσικόν, ἀκτή, βλατή⁵⁴). τοῦτό τινες βαρύνουσι. τὸ μέντοι κίστη βαρύνεται, δίκτη, σπάρτη.

25 Τὰ εἰς τῆ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα κατὰ σὺλ-

53) πινύτη δέ.

54) βλαστή.

ληψιν σύμφωνον, ἢ πρὸ τέλους τὸ ῥ, κύρια ὄντα βαρύνεται, ἀδρήστη, ἰωκάστη. τὸ μέντοι ἑορτὴ ὀξύνεται, καὶ τὸ παλαιστὴ καὶ λεπαστὴ ἢ κύλιξ.

Τὰ εἰς φη λήγοντα δυσύλλαβα προσηγορικὰ παραληγόμενα $\bar{\alpha}$ ὀξύνεται, ἀφή, βαφή, ραφή, 5 γραφή, σκαφή τὸ σκάμμα, σκάφη τὸ πλοῖον. τὰ δὲ κύρια βαρύνεται, τράφη, κάρφη, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὰ εἰς φη παραληγόμενα τῷ $\bar{o}$ ἢ τῷ $\bar{u}$ συνεσταλμένῳ ὀξύνεται, ὄμφη, μομφή, τροφή, ὄρφη, 10 γλυφή, κορυφή.

Τὰ εἰς φη παραληγόμενα φύσει μακρᾷ ἐνὶ φωνήεντι βαρύνεται, σίφη, ἀγρίφη τὸ σκάριον, ἀκαλήφη ἢ κνίδη. τὸ δὲ ἀλοιφή ὀξύνεται δύο φωνήεντα ἔχον. 15

Τὰ εἰς φη ὑπερδυσύλλαβα κύρια ἢ παρὰ $\bar{\alpha}$ βαρύνεται, ἀράφη, ἀνάφη, σκιδάφη, ἢ ἀλώπηξ, ἐρίφη κύριον.

Τὰ εἰς χη δυσύλλαβα παραληγόμενα φωνήεντι προσηγορικὰ ὀξύνεται, ἠχή, βληχή, ψυχὴ, βρυχή ὅσο κτύπος, βροχή. τὸ δὲ τύχη καὶ μάχη βαρύνεται.

Τὰ εἰς χη ἔχοντα ἄλλο σύμφωνον κατὰ σύλληψιν ἢ διάστασιν βαρύνεται, βάνχη, κόκχη, λέσχη, λόγχη. τὸ δὲ λογχὴ κύριον. τὸ δὲ ἀρχὴ ὀξύνεται, στοναχὴ, ταραχὴ, ἰακχὴ, ἀλωχὴ, διδαχὴ. 25 τὸ δὲ μαλάχη βαρύνεται.

Τὰ εἰς χη παραληγόμενα $\bar{i}$ βαρύνεται, δολίχη νῆσος, δολιχὴ δὲ ἢ μακρὰ, μαστίχη, σαμβροίκη.

Τὰ εἰς ψη οὐχ εὔρηται.

Τὰ εἰς ᾠ λήγοντα θηλυκὰ ὀξύνεται, κλωθῶ, ἐρατῶ, θεανῶ, σαπφῶ.

Περὶ τόνου οὐδετέρων ὀνομάτων.

Βιβλίον εἴ.

5 Πᾶν οὐδέτερον ὄνομα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, παρεσχηματισμένον ἀρσενικῶ, ὁμοτονεῖ τῷ ἀρσενικῶ, φίλος, φίλον, κοῦφος, κοῦφον, καλὸς, καλὸν, χρυσοῦς, χρυσοῦν. τὸ δὲ εἰς, ἐν μονοσύλλαβον.

10 Πᾶν οὐδέτερον κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ̄ γενόμενον ἀπὸ ἀρσενικοῦ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει τῷ ἀρσενικῶ, μέγας μέγα, λειπόπατρις λειπόπατρι, ταχὺς ταχὺ, ἡμῖς ἡμῖν.

Πᾶν εἰς ὄν ἐπιθετικὸν οὐδέτερον, παρεσχηματισμένον τοῖς εἰς ὅς λήγουσιν ἀρσενικοῖς, τούτοις φυλάττει τὸν τόνον, φιλόσοφος, φιλόσοφον, ἀχρεῖος, ἀχρεῖον, καὶ ἀττικῶς, ἄχρειως ἄχρειων.

Τὰ εἰς οὐς λήγοντα τῶν ὀνομάτων, ἔχοντα οὐδετέρου παρασχηματισμὸν, ὁμοτονοῦσιν, χρυσοῦς χρυσοῦν, χαλκοῦς χαλκοῦν, εὔνους εὔνου.

Τὰ εἰς ὡς λήγοντα ἔχοντα οὐδετέρου παρασχηματισμὸν ὁμοτονοῦσιν, ἀξιόχρεως ἀξιόχρεων, ἀνάπλεως ἀνάπλεων.

Τὰ εἰς ἄς ἔχοντα οὐδετέρου παρασχηματισμὸν ὁμοτονοῦσιν, ἅπας ἅπαν, σύμπας σύμπαν, τάλας τάλαν, μέλας μέλαν.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εἰς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν οὐδέτερα, εἰς ἐν λήξαντα, ἐν μὲν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον φυλάττουσι, οὐ μὴν δὲ τὸν αὐτὸν, φωνῆεις φωνῆεν, αὐδήεις αὐδήεν.

Τὰ εἰς ἐς οὐδέτερα τῶν εἰς ἧς ὀξύτόνων οὐμοτονοῦσιν αὐτοῖς, εὐσεβῆς, εὐσεβές, ἀληθῆς, ἀληθές, καὶ ἀληθες παρ' ἀττικοῖς τὸ ἐπίρρημα, ἑξαετής, ἑξαετές, τριέτης, τριέτες.

Τὰ βαρύτενα εἰς ἧς, ἔχοντα δὲ οὐδέτερα εἰς ἐς, ἢ προπερισπώμενα αὐτὰ ἔχει ἢ προπαροξύτονα. 10

Τὰ μὲν οὖν διὰ τοῦ ἠρης ἔχει προπερισπώμενα, ὀλιγῆρης ὀλιγῆρες, θυμῆρες θυμῆρες. τὸ δὲ θυμαλγές ἀπὸ τοῦ θυμαλγῆς γέγονε. ξιφῆρης ξιφῆρες, πλήρης πλήρες.

Τὰ διὰ τοῦ ᾠδης εἰ ἔχει οὐδέτερα, προπερι-15 σπώμενα αὐτὰ ἔχει, εὐᾠδης εὐᾠδες, γεᾠδης γεᾠδες.

Ἔτι καὶ τὰ διὰ τοῦ ᾠρης, νεᾠρης νεᾠρες, αὐτῶρης αὐτῶρες, καὶ τὰ παρὰ τὸ ὄλω συντεθειμένα, ἐξᾠλης ἐξᾠλες, πανᾠλης πανᾠλες. τὰ δὲ ἄλλα προ-20 παροξύνονται, ἑξαιρέτως τὰ παρ' οὐδετέρων συντεθέντα βαρύτενα, εὐμήκης εὐμηκες, κακοήθης κακοήθες, μεγακήτης μεγάκητες. καὶ τὰ παρὰ τὸ ἠκη, τανυῆκης τανυῆκες. καὶ τὰ παρὰ τὸ ἀδης καὶ ἀρκης, αὐθάδης αὐθαδες, αὐτάρκης αὐταρκες. τὸ 25 μὲν τοι ποδάρκης βαρύτενον ἔχει τὸ ποδαρκές οὐδέτερον ὀξυνόμενον.

Τὰ παρὰ τὸ αἰτης οὐδέτερα προπαροξύνον-

ται, κατάντης κάταντες, προσάντης πρόσαντες, ανάντης αναντες, και τὰ ὅμοια.

Τὰ εἰς ὄν μετοχικὰ ὁμοτονοῦσι τοῖς ἀρσενικοῖς, ὁ λαβὼν τὸ λαβόν, ὁ φαγὼν τὸ φαγόν. Τῶν δὲ εἰς ὄν βαρυντόνων τὰ αὐδέτερα ὁμοτονοῦσι ταῖς κλητικαῖς τῶν ἀρσενικῶν, ὁ σῶφρων, ὦ σῶφρον, καὶ τὸ σῶφρον, ὁ ἀγνώμων, ὦ ἀγνώμον, καὶ τὸ ἀγνώμον.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ἦν εἰς ἐν αὐδέτερα ὁμοτονοῦσιν αὐτοῖς, ἄρσην ἄρσεν, τέρην τέρεν.

Τὰ εἰς ᾱ λήγοντα αὐδέτερα βαρύνεται ἢ προπερισπᾶται κατὰ τὸν κανόνα, στόμα, αἷμα, βῆμα, ὄρουμα, εὐρημα. καὶ τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνεται, ποίημα. τὸ κάρη αὐδέτερον ἀπὸ 15 τοῦ κάρα γέγονεν. τὸ δὲ κάρη ὀξύτονον θηλυκόν ἐστὶ.

Τὰ εἰς ι μονογενῆ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται, μέλι, κίλι εἶδος ἐλαίου, κόμμι τὸ κομμίδιον⁵⁵), πέπερι, κιννάβαρι, σίνηπι. τὸ δὲ τρόφι ἀπὸ τοῦ τρόφιμον γέγονεν.

Τὰ δὲ εἰς ι επιθετικὰ ὁμοτονεῖ τοῖς ἀρσενικοῖς, λειπόπατρις λειπόπατρι.

Τὰ εἰς ῡ μονογενῆ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται, δόρυ, γόνυ, μέθυ, δάκρυ, πῶν, ἄστνυ, 25 νάπυ τὸ σίνηπι.

Τὰ εἰς λειον ὀξύνεται, χαλεόν, ἐλεόν ἢ μαχειρικὴ τράπεζα. εἰ δὲ μὴ ἔχουσι τὸ λε, προπα-

55) κόμμι τὸ κομμίδιον.

ροξύνονται, ὄστρεον, ὄρνεον, δένδρεον. τὸ δὲ ὀστέον παροξύνεται ὡς δισύλλαβον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἴστημι στέον καὶ ὀστέον.

Τὰ εἰς ὄν δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ $\bar{\iota}$ μό-
νῳ ἢ τῇ $\bar{\epsilon}$ διφθόγγῳ βαρύνεται, μνίον, ρίον,⁵
σίον λαχάνου εἶδος, ἴον, δρίον, κρεῖον ἀγγεῖον
κρεῶν, εἶον τὸ εἰς τὸ εἶναι ἐπιτήδειον.

Τὰ διὰ τοῦ ἰον τριβράχεια ὑποκοριστικὰ προ-
παροξύνεται, κτένιον, πτύχιον, πόδιον, θρόνιον.
εἰ μέντοι ἢ πρώτη τούτων μακρὰ ὑπάρχοι, ὑπε-¹⁰
σταλμένων τῶν διὰ τοῦ διον παρηγμένων, παρο-
ξύνεται, κλειδίον, παιδίον, δαιδίον· οὐ γὰρ διὰ
τοῦ διον, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἰον· τὸ γὰρ $\bar{\delta}$ τοῦ πρω-
τοτύπου ἐστίν. ἐτι σφητίον, χαρτίον, ὠτίον. τὸ
δὲ βούριον προπαροξύνεται· οὐ γὰρ ὑποκοριστικόν.¹⁵

Τὰ διὰ τοῦ ἰον τρισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ
 $\bar{\iota}$ $\bar{\rho}$ ἢ $\bar{\lambda}$, μὴ ὄντα ὑποκοριστικὰ, προπαροξύνεται,
ἴκριον τὸ σανίδωμα, ἴτριον, ὄσπριον, ἔριον, μεί-
λιον τὸ δῶρον, τρίβλιον. τὸ δὲ θηρίον ἔχει τὸ
 $\bar{\eta}$ καὶ ὑποκοριστικόν ἐστίν. ἐτι τὸ βιβλίον καὶ²⁰
σηλίον.

Τὰ διὰ τοῦ ἰον τρισύλλαβα κύρια προπαρο-
ξύνονται, ἴλιον, δέριον, ρήγιον, ἴσθμιον.

Τὰ διὰ τοῦ νιον ἔχοντα πρὸ τοῦ $\bar{\nu}$ σύμφω-
νον προπαροξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ἔχοι ἢ πρώτη τὸ²⁵
 $\bar{\alpha}$ μεθ' ἑτέρου φωνήεντος, ἄνευ τῶν ὑποκοριστι-
κῶν, ποιμνιον, δέμνιον, παίγνιον. τὸ γὰρ $\bar{\alpha}$ οὐκ
ἔστι μόνον. φέριον ἢ πυρὶς τῶν ἰχθύων. τὸ δὲ
ἀμνιον παροξύνεται, καὶ τὸ σκυμνιον.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\text{ιον}}$ τρισύλλαβα ἔχοντα δίφθογον ἐν τῇ ἀρχούσῃ προπαροξύνεται, μὴ ὄντα ὑποκοριστικά, φρούριον, παίγνιον, ποιμνιον. τὸ δὲ σχοινίον, κρουνίον ὑποκοριστικά. τὸ δὲ ὄνιον 5προπαροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\text{ιον}}$ τρισύλλαβα προσηγορικά, ἔχοντα πρὸ τοῦ $\bar{\iota}$ δύο σύμφωνα, ὧν τὸ ἐν οὐκ ἔστιν ἀμετάβολον, παροξύνεται, ἰσχίον, ἰστίον. τὸ σίλφιον καὶ φόρκιον προπαροξύνεται.

10 Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\text{ῆιον}}$ προπαροξύνεται, λήϊον, νῆϊον, σημηϊον, μνημηϊον.

♦ Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\text{διον}}$ ἀπὸ παραγωγῆς ἔχοντα τὸ $\bar{\delta}$ προπαροξύνεται, μύδιον, κώδιον, βοῖδιον, βιβλίδιον. τὸ δὲ παιδίον, κλειδίον, δαιδίον ἐκ παραγωγῆς. 15

Πάν εἰς ὃν ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς μονογενὲς κύριον ἢ προσηγορικὸν ἢ ὑποκοριστικὸν προπαροξύνεται, περγάντιον, αἰάντιον, βυζάντιον, ἀρτοπόλιον, πλοιάριον.

20 Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\text{αιον}}$ μονογενῆ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προπαροξύνεται, ἥραιον τὸ τέμενος, ἔλαιον, δίκαιον, κίρκαιον, τρόπαιον, καὶ τροπαῖον ἀτικῶς. τὸ δὲ ἀρχαῖος προπερισπᾶται.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\text{αιον}}$ μονογενῆ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προπαροξύνεται, ἀθήναιον τὸ τέμενος, λιλύβαιον, κεφάλαιον, περιβόλαιον, χωρὶς τοῦ χαλκουστραῖον ἰατρὸς, καὶ στεφαραῖον, καὶ ἠλεκταῖον, καὶ καστραῖον.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ ιον τρισύλλαβα προπαροξύνεται κύρια ὄντα, βούδειον, χλούνειον, σίγειον.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ ιον τρισύλλαβα προπαροξύνονται, εἰ ἢ πρὸ τέλους συλλαβῆ εἰς φωνῆεν λήγοι, ὄνειον, κόνειον, γένειον, δάνειον. τὸ δὲ κοινεῖον⁵ προπερισπᾶται, καὶ λυχνεῖον καὶ πορνεῖον, οὐ μόνον ἔχοντα τὸ $\bar{\nu}$.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ ιον μονογενῆ τρισύλλαβα χωρὶς τῶν εἰρημένων προπερισπᾶται, πορθμεῖον, στοιχεῖον, ἀγγεῖον, γραφεῖον, ὠδεῖον, σημεῖον. 10

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ ιον ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς μὴ ὄντα ἐπὶ μηνῶν ἢ κύρια προπερισπῶνται, ἀπλᾶ ὄντα ἢ παρασύνθετα, θωρακεῖον, πανδοκεῖον, διδασκαλεῖον, βαλανεῖον, ἐλεγεῖον. τὸ δὲ κηρύκειον τὸν τοῦ κηρύκειος τόνον ἐφύλαξε. τὸ δὲ ὠκυτό-15 κειον καὶ ἄλλα σύνθετα προπαροξύνεται, καὶ τὰ κτητικὰ⁵⁶), ὡς περ τὰ ἀρσενικά, ἠράκλειον, αἰάκειον, διοσκόρειον. τὸ δὲ ἠφαιστεῖον προπερισπᾶται. καὶ τὸ κορυβαντεῖον, ναὸς τῶν κορυβάντων.

Τὰ εἰς ὄν καθαρὸν παραληγόμενα τῷ $\bar{\nu}$ βα-20 ρύνεται, πτύον, βρύον, πύον τὸ ἔμπυον, τὸ καὶ πύος, λέπνον, γήθνον, τὸ ἀμπελόπρασον.

Τὰ εἰς ὄν δυσύλλαβα παραληγόμενα τῇ $\bar{\sigma}$ ι διφθόγγῳ ὀξύνεται, κλοιὸν ὄρος, βοιὸν, μοιὸν, τὸ αἰδοῖον. τὸ δὲ πλοιὸν προπερισπᾶται ὡς πάσχον²⁵ διαίρεσιν αἰολικῶς· πλόϊον γὰρ λέγεται.

Τὰ εἰς ὄν δυσύλλαβα μονογενῆ παραληγόμενα

56) σύνθετα. προπαροξύνεται καὶ τὰ κτητικὰ — .

τῷ ω̄ μετὰ τοῦ ῑ ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου προ-
περισπᾶται, ζῶον, πτῶον ὄρος. τὸ μέντοι φ̄ον
ὀξύνεται· ἀπὸ φωνήεντος γὰρ ἄρχεται.

Τὰ εἰς ὄν̄ ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ τῆ̄ οἱ δι-
5 φθόγγῳ παραληγόμενα ἢ τῷ ω̄ ταύτην ἔχουσι τὴν
διαίρεσιν· προπαροξύνεται μὲν, ὅσα σύνθετά ἐστι,
ὑπεσταλμένων τῶν ἀπὸ προθέσεως, ἀκρόθιοιον, ἐ-
κατόμβοιον, εἰκοσάβοιον. τὸ δὲ μητρῶον, ἡρῶον,
προπερισπᾶται, ὡςπερ καὶ τὰ ἀρσενικά. τὸ δὲ
10 περίστωνον προπαροξύνεται. τὸ δὲ προστῶον προ-
περισπᾶται.

Πᾶν οὐδέτερον εἰς ὄν̄, πρὸ τοῦ ο̄ συμφωνον
ἔχον, ὑπερδισύλλαβον προπαροξύνεται, χέρνιβον,
δάπεδον, σίτταβον, τὸ μικρὸν δέρμα. παροξύνε-
15 ται δὲ ταῦτα, ῥόδον, ἔργον, φύλλον. προπερι-
σπᾶται δὲ ταῦτα, σῦκον, φῦλον, τὸ γένος, κῶ-
λον, κῆλον, μῆλον.

Τὰ δὲ μεταβολὴν γένους πεπονθότα ὀξύνε-
ται, χαλινὸς, χαλινὸν, ζυγὸς, ζυγόν.

20 Τὰ εἰς ῥον̄ δισύλλαβα προσηγορικὰ παραλη-
γόμενα τῷ ῡ καὶ μὴ ἀρχόμενα ἀπὸ ἀμεταβόλου
ὀξύνεται, σφυρὸν, πυρὸν, ξυρόν. τὸ μέντοι μῦ-
ρον βαρύνεται ἀπὸ ἀμεταβόλου ἀρχόμενον.

Τὰ εἰς ῥον̄ δισύλλαβα φύσει μακρᾶ παραλη-
25 γόμενα βαρύνεται, δῶρον, σπείρον τὸ ἱμάτιον,
νεῦρον, φῆρον βρωῖμα θεῶν, μῆρον καὶ μηρίον.
σεσημείωται τὸ πλευρόν.

Τὰ εἰς ῥον̄ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ
ᾱ ἢ τῷ ε̄ βαρύνεται, μέγαρον, βλέφαρον, γάργα-

ρον, ἔντερον, ἔλλερον τὸ κακόν. τὸ μέντοι πτε-
ρὸν δισύλλαβον, καὶ τὸ σαυρὸν τὸ μέλι ἀττικῶς.

Τὰ εἰς ῥον παραλήγοντα ὁ ὀξύνεται, ἀνα-
κτορὸν, σκιορὸν.

Τὰ εἰς ῥον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ὕ παρα-5
ληγόμενα βαρύνεται, εἴτε προπαροξύνεται, ἄχυ-
ρον, πίτυρον, ἐνέχυρον, βούτυρον.

Τὰ εἰς ῥον κατ' ἐπιπλοκὴν συμφώνου βαρύ-
νεται, ρεῖθρον, φίλτρον, κέντρον, ἄρθρον, πλέ-
κτρον, νίτρον. σεσημείωται τὸ λουτρον καὶ λο-10
ετρον.

Τὰ εἰς ῥον ὑπερδισύλλαβα μακρᾷ παραληγό-
μενα προπαροξύνεται, ἄμηρον, ἄνδειρον, τῶν πο-
ταμῶν τὸ χεῖλος, ἄλευρον, φθινόπωρον.

Τὰ εἰς τον διβράχεια ὀξύνεται, εἰ μὴ πρόι5
τέλους ἰ ἔχοι μόνον, φυτὸν, ρυτὸν, εἶδος ποτη-
ρίου, βοτὸν ἢ βοτάνη. τὸ μέντοι βλίτον ἢ βο-
τάνη βαρύνεται.

Τὰ εἰς τον δισύλλαβα ἔχοντα σύμφωνα κατὰ
σύλληψιν ὀξύνεται, λεκτὸν, δρεπτόν. τὰ δὲ ἔχον-20
τα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ἀμετάβολον λή-
γουσαν βαρύνεται, μύρτον ἢ μυρσίνη, γύντον τὸ
κρέας. τὸ μέντοι παλτὸν τὸ δόρυ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς τον ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, πρό-
βατον, ἔγκατον, ἄλφιτον, γίγαρτον. τὸ δὲ ἐρ-25
πετὸν ὀξύνεται, καὶ ἐνδυτὸν καὶ δελτωτὸν, ὡς
τριγενῆ.

Τὰ εἰς ρ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται,

ἔαρ, ὕπαρ, ὕδωρ, ἔλδωρ, δέλεαρ, ὄνειαρ. τὸ δὲ πῦρ ὡς μονοσύλλαβον περισπᾶται.

Τὰ εἰς ας βαρύνεται, γῆρας, κρέας, δέμας, οὔας. ἔτι τὰ εἰς ος, τεῖχος, βέλος, πέλαγος, ὄσνειδος. αἱ δὲ μετοχαὶ ὀξύνονται, τὸ τετυφός, πεποιηκός.

Τὰ εἰς ες μονογενῆ προπαροξύνεται, κυνόσαργες, ὄμαργες, τὸ ὁμοσυμφωνοῦν ⁵⁷⁾, πεύκαες, τὸ πικρὸν, ῥώπαες, τὸ ἀλσῶδες. τὰ δὲ ἐπιθετικά ¹⁰ ὀξύνεται, ὡσπερ καὶ τὰ ἀρσενικά, εὐσεβές, εὐγεγές. τὰ μονοσύλλαβα τῶν στοιχείων περισπῶνται, μῦ, νῦ, ξῦ, οῦ, πῖ, ρῶ, ταῦ, φῖ, χῖ, ψῖ, ῶ.

Περὶ μονοσυλλάβων ὀνομάτων.

Βιβλίον ιδ'.

¹⁵ Πᾶν μονοσύλλαβον οὐδέτερον ἔχον φύσει μακρὰν, εἴτε ἀπαθές εἴη, εἴτε πεπονθός, περισπᾶται. πᾶν ἀπὸ τοῦ πᾶς, καὶ τὸ δῶ ἀπὸ τοῦ δῶμα, καὶ τὸ φᾶρ τὸ ἱμάτιον ἀπὸ τοῦ φᾶρος, καὶ κρῖ, σταῖς, στῆρ τὸ στέαρ, οὔς, ὦς, φῶς, πῦρ. τὰ ²⁰ δὲ ἔχοντα βραχεῖαν ὀξύνεται, ὄν, τῖς, τί.

Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον εἰς ν λῆγον ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν ὀξύνεται, πᾶν, ὁ δαίμων, ἄν, κύριον, ξῖν, μῖν, χῖν, ρῖν, τὸ θρέμμα, χωρὶς τοῦ θῶον (sic) θῶντος, κύριον.

^{σινμ}
57) ὁμοφωνοῦν (sic).

Τὰ εἰς $\bar{i}$ μονοσύλλαβα ὀξύνεται, ἴν, ἴς, ρίς, ρίν, λῖς ὁ λέων, τίς, ὅπερ συστέλλει τὸ $\bar{i}$, δις, διός, ὁ ζεύς.

Τὰ εἰς $\bar{\xi}$ μονοσύλλαβα ὀξύνεται, πλαῖξ, δραῖξ, γλαῖξ βοτάνη γαλακτοποιός, σάρξ, λέξ ἔθνος, φλόξ,⁵ προῖξ, στίξ ἢ τάξις, ὄλξ, αἶξ, καὶ τοῦτο οἱ ἀτ-
αι
τικοὶ προπερισπῶσι (sic), καὶ τὸ θρεῖξ (sic)⁵⁸ καὶ βῶξ.

Τὰ εἰς $\bar{\rho}$ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ μονοσύλλαβα ὀξύνεται, πάρ, κάρ, σήρ, θήρ, κῆρ ἢ θανατη-¹⁰ φόρος μοίρα, χεῖρ, φθείρ, φῶρ ὁ κλέπτης. τὸ μέντοι πῦρ, στήρ, κῆρ τὸ κῆαρ, ὡς οὐδέτερα περι-
ρισπᾶται.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ μονοσύλλαβα, εἰ μὲν ἀποβολῆ τοῦ $\bar{\sigma}$ τὴν γενικὴν ποιούσι, περισπῶνται ὁ γραῦς (sic)¹⁵ τοῦ γραῖ, ὁ θαῦς τοῦ θαῖ, ὁ χναῦς τοῦ χναῖ, δᾶς, βᾶς, λᾶς, πᾶς πᾶ ὁ πατήρ. ζᾶς ὁ ζεύς, φθαῦς, κραῦς ἢ κεφαλή. τὸ μέντοι πᾶς παντός τριγενές.

Τὸ ναῦς καὶ γραῦς περισπᾶται, καὶ τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ μονοσύλλαβα, παῖς, σταῖς. τὸ δὲ δαῖς ὀξύ-²⁰νεται.

Τὰ εἰς $\bar{\epsilon}$ μονογενῆ ὀξύνονται, μεῖς ὁ μῆν, κλείς, κτεῖς. τὸ μέντοι εἰς περισπᾶται ὡς τρι-
γενές.

²⁵ Ἔτι καὶ τὰ εἰς οἷς περισπᾶται, φθοῖς, οἷς.

Τὰ εἰς $\bar{\epsilon}$ μονοσύλλαβα ὀξύνεται, ζεύς,

58) θραῖξ.

φθεῦς ὁ διόνυσος, εὖς ποταμός, δνεύς⁵⁹). τὸ μέντοι εὖς ἢ ναῦς⁶⁰) περισπᾶται, ὡσπερ καὶ τὸ γρεῦς.

Τὰ εἰς ους μονοσύλλαβα περισπᾶται, βοῦς, 5πλοῦς, ροῦς, χροῦς, καὶ τὸ ους αὐδέτερον. τὸ δὲ παῖς ὀξυνόμενον, καὶ τὸ δοῦς μετοχή:

Τὰ εἰς ἦς κατὰ διάλεκτον γινόμενα ἐκεῖνον ἔχει τὸν τόνον, ὁποῖον καὶ τὰ πρωτότυπα, μῆν, 10μῆς, δαῖς, δῆς, παῖς, πῆς, εἶς, ἦς. τὸ δὲ κρῆς ἀπὸ τοῦ κρέας καὶ οὐδέτερον ὄν περισπᾶται.

Τὰ εἰς ἦς μονοσύλλαβα τυχόντα φυσικῆς καταλήξεως ἢ ὀξύνεται ἢ περισπᾶται. καὶ ὀξύνεται μὲν τὰ περιττοσυλλάβως κλινόμενα, κρῆς, σῆς, γνῆς ὁ ῥόδιος· περισπᾶται δὲ τὰ ἰσοσύλλαβα, δῆς, 15ῆς κύριον.

Τὰ εἰς υς μονοσύλλαβα περισπῶνται, μῦς, 20δρῦς, σῦς καὶ ὕς.

Τὰ εἰς ψ μονοσύλλαβα ὀξύνεται, κνάψ ὁ δειλός, μὰψ, ὄρνεόν τι, φλέψ, ἶψ, ὁ σκώληξ, λίψ, 25ζονίψ, ὄνομα κνίσσης, καὶ κνίψ.

Τὰ εἰς ὡς ἀρσενικὰ μονοσύλλαβα περιττοσύλλαβα ὀξύνεται, τρῶς, θῶς, πλῶς ἰχθύς τις. τὸ μέντοι κατὰ διάλεκτον τροπῇ γινόμενον, βῶς, ἀπὸ τοῦ βοῦς βοός, περισπᾶται. τὰ μέντοι ἰσοσύλλαβα περισπῶνται, σῶς, κρῶς, γλῶς, κῶς, ὀνό-

59) δνεῦς.

60) τὸ μέντοι νεῦς ἢ ναῖς.

ματα ἠρώων, χωρὶς τοῦ ζῶς· καὶ τὸ δῶς ὀξύ-
νεται.

Τὰ εἰς ὡς οὐδέτερα περισπᾶται, τὸ φῶς, τὸ
ῶς.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τόνου τῆς ὀνομαστικῆς.⁵
περὶ δὲ τῶν πλαγίων νῦν ἔπεται εἰπεῖν· καὶ πρὸ
τούτου, ὅτι ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ περισπωμένη λέξεων εἰ-
σι τόνοι, ἡ δὲ βαρεῖα συλλαβῶν.

Περὶ τόνου τῆς ἐνικῆς γενικῆς.

Βιβλίον ιε΄.

10

Πᾶσα γενικὴ ὀνόματος κοινῆ, ἀπαθῆς, ἐπὶ
ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ
ἡ εὐθεία, χωρὶς εἰ μὴ ἕτερος λόγος κωλύσῃ, ὑπε-
σταλμένων τῶν εἰς ὡς δυσυλλάβων γενικῶν, αἴαν-
τος ἐκ τοῦ αἴας, λέβης λέβητος, ἐπὶ τῆς πρώτης,¹⁵
ταχὺς ταχέος, ὀξύς ὀξέος, ἐπὶ τῆς δευτέρας, ἀχιλ-
λεὺς ἀχιλλέως, εὐγενῆς εὐγενέος, ἐπὶ τῆς τρίτης.
Τὰ μέντοι προπαροξύτονα ἐπὶ τῆς εὐθείας οὐ φυ-
λάττει τὸν κανόνα, ἐπεὶ ἀδύνατόν ἐστι πρὸ τῶν
τριῶν συλλαβῶν δοθῆναι τόνον, ἄδωνις ἀδώνιδος,²⁰
φίλημα φιλήματος. ἔτι τὸ ὄμηρος ὀμήρου, ἄν-
θρωπος ἀνθρώπου, οὐ φυλάττει, ἀλλὰ καταβιβάζει·
διότι μακρᾶς οὔσης τῆς ληγούσης οὐ δύναται
προπαροξυνθῆναι λέξις, εἰ μὴ ἐπὶ τῶν ἀττικῶν.
διὸ ὄμηρος, ἄλαι, προπαροξύνεται κοινῶς, πα-²⁵
ραλαμβανομένης τῆς διφθόγγου ἐν τελει λέξεως
οὔσης, ἐπὶ τῆς εὐθείας κλητικῆς, ἐν δὲ τοῖς ἄλ-

λοις οὐ. οὕτω καὶ ἐπὶ ἄλλων πολλῶν, τύπτονται, πεποιήνται, τύπτεσθαι, λέγεσθαι. προστίθησι δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι τὸ μητρὸς καὶ ἀνδρὸς καὶ πατρὸς ἀπὸ τοῦ μητέρος καὶ ἀνέρος καὶ πατέρος ἐγένετο 5κατὰ συγκοπὴν, διὸ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόνον, ἀκολουθήσαντα τοῖς ἰδίῳις συγγενέσι, πατέρος, μητέρος, ἀνέρος. ἐτι ἡμάρτηται καὶ ὁ τόνος τῆς γυναικὸς καὶ θυγατρὸς. τὸ δὲ ἰὰ ἰᾶς καὶ μία 10ἐν τῇ δοτικῇ ἰᾶ καὶ μιᾶ. πᾶσα γὰρ γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος ἐπὶ τέλους ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται.

Αἱ εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαὶ ἐπὶ ὀνομάτων ὀξύνεται, φωτὸς, μηνὸς, γραὸς, παιδὸς, ἀνδρὸς, 15πατρὸς, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ συναιρέσεως εἶη, ἢ διαστολὴν σημαῖνοι, ἢ χαρακτηρὶ ἀκολουθήσοι⁶¹). ἀπὸ συναιρέσεως μὲν, ὡς τὸ λαὸς ἀπὸ τοῦ λάαος, κράσει τῶν δύο αἰ εἰς ἓν μακρὸν, κέαρ κέαρως, ἔαρ ἔαρως καὶ ἦρος· καὶ πάλιν υἱς υἱὸς καὶ υἱός. 20τὸ δὲ θῶνος ἀπὸ τοῦ θῶνιδος καὶ θῶνιος ἰωνικῶς, καὶ κράσει θῶνος· ἢ ἀπὸ τοῦ θῶνιος εὐθείας κατὰ συγκοπὴν· πρὸς ἀντιδιαστολὴν δὲ ἐτέρου σημαινομένου, τίνος τινός. πρόσκειται, εἰ μὴ χαρακτηρὶ ἀκολουθήσει, διὰ τὸ φθὰς φθάντος 25κύριον ἀκολουθήσαν ταῖς μετοχαῖς.

Περὶ τόνου τῆς ἐνικῆς δοτικῆς.

Πᾶσα δοτικὴ ἐνικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ

61) ἀκολουθήση.

ἐνικῆ καὶ ὁμοτονεῖ αὐτῇ, καλοῦ καλω, φωτὸς φω-
 τὶ, ἀνδρὸς ἀνδρὶ, μητρὸς μητρὶ, τινὸς τινὶ, κη-
 ρὸς κηρί. πρόσκειται ἰσοσυλλάβως, διὰ τὸ παχέος
 παχεῖ, ἣτις διὰ τὴν συναίρεσιν οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ
 τῇ γενικῇ· τὸ δὲ παχεῖ ἰσοσυλλαβεῖ. λέγει δὲ ὁ5
 τεχνικός, ὅτι αἱ μεταπεπλασμένοι δοτικαὶ ἔχουσαι
 τὸ *ι* προπαροξύνονται, εἰ μὴ δυσυλλαβία(sic) κωλύσῃ,
 ὁ πολυπάταρος, τοῦ πολυπατάγου, τῷ πολυπατά-
 γῳ, καὶ κατὰ μεταπλασμόν πολυπάταγι ἀναβιβάζει·
 αἱ γὰρ συγκοπαὶ ἀναβιβάζουσιν, ὀπίσθωθεν ὀπισθεν,10
 ὁμόπατρος ὀπατρος. τὸ δὲ πατρὸς καὶ ἀνδρὸς καὶ
 τὸ μητρὸς συγκοπέντα ἠκολούθησε τῷ χαρακτῆρι
 τῶν εἰς *ος* δυσυλλάβων γενικῶν. τὸ δὲ κλάδος, κλά-
 δου, κλάδῳ, καὶ κατὰ μεταπλασμόν κλαδὶ κατα-
 βιβάζει διὰ τὴν δυσυλλαβίαν(sic), καθ' ὁμοιότητα τῷ15
 μηρὶ καὶ παιδὶ καὶ ἀνδρὶ, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ συναι-
 ρέσεως εὐρεθῆ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἐτέρου σημαι-
 νομένου, ἢ χαρακτῆρι ἀκολουθήσει, ὡς εἴρηται.

Δεῖ δὲ προσθεῖναι τῷ κανόνι τῶν μεταπε-
 πλασμένων δοτικῶν, χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς *νη*20
 θηλυκῶν φύσει μακρᾶ παραληγομένων, οἷον ἡ
 ὑσμίνη, τῆς ὑσμίνης, τῇ ὑσμίνῃ καὶ ὑσμῖνι, ἡ
 δωδώνη, τῆς δωδώνης, τῇ δωδώνῃ καὶ δωδῶνι.

Περὶ τόνου τῆς αἰτιατικῆς.

Πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς συλ-25
 λαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικὴ, πλὴν
 τῶν εἰς *ᾱ* δυσυλλάβων, ἀβλήτος ἀβλήτα, λιμέ-
 νος λιμένα, διομήδεος διομήδεα, καλοῦ καλόν, εἰ

μη τὸν αὐτὸν φυλάττει τόνον διὰ τὸν κανόνα, ἀλλ' ἐπὶ τῇ αὐτῇ συλλαβῇ. τὸ μέντοι ὀμήρου ὀμηρον διαφορεῖ· διότι καὶ δοτικῇ καταβιβάζει, μακρᾶς οὔσης τῆς ληγούσης. σημειῶσαι τὸ γυναικὸς ὀγυναῖκα, καὶ θυγατρὸς θυγάτρα, ἀναβιβάζουσιν· ὅτι πᾶσα αἰτιατικῇ ἐνικῶν εἰς ᾧ λήγουσα ἀπέστραπται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, αἴαντος αἴαντα. τὸ δὲ τινα ὀξύνεται εἰς διαφορὰν τοῦ τινα. τὸ δὲ ἑρετριᾶ καὶ πειρεᾶ καὶ στειρεᾶ κατὰ κράσιν τοῦ εἰ καὶ ᾧ. 10 ἡ δὲ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα τὴν περισπωμένην ἐποίησαν, ὡσπερ εἰς τὸ πάϊς παῖς, ἡρακλῆς ἡρακλῆς. ἐξ ὀξεῖας γὰρ καὶ βαρείας περισπωμένη γίγνεται. πρόσκειται τῷ κανόνι, πλὴν τῶν εἰς ᾧ ληγουσῶν δυσυλλάβων αἰτιατικῶν, διότι αὐταὶ μόναι βαρύνονται, 15 μῆνα, φῶτα, τῶν γενικῶν αὐτῶν ὀξυνομένων.

Αἱ μέντοι εἰς ᾧ λήγουσαι μονοσύλλαβοι αἰτιατικαὶ μακρὰν ἔχουσαι τὴν λήγουσαν περισπῶνται, μῦν, σῦν, δρῦν, λῖν, ναῦν, γραῦν, γῆν, 20 θεῦν, τὴν θέσιν κατὰ κράσιν, κλεῖν.

Π ε ρ ῖ τ ὄ ν ο υ τ ῆ ς κ λ η τ ι κ ῆ ς.

Πᾶσα κλητικῇ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα, καὶ μὴ ⁶²⁾ τὸν αὐτὸν, διὰ τὸν κανόνα τοῦ τόνου, αἴας, αἴαν, 25 ἄχιλλεύς, ἀχιλλεῦ. ὁ γὰρ αἴας ὀξύνεται· μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς οὐ περισπᾶται. τὸ δὲ αἴαν προπερισπᾶται, τοῦ ἄν βραχέος ὄντος. πᾶσα γὰρ φυ-

62) εἰ καὶ μὴ pro καὶ μὴ.

σει μακρὰ πρὸ βραχέος ἐν ἐνὶ μέρει οὐσα περισπᾶται. τὸ δὲ ἀχιλλεύς οἰζύνεται. τὰ γὰρ εἰς εὐς κοινῶς οἰζύνονται. ἡ δὲ κλητική περισπᾶται. πᾶσα γὰρ δίφθογγος.

Περὶ τόνου τῆς δυϊκῆς εὐθειᾶς. 5

Αἱ εἰς αἰ λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν δυϊκῶν ὁμοτονοί εἰσι τῇ εἰς ᾗ ληγούσῃ αἰτιατικῇ ἐνικῇ, ἀβλήτα ἀβλήτε, λιμένα λιμένε, γυναῖκα γυναῖκε, θυγατέρα θυγατέρε. προστίθεται τῷ κανόνι, εἰ μὴ ἄλεκτος εὐρεθῆ, τουτέστι μὴ λέγεται ἡ εἰς ᾗ λή-10 γουσα αἰτιατικῇ. τότε γὰρ ἡ εὐθεῖα εἰς εὐ ὁμοτονεῖ τῇ γενικῇ, μάντεως μάντεε, τείχεος τείχεε, πόλεως πόλεε.

Ἔτι δεῖ προσθεῖναι, χωρὶς τῶν οἰζυτόνων γενικῶν, ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ εὐθεῖα οὐχ ὁμοτονεῖ, 15 μυὸς μύε, σὺς σύε, δρὺς δρύε, λιὸς λίε.

Αἱ εἰς ᾗ λήγουσαι εὐθεῖαι δυϊκαὶ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχουσι τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικῇ ἐνικῇ, ἀέλλης ἀέλλα, θυέλλης θυέλλα, ὁμήρου ὁμήρω, ἀνθρώπου ἀνθρώπω, καλοῦ καλῶ, εἰ-20 καὶ μὴ διὰ τὸν κανόνα τὸν αὐτὸν τόνον ἡ γὰρ δυϊκῇ εὐθεῖα ἀπέστραπται τὴν περισπωμένην, σοφῶ, ἀγαθῶ, ἡ δὲ γενικῇ καὶ δοτικῇ ἐπὶ τέλους μακροκατάληκτος περισπᾶται. τὸ δὲ ἄμφω καὶ δύο θεματικά εἰσι.

Περὶ τόνου τῆς δυϊκῆς γενικῆς. 25

Ἡ γενικῇ δυϊκῇ εἰς αἰν λήγουσα ὁμοτονεῖ τῇ ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ, πέρσα πέρσαιν, αἰνεῖα αἰνεῖαιν.

οὐ πᾶσα δὲ τὸν αὐτόν· ποιητὰ γὰρ ποιηταῖν,
καλὰ καλαῖν, διὰ τὸν κανόνα.

"Ἐτι αἱ εἰς οἶν ὁμοτονοῦσι τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ
τῇ εἰς ὦ, καλλίστῳ καλλίστοι, ἐρήμῳ ἐρήμοιν·
50 πᾶσα δὲ τὸν αὐτόν, καλῶ γὰρ καλοῖν διαφο-
ρεῖ, καὶ σοφῶ σοφοῖν, καὶ χωρὶς τοῦ ἄμφω ἀμ-
φοῖν, καὶ δύο δυοῖν καὶ δυεῖν ἐπὶ θηλυκοῦ, ὡς
φασιν, κατὰ τροπὴν τοῦ ὀ εἰς ἔ.

Εἰ δὲ ἡ εἰς οἶν γενικὴ ἀπὸ εὐθείας τῆς εἰς ἐς
10 γίνοιτο, τότε ὁμοτονεῖ τῇ γενικῇ πληθυντικῇ, ἀν-
δρῶν ἀνδροῖν, φωτῶν φωτοῖν ἐπὶ ἀνδρῶν, φώ-
των δὲ φώτοι, ἐπὶ πυρσῶν, πάντων πάντοι, ἁ-
χειρῶν χειροῖν καὶ χεροῖν, παίδων παίδοιν.

Πᾶσα κλητικὴ δυνικὴ καὶ πληθυντικὴ ὁμοτο-
15 νεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ.

Περὶ τόνου τῆς πληθυντικῆς εὐθείας.

Πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικὴ εἰς ἐς λήγουσα ὁ-
μοτονεῖ τῇ εὐθείᾳ τῶν δυνικῶν, ἔκτορε ἔκτορες,
αἴαντε αἴαντες, γυναῖκε γυναῖκες, μητέρε μητέρες.

20 Αἱ εἰς οἶ εὐθεῖαι ὁμοτονοῦσι τῇ ἐνικῇ εὐ-
θείᾳ, ὄμηρος ὄμηροι, ἄνθρωπος ἄνθρωποι, πλη-
σίος πλησίοι, καλὸς καλοὶ, χρυσοῦς χρυσοῖ.

"Ἐτι αἱ εἰς αἶ εὐθεῖαι μονογενεῖς οὔσαι ὁ-
μοτονοῦσι τῇ ἐνικῇ εὐθείᾳ, κοχλίας κοχλῖαι, το-
25 ξότης τοξόται, μοῦσαι, ὅτι μοῦσα, ἄλλα⁶³⁾ ἄλ-
λαι, ἀτρείδης ἀτρεῖδαι, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτόν διὰ

63) τοξόται, μοῦσα μοῦσαι, ἄλλα.

τὸν κανόνα· ἢ γὰρ αἰ ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται.

Αἰ εἰς αἰ εὐθειᾶι παρεσχηματισμένοι ἀρσενικοίς ὁμοτονοῦσι ταῖς εὐθείαις τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, τύπτοντες τύπτουσαι, χαρίεντες χαρίεσσαι, 5 ταχέες ταχεῖαι, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τόνον, ἐναντίοι ἐναντίαι, βυζάντιοι βυζάντιαι, ἡμεροὶ ἡμεραι, τὸ τριγενές· ἡμέραι δὲ τὸ μονογενές. οἱ δὲ ἀθηναῖοι παροξύνουσί τινα μονογενῆ, ἡμεραι, εὐπράξιαι, τιμῶριαι, αἴτιαι. 10

Αἰ εἰς ᾱ λήγουσαι εὐθειᾶι τῶν οὐδετέρων τριγενεῖς μὲν οὔσαι ὁμοτονοῦσι ταῖς εὐθείαις τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, φίλοι φίλα, ἐναντίοι ἐναντία, ἄγιοι ἄγια, δίκαιοι δίκαια, τύπτοντες τύπτοντα. 15 μονογενεῖς δὲ οὔσαι, εἰ μὴ ἀπὸ ἰσοσυλλάβων γενικῶν, ὁμοτονοῦσι τῇ ἐμκῆ εὐθείᾳ, ξύλον ξύλα, δένδρον δένδρα, λουτρὸν λουτρά. εἰ δὲ ἀπὸ γενικῶν περιττοσυλλάβων ὥσι, βαρύνονται, πῦρ πυρὸς πύρα, φίλημα φιλήματα, ὥς ὡτὸς ὡτα, φῶς φωτὸς φῶτα. 20

Περὶ τόνου τῆς πληθυντικῆς γενικῆς.

Πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῆ εἰς ἐς λήγουσα δισύλλαβος ἐπὶ ὀνομάτων περισπᾶ τὴν ἰδίαν γενικὴν, χῆνες χηνῶν, φῶτες φωτῶν, ἄνδρες ἀνδρῶν, χεῖρες χειρῶν. πρόσκειται δισύλλαβος, διὰ τὰ ὑπερδισύλλαβα, αἶαντες αἰάντων, λάχχτες λαχῆτων παροξυτόνως. πρόσκειται ὀνόματα, διὰ τας μετοχὰς, δόντες δόντων, στάντες στάντων. σεση-

μείωται ταῦτα μὴ περισπασθέντα, τρώες τρώων, τίνες τίνων, πάντες πάντων, παῖδες παίδων, θῶες θῶων, κῶτες κῶτων, αἱ κεφαλαί, δᾶδες δάδων, λάες λάων, δμῶες δμῶων. χωρὶς δὲ τούτων εἰσι 5καὶ ἕτερα, σῆες σῆων, ἐπὶ τῶν σκολήκων, καὶ φῶδων, οὐδένων, φθάντων. ἔστι δὲ εἰπεῖν περὶ ὄλων τῶν σεσημειωμένων, ὅτι τὰ εἰς ὅς λήγοντα μονοσύλλαβα κατὰ τὴν γενικὴν, τὰ μὲν ὀξύτονα, εἰάν δια συμφῶνων κλίνονται, περισπῶνται κατὰ 10τὴν γενικὴν πληθυντικὴν, σῆς σητός, σῆτες σητῶν, κῆς κητός, κῆτες κητῶν. εἰάν δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλιθῶσι, βαρύνονται κατὰ τὴν γενικὴν πληθυντικὴν, τρῶς τρωός, τρώες τρώων, δμῶς δμωός, δμῶες δμῶων. τὸ δὲ τίνων εἰς δια- 15φορὰν τῶν τινῶν, καὶ τὸ κράτων, τῶν κεφαλῶν, εἰς διαφορὰν τῶν κρατῶν ἀπὸ τοῦ κρατός (sic) ἢ ἀρχῆς. τὸ δὲ φῶδων καὶ δάδων ἀπὸ τῶν φωίδων καὶ δαίδων.

Τὰ δὲ περισπώμενα ἐκ τοῦ ἐναντίου γίνεται. 20εἰάν μὲν διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλίνοιτο, περισπῶσι τὰς γενικὰς πληθυντικὰς, μῦς μυός, μῦες μυῶν, βοῦς βοός, βῶες βοῶν, δρύες δρυῶν, σῆες συῶν. εἰάν δὲ διὰ συμφῶνων, βαρύνονται, παῖς παιδός, παῖδες παίδων, πάντες πάντων. τὸ δὲ λάων ἐβα- 25ρύνθη εἰς διαφορὰν τῶν λαῶν.

Ἐτι αἱ εἰς αἱ λήγουσαι πληθυντικαὶ εὐθεῖαι ἀρσενικαὶ μὲν οὔσαι περισπῶσι τὴν ἰδίαν γενικὴν, ὀρέσται ὀρεστών, τοξόται τοξοτών, ἀτρεῖδαι ἀτρειδῶν, αἰνεῖται αἰνειῶν, χωρὶς τοῦ χλοῦναι χλού- 30νων, καὶ χρήστων καὶ ἔτησίων. θηλυκαὶ δὲ οὔσαι, εἰ

μὲν μονογενεῖς ὥσι, περισπῶσι τὰς ἰδίας γενικάς, μου-
 σαι μουσῶν, ἄλλαι ἀελλῶν, κλίνας κλινῶν, πλην
 τοῦ ἀφύαι ἀφύων, εἰς διαστολὴν τῶν ἀφύων. εἰ
 δὲ παρεσχηματισμένοι ἀρσενικοῖς, εἰς ὁμοφωνή-
 σωσι τῇ γενικῇ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, ὁμοτονοῦ-5
 σιν αὐτῇ, οἱ ῥόδιοι τῶν ῥοδίων, μία φωνὴ καὶ
 εἰς τόνος, οἱ βυζάντιοι τῶν βυζαντίων, αἱ βυζάν-
 τιαί τῶν βυζαντίων, αἱ ῥόδιαί τῶν ῥοδίων. εἰ δὲ
 παραλλάξωσι τῇ φωνῇ πρὸς τὴν γενικὴν πληθυν-
 τικὴν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, καὶ τὸν τόνον παραλ-10
 λάσσει καὶ περισπῶνται αἱ γενικαὶ θηλυκαί, οἱ μέ-
 λανες τῶν μελάνων, αἱ μέλαιναί τῶν μελαινῶν,
 οἱ τάλανες τῶν ταλάνων, αἱ τάλαιναί τῶν ταλαι-
 νῶν, οἱ γράψαντες τῶν γραψάντων, αἱ γράψασαι
 τῶν γραψασῶν. ὅτε δὲ κατὰ διάλεκτον ἡ γενικὴ¹⁵
 τροπὴν ὑπομένει τοῦ ὄντος εἰς ἄν, περισπᾶται, κυ-
 νεῖν, ἀμφοτερεῖν. τὰ δὲ οὐχ ὁμοτονοῦντα ταῦ-
 τα, πόρνοι πόρνων, πόρναι πορνῶν, βᾶκχοι βᾶκ-
 χων, ὄχθοι ὄχθων, ὄχθαι ὄχθῶν, πέτροι πέτρων,
 πέτραι πετρῶν, χῆροι χήρων, χῆραι χηρῶν, κοῦ-20
 ροι κούρων, κοῦραι κουρῶν. ἐπὶ τούτων γὰρ αἱ
 γενικαὶ πληθυντικαὶ περισπῶνται, καίπερ τῶν ἀρ-
 σενικῶν ὁμοφώνουσῶν καὶ βαρυνομένων. ὅτι τὰ
 θηλυκὰ ὡς μονογενῆ περισπᾶσθησαν. οὐ γὰρ ἐκ
 τῶν ἀρσενικῶν ἐγένοντο, ἀλλὰ τὰ ἀρσενικὰ ἐξ αὐ-25
 τῶν, οὕτω καὶ παιδίσκοι παιδίσκων, καὶ παιδί-
 σκαι παιδισκῶν.

Αἱ εἰς ἑσ εὐθεῖαι πληθυντικαὶ ὑπερδυσύλλα-
 βοι μὲν οὐσαι βαρύνουσι τὰς ἰδίας γενικάς, αἴαν-
 τες αἰάντων, θόαντες θοάντων, λάχητες λαχῆτων,³⁰

χωρὶς τοῦ γυναιῖνες γυναικῶν, καὶ θυγατέρες θυγατρῶν, ἐπόμεναι τῷ τόπῳ τοῦ τόνου τῆς γενικῆς ἐνικῆς, καὶ χωρὶς τῶν παρ' ἀθηναίοις ἀριθμητικῶν τοῦ χιλιάδων καὶ μυριάδων. ταῦτα γὰρ ἅπαρ' αὐτοῖς περισπῶνται, παρ' ἡμῖν δὲ βαρύνονται.

Ἰστίον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι, ἐὰν εὐρεθῶσιν ὁμοφωνοῦσαι ἀπὸ τῶν εἰς ἐς πληθυντικῶν εὐθειῶν γενικαὶ γενικαῖς ἀρσενικῶν περισπωμέναις, οὐκ ἀνοαγκάζονται καὶ ὁμοτονεῖν αὐταῖς, οἷον οἱ ἠλιάδαι τῶν ἠλιαδῶν, αἱ ἠλιάδες τῶν ἠλιάδων, οἱ δανααῖδαι τῶν δαναϊδῶν (sic), αἱ δαναῖδες τῶν δαναϊδῶν, οἱ πριαμίδαι τῶν πριαμιδῶν, αἱ πριαμίδες τῶν πριαμίδων. ἐν τούτοις αἱ τῶν ἀρσενικῶν γενικαὶ περισπῶνται, αἱ δὲ τῶν θηλυκῶν βαρύνονται.

Αἱ μέντοι εἰς ἐς εὐθειᾶι καὶ εἰς κατὰ διαίρεσιν γινόμεναι περισπῶσι τὴν συνηρημένην γενικὴν πληθυντικὴν, οἱ δημοσθένεες καὶ δημοσθένεις, τῶν δημοσθενέων καὶ δημοσθενῶν, εὐσεβέες εὐσεβεῖς, εὐσεβέων εὐσεβῶν. τὸ δὲ δυσώδων παραλόγως ἐβαρύνθη. καὶ τὸ τριήρων, οἱ μὲν βαρύνουσιν, οἱ δὲ περισπῶσιν, ὥσπερ καὶ αὐτάρκων, καὶ τὸ συνήθων καὶ κακοήθων βαρύνεται, ὥσπερ καὶ τὰ αὐτῶν ἐπιρρήματα.

Αἱ μέντοι ὑπόλειπόμεναι πληθυντικαὶ γενικαί, αἱ μὲν ὑποπίπτουσαι τούτοις τοῖς κανόσιν ἀκολουθοῦσι τῇ γενικῇ τοῦ δυϊκοῦ, φίλοιν φίλων, ἀνθρώποιν ἀνθρώπων. καὶ οὕτως αἱ εἰς οἱ βολήγουσαι εὐθειᾶι πληθυντικαί, εἰ μὲν βαρύνονται,

βαρύνουσι τὰς γενικὰς, δοῦλοι δούλων, κοῦφοι κούφων, νυμφίοι νυμφίων, ὄμηροι ὀμήρων, τίμιοι τιμίων. αἱ δὲ εἰς οἱ εὐθεῖαι ὀξύτονοι περισπῶσι τὰς γενικὰς αὐτῶν, σοφοὶ σοφῶν, καλοὶ καλῶν, χρυσοὶ χρυσῶν. 5

Αἱ δὲ εἰς ᾧ οὐδέτεραι, εἰ μὲν εἰσι τριγενεῖς, ὁμότονον ἔχουσι τὴν γενικὴν αὐτῶν τῇ γενικῇ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, φίλοι φίλων, φίλα φίλων, κοῦφοι κούφων, κοῦφα κούφων, σοφοὶ σοφῶν, σοφὰ σοφῶν. εἰ δὲ εἰσι μονογενῆ τὰ ὀνόματα ἐν τῇ¹⁰ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἔχοντα τὸν τόνον, ἐν τῇ αὐτῇ καὶ αἱ γενικαὶ αὐτῶν ἔχουσιν, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτὸν, τὰ ξυρὰ τῶν ξυρῶν, τὰ πτερὰ τῶν πτερῶν, τὰ ὄστα τῶν ὀστῶν, τὰ κανὰ τῶν κανῶν. εἰ δὲ αἱ ὀνομαστικαὶ βαρυνθῶσι, καὶ αἱ γενικαὶ αὐ-¹⁵τῶν ὁμοίως, ὅστέα ὀστέων, γούνα γούνων, ποιήματα ποιημάτων, κέρατα κεράτων. καταβιβάζουσι τὸν⁶⁴⁾ τόνον ἐνια, μακρᾶς οὔσης τῆς ληγούσης.

Περὶ τόνου τῆς δοτικῆς πληθυντικῆς.

Ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ ἐπ' ἐκείνης τῆς συλλα-²⁰βῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ δοτικὴ ἐνική, καλῶ καλοῖς, σοφῶ σοφοῖς, μενελάῳ μενελάοις, ἀέλλα ἀέλλαις, χωρὶς τοῦ παντὶ πᾶσι. κανῶν γὰρ, ὅτι πᾶσα δοτικὴ εἰς ἰ ἐκφωνούμενον λήγουσα δι-²⁵σύλλαβος ἐπὶ μετοχῆς βαρύνεται, βᾶσι, στᾶσι, δουσι· ἐπὶ δὲ ὀνομάτων ὀξύνονται, τρωσι, βου-

64) καταβιβάζουσι δὲ τὸν.

σι, παισι, χωρὶς τοῦ πᾶσι καὶ πληεῦσι, καὶ ἐτι
χωρὶς τοῦ μηδενὶ μηδέσιν. αἱ δὲ δοτικαὶ προσλα-
λοῦσαι ἄ παροξύνονται, πατρὶ πατράσιν, ἀνδρὶ
ἀνδράσιν, υἱὶ υἰάσιν.

5 Αἱ μέντοι μεταπλασμὸν παθοῦσαι δοτικαὶ
προπαροξύνονται, προβάτοις πρόβασιν, ἐγκάτοις
ἐγκασιν, ἄστροις ἄστρασιν.

Περὶ τόνου τῆς πληθυντικῆς αἰτιατικῆς.

Πᾶσα αἰτιατικὴ πληθυντικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς
10 συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικὴ ἐνι-
κῆ, καλοῦ καλοῦς, αἰαντος αἰαντας, κοχλίου κο-
χλίας, εἰ μὴ συναίρεσις γένοιτο, ταχέος ταχεῖς,
βραδέος βραδεῖς. καὶ χωρὶς τῶν εἰς ὅς ὀξύτων
γενικῶν· τότε γὰρ οὐχ ὁμοτονοῦσιν αἱ αἰτιατικαὶ
15 ταῖς γενικαῖς· αἱ γὰρ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ εἰς
ἄς λήγουσαι βραχυκατάληκτοι οὐκ ὀξύνονται, ἀλ-
λὰ βαρύνονται. ὁμοτονοῦσι δὲ τῇ πληθυντικῇ εὐ-
θείᾳ οὐδέποτε ὀξυτονουμένη, οἶον γυναικὸς γυ-
ναῖκες γυναικας, θυγατρὸς θύγατρες θύγατρας
20 προπαροξυτόνως, καὶ φωτὸς φῶτες φῶτας. καὶ
πάλιν ἡ πληθυντικὴ αἰτιατικὴ συνβαρύνεται τῇ
ἰδίᾳ εὐθείᾳ, οἶον, φῶτας, ἄνδρας, παῖδας, διότι
φῶτες, ἄνδρες, παῖδες. πρόσκειται εἰς ἄς λήγου-
σαι, διὰ τὸ κλᾶς, σαφᾶς· κᾶν γὰρ ὀξύνηται, ἀλλ'
25 οὐ βραχυκαταληκτεῖ· μακρὸν γὰρ ἔχει τὸ ἄ.

Περὶ τῶν ἐγκλινομένων μορίων.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἐν ὀνόμασι καὶ ἀντωνυμίαις καὶ ῥήμασιν, ἐν ἐπιρρήμασι καὶ συνδέσμοις εὐρίσκεται ἐγκλινόμενα. καὶ ὀνόμασι μὲν τὸ τις, καὶ αἱ ἐξῆς πτώσεις καὶ ἀριθμοὶ, ἄνθρωπός τις, ἀν-5
θρώπώ τινε, ἄνθρωποί τινεσ. ἐν ἀντωνυμίαις δὲ τὰ σημαίνοντα ἀπόλυτα πρόσωπα, ἤκουσάς μου, ἔδωκάς μοι, ἔτυπάς με. ἐν δὲ ῥήμασι τὸ φημι, καὶ εἰ-
μι καὶ ἐστί, καὶ τὰ ὅμοια, ἄνθρωπός εἰμι, ἄνθρωποί εἰσιν, ἀκεσίλαόν φημι. ἐν δὲ τοῖς ἐπιρρήμασι τὰ ἀν-10
ταποδοτικά τῶν πευστικῶν, οἶον, πότε, ποτέ, ἐάν ποτε, πόθεν, ποθὲν, ἐάν ποθεν, πόθι, ποθί, αἰ-
κέν ποθι. ἐν δὲ τοῖς συνδέσμοις ὁ τὲ καὶ ὁ νῦ, καὶ ὁ ποῖ καὶ τοῖ, καὶ θῆν, πέρ, γέ.

Ἰστέον δὲ, ὅτι, ἡνίκα ἔστι λέξις τετράχρονος, 15
οὐκ ἀναπέμπει τῇ προηγουμένῃ λέξει τόνον, ἀλλὰ τῇ προηγουμένῃ συλλαβῇ, ἄνθρωπος ἡμῶν, ἔτυ-
πας ἡμᾶς· ἐπειδὴ οὐδέποτε πρὸ τεσσάρων χρόνων τόνος πίπτει. ἐὰν δὲ εὐρεθῇ λέξις τρίχρονος, ἢ
δίχρονος, ἢ μονόχρονος, τότε ἀναπέμπει τῇ προ-20
ηγουμένῃ λέξει τὸν τόνον κατὰ τὴν διαίρεσιν, ἡ-
νίκα εὐρεθῇ ἢ προηγουμένῃ λέξις ἢ προσαροξύτο-
νος ἢ παροξύτονος τροχαϊκῇ ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ
τοῦ τυφθέντα, ἀπὸ γὰρ τοῦ τόνου ἐπὶ τὴν λή-
γουςαν ἀναποδίξων τροχαῖον εὐρίσκει, ἢ προπε-25
ρισπωμένην μὴ ἔχουσαν τὴν τελευταίαν θέσει μα-
κράν, τότε ἀναπέμπουσι τῇ προηγουμένῃ λέξει,
οἶον ἀρκεσίλαός τε, ὄμηρός ἐστι, γυναικὲς εἰσι,
τυφθεντά τε (sic) ⁶⁵). πρόσκειται, μὴ ἔχουσαν τὴν

65) τυφθέντά τε.

τελευταίαν θέσει μακράν, διὰ τὸ φοίνιξ καὶ κῆ-
 ρυξ· τούτων γὰρ προηγουμένων οὐ γίνεται ἔγκλι-
 σις, φοίνιξ ἐστὶ, κῆρυξ ἐστίν. Ἐὰν δὲ εὐρεθῇ λέ-
 ξις ὀξύτονος ἢ προηγουμένη οὐσα περισπωμένη,
 5προηγείται δὲ τοῦ ἐγκλιτικοῦ⁶⁶), φυλάττεται ἢ ὀ-
 ξεῖα καὶ ἢ περισπωμένη, οἶον ζεὺς, ζεὺς τε, κα-
 λῶς, καλῶς μοι, σαφῶς, σαφῶς γε, κανόνος λέ-
 γαντος, ὅτι πᾶσα λέξις ὀξύτονος πολλάκις ἐν τῇ
 συνθέσει (in margine γρ. συνεπεία)⁶⁷) κοιμίζει τὴν
 10ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν, χωρὶς τοῦ τίς· οἶον, ζεὺς, ζεὺς
 δε· καλὸς! (sic), καλὸς ἄνθρωπος· σοφός· σοφὸς
 ἀνὴρ. πρόσκειται χωρὶς τοῦ τίς· ἐπεὶ τοῦτο φυ-
 λάττει τὴν ὀξεῖαν, οἶον τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν.
 δεῖ δὲ προσθεῖναι τῷ κανόνι, χωρὶς εἰ μὴ ἐπιφέ-
 15ρηται στιγμή, ἢ ἐγκλιτικόν· τότε γὰρ οὐ κοιμί-
 ζεται ἢ ὀξεῖα εἰς βαρεῖαν, οἶον, ὠκὺς· ἀχιλλεύς·
 ἐπιφερομένη στιγμή οὐ κοιμίζει τὴν ὀξεῖαν εἰς βα-
 ρεῖαν τοῦ ἐγκλιτικοῦ ἐπιφερομένου.

Εἰ δὲ πρὸ τοῦ ἐγκλιτικοῦ εὐρεθῇ λέξις πυρ-
 20ρῆχαικῆ ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ μεταμέλει⁶⁸), ἢ
 σπονδειακῆ ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀτρείδης, καὶ
 ἐπιφέρων δισύλλαβα ἐγκλιτικά, φυλακτικά γίνονται
 τῶν ἰδίων τόνων, ὡς ἀτρείδης ἐστὶ· μεταμέλει
 ἡμῖν· πολλάκις εἰσί. δεῖ δὲ προσθεῖναι χωρὶς τῶν
 25ἀπὸ σφ ἀρχομένων ἀντωνυμιῶν· αὐταὶ γὰρ ἀνα-

66) ἢ περισπωμένη προηγουμένη τοῦ ἐγκλιτικοῦ.

συνθέσει

67) συνεπεία (sic).

68) τόνου, δηλονότι ἐπὶ τὴν λήγουσαν, ὡς ἐπὶ τοῦ πολλάκις,
 ἢ ἰαμβικῆ ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ μεταμέλει.

πέμπουσι τὸν τόνον τῇ προηγουμένῃ λέξει, οἷον ἀτρείδης φησι (sic), πολλάκις σφείας. εἰ δὲ μὴ ὡσεὶ δισύλλαβα, ἀλλὰ μονοσύλλαβα, τῷ νῷ μόνῳ γίνεται ἡ ἔγκλισις, μεταμέλει μοι, πολλάκις τις, ἀτρείδης τε. ταῦτα γὰρ οὔτε τὸν ἴδιον τόνον δύνανται⁵ φυλάττειν, οὔτε ἀναπέμπουσιν αὐτὸν τῇ προηγουμένῃ λέξει.

Γίνωσκε δὲ, ὅτι οὐδὲν προτακτικὸν ἐγκλίνεσθαι δύναται· τινὲ (sic) γὰρ παραπέμπουσι τὸν ἴδιον τόνον, ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἔχοντα προηγουμένην¹⁰ στιγμὴν· πῶς γὰρ διαζεύξεως προηγουμένης ἐγκλισις γένηται; καὶ τούτου χάριν τὰ ἄρθρα οὐκ ἐγκλίνονται, οὐδὲ τὰ βαρυνόμενα αὐτὰ καθ' αὐτὰ ἐν τῇ συντάξει δύνανται ἐγκλίνεσθαι. τὰ γὰρ ἐγκλινόμενα κατὰ τὴν εὐθεΐαν καὶ κατὰ τὰς ἄλλας¹⁵ πτώσεις ἐγκλίνεσθαι δύναται. ὅτι τὰ μὴ ὀξύνομενα ῥήματα οὐκ ἐγκλίνονται, καὶ ὅτι τὰ ἐγκλινόμενα κατὰ τὸν ἐνεστώτα οὐ πάντως κατὰ τὰ λοιπὰ ἐγκλίνονται.

*Ἐτι περὶ τῶν ἐγκλινομένων. 20

Πᾶν ἐγκλινόμενον μόριον ἢ ὀξύνεται ἢ περισπᾶται, οὐδὲν δὲ βαρύνεται. ὅκτω δὲ ὄντων τῶν μερῶν τοῦ λόγου, τὰ πέντε ἐγκλίνονται, ὄνομα, ῥῆμα, ἀντωνυμία, ἐπίρρημα, σύνδεσμος. πάλιν τῶν ἐγκλινομένων τὰ μὲν χάριν κόσμου ἐγκλίνον-²⁵ται, ὡς τὰ ῥήματα καὶ οἱ σύνδεσμοι, τὰ δὲ σημασίας, ὡς τὰ λοιπὰ. ἐν μὲν οὖν ὀνόμασι τὸ τίς μόνον ἐγκλίνεται, καὶ αἱ τούτου πτώσεις, καὶ οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὸ οὐδέτερον, ἀνθρωπός τις, ἡκουσά

τινος, ἔδωκά τινι, ἐδίδαξά τινα, καὶ ἐπὶ τῶν λοι-
 πῶν ὡσαύτως. καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα τούτοις, τοῦ
 καὶ τῷ, ἤκουσά του, ἔδωκά τῷ. ταῦτα δὲ ἐγκλι-
 νόμενα, ὡς πρόκειται, ἀοριστεύει ⁶⁹⁾. Τὸν δὲ κα-
 5 τὰ φύσιν τόνον ἔχοντα πνευματικὰ ⁷⁰⁾ γίνονται,
 τίς, τίνος, τίνι, τίνα. ἐν δὲ ῥήμασιν ἐγκλίνεται
 τὸ φημί καὶ εἰμί. πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι, τόσον
 ἐγὼ φημι. τούτου τὸ δεύτερον φηῖς ἀνέγκλιτον. τὸ
 δὲ τρίτον ἐγκλίνεται, τί φησιν οὗτος; ἔσθ' ὅτε
 10 καὶ τὰ πληθυντικὰ ἐγκλίνεται. ἔτι καὶ τὸ εἰμί,
 διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι. τὸ δὲ εἰ ἀνέγκλιτον. τὸ
 δὲ ἔστιν ἐγκλίνεται, αἵματος ἔστιν ἀγαθοῦ. τοῦ-
 το δὲ τὸ ἔστιν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λόγων βαρύν-
 νεται, ἔστι πόλις ἐφύρη, καὶ μετὰ τῆς οὐ ἀπο-
 15 φάσεως, οὐκ ἔστιν ἀγαθόν. καὶ μετὰ τοῦ καὶ καὶ
 ὡς παραξύνεται, καὶ ἔστιν ἰδεῖν, ὡς ἔστιν εἰπεῖν.
 ὁμοίως καὶ τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ ἐγκλίνο-
 νται. καὶ ἐσθὶ δεύτερον ἐνικὸν ἐγκλίνεται, ἐσσε
 γεραιέ.

20 Τῶν δὲ ἀντωνυμιῶν αἱ μὲν κτητικαὶ οὐδέ-
 ποτε ἐγκλίνονται, ἀλλ' οὐδὲ αἱ εὐθεῖαι τῶν προ-
 τοτύπων. αἱ δὲ τῶν παραγῶγων πτώσεις χωρὶς
 τῆς κλητικῆς ἐγκλίνονται, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ καὶ
 αἰτιατικὴ. ἀλλ' αἱ μὲν τοῦ πρωτοτύπου προσώ-
 25 που ἐγκλινόμεναι καὶ τὸ κατ' ἀρχὴν ἔ ἀποβάλ-
 λουσιν, ἤκουσάς μου, ἔδωκάς μοι, ἐδίδαξάς με.

69) ἀόριστα εἰσι.

70) πνευματικὰ pro πνευματικῶν.

αἱ δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου μονο-
σύλλαβοι οὔσαι οὐδεμίαν στοιχείου ἀποβολὴν
ποιοῦσιν, ἤκουσά σου, ἔδωκά σοι, ἐδίδαξά σε,
καὶ οἱ ἐπευχόμενος, καὶ ἑ νέον πόλεσιν, καὶ μιν
φωνήσας.

5

Αἱ δὲ αἰκαὶ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ $\bar{\alpha}$ καὶ $\bar{\beta}$ προσ-
ώπου οὐδέποτε ἐγκλίνονται διὰ τὴν βραχεῖαν τά-
σιν, νῶϊν, σφῶϊν· περισπῶνται γάρ. αἱ δὲ τοῦ
τρίτου ὀξυνόμεναι ἐγκλίνονται, τίς τ' ἄρ σφῶε
θεῶν, καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν. καὶ τὰ πληθυντικά¹⁰
τοῦ τε πρώτου προσώπου καὶ δευτέρου, ἡμῶν, ὑμῶν,
ἡμῖν, ὑμῖν, ἡμᾶς, ὑμᾶς, τετραάχρονοι οὔσαι, ἐπει-
δὴν ἰγκλίνονται, τὴν πρώτην συλλαβὴν ὀξύνουσιν,
ἤκουσεν ἡμῶν, ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν
οὕτως. ἀδύνατον γὰρ ὑπερβῆναι τοὺς τέσσαρας¹⁵
χρόνους τὴν ὀξεῖαν. καὶ αἱ τοῦ τρίτου προσώπου
πληθυντικά ὀξυνόμεναι ἐγκλίνονται, καὶ σφῶν,
καὶ σφιν, καὶ σφας. καὶ εὐλογόν τε οἶμαι λέγειν,
ὅτι μετὰ τὴν ἐγκλισιν τὸ πάθος ἐπηκολούθησεν,
ἵνα μὴ βαρῦτονοι οὔσαι ἐγκλίνονται. Τῶν καλου-²⁰
μένων μονοπροσώπων μόνη ἡ αἰτιατικὴ ἔλαβεν
αὐτόν. ἐγκλίνεται δὲ αἰεὶ καὶ ἡ μιν, καὶ μιν φω-
νήσας, καὶ ἡ ἔθεν παράλογος· διότι παράγωγος
καὶ βαρῦτονος. αἱ μὲν οὖν ἐγκλιόμεναι τῶν ἀν-
τωνυμιῶν αὐταὶ εἰσὶν, αἰτινες ὀρθοτονοῦμεναι²⁵
μὲν ἀντιδιαστολὴν ἔχουσιν ἑτέρου προσώπου, ἐμοῦ
ἤκουσας, οὐκ ἄλλῳ (sic), ἐμοὶ ἔδωκας, οὐκ ἄλλῳ,
ἐμὲ ἐδίδαξας, οὐκ ἄλλον. ἐγκλιόμεναι δὲ ἀπό-
λυτα πρόσωπα δηλοῦσιν, ἤκουσά σου, ἔδωκά σοι.
καὶ ἡ μὲν γενικωτάτη αἰτία τῆς ὀρθῆς τάσεως ἡ³⁰

ἀντιδιαστολῇ τοῦ προσώπου. αὕτη δὲ διαιρεῖται εἰς πλείονα εἶδη. αἶ τε γὰρ διεξενγμέναι ὀρθοτονοῦνται, καὶ ἐμοὶ καὶ ἀπολλωνίῳ, ἢ ἐμοὶ ἢ ἀπολλωνίῳ, καὶ μετὰ τοῦ ἔνεκα συνδέσμου, ἔνεκα σοῦ, ἔνεκα ἑμοῦ· καὶ αἱ μετὰ προθέσεως δὲ αἰεὶ ὀρθοτονοῦνται, διὰ σέ, περὶ σοῦ, κατ' ἐμέ, ἐπὶ σοί.

Λί μετὰ τῆς ἐπιταγματικῆς ἀντωνυμίας τῆς αὐτὸς αἰεὶ ὀρθοτονοῦνται, αὐτὸν ἐμέ, αὐτῷ ἐμοί. ὑπεξαιρείσθωσαν δὲ αἱ παρὰ τοῖς ποιηταῖς μετὰ 10 τῆς ἐπιταγματικῆς παραλόγως ἐγκλινόμεναι, ἀλλὰ οἱ αὐτῷ ζεὺς ὀλέσειε βίην, καὶ εὐρύαλος δὲ (sic) αὐτόν. καὶ τινες ἄλλοι μετὰ προθέσεων ἢ συνδέσμων ἐνεγκλίθησαν παραλόγως. αἱ κατ' ἀρχὴν τιθέμεναι, κὰν μὴ ἔχωσιν ἀντιδιαστολὴν, διὰ τῶν 15 ἀρκτικῶν τόπων, ὀρθοτονοῦνται, ἐμέ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν.

Ἐν δὲ τοῖς ἐπιρρήμασιν ἐγκλίνεται τὰ ὑποκείμενα, πῶς, πῆ, ποῦ, ποτέ, ποθεν, ποθί. εἰ μὲν ὀρθοτονοῦνται βαρυνόμενα, πνευματικά ἐστίν· 20 εἰ δὲ ἐγκλίνοντο, ἀόριστα. καὶ τὰ ὑποδείγματα δῆλα, πῶς ἦλθεν, ἦλθέ πως, πῆ ἦλθες, ἦλθές πη, πότε γράφεις, γράφεις ποτε 71), πόθεν ἦλθες, ἦλθές ποθεν, πόθι τοι πτόλις. ταῦτα πνευματικὰ ὄντα βαρύνεται, ἀόριστα δὲ ὀξύνεται, καὶ ἐν τῇ 25 συντάξει ὑποτασσόμενα ἐγκλίνονται, ἦλθέ ποθι, αἰκέ ποθι ζεὺς, καὶ ποτέ τις εἶπησι.

Ἐν δὲ συνδέσμοις οἱ ἐγκλινόμενοί εἰσιν οἶδε, τέ, καίπερ, γε, τοι, θην, κεν. Τὰ μὲν οὖν ἐγ-

71) γράφεις ποτέ.

κλινόμενα μόρια ταῦτά ἐστιν· οὐχ ὡς ἔτυχε δὲ ἐγκλίνονται, ἀλλὰ κατὰ τινὰ παρατήρησιν τῆς πρὸ αὐτῶν λέξεως. αἱ μὲν οὖν τετράχρονοι τῶν ἐγκλιτικῶν ἐπὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν ἑαυτῶν τὴν ἐγκλισιν ἀναπέμπουσιν, ὡς μηδὲ μιᾶς δεόμενα⁵ παρατηρήσεως τῆς πρὸ αὐτῶν λέξεως, ἤκουσαν ἡμῶν, ἔδωκαν ἡμῖν. αἱ δὲ λοιπαὶ τὴν πρὸ αὐτῶν ἐγείρουσι βαρεῖαν. οὐκ ἐπὶ πάσης συλλαβῆς ταύτην ἐγείρειν δύνανται· οὐ γὰρ, εἰ σπονδειακὴ ἢ προκειμένη λέξις, καὶ βαρύνοιτο, ἢ βαρεῖα ταύτης¹⁰ ἐπὶ τέλει ἐγείρει· οὕτω πού δι' ἡμέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι, ἤδη τις εἶπεν, καὶ οὔτε τὴν τῶ συλλαβὴν τοῦ οὕτω ὀξύνομεν, οὔτε τὴν δὴ τοῦ ἤδη. ἀλλ' οὔτε, εἰ ἰαμβικὴ τύχοι, βαρύνεται, οἷον φίλος τις, ξένος τις· ἐπὶ γὰρ τούτων τῶ νοῖ μό-¹⁵νῳ καταλαμβάνεται ἡ ἐγκλισις· διὸ σημειοῦνται τὸ, ἐνθ' ἔσσαν πέπλοι παμπίκοιλοι (sic) ἔργα γυναικῶν.

Ἀπαραλόγως δὲ ἐγκλίθη ἡ ἀντωνυμία πυρρῶ-
χίου (sic) προκειμένου. σημειοῦνται καὶ τὰς διὰ τοῦ σφ ἀντωνυμίας· καὶ αὐταὶ γὰρ πυρρῶχίου προσ-²⁰κειμένου ἐγκλίνονται, ἵνα σφ' ἀγορὴ τε θέμιστές τε, ὅς τε σφέας εἰσαφίκηται, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὡσαύτως. εἰ μέντοι προπαροξύνοιο ἢ προκειμένη λέξις τῶν ἐγκλιτικῶν μορίων, ἐγείρει τὴν ἐν τῶ τέλει αὐτῆς βαρεῖαν, οἷον, ἀνθρωπός τις, ἐν γὰρ²⁵ τῇ αν συλλαβῇ καὶ τῇ πος ὀξεῖα τίθεται, ἤκουσέ μου, ἀνθρωποὶ εἶσι, κάκιστοὶ εἶσιν. εἶπομεν γὰρ, ὡς ἐπιρρήμασι μόνοις καὶ ἐν εὐκτικοῖς ἢ αι καὶ ἢ οι μακραὶ εἶσιν· ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς οὐκ ἔτι μακραὶ εἶσιν.

Ὁμοίως εἰ περισπᾶται ἡ προκειμένη λέξις, ἐγκλιτικῷ ἐπιφερομένου ἐγείρει τὴν μετὰ τὴν περισπωμένην βαρεῖαν, οἷον οἶκος τις, σκυῶλον τε, κνήμῳν τε, κᾶν παροξύνοιτο τροχαικὴ οὔσα, ἄλ-
5 λός τις, ἔστι τις, ἐνθάποτε.

Ἔτι καὶ αἱ ὀξύνομεναι λέξεις, βαρυνόμεναι δὲ διὰ τὴν συνέπειαν, ἐγκλιτικῷ ἐπιφερομένου τὴν βαρεῖαν ἐγείρουσιν, αὐτὸς, αὐτὸς μοι. εἰ δὲ περισπῶτο ἡ λέξις, φυλάττεται ἡ περισπωμένη, πῶ,
10 πόποτε, πῶ ποτε, πῆ με φέρεις. Ἐὰν οὖν συμβῇ πλείονα ἐφεξῆς ἐγκλιτικὰ εἶναι, πολλαὶ ἔπονται αἱ παράλληλοι ὀξεῖαι, ὡς παρ' Ὀμήρῳ, ἢ νυ σε ποῦ δῖος ἴσχει ἀκήριον. τρεῖς γάρ εἰσιν ἐφεξῆς αἱ ὀξεῖαι. δυνατὸν δὲ καὶ πλείους ἐπινοῆσαι, οἷον εἰ-
15 πέρ τις σ' ἔμοι φησί ποτε. τὸ γὰρ εἰ ὀξύνεται διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ περ ἐγκλιτικῷ· τὸ δὲ περ διὰ τοῦ τίς· τὸ δὲ τίς διὰ τὸ σέ, τὸ δὲ σέ διὰ τὸ μοι, τὸ δὲ μοι διὰ τὸ φησί, τὸ δὲ φησί διὰ τὸ ποτέ. ὥστε ἐφεξῆς εἶναι ὀξεῖας, εἰ καὶ σπά-
20 ριον τὸ τοιοῦτον διὰ τὴν τοῦ πνεύματος συνέχειαν δεομένην ἀναπαύσεως. αἱ 72) δὲ παραλλήλων ὄντων ἐγκλιτικῶν, ἐν τῷ μεταξὺ περισπωμένων, ὡς ἐπὶ τοῦ ποῦ, πῆ, πῶς, καὶ μετὰ τοῦτο ἐπιφέρουσι τὸ ἕτερον ἐγκλιτικόν· τοῦτο τὸ περισπώ-
25 μενον ὅτε περισπᾶται διὰ τοῦ ἐγκλίῃναι τὸν ἴδιον τόνον· ἐπεὶ μὴ πέφυκεν ἡ περισπωμένη κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος συστολῆς μὴ παρακολουθούσης εἰς ὀξεῖαν μετατίθεσθαι, οἷον οὔπω ἐστ' ἀγέλας, ἐν

72) εἰ προ αἱ.

γὰρ τῆ̄ οῡ διφθόγγῳ μόνῃ ἢ ὀξεΐα, εἶπου τίς σφιν εἶπεν ἐν τῷ ἦ, καὶ ἐν τῷ τίς ἢ ὀξεΐα, ἄνθρωπόν τινά που φησὶ μελωδεῖν, πάλιν ἐν τῆ̄ πον̄ συλλαβῆ̄, καὶ τῆ̄ ᾠ̄ ἢ ὀξεΐα τίθεται. κάκεινο δὲ παραφυλακτέον, ὅτι τῶν ἐγκλινομένων ἢ σπονδειακῆς προηγείται λέξις ἢ τροχαϊκῆ. εἰ μὲν μονοσύλλαβον εἶη τὸ ἐπιφερόμενον ἐγκλιτικόν, ὡσπερ ἐθέμην ἐγκλίνεται, οὕτω που ἴδη τίς, οὔτε τὸ ἐγκλιτικὸν δέχεται τὸν ἴδιον τόνον. οὐδὲ ἢ βραχεΐα τῆς δευτέρας συλλαβῆς προηγουμένης ἐγείρεται λέ-10
ξεως, ἀλλὰ νοῖ̄ μόνῳ νοεῖται τὰ τῆς ἐγκλίσεως, ὡς ἔφθημεν εἰπόντες.

Εἰ μέντοι δυσύλλαβον εἶη τὸ ἐγκλιτικόν μόριον, τότε ἴδιον δέχεται τόνον, οὔτε δυνάμει οὔτε ἐνεργείᾳ ἐγκλινόμενον, οἷον ἤδη φαμέν· ὀξύ-15
νομεν γὰρ τὸ φαμέν· φίλοι εἰσιν, ὁμοίως καὶ τὸ εἰσιν ὀξύνομεν. οὕτω ποτέ, καὶ τὸ ποτέ ὀξύνομεν. καὶ τοῦτο εἰκότως· οὔτε γὰρ τῆς προηγουμένης λέξεως τὴν ἐπὶ τέλει βαρεΐαν ἐγείρει δυνατόν, οὔτε τὴν ἐγκλισιν νοεῖσθαι κατὰ τὴν πρώτην συ-20
λαβὴν τῶν σπονδείων ἢ τῶν πυρόνυχίων· οὐδὲ γὰρ ποτε τετάρτῃ ἀπὸ τέλους ἢ ὀξεΐα πίπτει.

Τὸ ἔστιν ἠνίκα ἀρχὴ λόγου ἢ ὅτε ὑποτάττηται τῆ̄ οῡ ἀποφάσει, ἢ τῷ̄ καῑ συνδέσμῳ, ἢ τῷ̄ ὡς ἐπιρρήματι, τηρικαῦτα τὴν ὀξεΐαν ἔχει ἐπὶ τῷ̄25
ε̄, ἔστι πόλις ἐφύρη. εἰάν δὲ ὑποτάττηται ὀξύτόνω λέξει, ἢ περισπωμένῃ, ἢ τροχαίῳ μὴ παροξύτόνω, ἀλλὰ προπερισπωμένῳ, τηρικαῦτα ἐγκλίνεται, οἷον ἀγαθός ἐστι, κακός ἐστιν. εἰάν δὲ μὴ οὕτως ἔχη, τὴν ὀξεΐαν ἐπὶ τοῦ̄ ε̄ δέχεται. καὶ εἰάν30

πρόκειται αὐτῷ ἢ τροχαῖος παροξύτονος ἢ σπον-
 δεῖος ὁμοίως παροξύτονος, ἢ ἴαμβος πάλιν παρο-
 ξύτονος, τηρικαῦτα τὸν τόνον ἐπὶ τοῦ $\bar{\iota}$ προσδέ-
 χεται, οἷον φίλος ἐστίν, ἤρως ἐστίν, ἀγαμέμνων
 ἔστιν.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τόνου τῶν ὀνομάτων,
 ἔτι καὶ περὶ τῶν ἐγκλινομένων μορίων. ἔπειτα δὲ
 εἰπεῖν περὶ τόνου τῶν ῥημάτων, καὶ τῶν ἄλλων
 μερῶν τοῦ λόγου.

---

10 Περὶ τῶν εἰς $\bar{\omega}$ καὶ εἰς $\bar{\mu\iota}$ ῥημάτων κατὰ πᾶν
 πρόσωπον.

Βιβλίον ιε΄.

Πᾶν ῥῆμα βαρύνεται ἢ περισπᾶται, γράφω,
 τύπτω, ποιῶ, βοῶ. ὀξύνεται δὲ οὐδέποτε κατὰ
 15 τὴν κοινήν συνήθειαν, εἰ μὴ παρὰ δωριεῦσι τὰ
 σννηρημένα ἀπαρέμματα εἰς εἰν ἀφαιρέσει τοῦ $\bar{\iota}$,
 ποιέν ἀντὶ τοῦ ποιεῖν, δεσμοφορέν ἀντὶ τοῦ δε-
 σμοφορεῖν. σεσημείωται δὲ τινὰ ῥήματα ὀξύτο-
 να, δὸς, θῆς, σχῆς, σφῆς, τὸ ἀπόλυσον, χρῆ, ἐλ-
 20 θῆ, εἰπέ, εὔρε, εἰμί, φημί, ἀπὸ τοῦ ἦμι, καὶ τὸ
 ἔσσι καὶ ἐστίν.

Εἰσὶ δὲ τινὰ ῥήματα ἀπλᾶ ὀξυνόμενα ἀπὸ
 κλίσεως τούτων, ἐστὸν, ἐστὸν, ἐστῆ, εἰσί. καὶ ἀπὸ
 τοῦ φημί, φῆς, φησί, καὶ φῆ ἐκεῖνος κατ' ἀποκο-
 25 πῆν, φατὸν, φατὸν, φαμὲν, φατέ, φασίν. καὶ τὸ
 φθῆ οὕτω ἐπικροάτησε λέγεσθαι. τὸ δὲ λάβε καὶ

ἴδε παρ' ἡμῖν μὲν βαρύνονται, παρὰ δὲ ἄττικοῖς ὀξύνεται.

Πᾶν ῥῆμα εἰς $\bar{\omega}$ μονοσύλλαβον περισπᾶται, $\zeta\bar{\omega}$, κλω, κνω, θλω, δρω, ἐὰν δρω, ἐὰν βω, ἐὰν στω. λείπεται τοίνυν διασαφηνίσαι τὴν τῶν εἰς $\bar{\omega}$ ληγόντων ἐνεστῶτων τάσιν, κατὰ τὰς ἑαυτῶν συζυγίας.

Τὰ εἰς $\bar{\beta}\omega$ λήγοντα βαρύνεται. τότε περισπᾶται, ὅτε ⁷³⁾ ἐν ταῖς δυοῖ συλλαβαῖς ἔχει τὸ β, ἢ ὄνομα προϋπάρχει, ἢ τὸ $\bar{o}$ ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ, ἢ τὸ $\bar{\omega}$ μέγα. καὶ βαρύνεται μὲν ταῦτα, λείβω, τρίβω, στείβω, φέρβω. περισπᾶται δὲ ταῦτα ὡς ἔχοντα ἐν δυοῖ συλλαβαῖς β, βαβῶ τὸ καθεύδω, βομβῶ, βιβῶ τὸ περιπατῶ. ἔτι περισπῶνται τὰ ἔχοντα προϋπάρχοντα ὀνόματα, φόβος φοβῶ, ἀσεβῆς ἀσεβῶ, εὐσεβῆς εὐσεβῶ, θόρυβος θορυβῶ, κόλυμβος κολυμβῶ, λαβὴ λαβῶ. τὰ γὰρ λάβω ὑποτακτικόν ἐστὶ τοῦ ἔλαβον.

Ἐτι περισπῶνται τὰ ἔχοντα $\bar{o}$ μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ παραληγούσῃ, σοβῶ, κολοβῶ, λωβῶ. 20

Τὰ εἰς $\bar{\pi}\omega$ λήγοντα βαρύνονται, εἰ μὴ παραλήγοντα τὸ (sic) ν ἢ τῷ ω , ἢ εἰ μὴ παρώνυμα ἔχει, ἢ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρῃ συλλαβῇ ἔχοι τὸ θ (sic), θάλπω, λάμπω, πέμπω, λείπω, μέλω, βλέπω, ἐρείπω τὸ καταβάλλω. πρόσκειται εἰ μὴ ²⁵ ἔχοι ἐν τῇ πρὸ τέλους τὸ $\bar{\nu}$ ἢ τὸ $\bar{\omega}$, διὰ τὸ γρουπῶ τὸ γουυπετῶ, καὶ κλωπῶ τὸ κλέπτω, ὅθεν καὶ κλώψ. τὸ δὲ, εἰ μὴ παρώνυμα ἔχοι, διὰ τὸ κόπος κοπῶ, ἵπος ἢ παγίς, ἰπῶ τὸ βλάπτω, λύπη

73) ὅτι pro ὅτε.

λυπῶ, τρύπη τρυπῶ, κτύπος κτυπῶ, ρύπος ρυπῶ. πρόσκειται δὲ, εἰ μὴ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρῃ συλλαβῇ ἔχει τὸ π̄, διὰ τὸ πιπῶ καὶ ὀπιπῶ, τὸ περιβλέπομαι. τὸ δὲ πίπτω βαρύνεται ἔχον τὸ τ̄.

5 Τὰ εἰς φ̄ω λήγοντα βαρύνεται, εἰ μὴ παραλήγοιτο τῶ ὀ μικρῶ ἢ τῶ ὦ μεγάλῳ, ἢ παρώνυμα εἶη, γράφω, γλύφω, νήφω. σσημεῖεται τὸ δευτῶ τὸ ζητῶ, καὶ ἀμφαφῶ. καὶ ἴσως παρώνυμα ἂν εἶη ἀπὸ τοῦ ἀφή. πρόσκειται, εἰ μὴ παρώνυμα
10 εἶη, διὰ τὸ τρυφῶ, κορυφή κορυφῶ, σοφὸς σοφῶ, ζωγράφος ζωγραφῶ, ψῆφος ψηφῶ, ἀφή ψηλαφῶ. τὸ δὲ στροφῶ καὶ ῥωφῶ ἔχουσιν ὀ καὶ ὦ.

Τὰ εἰς π̄τω βαρύνεται, εἰ μὴ προκατάρχοι ὄνομα ἢ διαστολὴ γένοιτο σημασινομένου, σκάπτω,
15 ῥίπτω. τὸ γὰρ ῥιπτῶ ἀττικὸν ποιητικόν. ἴπτω τὸ βλάπτω, θάπτω, σκώπτω, ἐνίπτω τὸ ἐπιπλήττω, τύπτω καὶ τυπτῶ ἀττικῶς, ὀπτω καὶ ὀπτῶ. εἰς ταῦτα δὲ προκατάρχεται ὄνομα, ἄβλεπτος ἄβλεπτῶ, ἀπεπτος ἀπεπτῶ, ἀλείπτης φιλοαλειπτῶ.

20 Τὰ εἰς γ̄ω δυσύλλαβα τῶ ῑ παραληγόμενα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα βαρύνεται, θήγω, λήγω, τμήγω. τὸ δὲ ἠγῶ, ἀφ' οὗ τὸ ἠγοῦμαι, περισπᾶται, ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον.

Τὰ εἰς γ̄ω ὑπερδυσύλλαβα, σύνθετα δὲ διὰ
25 τοῦ γος παρηγμένα τῶ η̄ παραληγόμενα περισπᾶται, ποδηγὸς ποδηγῶ, φορτηγὸς φορτηγῶ, στρατηγὸς στρατηγῶ, κνηγὸς κνηγῶ. τὸ δὲ ἀρήγω οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀρηγός, ἀλλ' αὐτὸ ἀπ' ἐκείνου.

τὸ δὲ κεκλήγω καὶ πεπλήγω ποιητικῶς βαρύνονται ἀπὸ τῶν παρακειμένων γεγονότα.

Τὰ εἰς γῶ ὑπερδισύλλαβα τῶ ᾠ παραληγόμενα περισπᾶται μὴ ὄντα σύνθετα παρὰ πρόθεσιν, σμαράγω, πλατάγω. τὸ δὲ ἄγω βαρύνεται 5 καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ σύνθετα, διάγω, ἀνάγω, κατάγω.

Τὰ εἰς γῶ μὴ παρώνυμα, ἢ κατὰ παραγωγὴν γινόμενα ἀπὸ βαρυτόνου βαρύνονται, ὅποτε μὴ πρὸς διαστολὴν παραλαμβάνοιτο ἢ παραλήγοι-10 το τῶ ἦ ἢ τῶ ᾠ, ψέγω, φλέγω, λέγω, εἶρω, πνίγω, ἀμέλω, ἀλέγω, ὀρέγω. πρόσκειται μὴ παρώνυμα, διὰ τὸ τρύγη τρυγῶ, στύξ στυγῶ, ἄλγος ἀλγῶ, σιγὴ σιγῶ, ρίγος ριγῶ. μὴ ἀπὸ βαρυτόνου δὲ ῥήματος παραχθέντα διὰ τὸ λεγῶ, ἀ-15 λογῶ. μὴ πρὸς ἀντιδιαστολὴν πρόσκειται διὰ τὸ ἄγω καὶ ἀγῶ τὸ καταπλήττομαι, ἐξ οὗ τὸ ἄγμαι καὶ ἄγμαι. ἢ εἰ μὴ παραλήγοιτο τῶ ᾠ ἢ τῶ ἦ, διὰ τὸ σμαραγῶ, καὶ ἡγῶ, ὅθεν τὸ ἡγοῦμαι.

Τὰ εἰς γῶ ἰαμβικά, εἰ μὲν ἔχει πρὸ τοῦ τέ-20 λους τὸ ε̄, βαρύνεται, εἰ δὲ ἄλλο τι, περισπᾶται, φλέγω, λέγω, στέγω. μογῶ δὲ καὶ στυγῶ καὶ τρυγῶ μὴ τὸ ε̄ ἔχοντα περισπῶνται.

Τὰ εἰς γῶ ἔχοντα πρὸ τοῦ γ̄ σύμφωνον βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα γένοιτο, εἶρω, στέρ-25 γω, ἀμέλω, σφίγγω. τὸ δὲ ἀλγῶ ἔχει τὸ ἄλγος, καὶ τὸ ἀργῶ τὸ ἄργος, καὶ τὸ γεωργῶ τὸ γεωργός, καὶ κακουργῶ τὸ κακοῦργος.

Τὰ εἰς γῶ δισύλλαβα παραληγόμενα φύσει μακρᾶ ὅτε ἀπὸ συμφώνου ἄρχοιτο, βαρύνεται, εἶδο

μη παρ' ὄνομα εἶη, τρώγω, φάγω, τμήγω, λήγω, θήγω. τὸ μέντοι ρίγῳ ἔχει τὸ ρίγος.

Τὰ εἰς γῳ ὑπερδυσύλλαβα μὴ παρ' ὄνομα σύνθετα, εἰ μὴ παραλήγοιτο φύσει μακροῦ, βαρύνεται, σπείρω, ἀρήγω, ἐρεύνω. τὰ δὲ παιδαγωγῳ ἔχει τὸ παιδαγωγός.

Τὰ εἰς κῳ δυσύλλαβα ἔχοντα τὸ ε̄ ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ βαρύνεται, εἰ μὴ ἀρχοῖτο ἀπὸ τριῶν συμφώνων ἢ παρ' ὄνομα εἶη, ῥέγκω, δέρ-
10κω, πλέκω, τέκω, πέκω, καὶ πείκω, καὶ πέκτω, ἔλκω· τοῦτο δὲ ἀπὸ περισπωμένου τὸ ἐλκῳ· δεί-
κω τὸ δεικνύω, εἶκω. τοιαῦτα καὶ τὰ ὑπερδυσύλλαβα τῷ ε̄ παραληγόμενα, ὀλέκω, ἐρίκω, τὸ σχί-
ζω, ἐνέκω. πρόσκειται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἶη, διὰ
15τὸ ἐλκῳ ἐλκῳ ἔλκος, καὶ πελεκῳ πιλεκῶς, καὶ μὴ ἀρχοῖτο ἀπὸ τριῶν συμφώνων, διὰ τὸ σπλεκῳ τὸ συνουσιάζω.

Τὰ εἰς σκῳ (sic) δυσύλλαβα τῷ ἢ παραληγόμενα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα βαρύνεται, ἀπὸ
20δὲ ἡμιφώνου περισπῶνται. καὶ βαρύνονται μὲν ταῦτα, τήκω, θήκω, μεθ' ὧν καὶ τὸ εἶκω· περι-
σπᾶται δὲ ταῦτα, ληκῳ, φρηκῳ.

Τὰ εἰς κῳ, εἰ μὴ τῷ σ̄ παραλήγοιτο ἢ τῷ ἦ, περὶ ὧν προεῖρηται, πάντως περισπᾶται, κα-
25κῳ, ἀρκῳ, ναρκῳ, σαρκῳ, σαλκῳ, δοκῳ. τὸ δὲ δίωκω καὶ ἦκω βαρύνεται. τὸ δὲ ἀλκῳ, σφηκῳ, περισπᾶται.

Τὰ διὰ τοῦ σκῳ βαρύνεται, εἰ μὴ κατάρχοιτο ὄνομα, τιτρώσκω, γινώσκω, βιβρώσκω, ἀρέ-
30σκω, ἐπιφλοίσκω, κικλήσκω, βόσκω. τοῦτο δὲ καὶ

ἐπὶ περισπωμένου ἐγένετο, βοσκῶ βοσκήσω. τὸ μέντοι δισκῶ καὶ ἀσκῶ καὶ διασκῶ ἔχουσι τὸ δίσκος καὶ ἀσκός, καὶ τὸ βοσκῶ τὸ βοσκός, καὶ ἵπποβοσκῶ τὸ ἵπποβοσκός.

Τὰ εἰς ᾰτῶ μὴ παρ' ὄνομα γινόμενα βαρύνεται, τίκτω, πέκτω τὸ κτενίζω. τὰ δὲ περισπωμένα ἔχουσιν ὄνομα, εὐτακτος εὐτακτῶ, ἄτακτος ἀτακτῶ, ὑλακὴ ὑλακτῶ. τούτοις ἠκολούθησε καὶ τὸ ἀγανακτῶ.

Τὰ εἰς χῶ δισύλλαβα ἀπὸ συμφώνου μὴ δια¹⁰ τοῦ ἦ παραληγόμενα φύσει μακροῦ βαρύνεται. εἰ δέ τι περιεσπᾶσθη, τοῦτο ἐκ βαρυτόνου παρήχθη, ὡς ἐπὶ τοῦ τρέχω τροχῶ, ἢ παρ' ὄνομα ἐγένετο, τεῦχος τευχῶ. βαρύνεται δὲ ταῦτα, σίχω, τύχω, ψύχω, τρύχω, λείχω, γλίχω. οὐκ ἀντιπίπτει τὸ αὐχῶ¹⁵ ἀπὸ φωνήεντος γὰρ, ᾠ ἠκολούθησε τὸ καυχῶ. τὸ δὲ βληχῶ ἔχει ἦ.

Τὰ εἰς χῶ δισύλλαβα τῷ ἦ παραληγόμενα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, εἰ μὴ πεποιημένην φωνὴν σημαίνοι, νήχω, ἐξ οὗ τὸ νήχομαι, σμήχω, τρήχω²⁰ τὸ κτυπῶ, λήχω, ἀφ' οὗ τὸ ἐλαχον. τὸ δὲ βληχῶ πεποιημένην φωνὴν δηλοῖ. τὸ δὲ ἠχῶ ἀπὸ φωνήεντος ἦρξατο.

Τὰ εἰς χῶ δισύλλαβα μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ χ τὸ σ περισπᾶται, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ τέλους μὴ φύ²⁵ σει μακρὰν, ὑπεσταλιμένων τῶν ἐχόντων τὸ ε ἢ τὸ α πρὸ τέλους, λοχῶ, τριχῶ, ὄρχῶ, κιχῶ. τὸ δὲ ἰσχω ἔχει σ. καὶ τὸ σμήχω ἔχει τὴν παραλή-

γουςαν φύσει μακράν. τὸ δὲ τρέχω ἔχει ε̄, καὶ τὸ ἄρχω ᾱ.

Τὰ εἰς χ̄ω ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ ε̄ ἔχοντα βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα γένοιτο, τρέχω, 5 βρέχω, δέχω, ἔχω, σπέρχω, εὖχω, ὅθεν εὖχομαι, ἔρχω, ὅθεν ἔρχομαι, ἐλέγχω, τεύχω. τὸ δὲ τευχῶ περισπώμενον, ὅτι τεῦχος.

Τὰ εἰς χ̄ω δισύλλαβα ἔχοντα τὸ ᾱ ἐν τῇ πρὸ τέλους βαρύνεται, ἄχω ἄχομαι, μάχω μάχομαι, 10 καὶ μαχῶ περισπώμενον, ἄρχω, πάσχω, μεθ' ὧν καὶ τὸ ἴσχω. τὸ δὲ βακχῶ περισπᾶται ὡς ἔχον τὸ βάκχος.

Τὰ διὰ τοῦ ᾱχ̄ω τρισύλλαβα βαρύνεται, στενάχω, ἰάχω. ταῦτα δὲ καὶ ἀπὸ περισπωμένων, 15 ἰαχήσω, στεναχήσω.

Τὰ εἰς χ̄ω ὑπερδισύλλαβα φύσει μακρᾶ παραληγόμενα, ἢ παρ' ὄνομα ὄντα ἢ διὰ τὸ ἰάχω (sic), περισπᾶται, στοναχῶ, συμμαχῶ, γνωσιμαχῶ, ἠριοχῶ, ὀμιχῶ τὸ οὐρῶ. σεσημείωται τὸ 20 στενάχω καὶ ἰάχω. τὸ δὲ διδάχω διδάξω οὐκ ἐν χρήσει ὄν βαρύνεται.

Τὰ εἰς δ̄ω δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ἠ βαρύνεται, ἦδω ἦδομαι, κήδω κήδομαι. τὸ δὲ πηδῶ περισπᾶται.

25 Τὰ εἰς δ̄ω δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς τὸ ε̄ καταλήγουσαν περισπᾶται, ἐδῶ ἐδήσω, μεδῶ, ἐξ οὗ τὸ μεδέω. ταῦτα δὲ βαρύτερα λέγονται, ἐδω καὶ μέδω.

Πάν̄ εἰς δ̄ω λῆγον ἔχον τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν μετὰ βραχείας, οὐ βαρύνεται, ἀλλὰ περισπᾶται, ὡς ἔχει τὸ σταφιδῶ, ὀμαδῶ. τοῦτο καὶ ἀπὸ βαρυτόνου. τὸ φείδω φείδομαι, ψεύδω ψεύδομαι, ἐρείδω ἐρείδομαι, 5 παραλήγουσι διφθόγγῳ.

Τὰ εἰς δ̄ω ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ ε̄, ῶ ὑποτέτακται ἢ σύμφωνον ἢ ὑποτακτικὸν φωνῆεν, βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἶη, σπένδω, ἔρδω. τὸ δὲ κερδῶ, ὅτι κέρδος, περισπᾶται. 10

Τὰ εἰς δ̄ω παραληγόμενα τῷ ὄ περισπᾶται, σποδῶ, οἰδῶ τὸ οἰδαίνω, ἀοιδῶ.

Τὰ εἰς δ̄ω παραληγόμενα τῷ ὦ, εἰ παρ' ὄνομα εἶη, περισπᾶται, κιδαρφδῶ, κωμωδῶ, τραγωδῶ, μεθ' ὧν καὶ τὸ πηδῶ καὶ αὐδῶ. 15

Τὰ εἰς δ̄ω δισύλλαβα, εἰ ἔχοι τὸ ᾱ λῆγον ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ, περισπᾶται, φραδῶ τὸ βουλευόμεαι· εἰ μέντοι εἰς σύμφωνον καταλήγοι, βαρύνεται, ἄρδω. τὸ μέντοι ἄλδω τὸ αὔξω ἀπὸ περισπωμένου τοῦ ἀλδῶ καὶ ἀλδήσω ἐγένετο. 20

Τὰ διὰ τοῦ θ̄ω ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ προκατάροχοιτο ὄνομα, ὅπερ κατὰ τροπὴν τοῦ τέλους εἰς ὦ ἐποίησε τὸ ῥῆμα, κιάθω τὸ πορεύομαι, ἀμννάθω τὸ βοηθῶ, διωκάθω τὸ διώκω. τὸ μέντοι φιλομαθῶ καὶ εὐσταθῶ περισπῶνται· παρ' ὄνομα γάρ. 25 τὸ δὲ μαθῶ μαθήσω δισύλλαβον.

Τὰ διὰ τοῦ ε̄θω βαρύνεται, σχέθω, ἔθω, ἐ-

ρείθω, ἀκυρέθω⁷⁴), φαέθω, φλεγέθω. τὸ δὲ τηλεθῶ, τὸ εἰς ὕψος θέω, περισπᾶται.

Τὰ διὰ τοῦ ἠθῶ βαρύνεται· εἰ δέ τι περισπᾶται, ἀπὸ ὀνόματος γέγονε, ἀλήθω, κνήθω, ὀπήθω, ἐξ οὗ καὶ ἔπαθον, πλήθω, πρήθω. τὸ δὲ βοηθῶ παρ' ὄνομα· ὅμοιον καὶ τὸ γηθῶ γηθήσω.

Τὰ διὰ τοῦ υῦθῶ βαρύνεται, μινύθω, φθινύθω.

Τὰ εἰς ὄθῶ κατ' ἐπιπλοκὴν συμφώνου βαρύνονται, εἰ μὴ προκατάρχοιτο ὄνομα ἢ τῷ ὀ παραλήγοιτο, αἰσθῶ τὸ ἐκπνέω, αἰσθῶ καὶ αἰσθομαι· τοῦτο δὲ ἀπὸ περισπωμένου ἐγένετο. τὸ μέντοι μισθῶ περισπᾶται, ὅτι μισθός.

Τὰ εἰς θῶ παραληγόμενα εὐ βαρύνεται, πεύ-
15θῶ, λεύθῶ, κεύθῶ.

Τὰ εἰς θῶ παραληγόμενα φύσει μακροῦ, χω-
ρίς τῶν διὰ τοῦ ἦ, εἰ μὴ ὄνομα προκατάρχοι, βαρύνεται, πείθῶ, κλώθῶ. σεσημείωται τὸ ὄθῶ. τὸ μέντοι μυθῶ καὶ ἀπειθῶ περισπῶνται, ὅτι
20μοῦθος καὶ ἀπειθεία⁷⁵).

Τὰ εἰς θῶ δυσύλλαβα, ἔχοντα τὴν πρὸ τέ-
λους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν μετὰ βραχείας
καὶ τοῦ εἰ μὴ⁷⁶), περισπᾶται, τιθῶ, ποθῶ, μα-
θῶ, ἐξ οὗ τὸ μαθήσω. τὸ μέντοι σχέθῶ βαρύν-
25τονον ἔχον τὸ εἰ. σεσημείωται τὸ ὄθῶ τὸ φρον-
τίζω βαρυνόμενον.

74) ἀηρέθω pro ἀκυρέθω.

75) ἀπειθήε.

76) καὶ μὴ τοῦ εἰ.

Τὰ εἰς $\bar{\theta}\omega$, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν, ὑπεσταλμένης τῆς $\bar{\epsilon\rho}$, περισπᾶται, πτορθῶ, ἀνθῶ, περθῶ, ὀρθῶ. σε-
σημειῶται τὸ ἄλθω. τὸ δὲ πέρθω βαρύνεται ὡς ἔχον $\bar{\epsilon\rho}$.

5

Τὰ εἰς $\bar{\tau}\omega$ δισύλλαβα μὴ κατ' ἐπιπλοκὴν τοῦ $\bar{\sigma}$ περισπᾶται, ζητῶ, κροτῶ, πατῶ, στρατῶ τὸ στρατοπεδεύομαι, κοτῶ τὸ ὀργίζομαι, βροντῶ. τὰ μέντοι βαρύτερα σπάνια, καὶ μὴ ἐνεργητικῶς λεγόμενα, πέτω πέταμαι, λίτω λίτομαι. τὸ δὲ $\epsilon\iota\omicron$ ἀνύτω ἀπὸ τοῦ ἀνύω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ $\bar{\tau}$.

Τὰ εἰς $\bar{\zeta}\omega$ βαρύνεται, εἰ δέ τι περισπᾶται, τοῦτο βαρύτερον ὄφθῃ. εἰ δὲ μόνως περιεσπᾶσθῃ, προὔπηρξεν αὐτῷ ὄνομα, οὐ τὸ τέλος εἰς $\bar{\omega}$ τραπὲν, ἰσοσύλλαβον ῥῆμα ἀπετέλεσε. καὶ βαρύν-
15 νεται μὲν ταῦτα, βάζω, βιβάζω, λάζω τὸ λαμβάνω, στάζω, φράζω, τράζω, πιέζω. τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ περισπωμένου. τὸ δὲ τραπεζῶ περισπᾶται, ὅτι τράπεζα, ριζῶ ρίζα, ροιζῶ ροῖζος, φυζῶ φύζα.

20

Τὰ διὰ δύο $\bar{\sigma}\sigma$ βαρύνεται· εἰ δέ τι περιεσπᾶσθῃ, τοῦτο παρ' ὄνομα ἐγένετο· πάσσω, πλάσσω, πίσσω, φρίσσω, τινάσσω, ἐλίσσω. τὰ δὲ ἀπὸ ὀνομάτων περισπᾶται, θάλασσα θαλασσῶ, ἡσσαν ἡσσῶ, κρείσσων κρείσσῶ, κισσὸς κισσῶ, λύσ-
25 σα λυσῶ.

Τὰ εἰς $\bar{\sigma}\omega$ ἀπὸ ἐνεστώτος, ὁπότε μὴ ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστώτα μετήχθῃ, ποιητικῶς δὲ περισπᾶται, ἰσῶ, νοσῶ, μασσῶ.

Τὰ εἰς $\overline{\lambda\lambda\omega}$ βαρύνονται, εἰ μὴ ἀπὸ ὀνόματος εἶη, βάλλω, θάλλω, κάλλω, φάλλω, τίλλω, ποικίλλω. τὸ δὲ $\overline{\kappa\lambda\lambda\omega}$ περισπᾶται, ὅτι $\overline{\kappa\lambda\lambda\acute{o}\varsigma}$. καὶ τὸ $\overline{\mu\epsilon\tau\alpha\lambda\lambda\omega}$, ὅτι $\overline{\mu\epsilon\tau\alpha\lambda\lambda\acute{o}\varsigma}$.

5 Τὰ εἰς $\overline{\lambda\omega}$ παραληγόμενα τῇ $\overline{\sigma\upsilon}$ διφθόγγῃ σπάνιά εἰσι. βόλω, ὅθεν τὸ βούλομαι, βαρύνεται. τὸ δὲ $\overline{\sigma\upsilon\lambda\omega}$ περισπᾶται, ὅτι $\overline{\sigma\upsilon\lambda\acute{\eta}}$. καὶ τὸ $\overline{\delta\omicron\upsilon\lambda\omega}$, ὅτι $\overline{\delta\omicron\upsilon\lambda\acute{o}\varsigma}$.

Τὰ εἰς $\overline{\lambda\omega}$ δυσύλλαβα, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ τέ-
10 λους συλλαβὴν εἰς $\bar{\epsilon}$ καταλήγουσαν, βαρύνεται, ἀρ-
χόμενα ἀπὸ συμφώνου μὴ μέσου, χωρὶς εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἶη, κέλω, πέλω, θέλω. τὸ μέντοι $\overline{\epsilon\lambda\omega}$ περισπᾶται, ὅτι ἀπὸ φωνήεντος ἤρξατο. τὸ δὲ $\overline{\tau\epsilon\lambda\omega}$ ἔχει τὸ τέλος ὄνομα.

15 Τὰ εἰς $\overline{\lambda\omega}$ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν ἢ φωνήεντα λήγουσαν περισπᾶται, ὑ-
πεσταλμένων τῶν ἐχόντων τὴν $\overline{\sigma\upsilon}$ δίφθογγον ἢ τὸ $\bar{\epsilon}$ ἐν δυσύλλάβῳ, καλῶ, χαλῶ, ζηλῶ, δηλῶ, ἀν-
λῶ, πολῶ τὸ ἀναστρέφομαι, πωλῶ, ἀπειλῶ, βου-
20 κολῶ, ἀμελῶ, ὠφελῶ. σεσημείωται τὸ θέλω καὶ ὀφείλω.

Τὰ εἰς $\overline{\lambda\omega}$ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου περισπᾶ-
ται· εἰ δέ τι βεβαρυτόνηται, τοῦτο πάθος ἔχει
ἐξ ἐντελεστερου τοῦ εἰς $\bar{\omega}$ λήγοντος καθαρεύοντος·
25 ἀπλῶ, διπλῶ, τριπλῶ, πιμπλῶ, κνκλῶ, ἀντλῶ.
ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια περισπῶνται. τὸ μέντοι ὄ-
φλω βαρύνεται ἐκ τοῦ ὀφείλω, ὥσπερ καὶ τὸ κέ-
λω, κέκλω, καὶ μέλω, μέλω.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\omega}$ ἀπὸ συμφώνου ἢ συμφώνων ἀρ-

χόμενα παραληγόμενα τῷ ε̄ βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἶη, τρέμω, νέμω, καὶ νεμῶ, ὄθεν νενέμῃκα, δέμω, τέμω, γέμω, τρέμω τὸ ἤχῳ, βρέμω τὸ κτυπῳ. σεσημείωται τὸ κρεμῳ περισπῶμενον, ὁμοίως καὶ τὸ ἀτρεμῳ. τὸ δὲ ἐμῳ ἀπὸ 5 φωνήεντος ἄρχεται.

Τὰ εἰς μῳ μὴ παραληγόμενα τῷ ε̄ περισπᾶται, κομῳ, δαμῳ, γαμῳ, θυμῳ καὶ θυμοῦμαι, μιμῳ καὶ μιμοῦμαι, χραισμῳ, κοσμῳ, κοιμῳ καὶ κοιμῶμαι, οἰμῳ τὸ ὄρμῳ. 10

Τὰ εἰς νῳ δυσύλλαβα μὴ κατ' ἐπιπλοκὴν συμφώνου ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ἀμετάβολον καταλήγουσαν περισπᾶται, κερνῳ, πιλνῳ, πορνῳ, ἀρνῳ ἀρνοῦμαι.

Τὰ εἰς νῳ δυσύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους 15 συλλαβὴν εἰς δίχρονον συνεσταλμένον καταλήγουσαν, ἢ συμφώνου ἢ συμφώνων μὴ ἀντιστοίχων, περισπᾶται, χωρὶς εἰ μὴ κατ' ἐπένθεσιν εἶη τοῦ ν̄ γινόμενον, κυνῳ καὶ ἐν συνθέσει προσκυνῳ, πλανῳ, σινῳ τὸ βλάπτω. τὸ δὲ τιῳ τίνω κατ' ἐ- 20 πένθεσιν τοῦ ν̄, οὔ τὸ δίχρονον ποτὲ μὲν συστέλλει, ποτὲ δὲ ἐκτείνει. τὸ δὲ φθίνω καὶ φθάνω ἀπὸ ἀντιστοίχων ἦτοι ἰσοστοίχων. τὸ δὲ ἄνω ἀντι ἀνύω ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται.

Τὰ εἰς νῳ παραληγόμενα τῷ ε̄, εἰ προκατάρ- 25 χοι ὄνομα, ἐξ οὔ γέγονε, φρενὸς φρενῳ, ἐνὸς ἐνῳ, ξένος ξενῳ, ἀσθενῆς ἀσθενῳ, σθένος σθενῳ, στενὸς στενῳ. τὸ γὰρ τένω οὐκ ἔχει ὄνομα οὔτε τὸ μένω.

Τὰ εἰς $\bar{\nu}\omega$ παραληγόμενα τῷ $\bar{\sigma}$ περισπᾶται, φθορῶ, δονῶ, πονῶ, κλονῶ, ὄνῶ τὸ ὠφελῶ, φρονῶ, δουλῶ.

Τὰ εἰς $\bar{\nu}\omega$ παραληγόμενα φύσει μακροῦ φωνήεντι, ὅποτε μὲν⁷⁷⁾ εἶη κατ' αἰολίδα διάλεκτον, περισπᾶται, σκηῶ, θρηῶ, σφηῶ, φωνῶ, ὠνῶ καὶ ὠνοῦμαι, κοινωνῶ. τὸ πάνω βαρύνεται ὡς ἴδιον αἰολικόν.

Τὰ εἰς $\bar{\nu}\omega$ δυσύλλαβα παραληγόμενα τῇ εἰσοδιφθόγγῳ βαρύνεται, εἰ παρ' ὄνομα εἶη, τείνω, γείνω, κτείνω. τὸ δεινῶ περισπᾶται, ὅτι δεινός, καὶ τὸ πεινῶ, ὅτι πείνα.

Τὰ εἰς $\bar{\nu}\omega$ δυσύλλαβα παραληγόμενα ἰ ἐκτεταμένῳ βαρύνεται, εἰ μὴ κατάρχοιτο ὄνομα, κρίνῶ, πίνω, κλίνω, σίνω. τὸ δὲ ρινῶ παρὰ τὴν ῥίνην. τούτοις ὅμοιον καὶ τὸ κοινῶ.

Τὰ εἰς $\bar{\nu}\omega$ παραληγόμενα $\bar{\upsilon}$ μακροῦ βαρύνεται, εἰ μὴ προκατάρχοι ὄνομα, δύνω, θύνω, πλύνω, φύνω, μηκύνω, πλατύνω, ταχύνω. σεσημομείωται τὸ ὑνῶ περισπώμενον. τὸ δὲ ξυνῶ ἔχει τὸ ξυνός. καὶ τὸ ὀδυνῶ ἔχει τὸ ὀδύνη, καὶ τὸ $\bar{\upsilon}$ βραχύ.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\alpha}\iota\nu\omega$ βαρύνεται· ἃ δὲ περισπῶνται, ὀλίγα εἰσὶ, καὶ παρ' ὄνομα γηγόνασι, φαίνω 25 φαίνομαι, μαίνω μαίνομαι, ραίνω, μιαίνω. τὸ μέντοι αἰνῶ περισπώμενον ἔχει τὸ αἶνος, ὡς περ καὶ τὸ κελαινῶ τὸ κελαινός, καὶ τὸ τριαινῶ τὸ τρίαινα.

77) μὴ προ μὲν.

Τὰ εἰς $\bar{\nu\omega}$ παραληγόμενα διφθόγγῳ, μὴ τῇ $\bar{\alpha\iota}$ ἢ $\bar{\epsilon\iota}$, περισπᾶται, ἐρευνῶ, θοινῶ, χαννῶ, κοινῶ, οἰνῶ, χωρὶς τοῦ ἐλαύνῳ.

Τὰ εἰς $\bar{\nu\omega}$ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῇ $\bar{\epsilon\iota}$ διφθόγγῳ ἢ μακρῶ τῷ $\bar{\iota}$ βαρύνεται, εἴνω,⁵ ὀρίνω⁷⁸). τὸ δὲ χαλινῶ περισπᾶται, ὅτι ἔχει τὸ χαλινός, ὡσπερ καὶ τὸ ταπεινῶ τὸ ταπεινός.

Τὰ εἰς $\bar{\nu\omega}$ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου περισπᾶται, ὑπνῶ, πυκνῶ, ἰκνῶ καὶ ἰκνοῦμαι, τεχνῶ τεχνῶμαι, σκιδνῶ, ἰδνῶ. σεσημείωται τὸ δάκνω¹⁰ βαρύτερον, ὅπερ ἀπὸ τοῦ δαγκάνῳ γέγονε κατὰ συγκοπήν. τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ $\bar{\nu}$ τὸ $\bar{\mu}$ βαρύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχοιτο, ἢ ὄνομα προκατάρχοι, μίμνω, κάμνω, τέμνω. τὸ δὲ κριμνῶ περισπᾶται, ὅτι ἀπὸ δύο συμφώνων¹⁵ ἤρξατο.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\alpha\omega}$ ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, ὁπότε παρῆκται ἀπὸ ῥήματος. αὐτὴ δὲ ἢ διὰ τοῦ $\bar{\alpha\omega}$ παραγωγῆ οὐκ ἔχει κατάρχον τὸ $\bar{\iota}$ ἐκτεταμένον διὰ τὸ ἴσχω, ἢ τὴν $\bar{\epsilon\iota}$ διφθόγγον διὰ τὸ δει-²⁰κω τὸ δεικνύω, καὶ δικάνω. βαρύνεται δὲ ταῦτα, λείπω λιμπάνω, λήβω λαμβάνω, μήθω μανθάνω, δήκω δαγκάνω, φεύγω φυγγάνω, οἶδω οἰδάνω. περισπῶνται δὲ τὰ διπλασιασμὸν πάσχοντα, γαγγανῶ τὸ ταράσσω, ἢ ὁπότε ἀπὸ ὀνόματος ἐγένετο,²⁵ κυρκάνη κυρκανῶ τὸ θορυβῶ, δαπάνη δαπανῶ,

78) εἴνω, οἰδίνω, ὀρίνω.

μηχανή μηχανῶ, στέφανος στεφανῶ, λίβανος λιβανῶ, μέλανος μελανῶ. τούτοις ὅμοιον καὶ τὸ παμφανῶ.

Τὰ εἰς ῥω παραληγόμενα φωνήεντι ᾠ ἢ ἡ ἢ ἡ δῶ περισπᾶται, κηρῶ, πληρῶ, γηρῶ, τηρῶ, ὠρῶ τὸ φυλάττω, τιμωρῶ. σεσημειῶται τὸ ἄρω βαρύτονον, τὸ ἀρμόζω, ἢ τὸ λαμβάνω καὶ ἀποφέρομαι.

Τὰ εἰς ῥω παραληγόμενα τῷ ε̄ καὶ βαρύνε-
10ται καὶ περισπᾶται. καὶ περισπᾶται μὲν, ὅποτε ἔχει πλησιάζον ψιλὸν τὸ ε̄, κερῶ τὸ κερῶ, περῶ, πτερῶ, στερῶ· μὴ οὕτως δὲ ἔχοντα, βαρύνεται, δέρω, φέρω. τὸ ἐρῶ περισπᾶται ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον.

15 Τὰ εἰς ῥω, μὴ ὄντος πρὸ τοῦ ρ συμφώνου, εἰ παραλήγοιτο τῷ ὀ μόνῳ ἢ μεθ' ἑτέρου φωνήεντος, περισπᾶται, ἀγορῶ, ἀφορῶ, εὐπορῶ, ἄπορῶ, καρποφορῶ, ἱστορῶ, ἐπικουρῶ, ἀμοιρῶ.

20 Τὰ διὰ τοῦ αἰρω βαρύνεται, χωρὶς εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἶη, μαρμαίρω, καρκαίρω, σπαίρω καὶ ἀσπαίρω, αἴρω τὸ κουφίζω, ἐξ οὗ τὸ ἐπαίρω. τὸ δὲ σφαιρῶ ἔχει τὸ σφαῖρα, καὶ ἑταιρῶ τὸ ἑταῖρος.

25 Τὰ διὰ τοῦ εἰρω βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἶη, μείρω τὸ μερίζω, τείρω, φθείρω, εἴρω, σπείρω, κείρω, ἐγείρω, οἰκτείρω. τὸ δὲ πειρῶ, ὅτι πείρα, καὶ τὸ χειρῶ, ὅτι χεῖρ.

Τὰ διὰ τοῦ ὑρω ἐκτεταμένον τὸ ὕ ἔχοντα

βαρύνεται, σφύρω, πτύρω, φύρω, καὶ φρυῶ περι-
ρισπώμενον, μορμύρω, πλημμύρω, ὀδύρω, ἐξ οὗ
τὸ ὀδύρομαι, ὀλοφύρω, ἐξ οὗ τὸ ὀλοφύρομαι.
τὰ μέντοι ἔχοντα συνεσταλμένον τὸ $\bar{u}$ περισπᾶ-
ται, μαρτυρῶ, ἀργυρῶ, πυρῶ, ξυρῶ, κυρῶ τὸς
τυγχάνω, οὗ τὸ $\bar{u}$ ἐκτέταται.

Τὰ εἰς $\bar{r\omega}$ παραληγόμενα διφθόγγῳ τῇ διὰ
τοῦ $\bar{u}$ περισπᾶται, ἀμαυρῶ, εὐρῶ, ἐπικουρῶ, οἰ-
κουρῶ.

Τὰ εἰς $\bar{r\omega}$ ἔχοντα ἐπιπλοκὴν συμφώνου, ὅ-10
πότε μὴ συγκοπὴν ἐμφαίνοι, περισπᾶται, μετρῶ,
γεωμετρῶ, ἰδρῶ, κοπρῶ, πιμπρῶ, ποδαιρῶ (sic)⁷⁹,
λυτρῶ, ἐξ οὗ τὸ λυτροῦμαι. τὸ δὲ ἔγρω κατὰ
συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ ἐγείρω.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{ai\omega}$ βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη ἀπὸ 15
ὀνόματος, ραίω τὸ φθείρω, πταίω, ναίω, παίω,
δαίω, παλαίω, κλαίω, λιλαίω, ὅθεν τὸ λιλαίομαι.
τὸ δὲ ἐδραιῶ ἔχει τὸ ἐδραῖος, καὶ τὸ δικαίω τὸ
δίκαιον (sic), καὶ βεβαιῶ τὸ βεβαιος, καὶ τὸ παλαιῶ
τὸ παλαιός, καὶ περαιῶ τὸ πέρας, καὶ μαιῶ τὸ το
ζητῶ τὸ μαία, καὶ ματαιῶ τὸ μάταιος.

Τὰ εἰς $\bar{\omega}$ καθαρὰ παραληγόμενα τῇ διὰ $\bar{u}$
διφθόγγῳ βαρύνεται, ψαύω, θαύω, ἀπολαύω,
σαύω, τὸ βοῶ, δεύω, τοξεύω, ἰξεύω, λιτανεύω.

Τὰ εἰς $\bar{\omega}$ καθαρὸν παραληγόμενα τῷ $\bar{a}$ βα-25
ρύνεται, ὅποτε πλησιάζουσι τοῖς διὰ τοῦ $\bar{ai\omega}$,
χραύω χράω, φαύω φάω. περισπῶνται δὲ μὴ οὗ-

79) ποδαγρῶ.

τως ἔχοντα, δαῶ δαήσω, σαῶ σαήσω, ἀλαῶ. τὸ δὲ βοάω καὶ γελάω καὶ πεινάω βαρύνεται, καὶ τὰλλα ὡς ἐντέλειαι τῶν περισπωμένων.

Τὰ εἰς ᾠ καθαρὸν παραληγόμενα ε βαρύνε-
5ται, χωρὶς εἰ μὴ προκατάρχοιτο ὄνομα, ἢ ἀπὸ
βαρυτόνου μετασταίῃ εἰς βαρύτονον, δέω, ξέω,
θέω, πνέω, πλέω, ρέω, ποιέω, νοέω, τελίω. σε-
σημειῖται τὸ ἐῶ περισπώμενον. τὸ δὲ θεῶ, ὅθεν
τὸ θεῶμαι, ἔχει τὸ θέα, καὶ τὸ νεῶ τὸ νέος. καὶ
10 τὸ δεῶ δεήσω ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου δέω γέγονε.

Τὰ εἰς ᾠ καθαρὸν παραληγόμενα τῆ εἰ δι-
φθόγγῳ βαρύνεται, εἰ μὴ ὄνομα ἔχοι, σείω, βρω-
σεῖω, ὄψειω, κιχείω, τελείω. τὸ μίντοι μειῶ ἔ-
χει τὸ μείος, καὶ τὸ τελειῶ τὸ τέλειος, καὶ τὸ
15 ἀρειῶ τὸ ἀρείων, καὶ τὸ ἀχρειῶ τὸ ἀχρεῖος.

Τὰ εἰς ᾠ καθαρὸν ὑπερδισύλλαβα παραληγόμε-
20 να ι βραχεῖ περισπᾶται, μειδιῶ, κοπιῶ, ἀξιῶ,
ἐρυθριῶ, ἀγωνιῶ. τὸ δὲ ἐσθίω καὶ ἀίω βαρύνον-
ται. τὸ δὲ διδίω καὶ κικίω δεδιπλασίσται ἀπὸ
τοῦ δίω καὶ κίω. τὸ δὲ μαστίω ἀπὸ τοῦ μαστί-
ζω. σπάνια δὲ εἰσι τὰ δισύλλαβα κατὰ συστολὴν
του ἰ, ὡς καὶ τὸ δίω καὶ τὸ διῶ τὸ διώκω, ἰω
καὶ ἰῶ τὸ πορεύομαι, καὶ τίω τὸ τιμῶ. τὸ δὲ
βιῶ, οἷς, οἶ, τὸ ζῶ, βιῶ δὲ, βιάς, βιά, τὸ βιάζω.

25 Τὰ εἰς ᾠ καθαρὸν ἔχοντα ι ἐκτεταμένον βα-
ρύνεται, εἰ μὴ ὄνομα ἔχοι, ψίω τὸ ἐμβρωματίζω,
λίω, δηρίω, μητίω, κονίω, μηνίω, ὃ διαφορεῖται
κατὰ τὸν χρόνον. τὸ δὲ ἰῶ ἰῶμαι ἶος, κριῶ κριός,
ἀνιῶ ἀνία.

Τὰ εἰς ᾠ καθαρὸν παραληγόμενα τῷ ὀ μόνῳ περιπαῖται, νοῶ, βοῶ, γοῶ, θροῶ, ποῶ, μακκοῶ τὸ μωραίνω. αἱ μέντοι ἐντέλειαι τῶν περισπωμένων βαρύνονται, χρυσῶ, στεφανῶ.

Τὰ εἰς ᾠ καθαρὸν παραληγόμενα τῇ διφθόγῳ-5 γῳ⁸⁰⁾ περιπαῖται, εἰ μὴ διάστασις γένοιτο τοῦ ἰ, ποιῶ, οἰῶ τὸ μονῶ, ἀλλοιῶ τὸ τύπτω, ἀλλοίω τὸ μεταποιῶ, ἔταιροιῶ. τὸ δὲ οἶω οἶομαι, οἶω γίνεται. ὁ δὲ οἶω ἐνεστώσ τοῦ οἶσω μέλλοντος οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει. 10

Τὰ διὰ τοῦ υῶ δυσύλλαβα βαρύνεται καὶ περιπαῖται. περιπαῖται μὲν, ὅσα ἔχει ὄνομα, ἢ κατ' ἐναλλαγὴν γέγονε, θυῶ, θυῶ τὸ θυμιῶ, ὄθεν θύος, μυῶ, καὶ μύω βαρύτερον, κυῶ ἄττικόν ἐκ τοῦ κύα. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα βαρύνεται, δύω, 15 ἐξ οὗ τὸ δύνω, θύω, ἐξ οὗ τὸ θύνω, λύω, μύω, κύω, ξύω.

Ἐτι τὰ διὰ τοῦ υῶ ὑπερδυσύλλαβα βαρύνονται, εἰ μὴ ἔχει ὄνομα, ἀλύω, ἀρνύω, πληθύω, κωλύω, ζευγνύω, ὀμνύω, ὀρνύω, σβεννύω. τὸ δὲ 20 ἰχθυῶ ἔχει τὸ ἰχθύς, καὶ τὸ ἐγγυῶ τὸ ἐγγύη, καὶ τὸ βοτρυῶ τὸ βότρυς.

Τὰ εἰς ᾠ καθαρὸν παραληγόμενον τῇ υῖ βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἶη, ἀλνύω, ἀρπνύω. τὸ δὲ γυῖω περιπαῖται. 25

Τὰ εἰς ᾠ καθαρὸν παραληγόμενα τῷ ᾠ βαρύνεται, ζῶω, πλώω, σῶω, χωρὶς τοῦ κωλωῶ, ὅπερ

80) τῇ οἰ διφθόγῳ.

ἀπὸ τοῦ κολοιοῦς γέγονε, καὶ ἔχει τὸ $\bar{i}$ προσγε-
γραμμένον.

Τὰ εἰς $\bar{\xi\omega}$ καὶ $\bar{\psi\omega}$ περισπᾶται, διψῶ, γυψῶ,
κενοδοξῶ, φιλοδοξῶ, ἀδοξῶ, αἰξῶ. τὸ γὰρ αἰξῶ
καὶ ἀλέξω καὶ ἔψω ⁸¹⁾ ἀττικῶς βαρύνονται.

Περὶ τόνου τῶν μελλόντων.

Οἱ εἰς $\bar{\omega}$ μέλλοντες κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον,
εἰάν μὲν ἔχωσι πρὸ τοῦ $\bar{\omega}$ τὸ $\bar{\xi}$ ἢ τὸ $\bar{\psi}$ ἢ τὸ $\bar{\sigma}$,
βαρύνονται, λέξω, πλέξω, τύψω, γράψω, ποιήσω,
10 νοήσω. εἰάν δὲ μηδὲν ἔχωσι τούτων πρὸ τοῦ $\bar{\omega}$,
περισπᾶται, σπερῶ, φθέρῶ, πλυνῶ, κτενῶ, τιλῶ.
πρόσκειται διὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον, ἐπειδὴ τὸ
ποιήσω ποιησῶ οἱ δωριεῖς λέγουσι, καὶ τὸ λέξω
λεξῶ.

15 Τὰ εἰς $\bar{\omega}$ λήγοντα δεύτερα πρόσωπα προστα-
τικά (sic) ὁμοτονεῖ τοῖς ἰδίοις ὀριστικοῖς, νικῶ ἐγὼ,
νικῶ σὺ, κρεμῶ ἐγὼ, κρεμῶ σὺ. τὰ μέντοι τρίτα
εἰς $\bar{\tau\omega}$ εἰς $\bar{\theta\omega}$ βαρύνεται, λεγέτω, ποιείτω, τυ-
πτέσθω, λελέχθω.

20 Τὰ εἰς $\bar{\omega}$ πρῶτα (sic) πρόσωπα τῶν εὐκτικῶν
περισπῶνται μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου $\bar{i}$, βοάοι
βοῶ, τρυπάοι τρυπῶ.

Τὰ εἰς $\bar{\omega}$ ὑποτακτικὰ μονοσύλλαβα μὲν ὄντα
περισπῶνται, εἰάν δῶ, εἰάν βῶ, εἰάν στῶ, εἰάν σχῶ.
25 ὑπὲρ μίαν δὲ σύλλαβὴν βαρύνεται καὶ περισπᾶ-

81) ἔψω.

ται. καὶ περισπῶνται μὲν, ἥνικα ἔχῃσι τὴν μετο-
χὴν εἰς εἰς μετ' ὀξείας τάσεως, καὶ διὰ τοῦ ντ
κλινομένην, τυφθεῖς τυφθέντος, εἰάν τυφθῶ, τυ-
πεῖς τυπέντος, εἰάν τυπῶ, τιθεῖς τιθέντος, εἰάν
τιθῶ· ἢ ἥνικα ὧσιν ἐνεστιῶτος καὶ παρατατικοῦ⁵
τῶν συνηρημένων, εἰάν ποιῶ, εἰάν βοῶ, εἰάν χρυ-
σῶ. ἥνικα δὲ μὴ ὧσι τοιαῦτα, βαρύνονται, ἔφα-
γον, εἰάν φάγω, εἶπον, εἰάν εἶπω, τέτυφα, εἰάν τε-
τύφω, τέτυπα, εἰάν τετύπω. σεσημείωται τὸ εἰάν
εἰδῶ, οὗ ἢ μετοχῇ ὁ εἰδὼς τοῦ εἰδότητος, εἰ καὶ¹⁰
ἀπὸ τοῦ εἰδέω.

Τὰ εἰς ὦ ὑποτακτικὰ τῶν ἀορίστων παθητι-
κῶν περισπῶνται, εἰάν ληθῶ, εἰάν τυφθῶ. τότε
γὰρ τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν περισπῶν-
ται, ὅτε ἔχουσιν ἀπαρέμφατον εἰς ναι, ὡς τὸ εἰάν¹⁵
νυγῶ, νυγῆναι, ἢ μετοχῇ εἰς εἰς, ὁ νυγεῖς· καὶ
τὸ εὐκτικὸν εἰς ἦν καθαρὸν, νυγεῖην. ὁμοίως εἰάν
δαρῶ, δαρεῖην. εἰάν δὲ μὴ οὕτως ἔχει⁸²⁾, βαρύν-
νεται, εἰάν δράμω, δραμεῖν καὶ δράμοιμι, εἰάν
φύγω, φυγεῖν καὶ φύγοιμι. 20

Τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν ὀριστικῶν ὁμοτο-
νεῖ τοῖς πρώτοις, εἰάν ἰσοσυλλαβῇ, λείπω, λείπεις,
λείπει, ποιῶ, ποιεῖς, ποιεῖ. τὸ δὲ πνεῖ καὶ ρεῖ
καὶ πλεῖ οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ. οὕτω καὶ ἐπὶ μέλλον-
τος, νοήσω νοήσεις νοήσει, καὶ ἐπὶ ὑποτακτικὸν (sic),²⁵
εἰάν λέγω, εἰάν λέγης, λέγη, εἰάν βοῶ, βοᾷς, βοᾷ⁸³⁾.

82) ἔχη.

83) βοᾷς, βοᾷ.

Περὶ παντὸς ῥήματος τῶν εἰς $\overline{\mu\iota}$.

Βιβλίον ιζ'.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\iota}$ λήγοντα ὀριστικὰ ἀποστρέφονται τὴν ὀξειαν τάσιν, καὶ τὰ τρίτα ὁμοτονοῦσι τοῖς ἰδίοις πρώτοις, τίθημι, τίθης, τίθησι, δίδωμι, δίδως, δίδωσι, φημί, φῆς, φησί, εἶμι, εἰς, εἰ, ἐστί.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\iota}$ εὐκτικὰ ἀποστρέφονται τὴν ὀξειαν τάσιν, τύπτοιμι, τύποιμι, ποιοῖμι, χρυσοῖμι, βοῶμι.

Τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν εἰς $\overline{\mu\iota}$ εὐκτικῶν ὁμοτονοῦσι τοῖς ἰδίοις πρώτοις, τύπτοιμι τύπτοις τύπτοι, ποιοῖμι ποιοῖς ποιοῖ, βοῶμι βοῶς βοῶ.

Πᾶς παρακείμενος ὀριστικὸς εἰς $\overline{\alpha}$ λήγων ὑπερδισύλλαβος ἀπλοῦς προπαροξύνεται, τέτυφα, πεποίηκα. ὁμοίως καὶ ὁ ἀόριστος, ἔτυφα, ἐποίησα. τὸ δὲ ἦφα καὶ οἶδα δισύλλαβα, καὶ τὸ συνῆφα σύνθετον. τὸ δὲ ἐφοῖτα ἀπὸ τοῦ ἐφοῖτας τὸ $\overline{\alpha}$ μακρόν.

Τὰ εἰς $\overline{\theta\alpha}$ ἐν δευτέροις προσώποις ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται, λάβησθα, ἔφησθα, οἶδαςθα. τὰ μέντοι δισύλλαβα προπερισπᾶται, φῆσθα, ἦσθα.

Καὶ τὰ εἰς $\overline{\theta\alpha}$ δὲ πρῶτα πρόσωπα προπαροξύνονται, τυπτόμεθα, νικώμεθα, χρυσοῦμεθα.

Πᾶν ῥῆμα εἰς $\overline{\nu}$ μακροκατάληκτον ὑπὲρ μίαν σιλλαβὴν πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους ἔχειν⁸⁴) τὴν ὀξειαν,

84) ἔχει.

ἰνόουν, ἐδείκνυ, ἔγνω, ἐγεγράφειν, νυγείην, διδοίμην, ἐτυπέτην, ἔστων. τὸ δὲ ἐχρηῖν καὶ ἦν περισπᾶται.

Πᾶν πρόσωπον ὀριστικὸν, εἴτε ἐνικὸν, εἴτε πληθυντικὸν, ἀπλοῦν, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, προπαροξύνεται, ἔγραφον ἐγὼ καὶ ἔγραφον ἐκεῖνοι, ἔτυπον ἐγὼ καὶ ἔτυπον ἐκεῖνοι. τὸ δὲ εἶχον, ἐξ οὗ τὸ κατεῖχον, καὶ ἄλλα περισπᾶται, ὡς δισύλλαβον. τὰ γὰρ δισύλλαβα ἢ προπερισπῶνται ἢ παροξύνονται κατὰ τοὺς κανόνας· μακρᾶς γὰρ οὔσης τῆς 10 προπαραληγούσης, προπερισπῶνται, ἦλθον, εὔρον, εἶχον, εἶδον, καὶ τ' ἄλλα· βραχείας δὲ τῆς παραληγούσης, παροξύνονται, ἴδον, ἔσχον.

Τὰ εἰς ὄν προστακτικὰ τοῦ πρώτου ἀορίστου ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνονται, ἄκουσον, νόησον, φίλησον· δισύλλαβα δὲ ὄντα παροξύνονται, ἢ προπερισπῶνται κατὰ τοὺς κανόνας, νεῖμον, κρῖνον, εἶπον ἀντὶ τοῦ εἶπε, τύπον, λέξον, γράψον.

Πᾶν δεύτερον πρόσωπον εἰς σ λήγον παρῶχμημένου χρόνου ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λήγοντος ἢ εἰς ἦν ἢ εἰς α ὁμοτονεῖ τῷ πρώτῳ, ἐνύγην ἐνύγης, ἐδάρην ἐδάρης, τέτυφα τέτυφας, ἔτυψα ἔτυψας, ἔτυπον ἔτυπες. ἐτι καὶ τὰ τρίτα ὁμοτονεῖ τοῖς δευτέροις, ἔλαβες ἔλαβεν, ἔτυψας ἔτυψεν. 25

Περὶ τόνου τῶν παθητικῶν.

Τὰ εἰς μαι ὀριστικὰ προπαροξύνονται, ἢ προπερισπῶνται. τὰ μὲν οὖν βραχεία παραληγόμενα

μενα προπαροξύνονται, λέγομαι, ἴσταμαι, δίδομαι. τὰ δὲ φύσει μακρὰ, ἀπλᾶ ὄντα, προπερισπῶνται, κείμαι, εἶμαι, ποιούμαι, γελῶμαι, ὑπεσταλμένων τῶν τῆς αἰολίδος διαλέκτου, ἀκάρημαι γὰρ καὶ ἀλάλημαι, καὶ τοῦ παρακειμένου. οὗτος δὲ προπαροξύνεται, ὁμότονος ὢν τῷ ἰδίῳ ἐνεργητικῷ, νενόηκα νενόημαι, πεποίηκα πεποίημαι. τὸ δὲ κατάκειμαι καὶ κάθημαι προπαροξύνει σύνθετα ὄντα.

10 Τὰ εἰς ται τρίτα ὁμοφωνεῖ τοῖς εἰς μαι πρώτοις, τύπτομαι τύπτεται, πεποίημαι πεποίηται, ποιούμαι ποιεῖται, οἶομαι καὶ οἶμαι οἶεται.

Τὰ δευτέρα πρόσωπα τῶν εἰς μαι ἰσοσυλλαβοῦνται μὲν τοῖς πρώτοις καὶ ὁμοτονεῖ αὐτοῖς, 15 τίθεμαι τίθεσαι, δίδομαι δίδοσαι, πεποίημαι πεποίησαι. ἐνδέοντα δὲ μιᾷ συλλαβῇ, ἀπὸ μὲν προπαροξυτόνων ὄντα, προπαροξύνονται (sic)⁸⁵, τύπτομαι τύπτῃ, γράφομαι γράφῃ· ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπᾶται, βοῶμαι βοᾷ, ποιούμαι 20 ποιῇ.

Τὰ εἰς μαι ὑποτακτικὰ προπερισπῶνται μὲν ἀπὸ περισπωμένων ὄντα, εἰάν νοῶ, εἰάν νοῶμαι, εἰάν φιλῶ, εἰάν φιλῶμαι· καὶ ὅταν ὡς παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικου, εἰάν πεποιῶμαι, εἰάν 25 μεμνῶμαι. βαρύνονται δὲ ἀπὸ βαρυτόνων ὄντα, εἰάν τύπτω, εἰάν τύπτομαι, εἰάν τύπω, εἰάν τύπωμαι.

85) παροξύνονται

Ζήτησιν δὲ ἔχουσι τοῦ ἐνεστιῶτος χρόνου τοῦ ἀπὸ τῶν εἰς μι, πότε προπαροξύνονται καὶ πότε προπερισπῶνται. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι, εἰ μὲν ἔχωσι τὸ ἐνεργητικὸν ὀριστικὸν ἐν χρήσει, προπερισπῶνται, τίθημι, εἰς τὴν τιθῶμαι, ἴστημι, εἰς τὴν ἴστωμαι, δίδωμι, εἰς τὴν διδῶμαι. εἰ δὲ μὴ ἔχωσι τὸ ἐνεργητικὸν ἐν χρήσει, προπαροξύνεται, δύναμαι, εἰς τὴν δύνωμαι· τὸ γὰρ δύνημι οὐκ ἐν χρήσει ἐπίσταμαι, εἰς τὴν ἐπίστωμαι.

Τὰ δευτέρα τῶν εἰς μι προστακτικῶν βαρύνεται, 10 ὅποτε προπαροξύνονται κατὰ τὸ δεύτερον πρόσωπον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὑπάρχον, ἐτίθεσο, ἐδίδοσο, πεποίησο, ἔκεισο. τὸ δὲ ἦσο προπερισπᾶται ὡς δισύλλαβον. εἰ δὲ μακρᾶ λήγουσιν, ἀορίστου μὲν ὄντα παροξύνονται, ἐγράψω, ἐποίησω, 15 ἐγένου, ἐλάβου· παρατατικῶν δὲ ὄντα ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων βαρύνονται, ἐλεγόμην ἐλέγου. εἰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων ῥημάτων, περισπῶνται, ἐποιούμην ἐποιοῦ, ἐνικώμην ἐνικοῦ (sic).

Τῶν εἰς μι (sic)⁸⁶ εὐκτικῶν τὰ δευτέρα πρός- 20 ὡπα εἰς ο καταλήγουσι, καὶ ἢ προπαροξύνονται, ἢ προπερισπῶνται. προπερισπῶνται μὲν τὰ δισύλλαβα, σχοίμην σχοῖο, διοίμην διοῖο (sic). ἔτι καὶ ὡν τὰ ἐνεργητικὰ εἰς μι λήγουσι, νοοίμην νοοῖο, ποιοίμην ποιοῖο, διοίμην διοῖο, βοοίμην 25 βοῶο.

Ὅμοίως δὲ ἔστιν εἰπεῖν, ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς μι

86) τῶν εἰς μην.

ὀριστικὰ εἰσι καὶ ἔχουσι τὰ εὐκτικὰ μὲν ἐνεργητικὰ
 (sic) εἰς ἡν καθαρὸν, προπερισπῶνται, τίθημι,
 τιθείμην τιθείο· τιθείην γὰρ τὸ εὐκτικόν. τὸ δὲ
 δυναίμην δύναιο προπαροξύτονον διὰ τὸ μὴ ἔχειν
 5 δύνημι ἐν χρήσει, οὔτε δυνείην εὐκτικόν. προπε-
 ρισπῶνται δὲ καὶ τὰ τοῦ παρακειμένου, δεδοίμην
 δεδοίο, πεποιήμην πεποιοῖο (sic)⁸⁷). τὰ δὲ λοιπὰ
 πάντα δεύτερα πρόσωπα εἰς ὃ λήγοντα προπαρο-
 ξύνονται, τυπτοίμην τύπτοιο, λεγοίμην λέγοιο,
 10 τυψοίμην τύψοιο.

Τὰ εἰς τὸ τρίτα τῶν εὐκτικῶν ὁμοτονεῖ τοῖς
 οἰκείοις δευτέροις, νοοῖο νοοῖτο, τύπτοιο τύ-
 πτοιο.

Τὰ εἰς τὸ τρίτα τῶν ὀριστικῶν ὑπερδισύλ-
 15 λαβα ὄντα τότε προπερισπῶνται. ὅτε δὲ τὰ ἑαυ-
 τῶν δεύτερα περισπῶνται, ἐνοοῦ ἐνοεῖτο. ὅτε δὲ
 τὰ δεύτερα μὴ περισπᾶται, τὰ τρίτα προπαροξύ-
 νεται, ἐδέξω ἐδέξατο, ἐγένου ἐγένετο. ἦτο δὲ καὶ
 ἦσο τὸ ἐκαθέξου, οὐ τὸ τρίτον ἦστο, πλεονασμῶ
 20 τοῦ σ ἐκ τοῦ ἦτο, προπερισπῶνται.

Πᾶν μονοσύλλαβον προστακτικὸν μακροκατα-
 ληκτούμενον περισπᾶται, θλᾶ, κλᾶ, ζῆ, τῆ, ἀντὶ
 τοῦ δέξαι. βραχυκατάληκτον δὲ ὀξύνεται, σπέ, σπέ,
 ἐς, ἀφ' οὗ τὸ ἄφες, δός, ὄφρες, τὸ φέρε.

25 Τὰ εἰς δι προστακτικὰ βαρύνονται, τύπηθι,
 δάρηθι, τύφθηθι καὶ τύφθητι, βῆθι, στηθι, ἴ-
 σθι τὸ γίνωσκε. τὸ βαθὶ ὀξύτονον σεσημειῖται.

87) πεποιήο.

Πάν προστακτικὸν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὁμοιοκατάληκτον τῷ οἰκείῳ ὀριστικῷ καὶ ὁμότονον ἔστιν αὐτῷ, ἔτυπτε τύπτε, ἐνόει νόει, ἐβόα βόα, ἐτύπτου τύπτου. τὸ δὲ λαβοῦ καὶ πιθοῦ παρὰ ἄττικοῖς περισπᾶται. ἔτι καὶ ἐλθέ, καὶ εἶπέ, καὶ 5 εὔρέ, ὀξύνεται.

Τὰ εἰς αἰ ὑπερδισύλλαβα προστακτικὰ προπαροξύνονται, ποιῆσαι, ἄσπασαι. τὸ δὲ λούσαι καὶ δέξαι καὶ κτῆσαι βαρύνονται ὡς δισύλλαβα.

Πάν ἀπαρέμφατον ἢ εἰς ν λήγει ἢ εἰς αἰ.¹⁰ Καὶ τὰ εἰς ν μακροκατάληκτα δύο ἔχει τόνους· ἢ γὰρ βαρύνονται ἢ περισπῶνται. καὶ τὰ μὲν μονοσύλλαβα περισπῶνται, πλεῖν, ρεῖν, ξῆν, δραῖν· τὰ μέντοι ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἢ βαρύνεται ἢ περισπᾶται. βαρύνεται μὲν τὰ ἀπὸ βαρυτόνων¹⁵ χρόνων ἐνεστώτος καὶ μέλλοντος, τύπτειν, τύψειν, ποιήσω ποιήσειν. τότε δὲ περισπᾶται, ὅτε καὶ τὰ ὀριστικὰ περισπῶνται, ποιῶ ποιεῖν, τυπῶ τυπεῖν, στελῶ στελεῖν, χρυσῶ χρυσοῦν.

Τὰ δὲ εἰς ν τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἄκλιτα²⁰ περισπῶνται, ὥσπερ καὶ τὰ περισπώμενα, δραμεῖν, φαγεῖν, πιεῖν, ἐλθεῖν. τὸ δὲ πέφκειν σεσημείωται.

Τὰ δὲ εἰς αἰ λήγοντα ἀπαρέμφατα πάντα βαρύνεται, τύψαι, τυφθῆναι, τετύφθαι, τύπτεσθαι.

25

Πάν ῥῆμα ὀξύτονον ἐν τῇ συνθέσει ἀναδίδωσι τὸν τόνον. καὶ εἰ μὲν δισύλλαβον εἴη τὸ ἄπλοῦν, τὸ σύνθετον προπαροξύνεται, φημι σύμφημι, ἐστὶ σύνεστι, εὔρέ εἴφευρε, τὸ γὰρ εἴφευρε ἐκ τοῦ εὔρε βαρυτόνου ἐγένετο, εἶπέ κάτειπε. εἶδο

δὲ μονοσύλλαβον εἶη τὸ ἀπλοῦν, τὸ σύνθετον πα-
ροξύνεται, δὸς ἀπόδος, θῆς ἐπίθες. σεσημειώται
τὸ προῆς τὸ ἄφες. σῆς ἐπίσches, σπῆς ἐνίσπες,
χρη ἀπόχρη. τὸ γὰρ ἀποχρη ἀπὸ τοῦ χρη περι-
5σπωμένου ἐγένετο.

Τὰ εἰς ᾧ μονοσύλλαβα ἐπὶ ἐνεστώτος μετὰ
προθέσεως συντεθειμένα τὴν περισπωμένην φυλάτ-
τει καὶ ἐν τῇ συνθέσει, σμῶ περισμῶ, ἀθλῶ
συναθλῶ, κλῶ συγκλῶ. πρόσκειται ἐπὶ ἐνεστώτος
10διὰ τὸ σῶ παράσχω· τοῦτο γὰρ δὴ δευτέρου ἀο-
ρίστου ἐστὶ. πρόσκειται μετὰ προθέσεως διὰ τὸ
ἄζω τὸ ξηραίνω· τοῦτο γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄ στερητι-
κοῦ μορίου καὶ τοῦ ζῶ.

Πᾶν ῥῆμα ὀριστικὸν εἰς ᾧ ὑπὲρ μίαν συλλα-
15βὴν ἐν τῇ συνθέσει φυλάττει τὸν αὐτὸν τόνον,
γράφω καταγράφω, βαίνω μεταβαίνω, φιλῶ κατα-
φιλῶ, λέγω ἀλέγω. τὸ δὲ χειρογραφῶ καὶ καλα-
μογλυφῶ καὶ ἀσθενῶ καὶ εὐσεβῶ καὶ ἀπειθῶ οὐ
φυλάττουσι τὸν τόνον· οὐ γὰρ ἀπὸ ῥημάτων συν-
20ετέθησαν.

Πᾶς παρωχημένος ὀριστικὸς ἀπὸ φωνήεντος
ἀρχόμενος καὶ ἀπὸ φύσει μακρῶς τὸν αὐτὸν φυ-
λάττει τόνον καὶ ἐν τῇ συνθέσει, εἶχον κατεῖχον,
ἦσα συνῆσα, εἶπον ἐξεῖπον, εὖρον ἐξεῦρον, πλὴν
25τοῦ εἶξεν ὑπόειξεν, εἶκον ἐπίεικον. τὸ δὲ οἶδα
σύνοιδα αἰολικόν· χαίρουσι γὰρ οἱ αἰολεῖς ἀνα-
βιβάζειν τοὺς τόνους, ὡς περ ἐπὶ τοῦ ἀτρεῖς (sic)
ἀτρεως. πρόσκειται ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα διὰ
τὸ σῆς περίσches, κεῖτο κατέκειτο. πρόσκειται ἄ-
30πὸ φύσει μακρῶς διὰ τὸ ἴξε ἐφιξε. πρόσκειται
ὀριστὸν διὰ τὸ εἶπε ἐξεῖπε, εὐρέ ἐφειρε.

"Ετι πᾶσα συλλαβὴ περισπωμένη φύσει μακρά ἐστὶ, καὶ οὐ θέσει οὔτε βραχεΐα.

"Ετι πᾶσα λέξις ὀξύτονος ἐν τῇ συνεπείᾳ κοιμίζει τὴν ὀξεΐαν εἰς τὴν βαρεΐαν χωρὶς τοῦ τίς, ὅπερ φυλάττει τὴν ὀξεΐαν, καὶ χωρὶς εἰ μὴστιγ μὴ ὅ ἐπιφέροίτο, ἢ ἐγκλιτικόν ἐστὶ.

"Ετι πᾶσα λέξις μὴ περισπωμένη ἢ ὀξυνομένη βαρύνεται.

"Ετι ἡ ὀξεΐα καὶ ἡ βαρεΐα συνερχόμεναι εἰς συναίρεσιν περισπωμένην ἀποτελοῦσι, χωρὶς εἰ μὴ¹⁰ τονικὸν κωλύσῃ παράγγελμα, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀδελφιδέος ἀδελφιδοῦς, καὶ θυγατριδέος θυγατρίδοῦς· ταῦτα γὰρ συναίρεθέντα οὐκ ὀξεΐαν, ἀλλὰ περισπωμένην ἔσχον.

"Ετι ἡ ὀξεΐα καὶ δύο βαρεΐαι εἰς ὀξεΐαν καὶ¹⁵ βαρεΐαν συνέρχονται, διομήδεος διομήδους, χωρὶς εἰ μὴ τονικὸν κωλύσῃ παράγγελμα.

"Ετι δασυνομένου φωνήεντος ἐπιφερομένον, τὸ προηγούμενον ψιλὸν τρέπεται εἰς τὸ ἀντίστοιχον δασύ, κατὰ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν. τὸ δὲ ἀνά-²⁰ παλιν οὐ· εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον τραπῆ· τὸ γὰρ ἀπέχεσθαι αἰολικόν ἐστὶ.

Π ε ρ ῖ σ υ ν θ έ τ ω ν ρ ῆ μ ά τ ω ν.

Πᾶν ῥῆμα ὀξυνόμενον ἐν τῇ συνθέσει ἀναδίδωσι τὸν τόνον. καὶ εἰ μὲν δυσύλλαβον εἴῃ τὸ²⁵ ἀπλοῦν, τρίτην ἀπὸ τέλους ποιεῖ τὴν ὀξεΐαν ἐν τῇ συνθέσει· εἰ δὲ μονοσύλλαβον, πρὸ τέλους. τῶν μὲν οὖν δυσυλλάβων καὶ ποιούντων τρίτην ἀπὸ τέλους τὴν ὀξεΐαν μαρτυρία τοιαύτη ἐστίν, φημί ἀπόφημι, εἰμί σύνειμι, ἐσμέν σύνεσμεν, εἰπέδο

κάτειπε, ἐλθὲ ἄπελθε. τῶν μέντοι μονοσυλλάβων, θὲς ἐπίθες, δὸς ἀπόδος, σχές ἐπίσχές.

Τὰ εἰς ὦ λήγοντα φυλακτικά εἰσι τοῦ αὐτοῦ τόνου ἐν τῇ συνθέσει, κλῶ κατακλῶ, ζῶ συζῶ.

5 Πᾶν ῥῆμα εἰς ὦ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, εἴτ' ἐπ' ἄλλου χρόνου, ἐν τῇ συνθέσει τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει, χωρὶς εἰ μὴ μέσον ὄνομα πίπτει, γράφω καταγράφω, βαίνω καταβαίνω.

Πᾶν εἰς μι ὑπερδισύλλαβον προπαροξύνεται, 10 ὁμοίως καὶ τὰ ἀπὸ τούτων, τίθημι, τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται, ἴστημι, ἴσταμαι, δίδωμι, δίδομαι, δίδοτε, δίδομεν, δίδοται.

Περὶ τόνου τῶν μετοχικῶν.

Πᾶσα μετοχὴ εἰς ὦν ἢ ἐνεστῶτος ἐστὶ καὶ 15 παρατατικῶ, ἢ δευτέρου ἀορίστου, ἢ μέλλοντος. αἱ μὲν οὖν τοῦ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ἢ βαρύνονται ἢ περισπῶνται. καὶ τότε μὲν ἢ μετοχὴ βαρύνεται, ὅτε τὸ ῥῆμα βαρύνεται, τύπτων, ὅτι τύπτω, γράφω γράφων, γράψω γράψων, ποιήσω 20 ποιήσων. τότε δὲ περισπᾶται, ὅτε τὸ ῥῆμα περισπᾶται, ποιῶ ποιῶν, βοῶ βοῶν, τυπῶ τυπῶν.

Αἱ δὲ εἰς ὦν τοῦ δευτέρου ἀορίστου ὀξύνονται, λαβῶν, τυπῶν, φαγῶν, πλὴν τοῦ πέφνων βαρυνομένου. τὸ δὲ ἐκῶν ἠκολούθησε τοῖς προει- 25 ρημένοις, ἀπὸ τοῦ εἶκω τὸ ὑποχωρῶ.

Αἱ εἰς ας τοῦ πρώτου ἀορίστου βαρύνονται, τύψας, ποιήσας, μεθ' ὧν καὶ ἢ ἴσας ἀπὸ τοῦ ἴσημι.

Αἰ δὲ εἰς ὡς τῶν παρακειμένων ὀξύνονται, τετυφῶς, τετυπῶς, ἐστῶς, βεβῶς.

Πᾶσα μετοχὴ εἰς σ λήγουσα ἀρσενικὴ μακροκατάληκτος ὀξύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν μετοχῶν τοῦ πρώτου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ, περι οὐ εἶπο-5 μεν, τυφθεῖς, δαρεῖς, τυπεῖς, τιθεῖς, ἰστάς, στας, φθὰς, διδοῦς, πηγνύς, ὄλλυς, ὀμνύς. πρόσκειται μακροκατάληκτος διὰ τὰς εἰς μένος μετοχάς· αὐ-ται γὰρ πᾶσαι προπαροξύνονται, τυπτόμενος, τυ-ψόμενος, τυψάμενος, τυπούμενος, πλὴν τῶν τοῦτο10 παρακειμένου παροξυτονουμένων, τετυμμένος, πε-πιποιημένος, εἰ μὴ καὶ αὐταὶ πάθωσι· τότε γὰρ ἀναβιβάζουσι καὶ αὐταὶ τὸν τόνον, μὴ οὔσαι ὑ-πὲρ τρεῖς συλλαβὰς, ὄρμι, ὄρμαι, ὄρμενος⁸⁸), ἦδω, ἦσω, ἦσμαι, ἦσμενος καὶ ἄσμενος. πρόσκει-15 ται ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς διὰ τὸ ἀκαχῶ, ἀκαχῆσω, ἠκάχημαι, ἀκαχῆμενος.

Αἰ εἰς ἦ λήγουσαι θηλυκαὶ παροξύνονται, τυ-πτομένη, τετυμμένη.

Αἰ εἰς αἰ θηλυκαὶ προπαροξύνονται, ἢ προ-20 περισπῶνται. καὶ προπερισπῶνται μὲν, ὅσαι ἀπὸ ὀξυτόνων εἰσὶν ἀρσενικῶν ἢ περισπωμένων, νοῶν νοοῦσα, εὐφρανῶν εὐφρανοῦσα, τυπεῖς τυπεῖσα, τετυφῶς τετυφῦα. προπαροξύνονται δὲ, ὅσαι ἀπὸ βαρυτόνων εἰσὶν ἀρσενικῶν, λέγων λέγουσα, τύ-25 ψων τύψουσα, ποιήσας ποιήσασα.

Αἰ οὐδέτεραι μετοχαὶ ὁμοτονοῦσι τοῖς ἰδίοις ἀρσενικοῖς, ὁ τύπτων τὸ τύπτον, ὁ ποιῶν τὸ

88) ὄρμενος.

ποιούν, ὁ λαβὼν τὸ λαβόν, ὁ ποιήσας τὸ ποιή-
σον (sic), εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτὸν διὰ τὸν κανόνα.

Αἱ συντιθέμεναι μετοχαὶ οὐκ ἀναβιβάζουσι
τὸν τόνον, ἐλθὼν ἀνελθὼν, βὰς ἀναβας, πατῶν
ἑπεριπατῶν. εἰ δὲ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, οὐκέτι
μένουσι μετοχαί, ἀλλ' ὀνόματα γίνονται, τλας
ἄτλας, βὰς ἄβας, φὰς περίφας, χωρὶς τοῦ ἐκῶν
καὶ ἀέκων.

Περὶ τόνου ἄρθρων, ἀντωνυμιῶν καὶ
10 προθέσεων.

Βιβλίον ιη΄.

Αἱ εὐθεῖαι καὶ αἰτιατικαὶ τῶν ἄρθρων ὀξύ-
νονται, ὁ, τὸν, οἱ, τοὺς, ἦ, ἦν, τὴν, τὰ, ἄ-
αἱ γενικαὶ καὶ δοτικαὶ περισπῶνται, τοῦ, τῶ, τοῖν,
15 ταῖν, τῆς, τῇ, τοῦ, τῷ, τῶν, ταῖς, τοῖς. καὶ
τὸ ᾧ τῆς κλητικῆς περισπᾶται.

Περὶ τόνου ἀντωνυμιῶν.

Αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι μὴ οὔσαι μόνο-
πρόσωποι, ἐνικαὶ μὲν οὔσαι ὀξύνονται, ἐγὼ, σὺ,
20 ἔμοι, σοὶ, οἷ, ἐμέ, σε, ἔ· ὑπεσταλμένων τῶν
γενικῶν καὶ δοτικῶν τοῦ τρίτου προσώπου, αὗται
γὰρ περισπῶνται, νῶϊν, νῶν κατὰ συναίρεσιν,
ὡσπερ καὶ τὸ σφῶϊν σφῶν, καὶ ⁸⁹⁾ τῆς περισπῶ-
μένης φυλαττομένης. καὶ πάλιν νῶϊ, σφῶϊ. αὗται

---

89) καὶ abest.

δὲ πάσχουσιν ἀποκοπὴν καὶ ὀξύγονται, *νώ*, *σφω*. τὸ γὰρ ἐν τοῖς δυνικοῖς *ω* ἀποστρέφεται τὴν περι-
σπωμένην, διὸ τῷ *καλῶ*, τῷ *σοφῶ*. πρόσκειται
ὑπεσταλμένων τῶν τοῦ τρίτου προσώπου, ἐπειδὴ
αὐταὶ ὀξύγονται, *σφῶϊ*, *σφῶϊν*· πληθυντικαὶ δὲ οὐ-
σαι περισπῶνται, *ἡμεῖς*, *ὑμεῖς*, *σφεῖς*, *ἡμῶν*, *ὑ-*
μῶν, *σφῶν*, *ἡμῖν*, *ὑμῖν*, *ἡμᾶς*, *ὑμᾶς*. ἡ *σφῖν* ὀ-
ξύνεται· συνεσταλμένον γὰρ ἔχει τὸ *ι*. τὴν *σφᾶς*
οἱ μὲν ὀξύγουσι, οἱ δὲ περισπῶσι.

Αἱ μονοπρόσωποι μονοσύλλαβοι μὲν οὐσαι¹⁰
ὀξύγονται, *μῖν* καὶ *νῖν*. ὑπὲρ μίαν δὲ συλλαβὴν
οὐσαι καὶ μὴ ἔχουσαι τὴν διὰ τοῦ *ι* ἐπέκτασιν
βαρύνονται, οὗτος, ἐκεῖνος, ὁ δεῖνα, ὑπεσταλμέ-
νης τῆς αὐτὸς ὀξυτόνου, καὶ τῆς ὁ δεῖνα περισπω-
μένης. τὰ δὲ ἐπέκτασιν πάσχοντα ὀξύνεται, οὐ-¹⁵
τοσί, ἐκεινοσί, ὀδί. μονοπρόσωποι δὲ λέγονται
ὡς μὴ ἔχουσαι δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα.

Αἱ παράγωγοι ἀντωνυμῖαι, αἱ εἰς *εθεν* μὲν
οὐσαι βαρύνονται, *ἐμέθεν*, *σέθεν*, *ἐθεν*· αἱ δὲ
διὰ τοῦ *δαπος* ἐκφερόμεναι ὀξύγονται, *ἡμεδαπός*,²⁰
ὑμεδαπός.

Αἱ εἰς *ος* κτητικαὶ ἀντωνυμῖαι διὰ τοῦ *τερος*
μὲν ἐκφερόμεναι προπαροξύγονται, *νωῖτερος*, *σφωῖ-*
τερος, *ὑμέτερος*, *ἡμέτερος*, *σφέτερος*· μὴ διὰ
τοῦ *τερος* δὲ ὀξύγονται, *ἐμός*, *σός*, *έός*.²⁵

Περὶ τόνου τῶν προθέσεων.

Πᾶσα πρόθεσις ὀξύνεται δισύλλαβος, *ἀνά*,
κατά, *διὰ*, *μετά*, *παρά*, *ἀντί*, *ἐπί*, *περί*, *ἀμφί*,

ἀπό, ὑπό, ὑπέρ, εἰ μὴ κατὰ ἀναστροφὴν παρα-
λειφθῶσι· τότε γὰρ βαρύνονται, οἷον, ἄστν κα-
τὰ (sic) ξανθοῖο. εἰσὶ δὲ προθέσεις δέκα καὶ ὀκτώ.
τούτων αἱ μὲν ὀρθοτονοῦμεναι δέκα, ἀνά, διὰ,
ἄμφι, ἀντί, σύν, ἔξ, εἰς, ἐν, πρὸς, πρό. ἐγκλι-
νόμεναι δὲ καὶ ἀναστρεφόμεναι ὀκτώ, κατὰ, με-
τὰ, παρά, περι, ἀπό, ἐπί, ὑπό, ὑπέρ.

Αἱ ὀρθοτονοῦμεναι.

Ἡ ἀνά ὀρθοτονουμένη οἰκεία πτώσει αἰτια-
10τικῇ, ἀνά στρατόν. κατὰ δὲ ἄττικους καὶ ἰωνας
δοτικῇ, χρυσέω ἀνά σκήπτρω, ἀντί σύν.

Ἡ διὰ ὀρθοτονουμένη οἰκείαις πτώσεσι, γε-
νικῇ καὶ αἰτιατικῇ, διὰ προμάχων, διὰ δρυμᾶ
πυκνά.

15 Ἡ ἄμφι ὀρθοτονουμένη οἰκείαις πτώσεσι, γε-
νικῇ, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ ἀντί ὀρθοτονουμένη οἰκεία πτώσει, γε-
νικῇ.

Ἡ σύν καὶ ξύν ὀρθοτονουμένη οἰκεία πτώ-
20σει, δοτικῇ.

Ἡ ἔξ καὶ ἐκ ὀρθοτονουμένη οἰκεία πτώσει,
γενικῇ.

Ἡ εἰς καὶ ἐς ὀρθοτονουμένη οἰκεία πτώσει,
αἰτιατικῇ, καὶ γενικῇ ἄττικῶς.

25 Ἡ πρὸς ὀρθοτονουμένη γενικῇ καὶ δοτικῇ,
καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ ἐν ὀρθοτονουμένη οἰκεία πτώσει, δοτικῇ,
καὶ γενικῇ ἄττικῶς.

Ἡ πρό ὀρθοτονουμένη γενικῇ.

Αἱ δὲ ἐγκλινόμεναι καὶ ἀναστρεφόμεναι αἶδε.

Ἡ κατὰ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφόμενη γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ μετὰ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφόμενη γενικῇ, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. τὸ δὲ μετὰ σφίσιν⁵ ἀντι ἐν.

Ἡ παρὰ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφόμενη γενικῇ, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ ἐπὶ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφόμενη γενικῇ. 10

Ἡ ὑπὸ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφόμενη γενικῇ, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ⁹⁰).

Ἡ ὑπὲρ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφόμενη γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Τὸ περὶ τῆς συντάξεως αὐτῶν διεξοδικώτερον¹⁵ πανταχοῦ εὔρηται.

Περὶ τόνου τῶν ἐπιρρήμάτων καὶ συνδέσμων.

Βιβλίον ιθ'.

Τὰ ἐπιρρήματα ἀπὸ πασῶν τῶν πτώσεων γίνονται. 20

Πᾶν δὲ μονοσύλλαβον ἐπιρῆμα ὀξύνεται, ἄψ, δᾰψ (sic) παρὰ τὸ δῆκω, ὅπερ καὶ ὀδαξ λέγεται, λάξ, πύξ, μίξ, καὶ ἀπρίξ, χθές, δίς, τρίς, πρὶν, μὴ τὸ θρηνητικόν, μᾶ, νῆ. τούτοις ὁμοίως ὀξύνεται .

90) ἢ ἀπὸ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφόμενη γενικῇ· ἢ ὑπὸ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστρεφόμενη γενικῇ, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

καὶ τὰ ἐπιτατικά καὶ στερητικά μόρια, ζά, δά, δὺς, ρό, νέ, νή, ἐρί, ἀρί, ἃ οὐδέποτε καθ' αὐτὰ λέγονται, ἀλλ' ἐν συνθέσει.

Τὰ ἔχοντα φύσει μακρὰν, μονοσύλλαβα ὄν-
5τα, πῆ μὲν περισπᾶται, πῆ δὲ ὀξύνεται. τὰ μὲν
οὖν πνευματικά περισπῶνται, ποῦ, πῆ, ποῖ, πῶς.
ἀντιδοτικά δὲ ταῦτα γινόμενα μεταβάλλει τὸν τό-
νον, ὅπως, ὅπη, ὅποι, ὅπου. περισπᾶται δὲ καὶ
ὅσα ἔχει δίχρονον ἐκτεταμένον, ἄ, νῦν, γρῦ, κρῖ,
10 ὁπόποτε ἐκτείνεται· ὁπότε δὲ συστέλλεται, ὀξύνε-
ται. τὸ δὲ αἰ ὀξύνεται ὡς ἔχον τὸ ⁹¹⁾ ἰ.

Τὰ μέντοι μονοσύλλαβα ἔχοντα τὸ ἦ μὴ προ-
κειμένου τοῦ ἰ ὀξύνεται, νῆ, πλήν, δὴν, ἦ, τὸ
ἰσοδυναμοῦν τῷ ὡς. τὸ δὲ ἦ, ὅπου, περισπᾶ-
15 ται ⁹²⁾.

Τὰ εἰς ὡς μέγα ἐπιρρήματα ἐπὶ τέλους ἔχον-
τα τὸν τόνον περισπῶνται, ἀληθῶς, ἀψευδῶς. τὸ
καθὼς καὶ ὡς, ἀντὶ οὕτως, ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ὦ ὀξύνεται, ἰῶ, ἰῷ. τὸ δὲ τῆς κλη-
20 τικῆς περισπᾶται, ὦ.

Τὰ εἰς ὠν πάντα ὀξύνονται, ἐμποδῶν, ἐκ-
ποδῶν, ἐκδεξιῶν, χρεῶν.

Τὰ εἰς ἦς διὰ τοῦ ἦ περισπῶνται, ἐξῆς, ἐφε-

91) τὸ abest.

92) περισπᾶται· τὰ μέντοι ἔχοντα τὸ ὄ (sic) ὀξύνεται καὶ βα-
ρύνεται, τῶς, ὡς· τὸ δὲ οὕτως παροξύνεται. Quae sequuntur,
omnia desunt usque ad Sectionem, quae inscribitur Περὶ τόνου
τῶν συνδέσμων.

ξῆς, καθεξῆς. τὰ δὲ διὰ τοῦ $\bar{\iota}$ ὀξύνεται, δῖς, τρεῖς, χωρίς.

Τῶν εἰς ἠ ληγόντων περισπῶνται ταῦτα, διπλῆ, τριπλῆ, ἡσυχῆ, πεζῆ, πανταχῆ, ὡς ἀπὸ περισπωμένων γινόμενα, τὸ διπλῶς, πεζῶς. περι-5 σπᾶται καὶ τὸ ὁμαρτῆ, ἀμαρτῆ, κομιδῆ, πῆ, ἦ, ὄπου, καὶ ἀντὶ τοῦ καθά. ὀξύνεται δὲ ταῦτα, ὦῆ, ἰῶῆ, δηλαδῆ, ἀκμήν.

Τὰ εἰς $\bar{\iota}$ λήγοντα ὀξύνεται, ἀμισθί, δευρί. προπερισπῶνται δὲ ταῦτα, αὔθι, ἦχι, ἴφι. τὸ $\iota\alpha$ ναιχιῦ ὀξύνεται.

Καὶ τὰ εἰς $\bar{\epsilon}$ δίφθογγον ὀξύνεται, χαμαί, βαβαί. τὸ ἴθι, εἶθε καὶ αἶθε παροξύνεται. τὸ χαμαῖζε δὲ περισπῶμενον εὖρον, ἀλλ' ἡ συνήθεια παροξύνει. 15

Τὰ εἰς $\bar{\omicron}$ περισπῶνται, ἔντανθοῖ, ποῖ. οἶκος δὲ παροξύνεται.

Τὰ εἰς $\bar{\omicron}$ καὶ εἰς $\bar{\alpha}$ σχετλιαστικὰ παραλόγως περισπῶνται, ὀττοτοῖ, εὐοῖ, παπαῖ, ἀταταῖ, πλὴν τοῦ $\bar{\alpha}$, οὐαί, βαβαί. παροξύνεται δὲ τὸ $\alpha\omicron$ οἶμοι, ὦμοι. ἡ δὲ συνήθεια ὀξύνει τὸ παπαῖ καὶ ἀταταῖ.

Τὰ εἰς $\bar{\epsilon}$ περισπῶνται, φεῦ, εὔ.

Καὶ τὰ εἰς $\bar{\omicron}$ περισπῶνται, πανταχοῦ, ἀγχοῦ, ὁμοῦ, αὐτοῦ. πλὴν τοῦ ἰδοῦ, ἰοῦ, καὶ οὐ²⁵ τὸ ἀρηθτικόν. τοῦτο καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς $\bar{\upsilon}$ ὀξύνεται, ἰδὺ, εὐδὺ, μεσηγὺ, καὶ τὸ εὐδύς.

Τὰ εἰς ξ̄ ὀξύνεται, ὀδαξ, ἀπρίξ. καὶ τὰ εἰς
 ā, τριχθά, τετραχθά. καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα τὸ ā,
 ἄψ, μάψ, λάξ.

Τὰ δὲ διὰ τοῦ ā πρὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν τό-
 5νον καὶ μακρᾷ παραληγόμενα προπερισπῶνται, ὦ-
 κα, ἦκα, αἶψα, οἶα ἀντὶ καθά. τὸ ἄμα παρο-
 ξύνει τὴν παραλήγουσαν, καὶ τὸ κάρτα διὰ τὸ
 θέσει μακρόν.

Τὰ εἰς αο̄ περισπῶνται, αὐτῆμαο, ἐννήμαο.
 10 Τὰ ἐρωτηματικά περισπῶνται, πῶς, ποῦ,
 ποῖ, πῆ. τὸ πῶποτε προπαροξύνεται, καὶ περι-
 σπᾶται. τὸ ἰνατί καὶ διατί καὶ ἐν τῇ συνεπείᾳ
 ὀξύνεται.

Περὶ τόνου τῶν συνδέσμων.

15 Πᾶς σύνδεσμος μονοσύλλαβος βραχυκατάλη-
 κτος ὀξύνεται, γὰρ, ἄρ, ρά, δέ, τέ, μὲν, κέν,
 ἄν, πέρ.

Οἱ εἰς ā σύνδεσμοι ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βα-
 ρύνονται, ἄρα, κάτα (sic), ὄφρα, ἴνα, ἔνεκα, οὔ-
 20νεκα, διῆτα, πλὴν τοῦ ἀλλά.

Οἱ συμπλεκτικοὶ σύνδεσμοι ὀξύνονται, μὲν,
 δέ, τέ, καί, ἀλλά, ἡμὲν, ἠθέ, ἀτάρ, ἀντάρ, ὑ-
 πεσταλμένου τοῦ ἦτοι βαρυτόνου. οὗτος γὰρ οὐ
 μόνον συμπλεκτικός, ἀλλὰ καὶ διαζευκτικός.

25 Αἱ εἰς σ̄ λήγοντες ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βα-
 ρύνονται, ὄπως, ἔμπης, ὅμως, καίτοι.

Πᾶς σύνδεσμος παραπληρωματικὸς ὀξύνεται,
 χωρὶς εἰ μὴ δίφθογγον τὴν διὰ τοῦ ὕ ἔχει, ἀή,

θῆν, νῦ, ἄρ, ρὰ, τοῖ, γέ, πέρ, μήν. αὐ περι-
σπῶμενος ἔχων τὸ ῥ.

Οἱ αἰτιολογικοὶ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὄντες
βαρύνονται, ἔνεκα, ὄφρα, ὅτι, χάριν.

Οἱ μονοσύλλαβοι σύνδεσμοι ἔχοντες δίφθογ-5
γον τὴν διὰ τοῦ ῖ ὀξύνονται, τοῖ, καί, εἰ, ὅθεν
τὸ ἐπέι. ὁ δὲ οὖν περισπᾶται.

Ὁ ἢ σύνδεσμος καὶ ὀξύνεται καὶ περισπᾶται.
καὶ ἤνικα μὲν εὐρεθῆ διαπόρησις μετὰ διαζεύξεως,
τότε ὁ ἢ ἐν τῇ ἀρχῇ ὦν ὀξύνεται· ἐν δὲ τῷ μέ-10
σῳ περισπᾶται, ἢ δολιχὴ νῆσός ἐστιν, ἢ ἄρτεμις
ιοχέαιρα. ἤνικα δὲ εὐρεθῆ διαπόρησις ἄνευ δια-
ζεύξεως, τότε ὁ ἢ, εἴτε ἐν ἀρχῇ εἴτε ἐν μέσῳ εὐ-
ρεθῆ, περισπᾶται, ἢ τῷ ἀχιλλεῖ, ἢ τοῖς μυρμι-
δόσιν, ἀντὶ τούτῳ κακεῖνοις. 15

93) Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τόνων, διεξοδικῶς
μὲν, ἀλλ' οὐ τοσοῦτον· οὐ γὰρ ἄλλως κατ' ἐμέ,
οἷόν τ' ἦν συντεθεῖσθαι τῷ τὸ μῆκος τῆς ἠρωδία-
νοῦ πραγματείας ἐκφυγεῖν βουλομένῳ. νῦν δὲ πε-
ρὶ αἰτίας τῆς τῶν τόνων εὐρέσεως καὶ τῶν σχη-20
μάτων αὐτῶν διὰ βραχέων διαληψόμεθα· ἔτι δὲ
περὶ χρόνων καὶ πνευμάτων.

93) Haec et quae sequuntur ad finem usque libri, omnia de-
sunt in Cod. 2605. Sed idem Codex tenet Grammaticam Theodo-
siii, quam excipit Arcadii Grammatica. Iam in illa Theodosiana, et
quidem quarta eius pagina, exstat Sectio statim sequens *Οἱ χρό-
νοι καὶ οἱ τόνοι κ. τ. λ.* unde excerptam scripturae diversitatem
cum lectoribus communicabo.

94) Περὶ τῆς τῶν τόνων εὐρέσεως, καὶ τῶν σχημάτων αὐτῶν, καὶ περὶ χρόνων καὶ πνευμάτων.

Οἱ χρόνοι καὶ οἱ τόνοι καὶ τὰ πνεύματα, ἀριστοφάνους ἐκτυπώσαντος, γέγονε πρὸς τε διαστολήν 95) τῆς ἀμφιβόλου λέξεως, καὶ πρὸς τὸ μέλλον 96) τῆς φωνῆς συμπάσης καὶ τὴν ἀρμονίαν, ὡς εἶναι ἐπάδοιμεν φθεγγόμενοι. σκέψαι δ', ὡς ἕκαστον αὐτῶν φυσικῶς ἅμα καὶ οἰκειῶς, καθάπερ τὰ ὄργανα, ἐσχημάτισται καὶ ὠνόμασται· ἐπειδὴ 10 καὶ ταῦτα ἔμελλε τῷ λόγῳ ὡςπερ ὄργανα ἔσεσθαι. εἴωρακε γὰρ καὶ τὴν μουσικὴν οὕτω τὸ μέλος καὶ τοὺς ἀριθμοὺς σημαινομένην 97), καὶ πῆ μὲν ἀνιῆσαν, πῆ δ' ἐπιτείνουσαν, καὶ τὸ μὲν βαρὺ, τὸ δὲ ὀξύ ὀνομάζουσαν. εἰ δὲ ποτε ἐπάδοιμεν, ἢ τέ- 15 λειον ἀποτείνοντες, ἢ πάλιν ἀνιέντες, τοῦτο σκληρὸν, τὸ δὲ 98) μαλακὸν ἐκάλει. κατὰ τοῦτο 99) καὶ ὁ Ἀριστοφάνης σημεῖα ἔθετο τῷ λόγῳ πρῶτα ταῦτα, ἵν' ἅμα συλλαβῆς καὶ λέξεως γενομένης κανὼν τις ἔποιτο, καὶ σημεῖον ὀρθότητος· ἔπειτα 20 τριχᾶ τεμὼν τὴν κίνησιν τῆς φωνῆς, τὸ μὲν εἰς

94) Leguntur ap. Villoison. p. 115. usque ad verba *Τῶν χρόνων οἱ μὲν μακροὶ* — τοῦ δὲ μακροῦ χρόνου ταῦτα.

95) Cod. 2603. in Grammat. Theodos. habet *διάκρισιν* pro *διαστολήν*.

96) Villoisonus p. 116. „forte *μέλος*.“

97) *σημαινομένων*.

98) καὶ pro τὸ δὲ.

99) οὕτω pro κατὰ τοῦτο.

χρόνους¹⁾, τὸ δὲ εἰς τόνους, τὸ δὲ εἰς αὐτὸ τὸ
 πνεῦμα. καὶ τοὺς μὲν χρόνους τοῖς ῥυθμοῖς εἵ-
 κασε, τοὺς δὲ τόνους τοῖς τόνοις τῆς μουσικῆς.
 καὶ σημεῖα ἔθετο ἐφ' ἐκάστῳ καὶ ὀνόματα, τοῖς
 μὲν χρόνοις τὸ βραχὺ καὶ τὸ μακρὸν ἐπονομάσας,⁵
 καὶ σχήματα οἰκεία ποιησάμενος, τῷ μὲν μακρῷ
 τὴν εὐθείαν γραμμὴν καὶ ἀποτεταμένην²⁾ - . τῷ
 δὲ βραχεὶ τὴν συνεστραμμένην καὶ συνέχουσαν ὡς-
 περ ἑκατέρωθεν τὴν φωνὴν ἐσημειώσατο³⁾ .
 τῶν δὲ τόνων τὴν μὲν ἄνω τείνουσαν καὶ εὐθεῖαν,¹⁰
 καὶ εἰς ὄξύ ἀπολήγουσαν, ὀικείαν τοῖς βέλεσι τοῖς
 ἐφριεμένοις, ὄξεϊαν ἐπωνόμασε⁴⁾ . τὴν δὲ ἐναν-
 τίαν ταύτῃ βαρεῖαν . ἐπειδὴ (sic)⁵⁾ ἑώρα τὴν ἔ-
 ξω τοῦ μέλους λέξιν, οὐ κατὰ τὸ βαρὺ μόνον,
 οὐδ' ἐν τῷ ὄξύ (sic) καταμένουσαν, ἀλλὰ καὶ τρι-
 15 του τινὸς δεομένην τόνου. τούτου δὴ τοῦ περι-
 σπωμένου πρότερον ἑαυτῆς τῆς φωνῆς τὴν δύνα-
 μιν ἐσκοπεῖτο. Καὶ ἐπεὶ συνέβαινε ταῖς περισπω-
 μέναις λέξεσιν εὐθὺς ὑπ' ἀρχομένην τὴν φωνὴν
 ὄξύ τι ὑπηχεῖν, κατατρέπειν δὲ ὡς εἰς τὸ βαρὺ²⁰
 οὐδέν, ἀλλ' ἢ μίξιν καὶ κρᾶσιν ἐξ ἀμφοῖν, τοῦ τε
 ὄξεος καὶ τοῦ βαρέος, ἡγησάμενος εἶναι τὸ περι-
 σπώμενον, οὕτως αὐτῷ καὶ τὸ σχῆμα ἐποίησατο.

χρό

1) τόνους (sic pro χρόνους).

2) ἀποτεταμένην.

3) ἐσημειώσατο abest.

4) ἐπονομάσας.

5) βαρεῖαν. κάτω φερομένην ὡςπερ ὑπὸ τινος ὄργάνου ἔ-
 πειδῆ.

ἐφορησάμενος γὰρ ἀλλήλαις τὰς εὐθείας ἐκατέρας
 τὴν τε τοῦ ὀξείου καὶ τὴν τοῦ βαρέου, ταύτην εἶ-
 ναι τὴν περισπωμένην ἔλεγεν, ὡδὲ πως αὐτὴν ἐξ
 ἀμφοῖν τοῖν τόνοις ἐξ ὧν ἐγένετο ὄξυβαρεῖαν
 5 ὀνομάζων. ἐπεὶ δὲ ὁμοιότητα αὐτὸ τὸ σχῆμα τοῦ
 τόνου πρὸς τῶν γραμμάτων ἐμελλεν ἔξειν τὸ Α,
 δεδοικώς, μὴ τι ἄρα ἐν τῇ παραθέσει τῶν γραμ-
 μάτων παραμιγνύηται τὴν ἀνάγνωσιν, βραχὺ τι
 τὴν εὐθείαν τῶν γωνιῶν κλάσας, καὶ περιτείνας
 10 αὐτὰς ἐν ἡμικύκλιον, ἅμα τῷ σχήματι τῆς περι-
 σπωμένης καὶ τῷ νοήματι, ἐπὶ τὸ οἰκειότερόν τε
 καὶ εὐφωνότερον μετέβαλλεν ⁶⁾. ἀλλ' ἐκάστῳ πνεύ-
 ματι οὐκ ἀτέχνως οὐδ' ἀμούσως τὰ σημεῖα ἐπέ-
 θετο ⁷⁾. καθάπερ οἱ τοῖς αὐλοῖς τὰ τμήματα εὐ-
 15 ράμενοι, ἐπιφράττειν αὐτὰ καὶ ὑπανοίγειν ὁπότε
 βούλοιντο, κέρασί τισιν ἢ βόμβυξιν ὑφορκίαις ⁸⁾
 ἐπετεχνάσαντο, ἄνω καὶ κάτω ⁹⁾, καὶ ἔνδον τε καὶ
 ἔξω στρέφοντες. ταῦτα οὕτως, κακείνοις ὡς περ
 κέρατα τὰ σημεῖα ἐποίησατο τῷ πνεύματι, ἐν τι
 20 σχῆμα ἐκατέρῳ σημηνάμενος. τοῦτο δὴ τὸ ἐν ὡς-
 περ αὐλῷ εἰκὸς, ὅπερ ἔνδον καὶ ἔξω στρέφων
 ἐπιφράττειν τε καὶ ὑπανοίγειν τὸ πνεῦμα ἐδίδα-
 ξεν. ἐπιφράττειν μὲν γὰρ αὐτὸ καὶ ἐπέχειν, ὁ-
 πότε ψιλοῦν ἐπιτάττοι. ἀφήσει δὲ καὶ ὑπανοίγει,
 25 ἤνίκα ἐπιπνέοντες ἡμεῖς δασείως λέγειν ἀναγκαζό-
 μεθα.

6) ~ abest.

7) σημεῖα ὅλα ἐπέθετο.

8) ὑφορκίαις.

9) ἄνω τε καὶ κάτω.

Ἐποιήσατο δὲ καὶ τῇ πεπονθυία λέξει σημεῖα, τὰ τε συναλληλιμμένα ¹⁰⁾ ἡμῖν διακρίνοντα καὶ τὰ συγκείμενα, καὶ τὰ λελυμένα, οἷον τὴν τε ἀπόστροφον νῦν καλουμένην ἐπὶ τοῖς συναλληλιμμένοις τάξας, καὶ τὴν ὑποδιαστολὴν ἐπὶ τοῖς ἐπ' ἀλλή-5 λων λυομένοις, καὶ αὐτὴν ὑποτείνουσαν εὐθείαν τὰ συγκείμενα, ἣν ὑφέν οὕτως ὀνομάζομεν ἐπὶ τοῖς συμπεπληγμένοις. τὰ δὲ σχήματα τούτων σὺν τοῖς ἄλλοις μετ' ὀλίγα γραφθήσονται. ἀλλὰ καὶ τὰς στιγμάς ¹¹⁾ σημεῖα εἶναι οὐ μόνον τῇ λέξει, ¹⁰ ἀλλὰ δὴ καὶ τῷ λόγῳ ¹²⁾, διέταξεν ἀνέσεις καὶ ἐποχὰς τῷ πνεύματι καὶ τῇ φωνῇ παρεχόμενος, καὶ χώρας αὐταῖς καὶ δυνάμεις ὠρισμένας διένειμεν. τρεῖς μὲν τὰς πρώτας καὶ κυριωτάτας μόνον νῦν λέξομεν ἐπιτομῆς χάριν· τὰ δὲ αὐτῶν μέρη ἐν τῷ ¹⁵ περὶ περιόδων καὶ κώλων διείληπται, καὶ νικάκωρι τῷ ἔρμείου ἐν τῷ περὶ καθόλου στιγμῆς γέγραπται ¹³⁾. τὴν μὲν ἀπαρτίζουσαν αἰεὶ τὴν διάνοιαν τελείαν στιγμὴν ὑπέθετο, ἣν καὶ τίθησιν ἄνω κατὰ τὴν κεφαλὴν ¹⁴⁾ τοῦ στοιχείου, τὸ κῦρος ὡσπερ ²⁰ ἔχουσαν τοῦ λόγου, καὶ βαρύνουσαν τὴν φωνήν. τὴν δὲ ὑπὸ τῇ βάσει, ἣν ¹⁵⁾ καὶ ὑποστιγμὴν κα-

10) συναλληλιμμένα.

11) τὰ δὲ σχήματα τούτων εἰδῶσιν οὐ γράφω· ἀλλὰ καὶ τὰς στιγμάς.

12) τοῦ λόγου.

13) τρεῖς μὲν τὰς πρώτας — γέγραπται absunt.

14) τὴν μὲν ἀπαρτίζειν αἰεὶ τὴν διάνοιαν ὑποθέμενος, τὴν στιγμὴν ἣν καὶ τίθησιν ἄνω κατὰ τὴν κεφαλὴν.

15) βάσει ταύτην ἣν.

λοῦμεν, οὐκ ἀπαρτίζειν μὲν τὴν διάνοιαν ὥρισεν, πόθεν δὲ τοῦ μέλλοντος εἰρηῆσθαι ὑφιέναι μὲν ἡρέμα τοῦ πνεύματος, εἰς ὃξὺ τὸ λείπον ὥσπερ τοῦ λόγου τηροίη. τὴν δὲ¹⁶⁾ μέσσην καλοῦμεν ἀμφοτέ-
 5ρων, οὐδὲ αὐτὴν μὲν ἀπαρτίζειν τὴν διάνοιαν ἐ-
 ταξεν· ἀναπαύειν δὲ ἐν καιρῷ τὸ πνεῦμα ἐπίσης
 τῇ φωνῇ χρωμένων, ἐπειδὴν ἡ ὁ λόγος πολὺς καὶ
 μακρός. ὥρισε καὶ τοῖς τόνοις καὶ τοῖς πνεύμασι
 τεταγμένως περιπολεῖν τὴν λέξιν, τὸν μὲν ὄξυν
 10τόνον ἐν ἅπαντι μέρει καθαρῷ τόνου ἀπαξ ἐμ-
 φαίνεσθαι δοκιμάσας· καὶ μεμετρημένως ἐπὶ τοῦ
 πέρατος τῆς λέξεως, ὅποτε καὶ κυριεῦοι τοῦ ὀνό-
 ματος ἢ παρὰ τὸ πέρας, ἢ τρίτον ἀπὸ τοῦ πέ-
 ρατος· πόρρω γὰρ τοῦδε οὐ πρόεισιν, οὐδ' ἂν ἐ-
 15πιμήκιστον εἶη τὸ ὄνομα. ὅποτε δὲ αὐτὸς ἐνσταίη
 τὴν λέξιν ὁ τόνος, τηρικαῦτα περισπώμενος γίνε-
 ται. ἄμφω γὰρ ἅμα ἀδύνατον, ὅτι ἐκ τοῦ ὄξέος
 καὶ τοῦ βαρέος ὁ περισπώμενος, ὥσπερ εἴρηται,
 γέγονεν. φαίνεται δὲ καὶ οὗτος τὰ πολλὰ ἐπὶ τοῦ
 20πέρατος, ἐπιπόρρω δ'¹⁷⁾ εὐρεῖν ἀδύνατον.

Ὁ δὲ βαρὺς τόνος, ἅτε καὶ ἀπλοῦς τις ὢν
 καὶ μικροτέραν ἔχων δύναμιν, ἀτάκτως καὶ ἀμέ-
 τρως περίεισι τὴν λέξιν ἀπανταχῇ, καὶ πολλὰκις (sic)
 καὶ ὅπη τύχοι¹⁸⁾ φαινόμενος. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν
 25πνευμάτων τὸ μὲν δασὺ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἀεὶ φαί-
 νεται, καὶ μέσον ὀλιγάκις εἰσεγκέοιτο τὸ ὄνομα·

16) δὲ abest.

17) δ' abest.

18) τὴν.

τὸ δὲ ψιλὸν ¹⁹⁾ οἷα τε ἀέρεον καὶ κεχυμένον ἀπε-
ριόριστον ὄν ²⁰⁾ ἀπανταχῆ. καὶ οἱ χρόνοι δὲ καὶ
τὰ σημεῖα τῶν παθῶν τέτακται πῶς φυσικῶς.

Περὶ προσωδιῶν ²¹⁾.

Προσωδίαι εἰσὶ δέκα, ὀξεῖα, οἶον, θεός. ἴ. βα-5
ρεῖα, οἶον, πᾶν. ἴ. περισπωμένη, οἶον, πῦρ. ἴ.
μακρὰ, οἶον, ἄρῆς. — βραχεῖα, οἶον, ἄρῆς. ἴ.
δασεῖα, οἶον, ἥλιος. ἴ. ψιλῆ, οἶον, ἡέλιος. ἴ. ἀπό-
στροφος, οἶον, ὡς ἔφατ. ἴ. ὑφέν, οἶον, πασιμέ-
λουσα. ἴ. ὑποδιαστολή, οἶον, δία δ', (sic) οὐκ ἔχε¹⁰
νήδυμος ὕπνος. Διαιροῦνται δὲ αὐταὶ εἰς τέσσα-
ρα, εἰς τόνους, εἰς χρόνους, εἰς πνεύματα καὶ εἰς
πάθη.

Τόνοι μὲν τρεῖς, ὀξεῖα, βαρεῖα, περισπωμέ-
νη. χρόνοι δὲ δύο, μακρὰ, βραχεῖα. πνεύματα¹⁵
δὲ δύο, δασεῖα, ψιλῆ. πάθη δὲ τρία, ἀπόστρο-
φος, ὑφέν, ὑποδιαστολή.

Ὁξύτονον ²²⁾ ὄνομα καλεῖται τὸ ἐπὶ τέλος
ἔχον ὀξεῖαν, οἶον, σοφός, καλός. παροξύτονον κα-
λεῖται τὸ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς τοῦ τέλους ἔχον ὀ-²⁰
ξεῖαν, οἶον, φίλος, νέος. προπαροξύτονον ὄνομα
καλεῖται τὸ πρὸ δύο συλλαβῶν τοῦ τέλους ἔχον

19) εἰ συγκέοιτο τὸ ὄνομα δὲ ψιλὸν (sic):

20) ὄν.

21) Περὶ προσωδιῶν absunt.

22) Pro Τόνοι μὲν τρεῖς — Ὁξύτονον leguntur breviora haec:
Τόνοι τρεῖς ἴ. ἴ. χρόνοι δύο — πνεύματα δύο ἴ. ἴ. πάθη τρία
ἴ. ἴ. Ὁξύτονον κ. τ. λ.

τὴν ὀξεϊαν, οἶον, φιλόσοφος, φιλόκαλος. περισπώ-
 μενον καλεῖται τὸ ἐπὶ τέλους ἔχον τὴν περισπω-
 μένην (sic), οἶον ²³), δῆμος, κῆπος. πρὸ δὴ οὖν
 συλλαβῶν περισπωμένη οὐ τίθεται, οὔτε ὀξεῖα πρὸ
 5 τριῶν συλλαβῶν εὐρίσκεται. ἡ δὲ βαρεῖα τίθεται
 τὴν τελευταίαν τρέπων εἰς αὐτήν, ὅτε ὁ λόγος
 τρέχει στιγμὴν μὴ ἔχων, οἶον, καλὸς καὶ σοφὸς
 καὶ σεμνὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ εὐσεβὴς ἀνὴρ ἐμοὶ συν-
 δραμῶν διηλέχθη (sic). πᾶσα λέξις τούτου τοῦ λό-
 10 γου αὐτῆ κατ' αὐτὴν ὀξύνεται, ἀλλ' ἐν τῇ συν-
 ὀρομῇ τοῦ λόγου μεταβάλλεται εἰς βαρεῖαν· κυ-
 λινδροειδῆς γάρ ἐστι, καὶ δειννυσιν, ὅτι στιγμὴν
 οὐκ ἔχει. καὶ δηλοῖ δια τῆς επικλήσεως αὐτῆς, ὅτι
 συνδέεται ἔτι ὁ λόγος, συναπτομένης τῆς ἄνω λέ-
 15 ξεως τῇ μετ' αὐτήν. τίθεται καὶ ἐπὶ τέλους, οἶον,
 πᾶν, δῆ. ²⁴)

Π ε ρ ῖ χ ρ ὀ ν ω ν .

Τῶν χρόνων οἱ μὲν μακροὶ, οἱ δὲ βραχεῖς.
 καὶ μακρὸς χρόνος ἐστὶ φωνήεντος ἑκτασις· βρα-
 20 χὺς δὲ τούναντίον, οὐ παραδείγματα πάντα τὰ βρα-
 χυκατάληκτα. τοῦ δὲ μακροῦ χρόνου ταῦτα. ²⁵)

23) οἶον ἤρακλῆς, σοφοκλῆς· προπερισπώμενον ὄνομα καλεῖ-
 ται τὸ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς τοῦ τέλους ἔχον τὴν περισπωμένην,
 οἶον δῆμος.

24) ἐπὶ τέλους, οἶον, πᾶν, δῆ. Sequuntur:

Μακρὸς χρόνος ἐστὶ φωνήεντος ἑκτασις.

"Ἀρθρα ἀρσενικά κ. τ. λ.

Omissi haec, quia prorsus differunt ab iis quae leguntur in reli-
 qua parte Apographi mei.

25) Hisce descriptis, Villoisonus p. 117. monet, conferendum
 esse Porphyrium περὶ τῆς προσημίας a se editum pag. 103. seq.
 Auecd. Graec.

Πάν ὄνομα μονοσύλλαβον μακροκατάληκτόν ἐστι φύσει ἢ θέσει, οἶον στῦξ, νῦξ, πᾶς, λῖς, κῖς, κάρ· πλὴν τοῦ τίς.

Πάν ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν εἰς ἀμετάβολον λῆγον μακροκαταληκτεῖ, ἀλκμᾶν, παιᾶν, δελφίν, 5 ἀκτίν, ρίν, σαλαμίν, κάρ, ψάρ, μάρτυρ, φόρην· σεσημείωται τὸ μάκαρ, δάμαρ.

Τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ βαρύτενα, εἴτε ὀνόματα, εἴτε μετοχαί, ἐκτείνονται, αῖας, θόας, αἰνεΐας, λέξας, ποιήσας· σεσημείωται τὸ μέγας καὶ τὸ λάας. 10

Τὰ εἰς ας ὀξύτονα, εἰ μὲν εἶη ὀνόματα, συστέλλονται, εἰ δὲ μετοχαί, ἐκτείνονται, ἀρκᾶς, φυγᾶς, ἐθαᾶς, κυχρᾶς, ἐστᾶς, πιμπρᾶς· σεσημείωται τὸ ἐθαᾶς καὶ ἀνδριάς, καὶ ὅσα παρὰ τὸ κέ- 15 κραιμαι, ἰσοκράς, ἐλικράς.

Τὰ διὰ τοῦ υνος δυσύλλαβα ἐκτείνει τὸ υ, φρῦνος, τρῦνος, θῦννος· σεσημείωται τὸ πλύνος.

Τὰ διὰ τοῦ υνος ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς, εἰ μὲν παραλήγει τὸ σ, συστέλλει τὸ υ, δεσπόσυνος, πῖσυνος, θάρσυνος· εἰ δὲ μὴ παραλήγει τῷ σ, ἐκ- 20 τίνει τὸ υ, κίνδυνος, εὐθύνος, πάχυνος· διὸ καὶ τὸ βόθυνος ἀναλόγως ἐκτείνουσιν ἄττικοί.

Τὸ ἀνδρόγυννος, λάγυννος, καὶ τὰ ὅμοια τοῦ γυνῆ ἐπέειρασαν τὸν χρόνον· τὸ μόσυνος, φόρκυνος, πόλτυνος, τῶν εὐθειῶν συστελλομένων, ἐξέ- 25 τειναν τὸ υ, ὡς ἠρωδιανός.

Τὰ εἰς υν θηλυκὰ δυσύλλαβα ἐκτείνει τὸ υ, μύνη, σφύνη, πλὴν τοῦ γυνῆ· τὰ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς συστέλλει τὸ υ, διὰ τὸ συνη, κερδοσύ-

νη, θριθοσύνη (sic), ὑπερθημοσύνη. ἀλλὰ καὶ κορύνη, χερύνη, τακύνη. ἐκτείνουνσι δὲ ἀττικοὶ τὸ τορύνη.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\nu}$ ῥήματα ὑπερδυσύλλαβα βαρύντονα ἐκτείνει τὸ $\bar{\nu}$, ὄτρυνώ, μολύνω. ἀττικοὶ 5δὲ βαρύνοντες τὸ $\bar{\nu}$, ἐκτείνουσιν αὐτό.

Πᾶν θηλυκὸν εἰς $\bar{\alpha}$ λήγον, ὀξυνόμενον μὲν ἢ περισπώμενον, ἐκτείνει αὐτὸ, οἶον ἀθηγᾶ, πυρκαϊᾶ, μνᾶ· διὸ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ ἀργυρᾶ (sic) ὅτε μὲν ἐκτείνεται ὀξυνόμενον παρίωσι, ὅτε δὲ 10βαρύνεται καὶ συστέλλει αὐτό.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\nu}$ ρα θηλυκὰ ἀμοιβὴν ποιῶνται τοῦ τόνου· ἢ γὰρ ἐκτείνουσι τὸ $\bar{\nu}$ καὶ συστέλλουσι τὸ $\bar{\alpha}$, καὶ προπαροξύονται, ἄγυρα, κέρκυρα, ὄλυρα· ἢ ἐκτείνοντα τὸ $\bar{\alpha}$ συστέλλει τὸ $\bar{\nu}$, καὶ 15προπαροξύνεται, ἔφυρα, πόρφυρα. σεσημειώται τὸ κολλύρα τὰς δύο ἐκτείνον.

Τὰ εἰς $\bar{\nu}$ ρα μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου ἐκτείνει τὸ $\bar{\alpha}$, ἠλέκτρα, ποτίστρα, καλύπτρα, ἐνέδρα. σεσημειώται τὸ τάναγρα καὶ σκολόπεδρα (sic).

20 Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ ια παρώνυμα ἐκτείνει τὸ $\bar{\alpha}$, βεληναία, ἀμαξαία, ἀρχαία. γαῖα συνέσταλται.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγοντα θηλυκὰ παρεσχηματισμένα ἀρσενικῶν ὁμόχρονον ἔχει τῷ τέλει τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ τῷ $\bar{\alpha}$, ὀξέος ὀξεῖα, τάλανος τάλαι- 25να, χαρίεντος χαρίεσσα. ῥόδιος δὲ ῥοδία, καὶ σάμιος σαμία. διὸ ἀττικοὶ ἱερέως λέγοντες ἱερεῖα ἐκτεταμένως λέγουσιν· ἀλλ' οὐκ ἐτι πανδύκεια, βασίλεια. σεσημειώται τὸ μία, καὶ τὸ δία γυναικῶν, τὸ ἴα, ἀπὸ τοῦ ἴος ἴου.

Τὰ εἰς ὦν συγκριτικὰ οὐδέποτε ἐκτεταμένῳ διχρόνῳ παραλήγεται, βράσσων, ἐλάσσων. θάσσων σεσημείωται, ὅτι φύσει μακροῦ παραλήγεται.

Τὰ διὰ τοῦ ἄριον ὑποκοριστικά συστέλλει τὸ $\bar{a}$, ἰπᾶριον, πλοιάριον. 5

Τὰ διὰ τοῦ ἰνη ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς ἐκτείνει τὸ $\bar{i}$, αἰητίνη, θριδακίνη, ἠρωῖνη. τὸ ἠλατίνη, μολυβδίνη, ὀνόματα πόλεων, συνέστανται.

Τὰ διὰ τοῦ ὕνος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύτονα, παρὰ καιροῦ συντιθέμενα, συστέλλει τὸ $\bar{i}$,¹⁰ ἔαρινός, νυκτερινός, θερινός. οἱ ποιηταὶ δὲ πολ-
λάκις ἐκτείνουνσι.

Τὰ εἰς ὄς οὐδέτερα δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ $\bar{a}$, συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχει, δάος, φάος, χάος. πλὴν τοῦ φάρος, πάρος. 15

Τὰ εἰς σι λήγοντα μακροῦ παραλήγει, ἰστᾶσι, κικρᾶσι. ποιηταὶ δὲ ἐνίοτε συστέλλουσι.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ἠς ὀξύτόνων, διὰ τοῦ εἰα παροξύτονα, συστέλλει τὸ $\bar{a}$, προπαροξύτονα δὲ ἐκτείνει, εὐσέβεια καὶ εὐσεβία, ἀμέλεια καὶ ἀμε-²⁰
λία, συνήθεια καὶ συνηθία. τὸ μέντοι ἀμαθία μόνον παροξύνεται καὶ διὰ βραχέος $\bar{i}$ γράφεται.

Αἱ εἰς αἰ λήγουσαι εὐθείαι πληθυντικαὶ ἐκ-
τείνουσαι τυγχάνουσι τὸ $\bar{a}$ τῶν αἰτιατικῶν, σκύ-
θαι, σκύθας, καλαί, καλᾶς. 25

Τὸ $\bar{a}$ πρὸ τοῦ $\bar{\beta}$ ἢ $\bar{\mu}$ συστέλλεται, ράβδος, λάβδακος, βλάβη, ἄμιλλα, ἀμύμων, ἄμα.

Τὸ $\bar{i}$ κατ' ἀρχὴν πρὸ τοῦ $\bar{\tau}$ συστέλλεται, ἴτις, ἰτία, ἰτριόν. ἰτώνιον καὶ ἰτιον ποιητικά.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\alpha\nu\omega}$ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς συστέλλει τὸ $\bar{\alpha}$, λιμπάνω, ἀνδάνω, λαμβάνω, πλὴν τοῦ ἰκάνω, κιχάνω.

Τὰ εἰς $\overline{\iota\varsigma}$ καθαρὸν βαρύτερα εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκὰ, συστέλλει τὸ $\bar{\iota}$, ἔρις, θέτις, μῆνις, πάρις, ἔχις, ὄφις. τὸ ὄρνις, εὐκνήμις, καὶ τὰ ὅμοια σύνθετα ἐκτείνουσιν ἄττικοί.

Τὰ εἰς $\overline{\iota}$ ὀξύτερα θηλυκὰ ἐκτείνει τὸ $\bar{\iota}$ καὶ μακρᾶ παραλήγει, κορωνίς, ψηφίς, βαλβίς, φαρκίς, 10 ἰοάρωπις. δικαίως οὖν οἱ ἄττικοὶ τὸ ἐλπίς καὶ κάρις συστέλλουσι.

Τὰ εἰς $\overline{\rho\omicron\varsigma}$ καθαρὸν δισύλλαβα ἀρσενικά τῶ $\bar{\alpha}$ παραληγόμενα συστέλλει αὐτὸ, λάρος, γάρος, κάρος. ἄττικοὶ ἐκτείνουσι.

15 Τὰ εἰς $\overline{\mu\omicron\varsigma}$ καθαρὸν δισύλλαβα ἔχοντα τὸ $\bar{\upsilon}$ ἐκτείνουσιν αὐτὸ, χυμὸς, θυμὸς.

Πᾶν δίχρονον ἐκ κράσεως ὃν ἐκτείνεται, θέτι, ἰρεὺς, ἰρηξ, οἱ νέκυσ, οἱ βότρυς, ρῦσθαι, εὐφυᾶ, εὐκλεᾶ. τὸ μέντοι ὑπερδεᾶ δῆμον ἔχοντας, καὶ 20 δοδυκλεᾶ ἄργος ἰκέσθαι, καὶ νηλεᾶ θυμὸν, οὐκ ἔστι κατὰ κράσιν, ἀλλὰ κατὰ ἔνδειαν τοῦ ἐνὸς εἶ.

Καὶ περὶ τούτων ἄλις· νῦν δὲ περὶ πνευμάτων διαληψόμεθα.

Π ε ρ ἰ π ν ε υ μ ᾶ τ ω ν.

25 Πᾶσα πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη ψιλοῦται, πλὴν τῆς ὑπὸ καὶ ὑπὲρ, οἷον ἀντί, ἐπί, ἀμφί, ἀπό, ἐν, ἔξ.

Πᾶν φωνῆεν πρὸ τοῦ $\bar{\chi}$ ψιλοῦται, ἔχω, ἄχος,

ἤχώ. τὸ γὰρ ἤχι δασύνεται, ὅτι κατ' ἐπέκτασιν ἔστι τῆς $\bar{\chi}$.

Τὸ $\bar{\nu}$ πλεονάζον φιλοῖ τὰ πρὸ αὐτοῦ φωνήεντα, ὄρος, οὖρος, ἔκηλος, εὐκήλος, ὄδος, οὐδός, ἔαδε, εὐαδε. 5

Πάν φωνῆεν εἰς $\bar{\rho}$ λῆγον ἐπιφερομένου δασέος φιλοῦται, ἄρχω, ἔρχομαι, ὄρχος, ὄρφανός. ἀττικοὶ δὲ δασύνουσι τὸ εἰρκτῆ, εἰρχθῆναι.

Πάν φωνῆεν πρὸ δασέος καὶ τοῦ $\bar{\rho}$ φιλοῦται, ὄφρυς, ἀφρός, ὄφρα. τὸ ἄθρους, ὅτε ἐπιτατικόνιο ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$, δασύνεται παρὰ ἀττικοῖς.

Τὸ $\bar{\alpha}$, $\bar{\iota}$, $\bar{\eta}$, $\bar{\omicron}$ πρὸ φωνήεντος ὄντα κατὰ διάστασιν φιλοῦται, ἀάπτους, ἀήσυλα, ἀίσσω, ἰάπτω, ἱατρος, ἠΐθεος, ἠετίων, ἠέλιος, ὄϊω, οἰστός. σεσημειώται τὸ ἰῆμι, καὶ ὅσα γέγονε παρὰ τοῦ $\bar{\iota}$ -15 ρεύς, ἰέραξ, ἰόμωρος. καὶ τὸ ἰάλλω ἀττικοὶ δασύνουσι.

Τὸ στερητικὸν $\bar{\alpha}$ φιλοῦται, ἄφιλος, ἄοικος, πλὴν τοῦ ἄλυσις καὶ ἄδης.

Τὸ $\bar{\epsilon}$ κατὰ τοὺς παρωχημένους προερχόμενον20 καὶ ἀποπίπτον φιλοῦται, ἔλεγον, λέγον, ἔστην, στην. τὸ δὲ ἐήνδανε καὶ ἐώρων οὐκ ἐκ κλίσεως, ἀλλ' ἐκ πλεονασμοῦ.

Τὸ ἐν ἀντωνυμίαις $\bar{\epsilon}$ πρὸ συμφώνου φιλοῦται, ἐμοὶ, ἐκεῖνος, πλὴν τοῦ ἔθεν. 25

Πάν φωνῆεν πρὸ τοῦ $\bar{\gamma}$ φιλοῦται, πλὴν τοῦ $\bar{\eta}$ καὶ $\bar{\nu}$, ἀγοράν, ἄγαν, ὠγύγιος, ἐγγύς. τὸ μέντοι ἀγνός καὶ ἄγιος τοῦ ἄζω ῥήματος τὴν δασεῖαν ἐφύλαξεν.

Τὸ $\bar{\alpha}$ πρὸ τοῦ ζ φιλοῦται ἐπὶ δὲ τοῦ σέβο-
μαι δασύνεται, ἄζω.

Τὸ $\bar{\alpha}$ πρὸ δασείως φιλοῦται. σεσημείωται τὸ
ἄφῆ, καὶ τὸ παρ' αὐτοῦ.

5 Πᾶν φωνῆεν, πλὴν τοῦ $\bar{\upsilon}$, ἐπαγομένων δύο
δασείων, ἢ δασείος σὺν ἀμεταβόλῳ, φιλοῦται, ἴφθι-
μος, ἄφνω, ἰχθύς. σεσημείωται τὸ ἴφθος.

Τὸ $\bar{\alpha}$ πρὸ τοῦ $\bar{\kappa}$ φιλοῦται, ἀκοῆ, ἀκμων, ἀκόνη.

Τὸ $\bar{\alpha}$ πρὸ τοῦ $\bar{\lambda}$ ἐνὸς ἢ δισσοῦ φιλοῦται, οἶον,
10 ἄλλως. ὁμοίως καὶ τὸ $\bar{\iota}$, ἰλλάειν, καὶ τὸ $\bar{\omega}$, ὄλλος.
σεσημείωται τὸ ἔλλην, ἑλλάς.

Τὸ $\bar{\alpha}$ (sic) πρὸ τοῦ $\bar{\tau}$ φιλοῦται, ὄτρηρός, ὄτοτύζειν,
ὄθλος, οὐ μάχεται τὸ ὅτε καὶ ὅτι δασυνόμενα.

Τὸ $\bar{\eta}$ ἐν τροχαϊκῇ λέξει, ἀμεταβόλου ἐπαγο-
15 μένου, φιλοῦται, πλὴν τῶν παρὰ τοῦ ἦσω μέλλον-
τος, ἦμαρ, ἦνις, ἦρατο. ἦλος παρὰ τὸ ἦμι καὶ
ἦσω.

Τὸ $\bar{\omicron}$ πρὸ τοῦ $\bar{\pi}$ φιλοῦται, εἰ μὴ τὸ $\bar{\lambda}$ ἐπά-
γοιτο, ὀπίσω. ὀπόσος, ὀποῖος, καὶ τὰ ὅμοια ὡς
20 ἀναφορικὰ δασύνεται.

Τὸ $\bar{\epsilon}$, ἐπιφερομένου τοῦ $\bar{\mu}$, ἢ κατὰ σύλληψιν,
ἢ κατὰ διάστασιν, φιλοῦσθαι θέλει, ἔμπλην, ἔμ-
πουσα.

Τὸ $\bar{\alpha}$, ἐπιφερομένου τοῦ $\bar{\nu}$, φιλοῦται, ἄνεμος.
25 τὸ ἀνύω ἀττικοὶ δασύνουσι.

Τὸ $\bar{\alpha}$, ἐπαγομένου τοῦ $\bar{\rho}$ μετὰ φωνήεντος, φι-
λοῦται, ἀραβος, ἀρετῆ, ἀριθμός. τὸ δὲ χεῖρα
ἀραιην δασύνεται.

Τὸ $\bar{\alpha}$ ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβαῖς λέξεσιν,

ἐπαγομένου τοῦ σ ἢ ἐνός ἢ διττοῦ, φιλοῦται, ἄσια, ἄστν, ἀστράγαλος, ἀσάμινθος. τὰ ἄσσα, ὁ δηλοῖ τὸ ἄτινα, δασύνεται.

Τὸ $\bar{a}$ πρὸ τοῦ $\bar{\tau}$, ἐνός ἢ διττοῦ, φιλοῦται, πλὴν τοῦ ἄτε καὶ ἄτερος. 5

Τὸ $\bar{a}$, $\bar{i}$, $\bar{o}$, ἐπαγομένου τοῦ $\bar{\psi}$, φιλοῦται, ἄψορον, ἴψας (sic), ὀψέ. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἄψω δασύνεται, ἄψα, ἀψίς.

Τὸ $\bar{e}$ καὶ $\bar{o}$ πρὸ δασείας φιλοῦται, ὄφισ, ἔθνος, ἔφεσος. 10

Τὸ $\bar{o}$ πρὸ τοῦ $\bar{\nu}$ ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι φιλοῦται, ὄνυξ, ὄναρ, ὄνομα.

Τὸ $\bar{o}$ πρὸ τῶν διπλῶν φιλοῦται, ὄξος, ὀψέ, ὄζαινα.

Τὸ $\bar{i}$ πρὸ δασείας φιλοῦται, ἴφισ, ἰχθῦς, ἰσχανόων. 15

Τὸ $\bar{\eta}$ πρὸ τοῦ $\bar{\lambda}$ φιλοῦται, ἠλίβατος, ἠλιαία, ἠλιτόμηρος, πλὴν τοῦ ἠλιος.

Τὸ $\bar{o}$ ἐπιφερομένου τοῦ $\bar{\rho}$ φιλοῦται, ὄρος, ὄρουζα, ὄρεὺς, ὄρέγω, ὄρέστης, πλὴν τοῦ ὄρω ὄρας, καὶ ὄρος, ἀρσενικόν, καὶ ὀρίζω. 20

Τὸ $\bar{\omega}$ ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι φιλοῦται, εἰ μὴ τὸ $\bar{\mu}$ ἐπάγοιτο, οἶον, οἶστρος, οἶκος. τὸ οἶος ἀναφορικόν δασύνεται. τὸ οἶμος, οἶμῶ δασύνεται.

Ἡ $\bar{a}\bar{\nu}$ δίφθογγος φιλοῦται, ἀῦξω, ἀῦδῶ, ἀῦτὸς, ἀῦριον, πλὴν τοῦ ἀῦτη βαρύτονον, ἀπὸ τοῦ 25 οὔτος, καὶ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ ἑαυτός.

Ἡ $\bar{e}\bar{\nu}$ δίφθογγος φιλοῦται, οἶον, εὐλή, εὐλαί, οἰσκόληκες, εὐδία, εὐθεία, καὶ τὰ λοιπὰ, πλὴν τοῦ εὔδω τὸ καθεῦδω, καὶ εὔω τὸ φλογίζω, καὶ εὔρω,

ἀφ' οὗ καὶ εὐρίσκω. καὶ εὐ ἄντι τοῦ ἑαυτοῦ, κατὰ κρά-
σιν τοῦ ε̄ καὶ ὀ εἰς τὴν εὐ δίφθογγον δωρικῶς.

Ἡ εὐ δίφθογγος φιλοῦται, οἶον, εἶδος, εἰκάζω,
εἴρων, καὶ τὰ λοιπὰ, πλὴν τοῦ εἰρκτῆ, εἴλωσ, ὁ δοῦ-
5 λος, καὶ εἰκῶς ὁ πέμψας, καὶ εἰλίξω τὸ συστρέφω,
καὶ εἰλόμην, καὶ εἶμα τὸ ἱμάτιον, καὶ εἰμένος ὁ ἐν-
δεδυμένος, καὶ εἶνα τὸ ἔνα, καὶ εἶποντο ἄντι τοῦ
ἠκολούθουν, καὶ εἶσεν ἄντι τοῦ ἐκάθησεν, εἰστήκει,
καὶ εἶως ἄντι τοῦ ἕως, καὶ εἶαντο, καὶ εἶλη ἡ θερμα-
10 σία. σεσημείωται καὶ τὸ εἰς ἀριθμητικόν.

Ἡ οὐ ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι φι-
λοῦται, οὐρανός, οὐλή, οὐρῶ. οὕτω δὲ ἢ οὕτως δα-
σύνεται.

Τὸ ὕ πάσης λέξεως ἄρχον δασύνεται πλὴν
15 τῶν αἰολικῶν.

Πᾶν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον δασύ-
νεται, ὄ, οὐ, ὦ. τὸ δὲ ὦ φιλοῦται, οὐ γὰρ ἄρ-
θρον, ἀλλ' ἐπίρρημα κλητικόν.

Πᾶσα ἀντωνυμία ἀποβαλλομένη τὸ σ δασύ-
20 νεται, σός ὄς, σοῦ οὐ.

Τὸ ρ ἀρχόμενον λέξεως δασύνεται, οἶον, ρα-
νίς, ράξ, πλὴν τοῦ ράρος καὶ ράριον.

Τὸ ρ, εἰς δισδὸν γένηται ἐν μέσῃ λέξει, τὸ
μὲν πρῶτον φιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται,
25 οἶον συρράπτω.

Τὸ ε̄ τῶν ἀριθμῶν δασύνεται, ἔν, ἕξ, ἐπτά,
καὶ τὰ λοιπὰ, πλὴν τοῦ ἐννέα καὶ ἐννεήκοντα. καὶ
καθόλου εἰπεῖν, πᾶς ἀριθμὸς ἀπὸ φωνήεντος ἀρ-
χόμενος δασύνεται.

Τέλος.

EDMVNDI HENRICI BARKERI
EPISTOLA CRITICA

A D

VIRVM CLARISSIMVM

IO. FR. BOISSONADIVM

S V P E R

RARIORIBVS QVIBVSDAM GRAECAE LINGVAE
VOCIBVS, NONDV M IN LEXICA RELATIS.

E. H. BARKERVS
IO. FR. BOISSONADIO

S. P. D.

Cum ingenium tuum, acumen et doctrinam, Vir Summe et Amice, maximi semper fecerim, et ejusce rei argumentum aliquod exstare publice cuperem, judicavi pusillum hoc de rarioribus quibusdam vocabulis, quia nihil aliud ad manum erat, praeclaro nomini tuo inscribendum esse. Magnus sane est animi mei ardor ad praestandum aliquid, quo Spartam illam ornem. Quare oro te, mi Boissonadi, literarum vinculo, ut

ea, quae in Epistolam hanc coniecimus, diligenter, in lexicographorum gratiam, perpendas. Tu, quae tua est comitas, operam non gravaberis. Ignosces brevisloquuntiae; libere enim garrere nunc per longas occupationes non licet, quibus hoc momentum temporis scriptioni huic suffuratus sum.

I.

„*Colosseros* in *Historia Augusta*, ὁ κολοσσέως, vir quidam grandis ut colossus, sed venustus et amabilis, ut Amor ipse. Sic per Ἀντέρως significatur, qui aequè venustus est ut Amor, contra Amorem pulcher. Idem vult et παιδέως. Nec enim pueri amorem, aut τῶν παιδικῶν ἔρωτα designat, sed παῖδα ἔρωτα, puerum aequè amabilem et venustum, ut est Amor. At ἵππερος, ut ἵκτερος, τῆς ἵππικῆς ἔρωτα significat, ut in isto versu,

Τὸν ἵππερον κατέχεέ μου τῶν πραγμάτων.

Orpheus ὀπάλλιον παιδέρωτα appellatum canit, quod simile esset τερενόχροϊ παιδί. Ergo παιδέως, παῖς ἔρωσ, puer Amori similis:

Φημί δέ τοι τέρπειν καὶ ὀπάλλιον οὐρανίωνα,

Ἄγλαόν, ἡμεροῦ τέρενα χροῶα παιδὸς ἔχοντα.

Ubi notandum, quod Plinius opalum, ὀπάλλιον vocat ὑποχοριστικῶς. Alii opalum paederota cognominatam volunt propter eximiam gratiam, alii paederota privatum genus faciunt, et diversum ab opalo. Sane quidquid eximia aliqua gratia commendabatur, Graeci παιδέρωτα dixere. Sic acanthos herba, cujus insignis in operibus topiariis gratia, παιδέρωσ appellata est; et caerefolium. Plinius: „*Caerefolium, quod paederota Graeci vocant.*“ Unguenti genus *) ita etiam appel-

---

*) „Alexis in Comoedia *Ἰσοστασίω* (ap. Clem. Alex. p. 218. D. ed. Paris. 1641., Athen. XIII. p. 568.) meminuit παιδέρωτος,

larunt. Hesych. παιδέρωσ' σφαργίδος ὄνομα, οἱ δὲ ἀλείμματος, οἱ δὲ μύρου. Hoc unguentum vel ἄλειμμα ex

---

quo ruborem buccarum conciliabant, quae expallido vultus erant candore. An praeter anchusam et fucum etiam παιδέρωσ ad eundem usum mulieribus usurpatus? Viri certe docti acanthum hic vertunt. *Acanthus* quidem παιδέρωσ cognominatus, sed nemo veterum tradit, vim ullam aut succum in acantho paederote esse rubore inficientem. [Fallitur Salmasius, si id, quod N. Heinsius scribit, verum sit. Heynius de Virg. Aen. I. 649.: *Et circumtextum croceo velamen acantho*: „*Croceum* quidem ejus (acanthi s. bractae ursinae) genus; nam vulgare est flore albo: saltem a semine luteo sic appellari eum croceum puto; quanquam hoc vestes tingi olim potuere, quod e Schol. MS. N. Heinsius ad Claudian. p. 180. b. notavit.“] *Caerifolium* etiam paederos Plinio; nec hic rutilando aptus. *Gemma opallium*, paederos, qui nec habet hic locum. Hesych. etiam παιδέρωσ ἄλειμμα exponit: hoc est, quod quaerimus. Sed unguentum illud ex paederote herba compositum doctus medicus Italorum voluit; sed si herba non inficit, unguentum ex ea factum non tinget. Ecce alius item doctus medicus, qui paederotis, h. e. acanthi succo candorem faciei quaeri tradit. Nam et Demetrium paederote faciem illevisse, ut candorem arcesseret. Nugae. In versu Alexidis, quae immodico candore pallescit, paederotem illinit captando rubori. Nec censendus Demetrius aliud in paederote quaesivisse. Unguentum hoc nomine appellarunt ex radice anchusae, aut ex radícula Syriaca, quae fucus dicebatur, compositum. Illud ἄλειμμα est ex fuce, ᾧ τινι τὰς οἰκείας ὄψεις αἱ γυναῖκες χροῖονσι.“ Salmasius in Solin. p. 808. Schweigh. ad Athen. XIII. 23. scribit: — „*Παιδέρωτ' ἐντρίβεται*, unguentum aliquod sic vocari satis constat: cf. auctores ab Hesychii interpretibus laudatos, et in his maxime Salmasium in Solin. p. 808. Latinos *acanthum* dixisse, quem Graeci παιδέρωτα, Dioscorides docuit. Quid sit tamen potissimum, e quo confici solitum sit illud pigmentum, non liquet.“ Sed ex herba ista non arguere possumus, quia, ut vidimus, quicquid eximia aliqua gratia commendabatur, Graeci παιδέρωτα vocant. Dioscoridis ver-

coloris gratia sic vocatum est. Ita enim vocarunt purpurissimum ex anchusa, vel radícula Syriaca, quae *φῦκος* dicebatur, quo genas colorabant mulieres. Alexis ap. Athen. XIII. *Λευκόχρως λίαν τίς ἐστι; παιδέρωτ ἐντριβεται.* Genus amethysti *παιδέρωτα* etiam vocitarunt, quam alii anterota, alii Veneris gemmam dicebant. Locum afferam, ut corrigam, de generibus amethystorum. „Quintum ad viciniam crystalli descendit, albicante purpurae defectu: hoc amethysti, in quibus ex carbunculo in purpuram refulgeret leniter roseus nitor, ob gratiam speciei et coloris, dicti *ἀντέρωτες*, vel *παιδέρωτες*, vel *ἀφροδίτης λίθοι.*“ In Indice MS. Pliniano verba sunt ita restituenda: „*Amethystus, ejus genera quinque, sacerion, sapenus, pharantitis, aphrodites sphragis, sive anteros, sive paederos.*“ De opalo scribit Plinius: „*Hanc gemmam propter eximiam gratiam plerique appellavere paederota. Sunt et qui privatum genus ejus faciunt, sagenonque ab Indis vocari dicunt. Traduntur nasci et in Aegypto et in Arabia, et vilissimi in Ponto.*“ Ergo opalus in India nascitur, quem plerique ob gratiae venustatem paederota vocarunt, Quidam paederota privatum genus fecerunt, quem Indi sagenon vel agenon appellabant. Atque is paederos non solum in India, sed etiam Aegypto, Arabia et Ponto nascitur. De hoc paederote intelligit hic Solinus, cum di-

---

ba Salmasius p. 378. produxit, et addit: — „Hoc est alterum Plinii genus, (XXII. 22.) quod laeve esse dicit, h. e. sine spinis et aculeis, quod et melamphyllum, et paederota vocatum scribit: haec est urbana et topiaria acanthus, quae nascitur in hortis crepidines marginum pulvinorumque toros vestiens (ut ait Plinius). Hanc minime, ut apparet, novere herbarii illi, qui spinosam nobis tradunt brancam ursinam, quam acanthus illa veterum prorsus spinis careat.“

cit, paederotem et Arabicam ex Arabia sumi. Praeter opalum, quem paederota multi cognominant, est et suum genus, hujus nominis spectatione et merito dignum (ut Plinius refert). In paederote hi colores congruebant, crystalli perspicuitas, aëris viriditas caerulea, purpurae nitor, vini crocique fulgor. In opalo, quem et paederotem quadam decoris praerogativa plerique nuncupaverunt, carbunculi tenuior ignis, amethysti fulgens purpura, smaragdi virens mare, sulphuris ardens flamma, aut etiam ignis oleo accensi. Haec candidarum gemmarum dux et signifera, et post smaragdos primae dignitatis olim. At paederos altera, quae sui generis erat, ut non indigna hujus nominis spectatione, ita longe opalo inferior pretio, et auctoritate. Opalus in India tantum, paederos in Aegypto et Arabia, aliisque locis reperiatur." Salmasius in Solin. p. 398.

Lexicographi et grammatici errant et in re critica, cum de forma vocum *ἀντέρως*, *παιδέρωσ*, Lat. anteros, paederos (*κολοσσέρως*, *colosseros* non habent), agunt, et in re philologica, cum de sensu earum vocum loquuntur. Accuratissimus est Salmasius et in re critica, et philologica. H. Steph. Thes. Gr. L. III. p. 12. *παιδέρωσ* interpretatur „i. q. *παιδεραστής*, de paedicone, ut *παιδέρωσ Ζεύς*, quod Pollux (III. 7.) *πεπαιχθαι* dicit ap. Teleclidem;“ male Hederici Lexicon, „Per jocum comice, quasi *παιδεραστής*, propter Ganymedem.“ Sed *Παιδέρωσ Ζεύς* fortasse est *παῖς ἔρωσ*, puer amoris similis, aequè venustus et amabilis ut est amor, in qua voce allusio sit ad Jovis amores, quibus factus est quasi puer Amoris similis. G. J. Vossius Etym. L. L.: „*Παιδέρωσ*, a *παῖς*, puer, et *ἔρωσ*, amor: proprie igitur *παῖς ἔρωσ*, puer Amor, vel Cupidinum aliquis: nihil venustius imagunculis Amoris seu Cupidinis. Ab earum decore *κατὰ μεταφορὰν* vox tributa est mul-

tis, quae gratia multum valerent. Ἀντὶ eam vim habet, quam in ἀντίθεος, h. e. ἰσόθεος. Veneris gemma dicebatur ἀντέρως, quia gratia et venustate certare possit cum amore.“ H. Stephanus non explicat, quare παιδέρωσ a quibusdam dicatur ἢ ἄκανθα (s. ὁ ἄκανθος), nec quare paederos dicatur genus unguenti, nec quare sic dicatur genus herbae Sicyone in uno tantum Veneris septo nascens; et omnino silet de opalo paederote, et de amethysto paederote. „Quercus faginea, σμίλαξ Ἀρκάδων, Theophr. H. Pl. III. 16.: haec forte est παιδέρωσ Pausaniae II. 10. humilis, Sicyoni peculiaris, foliis subtus canis, minoribus quam Qu. Esculi: cf. Desfontaines in *Annal. Phys. Gall.* 38, 375, s.“ Sprengelii *Hist. Rei Herbariae* p. 104. Dioscoridis Appendix III. 17. περὶ ἀκάνθης: Οἱ δὲ, μελάμυλλον, οἱ δὲ, παιδέρωτα. Cf. *Apul. de Herb.* c. 104. Glossae Labbeanae habent: Παιδέρωσ· ἄνθος, flos, alium. „Cod. Germ. Flos albus; Reg. Flos alvum.“ Du-Cangius *Castigatt. in utrumque Glossarium.* Quid sibi velint ista verba, nescimus. M. Martinius id Cadmo Graeco-Phoenice pag. 102. conjicit, „ἄκανθος, flos alius,“ et addit, „Est acanthus sativus, quasi παιδων ἔρωσ.“ Pro unguenti genere παιδέρωσ usurpatur ab Aeliano V. H. IX. 9. de Demetrio, ἔμελε δὲ αὐτῷ καὶ καλῶ εἶναι εὐθειζόντι τὴν τρίχα, καὶ ξανθιζομένῳ, καὶ ὑπαλειφομένῳ τὸ πρόσωπον παιδέρωτι, καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ ἐχρῆτο ἀλείμμασι, προσφιλοτιμούμενος τῇ ῥαθυμίᾳ, ubi Perizonius, „Pigmentum videtur fuisse e pulvere gemmae paederotis confectum, quo facies nimis alba et pallida reddebatur purpurea aut rosea.“ De eodem Demetrio Athen. XII. p. 542. παιδέρωτι τὸ πρόσωπον ὑπαλειφόμενος, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀλείμμασιν ἐχρῆτων ἑαυτόν. *) Παιδερώτινος et ὀξυπαιδερώτινος de ve-

*) Παιδέρωσ pro *acanthi* (vel saltem herbae) nomine occurrit in loco *Demi Selii* ap. Athen. XIV. p. 622.: Οἱ δὲ φαλλοφόροι προσωπιῶν μὲν οὐ λαμβάνουσι, προσόλιον δὲ ἐξ ἐρπύλλον

stibus usurpantur: hae voces sunt H. Steph. Thes. et lexicographis commendandae. Flav. Vopisc. in Aurel. c. 46. „Idem concessit, ut blatteas matronae tunicas haberent, et ceteras vestes, quum antea coloreas habuissent, et ut multum oxypaederotinas:“ „quasi multum fuerit, paederotinas eis fuisse concessas,“ ut bene intelligit Salmasius, qui addit: — „Paederotinus in vestibus color, non a paederote herba, sive caerefolio, sive acantho, sed a paederote gemma; nec enim herbae illae vim habent tingendi, aut ullum folio vel flore colorem praeferunt, cujus nomen aut similitudo in vestes transire meruerit. Acanthina quidem vestimenta ab acanthio herba fuere nota veteribus, sed non a colore acanthii sic nominata: texebantur enim ex lanugine, qua folia acanthii sunt obducta, de qua Plinius L. XXIII. 12.: de his acanthinis vestibus locus Varronis ap. Servium sic est corrigendus: *Cum dempli sunt aculei, ex his implicitis mulieres multiplicem conficere vestem; hinc vestimenta acanthina appellata.* At Servius vestes in similitudinem acanthii ornatas et confectas accipit, et sic intelligit versum poetae (Aen. I. 649.), *Et circumtextum croceo velamen acantho;* quam bene, nos infra docebimus. *) Paederotinae igitur vestes, a

---

περιτιθέμενοι, καὶ παιδέρωτας ἐπάνω τούτου ἐπιτίθενται, στέφανόν τε δασύν ἴων καὶ κίττου. „Quid sit προπόλιον, nemo novit: perspecte Corayus: „An προβόλιον?“ nempe diminutivum nominis προβολή, quod significat *quicquid praetenditur, quo nos tegimus, praecingimus, aut munimus.*“ Schweighaeuserus. Lex. Rhetor. ap. Bekkeri Anecd. Gr. p. 200.: Προβόλιον· εἶδος δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κρηγοῖ· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τοὺς ἔχοντας αὐτό. cf. H. Steph. Thes. T. I. p. 699. f. Hesych.: Προβόλιον· σιβύνη, ἔχουσα μετὰ τὴν ἀκμὴν προβολάς. Glossae Labbeanae: „Προβόλιον· lorica. O.“

*) Locus, ad quem refert Salmasius, occurrit p. 405. „Pollux:

paederote gemma, quam alio nomine opallium dixere: Hesych. παιδέρωσ· ἢ σφραγίς. Sic amethystinus color, ab amethysto gemma. Quemadmodum autem in purpura varii sunt colorum gradus, et luminis, ut verius dicam, differentiae, quae prout pressior saturiorque est, vel dilutior, ita nomina invenit, unde blatta et oxyblatta: sic in paederote gemma varii elucent colores. Est in his, inquit Plinius, carbunculi tenuior ignis; est amethysti fulgens purpura; est smaragdi vi-

---

Αἱ μὲν ἐν τοῖς χιτῶσι πορφυραὶ ῥάβδοι παρρηφαὶ καλοῦνται: intellige virgas illas, quae in circuitum vestis eunt, ad oram infimam currentes, quas et ἀκάνθους appellarunt. Hesych. Ἄκανθος· περίγραμμα ὑφασμένον, καὶ ζῶον, καὶ φυτὸν, καὶ πτηνόν. Hinc intelligitur illud Virgilii, *Et circumtextum croceo velamen acantho*. Acanthus enim ibi est purpura, quae circumit extremam vestis oram.“ Iterum Salmasius in Solin. p. 212. E. de eodem Virgilii versu. „Tunica est per extremitatem orae infimae limbum habens croceum, ad instar acanthi, flexibilis virgulti. Immo ἄκανθον Graeci etiam vocavere hujusmodi limbos vestium. Aliud acanthus, aliud ἀκάνθιον, a quo vestes acanthinae.“ De hoc sensu vocis ἀκάνθος silet Schneid. H. Steph. in Thes. Indice nihil habet praeter Hesychii locum. Bene scribit Forcellinus: „Neque vero e Varronis loco colligas, ap. Virg., ubi ait, *Circumtextum croceo velamen acantho*, intelligi debere vestem acanthii lanugine confectam; nam *acantho* dixit Virg., non *acanthio*; Servius autem, qui ad h. l. ea Varronis verba attulit, rem nihil eo pertinentem attulit.“ Isidorus Origg. XVII. 9. (ut Servius) scribit: „Acanthus, herba Aegyptia, semper frondens, spinis plena, flexili virgulto; in cujus imitatione arte vestis ornatur, quae *achantina* (acanthina) et *achantis* (acanthis) dicta.“ Sed rectius scribit Salmasius l. l., cujus verba praeterierunt Heynium et caeteros Virgilii interpretes, qui una mente per verba, *Circumtextum croceo velamen acantho*, intelligunt „vestem in similitudinem acanthi ornatam et confectam,“ non tunicam, per extremitatem orae infimae limbum (ἀκάνθον) habens croceum, ad instar acanthi, flexibilis virgulti.

rens mare, et cuncta pariter incredibili mixtura lucentia. Cum igitur ex paederotibus alii fuscioris coloris sint, alii dilutioris: meliorem illum esse colorem constat, secundum eundem Plinium, cujus color vini colore fuscatur, quam qui diluitur aqua. Atque hic erat, ad quem tingentium officinae dirigebant vota, cui et *oxypaederotinum* videntur nomen fecisse. Non magnum sane discrimen apparet fuisse inter amethystinum, et oxypaederotinum. Quare non mirum est eum colorem, ut pretiosiore, et purpurae propiore rarius fuisse matronis usurpatum. Nero, ut ex Suetonio didicimus, non solum Tyrii, sed etiam amethystini coloris usum privatis interdixerat. Ovidius tamen amethystinum inter pretii levioris colores enumerat, quem inter alios plures et viliores concedit mulieribus artis suae. Videntur ergo matronae in solatium ademptae purpurae vel conchyliatae vestis, aut, ut tum loquebantur, blatteae, quae erat magni pretii, amethystinas et oxypaederotinas, quae proxime ad purpureas accederent, in usu habuisse.“ Idem tamen ad Solin. p. 808. F. a se ipso discedit: — „Ab illo unguento fuci vel anchusae, roborandis mulierum genis idoneo, color paederotinus et oxypaederotinus in vestibus olim usitatus. A gemma paederote appellatum volui aliquando. Sed nunc malim a paederote colore vel purpurisso, quod genis indebant mulieres priscae.“

Quod ad nomen ἀντέρωσ spectat, de eo H. Steph. Thes. I. 1226. contentus est dicere, „Αντέρωσ, cupido, sive illi cupidini contrarius, de quo Cic.: item Deus ultor eorum, qui amantes spernunt, ex Pausan.“ Nihil habet de anterote, i. e. pulcerrimo amethysti genere, Veneris gemma. B. Faber in Thes. vocem non inseruit. „Anteros,“ ut ait Gesnerus, „Veneris et Martis filius, Cic. de N. D. III. 25.: potes autem et mutuuum amorem interpretari, et repugnantem amori, et similem vel vi-

carium adeo amorem,“ Thes. L. L. „Anteros,“ ut scribit Forcellinus, „Cupido tertius, ex Marte et Venere tertia natus ap. Cic. de N. D. III. 25. Dictus est quasi Cupido Cupidini contrarius, ab ἀντί, contra, et ἔρως, amor, cupido. Posset etiam exponi amori par, aut aequè venustus ac amor, quia praepositio ἀντί etiam instar significat. Alii interpretantur amorem, quo quis amantem se redamat: alii, ut est ap. Pausan. in Attic., ultorem eorum, qui amanti mutuo amore non respondent.“ „Diversum Amori Deum veteres Anterota nuncuparunt, ut est ap. M. Tullium de N. D. Ante Academiae ingressum Amoris excitatam fuisse aram a Charmo Atheniensium primo, Epigrammate adstipulante, Pausanias scribit. In civitate vero Anterotos visebatur ara, quam μετοίκων dixere ἀνάθημα, i. e. inquilinis dicatam: quoniam Atheniensis Meles Timagoram peregrinum hominem amore ardentem aspernatus, ut se a petra in praeceps daret, imperavit. Quod quum is, ut qui in omnibus adolescenti obsequutum vellet, animae etiamnum prodigus implexisset largiter: tanta subiit Meletem poenitentia, ut ex eadem ad imum se mitteret. Unde factum, ut Anteros Timagorae ἀλάστωρ, i. e. ultor, crederetur τοῖς μετοίκους νομιζέειν. In Eleorum gymnasio, ea parte quae dicebatur Μαλθῶ, stabant Amoris et Anterotos Icones, sed ἔρως palmaceum tenebat ramum, quem auferre niteretur anteros. Athenienses namque et Elei Anterota agnoscunt, ut numen.“ Coel. Rhodig. Lectt. antiq. XVI. 25. Pollux III. 7.: ἔρως, ἡμερος, πόθος, ἐπιθυμία, ἰὺξ, ἀντέρως, ἀφ’ οὗ ἀντέρων, ἀντραστῆς, παρὰ δὲ Εὐπόλιδι καὶ ἀντερῶμενος. Phavor. Lex. ἀντέρως· ἀντερῶμενος. Sensus vocis in Suida e contextu apparet: Ἀντέρως· ὁ καὶ Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κλαυδίου, τοῦ κατὰ Γαῖον βασιλεύσαντος (ἐφ’ οὐπερ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς γέγονεν), ἀκουστῆς δὲ ἦν Ἀπίανος τοῦ Μόχθου· φέρονται αὐτοῦ βιβλία περὶ γραμματικῆς δύο. Καὶ τοῦτο

δὴ τὸ ὑμνούμενον ὄνομα ἀντέρως ἐν τοῖσδε τοῖς γενναίοις ἐσώζετο. Χαρίτων γὰρ καὶ Μελάνιππος εἰς ἔρωτα ἀλλήλων συνεπέσθη· καὶ ὁ μὲν Χαρίτων ἐραστὴς ἦν· Μελάνιππος δὲ τὴν ψυχὴν ὁ ἐρώμενος ἐς τὸν φίλον τὸν ἐνθεον ἀναφλεχθεὶς, ἰσοτίμον τὸ τοῦ πόθου κέντρον ἐνεδείκνυτο. „De Anterote tradidit Pausan. I. 30. p. 75. et Suid. in Ἀντέρως, cujus articuli pars posterior ducta videtur ex Heraclide Pontico περὶ Ἑρωτικῶν, unde historiam de Charitone et Melanippo derivavit Athen. XIII. p. 602., et Aelian. V. H. II. 4. Elide in Gymnasio Ἐρωτος et Ἀντέρωτος arae conspiciabantur, teste Pausan. VI. 23. pag. 511. In Gemma ap. Lippert. nr. 835. Amor tristis humi sedet, Anterote aufugiente. Cf. Manso über verschiedene Gegenst. der Mythol. p. 577 seq. Diverso autem modo veteres de Anterote tradiderunt. Alii *mutuum* Amorem intelligunt, alii *contrarium*, qui Amorem resolvat. Vide Serv. ad Virg. Aen. IV. 520., et quae docte de eo monuit Huschkius in Anal. Cr. pag. 47. Cum Servio facit Epigramma nostrum, scriptum in Amorem, ab alio Amore vulneratum.“ Jacobsius ad Anthol. Gr. T. XII. p. 25. Cf. Eunapius p. 26. ed. P. Steph. 1610., ubi Boissonadius, ut ipse mihi significavit, haec duntaxat adnotavit p. 187.: „Vide quae de his numinibus adnotavit Jacobsius (l. c.). Themistius Or. 24. p. 504. d. jucundam narrat de Erotis et Anterotis origine fabellam.“

Bene G. J. Vossius, supra laudatus, τῷ ἀντὶ in v. ἀντέρως eam tribuit vim, quae in v. ἀντίθεος, h. e. ἰσόθεος, valet. „Ἀντίθεος Grammatici vett.“ ut ait J. F. F. ad Welleri Gramm. Gr. Spec. III. Part. post. p. 103., „interpretantur fere nomine ἰσόθεος, ut Schol. Pindari Olymp. III. 62. et Homerus ipse pro eo usus est nomine δῖος: vid. Odyss. α. 21. coll. v. 196. Sic nomen ἀντιάνειραι, quod est Amazonum appositum, II. γ. 139. ζ. 186. Aristarchus explicavit vocabulo ἰσάνδροι: v. Hesych. v.

ἀντιάνειραι, quod interpretamentum Schol. min. ita repetiit, ut etiam aliud adjecerit: verba ejus sunt haec: αἱ ἴσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἢ αἱ ἐναντιούμεναι ἀνδράσιν· ἐξ οὗ πολεμικαί. Et ἀντίστροφος pro ἰσόστροφος legitur ap. Plat. Gorg. XIX. pag. 78., ita ut etiam cum dat. construatur: v. Fabricius ad S. Empiric. c. Mathem. 7. 6. p. 571. et Findeisen. Ind. Graecit. Gorg. h. v.: ut ἀντίπαλον, Suida auctore, non tantum τὸ ἐναντίον significavit, sed etiam τὸ ἰσόπαλον, et ἰσόστροφον. v. Spanh. ad Juliani Caess. p. 101. Heus. Proprie enim ἀντίπαλος est adversarius in lucta, colluctator deinde: omnino adversarius, hostis: ut ap. Xen. K. II. VI. 1. 10. v. Jungermannus ad Poll. I. 150. et Dorvill. ad Charit. p. 611. s. Amstel. Sic ἀντάξιος, par pretio, Herod. II. 148. Hesych. Ἀντάξιον· ἴσον κατὰ τὴν ἀξίαν: ἀντίπροικα, perquam vili, et tantum non nullo pretio, Xen. Ages. I. 18. ἀντ' οὐδενός, v. Pollux VII. 10. Hesych. ἀντίπροικα· ἰσόπροικα. Aristoph. Eq. 815. ἀντιπεριζέειν, aequiparare: v. Eustath. ad Il. α. pag. 156. 10.: et ἀντίδουλος ap. Aesch. Choeph. 153. est, auctore Schol., ἰσόδουλος.“

Ibid. Fischerus: „Ἀντίπαις, Aesch. Eum. 58. Polyb. XV. 51. p. 424. t. 2. Excc. Virtut. 27. p. 99. t. 3. Plut. V. Dion. p. 221. t. 6. est pueraster, ut vocatur in Gloss. vett., h. e. puer pubes, qui puero impuberi opponitur.“ Eadem Glossae habent: „Ἀντίπαις· juvenis.“ H. Steph. t. III. p. 15. C. scribit: „Quid valeat praepositio ἀντὶ in hoc nomine, grammatici non declarant.“ In v. Ἀντίπαις praepos. ἀντὶ eandem habet vim, quam in v. ἀντίθεος, quam Grammatici veteres semper interpretantur, ut vidimus, nomine ἰσόθεος. Ἀντίπαις, secundum etymologiam vocis, est i. q. παιδὶ ἴσος, adeoque stricte denotare videtur eum, qui tantum non puer est. Sed in sensu valde diverso ap. Graecos scriptores occurrit pro eo, qui tantum pueritiam egressus est. Ἀντίπαις i. e. παῖς, qui pubertati jam proximus est,

οὐπω πρόσηβος, *cujus genas prima lanugo nondum vestivit*: per facilem transitum pervenimus ad illum sensum, quem haec vox, teste Hesychio infra laudando, apud Atticos scriptores fert, a quibus pro *puero προσήβω*, sive *cujus genas prima lanugo jam vestivit*, ponitur. Postremo *καταχρηστικῶς* pro *juvene* usurpatur. Glossae Labbeanae: „*Ἀντίπαις*· pueraster, juvenis.“ Ad hos hujus vocis dissimiles sensus lexicographi et critici parum attendisse videntur, nec ullum scriptorem novimus, qui de hac re accurate monuit. Si igitur in voce explicanda nimii fuerimus, facile lector nobis veniam dabit. Hanc nostram opinionem de duplici hujus vocabuli sensu plane confirmant Grammaticorum veterum loca, quibus *ἀντίπαις* est nunc οὐπω πρόσηβος, ὁ ἐκβεβηκώς τοῦ παιδὸς τὴν ἡλικίαν, nunc πρόσηβος, ἀνδρόπαις, βρούπαις, πάλληξ. Suidas et Phavorinus hunc duplicem sensum admittunt his verbis: „*Ἀντίπαις*· ὁ ἐγγὺς ἐν τοῦ ἴουλος γενέσθαι, ὁ τὸν πρόγονα ἐκφύων· ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸν πρόσηβον καὶ ἀνδρόπαιδα εἶπεν. In primario et proprio sensu a J. Polluce II. c. 2. usurpatur: *Παιδίον, παιδάριον, παιδίσκος, παῖς, κοῦρος, ἡΐθεος, οὐπω πρόσηβος, ἀντίπαις, ὡς οἱ νέοι κωμικοὶ, καὶ παλλάκια εἶρηκε Πλάτων ὁ κωμικός.* (Fortasse J. Pollux novis Comicis vocem tribuit, quia veteres et ἀττικῶτατοι Comici eam pro *puero προσήβω* usurparant.) In hoc primario sensu et Ulpianus Enarr. in Demosth. p. 191. A. (ap. Albertium ad Hesych. v.) vocem usurpat: ὁ ἄπαις· ὁ νέος ἐστὶ καὶ παῖς, ubi Hieron. Wolf. p. 258. B. (p. 651. Reisk.) recte conjicit, ὁ ἀντίπαις. In secundo sensu Hesych. scribit: *Παιδνός*· νεογνός, παῖς νέος, ὁ ἐξερχόμενος ἀπὸ τῆς τοῦ παιδὸς ἡλικίας, ὁ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καλούμενος ἀντίπαις: ut et Ammonius v. *Γέρον*: *Βρέφος μὲν γάρ ἐστι τὸ γεννηθὲν εὐθὺς· Παιδίον δὲ, τὸ τρεφόμενον ὑπὸ τιθηνῶν· Παιδάριον δὲ, τὸ ἤδη περιπατοῦν, καὶ τῆς λέξεως ἀντεχόμενον· Παιδίσκος δ' ὁ ἐν τῇ ἐχομένῃ ἡλικίᾳ· Παῖς δ' ὁ διὰ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων*

δυναμενος ἰέναι· τὴν δ' ἐχομένην ταύτης ἡλικίαν, οἱ μὲν Πάλληκα, οἱ δὲ Βούπαιδα, οἱ δ' Ἀντίπαιδα, οἱ δὲ Μελλοίφηβον καλοῦσιν· ὁ δὲ μετὰ ταῦτα Ἔφηβος. Eadem tradit ex Aristophane Grammatico Eustathius ad Il. N. p. 944. 18., notante Valcken. ad Ammon. p. 51. Ex his Ammonii et Eustathii locis apparet, ap. Suidam, cum dicit, ὁ Ἀριστοφάνης (ἀντίπαιδα) τὸν πρόσηβον καὶ ἀνδρόπαιδα εἶπεν, per Aristophanem intelligendum esse Aristoph. grammaticum. De hoc secundo vocis sensu scribit Grammaticus S. Germ. ap. Bekk. Anecd. Gr. p. 407. Ἀντίπαις· ὁ πρόσηβος, καὶ ἀνδρόπαις, καὶ ὑπὲρ τὴν τοῦ παιδὸς ἡλικίαν. Ad duplicem vocis sensum referenda sunt, quae in Glossis Labbeanis legimus: Ἀντίπαις· pueraster, juvenis. Pueraster i. e. οὐπω πρόσηβος: juvenis i. e. πρόσηβος, βούπαις, ἀνδρόπαις. Jam vero quaedam hujus vocabuli e Scriptoribus Graecis exempla afferemus. In sensu pueri προσήβου vox occurrit ap. Athen. XV. p. 679. A., ubi Sophocles Συνδείπνοις, Κἀντίπαιδα καὶ γένει μέγαν. *) In hoc eodem sensu, sc. pro eo, qui pubertati jam proximus est, occurrit ap.

*) Sophoclis versus sunt: Οὔτοι γένειον ᾧδε χρὴ διηλιφῆς Φοροῦντα, κἀντίπαιδα, καὶ γένει μέγαν, Γαστροὺς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν. Vertit Grotius: „Os te peruncium ferre nequaquam decet; Praesertim ephenum, genere tanto, filium Ventris vocari turpe, cum liceat patris.“ Optime vertisset, si non ephenum scripsisset: ἀντίπαιδα est ap. scriptores Atticos prosebum, non ephenum. Voces διηλιφῆς et ἀννηλιφός (Schneid. habet ἀννηλιφῆς) in Thes. G. L. non reperiuntur. Phrynichus Σοφ. προσαφ. p. 22. Bekk.: Ἀννηλιφός ναῦς· ἢ μὴ ὑπαλημιμένη, αἱ δὲ νῆες ὑπαλείφονται, ἐπειδὴν μέλλουσι καθέλειεσθαι [τοῦ νεωλιεσθαι].

Notanda est Hesychii glossa: Ἀντικῶν· ἀλώπηξ. Silent Hesychii interpretes. Praepos. ἀντι in v. ἀντικῶν eandem vim habere videtur, quam habet in v. ἀντίπαις, et similitudinis notionem involvit, ut ἀντικῶν, pro ἀλώπηξ, sit vulpes, quae canem sagacitate aliisque mentis dotibus refert.

Anton. Lib. Metam. Fab. XIII. p. 92. ed. Verheyk.: Τῆς δὲ πράξεως οὐπω διαβοηθείσης ἀδελφὸς ὁ τῆς Ἀσπαλίδος Ἀστυγίτης ἄμοσεν, ὅτι πρότερον τίσειαι τὸν τύραννον, ἢ τὸ σῶμα καθαιρήσει τὸ τῆς ἀδελφῆς· ἐνδὺς δὲ τάχιστα τὴν στολὴν τῆς Ἀσπαλίδος, καὶ κρύψας παρὰ τὴν εὐώνυμον πλευρὰν τὸ ξίφος, ἐλάθε πρὸς τὴν ὄψιν ἀντίπαις ὦν. Si puer Astygites ad ἡβῆς μέτρον venisset, non latuisset. In eodem sensu sine dubio occurrit ap. Lucianum Amor. t. II. p. 398.: Σχεδὸν γὰρ ἐκ τῆς ἀντίπαιδος ἡλικίας εἰς τοὺς ἐφήβους κριθεῖς, ubi minus recte de voce ipsa et praepos. ἀντὶ scribit J. F. Reitz.: „Ex ipsis, de quibus Lucianus hic loquitur, amoribus patet, non adeo pueritiam ipsam, sive primam intelligendam, sed initium adolescentiae, quod et ipsa praepos. ἀντὶ ostendit, quae permutationem quandam aetatis indicat.“ Melius et accuratius scripsit J. Jensus Lectt. Lucian. p. 89. „Quis proprie ἀντίπαις sit, non satis accurate ostendunt lexicographi, vel potius errant, dum ἀντίπαιδα exponunt (veluti Budaeus) *puberem*. Sed ἀντίπαις, quemadmodum ex isto Luciani loco patet, intelligendus est *etiamnum puer*. Ita nempe loquitur ibi Theomnestus aliquis: Σχεδὸν γὰρ ἐκ τῆς ἀντίπαιδος ἡλικίας εἰς τοὺς ἐφήβους κριθεῖς, ἄλλοις ἐπ’ ἄλλων ἐπιθυμίαις βουκολοῦμαι: ubi liquido apparet, τὴν ἀντίπαιδα ἡλικίαν non esse, ut vertit Benedictus, *adolescentiam*, sed *aetatem plane puerilem*, quandoquidem Theomnestus ille ait, se, posteaquam excessisset ἐκ τῆς ἀντίπαιδος ἡλικίας, numeratum fuisse in ephebis, h. e. tum demum attigisse adolescentiam.“ In eodem sensu iterum eandem vocem usurpat idem Lucianus in Somnio, t. I. pag. 21.: Ταῦτα μέμνημαι ἰδοὶν, ἀντίπαις ἔτι ὦν, ubi Hemsterh. vertit, *pueritiam tantum quod egressus*. Ergo Lucianus ἀντίπαιδα, s. πρόσηβον, distinguit ab ephebo. In principio Somnii, pro voce ἀντίπαις, habemus: Ἄρτι μὲν ἐπεπαύρημν εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν, ἤδη τὴν ἡλικίαν πρόσηβος ὦν. Plane ἀντίπαις, et ἤδη τὴν ἡλικίαν

πρόσηβος a Luciano de una eademque aetate usurpantur. Sed *πρόσηβος* ap. Lucianum non est i. q. *ἔφηβος*, quia Lucianus *ἀντίπαιδα* s. *πρόσηβον* distinguit ab *εφηβο*. Egregie falluntur, qui, ut J. F. Fischerus supra laudatus, et Albertius ad Hesych. v., *ἀντίπαιδα* de *pubere* tantum *aetate* intelligunt: sed et ii falluntur, qui, ut J. Jensus supra citatus, vocem de *impubere* tantum *aetate* usurpari putant. *Ἀντίπαις* est i. q. ὁ οὐπω *πρόσηβος*: est quoque ap. Atticos scriptores veteres ὁ *πρόσηβος*, sed nunquam est ὁ *ἔφηβος*. Accurate J. Pollux l. c. οὐπω *πρόσηβος*, *ἀντίπαις*, ὡς οἱ νέοι κωμικοί: *μειράκιον* ap. eundem non est *πρόσηβος*, sed *ἔφηβος*: *Μειράκιον*, inquit, *ἔφηβος*, ἄρτι ἐξ *εφήβων*. Errat ergo H. Steph. scribens Thes. t. I. p. 1446.: „*Πρόσηβος*, adolescens, puber, qui pubertatem jam attigit.“ Plene et accurate dixit T. H. ad Luciani Somnium t. I. pag. 1. „Vocem, quia rarius occurrat, nudam nullaque auctoritate fultam destituunt Lexicographi: habent Xenophon *K. Π.* 1. 4. 4. (ὄρα τοῦ προσήβου γενέσθαι), Clearchus ap. Athen. XII. p. 548. B. *γυμνή παιδίσκη πρόσηβος*: Dionys. Hal. A. R. II. p. 125, 41. *πρόσηβος κοῦρος*, et *παῖδες πρόσηβοί τε καὶ τοῦ πομπεύειν ἔχοντες ἡλικίαν*, VII. pag. 457, 47., quos impuberes in pompis solennibus Latini dicunt: Aelian. V. H. III. 52. *παῖς ὠν οὐπω πρόσηβος*: Liban. t. II. p. 156. D. 265. de Juliano, *ἤδη δὲ πρόσηβος ἦν*. Glossae: *Πρόσηβος*· *proximus pubertati*: formula loquendi ex Romano jure sumta, quales ibi multae: l. III. D. de Reg. Jur. et §. 18. Inst. de Obl. quae ex del. retinuit ergo Latinas voces Theophilus: hinc integrandae, quod et eruditiss. Schultingium fecisse video, Glossae Verb. Jur. *Πρωξιμος ποιβεριάκι*· ὁ ἐγγὺς *εφηβότητος*: sic enim illi vocabulo veteribus ignoto *τὴν τοῦ εφήβου ἡλικίαν*, vel *τὴν εφηβείαν* vocant: vicinum pubertati Servius etiam dixit ad Virg. Ecl. VIII. 59. quae ex antiquo Jurisconsulto videntur descripta.“ Glossae Labbeanae: *Ἐφηβότης*· *pubertas*.

In Plutarcho vox ἀντίπαις latiore sensu sumitur: De Mulierum Virt. p. 261. (Ἀριστόδημος) ἐπεκλήθη ὑπὸ τῶν βαρβάρων μαλακός, ὅπερ ἐστὶν ἀντίπαις, ὅτι μειράκιον ὦν παντάπασι μετὰ τῶν ἡλικίων ἐτι κομώντων, οὗς κορωνιστάς, ὡς δοκεῖ, ἀπὸ τῆς κόμης οὐνόμαζον, ἐν τοῖς πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμοις ἐπιφανῆς ἦν καὶ λαμπρός. H. l. pro adolescente, juvene, erhebo usurpari videtur, sed nunquam sic occurrit apud optimos scriptores et Atticos.

Fallitur Valck. ad Ammon. p. 55. scribens: „Ar. Suidam Aristophanes τὸν πρόσηβον vocasse traditur ἀνδρόπαιδα: crediderim potius vim vocis ἀνδρόπαις a Suida minus perceptam, cujus nominis honore eos dignabantur, qui ante annos animum virilem gerebant. Ea de re notat E. Spanh. ad Callim. H. in C. 55. p. 688., quibus adde Schol. Pind. ad Pyth. Od. II. 121.“ Non modo ap. Suidam, sed, ut vidimus in locis supra laudatis, ap. Phavorinum et Grammaticum S. Germ. vox ἀντίπαις per ὁ ἀνδρόπαις exponitur. Fallitur quoque Valcken., cum dicit nominis ἀνδρόπαις honore eos tantum dignari, qui ante annos animum virilem gerebant. Ἀνδρόπαις est proprie ὁ ἤδη ἀνδρούμενος παῖς, ut Suidas explicat, deinde metaphoricè de pueris ante annos animum virilem gerentibus. E Graeco verbo expressisse illud suum Heinsio videtur Virgilius Aen. IX. 511. Ante annos animumque gerens curamque virilem. Hesych.: Ἀνδρόπαις ἀνδρούμενος ἤδη παῖς, ἢ ἀνδρὸς φρόνησιν ἔχοντες, Σοφοκλῆς Τρωϊλῶ. H. Steph. Thes. T. I. p. 454. A. scribit: „Ἀνδρόπαις, ad virilem aetatem tendens, vel, puer virilem prudentiam prae se ferens: Hes. utramque ponit expositionem, Suidas priorem duntaxat: ego posteriorem malo: nisi ἀνδρούμενος accipiatur potius pro eo, qui virilitatem quandam prae se ferat: assertur autem ex Sophocle.“ Sophoclis versum nobis servavit Schol.

Pind. Pyth. II. 121. Τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης ἀπώλεσα, ubi sine dubio legendum est *δεσπότην*, et sic scribit doctiss. Blomf. ad Aeschylī Pers. 529. Quo sensu Sophocles τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότην dixerit in Troili Fragm., nobis incertum est. Sed ap. Aeschylum Pers. 529. vox usurpatur non de eo, qui ante annos animum virilem gerit, sed, proprio sensu ap. Atticos scriptores, de προσήβῳ, *pubertati proximo*, ut e sequentibus patet: Βλάστημα καλλιπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ· Στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων, Ὠρας φουούσης, ταραῦς ἀντέλλουσα θρήξ. Ab Aeschylō Parthenopaeus vocatur ἀνδρόπαις ἀνήρ, cujus genas prima lanugo jam vestiret, i. e. πρόσσηβος, *μονοουὸν ἔφηβος*. Lex. S. Germ. ap. Bekk. Anecd. Gr. p. 407.: Ἀντίπαις· ὁ πρόσσηβος, καὶ ἀνδρόπαις, καὶ ὑπὲρ τὴν τοῦ παιδὸς ἡλικίαν. Suidas: Ἀντίπαις· ὁ ἐγγυὺς ὢν τοῦ ἴουλος γενέσθαι, ὁ τὸν πάγονα ἐκφύων, ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸν πρόσσηβον καὶ ἀνδρόπαιδα εἶπεν. Quid sibi velit Aeschylus per voces ἀνδρόπαις ἀνήρ, ipse in sequenti versu explicat, Στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων, Ὠρας φουούσης. Bene ait Blomfieldius: „Parthenopaeus tertiam e decem Solonis aetatibus agebat: Τῆς τριτάτης δὲ γένειον ἀεξομένων ἐπὶ γυίων λαχνοῦται, χροίης ἄνθος ἀμειβομένης, Solon ap. Clem. Alex. Strom. VI. p. 314. 22.“ Quem Attici ἀντίπαιδα, s. ἀνδρόπαιδα, i. e. πρόσσηβον, cujus genas lanugo prima vestivit, vocant, Latini eundem sub nomine *barbati pueri* intelligunt, ut nunc monstrabimus. Glossae Labbeanae: Ἰουλος· ὁ χροῦς τῶν γενείων, *lanugo*. Si igitur ἴουλος sit i. q. *lanugo*, ut revera est, aetate, quam Latini per *lanuginem primam* intelligant, definita, perveniemus ad id, quod Attici scriptores per ἀντίπαιδα sibi velint, sive ἀνδρόπαιδα, cujus aetatis, ut scribit Aeschylus, proprium est ἴουλον στείχειν διὰ παρηΐδων, ὦρας φουούσης. Juvenalis locus est memorabilis XIII. 54.: „Credebant hoc grande nefas et morte piandum, Si juvenis vetulo non adsurrexerat, et si Barbato cuicumque puer, licet

ipse videret Plura domi fraga, et majores glandis acervos: Tam venerabile erat praecedere quatuor annis, Primaque par adeo sacrae lanugo senectae.“ Ubi Rupertius adfert Dodwell. in Annal. Quinctil. p. 79. et 156. „Prima adolescentiae barbatae lanugo ab anno censebatur aetatis XVIII. eoque, ut videtur, expleto. Hoc nos docet h. l. Juven., quum barbatum suum, quem puero obponit, quatuor duntaxat annis puero majorem adnoscit, et prima tantummodo lanugine vestitum. Ita prima lanugo in annum XVIII. expletum convenerit, quum etiam pueritia in anno XIV. similiter expleto terminata fuerit. Inde barbatuli juvenes (Cic. ad Att. I. 14.) adpellabantur ad illum usque annum, ut videtur, quo barbam primam radebant, aetatis scilicet XXI. Hanc pubertati plenae aetatem constituunt Icti, (Dig. l. I. tit. 7. l. 40. 1. l. XXXIV. tit. 1.) usque a temporibus Hadriani.“ Conf. E. H. Barkeri Dissert. de Pueritia, Adolescentia, et Juventute in Classical Journal, III. p. 472—83. Ergo per ἀνδρόπαιδα intelligendus est puer barbatus, s. prima tantummodo lanugine vestitus, XVIII annos expletos natus.

„Ανδρόπαις ἀνήρ, virilis puer, seu qui e puero vir strenuus primum evaserit, a Lycophrone vero νέανδρος dicitur, quem ibi Isaacius ad illum Aeschyli locum vult respexisse: Μετέφρασε δὲ τὸ Αἰσχύλειον· ὃν γὰρ ἀνδρόπαιδά φησιν Αἰσχύλος, οὗτος νέανδρον, ὡς μεταφράζων, λέγει.“ Spanhem. ad Callim. H. in C. v. 35. pag. 688. Lycophronis locus est v. 1345. Ἀλκῆ νέανδρος, εὐπροπέστατος γένους. *) Scholia Tzetzae ad Lycophr. v. 751.

---

*) Vocem νέανδρος omisit H. Steph. Omisit quoque voces τριακάτιοι, δεκάδρομοι (quod omisit Schneiderus) et ἀπάγελος, ἀνδρόβουλος. Ammonius l. c. Ἐν δὲ Κυρήνη τοῦς ἐφήβους Τριακατίους καλοῦσιν. Hesych. Δεκάδρομοι· οἱ

ὄρνιθόπαιδος· ὄρνιθοσαυῶς· τὸ δὲ ὄρνιθόπαις, καὶ καλλί-
ποις, καὶ ἀνδρόπαις, καὶ τὰ ὅμοια, διπλῶς νοοῦνται· ἢ δὲ
ἐννοία ἐξελέγχει τὴν ἀλήθειαν· ὄρνιθόπαις γὰρ λέγεται καὶ
ἢ ὄρνιθος παῖς, καὶ ἢ ὄρνιθοσαυῆς παῖς, οἷς νοεῖται νῦν·
καλλίπαις δὲ, ἢ καλῆς μητρὸς παῖς, καὶ ἢ καλῆ παῖς·

δέκα ἐν τοῖς ἀνδράσι ἐσχηκότες ὑπὸ Κρητῶν. Valck. l. c.
conjectit, οἱ δέκα ἕτη ἔ. τ. ἀ. ἡσκηκότες. Albertius paulo
aliter intelligit δέκα δρόμους, quod post δέκα supplendum
e regula sua, utpote latens in v. δεκάδρομοι, et legit οἱ
δέκα ἐν ἀνδράσι ἐσχηκότες. Sed Albertio non displicet Ku-
steri sententia. „Locus obscurus et sine dubio mutilus,
qui sic forte supplendus est, οἱ δέκα δρόμων ἐν τοῖς ἀν-
δράσι μετεσχηκότες, i. e. qui decies ad cursus publicos vi-
rorum admissi sunt. Ad correctionem hanc mihi viam
quasi monstravit Ammonius, qui v. γέρων scribit, ephebos
ap. Cretenses dictos fuisse ἀποδρόμους, διὰ τὸ μηδέπω τῶν
κοινῶν δρόμων μετέχειν, i. e. quod nondum ad cursus com-
munes admitterentur. Unde colligo, in Creta olim insti-
tutos fuisse cursus publicos, ad quos non nisi viri, iique
non omnes, sed certo tantum numero, certisque vicibus,
admitterentur. Hos ergo cursus qui decies peregissent,
videntur postea illis abstinuisse, unde nomen δεκάδρομοι.“
Quod ad ἀπάγγελος attinet, habet Hesych. Ἀπάγγελος· ὁ μη-
δέπω συναγελαζόμενος παῖς, ὁ μέχρι ἐτῶν ἑπτακαίδεκα, Κρη-
τες. Quod ad ἀνδρόβουλος attinet, occurrit ap. Aeschylum
Agam. 11. ὦδε γὰρ κρατεῖν Γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζω
κέαρ: ubi Schol. A. Ἀνδρόβουλον· τὸ μείζονα ἢ κατὰ γυ-
ναῖκα βουλευόμενον, γενναῖον· ἢ κατὰ ἀνδρὸς βουλευόμε-
νον. Phrynichus Σοφ. προσαφ. p. 19.: Ἀνδρόβουλος γυνή·
ἢ ἀνδρὸς βουλευόμενα βουλευομένη, ἀνδρὸς δὲ τοῦ κατ' ἐπαι-
νον λεγομένου. Rectissime intelligit Schütz.: „Ut Choeph.
624. γυναικοβούλους μήτιδας φρενῶν [verbum γυναικόβουλος
in Thes. G. L. non apparet] nemo aliter explicaverit quam
per muliebria consilia, sic h. l. ἀνδρόβουλον κέαρ est vi-
rilis animus, viriliter sapiens s. ferociens.“ In eodem sen-
su vox occurrit in loco Damascii ap. Photium pag. 560.
(quem laudavit Stanleius), ὑψηλόφρονα καὶ ἀνδρόβουλον
εἰς οἰκονομίαν.

ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρείου παῖς, καὶ ὁ ἀνδρείος παῖς, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως· ἐλέγχει δὲ τὸ πῶς χρῆ νοεῖν ταῦτα ἢ ἐννοια. Ἀνδρόπαις, pro ἀνδρείου παῖς usurpatam, nondum vidi: de hac significatione tacent lexicographi. Ὀρνιθόπαις ab H. Steph. Thes. G. L. II. p. 1455. f. affertur ἀμαρτύτως: „Ὀρνιθόπαις, avis pullus, pipio.“ De v. καλλίπαις sic H. Steph. Thes. III. p. 14. b.: „Καλλίπαις, cui pulchri sunt liberi, Basil.“ Occurrit ap. Aeschylum Agam. 771. Οἰκῶν γὰρ εὐθυδίκων Καλλίπαις πότμος αἰεὶ, quod Stanleius vertit: „At in aedibus iusta colentibus pulchra perpetuo liberarum sors est.“ Sed de altera significatione vocis καλλίπαις, a Tzetzza notata (καλλίπαις ἢ κάλης μητρὸς παῖς), silet H. Steph., necdum vidi hujus significationis exemplum.

Eodem sensu, quo ἀντίπαις et ἀνδρόπαις usurpabantur pro barbato puerulo, s. προσήβων, Graeci alio nomine βούπαιδα dicebant. Ordo aetatum ap. Ammonium v. Γέρον ἐστὶ βρέφος, παιδίον, παιδάριον, παιδίσκος, παῖς· τὴν δ' ἐχόμενην ταύτης ἡλικίαν, οἱ μὲν Πάκληκα, οἱ δὲ Βούπαιδα, οἱ δ' Ἀντίπαιδα, οἱ δὲ Μελλόκηθον καλοῦσιν· ὁ δὲ μετὰ ταῦτα, Ἐρηθος. Eundem ordinem servat Eustath. ad II. N. p. 944. Βρέφος, παιδίον, παιδάριον, παιδίσκος, παῖς, ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πάλλαξ, καὶ βούπαις, καὶ ἀντίπαις, καὶ μελλόκηθος. Et Eustath. et Ammon. (ex emendat. Valck.) Aristophanem grammaticum de his rebus scribentem laudant. Glossae veteres βούπαιδα et ἀντίπαιδα de eodem aetatis gradu intelligunt: nam utrumque per idem vocabulum explicant. „Βούπαις, quod legitur ap. Alciphr. Ep. 62., est μέγας παῖς, puer adultior. Hesych. βούπαις· νῖος μέγας, ἀγῆλιξ, μέγας παῖς ἢ ἰχθύς, scribe ἰσχυρός. Glossae veteres: Catulaster: βούπαις, quae vox Dracontio restituenda, II. 191. „Non catulaster agit puerilia, non puer audet Attrectare tener Martia tela manu.“ in editis legitur. Non catulastra gerit: loquitur ibi de variis homi-

num pro distincta aetatis ratione studiis. Catulastrī autem sunt pueri grandiores, qui incipiunt catulire, h. e. ad venerem incitari: inde et Catulli nomen.“ J. G. Graevius Lectt. Hesiod. c. XXIV. p. 122. Festus in v. Bulimum: „Grandes pueros bupaedas appellant,“ ubi Jos. Scaliger: „Βούπαιδα dicebant, quem Latini catulastrum: Gloss. *Catulaster*. Βούπαις: aliae Glossae, *Catulester*. *purpa*, *purpula*, πάλληξ. [Postremum hoc Graecae vocis originem patefacit; sicut enim a *catuliendo*, *catulaster*, ἰταῖ ἀπὸ τοῦ πάλλειν, primum πάλλος, mox forma intensiva, πάλλαξ. Valcken. ad Ammon. p. 52.] *Catlastros* est vetus lectio ap. Vitruvium VIII. 4.“ Cf. Turnebi Advers. XXIV. 7. Non satis accurate ad optimorum scriptorum usum habent eadem Glossae: „Βούπαιδες· puberes, P.“ Nam βούπαις proprie ap. Atticos scriptores est non ἔφηβος, sed πρόσηβος. J. Pollux II. c. 2. περὶ μειρακίων scribit: Ἐπι μειρακίοςκος, μειρακύλλιον, καὶ βούπαις παρ' Εὐπόλιδι. Sed si Eupolis vocem βούπαις in sensu τοῦ μειρακίου usurpasset, hoc per poeticam licentiam fecisset, contra grammaticorum regulas, ideoque ex hoc loco non est arguendum de sensu vocis βούπαις latiore. Idem Ammonius, qui supra laudato loco aetates sic distinguit, παῖς, τὴν δ' ἐχομένην ταύτης ἡλικίαν, οἱ μὲν Πάλληκα, οἱ δὲ Βούπαιδα, οἱ δ' Ἀντίπαιδα, οἱ δὲ Μελλοἔφηβον καλοῦσιν, ὁ δὲ μετὰ ταῦτα, Ἐφηβος, in alio loco scribit: Παῖς, ἀντίπαις, καὶ βούπαις διαφέρει· Παῖς μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ· Ἀντίπαις δὲ, ὁ ἐκβεβηκῶς τοῦ παιδὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ ἤδη πρόσηβος· Βούπαις δὲ ὁ μέγας παῖς? In primo loco βούπαιδα et ἀντίπαιδα de eodem aetatis gradu usurpari facit Ammonius; in secundo loco idem βούπαιδα et ἀντίπαιδα distinguit: erravit ergo Ammonius? Immo vero in hoc secundo loco accurate distinxisset βούπαις et ἀντίπαις, si ad proprium vocis ἀντίπαις sensum respexisset. Nam, ut diximus, ἀντίπαις est, Ἑλληνικῶς, οὐπω πρόσηβος, Ἀτικῶς, πρόσηβος, οὐπω ἔφηβος. Ad

Hellenicum vocis usum non respexisse, ex ipsius verbis patet, quae Atticum usum plane describunt: ἀντίπαις ὁ ἐκβεβηκώς τοῦ παιδὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ ἤδη πρόσηβος. In hoc secundo loco non magni aestimanda est Ammonii opinio de differentia vocum ἀντίπαις et βούπαις, quae esse eadem supra monstravimus: nam, si, ut Ammonius scribit, βούπαις est ὁ μέγας παῖς, quid nos impedit, quominus ἀντίπαις et βούπαις de una eademque aetate intelligamus, cum idem Ammonius ipse ἀντίπαις definit ὁ ἤδη πρόσηβος? At βούπαις nihil aliud est quam ὁ ἤδη πρόσηβος. Ergo ἀντίπαις, sive ὁ ἤδη πρόσηβος, est i. q. βούπαις, i. e. ὁ μέγας παῖς.

Fallitur H. Steph. T. III. p. 15. scribens: „Βούπαις, q. d. grandis puer (particula βου habente vim intendendi), vel qui jam grandi est pueritia: reddi potest, puer jam adultus, vel puer jam adultae pueritiae: exponitur etiam adolescentulus, necnon, adolescens.“ In nullo Attico scriptore vox βούπαις usurpatur pro „puero adulto,“ et in nullo scriptore pro „adolescentulo,“ sive „adolescente,“ praeter Plutarchum l. c. et Eupoliden, de quo J. Pollux supra laudatus: Μειρακίσκος, μειρακύλλιον, καὶ βούπαις παρ' Εὐπόλιδι: ex hujus scriptoris usu, ut diximus, non est nimis exacte arguendum, utpote poeta poeticam licentiam usurpante, praesertim cum locus ipse integer ad nostra tempora non sit servatus. Vocis apud Atticos scriptores hic tantum sensus inest, de quo supra disputavimus, βούπαις i. e. ἤδη πρόσηβος, οὐπω ἔφηβος. Sic Theophyl. in Epist., quem adduxit H. Steph., Ἄλλοι τῆς ἀκμῆς ἐπιβαῖνουσι, καὶ τὸ βούπαιδες εἶναι κεκλήρονται. Sic in Apollon. Rhod. I. 760. Ἐν καὶ Ἀπόλλων Φοῖβος οἷστεύων ἐτέτευκτο, Βούπαις οὐπω πολλός: ubi Schol. MS. Βούπαις δὲ ἐστὶν ὁ μέγας μὲν παῖς, μήπω δὲ γεγωνῶς τέλειος ἀνήρ: iisdem fere verbis scribit Schol. vet., ut et Aristoph. Schol., quem H. Steph. laudavit.

Sed fortasse Eupolis alio sensu, quem minus recte percepit J. Pollux, βούπαιδα usurpavit pro exoleto, sive ἐξάκμῳ, ὑπεράκμῳ, i. e. ὑπὲρ τὴν τοῦ προσήβου ἡλικίαν, adeo ut J. Pollux facile per βούπαιδα in hoc sensu usurpatum intelligeret τὸν ἐγῆβον, sive μειρακίσκον, vel μειρακύλλιον. Hic sensus vocis βούπαις, de quo silent H. Steph. et Schneid., apud Graecos posteriores praevaluisse videtur. Moer. Attic.: Βούπαις, Ἀτικῶς· Ἐξακμος, Ἑλληνικῶς: ubi J. Pierson. „In genere *grandem puerum* notat; dein etiam pro *adolescentulo, pubere, exoleto*, sumi coepit. Philoxenus: Βούπαιδες· *pubes*. Pollux II. 9. *μειρακίσκος, μειρακύλλιον, καὶ βούπαις παρ' Εὐπόλιδι*. Glossae: *Exoletus, ὑπεράκμος*. Ap. Hesych. *Καρόπαις, ἐπακμος παῖς*: forte *ἐξακμος*. Hesych. *Κάρτην· τὴν βούν, Κρηῆτες*. [Pro *καρόπαις* Phavorin. habet *καρνόπαις*. Hesych. *Κάρνος· βόσκημα, πρόβατον*. Albertius conjicit *κουρόπαις*, et refert ad Hesych. *κουρός· παῖς νέος*. Sed *καρνόπαις* non est ejiciendum. Hesych. *Καρός· βόσκημα, ὥρα ἢ καιρός*, ex emendat. Albertii.] Idem: *Λαόπαις· βούπαις*, et *Πάλληξ· βούπαις*, interpretatur. [Valck. ad Ammon. legit *λάσπαις*, uti *λάστανρος*. (Hesych. *Λαίσπαις· βούπαις, Λευκάδιωι*.) Ruhnck. Ep. crit. legit *λαίσπαις*. Hesych. *Λαί· ἐπὶ τῆς αἰσχροουργίας*: probabiliter ergo *λαίσπαις* existimari possit i. q. *βούπαις* in malo sensu, i. e. *ἐξακμος, exoletus*.] Hinc adjectivum *φιλοβούπαις* callida junctura, ut cum Horatio loquar, compositum adhibuit Strato in Epigr. MS. (94.) Οὐδ' αὐτὴ σ' ἢ λέξις, ἀκοινώνητε, διδάσκει Ἐξ ἐτύμου φωνῆς ῥήμασιν ἐλκομένη· Πᾶς φιλόπαις λέγεται, Διόνυσιε, κοῦ φιλοβούπαις· Πρὸς τοῦτ' ἀντιπεῖν μῆτι πάλιν δύνασαι. Voce *φιλοβούπαις* alibi nusquam obvia augeri possunt Lexica, quam sic commode interpretaberis, *amator exoletorum*." Voce *ἐξακμος*, quam servavit Moer. Attic., carent H. Steph. Thes. et Schneid. Lex.

Est alius sensus vocis βούπαις, de quo H. Steph.

et Schneid. et omnes lexicographi, quos adhuc vidimus, nihil movent: Suidas, βούπαις· βουκόλος. Ergo βούπαις in hoc praegnantī sensu est i. q. παῖς ἐπὶ τῶν βοῶν, puer boum custos. An in Graeca lingua exstet ullum aliud vocabulum similiter formatum simili sensu, valde dubitamus.

E proprio sensu vocis βούπαις, i. e. ὁ μέγας παῖς, venit alius sensus, de quo H. Steph. et Schneid. nihil habent. Hesych. Βούπαις· ἰχθύς, piscis quidam magnus: ubi J. G. Graevius supra laudatus legit ἰσχυρός, et ita Masvicius, teste Albertio, sed, ut Kusterus vidit, male; locus enim vitio caret.

Est alius sensus vocis βούπαις, de quo H. Steph. „Βούπαις, bovis filius, bove natus, i. q. βουγενῆς supra: Αἰεὶ τοὶ βούπαισι περιστάζοιτο μελίσσαις Τύμβος Ἰμηττίῳ λειβόμενος μέλιτι, quoniam e tauris apes, ex equis vespae nascuntur.“ Ergo βούπαις hoc sensu est i. q. βοῦς παῖς. H. Steph. refert ad Suidae glossam: Βούπαις· καὶ αἱ μέλισσαι, ὅτι βουγενεῖς εἰσιν, Αἰεὶ τοὶ βούπαισι περιστάζοιτο μελίσσαις Τύμβος, Ἰμηττίῳ λειβόμενος μέλιτι. Ἰπποὶ γὰρ σσηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν. Versus Αἰεὶ τοὶ βούπαισι est pars Epigrammatis in Sophoclem Anthol. Gr. Erycii 13. Alter versus, Ἰπποὶ γὰρ σσηκῶν, est „Nicandri in Theriacis (741.), qui legitur etiam Anthol. L. I. p. 126.,“ notante Kustero. Hesych. Βουγενέων· τῶν μελισσῶν· Καλλιμάχος, Ἀρμενα παρ Δαναοῦ γῆς ἀπὸ βουγενέων· καὶ ἡ μέλισσα βουγενῆς, ὅτι ἐκ βοείων ὀστῆων γεννᾶται. Varro de R. R. II. 5.: „Novi majestatem boum, et ab his dici pleraque magna, ut βούσκον, βούπαιδα, βούλιμον, βοῶπιον, uvam quoque bumamm — denique ex hoc putrefacto nasci dulcissimas apes, mellis matres, a quo cas Graeci βουγόνας appellant, et hinc Plautium locutum esse Latine.“ Ubi Jos. Scaliger: — „Non credo Graecis βουγόνας dictas, sed potius βου-

γενεῖς, et ita Varronem scripsisse: Callimachus, " Ἀρμε-
να πῦρ Δαναοῦ γῆς ἐπὶ βουγενέων. Quod autem βουγό-
νας scripserint, in causa puto fuisse id quod sequitur,
bugoniam, at ἡ βουγονία, recte, nempe ἡ τῶν βοῶν γο-
νή." Fallitur vir doctissimus. Graeci et βουγόνη, et
βουγενής, et βούγονος usurpasse videntur. Geoponic. XV.
2. Argum. περὶ μελισσῶν, καὶ πῶς ἐν ἑκ βοῶς γένοιτο, ἃ
καλεῖται βουγόνη: in eodem capite, 14. ὅσπερ δὲ αἱ βου-
γονεῖς μιᾷ καὶ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ ζωογονοῦνται, ubi J. N. Ni-
clas. „De scriptura ambigitur. Varro quidem II. 5, 5.
Graeci βουγόνας appellant, sed ibi quoque vv. dd. βου-
γονεῖς emendant, quod tamen improbat Salmasius ad
Theocriti Fistulam v. 6. p. 297. ed. Cren. Interim hoc
in Varronis loco singulare est, quod βουγόνη dixit, cum
in ejusmodi nominibus terminatio ος sit communis;
nisi forte ipse scripserit βουγόνοους, quod deinde in βου-
γόνας transierit. Nempe quae a γέγονα formantur nomi-
na, in ονος desinunt sine exceptione. Ex γένος vera com-
posita in ης finiunt. Adeoque nomen aut βούγονος esse
debet, aut βουγενής: ut ἀρτιγενής et ἀρτιγονος, aliaque
quam plurima. Βούγονος ubi alias occurrat, nescio:
βουγενής contra frequens est, et apes βουγενεῖς dicuntur
cum a poetis, ut Callimacho ap. Hesych. aliisque, quos
ad Porphyr. Antr. Nymph. pag. 104. seq. laudavit Van
Goens, tum a Porphyrio l. l. c. 15. et c. 18. bis; et si
quae loca sunt alia, ut vix, aut omnino non dubitari
possit, quin hic quoque scribendum sit βουγενεῖς. Alio-
quin esse deberet βούγονοι, aut βούγοναι, si veri sunt
Codices Varroniani." Salmasius ad Theocriti Fistulam
v. 6.: — „Κούρας γηρογόνας: ita emendavimus, et scri-
ptorum, et excusorum codicum lectionem, γηρούνας.
Γηρογόνα autem κούρα est Ἠχώ, quod de voce scilicet
nascatur. Hinc vocis filiam eam quidam dixit, quod
in syringem vel fistulam non possit convenire. Γηρο-
γόνη, ut βουγόνη. Sic enim apīs appellatur ap. Varro-

nem: perperam vv. dd. ibi emendant βουγενεῖς. Βουγενεῖς quidem dicuntur μελίσσαι, sed et βουγόναι non minus; nam βουγόνος, et βουγόνη: γηρυγόνος, γηρυγόνη: πηλογόνος, πηλογόνη: et similia sexcenta.“ Schneiderus tamen in Lex. tantum βουγενῆς, quod sine ullo exemplo affert, agnoscit. De βούπαισι μελίσαις fere omnia occupavit Bochartus Hieroz. P. II. L. IV. c. 10. p. 502—4. „Concinunt multi poetae,“ inquit, „ut e Graecis in Antigono Philetas, is nempe, quem testatur Suidas Ptolemaei Secundi fuisse praeceptorem, et Elegias, atque Epigrammata scripsisse, Βουγενεῖας φάμενος προσέβησαν μακρὰ μελίσαις, et ap. Varronem (R. R. III. 16.) Archelaus, cum apes vocat Βοὸς φθιμένης πεπονημένα τέκνα.“ Male Jos. Scaliger legit πεπλανημένα: Turnebus Advers. VIII. 8. πεπονημένα. Teste Albertio ad Hesych. in Epigr. MS. Stratonis (88.) βουποιήτος dicitur μέλισσα: recte ergo βοὸς πεπονημένα. Voce βουποιήτος carent H. Steph. Thes. et Schneid. Lex. Coel. Rhodiginus Lectt. Antiq. XXII. 3. sic scribit: „Apes βουγενεῖς dicuntur, et in generationem pergentes animae βουγενεῖς.“ Posterius illud ubi invenerit Coelius, nescimus, forte ex aliquo Graeco Patre depromptum. Vocem βουγονίη, s. βουγονεῖα, omiserunt H. Steph. et Schneid. „Bugonia,“ ut scribit Gesnerus Thes. L. L., „apum ex bove generatio. Varro de R. R. II. 5. 5.: *Et hic Plautium locutum esse Latine, cum Hirrium praetorem renuntiatum Romanam in Senatum scriptum habere, Sed bono animo es, non minus satisfaciam tibi, quam qui Bugoniam scripsit. Locus difficilis, nec forte sincerus, quod disputationes hominum eruditorum docent. At hoc tamen intelligitur, bugoniam, βουγονίαν esse, fuisse quidem certe, carmen de illa apum ex bove generatione.*“ Forcellinus in Lex. v. Bugonia, βουγονεῖα habet. Fallitur M. Martinius, cui in Lex. philolog. „scriptor videtur innui, qui supra fidem expectationi lectorum de βωῶν γονῆ, i. e. bouum generatione, satisfecerit.“ De

Varronis verbis bene scripsit Turnebus *Advers.* VIII. 8. Quod ad veterum opinionem de apum generatione e bove attinet, praeter Bochartum supra laudatum, cf. Cerda et Heynius ad *Virg. Georg.* IV. 281. Bentleius de *Stultitia Atheismi Serm.* IV. sic scribit: „Whereas it hath been the general tradition and belief that maggots and flies breed in putrefied carcasses, and particularly bees come from oxen, and hornets from horses, and scorpions from crabfish, etc., all this is now found to be fable and mistake. That sagacious and learned Naturalist, Francisco Redi (*de Generatione Insectorum*), made innumerable trials with the putrid flesh of all sorts of beasts and fowls, and fishes and serpents, with corrupted cheese, and herbs, and fruits, and even insects themselves; and he constantly found that all those kinds of putrefaction did only afford a nest and aliment for the eggs and young of those insects that he admitted to come there, but produced no animal of themselves by a spontaneous formation. For, when he suffered those things to putrefy in hermetically sealed glasses, and vessels close covered with paper; and not only so, lest the exclusion of the air might be supposed to hinder the experiment, but in vessels covered with fine lawn, so as to admit the air and keep out the insects; no living thing was ever produced there, though he exposed them to the action of the sun, in the warm climate of Florence, and in the kindest season of the year. Even flies crushed and corrupted, when inclosed in such vessels, did never procreate a new fly; though there, if in any case, one would have expected that success. And when the vessels were open, and the insects had free access to the aliment within them, he diligently observed, that no other species were produced, but of such as he saw go in and feed, and deposit their eggs there; which they would readily do in all putrefaction, even

in a mucilage of bruised spiders, where worms were soon hatch'd out of such eggs, and quickly changed into flies, of the same kind with their parents."

Empedocleum vocum βουγενής et ἀνδροόπωρος usum non notavit H. St. in Thesauro suo, ideoque Bentleyi locum afferemus: —

„It is likely that our Atheist may willingly renounce the doctrine of chance as a thing differing from nature, and may allow it to be the same thing, and that too no real and substantial agent, but only an abstract, intellectual notion; but still he hath another expedient in reserve, which is a middle and safe way between the former, rigorous mechanism and the extravagancies of fortuitous motions: viz. that at the beginning all things ('tis true) proceeded necessarily and fatally according to the mechanical powers and affections of matter: but nevertheless the several kinds of animals were not formed at the first trial and effort without one error or miscarriage; (as strict mechanism would suppose;) but there was an immense variety of ferments, and tumors, and excrescences of the soil, pregnant and big with foetus's of all imaginable shapes and structures of body (βουγενῆ ἀνδροόπωρα, Emped.); millions of which were utterly incapable of life and motion, being the *Molae*, as it were, and the abortions of Mother Earth; and many of those that had life and powers to preserve their own individuals, yet wanted the due means of propagation, and therefore could not transmit their species to the following ages; and that those few only, that we now find in being, did happen (for he cannot express it but by the characters of a chance) to have all the parts necessary not only for their own lives, but for the continuation of their kinds.“ Dr. Bentley's *fifth Sermon on Atheism* p. 154.

De his Empedocleis vocibus, βούγενής et ἀνδροπρωρός, vide loca ab eruditissimo Sturzio laudata ad *Empedoclis Fragmenta* p. 368 — 77. Vox κριόπρωρος, qua carent H. Steph. Thes. et Schneideri Lex., occurrit ap. Scholia Platonica p. 141., a Ruhnkenio edita, quae arietem illum, quo Phrixus et Helle dicuntur vecti esse, interpretantur κριόπρωρον πλοῖον ὑπόχρουσον.

J. Vossius Obs. ad Catull. pag. 98. sic scribit: — „Quam vero turpis visa fuerit Romanis spongiae appellatio, patet quoque e Seneca Controv. lib. III. in praefatione, cum Albutium reprehendit, qui in declamationibus: *Res dicebat omnium sordidissimas, acetum, pulegium, Damam, philerotem, laternas, spongas.* Sic libri veteres, nec quidquam mutandum. *Acetum et pulegium*, res quidem pauperibus utilissimae, sed tamen vilissimae. Eadem est ratio *laternae*, qua soli pauperes et mendici utebantur. Sed et *Dama* vilissimi et turpia tantum obeuntis munia mancipii est nomen, ut ex Horatio et Martiale colligi potest. Φιλέρωσ aequae ac παιδέρωσ, non lapidis nomen, sed unguenti ex anchusa, quo purpurissi loco genas puerorum juvenumque inungebant mangones. Omnium vero turpissima *spongia*, utpote qua obscenae partes detergebantur.“ Ubi J. Vossius illud de v. φιλέρωσ invenerit, nescimus. Vox ipsa non exstat in Thes. G. L., nec in Hesych., nec in Polluce, nec in Labb. Gloss.: silent lexica Hofm., Fabri, Forcell., Gesn., M. Martin. et Vossii Etym. L. L.: silet quoque Salmasius. Suidas habet: Φιλέρωσ καὶ Φιλέταιρωσ ὀνόματα κύρια. Scottus in Appendice ad Thes. Gr. L. (et post eum Schneiderus) e Luciani Amor. T. II. p. 410. profert: Παντί γε μὴν δένδρω περιπλέγδην ὁ φιλέρωσ προσεῖρπνε κιντὸς, ubi de v. φιλέρωσ silent interpretes. Sed ὁ φιλέρωσ κιντὸς h. l. alio sensu dicitur. Ap. Meleagr. 64. ἡ φιλέρωσι φαίνουσα σελήνη, vox proprio sensu usurpatur (Vox φιλερώστρια,

quae occurrit Philodem. XVII., effugit diligentiam H. Steph. et Schneideri). Iterum ap. Meleagr. 66. *Ναὶ μὰ τὸν εὐπλόκαμον Τιμοῦς φιλέρωτα κίκιννον*: h. l. quoque pro unguenti genere non usurpatur. Ceterum vox *φιλέρω*s est rarissima, et lexicographis notanda; occurrit tantum in Meleagro, ubi bis legitur, in Luciano, et, ut videtur, in Senecae Controv. et ap. Nicandrum quoque in Oetaicis L. II. (Athen. VII. p. 285.), ubi proprio sensu sumitur: *Πομπίλος, ὃς ναύτησιν ἀθημονέουσι κελεύθους! Μηώσας φιλέρωαι, καὶ ἄφθογγός περ ἀμύνων.*

Varro de R. R. II. 5.: „Novi majestatem boum, et ab his dici pleraque magna, ut *βούσσυκον, βούπαιδα, βούλιμον, βοῶπιν*, unam quoque *βυτανιπιατ*.“ H. Steph. in Thesauri Indice: „*Βούσυκα* Hesychio sunt τὰ μεγάλα σῦκα, fici bovis instar magnae.“ Apollonius Lex. Homer. v. *Βουγίαιε*: *Βέλτιον δὲ ἀποδιδόναι τὸν ἐφ' ἑαυτὸν (ἐαυτῷ) μεγάλως γαυριῶντα*: τὸ μὲν γὰρ βουῦ, ἦτοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου, ὡς ἐπὶ τοῦ βούπαιδος, καὶ βουσύκου. Schneiderus hanc vocem praetermisit.

De v. *ιδέρω*s bene scripsit H. Steph. in Thesauri Indice. Zonaras, Hesych., Suid. et Phot.: *Ἰδέρω*s: ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν. Hanc quoque vocem praetermisit Schneiderus.

Vocibus *βοτρυνόπαις* (Theocr. Epigr. 4., Philipp. 45. *Βοτρυνόπαιδα χάριν Βρομίου*), *μελίπαις* (*μελίπαιδες σίμβλοι* Strato Epigr. 88.), *οὐρανόπαις* (Orph. Hymn. in Matr. Deor. 15.), et *ταρταρόπαις* (Orph. Argon. 975. *Ταρταρόπαι Ἐκάτη*) caret H. Stephani Thesaurus.

In Alexidis versu ap. Athen. XIII. p. 568. pro *παιδέρω*t ἐντρίβεται Grotius p. 573. habet *παιδ. ἐκτρίβεται*, notante Toupio Emendd. in Suid. III. p. 40. Sed omnino vera est scriptura *ἐντρίβεται*. Schweigh. retinet ἐν-

τρίβεται, sine ulla mentione Grotii, legentis *ἐντρίβεται*.
 Graeci dicant non tantum *παιδέρωτι*, *φύκει*, *ἀγχοῦση*,
ψιμμυθίω τὸ πρόσωπον *ἐντρίβεσθαι* (ut Athen. XII. p. 525.
 de Iapygibus τὸ πρόσωπον *ἐντριψάμεροι*), sed etiam *φῦκος*,
παιδέρωτα, *ἀγχουσαν*, *ψιμμύθιον* τῷ προσώπῳ *ἐντρίβειν*,
ἐντρίβεσθαι. Posterior constructio est fortasse recentio-
 ris Graecitatis, adeoque in Luciano frequenter occurrit.
 Lucianus D. D. T. I. p. 261. *Καίτοι γε ἐχρῆν μὴδ' οὕτω*
κεκαλλωπισμένην παρεῖναι, μὴδὲ τοσαῦτα ἐντετριμμένην
χρώματα, καθάπερ ὡς ἀληθῶς ἐταῖράν τινα: De Conscr.
 Hist. T. II. p. 11. *φύκιον ἐντρίβοι καὶ ψιμμύθιον τῷ προσ-*
ώπῳ: De Merc. cond. T. I. p. 692. *φῦκος ἐντετριμμένον,*
καὶ ὑπογγραμμένον τοὺς ὀφθαλμούς: similiter Bis Accus.
 T. II. p. 350. Haec exempla Piersonus ad Moer. p. 167.
 produxit, sed non notavit Lucianeam verborum con-
 structionem. Quod ad alteram formam attinet, sequen-
 tia exempla notavi. Aelianus V. H. XII. 1.: *Διαπεποι-*
κιλμένοι τὰ πρόσωπα ἐντρίψεσι καὶ φαρμάκοις, ubi Peri-
 zonius: — „Colores intelligit, quibus fucatur facies,
 et in nitorem redigitur: hinc facies ipsa dicitur *ἐντρί-*
βεσθαι: vetus poeta ap. Athen. XIII. (p. 568.), *παιδέρωτ'*
ἐντρίβεται, fricatur paederote, sed et quae sic fucata
 est, dicitur *ἐντετριμμένη* ap. Aristoph. in *Ἐκκλησ.* pag.
 746.“ J. Pollux V. 16.: *Τὸ πρόσωπον περιχρῆει, ἐπεντρί-*
βει. (Voce *ἐπεντρίβειν* caret Thes. G. L.: Schneiderus
 habet, sed nullum affert exemplum.) Hesychius: *Ἀγ-*
χουαίεται ἐντρίβεται ταῖς παρειαῖς, οἶονεὶ φουκάρω. Sal-
 masius in Solin. p. 809. rectissime legit *τὰς παρειὰς*, ut
 et Piersonus ad Moer. p. 167., Salmasiani tamen loci
 immemor. „*Ἐντρίβειν, infricare fucum*. Moeris, *ἐν-*
τρίβεσθαι τὸ ὑπογράφεσθαι καὶ ψιμμυθοῦσθαι, Ἀτικῶς:
 cf. Thom. M. Markl. ad Max. Tyr. 55. p. 714. Xenoph.
Καὶ II. VIII. 1. 44. ὁ Κῦρος προσέτετο — καὶ ἐντρίβεσθαι
(oculos), ὡς εὐχρυσώτεροι ὄραῖντο ἢ πεφύκασιν: VIII. 8. 8.
κοσμητὰς, οἱ ὑποχρῆουσι τε καὶ ἐντρίβουσιν αὐτούς: O. X. 2.
ἐντετριμμένην πολλῶ ψιμμυθίῳ — πολλῇ δὲ ἐγχοῦση.“ Stur-

zius Lex. Xenoph. Eadem vis est in v. ἐπιτρίβεσθαι. H. Steph. Thes. III. p. 1558, f.: „Ἐπιτρίβω, *infrico*, s. *affrigo*, ut ἐντρίβω.“ Exemplum non attulit, sed res est certa. Phrynichus Σοφ. Προσαρ. p. 40.: Ἐπιτρίβεσθαι ἐπὶ γυναικῶν λέγεται χρωμένων ψιμμυθίῳ τῷ προσώπῳ, ἢ φύκει. Alciphro III. 11. p. 304. ed. Bergl.: Φύκει γὰρ, καὶ ψιμμυθίῳ, καὶ παιδέρωτι δευσοποιούσι τὰς παρειὰς ὑπὲρ τοὺς δεινοὺς τῶν ζωγράφων. H. I., quod a lexicographis notandum est, distinguitur inter φύκος, ψιμμύθιον, et παιδέρωτα. Παιδέρωτος (ut ex Alexidis versu apparet), et ἄγχουσα, et φύκος ad genas rubore colorandas usurpantur; sed ψιμμύθιον candidum efficiebat colorem. J. Pollux V. 16. τὸ πρόσωπον φύκει πυρσαίνει, ψιμμυθίῳ λευκαίνει. Aristoph. Schol. in Lys. 46. ἡ ἄγχουσα· εἶδος βοτάνης, ἧς ἡ ῥίζα ἐρυθρὰ· ἢ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες. Notandum est Philoxeni Glossas habere: Ἄγχουσα· εἶδος βοτάνης. *Ebulum*, *Vaccinium*. Λέξεις ἠητορικαὶ ap. Bekkerum Anecd. Gr. p. 258.: Ἐψιμμυθιῶσθαι· προστετριφθαι τρίμματι λευκόν τὸν χροῶτα ποιοῦντι, ὡσπερ τὸ φύκος ξανθόν· ἐχρῶντο δὲ τῷ φύκει εἰς τὰ μῆλα, ἵνα ξανθίζῃ· τῷ δὲ ψιμμυθίῳ εἰς ὄλον τὸ πρόσωπον, ἵνα λευκὸν ᾖ. H. Steph. agnoscit verb. ψιμμυθιόω (cujus exempla vide in notis ad Thom. M. p. 517.), sed non habet ψιμμυθόω, ψιμμυθίζω. Moeris: Ἐντρίβεσθαι· τὸ ὑπογράφεσθαι καὶ ψιμμυθοῦσθαι Ἀπικῶς, ubi Piersonus: „Rarius ψιμμυθοῦσθαι, pro ψιμμυθιοῦσθαι, mutari non debet.“ Thom. M. p. 517.: Ἐντρίβεται τὸ πρόσωπον, οὐ ψιμμυθοῦται: ubi Hemsterh.: „Eadem forma Moeris ψιμμυθοῦσθαι, quae e ψίμμυθος emanat: reperitur etiam, si fides scripturae vulgatae constant, in Libanio T. I. pag. 505, b. Τίνοι τὸ πρόσωπον ἐπεψιμμυθίωτο; poterat alioquin levi negotio refingi ἐπεψ. vel ὑπεψιμμυθίωτο: sic veteres solent.“ Verb. ἐπιψιμμυθόω, quod H. Steph. non agnoscit, Schneiderus e Libanii loco in Lexicon suum recepit. Ἐπεψιμμυθίωτο, quod Hemsterh. praefert, Lexica H. Steph. et Schneideri non agnoscunt. Addit Hem-

sterh.: — „Placuit et tertia forma *ψιμυθίζειν*, ut ostendit Clementis *ψιμυθισμὸς* Paed. II. p. 252. v. 26., et in Gloss. *ψιμυθιστής*, *cimussator*, s. potius *cerussator*.“
 H. Steph. in Theſ. non habet *ψιμυθίζειν*, *ψιμυθιστής* (prius illud recepit Schneiderus, hoc praetermisit), *ψιμυθισμὸς*, et *ἐψιμυθισμένως*, quod formavit Schol. Aristoph. in Pluto v. 1065. Zonaras: *Ψιμυθίζω καλλιπίζω*.

[The following text is extremely faint and largely illegible, appearing to be bleed-through or a very low-quality scan of a page. It contains several lines of Greek text, some of which are underlined, but the characters are difficult to discern.]

II

Ἀντιπροσειπεῖν, *resalutare*, ap. Theophr. Char. XV. 1. et J. Pollucem V. cap. 31.: *ἀντιξέροχθεσθαι*, *contra proficisci*, Xen. K. II. VI. 3. 6. Ἑλλην. VII. 2. 12.: *ἀντίδουλος*, i. q. *ἰσόδουλος*, auctore Schol. Aeschyli Choeph. 153., Plutarch. IX. 22. 4. ed. Reisk. (*Ἀντίδουλα καὶ πόνων ἀνδέκτορα*, de animalibus mansuetis, quae, ut ait Reiskius, *hominibus in laboribus suscipiendis mutuam praestant operam*): ut et *ἀνδέκτορος*, et *ἐκδέκτορος* (*ἐκδέκτορα πόνων* Plut. VI. 571. 6.): *ἀνθυπάρχειν*, e contrario esse, (quod Schneiderus omisit), Plutarch. X. 5. ult. *ὑπάρχοντι τῷ λογικῷ χρῆναι ἐδόκει τὸ ἄλογον ἀντικεῖσθαι καὶ ἀνθυπάρχειν*: *ἀντιβάδην* Plutarch. VII. 497. 14. ed. Reisk.: *ἀντικαλλωπιζέσθαι πρὸς τὴν πολυτέλειαν εὐτελείᾳ*, Plut. VII. 601. 7. (verbum *ἀντικαλλωπιζειν* omisit Schneid.): *ἀντιλιτανεύειν*, *vicissim supplicare*, Plut. X. 596. 6. (Schneid. habet, sed sine auctoritate): *ἀντιπαραπέμπεσθαι τῇ μνήμῃ τῶν ἀπολελασμένων πρότερον ἡδονῶν*, Plut. X. 525. 10. ubi vid. Reisk. (omisit Schneid.): *ἀντιπεριηγεῖν*, *vicissim circumsonare*, Plut. VIII. 2. 12. *τῆς ἀδολεσχίας ἀν ἐλάχιστος ἄψηται λόγος*, *εὐθύς ἀντιπεριηγεῖ* (omisit Schneid.): *ἀντίφραξις γῆς*, *cum terra impedit, quo minus luna a sole collustretur*, Plut. VI. 645. 8. notante Reiskio: haec omnia in H. Steph. Thes. non apparent. Verbis *ἀστραπηφόρος* ap. Anonymum in Notit. Mss. t. VI. p. 500. v. 27. et *ἀστραπηβόλος* ap. Eumath. VI. p. 197. et *ἀστραπηβολέω*, quod Eumathio III. p. 70. restituit, rem lexicographicam nuper ditavit eruditissimus Boissona-

díus ad Tiberium Rhet. p. 18. Ἀστραπηφόρον πῦρ ex Euripidis Bacch. 2. laudaverat Schneiderus in Lex. et ante eum D. Scottus in Append. Vocibus ἀστραπηβόλος et ἀστραπηβολέω caret Schneideri Lex.

In H. Steph. Thes. sequentia vocabula non invenias: ἀστροπλήξ, ἀστραγαλισκος (quod omisit Schneid.), ἀστραποειδής, ἀστροβολίζειν (quod omisit Schneid.), ἀστραπόπληκτος, ἄστριον (quod omisit Schneid.), ἀστρίτης, vel ἀστερίτης, ἀστροίτης, vel ἀστρειώτης, ἀστροβόλον, vel ἄστρυλον, ἀστριακή, διακώδιον, vel διακωδῶν (quae omnia omisit Schneid.), ἀστράρη: ἀστρογονητεία, σῶθις, ε. σολεχὴν, s. σολεχύν. (quae omisit Schneid.)

Exempla omnium harum vocum nunc afferemus. Glossae Labbeanae: „Ἀστροπλήξ· siderosus. P.“ Geopon. X. 79. Ἀστροπλήγη δένδρα μύρω ποιζόμενα ἀναξήσει, ubi Needh. „Haec vox προπαροξύνεται, ut ab accusativo distinguatur.“ V. 36. τὰς ἀστροπλήγας γενομένας ἀμπέλους, ubi Needh. „Bis in hoc cap. sic legend. censeo, refragant. licet Mss. pr. ed. ἀστροπλήγους.“ Schneid. habet sine auctoritate. Glossae Labbeanae: „Ἀστραγαλισκος· taxillus, parra. P. Τοῖς ἀστραγαλισκοῖς τοῦ χάρτου· capitulariis. P.“ Eadem Glossae: „Ἀστραποειδής· coruscus.“ „Ἀστροβολίζεσθαι· siderari. O. Ἀστροβολιζόμενοι· siderati. O.“ Seneca Quaest. Nat. I. 15. „Ab his (fulgoribus) tecta videmus icta sine fulmine, quae ἀστραπόπληκτα Graeci vocant.“ Schneid. hanc vocem habet, sed silet de emendatione Salmasii. „Pro *astrapoplecta* legendum puto *selaoplecta*: profecto longe aliud fulgor, quae est ἀστραπή, et fulgor, quod est σέλας: atqui de eo fulgore ibi loquitur Seneca, quod Graeci σέλας appellant.“ In Solin. p. 799. C. „Plinius XXXVII. 59. „Similiter candida est, quae vocatur astrion, crystallo propinqua, in India nascens, et in Pallenes littoribus, intus a centro eca stella lucet fulgore lunae ple-

nae.“ Ita legendum, non *astrios*: nam ita vetus liber cum indice, *asteria*, *astrion*. [Isidorus Origg. XVI. 15. „Astrion ex India est, crystallo propinqua, in cuius centro stella lucet fulgore lunae plenae. Sumsit autem nomen, quod astris opposita, fulgorem rapit ac egerit.“] Et dicta *astrion*, quasi parvum ἄστρον, vel parvus ἀστήρ: nam Attici ἄστροα dicebant τοὺς ἀστέρας: Hesych. ἄστροα· Ἄττικοι τοὺς ἀστέρας. Haec nominum vicinitas et similitudo ἀστροίου et ἀστερίου fecit, ut alter pro altero sumeretur.“ Salmasius in Solin. p. 531. F. ἄστροιον, i. q. astragalus, s. talus, Ingrass. Com. in Gal. de Ossibus p. 164, notante Castello Lex. Med. Quod ad ἀστερίνης, vel ἀστέρινης attinet, de h. v. scribit Forcellinus: „*Asterites*, genus basilisci, stellatam cutem habentis, qui quicquid viderit, arefacere, et occidere dicitur, Apulei. de Herbis c. 126.: est etiam gemma eadem, quae *asteria*, ap. Isid. Origg. XVI. 10., quam Martian. Capell. vocat *astriten*, l. I. pag. 19.“ Isidori locus est: „*Asterites* candida est: inclusam lucem continens, veluti stellam intus ambulantem, redditque solis candidantes radios, unde et nomen invenit.“ „Sequuntur ap. Plin. (XXXVII. 9.) duo nomina lapidum ab astris deductorum, *astroites*, et *astrobolon*. Quos libri non editi, sed scripti, *astrioten*, et *astolon* nominant: ita quoque est in indice libri primi, *astriotes*, *astolon*: in libro alio vetere scribitur *astrionen*; et supra correctum *astrionem*: inde est, quod alii ex suis citant *asterionem*: esset ἀστέριων, ut ἀστερίας, multis stellis, vel punctis stellantibus micans. Sed ex vetustissimi libri indice magis probo legi *astrioten*. Ἄστροια ab ἄστρον, sideratio, vel stellatio, unde ἀστροειώνης, lapis, cui multas virtutes in magicis rebus attribuebat Zoroastres. Plinii de ea gemma locus sic constituendus: *Celebrant et astrioten, mirasque laudes ejus in magicis artibus Zoroastren cecinisse, qui circa eas diligentes sunt, produnt: qui circa magicas artes*

diligentes sunt. De *astolo* non ita proclive est statuere, unde nomen acceperit. *Astolon* Sudines dicit oculis piscium similem esse, et radiare candido in sole. Utrum a forma oculis piscium similem esse dicit, an a candore? Hoc potius. Sic candidissimam margaritam similem oculis piscium esse tradit Androsthenes ap. Athenaeum de margaritis: Καὶ ἐστὶν ἡ μὲν χρυσοειδὴς σφόδρα, ὥστε μὴ ῥαδίως διαγνῶναι, ὅταν παρατεθῆ προς τὸ χρυσίον, ἡ δὲ αργυροειδὴς, ἡ δὲ τελείως λευκὴ ὁμοία τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἰχθύων. An hoc dicit, quae ad plenum candida est, instar habere oculi piscis, scilicet similiter rotundam esse? Sed illud verius. Puto scribendum *astolon*, pro *astolon*, idque pro *astrulon*: ab ἄστρον, ἄστρουλον, parvum sidus: ut ἄστρ, ἄστρουλον. Ab astris deductum esse hoc vocabulum patet ex aliis, quae ibi junctim memoravit, indidem derivatis." Salmasius in Solin. p. 533, D—G. Coel. Rhodig. Lectt. antiq. I. 15. scribit: „Asteriscos Graecis, sicut codia, est papaveris caput; unde insigne medicamentum vocari diacodion coepit, ac asteriace." Plin. XX. 18. de papaveris succo: „Postea usus ejus non improbatus est medicamento nobili, quod *diacodion* vocant." XX. 19. „Medicamento (hoc genus papaveris), quod *diacodion* et *asteriace* (ubi male legitur *arteriace*) vocatur, utilissimum." „*Diacodyon*, διακώδιων," ut scribitur in Lex. Med., „est confectio ex capitibus papaveris, cujus varias formulas veterum tradidit Gal. I. VII. de C. M. S. L. c. 2." Vocem διακώδιον, quam legas ap. Plinium XX. 18. et 19., etsi omisit H. Stephanus, tamen s. v. κωδία „Medicamentum," inquit „τὸ δια κωδιῶν ap. medicos celebre. Forcellinus „Diacodion, δια κωδιῶν," inquit „h. e. per capita papaveris: ex duabus Gr. vocibus facta est una." „*Asteriace* a Celso V. 14. enumeratur inter ea medicamenta simplicia, quae carnem alunt, et ulcus implent: videtur autem intelligere ipsum asterem Samium, cui eandem vim tribuit Galen. de Compos.

Pharmac. secundum Loc. l. VII. c. 4.: vide etiam l. IX. de Simplic. Medicam. Facult. cap. de terra Samia.“ Idem. In voce ἀστράρχη, quam omisit H. Steph., (ut et Gesnerus Th. L. L.), Schneiderus Orpheum citat. Ἀστράρχη, s. ἀστροάρχη, ap. Martian. Capell. VIII. p. 275. est Venus, h. e. astrorum princeps sic a Phoenicibus dicta, quae ab Afris Urania, s. Coelestis dicitur, notante Forcellino. Quod ad voc. ἀστρογογητεία attinet, „Cyrill. Alex. Homil. Paschali XIV. p. 195. astrologiam vocat φιλοψευδῆ καὶ ἀργυροκάπηλον ἀστρογογητείαν, mendacem et argenti illicem praestigiaticem astrologiam.“ J. C. Suiceri Obs. sacr. Supplem. L. G. c. XIII. pag. 536. (Voce ἀργυροκάπηλος caret Thes. G. L.; Schneid. Lex. habet sine exemplo.) H. Steph. t. I. p. 593. H. scribit: „Ἀστροκύωνος, canis sidereus, quem Aegyptii solechyn vocant, ut tradit Coel. Rhodig. (XVII. 27.), dicens inde Cynicum annum vocatum esse.“ Et vocem ἀστροκύωνος, et soleχυν omisit. Schneid. Coel. Rhodiginus locum Chalcidii in Timaeum Platonis §. CXXIV. ed. Fabric. in animo habuisse videtur: „Cum hanc eandem stellam ἀστροκύωνον quidam, Aegyptii vero soleχην vocent,“ ubi Lindenbrogius legit ἀστροκύωνα, Fabricius ἄστρον κυνός. Cf. Jablonskium de Vocibus Aegyptiacis p. 522. et 536. ed. Te Wat. In Meursii editione est soleχην: vera lectio est σωθεις, et ἀστροκύων. Sic legit Jos. Scaliger de Emend. Temp. l. IV. p. 247. ed. 1629. ubi affert Horapoll. I. 5. Ἴσις δὲ παρ' αὐτοῖς ἐστὶν ἀστὴρ Αἰγυπτιστὶ καλούμενος Σωθεις, Ἑλλημιστὶ δὲ ἀστροκύων, ὃς καὶ δοκεῖ βασιλεύειν τῶν λοιπῶν ἀστέρων, ὅτε μὲν μείζων, ὅτε δὲ ἡσσων ἀνατέλλων.

III.

Salmasius in Solin. p. 261. E. sic scribit: „Multus ap. veteres *laseris* usus in condimentis. Apicii Excerpta: *In brevi pigmentorum, quae in domo esse debent, ut condimentis nihil desit, statim recensent crocum, piper, zingiber, laser, folium, baccam murtae, costum, cartophyllum.* Et paulo infra: *De siccis hoc: laseris radices, menta, nepeta, salvia.* Et ap. eund. *Porcellus laseratus, lasere conditus, et haedus laseratus.* Graeci *σιλφιωτά* dicunt. Diog. Laert. in Vita Polemonis: *Ἦν οὖν ἀστεϊὸς τις, καὶ γενναῖος, παιητημένος, ἃ φησιν Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου, ὄξωτά, καὶ σιλφιωτά.* Ita enim emendandus insigniter corruptus vulgo locus, qui sic legitur, *ὄξωτάς καὶ σιλφωτάς.* Notum est, quam male senserit de stilo Euripidis Aristophanes, qui τὸ κομψολογικὸν καὶ λεπτολογικὸν ejus ubique pipulo differt. Austeritatem, gravitatemque Polemonis in sermonibus, καὶ ἐν τοῖς ἠθεσιν laudatam ab antiquis scribit, qui ὄξωτά καὶ σιλφιωτά fugiebat, et aversabatur, h. e. orationem fucatam, et jucundo sapore conditam, metaphora a ciborum condimentis sumta. Scribit enim paulo post de eodem Polemone: *Οὐ γλύξισ, οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος.* Ita enim legendus hic versus. Austeritatem vini Pramni commendant veteres. Perperam legitur *γαῦσις*. Veteres *γαῦξις*. Ex quo nos *γλύξις*. Hesych. *Γλύξις· ὁ ἀνειμένος οἶνος, καὶ ἄτονος, ὃν ἐνιοὶ Ἀπαλόστομον, οἱ δὲ Γλευξιν καλοῦσι.* Sic scribendum. *Ὄξος* in condimentis praecipuum locum

olim obtinebat. Unde ἡδος κατ' ἐξοχὴν *acetum* Graeci vocarunt. Τοὺς σιλφίον quoque in his multi usus, et commendationis. Inde ὄξωτὰ et σιλφιωτὰ jungit, ut ap. allium ὄξος, σιλφίον. Idem Aristophanes in Avibus: Ἄλλ' ὑποκινῶσιν τυρὸν, ἔλαιον, Σιλφίον, ὄξος, καὶ τρίφαντες Κατάχυσμ' ἔτερον. Lynceus Samius Theophrasti ap. Athenaeum describens Ptolemaei convivium: Μήτρας τινὸς περιγερομένης ἐν ὄξει καὶ ὀπῶ. Ubi ὄξωτὴν et σιλφιωτὴν vulvam aceto, et lasere conditam intelligit, *laseratam et acetatam*. Apicius noster in porcelli laserati apparatione: *Misce cuminum, paululum laser vivum, laseris radicem, suffundis acetum, addis nucleos pineos*. Vides in eodem pulpamento condiendo *silphium*, et *acetum* simul addi, ὄξωτὸν et σιλφιωτὸν simul fieri. Sic ὄξωτὰ, σιλφιωτὰ de stilo Euripidis dixerat Aristophanes, quod nimis concinnus et comtus esset. Simili translatione de simili loquendi genere dixit Petronius: *Sed mellitos verborum globulos, et omnia dicta factaque quasi papavere et sesamo sparsa*. Σησαμωτὰ καὶ μηκωνωτὰ: nam sesamum et papaver inter condimentaria semina ap. Apicium in Excerptis, quae habemus, numerantur. Recta igitur emendatio nostra Diogenis Laertii, quae et confirmatur versibus his Aristophanis ἐν τῷ Γήρα: Ὄξωτὰ, σιλφιωτὰ, βολβός, τεύτιλιον, Περίκομμα, θρίον, ἐγκίφαλος, ὀρίανον. Aristophanis locus ap. Pollucem VI. c. 10. invenitur. Voces σησαμωτὰ et μηκωνωτὰ Salmasius finxit ad Petronii sensum exprimendum: non exstant in H. Steph. Thes. vel Schneid. Lex. Voces ὄξωτὸς et σιλφιωτὸς H. Steph. omisit. Derivantur sic: ὄξος, ὄξω, ὄξωτός: σιλφίον, σιλφιώ, σιλφιωτός: verba ὄξω et σιλφιώ lexica non agnoscunt: an recte omiserint, dubitamus. Voc. ἀπαλόστομον, quod, teste Hesychio l. l., significat i. q. γλύξισ s. ἀνεμμένος οἶνος καὶ ἀτονος, male omiserunt H. Steph. et Schneid. Quod ad Polemonem attinet, Οὐ γλύξισ, οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος, bene scripsit Salmasius γλύξισ, pro corrupto

γαῦσις, s. γαῦξις. Verba alio modo leguntur ap. Suid.: Ἐπόχυτος οἶνος ὁ γλυκὺς. Ἦν δὲ Πολέμων ὁ φιλόσοφος οὐ γλυκὺς, οὐδ' ἐπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος: ubi Kusterus: „Haec ap. Laert. in Polemone, sub finem, non de Polemone, sed Sophocle Tragico dicuntur: ut Pearsonius ad oram libri sui recte notaverat.“ H. Steph. Thes. IV. p. 505. scribit: „Est ἐπόχυτος quidam οἶνος ap. Athen. I. (p. 31.) Τιμαχίδας δὲ (inquit) ὁ Ῥόδιος ἐπόχυτόν τινα οἶνον ἐν Ῥόδῳ καλεῖ, παραπλήσιον τῷ γλυκεῖ: Suidas quoque ἐπόχυτον οἶνον esse ait τὸν γλυκὺν, dulcem, afferens tamen locum, in quo aperte distinguitur inter γλυκὺς et ἐπόχυτος.“ Sed Salmasiana emendatio γλύξις (pro γαῦσις, s. γαῦξις,) quae e Suidae lectione γλυκὺς valde confirmatur, omnem solvit difficultatem. Is. Vossius ad Hesych.: Γακὺς ἠδύς, γλυκὺς: „Redde Diog. Laertio in Polemone, Οὐ γακὺς, οὐδ' ἐπόχυτος, ἀλλὰ πρᾶμνιος.“ Voc. γακὺς praetermisit Schneiderus. Athen. post verba modo citata addit: Καὶ γλύξις δὲ οἶνος καλεῖται ὁ τὸ ἔψημα ἔχων. Inde scribit H. Steph. Thes. Ind.: „Γλύτρις vocatur οἶνος ὁ τὸ ἔψημα ἔχων, vinum cui sapa admista est, teste Athen. L. I.“ Sed γλύτρις falsa est lectio. „Perperam γλύτρις Ed. Ven. et Bas.: tacite mutavit Casaub., recte vero: certe in γλύξις, quod ille edidit, consentiunt nostri libri.“ Schweigh. ad Athenaei loc. H. Steph. Thes. II. p. 1357, e. scribit: „Attici solum acetum ἠδύσματος nomine dignantur, ut Athen. testatur L. II. (p. 67.) his verbis: Τοῦτο μόνον Ἀτικοὶ τῶν ἠδύσματων εἶδος καλοῦσι, atque eam fortassis ob rem Cyrenaei (ut Orion ap. Etymolog. docet) ipsum appellant ἠδος, alii autem γλυκάδιον. Nic. vero Schol. vult ὕξος κατ' εὐφημισμὸν vocari γλυκάδιον, sicut χολήν, γλυκεῖαν, [γλυκὺν, fel, per antiphr. Plin. (XXVII. 10.) et Coel. Aurel. Chron. III. 1.“ Thes. T. I. p. 852. C. Vide Thes. Ind. v. γλυκέα.], et εὐάδεα πίσσαν.“ Vox γλυκάδιον lexicographis est commendanda. H. Steph., qui sic obiter in v. ὕξος scripserat, in Indice tamen Thesauri omisit,

nec habet Schneid. Hesych.: Γακούδια· ἠδύσματα. „Γακούδια pro γλυκύδια, vel γλυκίδια,“ Albertius. Γλυκύδια. et γλυκίδια sunt voces nihili: γλυκάδια scribere debuerat. Etym. M. p. 626, 56.: Οἱ δὲ Κυρηναῖοι τὸ ὄξος ἠδος φασί, καὶ ἄλλοι γλυκάδιον. Ὄρος. (Pro Ὄρος H. Steph. l. c. habet Ὄσιων.) Ad Athenaei loc. scribit Schweigh. „In mendosum εἶδος et hic, et IX. 566. c. conjurarunt scripti editique, et ap. Poll. VI. 65. ubi de eodem nomine agitur, pariter εἶδος olim legebatur. Grammaticorum consensus dubitare nos non sivit, in v. εἶδος suo more hallucinatos esse nostros librarios, et pro η perperam ponentes: quare Casauboni conjecturam pro certa in contextum recepimus. Nam et ap. Pollucem veram scripturam meliores libri dederunt, eandemque Etymologus p. 626. extr. et Eustath. ad Od. α. p. 56. 10. sqq. veterum Grammaticorum, Ori, Aelii Dionysii, Pausaniae, testimoniis firmant. Illud unum dubitari poterat, ἠδος aspero spiritu, an leni ἠδος esset scribendum, de quo jam inter ipsos veteres fuisse dissidium Eustath. docet. Ap. Pollucem ἠδος hodie receptum est; at optimus Codex MS. ἠδος habebat: cf. etiam Etymol. p. 420. med.“ Casaub. ad eund. loc.: „Non solum ἠδος pro aceto Attici, sed etiam ἄδος alii, mutato Aeolice spiritu, dixerunt. Hesych. Ἄδος· παρὰ Δεινολόχου ὄξος.“ Sed bene monet Kusterus „hac significatione ἄδος scribendum est, quod Doricum est pro ἠδος.“ Hesychius vocem altera habet forma: Γάδος· γάλα, ἄλλοι ὄξος: ubi idem Kusterus: „Γάδος (Aeolice) dictum est pro ἄδος, i. q. ἠδος, praeposito γ, ut paulo ante γάδισθαι, pro ἄδισθαι.“ *)

*) Salmasio teste, βάδος pro γάδος occurrit. „Verissimum est gamma literam loco digammae multis vocibus praefigi solitam ap. Lacones et Aeoles, quod in plurimis dictionibus mihi observavi ap. Hesych., quorum paucas hic ponam ad exemplum. Γάδος· ἄδος: Γάδος· πλησμανή, ἄλλοι ὄξος.

Est aliud nomen, quod ὄξος ap. scriptores Gr. fert, de quo H. Steph. Thes. Ind.: „*Ἀδύθειμον* Hesychio ὄξος, acetum, forsan quia eo conditi cibi sunt suaviores, unde et ἡδός nominatur, et Dorice ἄδος: forsam etiam scribendum ἀδύθνημον, quasi animo seu cordi aliquid afferat jucunditatis et suavitatis.“ Probabiliter correxit Hemsterh. ap. Albert. Ἀδύ· μέθην, ὄξος.

Ceterum fallitur Casaub., cum ad Athen. l. c. sic Hesychii glossam emendat. „Apponam illius verba sicut legi debent; nam in vulgatis exemplaribus corrupta sunt multis modis: Ἥδος· ἡδονή, καὶ ὕφελος, καὶ ὄξος, οἱ δὲ ὀφέλημα, ἢ ἡδυσμα, ἀπὸ τοῦ ἡδεῖν, τινὲς δὲ ἡδονήν καὶ ὄξος. Sic ista debent continuari; in editionibus perperam insertae sunt notulae duae: ἡδ' ὄς, ἔφη ἐκεῖνος, et ἡδ' ὡς, κατὰ τοῦτο δὲ, οὔτως.“ Aeque falluntur Hesychii interpretes fere omnes, qui Hesychii glossas pro corruptis habent, quae, ut nobis videtur, sanissimae sunt; sic se habent loci in Albertina editione: Ἥδος· ἡδονή, καὶ ὕφελος· καὶ, Ἥδ' ὄς, ἔφη ἐκεῖνος· καὶ ὄξος. Ἥδ' ὡς· κατὰ τοῦτο δὲ, οὔτως· ὀφέλημα· ἡδυσμα, ἀπὸ τοῦ ἡδεῖν· τινὲς δὲ, ἡδονήν, καὶ ὄξος. Sanitatem prioris glossae abunde testantur Schol. Platon. p. 9.: Ἥδ' ὄς· εἰάν μὲν ἢ δύο μέρη λόγου, ἔσται, ἔφη θεὸς, τουτέστιν ἔφη δὲ οὔτως, οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι αὐτὸ μόνον σημαίνει τὸ ἔφη· εἰάν δὲ ἢ ἓν μέρος λόγου, ἔσται φίλος, ὡς Ἀθηναῖοι, ἢ ὕφελος, ὡς Λίγνῆται, ἢ ὄξος, ὡς Χαλκιδεῖς, ἢ πρὸς τὰ ἱερὰ χρῶνται· τάττεται δὲ ἐπὶ παντὸς προσώπου, καὶ ἀριθμοῦ, ὡς

[Per memoriae lapsum vir doctus vocem πλησμονή, quae ap. Hesych. v. Ἄδος exstat, ad glossam in v. Γάδος, ubi non apparet, adhibet: Hesychii ipsius verba sunt: Γάδος· γάλοι (γάλα), ἄλλοι ὄξος.] Idem plane quod ἄδος: sic enim in v. Ἄδος: Ἄδος· πλησμονή, κόρος, ἄλλοι ὄξος. Sic γάδεσθαι· ἄδεσθαι: supra habuimus βάδεσθαι pro eodem.“ Salmasius ad Consecr. Temp. in Ag. Her. p. 48.

τὸ, ἸΩ πάν. Scilicet, quoniam ἡδος, e ratione scribendi, pro ἡδ' ὄς in MSS. facile a lectoribus accipi poterat, et versa vice ἡδ' ὄς pro ἡδος, Grammaticis veteribus haec monere de differentia harum vocum placebat. Quod ad alteram glossam attinet, hanc quoque sanissimam putamus. Hesychius non verba ἡδ' ὠς et ἡδος confudit, sed potius duo diversa sub una voce exposuit, ut paulo ante ἡδος et ἡδ' ὄς, ob eam causam, quam modo diximus, quod unum pro altero, e compendiosa scribendi ratione, in MSS. facile legi posset. Ante ὠφέλημα, et ἡδυσμα, e praecedentibus verbis ἡδ' ὠς, intelligendum est ἡδος. Aliter tamen sentit Schowius, (mecum sensurus, si locum Scholiastae Platonici vidisset) ad Cod. Hesychii Marcianum: — „Quamvis bene et sagaciter ἡδ' ὄς interseruerit, magnamque hac interpolatione lucem glossae adperserit, vix tamen credo, quod Lexicographus eadem hic poni voluerit. Nec, ut nobis, sic et antiquis ἡδος unitim exaratum pro ἡδ' ὄς obscurum erat: hi enim indistinctae vocum scripturae adeo adsueti erant, ut facile et prompte, prouti sensus ratio postulabat, ejusmodi vocular et distinguerent, et copularent; accedit quoque, quod nobis lingua emortua sit. Si glossariorum commentatores constanter haec ob oculos haberent, minores ubique obscuritates atque defectus deprehenderent.“

Addit Casaub. „Ex superioribus verbis Hesychii colligas, etiam ἡδονήν, quae vox idem significat atque ἡδος, usurpasse quosdam pro aceto: vix credidissem, nisi venissent in mentem verba hujus τραπεζορήτορος VIII. (p. 357. F.), ubi de piscium condituris loquens, pisces saxatiles optimos esse scribit, τῆ ἡδονῆ (ἀπλῶς) σκευασθέντας, h. e., ut nos interpretamur, simpliciter cum aceto paratos. Ex variis locis Gastronomiae Archestrati liquido constat, hanc esse piscium ἀπλῆν σκευασίαν.“ Schweigh. alio modo locum intelligit. „Vel-

lem constaret etiam vocabulum ἡδονῆ eadem notione fuisse a nonnullis usurpatum: sic percommoda foret interpretatio hujus loci, quam in Animadvv. ad II. 67. C. proposuerat Casaub., pisces saxatiles optimos esse, simpliciter cum aceto paratos. Sed quod ex Hesychio firmare suam interpretationem ille voluerat, recte quidem doctus Glossographi Editor monuit, id non dixisse Hesych. quod cum dicentem Casaubonus fecit. Velim vero docuisset nos idem vir doctissimum, quamnam igitur potissimum notione h. l. vocem ἡδονῆν accipere debeamus: quod mihi minime liquere profiteor. Vulgata quidem scripturam tuentur ambo nostri MSS. Videndum vero, ne fortasse verbum aliquod interciderit tale, quale διαφέρει, aut in eandem sententiam aliud. Sic ἡδονῆν de suavitate et gratia cibi acciperem, (ut ap. Xenoph. K. II. VIII. 2, 4.) et verba ista, τὰ δὲ περὶ αἰσθητικὰ καὶ τῆς ἡδονῆς διαφέρει ἀπλῶς σκευασθέντα, in hunc modum interpretarer: Saxatiles vero pisces etiam eo suaviores sunt in cibo, quo simpliciore ratione parati. Eadem notione voc. ἡδονῆ paulo post ap. eundem auctorem, e quo haec desumpta, occurrit p. 558. B. ἀριστα καὶ πρὸς ἡδονῆν, καὶ πρὸς εὐπεψίαν, qui locus omnino cum hoc conferendus. Nota Albertii, ad quam refert vir doctissimus simul et sagacissimus, est haec. „Tanto viro hoc excidisse nollem: de Athenaei loco nihil dicam; sed Hesych. id his verbis monuisse non credo. Non enim indicare voluit Lexicographus, voc. ἡδονῆν aequae ac ἡδος, acetum, notare, sed potius, v. ἡδος duo significare diversa, et ἡδονῆν, voluptatem, et ὄξος, acetum: utrumque supra vidimus: alioquin clarius scripsisset, τινὲς δὲ καὶ ἡδονῆν, τὸ ὄξος, aut simili ratione.“ Fallitur Albertius, cum dicit, Hesych., si hunc indicare voluisset sensum, clarius scripsisse, τινὲς δὲ καὶ ἡδονῆν τὸ ὄξος. Nam, si sic scripsisset Hesych., non de voce ἡδος, acetum, de qua Hesych. revera loqui ipse confessus est Albertius, sed de voce ἡδονῆ, de qua h. l. non agitur, Hesy-

chius loqueretur. Hesychii ipsius verba sunt haec: Ἡδὲ ὡς κατὰ τοῦτο δέ, οὔτως, ὠφέλημα, ἡδυσμα, ἀπὸ τοῦ ἡδεῖν, τινές δὲ ἡδονήν, καὶ ὄξος. Hesychii verba sine dubio indicant, ἡδος (quod in praecedentibus verbis ἡδὲ ὡς, quae cum voce ἡδος in MSS. saepe confundebantur, latet, et subintelligi debet) varios sibi vindicare sensus, sc. τὸ ὠφέλημα, τὸ ἡδυσμα, ἀπὸ τοῦ ἡδεῖν, et, ut nonnulli scribunt, esse i. q. ἡδονή καὶ ὄξος. Per voc. ἡδονήν Casaub. intelligit i. q. ἡδος, acetum; Albertius intelligit ἡδος, voluptatem. Utranam igitur opinio est sequenda? Ea, quae maxime probabilis est. Qui verba Hesychii attente legit, Casauboni sententiam amplectetur; nam, dum verbum ἡδονήν usurpabat Hesych., ante animum ei versari nomen acetii, manifestum est e positione verborum: ἡδυσμα, ἀπὸ τοῦ ἡδεῖν, τινές δέ, ἡδονήν καὶ ὄξος: ἡδύσματος nomine Attici vocabant ὄξος. J. Pollux VI. 10. τὰ δὲ ἡδύσματα, ἔλαιον, ὄξος. Estne igitur credendum, Hesych. primum voc. ἡδος per ἡδυσμα, i. e. ὄξος, explicare, deinde per ἡδονήν, i. e. voluptatem, tum ad ὄξος redire? Athen. II. p. 67. de aceto, τοῦτο μόνον Ἀτικοὶ τῶν ἡδυσμάτων ἡδος καλοῦσι. Si per ἡδονήν Hesychius indicare voluisset voluptatem, de v. ἡδος non sic scripsisset, τινές δὲ ἡδονήν καὶ ὄξος: nam non τινές, sed πάντες, in quibusdam Homeri locis, per ἡδος intelligunt i. q. ἡδονή, sive ὄφελος, ὠφέλημα, atque hinc Hesych. in glossa praecedenti: Ἡδος· ἡδονή καὶ ὄφελος. Quid mirum, Atticos quosdam ἡδονῆς nomine vocasse ὄξος, cum extra omnem controversiam est, eosdem per ἡδυσμα, ut et per ἡδος, intellexisse, κατ' ἐξοχήν, ὄξος? Ἡδονή est i. q. ἡδος, teste Hesych., i. e. ἡδυσμα, i. e. ὄξος. Ut vidimus, nonnulli nomine γλυκαδίου appellabant ὄξος. Quod ad Athenaei locum VIII. p. 557. attinet, Schweigh. ipse, qui Casauboni opinionem rejicit, eam per commodum huic loco sensum praebere confitetur, et certe Casauboni interpretatio est praefenda, quia nihil mutat, et in hoc sensu voci ἡδονή tribuendo analogiam sequitur,

cum Schweigh., sine vocis διαφέρει introductione, cui conjecturae nihil favent MSS., locum intelligere non possit. Postrema Casauboni verba Schweigh. praeterierunt: „Ex variis locis Gastronomiae Arcestrati liquido constat, hanc esse piscium ἀπλῆν σκευασίαν,“ i. e. cum aceto, τῆ ἡδονῆ ἀπλῶς σκευασθέντα. Si hoc de Arcestrati Gastronomia verum sit, mire eo confirmatur Casauboniana interpretatio Athenaei. Salmasius, cujus auctoritas magni a nobis est aestimanda, hunc voci ἡδονῆ sensum tribuit in loco, de quo silet Schweigh. Sic scribit ille ad Hesych. v. Ἀδύθειμον, teste Albertio: „Quidam ἄδος, ὄξος vocabant, alii ἡδος, alii ἡδονήν.“

Notandum est voc. ἡδος, acetum, Cyrenaeos, referente Etym. M.; Chalcidenses, ut scribit Schol. Platon. p. 9.; et Atticos (ut ait Athen. II. p. 67. τοῦτο μόνον Ἀττικοὶ τῶν ἡδυσμάτων ἡδος καλοῦσι,) sibi vindicasse. Athenaei locum sic vertit H. Steph. l. c.: „Attici solum acetum ἡδύσματος nomine dignantur.“ Dalecampii versio est: „Hoc Attici quamvis solum sit, condimenti speciem esse autumant:“ male Dalec. per εἶδος speciem intelligit: ut vidimus, pro εἶδος legendum ἡδος, acetum. H. Steph. pervertit Athenaei sensum: verba sic sunt interpretanda: „Solum e condimentis acetum vocant εἶδος, s. ἡδος, Attici:“ sic recte ea vertit Casaub. Schneid. Lex. sic scribit de Athenaei loco VIII. p. 357.: „Ἠδονή, Essig. wie γλυκὺ, die Galle, vergl. ἡδος: Τὰ πετραῖα τῆ ἡδονῆ ἀπλῶς σκευασθέντα, Mnesitheus Athenaei p. 357. mit Essig bereitet?“

„Gaudeo a Dorico γαδέω, pro γηδέω,“ G. J. Vossius de Literarum Permutatione p. 1. Idem tamen p. 5. scribit, „Gaudeo ab antiquo gaveo, unde gavisus.“

De v. ἡδυσμα doctissime et accuratissime scripsit Salmasius ad Solin. p. 530., ubi bene egit de v. ἡδύς.

„Τὸ ἡδὺ ad gustum proprie refertur: hinc ἡδυσμα, τὸ ἄρτυμα, quidquid ἡδύνει τὴν γεῦσιν. Theophrastus de Odoribus: Μίγνυνται δὲ τὰ μὲν αὐτῆς τῆς ὀσμῆς ἕνεκα, καὶ πρὸς ταύτης τὴν αἴσθησιν, τὰ δ' ὡσπερ ἡδύνειν βουλόμενα τὴν γεῦσιν: ad gustum suaviorem faciendum, ad condimentum gustus. Paulo post addit idem, odorem veluti condimentum esse potius: ἀλλὰ συμβαίνει τῷ ὄντι, καθάπερ ἡδυσμα γίνεσθαι τῷ πόματι τὴν ὀσμὴν: nam et unguenta vinis addebantur, ad condienda ea. Idem: Μύρον καὶ τὰλλα εὖσομα τοὺς οἴνους ἡδύνει. Igitur cum τὸ ἡδὺ proprie res sit ad gustum pertinens, ad odoratum etiam translata est: inde ἡδεῖς ὀσμαι, suaves odores. Et ἡδύσματα, odores ipsi, qui unguentis addebantur, ut melius olerent. Et ἡδύνειν τὸ ἀρωματίζειν. Galenus Lex. Ἐδυντήν πίσσαν· τὴν ἡρωματισμένην· ἔψεται δὲ ὕδατι καὶ ἀρώματι. Idem: Ἐδυντὸν στέαρ· τὸ ἐν ὕδατι καὶ ἀρώματι ἔψηθέν· καὶ τὰ ἀρώματα, καὶ ἡδύσματα: hinc ergo ἡδύσματα, odores illi, sive ἀρώματα, quae unguentis indi solebant post alia omnia, ut odorem gratiorem conciperent; potentiora quaeque ad hoc usurpabant; ut infirmiora, et leviora ad στύψιν adhiberi consueverant.“ Hesych. Ἠδύς· γλυκύς. Voc. ἡδύς proprie de gustu usurpari, ut h. l. ostendit Salmasius, non notavit H. Steph., qui in v. scribit: „Ἠδύς, suavis, dulcis, jucundi saporis, item generaliter pro jucundus. extenditur ad multa, sicut Lat. suavis et jucundus.“

Pro acetii nomine ἀλίβας occurrit in Callimachi Fragm. 83. ap. Etym. M. p. 63, 50.: Σημαίνει δὲ καὶ ὄξος, οἷς παρὰ Καλλιμάχου: Ἐβήξαν οἶνον ἀλίβαντα πίνοντες. παρὰ τὸ μὴ λείβειν, ὃ μὴ λειβόμενος ἢ σπενδόμενος. „Pro οἶνον reponendum esse videatur οἶον, idque ipsorum grammaticorum auctoritate, Tussierunt, tanquam qui acetum bibunt. Si enim (ut Etymologus, Suidas, et Eustathius auctores sunt,) ἀλίβας est ὄξος, οἶνον hic locum

habere nequit. Sed enim vero ἀλίβας communiter significat νεκρὸν, mortuum, et pace magistrorum crediderim in hoc ipso etiam loco nihil aliud notare: οἶνος ἀλίβας, vinum mortuum, quae paraphrasis est acetī. Verte igitur, Tussierunt vinum mortuum bibentes.“ Bentleius. „Praeferam priorem summi viri conjecturam, quam aliquo modo confirmat Etym. Ms. Bibl. Reg., ubi hoc Fragmentum sic exhibetur: “Ἐβηξαν οἱ ἀλίβας τε πίνοντες. Ἀλίβας simpliciter pro aceto dici, non dubium est. Orion Thebanus περὶ ἐτυμολογιῶν Ms. in Bibl. Reg.: Ἀλίβας ὁ νεκρὸς, παρὰ τὸ λιβάδα καὶ ὑγρότητα μὴ εἶναι· ἔστι παρὰ Ἰππώνακτι καὶ ἐπὶ τοῦ ὄξους.“ Ruhnk.

Fallitur Bentleius, dicens: „Si, ut Etym. Suid. et Eustath. auctores sunt, ἀλίβας est ὄξος, οἶνον hic locum habere nequit.“ Ἀλίβας enim, quod Suidae est ὄξος, est quoque, teste eodem, vini genus. Suid. Τὸ ὄξος καὶ ἀλίβας λέγεται, ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι, ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστι: eadem tradit v. ἀλίβας et v. κῆρ. Cf. H. Steph. Thes. Ind. v. ἀλίβας. Non est igitur sollicitanda lectio οἶνον. H. Steph. Thes. II. pag. 1357, a. sic scribit: — „Ὄξος, acetum, vinum quod coacuit: derivatum ab ὄξυς, sic τάχος a ταχύς, πάχος a παχύς, ut tradit Etym., cui ὄξος est ὁ εἰς ὄξυ καταβεβληκὸς οἶνος, ἐπειδὴν τέμνη καὶ κεντρίξη (ὡς εἰπεῖν) τὴν γεῦσιν. Plutarch. Sym. 5. τὸ ὄξος οἴνου τινὸς ἐστὶ γύσις καὶ δύναμις.“

IV.

Vox *κάθαρσις* aliquando usurpatur pro purgatione i. e. cultura animi per philosophiam, quae, ut a veteribus philosophis definitum est, (vide Senecam Ep. 89.) nihil aliud est quam rerum divinarum et humanarum, quibus hae res continentur, scientia.

Eunapius in Vita Maximi p. 86. ed. 1568.: *Σὺ δὲ τούτων μηδὲν θαυμάσης, ὥσπερ οὐδὲ ἐγὼ, διὰ τοῦ λόγου κάθαρσιν, μίγα τι χρῆμα ὑπολαμβάνω, propterea quod ratio nos rectius imbuerit.*

Plut. in Libro, An Senī Resp. gerenda sit, c. 8.: *Οὐδὲ γὰρ ἡ τοῦ φρονεῖν ἕξις ὁμοίως παραμένει τοῖς μεθεῖσιν αὐτοῦς, ἀλλ' ὑπὲρ ἀργίας ἐξανειμένη καὶ ἀναλυομένη κατὰ μικρὸν, ἀεὶ τινα ποθεῖ φροντίδος μελέτην, τὸ λογιστικὸν καὶ πρακτικὸν ἐγειρούσης καὶ διακαθαίρουσης.*

λάμπει γὰρ ἐν χροταίσις ὥσπερ εὐπρεπῆς χαλκός.

Sic vox *ἀνακάθαρσις* exponitur a Maximo in Scholiis p. 48. allegorici et reconditi sensus anagogica explanatio: *Ἀνακαθάρσις φησὶ τὰς ἐξηγητικὰς ἐρμηνείας, δι' ὧν καθαίρονται τῶν ἐν τοῖς λεγομένοις δοκούστων αἰσίων τὰ σύμβολα. Conf. Budaeum Comment. Gr. L., H. Steph. Thes., et Suicerum Thes. Eccles.*

Ut apud Lat. scriptores philosophia est duplex, physica, quae „studeat omnium rerum divinarum at-

que humanarum vim, naturam, causasque nosse“ (Cic. de Orat. I. 49.), et ethica, „animi medicina“ (Cic. Tusc. 3, 6. c. 3.), „quae vitia radicitus extrahit“ (Tusc. 2, 13. c. 5.), „ars vitae“ (De Fin. 3, 4. c. 2.), „magistra virtutis“ (Tusc. 4, 70.), „mater omnium benefactorum beneque dictorum“ (de Clar. Orat. II. 522.), sic *κάθαρσις* ap. Graecos scriptores, quae nihil aliud est, ut diximus, quam animi cultura per philosophiam, aliquando, ut in Eunapii loco, referenda est ad physicam sapientiam, quae rerum naturam perscrutatur, aliquando autem ad ethicam, quae animum componit, affectus quasi purgans, imminuens, leniens, temperans, „ita ut ad *μεσότητα* quandam, i. e. mediocritatem restringantur: in mediocritate enim ista virtutem positam esse, „perturbationibusque adhibendum modum quendam, quem ultra progredi non oporteat,“ ut loquitur Cic. Tusc. IV. 17., docebat Aristoteles, Ethic. Nicom. II. 5. p. 27. e.“ Matthiae Miscell. philolog. Vol. II. P. I. pag. 23. In hoc postremo sensu vox *κάθαρσις* usurpatur ap. Aristotelem Poet. c. 6.:

Ἔστιν οὖν τραγηδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἔχουσης, ἠδυσμένῳ λόγῳ, χωρὶς ἐκάστου (sic Tyrwh. pro ἐκάστου) τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις, θυώντων καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας, ἀλλὰ δι' ἑλέου καὶ φόβου, περιαιρούσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν.

Ad hunc insignem Aristotelis locum dubio procul respexit Jamblichus de Myst. sect. I. cap. 11. p. 22.:

Ἐχει δ' ἔτι ταῦτα καὶ ἄλλον λόγον τοιοῦτον· αἱ δυνάμεις τῶν ἀνθρωπίνων παθημάτων ἐν ἡμῖν, πάντα μὲν εἰργόμεναι, καθίστανται σφοδρότεραι· εἰς ἐνέργειαν δέ, βραχεῖς καὶ ἄχρι τοῦ συμμέτρου προαγόμεναι, χαίρουσι μετρίως, καὶ ἀποπληροῦνται, καὶ ἐντεῦθεν ἀποκαθαίρονται, πειθοῖ καὶ οὐ πρὸς βίαν ἀποπαύονται· διὰ τοῦτο ἐν τε

κωμῳδία καὶ τραγωδία ἀλλότρια πάθη θεωροῦντες, ἴστα-
 μεν τὰ οἰκεία πάθη, καὶ μετριώτερα ἀπεργαζόμεθα, καὶ
 ἀποκαθαίρομεν· ἐν τε τοῖς ἱεροῖς, θεάμασι τισι καὶ ἀκού-
 σμασι τῶν αἰσχρῶν, ἀπολυόμεθα τῆς ἐπὶ τῶν ἔργων ἀπ'
 αὐτῶν συμπιπτούσης βλάβης.

Nec Tyrwhittus, nec Twiningius, nec Lessingius, nec Hermannus, nec Matthiae (Miscell. philolog. Vol. II. P. I. p. 19—27., ubi optime disputavit de Aristotelis loco) haec Jamblichi verba adduxit ad obscurissimam illam Aristotelis sententiam, quam luce clariorem faciunt, illustrandam. Bene Galeus ad Jamblichum scripsit:

„Aristoteles de Poet. I. 5, ait Tragoediam δι' ἐλέου καὶ φόβου τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν praestare. Meminit hujus καθάρσεως in Polit. IX. 7. et de ea ex professo egerat in tertio de Poetica libro, qui perit. Sciendum autem Aristotelem et Jamblichum in his Platoni adversari, qui ideo Comoedias et Tragoe-
 dias rejecit, quia nimium incenderent in nobis τὸ παθητικόν, et nimium a simplicitate et morum stabilitate abducerent διὰ τὴν ποικιλίαν. Platoni favebat Epicurus. Proclus in Polit. p. 560. pugnam hanc inter Philosophorum principes animadvertit, et multis adversus Peripateticos velatur. Tantaе litis idoneus judex audiatur Plut. de Audiendis Poetis. Habet nonnihil, quod huc spectet, Aristides quoque Quintilianus de Musica L. II., et Julianus, Ἱερομένος τις μῆτε Ἀρχίλοχον ἀναγινωσκέτω etc. Ἀποκλινέτω καὶ τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας ὅσα τῆς ιδέας τοιαύτης. De purgatione agit Plotinus Ennead. I. 2. 5.“

„Sequitur tertia via, quae est philosophi. Huc pertinent quae Platonicae rationis sectatores de gradibus tradunt, quibus anima paullatim pura divinaque redditur. Scilicet ii ita distinguunt, ut inchoari illam per-

fectionem dicant καθάρσει, tanquam primo instituto. Ei succedere, tradunt, λύσειν sive απαλλαγῆν, et cumulum denique addi per τελείωσιν (Jamblich. de Myster. Aegypt. V. 6. ibique Galeus p. 264.).“ Fr. Creuzerus ad Plotini Librum de Pulcritudine p. CVI. (Heidelbergae 1814. 8.) Iterum p. CXI.: — „Versatur hic idem liber magnam partem in admonitionibus praeceptionibusque ad fugam earum rerum, quae sensus feriant, inprimis quae vel sonorum dulcedine eos titillant, vel iisdem blandiuntur venustate mollitieque formarum. Est igitur hactenus mere purgatorius (καθάρσιος) hicce liber, panditque aditum ad philosophiam, ut quae et ipsa quodammodo pertineat ad κάθαρσιν, sed nec minus tamen λύσειν perficiat atque adeo τελείωσιν.“ Iterum pag. 277. „De καθάρσει vid. Jambl. in libro de Anima ap. Stob. Ecl. p. 1056. seq. Heer.: Πλωτῖνος δὲ καὶ οἱ πλείστοι τῶν Πλατωνικῶν ἀποθεῖν τῶν παθῶν — τὴν τελειωτάτην κάθαρσιν ὑπολαμβάνουσιν. Gregor. Naz. Orat. stel. I. adv. Julian. p. 37. sq. Eton. describit sanctioris vitae studiosos homines: Ὅρας — τοὺς διὰ τὴν νέκρωσιν ἀθανάτους; τοὺς διὰ λύσειν Θεῶ συνημμένους; τοὺς ἔξω πόθου, καὶ μετὰ τοῦ θείου καὶ ἀπαθοῦς ἔρωτος; ὧν — καὶ ἡ τοῦ νοῦ πρὸς Θεὸν ἐκδημία προαρπαζομένου, ὧν ἡ κάθαρσις, καὶ ὧν τὸ καθαίρεσθαι, μηδὲν μέτρον εἰδότην ἀναβάσεως καὶ θεώσεως.“ Iterum p. 289.: — „Jamblichus de Myster. Aeg. X. 7. p. 178.: Αὐτὸ τὰγαθόν, τὸ μὲν θεῖον ἡγοῦνται τὸν προεγνωσμένον *) θεόν· τὸ δ' ἀνθρώπινον, τὴν πρὸς αὐτὸν ἔνωσιν. **) — οὐδὲ περὶ σμι-

*) Lexica H. Stephani et Thesauri hoc verbum ignorant.

**) Voc. ἔνωσις, unio, H. Steph. Thes. I. p. 1159. et Schneiderus afferunt ἀμαρτύρωσις. De eo docte et plene, ut solet, Suicerus egit in Thes. Eccles. Bis occurrit in Jamblich. ibid. XII. 1. p. 23.

κρῶν οἱ θεουργοὶ *) τὸν θεῖον νοῦν ἐνοχλοῦσιν ἄλλα περὶ τῶν εἰς ψυχῆς κάθαρσιν καὶ ἀπόλυσιν καὶ σωτηρίαν ἀνηκόντων. Extrema haud inepte conferas verbis Paullinis 1 Cor. I. 50., ubi ἀγιασμὸν Grammatici explicant κάθαρσιν.“

Platonicae philosophiae sectatores hanc notionem de purgatione animae ipsiusque in mentem conversione e Platone ipso sumserunt: in Phaedone p. 186. ed. Forster. (p. 21. Wytt. p. 60. Heind.) legas haec, quae Plotinus de Pulcritudine p. 55. p. 40. a., notante Creuzero, respexit: *Τὸ δ' ἀληθές, τῷ ὄντι ἢ καθαρσίς τις τῶν τοιούτων πάντων, καὶ ἢ σωφροσύνη, καὶ ἢ δικαιοσύνη, καὶ ἢ ἀνδρεία. **)* καὶ κινδυνεύωσι καὶ οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὔτοι καταστήσαντες οὐ γαυλοὶ τινες εἶναι, ἀλλὰ τῷ ὄντι πάλαι αἰνίττεσθαι, ὅτι ὅς ἂν ἀμύητος καὶ αἰτέλειστος εἰς ἄδου ἀφίκηται, ἐν βορβόρῳ κείσεται, ὁ δὲ κεκα-

*) Voc. θεουργός, οὗ, ὁ (Schneid. ὁ, ἡ) H. Steph. sic ἀμαρτύρως affert in Indice Thesauri: „Esse dicitur qui in sacris operatur.“ Frequens est Iamblichō de Myst. VI. c. 7. p. 148. Θεουργός (sacerdos) διὰ τὴν δύναμιν τῶν ἀποφῆτων συνδημάτων, οὐκέτι ὡς ἄνθρωπος, οὐδ' ὡς ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ χρώμενος ἐπιτάττει τοῖς κοσμικοῖς: V. c. 21. pag. 156. Μένουι δὲ οἱ θεουργοὶ ταῦτα ἐπὶ τῶν ἐργῶν πειραθέντες, ἀκριβῶς γινώσκουσι.

**) Clem. Alex. Paedag. III. c. 11.: Κάλλος ἄριστον τὸ ψυχικόν· ὅταν ἢ κεκοσμημένη ψυχῇ ἀγίῳ πνεύματι καὶ τοῖς ἐκ τούτου ἐμπνεομένη φαιδρῶμασι, δικαιοσύνη, φρονήσει, ἀνδρεία, σωφροσύνη, φιλαγαθία τε καὶ αἰδοῖ, ἧς οὐδὲν εὐανθέστερον χρώμα ἐώραται πώποτε. Voces φιλαγαθία et φαιδρῶμα praetermisit H. Steph. Pro φαιδρῶμα Schneiderus in Lexico ex hoc loco habet φαιδρῶμα: „Φαιδρῶμα, τὸ, auch φαιδρῶμα, Putz, Zierde; eigentl. was glänzend macht, Clem. Alex.“ Wendleriana Hederici Editio (Lips. 1796.): „Φαιδρῶμα, εὖρος, τὸ, quicquid nitidum ornatumve facit, κόσμος, φαιδρῶματα σώματος καὶ ψυχῆς.“

θαρμένος τε καὶ τετελεσμένος, ἐκεῖσε ἀφικόμενος, μετὰ θεῶν οἰκήσει.

Jamblichus de Myst. sect. I. c. 9. p. 18.: Ὡς τὰ μὲν αἰθερίως, τὰ δὲ ἀερίως, τὰ δὲ ἐνδρίως αὐτῶν μετέχειν.

Schneiderus de his tribus adverbiiis, αἰθερίως, ἀερίως, ἐνδρίως, in Lexico suo praestantissimo alium egit silentium. H. Stephanus ἀερίως et ἐνδρίως praetermisit, sed αἰθερίως ab eo in Indice Thesauri affertur ἀμαρτύρωσ: — „Αἰθερίως, pure et munde instar τῶν αἰθερίων, quae terrenis sunt puriora: in Lexico meo veteri itidem exponitur καθαρῶς.“

„Plutarchus [de Is. et O. c. 12.] docet apud Aegyptios festum Παμυλίων simile fuisse τοῖς Φαλληγορίοις Graecorum. Sed horum sacrorum (an scelerum) auctorem Graeci laudare possunt Apollinem suum, qui scitocitantibus Methymnaeis respondebat

— Μεθύμνης ναέταις πολὺ λῶϊον ἔσται,
Φαλληνὸν τιμῶσι Διονύσοιο κάρηνον.

Conservavit oraculum istud Theodoretus, 10. ad Graecos, e Porphyrio; quo loco idem Porphyrius disputarat contra hujusmodi ritus, ut qui maxime officerent animarum puritati.“ Galeus ad Jamblichum de Myst. p. 195. Vocibus φαλληγὸς et φαλληγόρια caret H. Stephani Thesaurus.

Obiter moneo, voc. κριοπρωρος, cujus mentio facta est in prima hujusce Epistolae sectione, ubi e Schol. Platon. locum de Phrixo et Helle laudavi, occurrere et ap. Schol. Apollon. R. I. 256., "Ἐνιοι δὲ φασιν, Φορίζον ἐπὶ κριοπρώρου σκάφος πλεῦσαι, notante Schaefero ad Apollon. R. p. 29.

Idem Schaeferus ibidem p. 265. dicit: „Adverbium

ῥωμαλέως adde Lexicis e Themistio p. 249, d. Hard. "Vox reperitur ap. Suidam: 'Ῥωμαλέος· ἰσχυρός· καὶ ῥωμαλέως, ἰσχυρῶς, ἐπιρρήματικῶς. Photius: 'Ῥωμαλέως· ἰσχυρῶς.

Suidas: 'Ῥωγαλίον· διεθρόγος, διεσχισμένον· — Κατῶν· τὰ διὰ τοῦ αλέος ἀπὸ τριῶν παράγονται μερῶν. ἀπὸ ονόματος, ὡς δεῖμα, δειμαλέος. ἀπὸ ῥήματος, οἰδῶ, οἰδαλέος. ἀπὸ ἐπιρρήματος, ῥίμπα, ῥιμαλέος. καὶ παροξύνονται. σεσημειῶται τὸ δαιδαλέος ὁ ποικίλος, καὶ κοινοσάλεος. Ex his vocc. ῥιμαλέος (Etym. M. pag. 155, 24. 262, 7.) et οἰδαλέος praetermisit H. Steph. Etym. M. pag. 262, 2.: Νῆψω, νηφαλέος. De voc. νηφάλιος bene egit H. Steph. Thes. II. 1057., at νηφαλέος et νηφαλεότης non agnoscit. Schneiderus in Lex.: „Νηφαλέος, und νηφαλεότης, ἢ, s. νηφάλιος.“ De forma νηφαλέος dubitavit Albertius, qui ad Hesych. v. νηφάλιοι scribit: „Suid. Νηφάλιος· ὁ σώφρων: an νηφάλιος?“ Suidas: Νηφάλιος· ὁ σώφρων· καὶ νηφαλέα, θηλυκόν. Zonaras: Νηφάλιος· ὁ γρήγορος. Νηφάλιος· ὁ σώφρων. Νηφαλέος· ἄγρυπνος, διορατικός, ζῶν τῷ πνεύματι· ὁ Ἀπόστολος· νηφάλεον· σώφρονα, κόσμιον. Conf. Phavor. 1 Tim. III. 2. νηφαλέος per ε̄ scribitur etiam V. 11. et Tit. II. 2. Schleusnerus in Lex. N. T. νηφαλέος et νηφάλιος agnoscit. Theodoretus et Theophylactus, ut e Thes. Eccles. Suiceri apparet, ad haec Apostoli loca habent νηφάλιος. Glossae Labbeanae: Νηφαλέος· sobrius. Νηφαλεότης· sobrietas. Νηφάλιος· sobrius. O. Adv. νηφαλέως praetermisit H. Steph.; praetermisit quoque Schneiderus. Aretaeus de Caus. et Sign. Morb. diut. I. 6. p. 32, 10.: ξυντελέσαι ὄμον νηφαλέως. Glossae Labbeanae: Νηφάλιος· ὁ ἀπέχων οἴνου, abstinis, sobrius. Νηφαλαίος· sobrius. P. Voc. νηφάλιος Lexica H. Stephani et Schneideri ignorant. Suicerus in Thes. Eccles.: „Veteres Glossae, Sobrius, νηφαλαίος.“ Sed Glossae Labbeanae, et Lat. Gr. et Gr. Lat., habent νηφαλαίος. H. Steph. Thes. II. p. 1056, f.: „Νῆψις, εως,

ἢ, *sobrietas*." Schneiderus quoque ἀμαστύρωσ affert. Hesych.: Νήψεως· νουνεχείας. Pro νήψεως Is. Vossius legit νίψεως, quod habet Codex Hesychii Marcianus, teste Schow. Haec glossa, quae inter additamenta a librario ingesta numerari potest, pertinet ad Chrysostomi Homiliam contra Anomaeos T. VI. p. 425. a Suicero Thes. Eccles. v. νηφάλιος laudatam: Ἐπὶ τῶν πλεόντων, κἂν ἅπαντες καθεύδωσιν, ὁ δὲ κυβερνήτης ἐρηγορῶς ἢ μόνος, οὐδείς ἐστι κίνδυνος, τῆς νήψεως τῆς ἐκείνου καὶ τῆς τέχνης ἀντὶ πάντων ἀρκοῦσης τῷ πλοίῳ.

Codex Hesychii Marcianus, teste Schow.: [Νιφάλιος· εὐρηγόρος τὸν νοῦν.] „Νιφάλιος pro νηφάλιος: voc. εὐρηγόρος Lexica ignorant." Voc. εὐρηγόρος non agnoscit Schneiderus.

Voc. νουνέχεια praetermisit H. Steph. Thes.: Schneiderus in Lex. affert ἀμαρτύρωσ. Hesych.: Νίψεως· νουνεχείας. Zonaras: Νουνεχής· συνειτὸς, φρόνιμος· καὶ Νουνέχεια.

V.

Salmasius in Solin. p. 684. : — „Congeneres sunt *aros* et *dracunculus*: Graeci vocant *δρακόντιον*: Theophrastus *δρακόντειον ἄρον*, i. e. *serpentinum arum*: Pharnias *), *δρακόντιον*, ὃ ἐνιοὶ ἄρον. Sic enim multa no-

*) „*Φαινίας*, sic h. l. Ms. A. ut fere constanter alibi, non *Φανίας*. Paulo post vero, ubi in eodem codice *Φανίας* scribitur sicut in editis, librarii incuria id admissum videtur, Ceterum et haec scriptura passim cum ap. Nostrum, tum ap. alios occurrit auctores.“ Schweigh. ad Athen. IX. 371.: „Ἐπεὶ δὲ ἄρον ἐμνημόνευσεν ὁ Νικάνδρος, προσapoδοτέον ὅτι Φαινίας ἐν τῷ προειρημένῳ βιβλίῳ (Περὶ Φυτῶν) γράφει οὕτως: *Δρακόντιον*, ὃ ἐνιοὶ ἄρον ἄρωνία. De voce ἄρωνία haud satis certum, quid statui debeat. Salmasius pro *Δρακόντιον*, quod edidit Schweigh., habet *Δρακόντειον*: nullam lectionis varietatem in Mss. notavit Schweigh. Notanda est vox *προσapoδοτέον*. Verbum *προσapoδίδομι*, *insuper do*, *addo*, item *reddo*, H. Steph. in Indice Thesauri habet, sed nec in Thesauro, nec in Schneideri Lexico ulla stabilitur auctoritate. Nom. *προσapoδόσις*, de quo bene egit H. Steph., praetermisit Schneiderus. Zonaras: *Προσapoγωγικόν*: *προσκομιστικόν*. Et *προσapoγωγικός*, et *προσκομιστικός* Lexica H. Stephani et Schneideri ignorant. Ceterum ;arum *κολοκάσιον* a Cypriis vocatum notat velus auctor auctuarii ad Dioscoridem: „*Ἄρον τὸ καλούμενον παρὰ Σύροις λουῖφα*, οἱ μὲν ἄλιμον, οἱ δὲ δύμον, οἱ δὲ δρακοντίαν, οἱ Κύπριοι καὶ κολοκάσιον λέγουσι. Et sane cum vox *κολοκάσιον* Graeca sit, idque significet quod diximus (parvam et curtam lacernam), omnibus plantis, quae latissima habent folia, ut arum, et nymphæa, et faba Aegyptia, po-

mina herbarum ab antiquis enuntiata παραγωγικῶς, recentiores ὑποκοριστικῶς extulerunt. Σμύρνειον veteribus, σμύρνιον posterioribus Graecis: Κενταύρειον priscis, κενταύριον. Ita δρακόντειον ἄρον olim appellatum, i. e. *draccontinum arum*, et absolute δρακόντειον, sequens acvum δρακόντιον dixit, unde Latinis *dracunculus*. Ita Plinia vocatur: nescio quare melius dixisset *dracconteum*; nec enim κενταύριον *centauriscus* est, aut *parvus centaurus*, sed *centaureum*. Graeci recentiores δρακοντίαν πόναν eam herbam dixere, unde infima Latinitas *dracconteam herbam* etiam appellavit.“ Iterum Salmasius de Homonymis Hyles Iatricae p. 195.: „Νυμφαιάριον est ὑποκοριστικὸν ἀ νυμφαία, ut σκιλλάριον*) ap. Aetium, parva σκίλλα. Vulgus Graeciae ejusmodi diminutivae formae vocabulis gaudebat, ex quibus pleraque Arabica efficta, ut *secanowr* ab σκιγκάριον, et similia, quae alibi observabimus.“

H. Steph. Thes. II. 475.: — „Κνάμιον, *fabula*, ut Plautus forma diminutiva vocat [Stich. V. 4. 8. Hoc *conpivium est nucibus, fabulis, **) ficulis*]. At *fabulum* Gellio [IV. 11. *Opinio vetus falsa occupavit et convuluit, Pythagoram philosophum non esitavisse ex ani-*

---

test impertiri.“ Salmasius in Solin. p. 632, g. Syriaca voce λούφα carent Lexica H. Steph. et Schneideri, quae nihil monent de hac vocis κολοκάσιον significatione ap. Cyprios.

*) Vox σκιλλάριον Lexicis H. Steph. et Schneideri est ignota.

***) Bene Festus: „*Nihilum* putant esse, quod grano fabae adhaeret, ex quo *nihil* et *nihilum*.“ Grammatici, qui negant, non satis attendisse videntur ad Plauti locum Aul. V. 1. 9. Lyc. *Quid reperisti? Str. Non quod pueri clamitant In faba se reperisse, i. e. ne existimes, rem nihili, puta vermiculum, quem Midam vocant, me reperisse. Quandoquidem faba ipsa pro re nihili usurpatur, quid mirum, si hilum, minutum illud, quod grano fabae adhaeret, sumatur pro minimo?*

malibus; item abstinuisse fabulo, quem κνάμον Graeci appellant. Paulo post fabam appellat.] idem est quod faba, ut ex praecedentibus liquet. Eustathius scribit orientales populos suo tempore κνάμους vocasse κνάμια, diminutiva forma.“ Voc. κνάμιον praetermisit Schneiderus.

Σπλαγγνίδιον. Hoc vocabulum, quod H. Steph. in Thesaurο suo, ut et Scottus in Appendice, praetermisit, Schneiderus affert ἀμαρτύρωσ. Diphilus in Insatiabili ap. Athenaeum IX. 570.:

Ῥάφανος λιπαρά, σπλαγγνίδια πολλὰ, σαρκία.

Στηθύμιον. } Ephippus in Geryone ap. Athen. IX. 570.:
Σηπίδιον. }

*Πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύμια,
Τίλλειν τε φάτιας καὶ κίχλας ὀμοῦ σπίνους,
Κοιῆ τε χναύειν τευθίσιν σηπίδια.*

Voc. στηθύμιον Schneiderus in Lexico affert ἀμαρτύρωσ. De eo H. Stephanus in Indice Thesauri sic scribit: — „Στηθύμιον, ου, τὸ, medium pectoris, q. d. pectusculum. v. l. ex Poll.: sed in iisdem est στηθίδιον pro pectusculo.“ J. Pollucis locus occurrit Lib. II, 4, 162.: Τῶν δὲ στηθῶν τὸ μέσον, στηθύμιον. Στηθύμιον est vera lectio, ut e Seberi, Kuhnii, et Jungermanni notis liquet. Casaubonus ad Athenaei locum: — „Στηθήμιον ap. Pollucem per η in secunda syllaba, medium est pectoris: στηθίνιον in Etym. [p. 727, 25.: Στηθίνιον· ὑποκοριστικῶς μέρος τὸ τοῦ στηθος], perperam: at στηθήμια hic per υ recte, pectuscula agnina: frequens dictio ap. Septuaginta, ut [Exod. XXIX.] Levitici cap. VII. et VIII. ac X.“ Hesychius v. στηθος: Τὸ ὑπὸ τοὺς ποδῶν δακτύλους στηθήμιον. De hac significatione tacent lexicographi. Schneiderus στηθίδιον affert ἀμαρτύρωσ, necdum ullum vocis istius exemplum vidi. Phrynichus Ecl.: Στηθύμιον ὀρνέθιου λέγουσι τινὲς οὐχ ὑγιῶς· εἰ γὰρ χρη ὑποκορι-

στικῶς λέγειν, (λέγε) στηθίδιον· εἰ δ' οὐκ ἐστὶν ὑποκοριστικόν, πόθεν εἰσεκώμασε καὶ τοῦτο τὸ κακὸν τῆ τῶν Ἑλλήνων φωνῆ; Bene monet Phavorinus, ut et Zonaras, στηθύμιον et *medium pectoris*, et ὑποκοριστικόν esse. In Ephippi versu esse ὑποκοριστικόν, e sequentibus verbis liquet, ubi habemus σηπίδια. „Triplex scriptura vocis, στηθίμιον, στηθήμιον, στηθύμιον. Si sit diminutiva, στηθίδιον sine dubio praestat: si non sit diminutiva, scriptura triplex potest esse bona, praecipue hic in ὄρνιθίῳ. Στηθίμιον sit a στηθος et ἰμίον, pars pectoris, cui nervi adhaerent. Στηθήμιον, a στηθος et ἡμίον, pars pectoris, quae alias partes pectoris ligat et fraenat. Στηθύμιον a στηθος et ὑμίον, pars pectoris, quae vomeris instar est: ὕμις et ὕνμις scribitur: ad istam διτυογραφίαν accederet στηθύμιον, quod pro στηθήμιον et στηθύμιον est ap. Pollucem in Libris quibusdam. Et hoc postremum praecipue pectus aviculæ respiceret. Cogitandum: Phrynichus hic, ut vides, de diminutione dubitat, et istas suspensiones nobis suggerit. Articulus etiam a prima editione exulat.“ Pauw. Cf. Sturzium de Dialecto Maced. et Alex. p. 194.

Quod ad voc. σηπίδιον attinet, H. Steph. in Ind. Thes., ut et Schneiderus, affert ἀμαρτύρωσ: „Diminutivum σηπίδιον, *sepiola*, ex Aristot. Anim. V.“ Schneiderus σηπίδιον, et σηπίον, quibus caret H. Stephani Thes., affert ἀμαρτύρωσ. De v. σημιδάριον vide Scottum in Appendice.

Τενθίδιον Lexica H. Stephani et Schneideri, et Scotti Appendix, ignorant. Athenaeus VI. p. 269. e Pherecrate in Persis:

Φυλλοροήσει, καὶ τενθιδίος

Ἀπαλοῖς, κίχλαις τ' ἀναβραστοῖς.

Ἰδυσμάριον Lexica H. Stephani et Schneideri, et Scotti Appendix, ignorant. Athenaeus VI. p. 268. e Telectide in Amphictyonibus:

Ἰδυσματίους κατάπαστα.

Κάσιον Graecos usurpasse, ex etymologia vocabuli κολοκάσιον apparet. Quia Lexicographi de voce κολοκάσια s. κολοκάσιον nimis jejune, vel minus recte exponunt, idcirco nobis placet pauca loqui et de multiplici ejus sensu et de etymologia.

1. Κολοκάσιον proprie est *parvus κασῆς*, i. e. *parva vestis coetilis*. Hinc

2. Κολοκασία, nomen Minervae, Athen. III. init. *ἔστι δ' ἐν Σικυῶνι Κολοκασίας Ἀθηνῶς ἱερὸν*. „Quam vehementer errat, si quis putat ab Aegyptia colocasia hoc cognomentum invenisse: a curta ac succincta veste, qua amictum fuit ejus simulacrum, ita nominatam esse palam est.“ Salmasius in Solin. p. 679. Hoc monuit Palmerius Exercitt. in Auctt. Gr. pag. 488. seq., notante Schweighl. Cf. Coelii Rhodigini Lectt. Antiq. IX. 12.

3. Hinc κολοκάσια notat „folia fabae Aegyptiacae, quod exiguas lacernas amplitudine sua imitarentur,“ notante Salmasio in Solin. p. 679.

4. „Inde et κολοκάσια stirps tota [vel caulis] appellata est,“ notante Salmasio ibid. Ap. Martialem VIII. 33. *Lenta minus gracili crescunt colocasia filo*, colocasia sunt caulis ipse, ut ostendit Salmasius p. 680. „*Hanc e Nilo metunt, caule, cum coctus est, araneoso in mandendo* (Plin. XXI. 15.): notabis hic, non radicem mandi, sed caulem: radix ipsa in fundo Nili: caulis demetitur e Nilo ac caeditur, manditurque, non autem radix evellitur. Caulem quoque esitari solitum tradebat Claudius Julius in Phoenicicis: κολοκάσιον μέντοι καλοῦσι τὴν ῥίζαν, τὸ δ' ὑπερπεφυκὸς κιβώριον ὕψιν ἠδέϊαν ἰδοδίμους τε τὰς φλεβας παρέχον Αἰγυπτίοις. Non dicit radicem, quae colocasium vocabatur, in cibos admissam ab Aegyptiis, sed ciborium edules venas ac fila prae-

buisse. *Κιβώριον* vocat caulem ipsum, et quicquid ex radice surgit, ac supereminet aquis.“

5. „Alii radicem ita nuncuparunt, quasi praecipuam partem plantae: ut *σίλφιον* Graeci radicem laserpitii proprie dixerunt, quum tota planta sic vocaretur.“ Salmasius ibid. Athen. III. init. *ρίζας δὲ λέγει Νικάνδρος, τὰ ὑπ' Ἀλεξανδρίων κολοκάσια καλούμενα.*

6. Usurpatur pro integra planta, ut ap. Plin. XXI. 15. „In Aegypto nobilissima est colocasia, quam cyaumon aliqui vocant.“

7. Salmasius colocasia in plurali accipit pro flore Aegyptiae fabae (Virg. Ecl. IV. 20. *Mistaque ridenti colocasia fundet acantho*), quasi *colocasia*, *ae*, et *colocasium* habeant diversas significationes: haec, *planta ipsa*; illud, *flores*. Sed lexicographi Latini, sc. Faber, Forcellinus, et Gesnerus nullam distinctionem faciunt inter *colocasiam* et *colocasium*. In Virgillii loco certe intelliguntur flores. Nam colocasiae flores ad corollas a juvenibus expetebantur, ut Nicander ap. Athen. III. *Σπείρειας κύαμον Αἰγύπτιον, ὅρα θερείης Ἀνθεα μὲν στεφάνους ἀνύης.* „Flores colocasii,“ ut ait Salmasius ad Solin. p. 679., „non fuerunt in usu corollarum Alexandri Magni aetate; nam nullam eorum facit mentionem Theophrastus.“ Servius in loco Virgillii notat, „herbam colocasiam post devictam ab Augusto Aegyptum innotuisse et poetam dicendq, *fundet*, abundantiam floris ostendisse.“

„Radicem fabae Aegyptiae *colocasiam* vocatam passim memorant Graeci, sed quod notandum est, Theophrasto omnes recentiores. Dioscorides, *ρίζα δὲ ἔπεσι παχύτερα καλάμου, βεβρωσκομένη ἐφθὴ τε καὶ ὤμη, κολοκάσια καλουμένη.* Nicander Dioscoride antiquior ejus meminerat. Athenaeus de faba Aegyptia, allatis Nicandri versibus, *ρίζας λέγει Νικάνδρος τὰ ὑπ' Ἀλεξανδρίων*

κολοκάσια καλούμενα. Versus ibidem subjicitur ex eodem auctore, Καὶ κνάμου λέψας κολοκάσιον ἐντμήξας τε. Posterior igitur haec appellatio aetate Theophrasti, et a Graecis videtur Alexandrinis manasse. Nam ut idem Theophrastus meminit loti radicem κορσίον vocari, ita etiam radicis fabae Aegyptiae nomen minime tacuisset. Ergo vocabulum hoc Graecum, et a Graecis, qui in Alexandria habitabant post Alexandri tempora, prociusum. Eleganter facta haec dictio propter magna et lata folia hujus plantae. Graecis κασῆς est *tapes*, vel *amphitapes*. Hesych. κασῆς· ἀμφιτάπης καὶ πιλωτά: Arcadius Grammaticus, Κασῆς· τὸ πιλωτὸν ἱμάτιον, περισπᾶται: ergo legendum κασῆς, aut κασᾶς ap. Hesych. Pro *chlamyde equestri* etiam legitur ap. Xenoph. Κ. Π. VIII. (3, 3.), χιτῶνας μὲν τουτουσι τοῖς τῶν δορυφόρων ἡγεμόσι, κασᾶς δὲ τοὺς ἱππιεῖους τοῖς τῶν ἱππέων ἡγεμόσι δὸς — paulo post sequitur, νῦν γοῦν φέρω τώδε δύω κασᾶ, τὸν μὲν σοί, τὸν δὲ ἄλλῳ, et statim, ἐκ τούτου δὴ ὁ μὲν λαμβάνων τὸν κασᾶν. Ubique sic scribendum, auctore Arcadio. Pollux κασῆς interpretatur ἐσθῆτας εἰλητάς [VII, 68. Κάσσας δὲ ἱππικούς Ξενοφῶν εἴρηκεν ἐν τῇ Παιδείᾳ· οἱ δ' εἰσὶν ἐσθῆτες εἰληταί]: an *πιλητάς* apud eum scribi debet? *Πιλητὸν* et *πιλωτὸν* Graecis idem. Vetustiores magis dixere *πιλητὸν* a *πιλεῖν*, quod est *condensare* et *cogere*; *coactilia* sic vocarunt, sive ex *coacta* lana vestes. *Πῖλος* quoque Graecis, i. e. *pileus* ex lana *coactili* densatus: unde *πῖλος* Graece dictus ἀπὸ τοῦ *πιλεῖν*. Ergo et κασῆς similiter *lacerna equestris ex lanis coactis facta*. Fabae Aegyptiae folia Theophrastus vocavit *πίλους*, non tantum ab amplitudine, etsi hoc etiam, sed et a qualitate foliorum, quae carnosae sunt et spissae. Inde et *κολοκάσια* quoque posterioribus appellata ab eadem ratione. Nam κασῆς *vestis coactilis*. Ab illo Latinum haec *casa* de parvo tugurio. Ὁ κασῆς, haec casa, ut ὁ χάριτης, haec charta. Ita *togam* tam pro *tecto*, quam pro *veste*, qua corpus tegitur, dixere. [Non. Marc. ap. Gotho-

fredi Auctt. L. L.: „*Toga dicitur et tectum: Titinn. Gemina: Syrus cum scorto constituit ire, claves illico abstrudi jubeo, rusticae togae ne sit copia, id est tecti.*“] Sed et *casula* diminutivum *vestis cucullata* apud Latinitatis infimae auctores, ut Isidorum et alios. Ut inde liqueat, τὸ πρωτότυπον significare vestem, ab illo sc. Graeco κασῆς. Apud eosdem κάσος etiam dicebatur pro veste: Arcadius, τὸ δὲ κάσος ἀπὸ τοῦ κάσος γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ· ἔστι δὲ εἶδος τινὸς ἱματίου οὕτω καλουμένου: Hesych. κάσος· ἱμάτιον παχὺ καὶ τραχὺ περιβόλαιον. Inde compositum κολοκάσιον, quod significat parvum κασῆν, vel parvum κάσον, quasi κολὸν κάσιον. Nam κάσιον etiam diminutivum a κασῆς. Sic κολόκυμα [Aristoph. Equit.], μικρὸν κῦμα [ut Schol. explicat], quasi κολοβὸν κῦμα. Ita et κολόσταθμος, parvus σταθμός: Hesych. ἔπαιλιν ἔχουσαν καταβατὸν τὸν πυλῶνα. Hinc elegantissime Alexandrini fabam Aegyptiam nuncuparunt κολοκασίαν, quod ejus folia instar essent τῶν κολοκασίων, i. e. parvorum tapetium, vel curtarum lacernarum, ab amplitudine sc. Theophrastus folia fabae Aegyptiae πίλους vocat, et pileis Thessalicis comparat: παραφύεται δὲ φύλλα μεγάλα παρ' ἕκαστον τῶν κυάμων, ὧν καὶ τὰ μεγέθη πῖλοι Θεσσαλικῆ ἔοικε: et paulo post, συντρήσαντι δὲ ἕκαστον τῶν κυάμων, φανερόν ἐστι τὸ συνεστραμμένον, ἔξ οὗ γίνεται ἡ πῖλος. Eadem prorsus de causa Latini personatam vocavere mantifolium, ab amplitudine foliorum, quae cucurbitae foliis similia sunt: Apuleius in Herbario: Itali personaciam, alii dardaniam, alii mantifolium. Sic Hispani hodie colocasium vocant mantum nostrae dominae, propter amplitudinem foliorum ejus. Mantifolium idem prorsus quod κολοκάσιον. Nihil verius igitur quam κολοκάσια dicta esse folia fabae Aegyptiae, quod exiguas lacernas amplitudine sua imitarentur. Inde et κολοκάσια stirps tota appellata est. Alii radicem ita nuncuparunt, quasi praecipuam partem plantae. Ut σίλακων Graeci radicem laserpitii proprie

dixerunt, quum tota planta sic vocaretur.“ Salmasius in Solin. p. 678. Quod ad *casam* attinet, haec notavit G. J. Vossius Etym. L. L. in v. *Casa*: „Isidori etiam aetate ὑποκοριστικῶς *casulam* dixere, non tantum pro *parva casa*, s. *tuguriolo*, sed etiam pro *cucullatae vestis genere*: unde Vetus Vocabularium: *Casula etiam dicitur vulgo planeta presbyterorum, quod instar parvae casae totum hominem tegit.*“ M. Apostol. Lex. MS. Gr. Lat. ap. Alberti ad Hesych. habet, *κάσας* · *genus vestis*. Scribitur ab Hesychio *κάσας*, ut et a M. Apostol. Lex. MS. Phavorinus habet *κάσας*, per duplex σ, ut J. Pollux VII, 68. Salmasius, ut vidimus, scribi jubet *κασᾶς*, aut *κασῆς*, et ait: „ὁ *κασῆς*, *haec casa*, ut ὁ *χάρτης*, *haec charta.*“ Auctorem affert Arcadium Grammaticum: *Κασῆς* · τὸ πικριῶν ἱμάτιον, περισπᾶται. H. Steph. Thes. Ind. scribit *κάσας*. Schneiderus agnoscit *κάσας*, *κασῆς*, *κασᾶς*. „Pro *mantela*, etiam *hoc mantelum*, et *hoc mantele*, *mantele* protulerunt. Eodem plane modo quo *haec gausapa*, *hoc gausapum*, et *hoc gausape* enuntiarunt, cum *hanc gausapam* solum dici debere ratio evinceret. Nam Graecum erat ὁ *γανσάπης*, Lat. *haec gausapa*, ut ὁ *χάρτης*, *haec charta*, ὁ *κοχλίας*, *haec cochlea*, ὁ *ἑρμῆς*, *haec herma.*“ Salmasius in Trebellium Pollionem p. 289. A *κασῆς* est *κάσος*, vel *κάσος*. Idem Arcadius: Τὸ δὲ *κάσος*, ἀπὸ τοῦ *κάσος* γίνεται, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ· ἔστι δὲ εἶδος τινος ἱματίου οὕτω καλουμένου. Vocem *κάσος*, vel *κάσος* praetermiserunt H. Steph. et Schneid.

Praeter *κάσος*, vel *κασῶς*, Graeci *κασόν*, vel *κασόν* usurparunt. Hesych. *κασόν* · ἱμάτιον, παχὺ καὶ τραχὺ περιβόλαιον. Voc. *κασόν* agnoscit Schneid., sed H. Steph. praetermisit.

Diminutivum *κάσιον* Graecos usurpasse, secundum

Salmasium, ex etymologia vocis κολοκάσιον apparet. Vox κάσιον nullum in H. Steph. Thes. et Schneid. Lex. invenit locum.

Infra dicit G. J. Vossius, neminem veterum κασᾶς usurpasse praeter Xenophontem in Persicis. J. Toupius Emendd. in Hesych. T. IV. pag. 515. ex Agatharchide ap. Photium Biblioth. p. 1533. affert: Στολᾶς γὰρ αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἵπποις ἀνέδωκε πιλητᾶς, ἃς οἱ κατὰ χῶ-
ραν ἐκείνην προσαγορεύουσι κασᾶς, ὥστε πᾶν κρύπτειν τὸ σῶμα, πλὴν τῶν ὀφθαλμῶν. Quod bene notandum est; nam Agatharchides vocem κασᾶς manifeste facit peregrinam.

Kuhnus ad Pollucem l. c. ab Hebr. כָּסָה, *tegit*, et G. J. Vossius Etym. L. L. ab eadem voce Hebraea derivat. „Nempe,“ scribit G. J. V., „qua ratione a *tegendero* dixere *togam*, ea chlamydi quoque ab Orientalis voce, quae *tegere* notet, nomen impositum sit: quod eo verisimilius, quia κασᾶς pro *lacerna* nemo veterum dixerit praeter Xenophontem in Persicis, ut videri possit vox esse ab Oriente accepta.“ Et H. Stephanus Ind. Thes. scribit: „Forsitan est Persicum vocabulum.“ Notandum quoque est, voc. κᾶς ap. Cyprios fuisse i. q. δέρμα, auctore Hesychio, qui habet: Κᾶς· Κύπριοι, ἀντὶ τοῦ καί· οἱ δὲ δέρμα. Voc. κᾶς omisit H. Steph., ut et Schneid. Forte ab eadem, e qua κασᾶς derivatur, orientali origine illud κᾶς venit, quod quidam mutare volunt in σπέρμα, quia καῦσον est σπέρμα in Wolf. Anecd. IV. 25. Albertius, qui nihil mutat, refert ad Hesych., ubi κῶς per δέρμα exponitur, et ad κάσσυμα, quod per idem verbum interpretatur. Certe κάσσυμα a Nic. Myrepso τὸ δέρμα dici notat H. Steph. Thes. Ind. Sed ab eodem fonte, e quo κᾶς ap. Cyprios et κασᾶς fluxerunt, κάσσυμα non manavit. Κασούειν ἢ πατιύειν, e quo venit κάσσυμα ἢ κάττυμα, et κασούς ἢ

κατιῶς (quod praetermisit H. Steph.), non est derivandum e peregrina voce, sed ab antiquo verbo σίω, σιω, et praepos. κατὰ, id quod clare docet G. J. Vossius Etym. L. L. Ut Graeci dicebant καμμύειν pro καταμύειν, sic κασσύειν, s. καττεύειν usurpabant pro κατασύειν. Antiatticistes p. 105. Bekk.: Καμμύειν οὐ φασὶ δεῖν λέγειν, ἀλλὰ καταμύειν. (Formam καμμύειν minus elegantem esse, ex hoc loco liquet: Salmasius pro barbaro habebat, sed bene ait Schaeferus ad Bosium de Ellipsis. Gr. p. 227. ed. Oxon.: „Forma καμμύειν cur barbarā dicatur, me fa-
 teor non intelligere:“ et Xenophontem K. Π. VIII. 3. 27. scripsisse bene suspicatur κἂν καμμύων βάλῃς: nam „certum est et doctis omnibus notum, plurima verba eum, quae κοινὰ vocant Grammatici, libenter usurpasse, posthabitis iis, quae Attici sibi vindicarent,“ notante Porsono Not. brev. in Xenoph. Anab. p. XLI. Conferendi sunt Bastius et Schaeferus ad Gregor. p. 586. ubi ex Orione affertur ἀνακαμμύω, quo composito lexica carent, et Sturzius de Dial. Alex. p. 175.) Hesychius: Κάσκανα· κασσύματα. Voc. κάσκανα, quod praetermisit Schneiderus, ab eadem radice forte venit, e qua derivatur κασία, quod Hesychius exponit per καθέδρα, et quod Steph. mutare vult in κασέλα. Voc. κασία praetermiserunt H. Steph. et Schneiderus.

In Agatharchidis loco, quem nemo praeter Tourpium laudavit, notanda sunt verba, στολύς αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἵπποις ἀνέδωκε πιλητάς, ὡς οἱ κατὰ γῶραν ἐκείνην προσαγορεύουσι κασαῖς. J. Pollux VII. 68. ad Agatharchidis verba respexisse videtur: Κάσσας δὲ ἵππικούς Ξενοφῶν εἴρηκεν ἐν τῇ Παιδείᾳ· αἱ δ' εἰσὶν ἐσθῆτες εἰληταί. Pro εἰληταί Salmasius l. c. legit πιληταί, et rectissime legit, ut ex Agatharchidis verbis liquet. De hac emendatione nihil monent Pollucis Editores. Jungermannus pro εἰλιταί, quod vulgo editur, legit εἰληταί, convolubiles, et Kuhnus εἰλικταί. Sturzius, quem Agatharchidis lo-

cus praeteriit, post Kuhnium, sic vocem explicat in Lexico Xenophonteo: — „Videtur fuisse vestis crassa et ampla, et equitantibus usitata, quae post usum iterum *convolvi* solebat, vel quae solebat in equo sterni.“ Fallitur Sturzius, dicens, „Salmasius et alii legi volunt *πιλωται*:“ Salmasius legit non *πιλωται*, sed *πιληται*, et addit, „*Πιλητόν* et *πιλωτόν* Graecis idem.“

„Vetus auctor Claudius Julius *ἐν Φοινικικοῖς* sub nomine *κολοκάσιον draconantium arum* plane describit ap. Stephanum in v. *Ἄκη*, quo loco omnes libri scribunt *κολοσάσιον*, non *κολοκάσιον*. Fortasse scripserat *κολοσάγιον*, quod idem est ac *κολοκάσιον*. A latitudine foliorum hoc nomen invenit, unde et *mantifolium* Latinis appellata. *Σάγος* autem i. q. *κάσος*, *mantium*, vel *sagum*: sic *κολοσάγιον* et *κολοκάσιον* breve *mantium* significat, ut *κολοκάννοι*, breves *κάνναι*, quo nomine et *improceri hominaciones* dicti sunt.“ Salmasius p. 924. H. Steph. vv. *σάγιον*, *κολοσάγιον* non agnoscit: sed Glossae Labbeanae: *Σάγιον* *lodix*. „Multa de colocasia habet Abdollatiph in Compendio Memorabilium Aegypti pag. 16. sqq. ed. Tubing. 1789. Ex Cod. Ms. editum ante erat a Jos. White. Memorabilia ista scriptoris Arabici Germanice, notisque illustravit S. F. Günther Wahl a. 1790. In qua interpretatione agitur p. 65 — 75. Monet autem p. 66. esse vocem Aegyptiam antiquam compositam ex *col*, convolvere, plicare, et *casch*, arundo, atque hoc nomine plantam optime sic appellari, uti patet ex ejus icone ap. Clusium Hist. Plant. rar. IV. 75. De ipsa re judicabunt botanici. Verum est, quod ait de vocabulis *col*, et *casch*, arundo: vide La Crozii Lex. p. 50, 53, 54.“ Guil. Te Waterus in Jablonskii Voces Aegyptiacas ap. Scriptores veteres (Jablonskii Opusc. T. I. Lugd. Bat. 1804. p. 113.).

Sed Salmasius de Homonymis Hyles Iatricae cap.

CXIV. p. 195. scribit: „Colocasia, (i. e. faba Aegyptia) hodie *culcas* vocatur ab Aegyptiis, nomine ducto ex illo Graeco *κολοκασία*. Radix est apud eos vulgatissima, foliis ari vel draconteae similis, vel etiam nymphaeae, ut inde constare possit, Graecos veteres ex loto Aegypti, colocasia, et alia exotica nescio qua planta fabricasse fabam illam Aegyptiam, cui folia nymphaeae proxima.“

Λιβάδιον. H. Steph. in Thes. et Schneiderus in Lex. afferunt *ἀμαρτύρωσ*. Albertius ad Hesych. h. v. e Gloss. Mss. in Lib. Sapient. citat haec: *Λειμών ἀνθοφόρον πεδίον, ἤτοι λιβάδιον*. Hero ap. Salmasium in Solin. pag. 431. vocat *pratium λιβάδιον*. Haec vox ap. Graecos recentiores tantum reperitur.

VI.

Sequentia vocabula frustra quaeras in H. Stephani Thesaurο, D. Scotti Appendice, et J. G. Schneideri Lexico:

Πρωτόμαχος. } Athenaeus IV. pag. 155.: — Εοικε δὲ
Πυργομάχος. }

πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα (μονομάχος) οὐκ ἐκ τοῦ μάχη, ἀλλ' ἐκ ῥήματος τοῦ μάχεσθαι μᾶλλον συγκεῖσθαι· ὅποτε γὰρ τὸ μάχη συντιθέμενον τὸ τέλος εἰς ὅς τρέπει, ὡς ἐν τῷ σύμμαχος, Πρωτόμαχος, ἐπίμαχος, ἀντίμαχος, φιλόμαχον γένος ἐκ Περσείως παρὰ Πινδάρου, τηνικαῦτα προπαροξύνεται· ὅποτε δὲ παροξύνεται, τὸ μάχεσθαι ῥῆμα περιέχει· ὡς ἐν τῷ πυγμαχος, ναυμάχος, Αὐτόν σε πυλαμάχε πρώτον, παρὰ Σησιχόρου, ὄπλομάχος, τειχομάχος, Πυργομάχος.

Χοίρακοι. } Athenaeus IV. pag. 175.: — Οὐκ
Κυμινάνθαι. }

ἀγνωῶ δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἂ' Απολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος εἴρηκεν, ὅτι μαγείρων καὶ τραπέζοποιῶν παρείχοντο χρείας τοῖς παραγινομένοις πρὸς τὰς ἱερουργίας· καὶ οὕτω ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα, Μαγίς, καὶ Γογγύλος· ἐπειδὴ τὰς μάζας (φησὶν Ἀριστοφάνης) ἐν ταῖς θοίναις δι' ἡμέρας τρίβοντες παρείχον, ὥσπερ γυναῖξι, γογγύλας μεμαγμένηας. Καλοῦνται δὲ καὶ μέχρι νῦν τινες αὐτῶν Χοίρακοι, καὶ Ἀμνοὶ, καὶ Ἀρτυσίλαοι, καὶ Σήσαμοι, καὶ Ἀρτυσίτραγοι, καὶ Νεωκόροι, καὶ Ἰχθυόλοιοι, τῶν δὲ γυναικῶν, Κυμινάνθαι· κοινῇ δὲ πάντες Ἐλευδύται, διὰ τὸ τοῖς ἐλεοῖς ὑπαδύεσθαι, διακονοῦντες ἐν

ταῖς θοίνοις. „Non (quod Casaubonus ait) coquis suis Delios indidisse ista nomina, scribit ex Apollodoro Athenaeus, sed inter ipsos Delios frequentia illa nomina fuisse. Haud obscure significat nomen (ἀρτυσίλαος) *eum*, qui pro populo cibos condit vel parat. Ἀρτυσίτραγος autem, qui τραγήματα, i. e. bellaria, parat. Commode h. l. admonuit Villebrunius, plurima ex familiarum nominibus eis, quae inde a quartodecimo fere seculo ad hunc diem in Europae populis obtinent, similiter ab opificiis vel artibus, quas profitebantur earum progenitores, originem duxisse.“ Schweigh. Voce ἀρτυσίτραγος caret H. Stephani Thesaurus.

Κατάσκοτος. Epicharmus in Fabula Spe vel Pluto ap. Athenaeum VI. p. 256. a.

Ξρω δ' ὀλισθάζων τε καὶ κατάσκοτος.

Κατάσκοτος tenui cum Grotio, vocabulum similiter compositum atque κατάσκοιος (Eurip. Phoen.) et id genus alia. Ὀλισθάζων, idem valens ac ὀλισθαίνων, a Casaubono cum Heringa accepti. Notaverat H. Steph. Thes. Ind.: „ὀλισθάζων affertur pro labens, sed ἀμαρτυρως.“ Hic puto fons fuerit, unde duxerit aliquis Lexicographus, Stephano superior.“ Schweigh. Vulgo editur ὀλισθαράζων τε: Grotius, ὀλισθανέων τε. Hoc verbum Schneiderus non agnoscit.

J. Toupius Emendd. in Suid. II. p. 358.: — „Longus Pastor. I. p. 5., Ἀρμυὸς ἦν καὶ λόχη κάτω βάτων, καὶ κατὸς ἐπιπλανώμενος, καὶ πῶα μαλθακῆ, καθ' ἧς ἔκειτο τὸ παιδίον. Ubi neminem non offendit illud κάτω. Scribendum proculdubio, κατάβατος, quae vox nova et elegantissima. Est autem λόχη κατάβατος, locus dumis et spinis obsitus. Eiusdem formae κατάβατος, et κατάδεινθος, κατάκισσος, et si quae alia. Eiusdem et κατάκομος, *crinita*, quam vocem usurpat [Eurip. Bacch. 1185. et] Pollux IV. 159.“ Doctissimus Schaeferus, in

sua Longi editione (Lips. 1805.), locum sic constituit, *Αρουμός ἦν, καὶ λόχη βάτων*, de Toupîi conjectura nihil monens.*) Vocem *κατάβατος* non agnoscit Schneiderus. Voc. *κατάκισσος* non agnoscit H. Steph. Thes.: Schneiderus tamen agnoscit, et citat Anacr. 6. *Κατακίσσοισι βρέμοντας Πλοκάμοις φέρουσα θύρσους*. „*Κατακίσσοισι* conj. quidam ap. Steph., probb. Fabro, Metario, Pavo, quod recepere Flaid. Brunqu. Analectt. Arg. 1. 2. Deg. 1. 2. Holst. Brig.: et sic legit jam Salmas. Hyl. Iatr. p. 3. et Epp. I. 12. p. 29. *κατακίσσοισι βρόντας* Barn. Suart. p. 30. *κατὰ κισσοῖσι βρόντας* Lam. *κατὰ κισσινοῖς βρέμοντας* conj. Zeun. p. 9.“ Fischerus, qui recte legit *κατακισσοῖσι*, et sic optime locum explicat:— „*Κισσοὶ πλόκαμοι* sunt *nexus, plexus, hederacei*, vel simpliciter *hedera*, quatenus plexa est: nam *κισσὸς πλόκαμος* dictum est pro *κίσσινος πλόκαμος*, ut *γυνὴ μαζὸς*, pro *γυναικίης μαζὸς*, ap. Homer. Il. ω, 58., ubi v. Barnesius: et *θύρσοι κισσοῖσι πλοκάμοις καταβρέμοντες* est *virga, baculus, frondibus hederarum circumplexus, hederæ circumfusus*. Nam quia hederæ vel levissime concussa sonitum edit, propterea *θύρσοι* dicuntur *καταβρέμοντες*, pro *ἤχουντες*, ob verbum *χορεύει*. Nam qui saltat, is corpus motitat, atque adeo *κισσοῦς πλοκάμους*, ita ut sonitum edant. Hesych.: *Βρέμει ἤχει*: add. Schol. Min. Hom. ad Il. ξ, 596. Sic vero intelligitur, primum *καταβρέμοντας* elegantius verbum esse, quam *βρόντας*: deinde nullo modo legi posse *κατακίσσοισι*: nam *κατάκισσος* est *hedera tectus, hederæ obductus* (v. Salmas. ad Solin. p. 620. et p. 826., et Hyl. Iatr. c. 5. p. 3. s.), non *hederaceus*, ut vertit Barnesius, et ante eum Faber. Sed *θύρσοι βρόντες κατακίσσοισι πλοκάμοις* nulli sunt.“ *Κατάκισσος* igitur, quod hoc unica auctoritate nititur, e

[*] Vix digna erat Toupîi conjectura, quæ commemoraretur. Delendum enim fuit adverbium, ut natum e vocabulo sequente. G. H. S.]

tertia Schneideriani Lexici editione, utpote vocabulum nihili, ejiciendum est. *)

Κατάλαμπρος. Hesych.: *Κατάκαρπος*· *πλούσιος*. „Sic *κατείδωλος* urbs Athenarum ap. Luc. Act. (XVII. 16.), et *κατάλαμπρον*, inf. in *γεραυγές*, et *κατάλογον* in *λαλίστατον* (sed vide ibi), et *τόποι κατάδενδροι*, et homo *κατάσαρκος* dicitur *pinguis, carnosus*.“ Soringius. Zach. II. 4. *Κατάκαρπος κατοικήσεται Ἰερουσαλήμ ἀπὸ πλήθους ἀνθρώπων*, vel, ut alii legunt, *κατακάρως*. Glossae Mss. ap. Albertium ad Zach.: *Κατάκαρπος*· *πλούσιος*. Ms. Voss.: *Κατακάρως*· *πλουσίως, σὺν ἐνθηνία πολλῇ*, quo adverbio caret H. Stephani Thesaurus. (Obiter moneo, voc. *καταπάνεον*, quod Hesychio est *φίλτρον*, Schneiderum praetermisisse.) Voc. *κατάμπελος*, ὁ, ἡ, quod in Schneideri Lexico affertur *ἀμαρτύρωσ*, in H. Steph. Thesauro non reperitur. Strabo Geogr. IV. p. 271, c. *χώραν δ' ἐχουσαν ἐλαιόφυτον μὲν, καὶ κατάμπελον*.

Φιλάγων. Machonis Comici Epitaphium ap. Athenaeum VI. p. 242, f.:

Τῷ κωμωδογράφῳ, κούφῃ κόνι, τὸν φιλάγωνα

κισσὸν ὑπὲρ τύμβου ζῶντι Μάχωνι φερούσ·

οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα πυλίμπλυτον, ἀλλ' ἄρα τέχνης

ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἀμφίεσαι.

τοῦτο δ' ὁ πρέσβυς ἔρει· Κέρροπος πόλι, καὶ παρὰ

Νείλω

ἔστιν ἂτ' ἐν Μούσαις δομὴν πίνυκε φυτόν.

Hoc „Epigramma ex Anthol. Gr. post Reiskium in Jensonianis pag. 166., inter Dioscoridis Epigrammata edidit Brunck. Analect. I. p. 501. num. 50., suisque Animad-

*) *Καταβόστρυχος*. „*Καταβόστρυχος*, Suidae ταῖς θριξὶ κεκαλυμμένος, crinium cincinnis obtectus,“ H. Steph. Thes. Ind. Vox occurrit ap. Eurip. Phoen. 146., ubi Schol., *Καταβόστρυχος*· *πικνοῦς καθευμένος βοστρύχους*. Schneiderus in Lex. exemplum ex Aristacn. Ep. II. 19. attulit, *Σὲ γὰρ τις νέος καταβόστρυχος ἔτι ἐν ἀπαλῇ τῇ ὑπῆνῃ πάλαι ποθεῖ*.

versionibus illustravit Jacobs, Vol. II. P. I. p. 400, sq. Quod ap. Athenaeum ante nos editum legebatur, φιλαιδόν, id unde arripuerit primus Editor, nescio. Illud compertum habeo, in optimis nostris membranis id ipsum hic legi, φιλάγωνα, quod Vaticanus Anthologiae Codex unice agnoscit.“ Schweigh. „Multum in his verbis inest elegantiae. Κηφῆνες Graecis, ut Lat. *fuci*, homines ignavi, et fruges consumere nati. Παλίμπλουτον proprie *vestmentum* dicitur saepius *politum et lotum a fullonibus*, ac proinde *nullius pretii*. Simillime τριβωνες appellabant *senes effoetos et reipublicae inutilis*. Euripides Autolyco (ap. Athen. X. 415, d.) — “Όταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρὸν, Τριβωνες ἐκβαλόντες οἴχοντες κρόκας.“ Casaub. „Quibus opportune Jacobs hanc observationem adjecit. „Plagiarium vero (hos enim κηφῆνας, *fucos*, appellabat *vetustas*) veterum dicta et inventa quasi *recoquunt*, et plerumque in *pejus mutata* pro suis venditant.“ Igitur vocabulum παλίμπλουτον, per enallagen quamdam, activa notione hic accipiendum.“ Schweigh. Voc. παλίμπλυτος ignorat H. Steph. Thes.

Ἄγκυλοκώλος. Arcestratus in Gastronomia ap. Athen. VII. p. 520.:

Μιλήτου κώμη, Καρῶν πέλας ἀγκυλοκώλων.

„Quod vero ἀγκυλοκώλους *Caras* adpellat Poeta, id quo fundamento *nisus membris validos* interpretatus sit *Dacampius*, non exputo; quam tamen interpretationem non improbasse Casaubonus videtur. Placuit vero doctissimus Dutheil, monens, in *deteriorem magis*, quam in *honorificam quamdam partem accipiendum videri* illud epitheton. Sane quidem, vel ipsum illud *vulgatissimum proverbium, in Care faciendum periculum*, satis declarat, non nimis honorifice de *Caribus* vel sentire, vel loqui solitos ceteros Graecos. Quare, id quod *verbum de verbo sonat, cwnripedes* interpretatus sum.“ Schweigh.

Κιναρηφάγος. Jubae Epigramma in Tragoedum ap. Athen. VIII. p. 345, f.:

Μή γε Λεοντήος τραγικοῦ κιναρηφάγου ἤθος
 λεύσων, Ἐπιτύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὄρα.
 ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχω φίλος, οὐδέ τινων δὲ
 γῆρυν χρυσοβόλοις οὐασιν ἠγάσαστο.
 νῦν δέ με χυτρώποδες κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγηννα
 χῆρωσαν φωνῆς, γαστροὶ χαριζόμενον.

„Cum per se non satis placuit Casauboni ratio, vulgatum *κιναρηφάγον ἦθος* in τὸν ἀρείφατον ἦχον mutantis, tum quod longius, quam necesse esset, a librorum scriptura recederet. Sua se simplicitate commendabat Villebrunii emendatio (sive ipsius sit, sive ab Adamo accepta) *κιναρηφάγου* legentis, i. e. *cinararum voratoris, mangeur d'artichauts*, de quibus Columella de R. R. X. 235.

Hispida ponatur cinara, quae dulcis Iaccho
 Potanti veniat, nec Phoebō grata canenti.

Χρυσοβόλοις ferendum putavi, passiva notione acceptum, *auribus, quae nonnisi auro percellantur moveanturque*; sive *auribus, quae ob auri amorem ita adfectae sint, ut Midae aures, i. e. auribus asininis*. Nec tamen sperno Casauboni *χρυσοβόροις*: magis quidem hoc placet quam *χρυσοφόροις*, quod nuper Fiorillo proposuit in Obs. in Athen. p. 101. Schweigh. Cf. Jacobs ad Anthol. Gr. T. XIII. p. 782—4., qui utriusque conjecturae praeferendum censet Schneideri inventum, *χρυσολόβοις, ut οὔρα χρυσόλοβα* aures sint inauribus ornatae. Jacobsius: „Pro *χαριζόμενοι*, in qua lectione Codd. consentiunt, *χαριζόμενου* dedit Schweigh.: fieri tamen potuit, ut participium ad remotius substantivum referretur, ut est ap. Heliodor. I. 22. pag. 57. ed. Cor., *Αἰλαπες συμιγείς καὶ πρηστίηρες τὴν θάλατταν καταγίξουσαι*, et in aliis locis haud paucis.“ Fallitur vir

doctus; dedit enim Schweigh. non *χαριζόμενον*, sed *χαριζόμενον*. Totum hoc Epigramma obscurissimum in hunc modum restituendum esse censet Jacobsius:

*Μή με Λεοντῆος τραγικοῦ κιναρηφάγου ἦθος
 λεύσσω, Ἐπιπύλην οἷς κακὸν ἦτορ ἔλα.
 ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τιν' ὦδε
 γῆρυν χρυσολόβοις οὐασιν ἠγάσατο·
 νῦν δέ με χυτρόποδες κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγνηνα
 χῆρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενοι.*

Nec χρυσοβόρος nec χρυσόλοβος agnoscunt Lexica H. Steph. et Schneideri.

Περιχανδῆς. Nicander in Georgicis ap. Athen. IX. p. 572, e.:

*Χείμασιν ὄφρ' ἂν δμῶες ἄλλης περιχανδεία χύτρον
 πλήσαντες ῥοφέωσιν ἀεργέες.*

Περιχανδεία χύτρον, satis patentem ollam, quod Casaub. mutare vult in *πολυχανδεία χύτραν*, tenent ambo Schweigh. Codices. „*Πολυχανδῆς, multum capiens, valde capax, a χανδάνω,*“ H. Steph. Thes. Ind. Affertur *ἀμαρτύρωσ* in Lexico Schneideri. Exempla dedit Scottus in Appendicē ad Thesaurum. Hesych.: *Πολυχανδεία*· πολλὰ χωροῦσαν. „Forte e Theocr. Id. XIII. 46. *πολυχανδεία* κρῶσσόν. Schol. *πολυχώρητον*. Vide Pauw. ad Anacr. p. 239.“ Notanda est vox *πολυχώρητος*, quam non agnoscit H. Steph. Thes. Schneiderus in Lexico: „*Πολυχώρητος, ὅ, ἤ, vielfassend, Grammat.*“

Ἄνυβριστί. } Anacreon ap. Athenaeum X. p. 427, a. :
Ἀναβασσαρέω. }

*τὰ μὲν δέκ' ἔγχευ
 ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
 κνύθου, ἄνυβριστί οἷς ἂν
 ἀδεῶς τ' ἀναβασσαρήσω.*

„Brunckius (suone ex ingenio, an alium ducem secu-

tus, nunc non vacat inquirere) duos postremos versiculos in hunc modum constituit:

κνᾶθοις, ὡς ἀνυβοιστὶ
ἀναδένων βασσαρησω.

Quae ut ingeniosa ratio est, sic et ad sensum percommoda (nec enim *furere* nunc vult poeta, sed *moderate bacchari*) ac perparum recedens a veteris scripturae vestigiis. Sed, quo pacto metrica ratio constaret eisdem versiculis, non vidi: nam, cum secundus pes necessario vel iambus vel tribrachys vel anapaestus esse debeat, in penultimo Brunckii versiculo trochaeus est, in ultimo spondeus. Quare, in eandem fere sententiam, aliam viam constituendorum verborum ingrediendam putavi; in qua nonnihil nos adjuvit veteris nostri Codicis scriptura, quae in hunc modum entata est in excerptis lectionibus, ὡς ἀνυβριστιωσαναδεοτε βασσαρησω. Qua ex scriptura videant docti, an certius aliquid aut probabilius erui possit, quam nobis licuit conjectare. Schweigh. Fischerus edidit sic:

ὡς ἀνυβοιστὶ
ἀναδένων βασσαρησω.

H. Steph. in Thesaurο nec βασσαρίω, nec ἀνοβασσαρίω agnoscit. Schneiderus in Lexico: „Βασσαρίω, Anacr. 56, 6. s. v. a. βακχεύω.“ Adv. ἀνυβοιστὶ, quod Lexica ignorant, praetermisit cruditissimus Blomfieldius ad Aeschylī Prom. V. 216., ubi hujusmodi adverbiorum exempla larga manu dedit, et quare ἀμοχθὶ et non ἀμοχθεὶ scripserit, paullo fusius explicavit. Nuper de hac quaestione bene scripsit doctissimus meus amicus, G. Dunbarus, Graecae Linguae Professor Edinensis, in *Class. Journ.* XXV. p. 74.

'Αργολιστὶ,	} 'Αργολιστὶ Sophocles ap. Schol. Pindar.
'Ιουδαϊστὶ,	
'Ιωνιστὶ.	

„De adverbiiis in στι addam locum Apollonii περι ἐπιρρήμάτων Ms.: Τὰ διὰ τοῦ στι ἐκφερόμενα (ἐπιρρήματα) ἄμεινον ἤγητέον ἀπὸ ρημάτων παρῆχθαι, ἢ καὶ συναπάγειν τὰ ῥήματα, καὶ ταῦτα πάντα εἰς ζῶ περατούμενα, καὶ καθὼς ἀπὸ μιᾶς συζυγίας τῶν ρημάτων μία σχεδὸν καὶ ἡ συζυγία τῶν ἐπιρρήμάτων. εὐλογὸν τε καὶ τὸ διηλλαγμένον τοῦ ἐπιρρήματος συνδιηλαχθαι τῷ πρωτοτύπῳ. οὐ γὰρ πιθανὸν παρὰ τὸ Ἕλλην τὸ ἑλληνιστὶ, μᾶλλον δὲ παρὰ τὸ ἑλληνίζω. παρὰ γοῦν τὸ Θραξ (Cod. τῷ δραξ), πάλιν διάφορον κατὰ τὴν κατάληξιν ὄν, οὐκ ἂν τὸ αὐτὸ παρακολοθῆσειεν θρακιστὶ, παρὰ δὲ τὸ θρακίζω τῆς αὐτῆς πάλιν ἐχόμενον συζυγίας. οὕτως ἔχει παρὰ τὸ δωρίζω, δωριστὶ, καὶ αἰολιστὶ, βαρβαριστὶ, μηδιστὶ, συριστὶ, σκυθιστὶ, καὶ ἐπεὶ ἄπαξ τὸ ἰάζω συνεκόπη ἐκ τοῦ ἰωνίζω, ἦν καὶ τὸ συνὸν ἐπιρῆμα συμμετελληγος τοῦ πάθους ἰαστὶ, καὶ σφές ὅτι πάλιν τὸ ἰωνιστὶ τῷ ἰωνίζω παρέκειτο. Sic a πελοποννησίῳ derivatur πελοποννησιστί, et dorice πελοποννασιστί. Quae praeterea hujus adverbii formae ferantur, spurias esse, verissime judicavit Valck. ad Theocr. Adoniaz. p. 385.“ Bast. ad Gregor. p. 91. Valckenaeus l. c. affert: „Συριστὶ et Ἰουδαϊστὶ leguntur Jesaiaie XXXVI. 11., rarius βοῖστὶ λαλεῖν ap. Porphyr. de Vita Pythag. p. 51.“ Ex his vocibus ab H. Stephano omisae sunt αἰολιστὶ, μηδιστὶ, συριστὶ, πελοποννησιστί, βοῖστί, σκυθιστί. Postremum illud occurrit in Sophoclis versu, quem ex Oenomaio affert Athenaeus IX. pag. 410, c.:

Σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένος.

Grammaticus ap. Hermannum de Emend. Gr. Gramm. p. 448., a Blomfieldio l. c. laudatus: Τὰ εἰς τι λήγοντα ἐπιρρήματα, εἰ γένοιτο ἀπὸ τῶν εἰς ζῶ ληγόντων ρημάτων, ἢ ἀπὸ τῶν εἰς ὡς ἐπιρρήμάτων, συστέλλειν θέλει τὸ ε, Ἰαστί, Λιβυστί, Φρυγιστί, Δωριστί, Μιγαλωστί, Δημιωστί, Ἰερωστί, Νεωστί. Τὸ μέντοι Ἀπνευστί, καὶ Ἀνωί-

σι, παρὰ τὸ ἄπνευστος καὶ ἀνώϊστος, τὰ δὲ (1. τε) ἀπό πτωτικῶν, οὕτως μὲνεται, ὡς ἔχει τὸ Ἀκονιτὶ, Ἀναιμωτὶ, Πανθοινὶ, Ἀκροί. Ἔστι δὲ ὅτε ποιητικῇ ἀδείᾳ συνεσταλμένον προσφέρεται. Vocibus δημιωστὶ, ἰερωστὶ, ut et πανομιλεὶ, ἀκρονεχὶ, caret H. Steph. Thes. Πανδοιμὶ πανομιλεὶ Aeschylus Sept. c. Theb. 502.: ἀκρονεχὶ Meleager Brunck. Anal. I. p. 10. H. Steph. Thes. Ind.: „Ab Αἴγυπτος est adverbium, quod qualitatem significat, Αἴγυπτιστὶ, Aegyptiace, Aegyptiorum more.“ Fallitur vir doctus: Αἴγυπτιστὶ derivandum est ab Αἴγυπτίζω, quod verbum Lexicographi praetermittere non debuerant.

Γαγγιτικός. „Διαφορώτατοι σινδόνες, pretiosissimae sindones e regione circa Gangem et quidem ex emporio ejusdem nominis cum flumine afferebantur, unde et *Gangeticae* fuere dictae; quamque exacte haec omnia usque in nostram aetatem iisdem locis sint propria, quilibet facile videbit, qui merces Indicas, in Angliam quotannis allatas ex oris Gangeticis inspicere voluerit. Arrianus in Peripl. p. 56. sequentia de emporio Γάγγης profert: Δεῖ οὖν φέρεται τὸ τε μαλάβαθρον, καὶ ἡ Γαγγιτικὴ νάρδος, καὶ κινικόν, καὶ σινδόνες αἱ διαφορώτατοι αἱ Γαγγιτικαὶ λεγόμεναι.“ J. R. Forsterus de Byssu Antiquorum p. 88. Gulielmus Vincent, ὁ μακαρίτης, ad marginem mei exemplaris haec scripsit: „Muslins the best still made in Bengal and Masulipatan.“ Voc. γαγγιτικός praetermiscerunt H. Steph. et Schneideri Lexica. H. Steph. Thes. Ind.: „Γαγγίτις νάρδος, *Nardus Gangitis*, dicta a Gange fluvio, ap. quem nascitur, teste Dioscor. II. 6.“ Schneiderus: „Γαγγίτης, ου, ὄ, Γαγγίτις, ἶδος, ἦ.“

Συριγγίτης, }
Συριγγοτόμος. } Συριγγίτης, gemmae genus. Plinius

XXVII. 10. „Syringites stipulae internodio similis, perpetua fistula cavatur.“ Συριγγοτόμος, a σύριξ, fistula,

et *τένω*, *seco*, est cultellas incidendis fistulis accommodatus. Veget. de Re Veterin. II. 27. Alii legunt, *syringotomium*.

Ἰσόβρουν. „Graeci recentiores *σάμψυγον* interpretantur *μαϊωράναν*, quae est major amaracus, ut marum, minor. Hoc flagrantioris et acutioris esse odoris tradit Galenus, et sane est. Francam majoranam vulgo vocamus. *Ἰσόβρουν* Graece etiam dictum, quod multis ac minutis foliis tanquam *βρύου* amictum esset. Dioscorides: *Μάρον, ἢ ἰσόβρουν*. Sic legendum. Recentiores Graeci *ὀριγανίδα* nuncupant. Neophytus: *Μάρον, οἱ δὲ ὀριγανίδα, πῶς φρυγανιάδης*.“ Salmasius de Homon. Hyl. Iatr. p. 12, e. Dioscoridis locus est in Lib. III. 49.: *Μάρον, ἢ ἰσόβριον, πῶς γνῶριμος, φρυγανιάδης, ὁμοία τῷ ἀνθει ὀριγάνῳ*. „In quibusdam Codicibus hoc caput desideratur, ac Ruellius quoque Dioscoridis historiae accrevisse suspicatur. V. *οἱ δὲ ἰσόβρουν, οἱ δὲ ὀριγανίδα*. Marc. *σισύμβριον*.“ J. Saracenus.

Σινδόνη. Etym. M. pag. 804, 25.: *Φώσσαν· σινδών. Φωσσανίον· λινοῦν τι, ἦτοι σινδόνιον*. J. Pollux VII. 75.: *Ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ τῶν Σαπφοῦς μελῶν ἔστιν εὐρεῖν, Ἀμφὶ λάβροις λασίοις εὖ ἐπύκασε· καὶ γασὶν εἶναι ταῦτα σινδόνη ἐπεστραμμένα*. Voc. *σινδονίτης* in H. Stephani Thesaurο affertur *ἀμαρτύρωσ*: occurrit ap. J. Poll. IV, 181. *τελαμοῖνα σινδονίτην*, VII. 72. *εἴρηται δὲ που καὶ τελαμοῖν σινδονίτης*. Voc. *σινδόνη* praetermisit H. Steph. Thes. Galeni Gloss. Hippocr.: *Λάσιον· σινδόνην*.

Voc. *μιλτωῖς*, quod in Schneideri Lexico affertur *ἀμαρτύρωσ*, praetermisit H. Steph. Thes. Occurrit ap. Eustath. ad *Ὀδ. v. p. 1885*: *Μύλλος, ὅπερ ἔστι κέρριον ὑποκριτοῦ τοῦ παλαιοῦ, ὃς μιλτωῖς γασὶ προσωπέοις ἐχρήσατο*. In Commentario ad Dionysium hoc vocabulo saepe utitur idem Eustathius.

Φελλίνιοι· ὄροβάκχαι. Hesych.: Ὀροβάκχη· βοτάνη τις· οἱ δὲ τῆς ροιᾶς τοὺς καρποὺς, οἷς ἐνοιοι Κύτινους. Hesych.: Κύτινοι· τῆς ροιᾶς τὰ πρῶτα ἐξανθήματα. Quid sibi velit Hesychius per ὄροβάκχη, βοτάνη τις, liquido patet e glossa ad voc. ἀπαρίνη: Ἀπαρίνη· φυτᾶριόν τι, ἐνοιοι δὲ ὄροβάκχην. Errant Kusterus, et G., et Albertius, qui reponunt hic ὄροβάκχην, illic ὄροβακχη. In posteriore loco Codex Hesychii Marcianus recte habet ὄροβάκχην, et in altero loco, ut videtur, idem Codex exhibet ὄροβάκχη. Confundit Hesych., et post eum omnes fere hodierni critici, ὄροβάκχη, βοτάνη τις, de qua vide Galenum, Theophrastum VIII. 3. et Dioscor. II. 172., cum voce ὄροβάκχη seu potius ὄροβακχος, τῆς ροιᾶς ὁ καρπός, ὃν ἐνοιοι κύτινον. Nicander Ther. 867.:

Νηδὺν δὲ καὶ ἐμβρόθουσαν ἀνίης
 ἤμυνε καρπὸς ναὶ μὴν ἀρρήχου παλιούρου·
 σὺν καὶ ἀκανθοβόλος χαιτή, νεαλεῖς τ' ὄροβακχοι.
 σίδης δ' ὑσγινούεντας ἐπιμανοντας ὀλοσχοὺς
 ἀγγενίους, ἵνα λευκὰ περὶς ἐνερεῦθῆται ἀνθη.

Sic vulgo editur hic corruptus et obscurus locus. Bentleyus (vide Museum Crit. Cantab. IV. p. 457.) pro ἐμβρόθουσαν terponit ἐμβρόθουσαν: pro ἤμυνε καρπὸς ναὶ μὴν ἀρρήχου corrigit ἤμυνεν καρπὸς μὲν ἑρρήχου: Codd. M. et R., teste Bandinio ed. Flor. 1764., exhibent, ἤμυνεν καὶ καρπὸς ἑρρήχου: idem Bentleyus comma pro colo post παλιούρου ponit, et pro ὄροβακχοι legit ὄροδάμνοι, et ὑσγινούεντος pro ὑσγινούεντας. Omnia feliciter correxit praeter istud ὄροδάμνοι. Omnino enim vera est scriptura ὄροβακχοι, post quod pro periodo pone comma. Gorraeus ad voc. ἀκανθοβόλος haec adnotavit: — „Quid intelligat Nicander, incertum est, maline punici, an vero τῆς ἀκάνθης simpliciter dictae. Nec certo similiter constat, quid orobanchos appellet, an eam herbam, quam ὄροβάκχην Dioscorides appellat, complexu suo cicer et ervum enecantem, cui tamen nemo veterum vim tribuit adversus

venena: an potius germina mali punicae, ut Scholias-tes interpretatur, cujus sententiae videtur etiam Hesychius accedere, scribens ὀροβάκην a quibusdam κύντινον appellari. Nec aliter locum interpretatur Eutecnus Sophista in Metaphrasi: *Και ο καρπος του παλιουρου αλλα του τραχειος νεωσι ανθουντος συν αυτοις της ροιας τοις ανθισιν και αυτοις τοις φυλλοις.* Vehementer ergo errant H. Steph. in Thes. Ind., interpretes Hesychii, et Maltbeius ad Morelli Thes. Prosod., qui in Nicandri loco pro ὀροβάκχοι legunt ὀροβάγχοι. Toupius Emendd. in Hesych. T. IV. p. 82.: „Ὀροβάκη, scribitur et ὀροβάκχος, Nicand. Ther. 869. — νεαλεῖς τ' ὀροβάκχοι, ubi Schol., Οἱ δὲ ὀροβάκχοι σημαίνουσι καὶ τοὺς σκυτίνους ἀσκούς: lege κύντινους: sed et vox ἀσκούς corrupta est: scribendum κύντινους ροίας, vide Hesych. v. Κύντινοι. Vel forsan κύντινους ἢ κόκκους: sic idem Schol. infra v. 887. Ἐχει δὲ κόκκους ἐρυθροὺς, ὁμοίους ροίας.“ Fallitur Toupius, legens κύντινους ἢ κόκκους: κύντινος enim est flos et primus partus mali punicae, at κόκκος est granum vel acinum mali punici. Vide H. Steph. Thes. Ind. v. κύντινος. Gloss. Iatr. Ms. ap. Tittmannum ad Zonarae Lex. p. CXIX.: Κύντινος ροίας· τὰ μικρὰ ροῖδια (ροῖδια), ὅταν ἀνθοῦσι: Βαλαύστιον· τὰ μικρὰ ροῖδια, ὅτε ἀνθοῦσι. Plin. XXIII. 6.: „In hoc ipso cytino flosculi sunt, antequam scilicet malum ipsum prodeat, erumpentes, quos Balaustium vocari diximus.“ Galenus: Βαλαύστιον, ἀνθος ἀγρίας ροίας, ὡς περ τῶν ἡμέρων ὁ κύντινος. Nicandri Scholiastae locum intactum relinquo, quia hodie Nicandri editione cum Scholiis Graecis careo. Ὀροβάκην est vox nihili, e Lexicis ejicienda, utpote quae nusquam alibi occurrat quam ap. Hesychium *), qui, ut diximus, pessime confundit

*) Postea vocem illam alibi quoque reperi. Scilicet in Theophrasto Geoponicisque olim legerunt ὀροβάκην: sed male sic legi, satis docet quod Theophrastus vocem derivat ab

herbam, cui nomen ὄροβάγχη, cum mali punicae fructu, cui nomen, non ὄροβάκκη, ut ipse scribit, sed ὄρόβακχος, τῆς ῥοιᾶς ὁ καρπὸς, ὃν ἔτιοι κύτινον λέγουσι.

Πολυκώτιλος. Simonides ap. Etym. M. pag. 813, 8. Eustath. Od. T. p. 813, 8.:

Ἐὺτ' ἀηθόνες πολυκώτιλοι χλωραύχενες
εἰάριναί.

Conf. Schaeef. ad Dionys. Halic. p. 201.

Σκυθάριον. Theocr. Schol. II. 88.: Θάψος ἐστὶ ξύλον τι, ὃ καλεῖται Σκυθάριον, ἤγουν σκυθικὸν ξύλον, ὡς φησι καὶ Σαπφώ· τούτῳ δὲ τὰ ἔρια βάπτουσι, καὶ ποιοῦσι μῆλινα, καὶ τὰς τρίχας ξανθίζουσιν.

„Sed tandem tamen desino. Vale, vir eruditissime, me, et Epistolam verbosam, aut, si mavis, dissertationem, tibi inscriptam, aequi bonique consule.“
(Valck. Epist. ad Roeverum p. LXXX.)

Dabam Thetfordiae 12. Jun. MDCCCXVI.

ὄροβον ἄγγειν, quoniam ervo adnascens ipsum πνίγει. In Dioscor. II. 172. ὄροβάγχη diserte legitur, librique manu scripti videntur in hac scriptura consentire, quandoquidem Saracenus tacet. *E litteris Barkeri ad G. Hermannum.*

... non solum, sed etiam in scriptis, sed quibus
... non solum, sed etiam in scriptis, sed quibus

... non solum, sed etiam in scriptis, sed quibus

INDICES

Conr Schaeel ad Dionys. 1783

A R C H A D I U M

ET

E. H. BARBERI

EPISTOLAM CRITICAM.

(Valeat Epist. ad Rovertum p. LXV)

Dabam Theobaldus 1783

... non solum, sed etiam in scriptis, sed quibus

INDEX AD ARCADIIUM

Hos indices confecit a me rogatus Carol. Rudolph. Meyner, doctus iuvenis et industrius, cui etiam Indices ad Etymologicum Gudianum debentur.

G. H. S.

INDEX AD ARCADIUM.

A.

- ἄ ψιλούται 198 sq. 199 sq.
 α στερητικὸν ψιλούται 197, 18.
 — ἄ 95, 5: 96, 9: 97, 24: 98,
 9 sq. 99, 17 sq. 100, 5 sq. 118,
 11: 194, 6 sq. — ἄ fem. ad-
 ject. 95, 11. — ἄ neutr. plur.
 133, 11: 137, 6.
 — α perf. 168, 14.
 — ἄ conj. 184, 18. — ἄ adv.
 184, 2 sq.
 ἄ 182, 9.
 ἄάγων 10, not. 10.
 ἄάπτους 197, 13.
 ἄατος 80, 23.
 ἄβερῆς 27, 25.
 ἄβας 178, 7.
 ἄββας 21, 9.
 ἄβη 104, 12.
 ἄβλεπτῶ 150, 19.
 ἄβλήτα 129, 27. ἄβλήτε dual.
 131, 8.
 ἄβρων (ἄβρων) 14, 24.
 ἄβρῶδης 65, 5.
 ἄγαθός 49, 18. ἄγαθή 106, 7.
 ἄγάθρως 76, 9.
 ἄγων 197, 27.
 ἄγανακτῶ 153, 9.
 ἄγάννιφος 90, 9.
 ἄγαπητός 82, 5.
 ἄγάτονος 90, 9.
 ἄγανός 37, 8: 45, 15. ἄγαυή
 103, 10.
 ἄγγεῖον 121, 10.
 ἄγγελή 109, 3.
 ἄγγύλος 56, 16.
 ἄγγέλη 103, 27.
 ἄγευσις ἕσσοτ. pro ἄγευῆς 22, 26.
 ἄγευῆς 27, 21.
 ἄγγη 8, 19.
 ἄγγῆς 23, 22.
 ἄγιος 197, 28. ἄγια 133, 14.
 ἄγκρη 113, 19.
 ἄγκυλος 57, 7. ἄγκύλος et ἄγκυ-
 λων 10, 25. ἄγκυλή 109, 19.
 ἄγκυρα 101, 13.
 ἄγκών 12, 12.
 ἄγλαός 38, 14.
 ἄγλαοφῶν 16, 2.
 ἄγνός 62, 1: 197, 28.
 ἄγνώμων 118, 7.
 ἄγνωμοσύνη 112, 19.
 ἄγνωων 14, 7.
 ἄγνωός 93, 20.
 ἄγνωτος 82, 23.
 ἄγοράν 197, 27.
 ἄγορῶ 162, 17. ab ἄγορῶ com-
 pos. 89, 5.
 — ἄγος 47, 3.
 ἄγοστός 83, 20.
 ἄγοριονόμος 61, 13.
 ἄγορις 34, 1.
 ἄγορῆ 115, 13.
 ἄγορός 73, 19.
 ἄγρυλή 109, 19.
 ἄγρωστis 35, 18.
 ἄγυρα 194, 13.

- ἄγυρις 34, 15.
 ἀγγεμαχος 89, 3: 90, 6.
 ἀγγίμολος 90, 5.
 ἀγγουῦ 133, 24.
 ἀγγούρος 73, 10.
 ἄγω 151, 5. ἄγω et ἀγῶ 151, 17. ab ἄγω comp. 88, 1.
 ἀγώγιμος 61, 10.
 ἀγών 19, 16: 18, 10.
 ἀγωνιᾶ 164, 18.
 ἄγωνος 66, 8.
 ἀδάμας 22, 4.
 ἄδανις 32, 21.
 ἀδελφεύς 45, 3.
 ἀδελφιδούς 93, 7: 175, 12.
 ἀδελφός 84, 25.
 ἄδην 8, 19: 9, 12.
 ἄδης 24, 2. ἄδης 197, 18.
 ἄδιος 52, 6.
 ἄδμητος 86, 15.
 ἀδμωλή 109, 21.
 ἀδοξῶ 165, 4.
 ἄδος 47, 22.
 ἀδρήστη 115, 2.
 ἀδρωτής 28. v. not.
 ἄδωνις, ἴδος 127, 20.
 ἀείδελος 55, 7.
 ἀείζωος 93, 22.
 ἀέκων 178, 8.
 ἀέλλα 96, 20. dual. 131, 19. plur. ἀέλλαι 132, 25. gen. ἀέλλων, τῶν 135, 2. dat. ἀέλλαις, ταῖς 137, 23.
 ἄξην 8, 25.
 ἀξιλίς 31, 23.
 ἄζω 193, 2. ἄζω 174, 12.
 ἄζωνή 112, 26.
 ἄηβος 46, 12.
 ἄηρ 20, 6.
 ἄησυλα 197, 13.
 ἄητος 82, 6.
 ἀθανασία 99, 7.
 ἀθαράβις 29, 16.
 ἀθέμιτος 87, 3.
 ἀθήλη 109, 5.
 ἀθηνᾶ 96, 24: 101, 2: 194, 7.
 ἀθηναία 98, 7. ἀθηναιον 120, 25. ἀθηναιος 43, 14. ἀθηναῖος 43, 12, 13. ἀθηνη 111, 16.
 ἀθλητής 26, 17.
 ἄθροος 42, 16.
 —ατος 49, 16.
 ἀθρακία 100, 9.
 ἀθραυστος 34, 10.
 ἀθροισμός 69, 21.
 ἀθροιστός 33, 22.
 ἀθρους 197, 10.
 ἀθύρας 22, 14.
 ἀθῶος 42, 16: 87, 12.
 αἰ 132, 11: 183, 20.
 —αι 195, 23. —αι nom. plur. 132, 23: 133, 3. —αι imperat. 173, 7. —αι inf. 173, 10, 23.
 —αι adv. 183, 12, 18.
 —αια 97, 22: 98, 6: 194, 20.
 αἰάκειον 121, 17.
 αἰακή 107, 2.
 αἶαν, ὦ 130, 24.
 αἶαντα, τόν 130, 7. αἶαντος, τοῦ 127, 14. αἶαντες, οἱ 132, 19. αἶαντων, τῶν 133, 26: 135, 30. αἶαντας, τοὺς 133, 11.
 αἶαντειος 45, 2.
 αἶαντιον 120, 18.
 αἶας 21, 1: 193, 9.
 αἰγή 105, 2.
 αἰγίδαλλος 54, 10.
 αἰγίλος 55, 21.
 αἰγίπαν 8, 9.
 αἰγίς 29, 19.
 αἰγλη 107, 24.
 αἰγυπιός 42, 2.
 αἰγυπτος 83, 13.
 αἰδιος 39, 19: 41, 26.
 αἰδοῖος 45, 10.
 αἰδρις 28, 17.
 αἰδρος 74, 25.
 αἰδῶος 42, 24.
 αἰδῶός 94, 11.
 αἰετός 81, 16.
 αἰζήν 8, 25.
 αἰζήός 39, 9.
 αἰητινή 195, 7.
 αἰθάλη 108, 23.
 αἰθε 183, 13.
 αἰθήρ 20, 6.
 αἰθιοπίς 33, 15.
 αἰθις 30, 1.
 αἰθός 49, 13.
 αἰθουσα 97, 16.
 αἰθρία 100, 6.
 αἰθνια 98, 3.

- αἶθων 11, 25.
 αἶκων 12, 10.
 αἶμα 118, 12.
 αἶμασιά 99, 9.
 αἶμύλος 56, 16.
 αἶμων 14, 3.
 — αἶμων 14, 3.
 αἶμωπός 67, 10.
 — αἶνα 95, 25.
 αἰνείας 193, 9. αἰνεΐαν dual.
 131, 27. αἰνεΐων, τῶν 134, 29.
 αἰνοπάτηρ 20, not. 26.
 αἰνός 64, 2. αἰνός 63, 22 : 61, 4.
 — αἰνός 68, 1.
 αἰνοτίταν 8, 9.
 αἰνώ 160, 26.
 — αἶνω 160, 23.
 αἶξ 125, 6.
 αἰολεσίκων 12, 21.
 αἰολίς 31, 23.
 αἰόλος 56, 6.
 — αἶον 120, 20 sq.
 — αἶος 37, 4 : 43, 11 sq.
 αἶπυτος 82, 19.
 αἶρω 162, 22.
 — αἶρω 162, 20.
 — αἶς 92, 17 : 125, 20.
 αἶσα 97, 19.
 αἶσακος 51, 11.
 αἶσαμνος 62, 25.
 αἶσθω 156, 11.
 αἶσσω 197, 13.
 αἶσυλος 56, 13. 17.
 αἶσχυρός 74, 1.
 αἶσχυλος 56, 11.
 αἶσχύνη 112, 18.
 αἶσων 15, 13.
 αἶσωπος 67, 19.
 αἶτια 133, 10. αἶτιος 41, 10.
 αἶτην 110, 19.
 αἶτυλος 56, 12.
 αἶτωλίς 31, 25. αἶτωλός 57, 18. 21.
 αἶψα 134, 6.
 αἶτω 164, 18.
 — αἶω 163, 15.
 αἶών 17, 22.
 — αἶων 18, 11.
 αἶκαιρος 72, 18.
 αἶκακος 80, 15.
 ἀκάλυνος 45, 17.
 ἀκαλήφη 115, 14.
 ἀκανθα 96, 15.
 ἀκανθίς 36, 4.
 ἀκαστος 83, 19.
 ἀκατεῖος 45, 7.
 ἀκάχημαι 170, 4. ἀκαχήμενος
 177, 17.
 ἀκασαμενός 64, 26.
 ἀκέστης 27, 7.
 ἀκηλίδωτος 82, 25.
 ἀκλαυτος 84, 11.
 ἀκλής 25, 13.
 ἀκλητος 82, 5.
 ἀκλιγής 26. v. not.
 ἀκμήν 133, 8.
 ἀκμων 193, 8.
 ἀκύδων 11, 9.
 ἀκοή 103, 21 : 193, 8.
 ἀκοιτις 35, 28.
 ἀκόνη 112, 12 : 193, 8.
 — ακος 51, 13.
 ἀκονός 45, 14.
 ἀκονσον 169, 15.
 ἀκρατής 26, 19.
 ἀκρεμών 14, 2.
 ἀκριβός 21, 10.
 ἀκρινής 26, 2.
 ἀκρις 33, 19. ἀκρίς 33, 20.
 ἀκρόδοισσ 122, 7.
 ἀκρος 74, 6.
 ἀκρυλος 56, 11.
 ἀκταίων 18, 13.
 ἀκτή 114, 23.
 ἀκτίν 193, 6. ἀκτίν et ἀκτίς
 10, 3.
 ἀκνθος 49, 24.
 ἀκνρέθω 156, 1.
 ἀκωνή 107, 21.
 ἀλαβών 10, 11.
 ἀλαεικος 51, 15.
 ἀλαζών 11, 19.
 ἀλακός 51, 5.
 ἀλάλη 103, 23.
 ἀλάλημαι 170, 5.
 ἀλάλητός 82, 1.
 ἀλαός 38, 14.
 ἀλαστος 83, 19. 25.
 ἀλαῶ 164, 1.
 ἀλαγεινός 65, 25.
 ἀλγῶ 151, 14. 26.

- ἄλδη 105, 18.
 ἄλδus 91, not. 27.
 ἄλδω 155, 19.
 ἀλέγη 105, 7.
 ἀλέγω 151, 12: 174, 17. ἀλεγῶ
 151, 15.
 ἀλείψας 21, 21.
 ἀλεκτροῶν 13, 26.
 ἀλεξάνδρεια 93, 1.
 ἀλέξω 165, 5.
 — αλεος 57, 24.
 ἄλευρον 123, 14.
 ἄλη 108, 5. ἀλή 108, 5.
 — αλη 108, 21.
 ἀληθῆς 117, 7. ἀληθες adv. at-
 tic. ib. ἀληθῶς 182, 17.
 ἀλήθω 156, 4.
 ἀλῆς 25, 3.
 ἄθω 157, 4.
 ἀλιάρτος 83, 4.
 ἀλίαστος 83, 25.
 ἀλίμενος 87, 1.
 ἀλίπλος 42, 12.
 ἀλκαῖος 43, 2. 22.
 ἀλκή 106, 26.
 ἄλκιμος 61, 10.
 ἀλκίνοος 85, 24. ἀλκίνοος 93, 9.
 ἀλκμαῖος 43, 22.
 ἀλκμάν 8, 7: 193, 5.
 ἀλκῶ 152, 26.
 ἀλλά 184, 20. 22.
 ἀλλαγμός 58, 4.
 ἀλλᾶς 22, 5.
 ἀλλοδαπός 67, 8.
 ἀλλοῖος 45, 10.
 ἀλλοιῶ et ἀλλοίω 165, 7.
 — αλλος 54, 3.
 ἀλλοτρία 95, 16.
 ἄλλως 198, 10.
 ἄλμη 104, 4: 110, 2.
 ἄλμος 59, 3.
 ἀλμυρῆς 34, 14.
 ἀλμυρός 72, 7.
 ἀλοιφή 115, 14.
 — αλος 54, 17 sq.
 ἀλουργίς 29, 22.
 ἄλπις 33, 12.
 ἀλύβη 104, 8.
 ἀλύδοιμος 61, 23.
 ἀλυία 165, 24.
 ἀλυκός 52, 11.
 ἄλυσ 91, 10.
 ἄλυσis 197, 19.
 ἀλύω 165, 19.
 ἀλφειός 44, 21.
 ἀλφειοτής 26, 8.
 ἀλφειτον 123, 25.
 ἀλφός 84, 18.
 ἀλωπηκή 107, 5.
 ἀλώπηξ 19, 4.
 ἀλωπός 67, 23.
 ἄλως 94, 10.
 ἄλωτός 82, not. 17.
 ἀλωχή 115, 25.
 ἄμα 184, 6: 195, 27.
 ἀμαθία 195, 21.
 ἀμαλλοδετήρ 20, 10.
 ἄμαξα 96, 12.
 ἀμαξία 194, 21.
 ἀμαξιτός 82, 11.
 ἀμαξίς 33, 1.
 ἀμαξωνίς 32, 24.
 ἀμάρακος 51, 4.
 ἀμάραντος 83, 5.
 ἀμαρτή 183, 6.
 ἀμαρτωλός 57, 21.
 ἀμάτηρ 19, 22.
 ἀμαυρῶ 163, 8. ἀμαυρός 72, 24.
 ἄμβαν 10, 10.
 ἀμέλω 151, 12. 26. ab ἀμέλω
 comp. 87, 27.
 ἀμέλεια et ἀμελία 195, 20.
 ἀμελητός 83, 12.
 ἀμελιτός 83, not. 18.
 ἀμελῶ 158, 20.
 — αμη 110, 4.
 ἄμηρον 123, 13.
 ἀμητος et ἀμητός 81, 27.
 ἀμιλλα 195, 27. ἄμιλλα 96, 20.
 ἀμισθί 183, 9.
 ἄμμος 59, 8. 18.
 ἄμμυκος 52, 10.
 ἀμνίον 119, 29. ἀμνός 62, 16.
 ἄμπελος 55, 2.
 ἀμοιβή 104, 9. 14.
 ἀμοιρῶ 162, 19.
 ἀμολγή 105, 13. ἀμολγός 47,
 16: 37, 28. ἀμολγος 47, 17.
 ἀμόρηγ 105, 12.
 ἀμοργίς 29, 23.
 ἄμός 59, 19.
 — αμος 59, 17: 60, 12 sq.

ἀμπελών 13, 3.
 ἀμυγδαλή 103, 7: 108, 24.
 ἀμυγδαλιά 99, 20.
 ἀμυδών 11, 13.
 ἀμυμόνη 102, 7.
 ἀμυμων 13, 13: 195, 27.
 ἀμυνάθω 155, 24.
 ἄμυσος 78, 5.
 ἀμφαφῶ 150, 8.
 ἀμφηλή 109, 5.
 ἀμφί 179, 28: 180, 15: 196, 23.
 ἀμφίβολος 88, 13, 21.
 ἀμφικτυών 15, 26.
 ἀμφιλύκη 102, 11.
 ἀμφίπολος 88, 24.
 ἀμφιρῆντη 102, 10.
 ἀμφιρῆντη 114, 7.
 ἀμφιτρούων 15, 25.
 ἀμφίων 17, 19: 18, 6.
 ἀμφων 14, 7.
 ἀμφοῖν 132, 6.
 ἀμφοτεράν, τῶν 135, 16.
 ἀμφω 131, 24.
 ἀν 124, 22: 184, 17.
 — αν 8, 4 sq.
 ἀνά 179, 27: 180, 9.
 ἀναβαλλίς 31, 13.
 ἀναβός 178, 4.
 ἀναβολή 102, 27.
 ἀνάγω 151, 6.
 ἀναδέσμη 103, 3.
 ἀναιμος et ἀναίμων 10, 25. ἀν-
 αίμων 14, 4.
 ἀνακινδόμεντος 82, 24.
 ἀνακρέων 17, 7.
 ἀνακτορῶν 123, 3.
 ἀνανδρος 74, 24.
 ἀναντης, neutr. ἀναντες 118, 2.
 ἀνάξ 13, 21.
 ἀνάπαντα 96, 21.
 ἀνάπλευς, neutr. ἀνάπλεων 116,
 23.
 ἀναπος 67, 13.
 ἀναρώη 103, 2.
 ἀνατολή 102, 27: 109, 14.
 ἀναυρος 72, 22.
 ἀνάφη 115, 17.
 ἀνδάνιο 196, 2.
 ἀνδειρον 123, 13.
 ἀνδρας, τοὺς 138, 22. ἀνδρά-
 σιν 138, 4.
 ἀνδριάς 21, 3: 193, 4.

ἀνδρῶν dual. 132, 11.
 ἀνδρόγυνος 193, 23.
 ἀνδρουμος 61, 12.
 ἀνδρόπαις 92, 19.
 ἀνδρος 73, 21. ἀνδρός, τοῦ 123, 3.
 14. plur. ἀνδρῶν, τῶν 133, 24.
 ἀνδρῶν 15, 4: 18, 10.
 ἀνελθῶν 173, 4.
 ἀνεμος 61, 9: 198, 24.
 ἀνετος et ἀνετός 81, 13.
 ἄνη 110, 26.
 — ανη 110, 25, 27.
 ἀνήκοος 90, 12.
 ἀνήρ 20, 6, 11.
 — ανης 26, 4.
 ἄνθης 24, 5.
 ἀνθηρακῶν 12, 19.
 ἀνθηρήνη 111, 16.
 ἀνθρωπος 67, 21. dual. ἀνθρώ-
 πω 131, 20.
 ἄνθῶ 157, 3.
 ἀνία 99, 2.
 ἀνίβηθ 20, 2.
 ἀνικος 51, 24.
 — ανος 32, 19.
 ἀνιῶ 164, 29.
 ἄννα 96, 23.
 ἀννίβηθ 20, not. 23.
 ἀνορεξία 99, 4.
 ἄνορος 71, 28.
 — ανος 63, 8: 64, 10 sq.
 ἀνταῖος 44, 2.
 ἀντηρ 19, 23.
 — αντης 117, 28.
 ἀντί 179, 23: 180, 17: 196, 26.
 ἀντιγόνη 112, 11.
 ἀντιόπη 113, 13.
 ἀντίος 40, 21: 41, 27.
 ἀντιοχίς 36, 11.
 ἀντίπατρος 37, 2.
 ἀντισάρη 113, 19.
 ἀντίπληξ 19, 7.
 ἀντιφέρρης 26, 6.
 ἀντιφῶν 16, 2.
 ἀντίχειρ 20, 17.
 ἀντιῶ 153, 25.
 ἀντρῶν 14, 25: 15, 4.
 ἀνυδρος 74, 24.
 ἄνυτος 82, 13.
 ἀνύτω 157, 11.

- ἀνύω 198, 25.
 ἄνω pro ἀνύω 159, 24.
 — ανω 161, 17: 196, 1.
 ἀξίνη 112, 3.
 ἀξιόχρεως 94, 5. neutr. ἀξιό-
 χρεων 116, 22.
 ἀξιφος 87, 16.
 ἀξιῶ 164, 17.
 ἀξύλος 55, 25.
 ἄξων 14, 16.
 αἰοιδή 105, 19. αἰοιδος 48, 18.
 αἰοιδός 48, 19.
 αἰοιδῶ 155, 12.
 αἰοικος 197, 18.
 αἰοχος 90, 14.
 αἰπαις 92, 19.
 ἀπαράγραφος 90, 24.
 ἄπας, neutr. ἄπαν 116, 25.
 ἀπάτη 113, 27.
 ἀπατηλός 53, 16.
 ἀπανυστος 84, 10.
 ἀπειθῶ 156, 19: 174, 18.
 ἀπειλή 109, 10.
 ἀπειλῶ 158, 19.
 ἀπειρος et ἀπίρων 10, 25.
 ἀπειθε 176, 1.
 ἀπεπταῖ 150, 19.
 ἀπεψία 99, 4.
 ἀπιδανός 64, 13.
 ἀπλός 42, 11.
 ἀπλῶ 158, 25.
 ἀπό 180, 1: 196, 28.
 ἀπόδος 174, 2: 176, 2.
 ἀπολαύω 163, 22.
 ἀπόλλων 13, 2.
 ἀπολλώνιος 39, 23.
 ἀπορῥῶξ 19, 11.
 ἀπορῶ 162, 18.
 ἀπόρημι 175, 30.
 ἀπόρη et ἀπορηῆ 174, 4.
 ἀπρίξ 181, 23: 184, 1.
 ἀπτήν 8, 19.
 ἀπτώς 93, 20.
 ἄπτωτος 82, 23.
 ἀπύθμενος 87, 1.
 ἀπύργωτος 82, 24.
 ἀπρῶς 92, 14.
 ἄπωρ 19, 16.
 ἄρ 184, 16: 185, 1.
 — αρ 19, 14: 184, 9.
 ἄρα 184, 19.
 ἄραβος 46, 6: 198, 27.
 ἀραιός 44, 5.
 ἄραξος 66, 11.
 ἀραρώς 93, 16.
 ἄρανος 45, 18.
 ἀράφη 115, 17.
 ἄραψ 94, 12.
 ἀραθῶν 12, 5.
 ἀργεννός 63, 4.
 ἄργετος 81, 13.
 ἀργής 23, 21.
 ἀργός 46, 21.
 ἄργουρα 97, 4. 10.
 ἄργυρος 63, 2.
 ἀργυρᾶ 194, 8. ἀργυρούς, ἄ
 95, 12.
 ἀργυροῖς 54, 14.
 ἄργυρος 72, 5. ἀργυρῶ 163, 5.
 ἀργυρφος 84, 24.
 ἀργῶ 151, 27.
 ἀρδιός 58, 10.
 ἀρδῶ 155, 19.
 ἀρέθουρα 97, 16.
 ἀρεῖά 93, 24. ἀρεῖῶ 164, 15.
 ἀρέσκω 152, 29.
 ἀρετῶν 18, 8.
 ἀρετή 114, 3: 198, 27.
 ἄρτος 81, 13.
 ἄρεις 93, 5.
 ἀρηγός 47, 16.
 ἀρήγω 150, 28: 152, 5.
 ἀρηγῶν 10, 23.
 ἀρήνη 111, 16.
 ἄρης 25, 5.
 — αρης 26, 9.
 ἀρήτη 113, 23.
 ἀρητος 81, 24.
 ἄροθρον 123, 9.
 ἄρῖ 182, 2.
 ἀριδῶν 11, 15.
 ἀρίζηλος 86, 10.
 ἀρίθινος 65, 10.
 ἀριθμός 198, 27.
 — αριον 195, 4.
 ἀριστερός 71, 5.
 ἄριστος 80, 19: 83, 27.
 ἀριστοφάνης 26, 4.
 ἀρίστων 15, 19.
 ἀρκάς 22, 24: 193, 12. ἀρκᾶς
 21, 1.
 ἄρκισος, ἄρκισα 77, 17.

- ἄρκιτος 82, 10.
 ἄρκος 50, 9.
 ἄρτος 30, 8.
 ἀρκτηύρος 73, 10.
 ἀρκῶ 152, 25.
 ἀρμυρογιά 10, 4.
 ἀρμόδιος 39, 20.
 ἀρνίος 44, 22.
 ἀρνῶ 159, 14.
 ἄρουπος 67, 13.
 ἄρουρα 97, 4. 10. ἀρουραῖος
 13.
 ἀρπαγή et ἀρπαγή 102, 7.
 ἀρπαλος 54, 19.
 ἀρπάζος 76, 21.
 ἄρπη 13, 7.
 ἀρπησσα 96, 7.
 ἀρπυία 93, 3.
 ἀρπυῖα 165, 24.
 ἀρραβών 10, 12.
 ἄρρη 9, 6. 25.
 ἄρρητος 82, 5.
 ἄρσεν 114, 10.
 ἀρσός 76, 5.
 ἄρταμος 50, 23.
 ἀρτεμάς 22, 6.
 ἀρτεμέας, ἧς 25, 15.
 ἀρτεμῖς 32, 3.
 ἀρτέμων 13, 26.
 ἀρτηνός 52, 15.
 ἀρτιστικός 51, 19.
 ἀρτόπωλις 31, 26: 35, 23. ἀρ-
 τωπόλιον 120, 19.
 ἄρτος 79, 12.
 ἀρτύω 165, 19.
 ἀρύπη 113, 14.
 ἀρχαία 194, 21. ἀρχαῖος 43, 1.
 ἀρχεραμιστής 28, 2.
 ἀρχεστής 27, 8.
 ἀρχή 115, 24.
 ἀρχήν 8, 14.
 ἄρχηος 39, 10.
 ἀρχίας 21, 7.
 ἀρχιατρός 36, 19.
 ἀρχιληστής 28, 3.
 ἀρχιπυῖμην 9, 19.
 ἀρχός 85, 3.
 ἀρχύτης 27, 4.
 ἄρχω 154, 2. 10: 197, 7.
 ἄρω 162, 6.
 ἄρωπις 196, 10.
 — as 20, 24: 22, 17 sq. 116,
 24.: 125, 14. — as neutr. 23,
 3. — as ex eas 25, 15. — as
 particip. 176, 26. — as nomi-
 num prosodia 193, 8 sq.
 ἀσακός 51, 4.
 ἀσακινθος 199, 2.
 ἀσβόλη 109, 13. ἀσβολος 56, 5.
 ἄσδος 48, 5.
 ἀσεβῶ 149, 16.
 ἀσθενῶ 159, 27: 174, 18.
 ἀσία 98, 2: 199, 1.
 ἄσις 34, 24.
 ἀσιάλυφος 84, 24.
 ἀσιέλων 17, 4.
 ἀσιζάτειος 41, 24.
 ἀσιζέρα 101, 5.
 ἄσιη 106, 25.
 ἀσκητός 82, 4.
 ἀσκληπιός 40, 25.
 ἄσκος 50, 15.
 ἀσκῶ 153, 2. ab ἀσκῶ comp.
 88, 3.
 ἄσμενος 177, 15.
 ἀσπαίρω 162, 22.
 ἀσπαλία 99, 21.
 ἄσπασαι 173, 8.
 ἀσπάσιος 40, 19: 41, 13.
 ἄσπετος 81, 20.
 ἀσπιδών 11, 13.
 ἀσπίς 33, 11: 36, 16.
 ἄσσα 199, 2.
 ἀσσάλων 17, 5.
 ἀσσάμων 13, 20.
 ἄσση 113, 22.
 ἀσσός 76, 12.
 ἀστακός 51, 8.
 ἀσταφίς 36, 8.
 ἀστειός 87, 7.
 ἀστερίς 34, 9. 12.
 ἀστεροπή 102, 20: 113, 15.
 ἀστέροπος 67, 13.
 ἀστήρ 19, 23: 20, 4.
 ἄστοργος 86, 15.
 ἀστράβη 104, 9.
 ἀστράγαλος 199, 2.
 ἀστραπή 113, 15.
 ἀστρασιν, τοῖς 133, 7.
 ἀστράτευτος 84, 5.
 ἄστυ 113, 24: 199, 2.
 ἀσφαλτος 83, 4.
 ἄσφαξ 12, 21.

- ἀσφοδέλιος et ἀσφοδελός 55, 3.
 ἄσχετος 81, 20.
 ἀσχέωρος 72, 15.
 ἀ-ακτώ 153, 7.
 ἀ-άρ 134, 22.
 ἀτάρβηχis 36, 12.
 ἀτάρακη 107, 1.
 ἀταρτηρός 71, 15.
 ἀτασθαλία 99, 19.
 ἀταται 183, 22. ἀταται 183, 19.
 ἄτε 199, 5.
 ἀτεργατίς 36, 18.
 ἄτερος 199, 5.
 ἄτη 113, 27.
 — ατης 26, 22.
 ἀτιθίς 29, 25.
 ἄτλας 178, 7.
 ἀτμήν 8, 19.
 ἄτμος 58, 20.
 ἄτομος 89, 15.
 ἄτομός 89, 15.
 — ατος 30, 25.
 ἀτραπιτός 82, 11.
 ἀτραπός 67, 15.
 ἀτράφαξυς 92, 3.
 ἀτρείδης 25, 20. plur. ἀτρείδαι
 182, 26. gen. ἀτρείδων 134,
 29. ἀτρείδαις aeol. pro ἀτρεί-
 δης 92, 18.
 ἀτρείων 17, 25.
 ἀτρεμῶ 159, 5.
 ἀτρωτος 82, 23.
 ἀτταγᾶς 21, 14.
 ἀτταγήν 9, 12. 15: 21, 15.
 ἀττέλαβος 46, 7.
 ἀττήν 9, 12.
 ἄτνμνος 62, 24.
 αυ φιλοῦται 199, 24.
 αυ 185, 1.
 αυαινος 64, 2.
 αυγῆς ex αυγίας 23, 25.
 αυδη 105, 20.
 αυδηεν 117, 4.
 αυδῶ 155, 15: 199, 24.
 αυθάδης, neutr. αυθαδης 117,
 25.
 αυθεντίς 35, 23.
 αυθι 183, 10.
 αυλαξ 18, 22.
 αυλεος 39, 1.
 αυληστρίς 33, 22.
- αυλήτρια 95, 15.
 αυλις 31, 1. αυλις 31, 2.
 αυλός 53, 7.
 — αυλος 53, 6.
 αυλώ 158, 18.
 αυλών 12, 24.
 αυξη 113, 1.
 αυξω 166, 4: 199, 24. αυξῶ
 166, 4.
 αυος 37, 8.
 — αυος 37, 7.
 αυριον 199, 24.
 — αυς 93, 1.
 αυτός 184, 22.
 αυτάρακης, neutr. αυταρακες 117,
 25. αυτάρακων, τῶν 136, 23.
 αυτη 199, 24.
 αυτή 114, 10.
 αυτήμας 184, 9.
 αυτοδιδακτος 90, 9.
 αυτόμαχος 90, 9.
 αυτός 199, 24. αυτου 183, 25.
 αυτῶ ἐμοί 144, 8. αυτον ἐμέ
 144, 8. αυτός 199, 26.
 αυτοσφαγῆς 27, 13.
 αυτονομός 87, 19.
 αυτόφορος 88, 4.
 αυτόχθων 17, 16.
 αυτῶρης, neutr. αυτῶρες 117,
 19.
 αυχμός 58, 13.
 αυχῶ 153, 15.
 αυφανρός 72, 24.
 αυφες 172, 24.
 αυφεταιί 114, 2.
 αυφή 115, 5. αυφή 198, 4.
 αυφθός 49, 13.
 αυφίλος 197, 18.
 αυφλοισμός 61, 21.
 αυφνω 198, 7.
 αυφορβος 38, 5.
 αυφορος 83, 11.
 αυφορῶ 162, 17.
 αυφραστος 85, 25.
 αυφρουδίτη 114, 8.
 αυφρός 197, 10.
 αυφρων 15, 3.
 αυφυσγετός 81, 19.
 αυφύων, τῶν 135, 3.
 αυφωνος 66, 8: 87, 8.
 αυχαιός 43, 19.

ἀχάριτος 87, 3.
 ἀχελῶς 12, 24.
 ἀχιλλεύς, ἕως 127, 17. ἀχιλλεῦ,
 ὦ 150, 25.
 ἀχίτων 17, 16.
 ἀχη 110, 18.
 ἀχος 196, 23.
 ἀχειος 87, 6. ἀχειῖος 87, 7.
 ἀχειῖον 115, 17. ἀχειῖων att.
 116, 17. ἀχειῖω 164, 15.
 ἄχυρον 123, 6.
 ἀχυρός 72, 5.
 ἀχυρών 15, 11.
 ἄχω et ἄχομαι 154, 9.
 — αχω 154, 13.
 ἄχωρ 20, 21.
 ἄων 181, 21: 184, 3.
 ἄψια 199, 8.
 ἀψευδῶς 132, 17.
 ἀψίς 32, 27: 36, 16: 199, 8.
 ἀψίς 29, 11.
 ἄψοδόν 199, 7.
 ἄψυρτος 83, 4.
 ἄψωρος 72, 10.
 — αων 17, 26: 18, 7.

B.

βαβαί 183, 13. 20.
 βαβυλών 13, 4: 17, 4.
 βαβῶ 149, 13.
 βαγαρος 76, 8.
 βάξω 157, 16.
 βαθί 172, 27.
 βαθμός 53, 13.
 βαθυλείμων 17, 15.
 βαθυφρεΐτης 27, 2.
 βαίτη 114, 18.
 βαυτίκη 107, 10.
 βάνχη 115, 23. βάνχων, τῶν
 135, 19.
 βάνχιος 41, 29.
 βακχύλος 56, 23.
 βακχῶ 154, 11.
 βαλαντίον 121, 13.
 βαλβίς 196, 9.
 βάλις 30, 26.
 βάλλας 21, 27.
 βαλλήν 9, 1. 5.
 βάλλις 30, 14.

βάλλω 153, 2. a βάλλω comp.
 8, 18.
 βαμβυλιός 41, 6.
 βάναντος 76, 21.
 βάσβαρ 5 70, 12.
 βάσβιτος 82, 10.
 βάσκη 106, 25.
 βαρῦνης 23, 8.
 βαρῦτερος, α 95, 9.
 βαῖς 125, 17.
 — βας 21, 9.
 βαῖσι, τοῖς 137, 25.
 βασιλεία 98, 22. βασιλεια 95, 19:
 194, 27. βασιλῆς 31, 22. βα-
 σιλεύς 93, 4.
 βατή 113, 23. βατός 78, 26. βά-
 τος 78, 22.
 βάτραχος 85, 6.
 βαῦκαλις 31, 10.
 βαφή 115, 5.
 βέβειος 44, 3. βεβαιῶ 163, 19.
 βεβρονκία 100, 9.
 βεβῶς 177, 2.
 βελόνη 112, 12.
 βέλος 85, 15.
 βέλτερος 70, 21: 71, 3.
 βενδῆς 86, 18.
 βερεθη 104, 21.
 βερονίκη 102, 13.
 βεσσός 76, 12.
 — βη 103, 30: 104, 7 seq.
 βῆδι 172, 26.
 βῆλος 52, 29. βηλός 53, 3.
 βῆμα 118, 12.
 — βης 23, 13.
 βῆσος 75, not. 94.
 βιβάζω 157, 16.
 βίβας 21, 9.
 βιβλίδιον 120, 13. βιβλίον 119,
 20. βιβλιογράφος 90, 24. βί-
 βλος 53, 26.
 βιβρώσκω 152, 29.
 βιβῶ 149, 14.
 βίλλας 22, 3.
 βίλλος 53, 21.
 βίος 37, 24. βίος 37, 24.
 βίωτος 82, 15. βιοτή 114, 3.
 — βις 29, 13.
 βισάνθη 106, 6.
 βιω 164, 24.

- βλάβη 104, 12: 195, 27.
 βλαῖσός 75, 17. βλαιῖσος 75, 18.
 βλαφός 68, 2.
 βλατή 114, 23.
 βλέννος 63, 2.
 βλέπω 149, 25.
 βλεφαριπάξ 18, 23.
 βλεφαρις 34, 7. βλέφαρον 122, 29.
 βλέχειρ 20, 16.
 βληχή 115, 20.
 βληχῶ 153, 17. 21.
 βλίτον 123, 17.
 βλωρός 69, 12.
 βόα 173, 3. βοᾶ 170, 19. βοᾶω
 164, 2.
 βοεικός 52, 1. βόειος 44, 26.
 βοή 103, 19.
 βοηθός 49, 25. βοηθῶ 156, 6.
 βόθυνος 66, 3: 193, 22.
 βοῖδιον 120, 13.
 βοιον 121, 24. βοιός 37, 12.
 βοῖος 37, 14.
 βοιωτός 82, not. 17.
 βολίς 30, 17.
 βόλω 153, 6.
 βομβῶ 149, 14.
 βόπις 33, 5.
 βορᾶς 22, 15.
 βορβορόκη 107, 6.
 βόρβορος 70, 13.
 βορεινός 65, 25.
 βορός 68, 24.
 — βοῤ 45, 21: 46, 3sq.
 βόσκω 152, 30. a βόσκω comp.
 87, 25. βοσκῶ 153, 1. 3.
 βόστρος 74, 14.
 βετάνη 111, 2.
 βυτόν 123, 17.
 βοτρυόδωρος 87, 15.
 βότρυς 91, 50. plur. βότρυς, v
 producto 196, 18.
 βοτρυῶ 165, 22.
 βουβαλίς 31, 9.
 βουβρωσις 35, 18.
 βουδέιον 121, 2.
 βουκάμπη 102, 18.
 βουκλειρ 94, 16.
 βουκόλος 56, 7. βουκολῶ 158,
 20.
 βουλαῖος 43, 23.
 βουλευτός 84, 5.
 βουλή 103, 13.
 βουληφόρος 83, 10.
 βούνης 32, 17.
 βουνός 64, 7.
 βουπλήξ 19, 6.
 βούριον 119, 15.
 βούς 126, 4. βουσί, τοῖς 137,
 26.
 βούσις 34, 17.
 βουτός 78, 11.
 βούτυρον 123, 7.
 βουφουβός 46, 11.
 βοῶ 148, 14: 162, 5. conj. 167,
 6.
 βοῶμι 163, 10. 13. βοῶμην, ᾧο
 171, 26.
 βοῶν 176, 21. βοῶν, τῶν 134,
 22.
 βραδύς 91, 15. βραδεία 95, 23.
 βραδεῖς 138, 12.
 βραδυτής 28. v. not.
 βράμος 59, 18.
 βρασιδάς 21, 17.
 βράσων 195, 2.
 βραῦλος 53, 7.
 βραχίων 18, 6.
 βραμέτη 114, 1.
 βρέμω 159, 3.
 βρέχω 154, 5.
 βρόγγος 34, 29.
 βρόμος 59, 23.
 βροντή 114, 22. βροντῶ 157, 8.
 βρότειος 44, 26.
 βροτολογός 47, 17.
 βρότος et βροτός 78, 22.
 βροτοσκόος 42, 8.
 βροῦτος 78, 10.
 βροχή 115, 21.
 βρόχος 85, 2.
 βρύης 23, not. 33: 25, 8.
 βρούον 121, 21.
 βρευτός 53, 24.
 βρυτός 79, 7.
 βρυχή 115, 20.
 βρυχων 16, 5.
 βρωῶμος 60, 8.
 βρωσεῖα 164, 12.
 βύβλος 53, 26.
 βυζάντιαι 133, 7. βυζαντιων,
 τῶν 135, 7.
 βυζάντιον 120, 18.
 βύζας, α 21, 21.
 βυθίνος 66, 3.

βυθός 49, 10.
 βύνη 112, 15.
 βύνητος 81, 24.
 βύστος 79, 20.
 βῶ conj. 166, 24. βῶ 149, 4.
 — βῶ 149, 8.
 βωμός 60, 5.
 — βων 10, 8. 11.
 βῶξ 125, 8.
 βῶρος 69, 10.
 βῶς 126, 23.

γαγγανῶ 161, 24.
 γάγος 46, v. not.
 γαῖα 97, 23: 194, 21.
 γαῖσος 75, 19.
 γαλατικός 52, 5.
 γαλατοκράς 21, 5.
 γαλή 103, 7: 108, 6.
 γαλήρειος 43, 3.
 γαλήνη 111, 17.
 γάλλος 53, 15.
 γαμήλη 109, 5.
 γάμος 59, 18. γαμῶ 159, 8.
 γαμουκός 87, 28.
 γαμφός 85, 11.
 γάρ 184, 16.
 γάργαρον 122, 29.
 γάρος 195, 13.
 — γας 21, 11.
 γαστήρ 19, 27.
 γάστρα 101, 26.
 γέ 185, 1. enclit. 139, 14: 144,
 28.
 γεγραπός 85, 17.
 γείνω 160, 11.
 γειτονία 99, 13. γείτων 16, 23.
 γέλας 21, 25.
 γελάω 164, 2.
 γέλγισ 29, 21.
 γελοῖος 45, 10.
 γελαῖμαι 170, 3.
 γέλων 12, 24.
 γελωνός 66, 7.
 γέλας 93, 17.
 γέμω 159, 3.
 γένειον 121, 5.
 γέννα 96, 23.
 γένυς 92, 3.

γέρας 23, 3.
 γέρις 29, 20.
 γερμηνή 111, 17.
 γέρον 15, 9.
 γέφυρα 97, 11.
 γεφυρώτη 114, 13.
 γεώδης, neutr. γεώδες 117, 16.
 γεωμετρῶ 163, 12.
 — γη 104, 18 sq. 105, 4 sq.
 γήθιον 121, 22.
 γηθῶ 156, 6.
 γήσιος 40, 24.
 γῆν 130, 19.
 γηραιός 44, 5.
 γήρας 23, 3.
 γηροκόμος 87, 10.
 γῆρς 92, 3.
 γηρωῶν 15, 26.
 γηρῶ 162, 5.
 — γης 23, 16.
 γίγαρτον 123, 25.
 γίγας 21, 12.
 γινώσκω 152, 29.
 — γις 29, 18.
 γιάξ 121, 5.
 γλαυκίος 44, 15.
 γλαυκή 106, 11.
 γλανκός 50, 6. 23.
 γλαννός 64, 6.
 γλαφυρά 101, 14.
 γλήνη 111, 13.
 γλίσχος 74, 2.
 γλίχω 153, 15. γλίχων 16, 6. 15.
 γλοιός 37, 12.
 γλοντός 78, 11.
 γλυκερά 101, 6.
 γλυφή 115, 11. γλυφίς 36, 3.
 γλύφω 150, 7.
 γλῶς 126, 25.
 γλωσσα 97, 20.
 γλωσσός 76, 14.
 γνῆς 125, 14.
 γνωσιμαχῶ 154, 19.
 γνώσις 29, 10.
 γόας 38, 14.
 γογγύλη 109, 17. γόγγυλος 56,
 25.
 γόγγυσος 78, 2.
 γόγρος 73, 17.
 γοερός 71, 8.
 γοῖτος 78, 9.

- γόμος 59, 23.
 γονή 112, 8.
 γόνθος 49, 5.
 γόνυ 118, 24.
 γονύπετος 81, 20.
 γόος 93, 3.
 γοργίας 21, 7.
 γοργος 46, 16. γοργός 46, 17.
 91.
 γοργών 16, 14.
 γόρτυν 10, 6.
 — γος 46, 14. 19: 47, 7 sq.
 γούνα, ων 137, 16.
 γοῶ 165, 2.
 γραάδης 24, 2.
 γραικός 50, 6.
 γραίος 37, 6.
 γραμματική 107, 12.
 γραμμῆ 110, 3.
 γραμμός 59, 7.
 γραός 124, 14.
 γραῦν, τήν 130, 19. γραῦς 93,
 2: 125, 15. 19.
 γραφεῖον 121, 10.
 γραφή 115, 6. γραφῆ 170, 18.
 γραφω 148, 13: 150, 7. a γρα-
 φω comp. 90, 23. γραφω
 176, 19.
 γραφασσῶν, τῶν 135, 15.
 γραφον 162, 19. γραψω 166, 9.
 γραῦς 126, 3.
 γρήνικος 51, 24.
 γρύνθος 49, 5.
 γρῦ 182, 9.
 γρυνός 63, 25.
 γρῦπός 57, 5. γρῦπῶ 149, 26.
 γῦ, η 105, 1. γῦγης 23, 20.
 γυῖῶ 165, 25.
 γυμνασάριχος 90, 19.
 γυμνός 62, 22.
 γυναικα, τήν 130, 5. γυναικός,
 τῆς 128, 8. dual. γυναικε 131,
 8. plur. γυναικες 132, 19. γυ-
 ναικῶν, τῶν 136, 1. γυναικας,
 τας 138, 19.
 γυναικεῖος 45, 6.
 γυναικῶν 12, 20.
 γυνή 112, 16: 193, 28. γύνη
 103, 24.
 γύνης 25, 9.
 γύντον 123, 22.
 γυργαθός 49, 19.
- γύφος 85, 9.
 γυψῶ 166, 3.
 — γω 150, 20 sq. 151, 3 sq. 152,
 3.
 — γων 10, 13 sq.
- Δ.
- δά 182, 1.
 δαγκάνω 151, 23.
 δάδων, τῶν 134, 3. 17.
 δάηρ 20, 11.
 δάης 23, 8.
 δάδυννος 63, 2.
 δαίδαλέος 39, 3. δαίδαλος 54,
 19.
 δαιδιον 119, 12: 120, 14.
 δαίμων 14, 3.
 — δαιος 43, 16.
 δαῖρος 69, 17.
 δαῖς 92, 20: 125, 20.
 δαίτη 114, 18.
 δαιτρός 74, 15.
 δαῖω 163, 17.
 δάκνω 161, 10.
 δάκην 118, 24.
 δάκτυλος 55, 24.
 δάμαλις 31, 10.
 δάματος 54, 24.
 δάμαρ 19, 15: 193, 7.
 δαμασός 52, 15.
 δάμασος 76, 21.
 δαμῆν 9, 21.
 δάμητος 81, 24.
 δαμοίτης 25, 21.
 δαμῶ 159, 8.
 δανάη 103, 10.
 δαναῖδων et δαναϊδῶν, τῶν,
 136, 12.
 δαναός 38, 14.
 δάνειον 121, 5.
 δάξ 181, 22.
 δάος 36, 24: 195, 14.
 δαπάνη 111, 1. δαπανῶ 161,
 26.
 δάπεδον 122, 14.
 — δαπος 67, 7: 179, 20.
 δαρδανεύς 44, 24.
 δάρδανος 54, 20.
 δαρεικός 52, 1. δαρειός 44, 22.
 δαρειός 44, 17.

- δαρείς 177, 6.
 δάρηθι 172, 26.
 δάριτος 82, 10.
 δαρμακῶν 12, 19.
 δαρός 69, 3.
 δαρῶ conj. 167, 18.
 δᾶς 125, 16.
 — δας 21, 16.
 δασάλιος 41, 2.
 δασμός 58, 24.
 δατύα 100, 21.
 δανλῖς 30, 23.
 δανυλός 53, 7.
 δανυῖς 32, 16.
 δάφνη 110, 19. δαφνήεις 92,
 22. δαφνήεσσα 96, 5.
 δαφνήης 25, 18.
 δάφνυνος 65, 11.
 δαφνῶν 14, 9.
 δαῶ 164, 1.
 δέ 184, 16, 22.
 δεδάλειος 39, 3.
 δεδοίμην, οἶο 172, 6.
 δεῖα 98, 18.
 δεῖκω 152, 12.
 δεῖλαιος 43, 24.
 δεῖλανδρος 74, 24.
 δεῖλη 108, 18. δεῖλός 52, 27:
 53, 13.
 δεῖμάλη 108, 23.
 δεῖμος 60, v. not.
 δεῖνός 63, 22.
 δεῖνω 160, 11.
 δεῖνᾶς 22, 10.
 δέκατος 42, 19.
 δέκμος 58, 16.
 δέλεαρ 124, 1.
 δέλλης 30, 13.
 δέλτος 79, 13.
 δελτωτόν 123, 26.
 δελφῖν 193, 5. δελφίς 36, 6.
 δελφῖν ei δελφίς 10, 2.
 δελφοινός 64, 3.
 δέμας 23, 4.
 δέμνιον 119, 27.
 δέμω 159, 3.
 δένδρα 133, 17.
 δένδρεον 119, 1.
 δέξαι 173, 9.
 δεξαμενή 111, 9.
 δεξιός 41, 15.
 δ. πας 23, 4.
 δέρη 113, 20.
 δέριον 119, 23.
 δέρεκος 81, 10.
 δέρκω 152, 9.
 δέρω 162, 13.
 δεσμῆ 109, 25.
 δέσιμος 40, 17.
 δεσμός 58, 24.
 δεσμοφορέν dor. p. δεσμοφορεῖν
 148, 17.
 δεσπόσυνος 193, 19.
 δεσπότης 24, 8. δεσπότις 24, 9:
 35, 26.
 δετήρ 20, 10.
 δεύη 103, 11.
 δευρί 183, 9.
 δευτερος 70, 22.
 δεύω 163, 23.
 δέχω 154, 5.
 δέω 164, 6. δεῶ 164, 10.
 δῆ 184, 28.
 — δη 105, 15 sq.
 δηϊάνειρα 97, 5.
 δηῖος 40, 24.
 δηῖτος 82, 10.
 δηῖτροβος 83, 7.
 δηῖων 18, 6.
 δηῖκω 152, 21.
 δηλαδῆ 183, 8.
 δηλή 108, 19.
 δηλιακός 51, 13.
 δηῖλος 52, 29.
 δηλώ 158, 18.
 δημαρετή 114, 1.
 δημητήρ 19, 26.
 δημος 59, 16: 60, 11. δημός
 59, 16.
 δημοσθένης 27, 18. δημοσθε-
 νῶν, τῶν 136, 20.
 δημοφῶν 16, 3.
 δῆν 182, 13.
 δῆριτος 82, not. 16. δηριτός
 82, 12.
 δηρίω 164, 27.
 δῆς 126, 14. δῆς 126, 9.
 — δης 24, 1.
 δῆτα 184, 20.
 διά 179, 23: 180, 12.
 δια 194, 23.
 διάγω 151, 6.
 δίαιτα 96, 16.
 διανός 92, 14.

- διασκῶ 153, 2.
 διασφάξ 18, 22.
 διατί 134, 12.
 διάυλος 57, 25.
 δίβραχυς 92, 7.
 διδασκαλεῖον 121, 13.
 διδασκαλία 99, 19.
 διδαχή 115, 25.
 διδάχω 154, 20.
 διδίω 164, 19.
 διδοίμην 169, 2.
 δίδομαι 170, 1, 15.
 διδούς 177, 7.
 δίδυμος 61, 16. διδύμων 14, 1.
 δίδωμαι 171, 6. δίδωμι, ως,
 ωσι 168, 6. δίδωμι et δίδο-
 μαι 176, 11.
 διελός 55, 4.
 διετής 27, 23.
 δίκαια 133, 14. δίκαιον 120, 22.
 δικαιοκρίτης 28, 5.
 δικαιολόγος 89, 19.
 δικαιοῶ 163, 18.
 δικάνω 161, 21.
 δίκη 106, 18.
 δίκτη 114, 24.
 δίμηνος 65, 8: 37, 2.
 δινδυμήνη 111, 21.
 δίνη 111, 23.
 δίνος 63, 22.
 διογένης 27, 18.
 διοίμην, οῖο 171, 23, 25.
 διομήδεα 129, 28.
 — διον 120, 12.
 διόνυσσος 78, 2.
 δῖος 37, 21.
 — διος 39, 15.
 διοσκόρειον 121, 18.
 δικάνηρ 20, 11.
 διπλή 183, 3.
 διπλός 42, 11. διπλοῦς 93, 7:
 95, 13.
 διπλῶ 153, 25.
 διπρήν 9, 25.
 δίπυρος 72, 4.
 δίρκη 106, 24.
 δῖς 181, 23: 133, 1. δῖς, ἰός
 125, 2.
 δίσκος 50, 15.
 δισκῶ 153, 2.
 δισσός 76, 13.
 διφθέρα 101, 6.
 δίφιλος 85, 25.
 δίφορος 88, 11: 90, 21.
 διψῶ 150, 8.
 διχαστασία 99, 7.
 δίψα 96, 12. διψῶ 166, 3.
 δίω et διῶ 164, 22.
 διαγωγμός 58, 5.
 διακάθω 155, 24. διώκω 152,
 26.
 διώνυμος 87, 16.
 διώρης 26, 13.
 δμῶον, τῶν 134, 4. 14.
 δνεύς 126, 1.
 δοθῆν 9, 15.
 δοιός 37, 11.
 δοκή 106, 16.
 δοκῶ 152, 25.
 δολιγος et δολιχός 85, 6. δολι-
 χη et δολιχή 115, 27. 28.
 δόλιον 12, 24.
 δόμηρ 20, 3.
 δονῶ 160, 2.
 δόξα 96, 11.
 δορίκτητος 86, 15.
 δόριλλος 54, 14.
 δόρπος 67, 4.
 δόρον 118, 24.
 δορυκτῆτη 102, 11.
 δορυφόρος 83, 10.
 δός 148, 19: 172, 24.
 — δος 47, 20 sq. 48, 1 sq.
 δοτίς 35, 3.
 δουλεία 98, 22.
 δούλειος 44, 15.
 δούλη 103, 16.
 δούλις 30, 23.
 δούλος 53, 12. plur. δούλοι, ων
 137, 1.
 δουλῶ 158, 7: 160, 3.
 δουλωσύνη 112, 18.
 δούπων 14, 19.
 δούρειες 44, 16.
 δούς 126, 6.
 δοῦσι, τοῖς 137, 26.
 δράκαινα 95, 28. δράκων 12,
 10.
 δραμεῖν 173, 21. δράμω κοιν.
 167, 19.
 δράν 173, 13.
 δράξ 125, 4.
 δραξίον 14, 17.
 δράπιον 14, 19.

δρεπτόν 123, 20.
 δρίον 119, 6.
 δρογῆς 23, 23.
 δροίτη 114, 18.
 δρομή 110, 10. δρόμος 59, 24.
 δροσερός 71, 8.
 δρόσος 75, 4.
 δρύε dual. 131, 16.
 δρουμός 60, v. not.
 δρύν 130, 19.
 δρυονίς 33, 14.
 δρύοψ 94, 16.
 δρύς 92, 16: 126, 17.
 δρυφαντός 83, 15.
 δρυῶν, τῶν 134, 22.
 δρω 149, 4.
 δυάς 22, 24.
 δύη 103, 23.
 δυναίμην, αιο 172, 4. δύνω
 160, 18. δύνωμαι 171, 7.
 δυό 131, 24. δυοῖν et δυεῖν
 132, 7.
 δύς 182, 2.
 δύσερος 94, 1.
 δυσηκος 42, 8.
 δυσιλία 196, 20.
 δυσμῆ 109, 26.
 δύσμορφος 89, 23.
 δύστηνος 65, 8: 89, 24.
 δύστος 80, 3.
 δυσώδης 25, 23. δυσώδαν, τῶν
 136, 21.
 δύω 165, 15. δυῶ 165, 13.
 δω conj. 166, 24.
 — δω 154, 22 sq. 155, 1 sq.
 δωδώνη 112, 25. δωδώνη et δω-
 δῶνι, τῇ 129, 23.
 — δων 11, 1 sq.,
 δωρεάν 8, 7.
 δωρητός 82, 4.
 δῶρον 122, 25. δῶρος 69, 10.
 δώς 127, 1.
 δῶτος 78, 14.

E.

ε δασύνεται 200, 26. φιλοῦται
 199, 9.
 ε 143, 4: 178, 20.
 εαρ, ος 124, 1: 123, 19.
 εαρινός 195, 1.
 εαρίς 34, 7.

εβδομος 42, 19: 61, 12.
 εγγύς 197, 27.
 εγγυῶ 165, 21.
 εγεγράφειν 169, 1.
 εγείρω 162, 27.
 ἐγένου 171, 16. ἐγένετο 172, 18.
 εγκαλῖς 51, 8.
 εγκαρος 70, 19.
 εγκασιν, τοῖς 133, 7. εγκατον
 123, 25.
 εγκέφαλος 54, 23.
 ἐγκύμων 13, 13.
 ἐγνων 169, 1.
 ἐγολίος 41, 5.
 ἐγράψω 171, 15.
 ἔγραψ 163, 13.
 ἐγώ 178, 19.
 ἐδάρην, ης, η 169, 23.
 ἐδείκνυν 169, 1.
 ἐδέξατο 172, 18.
 ἐδητύς 92, 9.
 ἐδίδοσο 171, 13.
 ἐδραῖω 163, 18.
 ἐδω 154, 28. ἐδῶ 154, 25.
 ἐδωδῆ 105, 20.
 ἐδώλιος 41, 5.
 ἐηδανε 197, 22.
 ἐθάς 198, 13, 14.
 ἐθελουτής 25, 25.
 ἔθεν 179, 19: 197, 25.
 — εθεν 179, 18.
 ἔθνος 199, 9.
 ἐθνημῶν 14, 2.
 ἐθω 155, 27.
 — εθω 155, 27.
 — ει φιλοῦται 200, 3.
 εἴ 185, 6. εἴ orthoton. 142, 11.
 — εια 95, 18: 195, 18.
 ελαμενή 111, 9.
 εἶατο 200, 9.
 εἶδον 169, 12. εἶδῶ conj. 167,
 10.
 εἶδος 200, 3.
 εἶηδος 43, 19.
 εἶθε 183, 13.
 εἰκάζω 200, 3.
 εἵκελος 55, 8.
 εἰκοσάβοιον 122, 8.
 εἰκοστός 42, 19: 84, 2.
 εἵκω 152, 12, 21.
 εἰκώς 200, 5.

- ἐλλαπίνη 112, 2.
 εἰλέος 38, 18.
 εἶλη 200, 9. εἶλη 108, 18.
 — εἶλη 108, 7.
 εἰλίξω 200, 5.
 εἰλόμην 200, 6.
 εἴλωσ 93, 13: 200, 5.
 εἶμα 200, 6. εἰμένος 200, 6.
 εἶμαι 170, 3.
 εἶμί 139, 9: 142, 11: 148, 20:
 168, 7.
 εἶνα 200, 7.
 — εἶνος 65, 24.
 εἶνω 161, 5.
 εἶον 119, 7.
 — εἶον 121, 1 sq.
 — εἶος 37, 16: 44, 6 sq. 45, 1.
 εἶπέ 148, 20: 173, 5.
 εἶπον pro εἶπέ 169, 18.
 εἶποντο 200, 7.
 εἶπω conj. 167, 8.
 εἶρ 20, 19.
 — εἶρ 20, 15.
 εἶργω 151, 11. 25.
 εἶρσειώνη 112, 25.
 εἶρην 9, 13. εἶρην 9, 25.
 εἶρηνναῖος 43, 13.
 εἶρακτῆ 114, 22: 197, 8: 200, 4.
 εἶραχθῆναι 197, 8.
 εἶρω 162, 25.
 — εἶρω 162, 25.
 εἶρων 200, 4.
 εἶς 180, 23.
 εἶς 200, 10.
 — εἶς 92, 21: 125, 22.
 εἶσεν 200, 8.
 εἶσι 139, 28: 148, 23.
 εἶσῆν 9, 5.
 εἶστηκει 200, 8.
 — εἶτης 27, 1.
 εἶχον 169, 7. 12.
 εἶως 200, 9.
 εἶκ 180, 21.
 εἶκάβη 104, 9.
 εἶκάεργος 87, 21.
 εἶκάλη 108, 22.
 εἶκάστος 70, 27.
 εἶκάτερος 70, 27.
 εἶκάτη 113, 27.
 εἶκατόμβοιον 122, 7.
 ἑκατοντάχειρ 20, 17.
 ἑκάτων 15, 20.
 ἑκδεξιῶν 182, 22.
 ἑκείνος 179, 13: 197, 25. ἑκεί-
 νοσί 179, 16.
 ἑκείσο 171, 13.
 ἑκλεκτός 86, 17.
 ἑκουτής 25, 26.
 — εκος 51, 15.
 ἑκποδιῶν 182, 22.
 ἑκτελή 109, 3.
 ἑκτην 9, 9.
 ἑκτόρεος 39, 6.
 ἑκτος 80, 11. ἑκτός 80, 12. ἑκτος
 80, 10.
 ἑκτωρ 20, 21. plur. ἑκτορες 132,
 18.
 ἑκνρός 72, 8.
 ἑκών 178, 7.
 ἑλάβου 171, 16.
 ἑλαιον 120, 21.
 ἑλαιῶν 17, 3.
 ἑλάσσω 195, 2.
 ἑλάτειρ 20, 17.
 ἑλάτη 113, 27.
 ἑλατήρ 19, 21.
 ἑλατος 80, 23. ἑλατός 81, 4.
 ἑλαύνω 161, 3.
 ἑλαφροβλιῶν 18, 9.
 ἑλαφίς 36, 8.
 ἑλαφόνησος 77, 7.
 ἑλαφος 34, 23.
 ἑλάχεια 95, 24. ἑλαχὺς 91, 22.
 ἑλδωρ 124, 1.
 ἑλεάζειρ 20, 17.
 ἑλεάτης 26, 24.
 ἑλεγείον 121, 13.
 ἑλεγον 197, 21. ἑλέγου 171, 17.
 ἑλεγος 47, 11.
 ἑλέγχω 154, 6.
 ἑλέγων 10, 19.
 ἑλένη 101, 2.
 ἑλέος 38, 19. ἑλεός 38, 13. ἑλεόν
 118, 26.
 ἑλευθεραί 101, 8.
 ἑλευθήρ 20, 3.
 ἑλευθένιος 40, 1.
 ἑλεφαντουργός 87, 19.
 — εἶλη 108, 26.
 ἑλθέ 148, 20: 173, 5. ἑλθεῖν
 173, 22.
 ἑλίκη 107, 9.

- ἔλικρός 193, 15.
 ἔλικτός 83, 12.
 ἔλικών 12, 20.
 ἔλικωψ 94, 27.
 ἔλιξας, α 21, 21.
 ἔλισσω 157, 23.
 ἔλικτός 80, 7.
 ἔλικω 152, 15. ἔλικω 152, 11. ab
     ἔλικω comp. 87, 27.
 ἔλλάς 198, 11.
 ἔλλεδανός 64, 17.
 ἔλλερον 123, 1.
 ἔλλη 103, 1.
 ἔλλη 9, 3. 6. 18: 193, 11.
 ἔλλησποντος 85, 24. ἔλλησποντίς
     85, 23.
 — ελος 55, 1 sq.
 ἔλουρος 72, 27.
 ἔλπίς 33, 11: 196, 10.
 ἔλπωρά 101, 22.
 ἔλυμος 61, 16.
 ἔλω 153, 13.
 ἔμβριθής 27, 25.
 ἔμε 143, 28: 178, 20.
 ἔμεθεν 179, 19.
 ἔμετος 81, 12.
 ἔμοι 143, 27: 178, 20: 197, 25.
 ἔμου 143, 26.
 ἔμπαμος 60, 23.
 ἔμψης 184, 26.
 ἔμπίς 33, 12.
 ἔμπλην 193, 22.
 ἔμποδών 182, 21.
 ἔμπουσα 97, 18: 198, 22.
 ἔμω 159, 5.
 ἐν 180, 27: 196, 28.
 ἐν 200, 26.
 — εν 117, 1: 118, 9.
 ἐναντίος 86, 7. ἐναντία 133, 13.
     plur. ἐναντία 133, 7.
 ἐνδάπιος 40, 12.
 ἐνδυμίον 18, 4.
 ἐνδυτόν 123, 26.
 ἐνέδρα 194, 18.
 ἔνεκα 184, 19: 185, 4.
 ἐνέκω 152, 14.
 ἐνέχυρον 123, 7.
 ἐνη 111, 4.
 — ενη 111, 7.
 ἐνιαυτός 84, 11.
 ἐνικοῦ 171, 29.
 ἐνιπή 113, 15.
 ἐνίπτω 150, 16.
 — ενίς 32, 23.
 ἐνίσπες 174, 3.
 ἐννατος 42, 19.
 ἐννέα 200, 27.
 ἐννεήκοντα 200, 27.
 ἐννημαρ 184, 9.
 ἐνοεῖτο 172, 16.
 ἐνοιδος 48, 18.
 ἐνόσον 169, 1.
 ἐνοπή 113, 15.
 ἐνος 63, 15.
 — ενος 66, 1.
 ἐνοσίχθων 12, 5.
 ἐντανθοῖ 183, 16.
 ἐντερον 123, 1.
 ἐντολή 109, 14.
 ἐντόπιος 40, 12.
 ἐνύγη, ης, η 169, 22.
 ἐνυδρος 74, 24.
 ἐνω 159, 26.
 ἐξ 180, 21: 196, 28.
 ἐξ 200, 26.
 — εξ 19, 1.
 ἐξαετής 117, 8.
 ἐξανστήρ 19, 22.
 ἐξαύτηρ 19, 22.
 ἔξειπε 174, 31. ἔξειπον 174, 24.
 ἔξευρον 174, 24.
 ἐξής 182, 23.
 ἐξικρών 14, 26: 15, 5.
 ἐξίς 32, 26.
 ἐξώλης 27, 10. neutr. ἐξῶλες
     117, 20.
 ἔορτή 115, 2.
 εἰός 38, 4.
 — εος 38, 1. 21.
 ἐπαίρω 162, 22.
 ἐπανοός 45, 15: 90, 12.
 ἐπακτρίς 33, 22.
 ἐπάουδος 86, 25.
 ἐπάουρος 72, 26.
 ἐπαφος 84, 24.
 ἐπεῖ 185, 7.
 ἐπειός 44, 22. 27.
 ἐπεσβόλος 88, 14.
 ἐπηλις 31, 12. ἐπηλις 91, 19.
 ἐπί 179, 28: 181, 9: 196, 27.
 ἐπιγοννίς 32, 16.
 ἐπίδαμνος 62, 25.
 ἐπίδαυρος 72, 22.

- ἐπίεικον 174, 25.
 ἐπίθες 174, 2: 176, 2.
 ἐπίκουρος 72, 26.
 ἐπικουρῶ 162, 18: 163, 8.
 ἐπίλεκτος 86, 17.
 ἐπιπόλαιος 43, 3. 26.
 ἐπισκευή 103, 13.
 ἐπίσκοπος 88, 27.
 ἐπίστωμαι 171, 9.
 ἐπίσχες 174, 3: 176, 2.
 ἐπιτολή 103, 1.
 ἐπιφλοίσκω 152, 30.
 ἐποίησα 168, 16. ἐποίησω 171, 15.
 ἐποιού 171, 19.
 ἐπτά 277, 26.
 ἐπταπόδης 25, 25.
 ἐπαθός 86, 26.
 ἐπάνυμος 87, 16.
 ἐραανός 63, 4.
 ἐραατος 80, 23. ἐραστός 80, 24.
 ἐρατός 81, 4.
 ἐρατώ 116, 2.
 ἐργάνη 110, 27.
 ἐργάτης 26, 16.
 ἐργον 122, 15. ab ἐργον comp. 27, 22.
 ἔρω 155, 10.
 ἔρεβεννός 63, 5.
 ἐρέθω 156, 1.
 ἐρείδω et ἐρείδομαι 155, 5.
 ἐρείπω 149, 25.
 ἐρεμβύς 46, 11.
 ἔρεμνός 62, 26.
 ἔρεσος 76, 25.
 ἔρετριᾶ pro ἔρετριεῖα 130, 8.
 ἐρένυγα 152, 5.
 ἔρευνῶ 161, 2.
 ἔρημος 61, 6. ἔρημος 61, 7. dual. ἐρήμοιν 132, 4.
 ἐρί 182, 2.
 ἐρίβαλλος 54, 9.
 ἐρίγδουπος 86, 11.
 ἐριγόνη 112, 11.
 ἐρίγων 10, 20.
 ἐρίηρ 20, 7.
 ἐριθος 49, 24.
 ἐρίκη 107, 14.
 ἐρίκω 152, 13.
 ἐρίμυκος 90, 13.
 ἐριμώλη 109, v. not.
 ἐριννύς 92, 9.
 ἔρινός 65, 18.
 ἔριον 119, 13.
 ἔρις 196, 5.
 — ερις 34, 8 sq.
 ἔριφη 115, 13.
 ἔριφύλη 102, 13.
 ἔρκων 12, 13.
 ἔρμαιος et ἔρμαιος 43, 8.
 ἔρμας 22, 5.
 ἔρημηεῖα 98, 21.
 ἔρηης 25, 11.
 ἔρμουκρῶν 14, 26: 15, 5.
 ἔρμούπαν 8, 9.
 ἔρμων 13, 8.
 — ἐρνος 63, 6.
 — ἐρος 70, 24: 71, 6.
 ἔρπετόν 123, 26.
 ἔρπυνας 22, 9.
 ἔρπυς 91, 10.
 ἔρρῆν 9, 27.
 ἔρσην 8, 25.
 ἔρσθριῶ 164, 18.
 ἔρσθρος 74, 28. ἔρσθρός 74, 22.
 ἔρσηκη 107, 19.
 ἔρύμανθος 49, 28.
 ἔρμνος 62, 27.
 ἔρμνος 61, 17. ἔρμμός 60, 1.
 ἔρμώλη 109, 22.
 ἔρσιχαιος 43, 13. 20.
 ἔρτος 82, 18.
 ἔρχιος 41, 30.
 ἔρχω 154, 6. ἔρχομαι 197, 7.
 ἔρῶ 162, 13.
 ἔρωδιός 41, 5. ἔρωδιός 42, 2.
 ἔρωή 103, 29.
 ἔρως 93, 18.
 ἔρωτύλος 57, 9.
 ἔς 180, 23.
 ἔς 172, 24.
 — ἐς 117, 5: 132, 17.
 ἔσβιλος 56, 1.
 ἔσθης 28, 9.
 ἔσθια 164, 18.
 ἔσθλος 54, 1.
 ἔσσην 8, 24.
 ἔσαι 142, 13: 148, 21.
 ἔσος 76, 14.
 ἔσας 193, 13.
 ἔστέ 143, 23.
 ἔστην 197, 21.

- εσθης 27, 6.
 ἐστί enclit. 139, 9, 28. ἐστίν
 143, 21. ἐστι tono retracto
 147, 26. sic ἐστιν 142, 14.
 ἐστόν 148, 23.
 ἐστρομος 51, 18.
 ἐστων 169, 2.
 ἐστώς 177, 2.
 ἔσχον 169, 13.
 ἔταιρειός 45, 6.
 ἔταιρίς 29, 4.
 ἑταῖρος 72, 18.
 ἑταιροῖω 165, 8.
 ἑταιροῦ 162, 23.
 ἑτεός 38, 22.
 ἑτερος 70, 27.
 ἑτησίων, τῶν 134, 30.
 ἑτίθεσο 171, 12.
 ἑτοιμος 61, 22. ἑτοιμος ibid.
 ab ἐτο comp. 27, 22.
 — ετος 81, 17.
 ἔτυμος 61, 16.
 ἔτυπιτην 169, 2. ἔτυπον, ες, ε
 169, 23.
 ἔτυπα, ας, ε 168, 16: 169, 23.
 εὔ 183, 23.
 εὔ 200, 1.
 — εὔ adv. 183, 23.
 εὔαδς 197, 5.
 εὔαλων 18, 13.
 εὔακτιν 10, 4.
 εὔβουικός 51, 21.
 εὔγενεῖς boeot. p. εὔγενής 92,
 26.
 εὔγενής 27, 21: 127, 17.
 εὔγενίς 32, 24.
 εὔδημος 61, v. not.
 εὔδια 199, 28.
 εὔδω 199, 29.
 εὔελπις 28, 23.
 εὔεργός 89, 13.
 — εὔη 103, 11.
 εὔηθης 27, 15.
 εὔηρος 63, 4.
 εὔθεια 199, 28.
 εὔθύ 183, 28.
 εὔθυνος 193, 21.
 εὔκαιρος 72, 18.
 εὔκηλος 55, 13: 197, 4.
 εὔκλεᾶ 196, 19. εὔκλειής 25, 13.
 εὔκνημις 196, 6.
 εὔκολος 56, 5.
 εὔλαβής 27, 12.
 εὔλη 108, 14: 199, 27.
 εὔμαρις 34, 4.
 εὔμενης 27, 21. εὔμενίς 32, 24.
 εὔμήκης, neutr. εὔμηκες 117,
 22.
 εὔμολπος 89, 12.
 εὔνη 111, 5.
 εὔνις 32, 17.
 εὔνοια 98, 2.
 εὔνονν 116, 20.
 εὔξιμος 65, 26.
 εὔοῖ 183, 19.
 εὔπαις 92, 19.
 εὔπατριδης 25, 24.
 εὔπλους 93, 9.
 εὔπορῶ 162, 18.
 εὔπραξίαι 133, 9.
 εὔρε 148, 20: 173, 6.
 εὔρείτης 27, 2.
 εὔρετής 26, 17.
 εὔρημα 118, 13.
 εὔριπίδης 25, 20.
 εὔριπος 67, 14.
 εὔρισκω 200, 1.
 εὔρον 169, 11.
 εὔρος 69, 25.
 εὔροτος 82, 15.
 εὔρύπορος 89, 23. 27.
 εὔρύπυλος 57, 10.
 εὔρύσωλος 57, 14.
 εὔρω 199, 29. εὔρῶ 163, 8.
 εὔρώς 93, 15.
 εὔρώψ 94, 24.
 εὔς 126, 1.
 — εὔς 93, 4: 125, 26.
 εὔσεβεια et εὔσεβία 195, 20.
 εὔσεβής 27, 12. εὔσεβές 117, 6.
 εὔσεβῶν, τῶν 136, 21.
 εὔσεβῶ 149, 16: 174, 18.
 εὔσμιος 87, 5.
 εὔσταθῶ 155, 25.
 εὔστέφανος 85, 22.
 εὔταντῶ 153, 7.
 εὔτοκος 89, 12.
 εὔτονος 89, 12.
 εὔτροπέλος 55, 8.
 εὔτυχής 27, 21.
 εὔφαρέτρας 22, 18.
 εὔφημος 61, 8.
 εὔφραίων 18, 12.

εὐφροσύνη 177, 23.
 εὐφρόνη 102, 6.
 εὐφυσᾶ 196, 18.
 εὐχαρις 23, 18.
 εὐχην 8, 15.
 εὐχω 154, 5.
 εὐχολή 109, 21.
 εὐώ 199, 29.
 εὐώδης 25, 22. neutr. εὐώδες
 117, 16.
 εὐωδιός 39, 20.
 εὐφείης 183, 1.
 εὐφροσύνη 76, 25: 199, 10.
 εὐφροσύνη 87, 5.
 εὐφροσύνη 173, 29: 174, 31. εὐφροσύνη
 173, 29.
 εὐφροσύνη 46, 12.
 εὐφροσύνη 166, 21.
 εὐφροσύνη 193, 7.
 εὐφροσύνη 174, 30.
 εὐφροσύνη 168, 18.
 εὐφροσύνη 194, 15. εὐφροσύνη 97, 7:
 101, 12.
 εὐφροσύνη 61, 2.
 εὐφροσύνη 39, 13.
 εὐφροσύνη 31, 10.
 εὐφροσύνη 74, 1.
 εὐφροσύνη 112, 3.
 εὐφροσύνη 65, 15. 21.
 εὐφροσύνη 196, 6.
 εὐφροσύνη 18, 6.
 εὐφροσύνη 169, 2.
 εὐφροσύνη 72, 8.
 εὐφροσύνη 154, 5: 196, 28.
 — εὐφ 94, 16.
 εὐφροσύνη 8, 25.
 εὐφροσύνη 31, 27.
 εὐφροσύνη 41, 15.
 εὐφροσύνη (εὐφω) 166, 5.
 εὐφω 164, 8.
 εὐφωλος 57, 21.
 εὐφωλον 197, 22.
 εὐφω 94, 11.
 εὐφωφόρος 83, 10.
 Ζ.
 ζᾶ 182, 1.
 ζάγκλη 107, 23.
 ζαῆς 23, 12: 25, 3.
 ζάητος 89, 24.
 ζάητος 89, 24.

ζάλη 108, 5.
 ζάπλουτος 89, 24.
 ζᾶς 125, 17.
 — ζᾶς 21, 20.
 ζάφειλος 55, 10.
 ζαχρῆς 24, 21.
 ζεῖα 98, 15.
 ζεύγλη 107, 24.
 ζευγνύω 165, 20.
 ζεύγος 48, 2.
 ζεύς 125, 26.
 ζῆ 172, 22.
 ζῆθος 49, 1.
 ζῆλος 53, 4.
 ζηλω 158, 18.
 ζημία 100, 1.
 ζῆν 173, 13. ζῆν 124, 23.
 ζηνᾶς 21, 19: 22, 10.
 ζητω 157, 7.
 — ζῆς 48, 21.
 ζυγόν 122, 19.
 ζω 149, 1.
 — ζω 157, 12.
 ζωγραφῶ 150, 11.
 ζωή 103, 29.
 ζωίλος 55, 21.
 ζωμός 60, 5.
 — ζων 11, 16.
 ζώνη 112, 20.
 ζῶον 122, 2.
 ζωός 33, 9.
 ζωρός 69, 13.
 ζωῶς 127, 1.
 ζωῶ 165, 27.

H.

ἡ φιλοῦται 198, 14: 199, 16.
 ἡ 182, 13: 185, 3.
 ἡ 185, 11. 14.
 ἡ 182, 14: 183, 6.
 — η 102, 4 sq. 103, 6 sq. 104,
 5. — ἡ adv. 183, 3.
 ἡβη 104, 16.
 ηγεμόνη 102, 6.
 ηγερός 83, 9.
 ηγήμων 13, 14.
 ηγῶ 150, 22: 151, 19.
 ηδανός 64, 17.
 ηδέ 184, 22.

- ἡδονή 112, 13.
 ἡούς 91, 14.
 ἡῶ et ἡδομαι 154, 23.
 ἡέλιος 157, 14.
 ἡετίων 197, 14.
 ἡθεῖος 44, 9.
 — ἡθῶ 156, 3.
 ἡθεος 197, 14.
 — ἡιον 120, 10.
 ἡκα adv. 184, 6.
 ἡκα 152, 26.
 ἡλατίνη 195, 7.
 ἡλείος 44, 8.
 ἡλεκταῖον 120, 27.
 ἡλέκτρα 194, 18.
 ἡλεκτρῶων 15, 25.
 ἡλη 103, 10.
 — ἡλη 109, 4.
 ἡλθον 169, 11.
 ἡλιάδων et ἡλιαδῶν, τῶν 136, 11.
 ἡλιαία 194, 16.
 ἡλίβατος 199, 16.
 ἡλίκος 52, 6.
 ἡλιος 199, 17.
 ἡλις 31, 1.
 ἡλιτόμηρος 199, 17.
 ἡλος 3, 4: 198, 16.
 — ἡλος 55, 12, 15.
 ἡμαδίτων 18, 4.
 ἡμαρ 198, 16.
 ἡμας 179, 7. ἡμας 139, 17.
 ἡμεδαπός 67, 8: 179, 20.
 ἡμεῖς 179, 6.
 ἡμέν 184, 22.
 ἡμέρα 101, 5. ἡμέραι 133, 8.
 at ἡμεραι 133, 8.
 ἡμέτερος 179, 24.
 ἡμῖν 179, 7. ἡμῖν 143, 14: 145, 7.
 ἡμισυς 91, 15, 21. ἡμίσεια 95, 21.
 ἡμῶν 179, 6. ἡμῶν 139, 17: 143, 14: 145, 6.
 ἡν 169, 2.
 — ἡν 8, 12 sq. 9, 1 sq. 10, 1.
 — ἡνη 111, 11 sq.
 ἡνίοχος 90, 14.
 ἡνιοχῶ 154, 19.
 ἡνις 198, 16.
 — ἡνος 63, 17.
 — ἡξ 19, 3 sq.
 ἡός 38, 10.
 — ἡος 33, 10.
 — ἡρ 19, 19 sq. 20, 1 sq.
 ἡρα 100, 25. ἡρά 97, 1.
 ἡραιον 120, 21.
 ἡρακλειον 121, 17.
 ἡρακλῆης, ἡς 25, 15. ἡρακλῆς 130, 11.
 ἡραῖς 22, 15.
 ἡρατο 198, 16.
 — ἡρης 26, 11: 117, 11.
 ἡρος f. ex ἔαρος 68, 4: 123, 19.
 — ἡρος 65, 1: 68, 3 sq. 71, 9.
 ἡρωῖνη 195, 7.
 ἡρωῶν 122, 8. ἡρωῶς 42, 24.
 ἡρωος 93, 12.
 ἡς 126, 9.
 — ἡς 23, 6: 24, 5 sq. 25, 1 sq. 26, 6: 27, 11 sq. 23, 1: 126, 7 sq. 182, 23.
 ἡσθα 163, 23.
 ἡσμενος 177, 15.
 ἡσο 171, 13.
 ἡσσω 157, 25.
 ἡστο 172, 19.
 ἡσυχῆ 183, 4.
 ἡτοι 184, 23.
 ἡύς 91, 14.
 ἡφαιστιεῖον 121, 18.
 ἡφαιστιών 17, 25.
 ἡφαιστος 33, 19.
 ἡχη 115, 20.
 ἡχι 183, 10: 197, 1.
 ἡχώ 197, 1. ἡχώ 153, 22.
 — ἡψ 94, 21.
 ἡψα 168, 17.
 — ἡων 11, 21.
 ἡώς 94, 11.
 Θ.
 — θα 163, 20 sq.
 θαδῆς 21, 18.
 θαλαμῖος 40, 13.
 θαλαμῖος 60, 14.
 θαλάσσα 97, 13.
 θαλάσσιος 40, 12.

- θαλασσω 157, 24.
 θαλάττιος 40, 20.
 θαλής 25, 11.
 θάλπω 149, 24.
 θαλπωρά 101, 22.
 θάλλω 158, 2.
 θάμβος 45, 23.
 θάμνος 62, 15.
 θάμυρις 34, 15.
 θάνατος 80, 23.
 θάπτω 150, 16.
 θαρσαλέος 39, 1.
 θάρσος 76, 3.
 θάρσυνος 193, 20.
 θᾶς 125, 16.
 θάσων 195, 2.
 θάυω 163, 22.
 θέα et θεά 98, 11.
 θεανῶ 116, 2.
 θεατής 26, 24.
 θεατός 81, 7.
 θεῖος 37, 17.
 θελεμός 61, 3.
 θέλω 158, 12, 20.
 θεμέλιος 41, 3.
 θεναί 111, 5.
 θεόδωρος 72, 10.
 θεόμος 61, 12.
 θεός 33, 4.
 θεοφάνης et θεοφανής 26, 5.
 θεοφιλής 27, 13.
 θεραπεινός 29, 4: 32, 16.
 θερινός 65, 13: 195, 11.
 θέρμα 96, 18.
 θέρμασσα 97, 14.
 θέρρη 9, 27.
 θεροσόλη 109, 13.
 θές 148, 19.
 θεσμός 58, 24.
 θεσπειά et θεσπειά 98, 2.
 θέσπις 33, 10.
 θεσσαλία 99, 20.
 θεσσαλός 54, 20.
 θέτι 196, 17. θέτις 196, 5.
 θετός 79, 1.
 θεῦν 130, 20.
 θέω 164, 7. θεῶ et θεῶμαι 164, 8.
 θεωρίς 34, 7. θεωρός 72, 13.
 — θη 106, 1 sq.
 θηβαῖος 43, 18.
 θήβανις 32, 22.
 θήβη 104, 16. θήβης 23, 14.
 θηγάνη 110, 27.
 θηγω 150, 21: 152, 1.
 θηλαῖος 43, 23.
 θήλεια 95, 21.
 θηλή 108, 11.
 θηλυκός 52, 11.
 θηλυς 91, 16.
 θήν 144, 28: 135, 1. θήν 139, 14.
 θήρ 125, 10.
 θήρας 22, not. 29.
 θήρειος 44, 7.
 θηριγκός 50, 10.
 θηριον 119, 19.
 θηροαῖα 98, 8.
 θήρων 15, 9.
 θησανρός 72, 23.
 θήσβη 104, 3.
 θῆσσα 96, 8.
 — θι 172, 25.
 θιγύη 103, 23.
 — θις 29, 24: 30, 3.
 θιλᾶ 172, 22.
 θιμμός 59, 8.
 θιλῶ 149, 4.
 θίος 21, 1: 193, 9. θισάντων, τῶν 135, 30.
 θισή et θισή 103, 19.
 θοῖνη 112, 6. θοινῶ 161, 2.
 θόλος 52, 13.
 θορυβῶ 149, 16.
 — θος 48, 24: 49, 3 sq.
 θουκνυδίδης 25, 21.
 θούλη 108, 16.
 θούρος 70, 4.
 θράσος 75, 3.
 θράσων 15, 13.
 θρεπτός 80, 7.
 θρηνικός 40, 9.
 θρηνῶ 160, 6.
 θρια 98, 15.
 θριδικίνη 112, 3: 195, 7.
 θριθισύνη 194, 1.
 θριός 37, 21.
 θρόνιον 119, 9.
 θρούος 38, 3.
 θροῶ 165, 2.
 θρουαλλίς 31, 19.
 θυγάτηρ 19, 26. dual. θυγατέρε 131, 9. θυγάτρα, τήν 130, 5. θυγατρός, τῆς 128, 8. θυγα-

- τρω̄ν, τῶν 136, 1. θύγατρας,
 τὰς 138, 19.
 θυγατροῖδους 93, 7: 175, 12.
 θυέλλα, τὰ 181, 19.
 θυεσσός 76, 25.
 θυέστης 27, 7.
 θυηλή 109, 6.
 θυῆς 23, 10: 25, 7.
 θυία 97, 23.
 θυίακη 107, 16.
 θυύλακος 51, 11.
 θυλακοτρόξ 19, 12.
 θυλλίς 30, 12.
 θυμαλγίς 117, 13.
 θυμηΐρης 26, 12. θυμηΐρες 117, 12.
 θυμοίτης 26, 21.
 θυμός 59, 27: 63, 25: 196, 16.
 θυμός 59, 28.
 θυμῶ et θυμουμαι 159, 8.
 θυννος 193, 17. θυννος 63, 2.
 θυνω 160, 18.
 θυσοκύος 42, 7.
 θυύρας 22, 13.
 θυυσός 76, 12.
 θυῶ 165, 16. θυῶ 165, 13.
 — θυῶ 156, 16 sq. 157, 1. — θυῶ
 imperat. 166, 18 sq.
 θυῶή 103, 29.
 θυωμός 60, 5.
 — θυων 11, 22: 12, 1.
 θυῶνος, gen. 128, 20.
 θυῶον 124, 24.
 θυωρακίον 121, 13.
 θυῶραξ 18, 21.
 θυῶς 126, 22.
 θυῶων, τῶν 134, 3.
- I.
- ι ψιλουται 199, 6 sq.
 ἴ, 8, 20.
 — ἴ 118, 17 sq. 133, 9.
 ἴα 128, 8: 194, 29.
 — ἴα 98, 19: 99, 1 sq.
 ἴακή 106, 19.
 ἴακῆ 115, 25.
 ἴάλλω 197, 16.
 ἴάλμενος 64, 27.
 ἴαμβος 46, 6.
 ἴαμύλος 57, 10.
 ἴαμενός 64, 26.
 ἴαν 8, 6.
 ἴανθη 106, 6.
 ἴαπτω 197, 13.
 ἴάσων 15, 14.
 ἴατός 81, 7.
 ἴατρικῆ 107, 11.
 ἴατρός 197, 14.
 ἴάχω 154, 14. 20.
 ἴβηρ 20, 2.
 ἴβυκος 52, 10.
 ἴγκρος 74, 6.
 ἴδας 21, 17.
 ἴδε et ἴδέ 149, 1.
 ἴδη 105, 21.
 ἴδιος 39, 19.
 ἴδνω 161, 10.
 ἴδον 169, 13.
 ἴδού 183, 25.
 ἴδρω 163, 12.
 ἴδρώς 93, 16.
 ἴερεία 95, 19. ἴερεία 194, 26.
 ἴερόσυλος 90, 19.
 ἴερούσφισ 36, 9.
 ἴζος 48, 21.
 ἴημι 197, 15.
 ἴημος 61, 7.
 ἴθιάκη 107, 1.
 ἴθακος 51, 4.
 ἴθι 183, 13.
 ἴθῦ 183, 28.
 ἴκανός 64, 22.
 ἴκανῶ et ἴκνούμαι 161, 9.
 ἴκεσία 99, 7.
 — ἴκη 107, 13.
 ἴκμενος 64, 28.
 ἴκνω et ἴκνούμαι 161, 9.
 — ἴκος 52, 4.
 ἴκριον 119, 18.
 ἴκτις 85, 6.
 ἴλέας 21, 26.
 ἴλεός 38, v. not.
 — ἴλη 109, 7.
 ἴλιακός 51, 14.
 ἴλιῶς 21, 26.
 ἴλιον 119, 23.
 ἴλισός 77, 16.
 ἴλλαιεν 198, 10.
 ἴλλω 19, 17.
 ἴλλυριός 40, 10.
 ἴλλυρίς 34, 14.
 ἴλος 52, 22. ἴλός 52, 23.
 — ἴλος 55, 18. 25.
 ἴμάς 21, 5. ἴμάς 22, 7.

- ἰμερτός 83, 9.
 ἰμυνιά 99, 15.
 — μος 61, 9.
 ἴνα 184, 19.
 ἰνάρως 94, 8.
 ἰνατί 184, 12.
 ἰνδαλμός 59, 3.
 ἰνδός 43, 10.
 — ἰνη 195, 6.
 — ἰνος 63, 21: 65, 9 sq.
 ἰνυκος 52, 11.
 — ἰξ 19, 1.
 ἰξάλος 54, 19.
 ἰξεύω 163, 23.
 ἰξός 66, 13.
 ἰξός 92, 9. ἰξῦς 92, 14.
 ἰδν 119, 6.
 — ἰον 119, 8 sq. 120, 1 sq.
 — ἰονιος 39, 22.
 ἰόρθανος 64, 20.
 ἰος 37, 24.
 — ἰος 37, 23: 40, 11 sq. 41, 9
 sq. 42, 1.
 ἰού 183, 25.
 ἰουδαία 93, 7. ἰουδαίος 43, 16.
 ἰουλίς 31, 25.
 ἰουλος 57, 26.
 ἰουστίνα 96, 25.
 ἰπος 66, 18, 21.
 ἰπκαλεκτρών 17, 10.
 ἰππάριον 195, 5.
 ἰππάρχεις 45, 3.
 ἰππιατρός 86, 19.
 ἰπποβοσκῶ 153, 3.
 ἰπποβουκόλος 86, 6.
 ἰππόδαμος 88, 6.
 ἰπποθῶν 12, 6.
 ἰπποκόμος 87, 9.
 ἰπποκῶν 12, 16: 16, 9.
 ἰππομάχος 87, 9.
 ἰπποπόλος 83, 23.
 ἰπποτρέφος 84, 27.
 ἰπποφορβός 46, 12: 88, 3.
 ἰππῶν 14, 20: 18, 10.
 ἰπτω 150, 15.
 ἰπῶ 149, 29.
 ἰρεῦς 196, 18.
 ἰρηξ 196, 18.
 ἰρός 68, 14. ἰρος 68, 12:
 ἰς 125, 1.
 — ἰς 23, 13 sq. 29, 3 sq. 35, 24:
 36, 14: 125, 1: 196, 4 sq.
 ἰσας 176, 27.
 ἰσδι 177, 27.
 ἰσθμιον 119, 23.
 ἰσθμός 58, 13.
 ἰσόδαρος 72, 10.
 ἰσοκράς 193, 15.
 ἰσος 75, 4, 10.
 ἰσταμαι 170, 1.
 ἰστάς 177, 6.
 ἰστασι 195, 16.
 ἰστημι et ἰσταμαι 176, 11.
 ἰστίον 120, 8.
 ἰστοριογράφος 90, 23.
 ἰστορῶ 162, 18.
 ἰστός 79, 18.
 ἰστρος 74, 14.
 ἰστυλος 57, 3.
 ἰσταῖμαι 171, 6.
 ἰστών 15, 20.
 ἰσχανόων 199, 18.
 ἰσχίον 120, 8.
 ἰσχνός 62, 7.
 ἰσχυρός 95, 6.
 ἰσχω 153, 28: 154, 11.
 ἰσῶ 157, 29.
 ἰταλικός 52, 5.
 ἰτελός 54, 24.
 ἰταμός 60, 15.
 ἰτία 98, 11: 195, 29.
 — ἰτης 27, 1 sq.
 ἰτιον 195, 29.
 ἰτις 195, 28.
 ἰτριον 119, 28. ἰτρίον 195, 29.
 ἰττέριος 44, 23.
 ἰτύνη 107, 19.
 ἰτυμῶν 14, 2.
 ἰτων 16, 19.
 ἰτώνιον 195, 29.
 ἰφι 183, 10.
 ἰφιάνασσα 97, 14.
 ἰφθιμος 198, 6.
 ἰπιος 41, 26.
 ἰφίς 199, 15. ἰφίς 29, 5.
 ἰχθύς 91, 11: 199, 15. oxyt.
 ἰχθύς 198, 7.
 ἰχθυῶ 165, 21.
 ἰχώρ 20, 22.
 ἰψ 126, 19.
 — ἰψ 94, 18.

ἴψας 199, 7.
 ἰῶ 189, 19.
 ἰῶ et ἰῶ 164, 23. ἰῶ et ἰῶμαι
 164, 28.
 ἰωή 183, 8.
 ἰωκόστη 115, 2.
 ἰωκή 107, 21.
 ἰωλκός 51, 19.
 ἰών 16, 19.
 — ἰων 18, 3.
 ἰωνιά 99, 14.
 ἰωρός 72, 14.
 ἰωψ 94, 23: 95, 2.

Κ.

κάβαλλις 31, 19.
 κάβρις 23, 14.
 κάβρησος 77, 4.
 κάδμιλος 56, 2.
 κάδμος 53, 11.
 κάδος 47, 23.
 καθεξῆς 133, 1.
 κάθημαι 170, 8.
 καθώς 132, 13.
 καί 184, 22: 135, 6. καὶ ἔστιν
 14, 16.
 καίπος 51, 24.
 καινός 64, 4.
 καιρός 59, 17.
 καίτοι 134, 26.
 κάκη 106, 18, 23.
 κακηθός 49, 25.
 κατοδαίμων 14, 4.
 κατοκήθης 27, 15. 20. neutr. κα-
 κήθεις 117, 23. plur. κατοκή-
 θων, τῶν 136, 24.
 κακοῦργος 87, 20.
 κακουργῶ 151, 28.
 κάκτος 80, 9.
 κακῶ 152, 25.
 κάκων 18, 1.
 καλάθη 106, 6.
 κάλαθος 49, 13.
 καλαί 195, 25. καλαῖν, ταῖν
 132, 2.
 καλάμη 110, 6.
 καλαμίς 32, 2.
 κάλαμος 50, 14.
 καλαμογλυφῶ 174, 18.
 καλαμών 13, 18.
 καλλαβίς 29, 15.

καλλικακός 51, 5.
 καλλιόπη 118, 13.
 κάλλιστος 80, 19: 83, 27. καλ-
 λίστου, τοῖν 132, 4.
 κάλλιχθους 92, 6.
 κάλλω 153, 2.
 καλός, ἡ 95, 7. καλοί, ὄν 137,
 4. καλοῖς, τοῖς 157, 22. κα-
 λούς, τοῦς 153, 11.
 κάλπρις 53, 10.
 καλύβη 104, 8.
 καλύδνος 62, 3.
 καλυδών 11, 13.
 καλύκη 107, 18.
 καλύπτρα 194, 18.
 καλυφός 85, 12.
 καλώ, τῶ 151, 20. καλῶ 153,
 18.
 καματσήν 3, 24.
 καμασυνή 111, 20.
 κάμειρος 71, 21.
 καμικός 52, 2.
 κάμνω 161, 14.
 κάμπη 113, 8. κάμπη 113, 9.
 κάμπος 66, 21.
 κάμπτηρ 19, 21.
 κάμπτος 79, not. 8.
 κάμπυλος 56, 17.
 κάμστος 79, 20.
 καμών 14, 13.
 κανά 137, 14.
 καννάβις 29, 17.
 κάπηλις 31, 12.
 καπνός 62, 13.
 καππαδόξ 19, 2.
 κάππαρις 34, 4.
 κάπρος 74, 8.
 καπυρός 72, 7.
 κάρ 125, 10: 193, 3, 6.
 κάραβος 46, 7. καραβός 87, 10.
 καραζός 66, 14.
 καρατόμος 61, 13: 91, 4.
 καρβάν 8, 10.
 καρδία 100, 1.
 κάρη 118, 14. κάρη 115, 20
 118, 15.
 κάρησος 77, not. 98.
 κάρις 196, 11.
 καρκαίρω 162, 21.
 καρκίνος 65, 15.
 καρωνών 14, 8.
 κάρος 67, 27: 196, 13.

- καρπός 66, 23.
 καρποφορῶ 162, 18.
 κάρτα 184, 7.
 καρτός 79, 14.
 καρύα 100, 20.
 κάρυκος 52, 10.
 κάρφη 115, 7.
 κάρσης 24, 12. *κάρσης* *ibid.*
 κάρσμος 58, 26.
 κάρσος 75, 3.
 κασσίτερος 71, 4.
 κάρσος 76, 16.
 καστραῖον 120, 23.
 καστωλός 57, 15.
 κάστωρ 20, 21.
 κατά 181, 1. *κάτα* 184, 19.
 καταβαίνω 176, 8.
 καταγράφω 174, 16: 176, 8.
 κατάγω 151, 6.
 κατάκειμαι 170, 8.
 κατακλιῶ 176, 4.
 κατάμορος 71, 23.
 κατάντης, *neutr.* *κάταντες* 118,
 1.
 καταπύγων 10, 23.
 κατασκευή 103, 13.
 κατάσκοπος 88, 27.
 καταφιλιῶ 174, 16.
 κάτειπα 173, 30: 176, 1.
 κατείχον 169, 8: 174, 23.
 κατέκειτο 174, 29.
 κατήγορος 71, 25.
 κάτηλος 55, 14.
 κάττος 80, 14.
 κανδός 48, 3.
 κανλός 53, 7.
 καννός 64, 6.
 καῦρος 69, 21.
 κανστειρός 71, 22.
 κανχῶ 153, 16.
 κέαρ, *αφος* 128, 18.
 κέβης 23, 14.
 κεδνός 62, 1.
 κερδός 34, 1.
 κείμαι 170, 3.
 κείος 37, 17.
 κείρω 162, 27.
 κεκλήγω 151, 1.
 κέκλω 158, 27.
 κερροπίς 33, 14.
 κελαινός 63, 5.
 κελαινωῶ 160, 27.
 κελαινώψ 94, 27.
 κελαινωπός 67, 10.
 κελεικός 52, 1.
 κέλευρις 34, 9.
 κελή 107, 26.
 κελήν 9, 2.
 κέλω 158, 12. 27.
 κέλωρ 19, 16.
 κέν 144, 23: 184, 16.
 κενοδοξῶ 166, 4.
 κενός 63, 15.
 κένταυρος 72, 22.
 κέντρον 123, 9.
 κεραιμεικός 52, 1.
 κεραιμής 32, 3.
 κέραμος 60, 13.
 κέραμων 13, 19. *κεραμών* 13,
 19.
 κερασός 76, 22.
 κεραστής 35, 19.
 κέρτα 137, 17.
 κεραννός 64, 8.
 κέρρετος 70, 13.
 κερβήν 9, 9.
 κερδισός 72, 17.
 κερδοσύνη 193, 29.
 κερδῶ 155, 10.
 κερκιδῶς 21, 19.
 κερκίς 30, 7.
 κέρκος 50, 9.
 κέρκιον 75, 12.
 κέρκιον 19, 17.
 κέρκινρα 97, 11: 101, 13: 194,
 13.
 κέρτομος 61, 12.
 κερῶ 162, 11.
 κερωσός 78, 4.
 κερωτή 114, 14.
 κερτός 80, 1.
 κεύη 103, 11.
 κεύθω 156, 15.
 κεφάλαιον 120, 25.
 κεφαλῆ 108, 23.
 κεφάλων 13, 2.
 κεφελός 55, 10.
 κέως 94, 10.
 — *κη* 106, 8 *sq.* 107, 4 *sq.*
κηδεμών 14, 2.
κηδεστής 27, 7.
κήδω et κήδομαι 154, 23.
κήλειος 44, 8.
κήλη 103, 9.

- κήλον 122, 17.
 κημός 59, 14.
 κήπος 56, 19.
 κηπουρός 70, 5: 73, 6: 86, 12.
 κῆρ 125, 10. κῆρ 125, 12. κηρῖ
 129, 2.
 κηρός 63, 5.
 κηρύκειον 121, 14.
 κηρύλος 56, 11.
 κῆρυξ 19, 2.
 κηρῶ 152, 5.
 κητειός 44, 22.
 κῆτερος 70, 22.
 κητώεις 92, 22.
 κηφῆν 8, 15.
 κηφίς 36, 6.
 κηφισιά 99, 11.
 κηφισός 77, 16.
 κιάθω 155, 23.
 κιάλλος 54, 4.
 κιβῆς 23, 15.
 κιθαριώσιος 39, 23.
 κιθαρίς 34, 4.
 κιθαρωδῶ 155, 14.
 κιθῶν 11, 26.
 κικίω 164, 19.
 κικλήσκω 152, 30.
 κίκων 12, 10. et not. 14.
 κικιλία 93, 20. κικίλιος 40, 9.
 κίμωνος 57, 14.
 κινάδων 11, 9.
 κιναιδός 48, 19.
 κιναιδίων 12, 5.
 κινδαμός 60, 24.
 κινδαψός 85, 12.
 κίνδυλος 56, 24.
 κίνδυνος 66, 2: 193, 21.
 κίνυψ 94, 20.
 κιννάβαρι 118, 19.
 κίνσος 75, 11.
 κίρκαιον 120, 22.
 κίρκη 106, 24.
 κισρῶ 159, 13.
 κίς 193, 3.
 — κίς 30, 7.
 κισσῆς 24, 13.
 κισσός 76, 4. 13.
 κισσῶ 157, 25.
 κισσῶν 15, 14.
 κίστη 114, 24.
 κιστίς 35, 16.
 κισροβαστιξ 18, 24.
 κιστός 80, 15.
 κισάνω 196, 3.
 κισείω 164, 13.
 κισράς 193, 13. κισράσι 195,
 17.
 κισῶ 153, 27.
 κίων 13, 5.
 κισᾶ 172, 22.
 κισαγγη 104, 20.
 κισαγοῦρος 73, 10.
 κισαδί f. 129, 14.
 κισαζομεναί 111, 9.
 κισαίω 163, 17.
 κισαμμῦς 92, 14.
 κισαυσός 92, 14.
 κισῆς 23, 8.
 κισιδίον 119, 12: 120, 14.
 κισίω f. pro κισίδα 130, 20.
 κισινός 63, 22.
 κισίς 92, 24: 125, 23.
 κισιτός 78, 10.
 α κισός composit. 25, 12.
 κισπέτις 35, 6.
 κισπετοργῆς 27, 23.
 κισωναί 112, 26.
 κισῆρος 68, 6.
 κισῆτος 78, 14.
 κισίβανος 64, 12.
 κισίμαξ 18, 22.
 κισίνη 111, 23. κισινῶν, τῶν
 135, 2.
 κισίω 160, 15.
 κισιτός 78, 26.
 κισιόν 121, 24. κισιός 37, 12:
 45, 11.
 κισινός 40, 1.
 κισινῶ 160, 2.
 κισίνδων 11, 5.
 κισύμενος 64, 23.
 κισυτίος 40, 21: 41, 20.
 κισυτός 19, 8.
 κισυτοτοξός 87, 16.
 κισῶ 149, 4.
 κισωθῶ 116, 1. κισωθῶ 156. 18.
 κισωός 38, 8.
 κισωπῶ 149, 27.
 κισωψ 149, 28.
 κισῶν 126, 18.
 κισῆθω 156, 4.
 κισῆμη 110, 14.
 κισημῖς 36, 16.
 κισημός 59, 15.

- κτίδη 105, 25.
 κτίω 126, 20.
 κνώ 149, 4.
 κνώδων 11, 5.
 κνωσός 75, 7.
 κνώθος 73, 21.
 κοία 100, 17.
 κοίβη 104, 13.
 κοίδος 47, 28.
 κοίλος 55, 22.
 κοιμῶ et κοιμῶμαι 159, 10.
 κοινεῖον 121, 5.
 κοινός 64, 3.
 κοινῶ 160, 16: 161, 2.
 κοινωνός 66, 7.
 κοινωνωνῶ 160, 7.
 κοῖτος 37, 14.
 κοίτη 114, 17. a κοίτη comp.
 35, 27.
 κοιτών 15, 20: 16, 22.
 κόκκος 50, 9.
 κόκχη 115, 23.
 κόλαινος 64, 2.
 κολακεία 98, 22.
 κόλαφος 84, 24.
 κολεός 38, 18.
 κολλύρα 194, 16.
 κολοβός 46, 11.
 κολοβῶ 149, 22.
 κολόκυνθα 96, 15.
 κολοκυνθίς 30, 4.
 κολοσσός 77, 20.
 κολοσσετός 83, 3.
 κολοφών 16, 3.
 κόλπος 67, 4.
 κολυμβῶ 149, 17.
 κολυμός 61, 17.
 κολχίς 36, 11.
 κόλχος 34, 29.
 κολωός 42, 25.
 κόμαρος 70, 9.
 κόμβη 104, 3.
 κόμη 110, 11.
 κομιδή 105, 26. κομιδῆ 183, 6.
 κόμιι 118, 18.
 κόμπασος 76, 21.
 κόμπος et κομπός 67, 2.
 κομπός 85, 10.
 κομῶ 159, 8.
 κονδός 48, 11.
 κόνειον 121, 5.
 κονιοστός 83, 7.
 κόνις 82, 8. κόνις 32, 7.
 κονισάλειος 59, 3. κονισαλέος
 85, 4.
 κονιῶ 164, 27.
 κοντός 79, 13.
 κοπετός 81, 19.
 κοπίς 33, 4.
 κοπιῶ 164, 17.
 κόπος 67, 4.
 κοπρία 100, 6.
 κόπρος 74, 8.
 κοπρῶ 163, 12.
 κοπῶ 149, 29.
 κόραρος 46, 6.
 κορακίμος 65, 15.
 κορδύλη 109, 17.
 κορδυλήν 9, 15.
 κόρη 113, 19.
 κορκορυγή 105, 6.
 κόρος 6, 21.
 κόρη 113, 22.
 κόρσος 76, 2.
 κορυβαντεῖον 121, 19.
 κορυθαλλίς 31, 18.
 κορυθαλλός 54, 11.
 κορυδων 11, 10.
 κορυθαίολος 36, 4.
 κορύνη 194, 1.
 κορυφαῖος 43, 2.
 κορυφή 115, 11.
 κορυφῶ 150, 10.
 κορώνη 112, 25.
 κορωνίς 196, 9.
 κόρωνος 66, 9.
 — κορ 50, 3 sq. 51, 6 sq.
 κοσμητός 82, 5.
 κόσμος 53, 27.
 κοσμῶ 159, 9.
 κόστος 79, 21.
 κόττος 80, 14.
 κοτύλη 109, 17.
 κοτῶ 157, 8.
 κοῦμουλος 57, 26.
 κοῦρος 70, 4. plur. κούρων et
 κουρῶν, τῶν 135, 21.
 κοῦφα, ων 137, 9. masc. κοῦ-
 φοι, ων 137, 1.
 κοῦφος 84, 21.
 κουφοτής 2*, vid. not.
 κοχλῖαι 132, 24. κοχλίας, τούς
 138, 12.

- κόχλος 53, 26: 34, 29.
 κράγος 47, 5. κραγός 47, 4.
 κράθις 40, 2.
 κραιπνός 62, 6.
 κράμβη 104, 4.
 κρας 125, 17.
 κραταιός 44, 5.
 κραταπαλλός 54, 10.
 κρατινός 65, 21.
 κρατύλος 57, 4.
 κράτων 15, 17. κράτων, τῶν
 134, 3. 15.
 κραυγή 104, 29. κραύγη 105, 1.
 κραύτη 114, 17.
 κρείον 119, 6.
 κρείσσῶ 157, 25.
 κρεμῶ 159, 4.
 κρεμῶν 13, 11.
 κρέων 18, 1.
 κρήμος 59, 12.
 κρηπίς 36, 16.
 κρης 126, 13. κρης 126, 9.
 κρησσα 96, 8.
 κρητή 113, 27.
 κρητῶν, τῶν 134, 11.
 κρεῖ 132, 9.
 κριθή 106, 3.
 κριθίνος 65, v. not.
 κριθμός 58, 14.
 κριθάτη 114, 13.
 κριμνῶ 161, 15.
 κρίνις 32, 10.
 κρίνον 169, 13.
 κρίνω 160, 14.
 κριός 37, 22.
 — κρις 53, 13.
 κρίσις 34, 22.
 κρίσιος 75, 11.
 κριτής 24, 6.
 κριτός 73, 26.
 κριτωπος 67, 19.
 κριῶ 164, 28.
 κρούθις 30, 1.
 κροίσμος 53, 26.
 κρόκη 106, 17. 24.
 κροκύλος 56, 11.
 κρονίδης 25, 20.
 κρουίαν 17, 25.
 κροταφίς 36, 8.
 κροτάφος 84, 23.
 κροτῶ 157, 7.
 κροτῶν 16, 24.
 κρουνίον 120, 4.
 κρουνός 64, 7.
 κρουναμός 59, 1.
 κρυμός 59, 27.
 κρυσταλλος 54, 4.
 κρυφός 34, 17.
 κρώα 100, 23.
 κρῶς 126, 25.
 κρωσσός 75, 7.
 κτείνω 160, 11.
 κτεῖς 92, 23: 125, 23.
 κτένιον 119, 9.
 κτενῶ 166, 11.
 κτήσαι 173, 9.
 κτητειός 44, 10.
 κτυποῖ 150, 1.
 — κτω 153, 5.
 κνάθος 49, 17.
 κνάμος 60, 14.
 κναμοτρῶξ 19, 11.
 κνανεᾶν, τῶν 135, 16.
 κναξέρης 26, 9.
 κύβηλις 31, 12.
 κύβριος 42, 3.
 κυγκλίς 30, 12.
 κύδιστος 30, 19.
 κύδνος 58, 11: 62, 3.
 κυδοιμός 61, 21.
 κύδρος 73, 22.
 κύης 25, 3. κυῖς 23, 10: 25, 7.
 κύδνος 62, 13.
 κύθος 49, 1.
 κύκλος 50, 19: 53, 26.
 κυκλῶ 158, 20.
 κύκλωψ 94, 23: 95, 1.
 κύλλας 21, 27.
 κυλλή 108, 1.
 κύλλος 56, 23. κυλλός 53, 16.
 κυλλῶ 158, 3.
 κύμβη 104, 3.
 κυνάγχη 102, 13.
 κυνηγέτις 35, 26.
 κυνηγός 32, 2.
 κυνηγῶ 150, 27.
 κύννα 96, 22.
 κύννος 53, 2.
 κυνόσουρα 97, 10.
 κύντερος 70, v. not. et 71, 2.
 κυνῶ 159, 19.
 κυπάρισσος 77, 11.
 κύπριος 41, 19.
 ὑπρις 33, 25.

κύριος 74, 8.
 κύριλλος 54, 14.
 κύριος 40, 17: 41, 18.
 κυρικανῶ 161, 26.
 κύριος 69, 6.
 κυρτις 35, 10.
 κυρτος 79, 14.
 κυρῶ 163, 5.
 κύριος 84, 18. κυρός 84, 20.
 κυρήλη 108, 27.
 κυρτελής 31, 22.
 κύριελος 55, 3.
 κύριω 165, 17. κυῶ att. 165, 14.
 — κω 152, 7 sq.
 κωβήλη 109, 5.
 κωβός 46, 4.
 κώδαλος 54, 18.
 κώδιον 120, 13.
 κωδύνα 100, 20.
 κώδων 11, 4.
 κῶλον 122, 16.
 κωλυτής 27, 4.
 κωλύω 165, 20.
 κωλωῶ 165, 27.
 κωμοπλήξ 19, 6.
 κῶμος 60, 6.
 κωμοφδός 86, 22.
 κωμοφδῶ 155, 14.
 — κων 12, 8 sq.
 κῶνος 63, 27.
 κωνσταντίνα 96, 25.
 κῶνων 14, 12.
 κῶνος 38, 7.
 κῶπη 113, 4.
 κῶς 126, 25.
 κωφός 84, 20.

A.

— λα 96, 19.
 λάας 23, 1: 193, 10.
 λάβδακος 195, 27.
 λάβε 148, 26.
 λάβησθα 163, 21.
 λαβόν, τό 118, 4: 178, 1.
 λαβουῦ 173, 4.
 λαβύρινθος 49, 23.
 λάβω 149, 18. λαβῶ 140, 17.
 λαβῶν 176, 23.
 λαγαρός 70, 17.
 λάγνος 62, 2.

λάγος 47, 9.
 λάγων 10, 20. λαγών 16, 14.
 λαγῶς 42, 26.
 λάγνος 193, 23.
 λαγῶς 94, 5.
 λάδος 47, 22.
 λάζω 157, 16.
 λαίλαψ 94, 12.
 λαίμος 60, 11.
 λαίος 37, 5.
 — λαιος 42, 23.
 λαιστρυγών 10, 22.
 λαῖτος 78, 10.
 λακέρρα 101, 6.
 λακέρυζα 96, 13.
 λάκκος 50, 9.
 λάκμος 58, 16.
 λακτίς 35, 6.
 λάκων 12, 10.
 λαλάγη 105, 7.
 λαλητός 81, 27.
 λαλιός 41, 3.
 λάλος 52, 18.
 λάμβδακος 51, 3.
 λαμβάνω 161, 22: 196, 2.
 λάμπη 113, 3.
 λάμπος et λαμπός 66, 22.
 λάμπουρος 73, 11.
 λάμπρος et λαμπρός 71, 9.
 λαμπρότατος 30, 18.
 λάμπω 142, 24.
 λάμπων 14, 19.
 λάς 181, 22: 184, 3.
 λαόδοκος 38, 7.
 λαοκῶν 12, 17.
 λαός 36, 24. λάος 37, 2. λάος
 ex λάος 123, 17.

λαοσσός 42, 7.
 λαπηρός 71, 15.
 λάπιθος 49, 23.
 λαρδῦς 92, 14.
 λαρινός 65, 23.
 λάρισος, λάρισα 77, 17.
 λάρος 67, 27: 196, 13. λαρός
 68, 1.
 λᾶς 125, 17.
 — λας 21, 24.
 λατινος 65, 22.
 λάτμος 58, 19.
 λάτος 78, 22.
 λανρεντός 83, 6.

- λαχανόπωλις 36, 1.
 λαχης 24, 6.
 λαχῆτων, τῶν 133, 26: 135, 30.
 λαχνη 110, 18.
 λαχνης 24, 21.
 λαχνιτός 82, 11.
 λάων, τῶν 134, 4.
 λαεινίς 32, 17.
 λάβης, ητος 23, 14: 127, 15.
 λεγέτω 166, 18.
 λεγοίμην, οιο 172, 9.
 λέγομαι 170, 1.
 λέγουσα 177, 25.
 λέγω 151, 11. 12. a λέγω c. 89,
 18.
 λεία 98, 17.
 λείβω 149, 12.
 λείος 37, 17.
 λειπόπατρι 116, 12: 118, 22.
 λείπω 149, 24.
 λείχω 153, 15.
 λεκάνη 111, 2.
 λεκανίσκη 107, 15.
 λεκτόν 123, 20.
 λέκνυθος 49, 18. 23.
 λέλεξ 19, 2.
 λέλιχθω 166, 19.
 λέξ 125, 5.
 λέξας 193, 10.
 λέξις 32, 26.
 λέξον 169, 18.
 λέξω 166, 9. λεξῶ fut. dor. 166,
 14.
 —λεον 118, 26.
 λεοντή 103, 7.
 λεοντινος 65, 22.
 λεοντομάχος 89, 2.
 λεοντομυρμηξ 19, 9.
 —λεος 33, 16.
 λεπαστή 115, 3.
 λεπίς 33, 4.
 λεπρός 74, 10.
 λέπνον 121, 22.
 λέρη 110, 22.
 λέσβος 45, 22.
 λέσχη 115, 23.
 λέυθω 156, 15.
 λευκασπις 28, 23.
 λευκός 50, 6. 23.
 λευκότης 28, 3.
 λευκόχρους 93, 23.
 λευκτρος 74, 14.
 λευρός 69, 25.
 λέων 18, 1.
 λεώς 94, 4.
 —λη 107, 22 sq. 108, 3 sq.
 λήγω 150, 21: 152, 1.
 λήδη 105, 20.
 ληθεδών 11, 14.
 ληθερα 101, 21.
 λήιον 120, 10.
 ληιστής 24, 7.
 ληιστός 83, 23.
 ληκῶ 151, 22.
 ληνός 63, 20.
 ληός 36, 24.
 λήρος 68, 10.
 ληστής 24, 8.
 ληφθῶ conj. 167, 13.
 λήχω 153, 21.
 λίβανος 64, 13.
 λιβανῶ 162, 1.
 λίβος 45, 22.
 λιβύη 103, 28.
 λιβυκός 52, 11.
 λιβύρη 105, 12.
 λιβυστίς 35, 19.
 λίγεια 95, 23.
 λίγειο 20, 17.
 λιγήρης 25, 4.
 λιγυαίδος 86, 23.
 λίγυο 19, 18.
 λιγυρός 72, 7.
 λίε, τῶ 131, 16.
 λιθανός 51, 7.
 λίθινος 65, 11.
 λιθοβόλος et λιθοβόλος 88, 19.
 λιλαίω et λιλαίωμα 163, 17.
 λιλύβαιον 120, 26.
 λιμένα, τόν 129, 23. λιμένε, τῶ
 131, 3. λιμήν 9, 21.
 λιμπάνω 161, 22: 196, 2.
 λίν 130, 19.
 λίνδος 48, 9.
 —λίος 41, 1.
 λίπαξος 66, 11.
 λιπαρός 70, 17.
 λιρός 63, 14.
 λίς 125, 2: 193, 2.
 —λίς 30, 9 sq. 31, 3 sq.
 λισός 75, 12.
 λισσή 113, 23.
 λιτανεύω 163, 23.

λιτή 114, 8.
 λιτός 79, 5.
 λίτω et λίτομαι 157, 10.
 λίχνος 62, 7.
 λιχνούχος 90, 15.
 λίψ 126, 19.
 λίω 164, 27.
 — λίω 21, 27.
 — λίω 31, 16.
 — λίω 53, 14 sq. 54, 12.
 — λίω 153, 1.
 λοβός 45, 1.
 λογιότης 28, 8.
 λογιστής 35, 19.
 λόγος 47, 1.
 λογγη et λογγή 115, 24.
 λοετρόν 128, 10.
 λοιπή 104, 13.
 λοιγός 47, 8.
 λοιμός 60, 10.
 λοιπός 67, 5.
 λοισθός 49, 14.
 λόκη 106, 23.
 λοκρίς 33, 20.
 λοκρός 74, 5.
 λομεντός 33, 6.
 λοξίας 21, 7.
 λοξός 66, 14.
 — λος 52, 16 sq. 53, 1 sq.
 λουσών 15, 14.
 λούρος 70, 4.
 λούσαι 173, 8.
 λουσιά 99, 11.
 λουσός 75, 16.
 λουτρά 133, 17.
 λουτρόν 128, 10.
 λουτρών 14, 25: 15, 4.
 λοχῶ 153, 27.
 λυγρός 73, 18.
 λύη 103, 23.
 λύης 23, 11.
 λυκαβησσός 77, 4.
 λυκαμνος 62, 25.
 λυκανβίς 29, 15.
 λυκάνθη 106, 6.
 λυκαωνίς 32, 24.
 λυκτεός 44, 26.
 λύκη 106, 18.
 λυλία 93, 20.
 λυκοῦργος 87, 22.
 λυκώρης 26, 13.

λύμη 110, 14.
 λύπη 113, 4, 17.
 λυπρός 74, 10.
 λυπῶ 150, 1.
 λυράσιδος 86, 25.
 λυρίς 29, 5.
 λυρνησσός 77, 4.
 λυρπρός 86, 26.
 λυσιδρωσ 93, 26.
 λύσις 34, 21.
 λυσσῶ 157, 26.
 λυτός 79, 8.
 λυτῶ et λυτροῦμαι 163, 13.
 λυχνεῖον 121, 6.
 λυω 165, 16.
 — λυω 158, 5 sq.
 λῶβη 104, 17.
 λωβῶ 149, 20.
 λῶσις 40, 25.
 — λων 12, 23: 13, 1.
 λῶσις 38, 8.
 λῶστος 80, 2.
 λωτός 78, 15.

M.

μά 181, 24.
 — μα 96, 17.
 μαγειρός 71, 21.
 μαζίς 29, 19.
 μάγνης 24, 26.
 μάγος 47, 5.
 μαθητής 26, 17.
 μαθῶ 155, 26: 156, 24.
 μάθων 11, 24.
 — μαι 169, 27: 170, 21.
 μαῖα 97, 23.
 μαίμακος 51, 12.
 μαινίς 32, 16.
 μαινῶ 160, 25.
 μαῖος 37, 6.
 — μαιος 43, 6.
 μαιῶ 163, 20.
 μάκαιρα 96, 2.
 μάκαιρ 19, 15: 193, 7.
 μακάριος 40, 9.
 μακροῶ 165, 2.
 μάκρης 33, 18.
 μακρός 74, 4.

- μάκρων* 14, 24: 15, 3.
μαλάχη 115, 26.
μαλεός 38, 18.
μάληκος 51, 19.
μαλθακός 51, 8.
μάλιθη 106, 2.
μάλις 30, 26.
μαλλός 53, 17, 20.
μάλυβδις 30, 24.
μαμερτίνος 65, 22.
μάμις 30, 26.
μανδαρός 87, 11.
μανθάνω 161, 22.
μάντις 28, 15. *μάντεε, τῷ* 131, 12.
μαραθῆν 9, 15.
μαραθῶν 12, 5.
μαραθῶνιος 39, 23.
μάργος 46, 22.
μάρδος 48, 9.
μαρίλη 109, 8.
μάρκελλος 54, 14.
μαρμαίρω 162, 21.
μάρμαρος 70, 13.
μαρμαρυγή 105, 6.
μάρπηστος 77, 5.
μάρτυρ 193, 6.
μάρτυρος 72, 4.
μαρτυρῶ 153, 5.
μαρνανθινός 66, 3.
 — *μας* 22, 4.
μάσθλης 24, 25.
μασσῶ 157, 29.
μαστήχη 115, 23.
μαστίω 164, 20.
μαστός 79, 13: 80, 1.
μασχάλη 108, 22.
μάταιος 41, 2.
ματαιῶ 163, 21.
μάττω 19, 17.
μανδός 43, 3.
μαῦρος 69, 22.
μάχαιρα 97, 5.
μαχάων 18, 7.
μάχη 113, 21.
α μάχομαι comp. 89, 1.
μάχω et μάχομαι 154, 9. *μαχῶ* 154, 10.
μάψ 126, 19: 184, 3.
μέ enclit. 139, 8; 142, 26.
μέγα 116, 12.
μεγακῆτης, neutr. μαγάκητες 117, 23.
μέγανος 54, 25.
μεγαρίς 34, 7.
μέγαρον 122, 29. *μέγαρος* 76, 8.
μέγας 21, 12: 23, 1: 193, 10.
μέγης 23, 20.
μέγιστος 81, 9.
μέγων 19, 16.
μέδης 24, 2.
μέδω 154, 23. *μεδῶ* 154, 27.
μέθω 118, 24.
μεθυπλήξ 19, 6.
μέθυστος 78, 2.
μεθῶνη 112, 25.
μειδιῶ 164, 17.
μείζων 11, 18.
μείλιον 119, 18.
μείος 37, 17.
μείρω 162, 26.
μείς 125, 22.
μειῶ 164, 13.
μέλαινα 95, 27. *μελαινῶν, τῶν* 135, 12.
μελανός 64, 3.
μέλανθος 50, 1.
μελάντιρος 71, 3.
μελάντορος 72, 27.
μελάντοφρος 91, 19.
μελανῶ 162, 2.
μελάντων, τῶν 135, 12.
μελάνωπος 67, 20.
μέλας 21, 25: 116, 26.
μελείρη 9, 19.
μελέτη 114, 3.
μέλητος 81, 24.
μέλι 118, 18.
μέλισσος 77, 12.
μελίτη 114, 7.
μελιτητή 111, 20.
μέλω 149, 24: 153, 28.
μέλω 153, 28.
μελωδός 36, 22.
μεμῶμαι 170, 25.
μέμων 14, 7.
μέμφις 36, 5.
μεμφίδιος 39, 19.
μέν 184, 16, 21.
μένδη 105, 18.
μενεάοις, τοῖς 137, 22.
μένετος et μενέτος 81, 10, 11.

- μενοίτης 26, 21.
 — μενος 64, 23: 177, 8.
 μενοῦδης 30, 5.
 μένω 159, 29.
 μεριστός 33, 23.
 μέροψ 94, 16.
 μέσατος 31, 3.
 μεσηγύ 183, 23.
 μέσθλης 24, 25.
 μέσος 75, 4. μεσός 75, 12.
 μέσση 133, 22. μεσσή 113, 24.
 μεσσηνη 111, 17.
 μεστός 80, 1.
 μετά 179, 28: 181, 4.
 μεταβαίνω 174, 16.
 μεταβολή 102, 27.
 μεταλείος 45, 6.
 μεταλλῶ 153, 4.
 μετέωρος 72, 15.
 μετρία 95, 15.
 μετρῶ 163, 11.
 — μη 109, 24: 110, 1 sq.
 μηδεῖος 44, 11.
 μηδέσιν, τοῖς 138, 2.
 μηδεῶν 17, 3.
 μηδίκη 107, 10.
 μηδος 47, 27: 48, 2.
 μηκύνω 160, 19.
 μήκων 16, 15.
 μήλειος 44, 7.
 μήλη 103, 9.
 μηλῖς 30, 23.
 μήλον 122, 17.
 μήλος 52, 29.
 μηλών 13, 3.
 μηλωτή 114, 14.
 μήν 124, 23: 185, 1.
 — μην 9, 20.
 μήνα, τόν 130, 15.
 μηνᾶ 96, 24.
 μηνᾶς 22, 9.
 μήνις 32, 13: 196, 5.
 μηνίω 164, 27.
 μηνός 128, 14.
 μηριόνης 26, v. not.
 μήρον 122, 26.
 μής 126, 9.
 μητέρες, αἱ 132, 19. μήτηρ 19,
 26.
 μητίω 164, 27.
 μήτρα 101, 26.
 μητρᾶς 21, 13: 22, 14.
 μητρός, τῆς 123, 3.
 μητριᾶ 93, 4.
 μητροῦον 122, 8.
 μήτρως 93, 13.
 μηχανῶ 162, 1.
 μηχειλή 111, 2.
 — μι 163, 3 sq. 176, 9.
 μία 194, 28. μῖα, μῖας 123, 8.
 μιαινῶ 160, 25.
 μιαιφόνος 91, 3.
 μίανσις 29, 11.
 μίδη 102, 21.
 μίθαικος 51, 20.
 μικρός 74, 4.
 μίλτος 79, 13.
 μιμαλῶν 13, 5.
 μιμηλός 55, 16.
 μίμνω 161, 14.
 μιμῶ et μιμουμαι 159, 9.
 μίν 143, 4. 22: 179, 11.
 μίνθα 96, 15.
 μίννυρος 74, 28.
 μινύθω 156, 7.
 μίνως 93, 13.
 μίξ 181, 23.
 — μισ 32, 1.
 μισαλήθης 27, 15.
 μίσδιος 40, 16.
 μισθῶ 156, 13.
 μισοδανειστής 28, 3.
 μίτιλος 55, 23.
 μιτυλήνη 111, 20.
 μνᾶ 194, 8.
 μνάμμος 59, 9.
 μναρός 68, 1.
 μνεία 98, 16.
 μνήμη 110, 14.
 μνημήιον 120, 11.
 μνήσος 75, not. 94.
 μνήστις 35, 15.
 μνίον 119, 5.
 — μνος 62, 15.
 μνώνη 112, 21.
 μογγιλάλος 89, 9.
 μογῆς 23, 23.
 μόγος 47, 1.
 μογῶ 151, 22.
 μόθος 49, 9.
 μοί 139, 3: 142, 26.
 μοιόν 121, 24.

- μοῖος 37, 14.
 μοῖρα 96, 27.
 μοιχαλῖς 31, 19.
 μοιχός 85, 3.
 μολῖς 35, 13.
 μολπή 113, 9.
 μολοβρός 74, 22.
 μολοσσός 77, 21.
 μόλος 76, 2.
 μολυβδίνη 195, 3.
 μόλυβδος 48, 15.
 μολωναί 112, v. not.
 μομφή 115, 20.
 μοναχός 85, 7.
 μονή 112, 8.
 μονία 99, 13.
 μονιός 40, 2.
 μόνοοικος 51, 21.
 μονομάχος 89, 2.
 μονάψ 94, 26.
 μόργης 23, 21.
 μορμύρω 163, 2.
 μόρος 63, 20.
 μόρσος 76, 3.
 μόρφνος 62, 8.
 —μος 58, 3 sq. 59, 5 sq. 60,
 9: 61, 1 sq. 196, 15.
 μόσχος 84, 29.
 μου 139, 7: 142, 26.
 μουλιος 41, 29.
 μουσα 97, 19. μουσαι, αἱ 182,
 25. μουσῶν, τῶν 135, 2.
 μουσική 107, 11.
 μόχθηρος 71, 16.
 μοχλός 54, 1.
 μοχωναί 112, 27.
 μόψος 85, 9.
 μύ 181, 24.
 μυγδών 11, 7.
 μύδιον 120, 13.
 μύε, τῶ 131, 16.
 μυελός 55, 5.
 μύης 25, 7.
 μύθος 43, 25: 52, 23.
 μυθῶ 156, 19.
 μυία 97, 23.
 μυκή 106, 12.
 μύκνθος 49, 24.
 μύλιος 41, 19.
 μύλλος 53, 15.
 μυλών 12, 25.
 μύν 130, 19.
 μυνδός 48, 11.
 μύνη 112, 15: 193, 23.
 μύνης 24, 20.
 μύνησος 77, 6.
 μυρίκη 107, v. not.
 μυριόνης 26, 1.
 μυρίος 41, 21.
 μύρη 107, 9.
 μύρηξ 19, 4.
 μύρον 122, 22.
 μυρσίνη 112, 2.
 μύρσος 76, 3.
 μύρτον 123, 22.
 μύρτος 79, 12.
 μύς 91, 12: 92, 16: 126, 16.
 μύσκελλος 54, 13.
 μύσκος 50, 15.
 μυστίλη 109, 9.
 μυχός 85, 2.
 μύω 165, 16. μύω ε: μύω 165,
 14.
 μύων, τῶν 134, 21.
 μνωτός 82, not. 17.
 μύωψ 94, 27.
 —μω 153, 29: 159, 7.
 μῶθων 11, 23.
 μωλοτός 82, 15.
 μῶλωψ 94, 23.
 μῶμος 60, 7.
 —μων 13, 6 sq.
 μῶρος 69, 13. μωρός 69, 13.
 μωτίων 17, 25.
 N.
 —ν 124, 21: 173, 10-20.
 —να 96, 22.
 ναίης 23, 8.
 ναῖσος 75, 13.
 ναιχιῖ 133, 11.
 ναίω 163, 16.
 νάνος 63, 13.
 ναξιουργής 27, 23.
 ναός 36, 23.
 νάπη 113, 4.
 νάπν 118, 25.
 νάρδος 43, 9.
 νάρκη 106, 25.
 νάρκισσος 77, 11.
 ναρκαῶ 152, 25.

- *νας* 23, 8.
νασσῆν 3, 24.
ναύαρχος 90, 2.
ναυηγός 90, 3.
ναύκληρος 90, 2.
ναῦλος 53, 8.
ναύλοχος 90, 2.
ναῦν 13, 19.
ναῦος 37, 7.
ναύπακτος 83, 14.
ναυπηγός 38, 2: 90, 2.
ναῦς 93, 3: 125, 19. *ναῦς* (*νεῦς*)
 126, 2.
ναυτίλος 55, 20.
ναυχήν 8, 15.
νέ 1, 2, 2.
νεᾶνις 32, 20.
νεανίσκος 52, 14.
νέατος 31, 4.
νεβρίς 34, 1.
νεβρός 73, 14.
νέδη 105, 25.
νέηλος 91, 19.
νεῖλος 52, 25.
νεῖμον 169, 17.
νεῖός 37, 17.
νεκροβαστάξ 13, 24.
νεκρός 73, 14: 74, 4.
νέκυσ, οἱ 196, 18.
νέμω et νεμῶ 159, 2.
νενόημαι 170, 7.
νεογίλλος 54, 15.
νέος 35, 3.
νεοσσός 77, 20.
νεοττίς 35, 13.
νέπως 93, 18.
νέρων 15, 9.
νεστύφρεος 39, 6.
νέστωρ 20, 20.
νέστος 79, 20.
νεῦρον 122, 26.
νευρός 69, 25.
νεφρός 73, 15.
νεῶ 164, 9.
νέων 13, 1. *νεῶν* 1°, 1.
νεῶρης, neutr. νεῶρες 117, 18.
νέωρος 72, 15.
νεῶς 94, 4.
νή 131, 24: 13, 2, 13.
 — *νη* 110, 17 sq. 111, 3 sq. 112,
 1 sq.
νηδύς 92, 10.
νήιον 120, 10.
νηλέα 196, 20.
νημερτής 28, 10.
νηός 36, 23.
 — *νης* 24, 15.
νησίς 34, 23.
νησος 75, not. 94.
νηφάλεος 39, 1.
νηφω 150, 7.
νηχω 153, 20.
 — *νια* 99, 12.
νιδος 43, 2.
νίκη 106, 11.
νικώμεθα 163, 25.
νίν 179, 11.
νίνις 32, 13.
νίνος 63, 21.
νιόβη 104, 8.
νιοβίς 29, 15.
 — *νιον* 119, 24.
 — *νιος* 39, 24.
 — *νις* 32, 5 sq.
νίτρον 123, 10.
νιφετός 81, 15.
νίψ 126, 20.
 — *ννος* 63, 1.
νό 182, 2.
νόει 173, 3.
νοερός 71, 8.
νοέω 164, 7.
νόησον 169, 15.
νοήσω 166, 10.
νόθος 49, 9.
νοκτίς 35, 7.
νομή 104, 6.
νομίουρος 73, 1.
νοοίμην, οἶο, οἶτο 171, 24:
 172, 12.
νόος 38, 3.
νοοῦσα 177, 23.
 — *νος* 61, 25: 62, 4 sq. 64, 5.
νόστος 79, 21.
νόσφις 41, 26.
νοσῶ 157, 29.
νοτίς 35, 3.
νοῶ 165, 2. *νοῶμαι* 170, 22.
νῦ 135, 1. *νῦ* 139, 13.
νυγείην 169, 1.
νυγμός 58, 4.
νυγῶ conj. 167, 16.

νυκτερινός 195, 11.
 νυκτερίς 34, 9. 12.
 νυμφίδιος 39, 20.
 νύμφιος et νυμφίος 41, 22.
 νύμφιοι, ων 137, 2.
 νῦν 182, 9.
 νύξ 193, 2.
 νυός 37, 25.
 νύσσα 97, 21.
 νῶ 179, 1.
 —νω 159, 11 sq. 160, 1 sq.
 161, 1 sq.
 νωθρός 73, 27.
 νῶϊ 178, 24. νῶϊν 143, 8: 178,
 22.
 νωίτερος 179, 23.
 νῶν 178, 22.
 —νων 14, 5 sq.

—ξ 18, 18: 125, 4: 184, 1.
 ξάνθη 106, 3.
 ξανθός 49, 6. 13.
 ξεινοδόκος 82, 7.
 ξένος 22, 9.
 ξενήων 11, 21.
 ξενία 99, 2.
 ξένος 63, 15.
 ξεινοφών 16, 2. 9: 17, 24.
 ξενῶ 159, 27.
 ξενῶν 14, 14.
 ξέρξης 24, 12.
 ξῆω 164, 6.
 —ξη 113, 1.
 ξηρός 68, 10.
 —ξίς 32, 25.
 ξιφήρης, neutr. ξιφήρες 117,
 13.
 —ξίς 66, 11.
 ξουθός 49, 1.
 ξύλα, τὰ 133, 16.
 ξύλινος 65, 11.
 ξύν 180, 19.
 ξυνός 63, 25.
 ξυνῶ 160, 20.
 ξυρά, ὦν, τὰ 137, 13.
 ξυρόν 122, 22. ξυρός 69, 8.
 ξυρῶ 163, 5.
 ξυστός 79, 18: 80, 1.

ξύω 165, 17.
 —ξω 166, 3 sq.
 —ξων 14, 15.

O.

ὀ φιλοῦται 198, 12 sq. 199, 6 sq.
 ὀα 100, 12.
 —οα 100, 11.
 ὀβελός 55, 5.
 ὀβολός 56, 7.
 ὀβολοστατήρ 20, 10.
 ὀγδόατος 81, 3.
 ὀγδοος 42, 16: 43, 5.
 ὀγκυλος 56, 12.
 ὀγμος 58, 6.
 —ογος 47, 1.
 ὀδάξ 181, 22: 184, 1.
 ὀδί 179, 16.
 ὀδός 47, 23. 25.
 ὀδούς 93, 8.
 ὀδύνη 112, 18.
 ὀδυνῶ 160, 21.
 ὀδύρω et ὀδύρομαι 163, 2.
 ὄζαινα 199, 14.
 ὄζόλης 26, 11.
 ὄθλος 198, 13.
 ὀθόνη 112, 12.
 οἷ 143, 4: 178, 20.
 —οι plural. 132, 20: 137, 3.
 —οι adverb. 133, 16 sq.
 οἶα 100, 12.
 οἶα 100, 17. οἶα 184, 6.
 —οια 100, 15.
 οἶδα 163, 17. οἶδαςθα 163, 21.
 οἶδάνω 161, 23.
 οἶδίπους 93, 10.
 οἶδῶ 155, 12.
 οἶζύς 92, 9.
 οἰκίτης 26, 16.
 οἶκία 100, 1.
 οἶκοι 183, 16.
 οἰκονόμος 25, 23: 91, 4.
 οἶκος 199, 2.
 οἰκουσενή 103, 13.
 οἰκουρός 70, 5: 73, 5: 86, 11.
 οἰκουρῶ 163, 8.
 οἰκτείρω 162, 27.
 οἶκτος 80, 7.

- οἰκτρός 74, 15.
 οἶμοι 183, 21.
 οἶμος 60, 11. οἶμος 199, 23.
 οἶμῶ 159, 10. οἶμῶ 199, 23.
 οἶμοι 105, 7.
 — οἶν dual. 132, 3 sq.
 οἶνῳ 103, 23.
 οἶνος 64, 2.
 — οἶνος 64, 1.
 οἶνῶ 161, 2.
 οἶνωπός 67, 13.
 οἶνωτρός 75, 1.
 οἶος 199, 23.
 οἶός 37, 14.
 — οἶος 37, 9: 45, 8.
 οἶπατή 114, 14.
 οἶρών 15, 10.
 οἶς 28, 15.
 οἶς 125, 25.
 — οἶς 125, 25.
 οἶσι 99, 11.
 οἶστός 83, 21: 197, 14.
 οἶστρος 74, 14: 199, 22.
 — οἶτης 26, 20.
 οἶτος 73, 9.
 οἶχαλία 99, 19.
 οἶχθῆν 8, 24.
 οἶῶ 165, 7. οἶῶ 197, 14. οἶῶ
 et οἶσμαι 165, 8.
 οἶωνοπόλος 88, 24.
 οἶωνός 66, 7.
 οἶωνοσκόπος 88, 26.
 οἶκνος 62, 10. 13.
 — οἶκος 51, 17.
 οἶκαλλος 54, 4.
 οἶλβος 45, 22. οἶλβός 45, 24.
 οἶλέκω 152, 13.
 — οἶλη 109, 12.
 — οἶλης 26, 1.
 οἶλίγη 105, 12.
 οἶλιγῆρης, neut. οἶλιγῆρες 117,
 12.
 οἶλιγῆρος 72, 15.
 οἶλίζων 11, 18.
 οἶλισθηρός 71, 15.
 οἶλισθος 50, 1.
 οἶλισκη 113, 19.
 οἶλκή 106, 25.
 οἶλλυς 177, 7.
 ex ἄλλω compos. 27, 9.
 ὀλμειός 44, 16.
 ὀλέ 125, 6.
 ὀλολυγή 105, 7.
 ὀλοός 42, 21.
 ὀλός 52, 18.
 — ὀλος 56, 4.
 ὀλοφύρω et ὀλοφύρομαι 163, 6.
 ὀλυμπος 67, 13.
 ὀλυμθος 50, 1.
 ὀλυρα 194, 13.
 ὀμαδῶ 155, 4.
 ὀμαργος 47, 18.
 ὀμαρτῆ 183, 6.
 ὀμήρειος 45, 2.
 ὀμήρεος 71, 11. plur. ὀμηροῖ
 132, 21: 137, 2. dual. ὀμη-
 ρῶ 131, 20.
 ὀμιλος 56, 1.
 ὀμιχῶ 154, 19.
 ὀμνύς 177, 7.
 ὀμνύω 165, 20.
 ὀμόγραυς 93, 2.
 ὀμοῖος 45, 10.
 ὀμοκλή 107, 25.
 — ὀμος 61, 11.
 ὀμόσυνος 66, 4.
 ὀμοῦ 183, 25.
 ὀμφαλός 54, 20.
 ὀμφή 115, 10.
 ὀμως 134, 26.
 — ὀν 118, 3: 119, 4: 120, 16:
 121, 20 sq. 122, 4 sq. 169,
 14.
 ὀναρ 19, 15: 199, 12.
 ὀνειαρ 124, 1.
 ὀνειον 121, 5.
 ὀνειρος 71, 21.
 — ὀνη 112, 9.
 — ὀνης 26, 1.
 ὀνθος 49, 15.
 ὀνίς 32, 7.
 ὀνομα 199, 12.
 ὀνομαστός 83, 23.
 ὀνυξ 199, 12.
 ὀνῶ 160, 2.
 ὀξάλλη 102, 19.
 ὀξεῖα 194, 24.
 ὀξίς 33, 2.
 ὀξος 199, 13.
 ὀξύα 100, 20.

- ὄξυλος 56, 25.
 ὄξυς, ἔος 127, 16.
 — οος 33, 1: 42, 4 sq.
 ὄπατρος f. ex ὀμόπατρος 129,
 11.
 ὄπη 182, 7.
 ὀπιῶ 150, 3.
 — οπις 33, 13.
 ὀπισθεν f. 129, 10.
 ὀπίσω 198, 19.
 ὀπλή 107, 25.
 ὀπλος 53, 25.
 ὀπνια 95, 17.
 ὀποι 182, 7.
 ὀποιος 193, 19.
 ὀπον 182, 7.
 ὀπιλλος 54, 15.
 ὀπτω et ὀπτῶ 150, 17.
 ὀπῶρα 100, 25.
 ὀπως 182, 7: 184, 26.
 ὀργή 104, 20.
 ὀργυια 98, 3.
 ὀρέγω 151, 12: 199, 19.
 ὀρεκτός 83, 13.
 ὀρέσταις aeol. 92, 18.
 ὀρέστερος 71, 3.
 ὀρέστης 27, 6: 199, 19. ὀρε-
 στῶν, τῶν 134, 23.
 ὀρευς 199, 19.
 ὀρηος 39, 11.
 ὀρθῶ 157, 3.
 ὀρθῶνις 32, 13.
 ὀρθῶσιος 41, 13.
 ὀρίζω 199, 20.
 ὀρίνω 161, 6.
 ὀρκάνη 111, 1.
 ὀρκος 50, 9.
 ὀρκαθός 49, 19.
 ὀρμενος 64, 23. ὀρμενος 177,
 14.
 ὀρμηή 110, 3.
 ὀρνεϊός 44, 17.
 ὀρνεον 119, 1.
 ὀρνεοσκοπός 88, 26.
 ὀρνις 196, 6.
 ὀρνυτος 82, 19.
 ὀρνύα 165, 20.
 ὀρος 63, 22: 199, 18. ὀρος
 199, 20.
 ὀρῶος 63, 22.
 ὀρνευμα 118, 13.
 ὀρνευμαδός 48, 15.
 ὀρνευα 199, 19.
 ὀρνή 103, 28.
 ὀρφανός 64, 22: 197, 7.
 ὀρφή 115, 20.
 ὀρφήν 8, 15.
 ὀρφη 110, 19.
 ὀρφος 84, 16.
 ὀρφώς 94, 5.
 ὄρχαμος 60, 23.
 ὀρχιστής 26, 3.
 ὀρχός 197, 7.
 ὀρχῶ 153, 27.
 ὀρῶ 199, 19.
 ὀρωπός 67, 19.
 ὄς 200, 20.
 — ος 36, 21: 37, 19: 38, 11:
 39, 8: 42, 22 sq. 45, 13: 63,
 16: 76, 19: 85, 14 sq. 87, 4
 sq. 93, 11: 128, 13: 195, 13.
 ὄσιρις 34, 13.
 ὄσος 75, 5.
 ὄσπριον 119, 18.
 ὄσσην 9, 5.
 ὄστα, ὦν 137, 14.
 ὄστία, ἔων 137, 16.
 ὄστεον 119, 2.
 ὄστολόγος 85, 25.
 ὄστρεον 119, 1.
 ὄσφῆς 92, 11.
 ὄτε 198, 13.
 ὄτι 135, 4: 198, 13.
 ὄτοτύζειν 198, 12.
 ὄτρηρός 198, 12.
 ὄτρύνω 194, 4.
 ὄττοτοῖ 183, 19.
 ον φιλοῦται 200, 11.
 οὔ 185, 25.
 — ον adverb. 183, 24.
 οὔα 183, 20.
 οὔδενον, τῶν 134, 6.]
 οὔδός 47, 26: 197, 4.
 οὔθαο 19, 15.
 οὔκ ἔστιν 142, 15.
 οὔλαμός 60, 19.
 οὔλη 103, 14: 200, 12. οὔλη
 108, 14.
 οὔλος 53, 12. οὔλός 53, 3.
 οὔλω 153, 7.
 ουν 185, 7.
 οὔτεκα 184, 19.

- οὐρά 97, 1.
 οὐρανός 64, 13: 200, 12.
 οὐρός 70, 2: 197, 4. οὐρός
 70, 2.
 οὐρῶ 200, 12.
 οὐς 126, 5.
 — οὐς 98, 6: 126, 4.
 οὐτιδανός 64, 17.
 οὐτίς 36, 3.
 οὐτός 179, 13.
 — οὐτος 84, 7.
 οὐτοσί 179, 15.
 οὐτώ 200, 12.
 ὄφειλέτης 26, 16.
 ὄφειλή 109, 10.
 ὄφειλα 158, 21.
 ὄφθαλμός 59, 2.
 ὄφρις 28, 14: 196, 6: 199, 9.
 ὄφλω 158, 26.
 ὄφρα 184, 19: 185, 4: 197, 10.
 ὄφρες 172, 24.
 ὄφρως 197, 10. ὄφρως 92, 11.
 ὄχθραν, fem. ὄχθρῶν, τῶν 135,
 19.
 ὄχλος 53, 26.
 ὄχυρός 72, 7.
 — οψ 94, 5.
 ὄψέ 199, 7. 13.
 ὄψείω 164, 13.
 ὄψιμος 61, 10.
 ὄψιος 41, 25.
 ὄψιφυγος 90, 5.
- Π.
- πάγαικος 51, 20.
 πάγετος 81, 14.
 πάγη 104, 24.
 πάγος 195, 15.
 πάγρος 78, 17.
 παιάν 8, 6: 193, 5.
 παίγιον 119, 27: 120, 3.
 παιδαγωγῶ 152, 6.
 παῖδας, τοὺς 138, 22.
 παιδεία 93, 22.
 παθεῖος 44, 13.
 παιδιά 98, 23.
 παιδίον 119, 12: 120, 14.
 παιδίσκος 52, 14. παιδίσκων, et
 fem. παιδικῶν, τῶν 135, 26.
 παιδοῖν, τοῖν 152, 13.
 παιδοπίκας 22, 13.
 παιδός 123, 14.
 παιδοτριψ 94, 19.
 παιδων, τῶν 134, 2. 24.
 παιήων 11, 21.
 παῖος 37, 6.
 παῖς 92, 19: 125, 20: 130, 11.
 παῖς 28, 15.
 παῖσι, τοῖς 133, 1.
 παῖσός 75, 16.
 παιτέτις 35, 12.
 παιτός 78, 12.
 παῖω 163, 16.
 πάθος 35, 15.
 πακιάγη 105, 8.
 πακτητήνη 111, 21.
 πακτωλῆς 31, 25.
 παλαιός 43, 27. at παλαῖος n.
 pr. 43, 28.
 παλαιστή 115, 3.
 παλαιστηνή 111, 20.
 παλαιστρίς 33, 22.
 παλαῖα 163, 17. παλαιῶ 163,
 19.
 παλαῖς 30, v. not.
 παλάμη 110, 6.
 πάλη 108, 4.
 πάλιος 39, 10.
 παλικός 52, 3.
 παλίνβολος 90, 8.
 παλίνκοτος 90, 8.
 παλίνουρος 72, 27.
 παλίουρος 73, 1.
 παλμός 59, 3.
 πάλος 52, 18.
 παλτόν 123, 23.
 πάμμυθος 56, v. not.
 πάμμυλος 56, 1.
 σιαμποίκιλος 86, 3.
 παμφανῶ 162, 3.
 πᾶν 124, 22.
 παναίολος 86, 4.
 πάνδαρος 70, 9.
 πανδόκεια 194, 27.
 πανδοκείον 121, 13.
 πανδώρα 101, 23.
 πανθαλῆς 31, 7.
 πᾶνθηρ 20, 13.
 παννυχῆς 28, 21: 36, 11.
 πᾶνος 63, 10.
 πανοῦργος 37, 20.

- πανσέληνος 65, 7.
 παντάνης 25, 10.
 πανταχῆ 183, 4. πανταχοῦ 183, 24.
 παντογύνη 102, 19.
 πάντοι dual. 132, 12.
 παντοῖος 45, 10.
 πάντων, τῶν 134, 2.
 πάνω 160, 7.
 πανώλης 27, 9. neutr. πανώλης 117, 20.
 παός 36, 23.
 παπαί 183, 21. παπαῖ 183, 19.
 πάπυρος 71, 26.
 πάρ 125, 10.
 παρά 179, 23: 181, 7.
 παρακαταθήκη 103, 5.
 παράκοιτις 35, 28.
 παράκτος 83, 13.
 παράσχω 174, 10.
 παρανήχη et παραφυχή 103, 1.
 πάργη 104, 21.
 παρεία 98, 23.
 παρειγος 87, 22.
 παρθενίσκη 107, 16.
 πάρθος 49, 15.
 πάρις 196, 6.
 παρνασσός 76, 24.
 πάρνη 110, 23.
 πάρος 67, 23.
 πάρσυρος 72, 4.
 πᾶς, πᾶ 125, 17. πᾶς 125, 18: 193, 2. πᾶσι, τοῖς 137, 23: 138, 1.
 πάσσα 157, 22.
 παστίλη 109, 7.
 πάσχω 154, 10.
 πατάγη 105, 9.
 πάταγος 47, 11.
 πάτερις 34, 9.
 πατέρονος 63, 7.
 πατήρ 20, 12.
 πάτμος 58, 19.
 πάτος 78, 24.
 πατράσιν, τοῖς 138, 3.
 πατροκτόνος 91, 4.
 πατρός 128, 3. 14.
 πατρώιος 40, 25.
 πατρώος 42, 24. πατρωός 42, 25.
 πάτρως 93, 13.
 πατώ 157, 7.
 παῦλος 53, 8.
 πανρίδος 39, 20.
 πανσολή 109, 21.
 παύσιων 13, 13.
 παφλαγών 10, 22.
 πάφος 74, 15.
 παχεί, παχεῖ α παχύς 129, 4.
 πάχης 24, 6.
 πάχνη 110, 13.
 πάχυνος 66, 2: 193, 21.
 παχών 16, 7.
 πέδη 105, 25.
 πέξα 96, 11. πεξή 183, 4.
 πεζός 42, 23.
 πειθραυσος 45, 17.
 πείθω 156, 13.
 πεινάω 164, 2. πεινώ 160, 12.
 πείνη 111, 24.
 πείπω 152, 10.
 πείρα 96, 27.
 πειρεᾶ pro πειρεία 130, 9.
 περιίδους 93, 9.
 πειρώ 162, 27.
 πείρα 97, 20.
 πέκτω 152, 10: 153, 6.
 πέκω 152, 10.
 πέλαγος 85, 15.
 πελανός 64, 13.
 πελαργός 47, 16.
 πελεθοβῶψ 94, 13.
 πελεκάνος 3, 7. πελεκᾶς 21, 1.
 πέλεκυς 91, 21.
 πελεκῶ 152, 15.
 πέλετος 31, 10.
 πελιός 41, 3.
 πελλῆς 22, 2.
 πέλλη 108, 1.
 πελοπόννησος 77, 8.
 πέλοψ 94, 16.
 πέλω 153, 12.
 πέμπελος 55, 8.
 πέμπτος 30, 9. πεμπτός 80, 10.
 πέμπω 149, 24.
 πένης 24, 20.
 πεντα 99, 2. 13.
 πενθίλος 55, 21.
 πενταίτηρος 71, 12.
 πενταλίς 31, 8.
 πεντηκοστός 84, 2.
 πέπειρος 71, 21.
 πέπερι 118, 19.
 πεπλήγω 151, 1.

- πέπλος 53, 26.
 πεποίημα 163, 16: *τεποιηκός* 85, 17.
 πεποίημα 170, 7. 15. *πεποιημένος* 177, 11.
 πεποιήμην, οἶο 172, 7.
 πεποιήσο 171, 13.
 πεποιώμαι 170, 24.
 πέπων 14, 20. *πεπών* 14, 21.
 πέρ 1^ο, 14: 184, 17: 185, 1.
 περαιῶ 163, 20.
 περατίς 26, 24.
 περατός 31, 7.
 πέργαμος 60, 23.
 περγάντιον 120, 13.
 περγασθή 113, 24.
 πέρδιξ 19, 2.
 πέρθω 157, 4. *περθῶ* 157, 3.
 περί 179, 23: 181, 55.
 περίαλλος 54, 9.
 περιβόλαιον 120, 26.
 περιβόλος 83, 13.
 περιέργος 37, 21.
 περικεφαλαία 98, 8.
 περικλυτός 83, 16: 90, 6.
 περίπατων 178, 5.
 περισκελῖς 23, 21.
 περισμῶ 174, 8.
 περισσοός 77, 12.
 περιστράφ 101, 7.
 περιστῶν 122, 10.
 περίσχες 174, 29.
 περίφας 178, 7.
 περνώτη 114, 13.
 περνωτός 82, not. 17.
 περῶνη 112, 12.
 περπέρην 9, 16.
 πέρπερος 70, 13.
 περθαίβις 29, 15.
 πέρρην 9, 27.
 πέρσαιν, τοῖν 131, 27.
 περσίς 36, 2.
 περῶ 162, 11.
 πέτρα 101, 26.
 πέτρης 24, 26.
 πετρῶδης 25, 22.
 πέτρων, at fem. *πετρῶν*, τῶν 135, 19.
 πέτω et πέταμαι 157, 10.
 πέτιθω 156, 15.
 πεύκη 106, 11.
 πευλών 12, 11.
 πέφνηεν 173, 22.
 πέφνος 62, 13.
 πέφνων 176, 23.
 πῆ 182, 6: 185, 6: 184, 11. *πῆ μέν* — *πῆ δέ* 182, 5.
 πῆ 144, 21.
 — *πῆ* 113, 2 sq.
 πηγνύς 177, 7.
 a πηγνύω *compos.* 88, 1.
 πήγρης 24, 26.
 πῆθῶ 154, 23: 155, 15.
 πῆθω 156, 5.
 πῆθων 11, 24.
 πηκτῆ 114, 22.
 πηκτίς 35, 7.
 πηλαμύς 92, 2.
 πηλείδης 25, 20.
 πηλεύς 93, 5. *πηλεύσι, τοῖς* 133, 1.
 πηλίκος 52, 7.
 πηλός 53, 3.
 πηνειός 44, 22.
 πῆς 36, 23.
 πῆς 126, 9.
 πῆαλος 54, 24.
 πιδύτης 27, 4.
 πιεῖν 173, 22.
 πιέζω 157, 17.
 πῆρ 20, 3.
 πιδανός 64, 14. 22.
 πῆθρος 51, 19.
 πῆθου 173, 4.
 πῆθων 11, 26.
 πικρός 74, 4.
 πιλῶ 159, 13.
 πῆλος 52, 23.
 πιμελή 109, 2.
 πιμπῶ 158, 25.
 πιμπράς 193, 13.
 πιμπρῶ 163, 12.
 πινακίς 30, 8.
 πίνακος 51, 3.
 πίνδαρος 70, 3.
 πίνδος 48, 9.
 πίνος 63, 21.
 πινυτή 114, 10. *πινυτός* 82, 20.
 πῆνω 160, 15.
 πῆος 37, 21.
 πῆτω 150, 4.
 πῆτῶ 150, 3.
 πῆτην 9, 25.
 πῆρος 42, 16.
 πῆρος 63, 12.

- πῆς 33, 3 sq.
 πῆσανρος 72, 22.
 πῆσος 75, 4. 11.
 πῆσσα 97, 20.
 πῆσσω 157, 23.
 πῆστις 35, 15.
 πῆστός 80, 1.
 πῆσυνος 193, 19.
 πῆτυοῦσα 97, 17.
 πῆτυρον 123, 6.
 πῆτυς 92, 3.
 πῆδαρός 87, 11.
 πῆλακος 50, 19.
 πῆλυνη 103, 5: 110, 26.
 πῆλυνης 24, 20.
 πῆλυνος 63, 12.
 πῆλυνῶ 159, 20.
 πῆλῆξ 125, 4.
 πῆλάσσω 157, 22.
 πῆλαστός 79, 18.
 πῆλατάγω 151, 5.
 πῆλαταια 93, 1.
 πῆλαταιῶν 14, 13.
 πῆλαταμών 13, 19.
 πῆλατάνιστος 30, 20.
 πῆλατη 113, 26.
 πῆλατός 79, 13.
 πῆλατύνω 160, 19.
 πῆλατών 15, 13: 17, 23.
 πῆλεῖν 173, 13.
 πῆλειος 37, 17.
 πῆλειστός 80, 2.
 πῆλεκτός 80, 6.
 πῆλεκτρον 123, 9.
 πῆλέκω 152, 10.
 πῆλέξω 166, 9.
 πῆλευρά 97, 2.
 πῆλευρόν 122, 27.
 πῆλευρός 69, 23.
 πῆλευρών 15, 11: 16, 19.
 πῆλέω 164, 7.
 πῆληγή 104, 29.
 πῆληθῆς 25, 4.
 πῆληθῆς 29, 25.
 πῆληθῆς 92, 2.
 πῆληθύω 165, 19.
 πῆληθῶ 156, 5.
 πῆληθῶρα 101, 21.
 πῆλημύρω 163, 2.
 πῆλην 132, 13.
 πῆληνειός 44, 10.
 πῆληρης, neutr. πῆληρες 117, 14
 πληρῶ 162, 5.
 πλησίος 40, 20: 41, 14. πλη-
 σίοι 132, 22.
 πλησμονή 112, 13.
 πλησθῶρα 94, 13.
 πλοιάριον 120, 19: 195, 5.
 πλοῖόν 121, 25.
 πλοκαμῖς 32, 2.
 πλόκαμος 60, 13.
 πλοκή 106, 16.
 πλόος 38, 3.
 πλοῦς 126, 5.
 πλοῦτος 78, 9.
 πλοῦτων 15, 13: 16, 23.
 πλύνος 193, 17. πλυνός 63, 26.
 πλύνω 160, 19. πλυνῶ 166, 11.
 πλυνίος 41, 20.
 πλυντός 79, 1.
 πλώς 126, 22.
 πλωτός 78, 17.
 πλώω 165, 27.
 πρῶη 103, 20.
 ποδαγῶ 163, v. not.
 ποδαριῶ 163, 12.
 ποδαρῆς, neutr. πόδαρες 117,
 26.
 ποδηγῶ 150, 26.
 ποδῆς 24, 3: 25, 11.
 πόδιον 119, 9.
 ποθέν 139, 12: 144, 23.
 ποθή 106, 4.
 ποθί 139, 12: 144, 25.
 πόθος 49, 9.
 ποθῶ 156, 23.
 ποῖ 139, 14: 182, 6: 183, 16:
 184, 11.
 ποῖα 100, 16.
 ποιεῖν 173, 13.
 ποιέτω 166, 18.
 ποιέν dor. pro ποιεῖν 143, 17.
 ποιέω 164, 7.
 ποιῆ 170, 20.
 ποιήμα 118, 14. ποιήματα, τὰ
 137, 17.
 πῶησαι 173, 8.
 ποιήσας 176, 27: 193, 10. ποιή-
 σασα 177, 26.
 ποιήσειν 173, 17.
 ποιήσεις 29, 9: 34, 21.
 ποιήσω 166, 9. ποιήσω fut. der.
 166, 13.
 ποιήσων 176, 20.
 22 *

- ποιητής 26, 18. ποιηταῖν, τοῖν
 132, 1.
 ποιμίλλω 158, 2.
 ποιμὴν 9, 19, 22.
 ποιμνιον 119, 27: 120, 3.
 ποινή 112, 7.
 ποιοίμην, οἶο 171, 25.
 ποιοῖμι, οἷς, οἷ 168, 9, 12.
 ποῖος 37, 12.
 ποιέτης 28, 8.
 ποιοῦμαι 170, 3.
 ποιοῦν, τό 178, 1.
 ποιῶ 148, 14: 165, 7: 167, 6.
 ποιῶν 176, 21.
 ποιή 106, 16.
 πόκος 50, 19.
 πόκος 80, 9.
 πόλεε, τά 131, 13.
 πολέμιος 40, 16.
 πόλεμος 61, 2.
 πολέμων 14, 1.
 πολιά 100, 3.
 πόλις 33, 10.
 πολίτης 27, 2.
 πολίτις 35, 27.
 πολλοστός 84, 1.
 πόλυν 10, 6.
 πόλυνος 193, 24.
 πόλυνς 91, 10.
 πολύγνωτος 82, 25.
 πολυδάηρ 20, 11.
 πολύδακρυς 91, 19.
 πολυδενικής 27, 13. at πολυδεν-
 κης n. propr. 27, 14.
 πολυεργος 87, 21.
 πολύκαρπος 89, 8.
 πολυκάστη 102, 14.
 πολύμητις 28, 17.
 πολύμορφος 87, 8.
 πολύνηος 39, 13.
 πολύνους 93, 9.
 πολυπάταγι f. per metapl. 129,
 9.
 πολυπάτηρ 20, 12.
 πολυπερῶν 16, 8.
 πολύστροφος 89, 8.
 πολύφιλος 89, 8.
 πολυώπος 67, 10.
 πολῶς 84, 19.
 πολῶ 158, 19.
 πόμπη 113, 11. πομπή 113,
 10.
 πομπός 67, 5.
 πόνηρος 71, 16.
 ποντοπόρος 89, 26.
 πονῶ 160, 2.
 πορθμειον 121, 9.
 πορνείον 121, 6.
 πορνοβοσκός 37, 25.
 πορνῶ 159, 14.
 πόρων, at fem. πορνῶν, τῶν
 135, 18.
 πόρπις 33, 10.
 πόρτις 35, 3.
 πόρφυρα 194, 15. πορφύρα 97,
 7: 101, 12.
 πορφυρίς 34, 14.
 πορφυροβάφος 84, 26.
 — πορ 66, 16 sq. 67, 11.
 ποσειδάων 18, 7.
 ποσειδεῶν 18, 9.
 ποσειδῶν 16, 10.
 πόσος 75, 4.
 πόστος 80, 4.
 ποτάμιος 40, 16.
 ποταμός 60, 15.
 ποτάμων 13, 20.
 ποτέ 139, 11: 144, 22.
 πότερες 70, 26.
 ποτής 28, 9.
 ποτίστρα 194, 18.
 πότης 58, 19.
 πότηρια 95, 16.
 πότης 78, 23. ποτός 73, 24.
 ποῦ 132, 6: 184, 10.
 πούς 126, 6.
 ποῶ 165, 2.
 πραισός 75, 16.
 πραιτέος 38, 22.
 πραιξίς 29, 10.
 πραιξῶν 14, 17.
 πραιός 36, 25.
 πραιπίς 33, 4.
 πραισιά 99, 9.
 πραισβυς 91, 16.
 πραισβύτης 27, 3.
 πρηῖθω 156, 5.
 πρηῖμος 59, 12.
 πρηνης 25, 3.
 πριαμίδων et πριαμιδῶν, τῶν
 unde 136, 13.
 πριαμίς 29, 1.
 πριαμος 60, 14.
 πριῖν 181, 23.

- κρίων 18, 5.
 κρό 10, 29.
 κροάγων 10, 20.
 κροβαλλός 54, 6.
 κροβάσιον, τοῖς metapl. 138, 6.
 κροβάτον 123, 24.
 κροβατών 15, 21.
 κροβλής 24, 23.
 κροβόλος 88, 14, 21.
 κροδωσία 99, 5.
 κροίς 174, 3.
 κροθυρών 15, 10: 17, 14.
 κροικόνησος 77, 7.
 κροίξ 125, 6.
 κροίτη 114, 17.
 κροίτος 78, 9.
 κροκοιτών 17, 14.
 κρόκρις 33, 18.
 κρόμαχος 89, 3.
 κρόνοια 98, 3.
 κροπετής 26, 19.
 κροποντίς 35, 22.
 κροπυλών 17, 14.
 κρός 180, 25.
 κροσάντης, neutr. κροσάντες
 118, 1.
 κροσκυνῶ 159, 19.
 κροστασιά 99, 9.
 κροστῶον 122, 10.
 κρότερος 70, 27.
 κρόφρων 14, 24: 15, 3.
 κροώλης 27, 10.
 κρούλις 30, 19.
 κρομνήσιος 40, 20.
 κροτανεῖος 45, 6.
 κρωίζός 48, 23.
 κρωῖλος 55, 21.
 κρωίμος 61, 10.
 κρωίος 41, 25.
 κρωῶνος 63, 27.
 κρώρα 101, 17.
 κρωτός et κρωτός 78, 18.
 κρωτόπλοος 42, 12.
 κρωτοτόκος 91, 5.
 κραιώ 163, 16.
 κραιέα 98, 11.
 κραιά, ὄν, τὰ 137, 13.
 κραιήνη 110, 22.
 κραιόν 123, 2.
 κραιῶ 162, 12.
 κραιῶς 63, 19.
 κραισάνη 111, 1.
 κρολεμαῖος 43, 3.
 κροφθος 49, 5.
 κροφθῶ 157, 3.
 κρόφος 68, 19.
 κρύον 121, 21.
 κρύρω 163, 1.
 κρύχιον 119, 9.
 — κρω 150, 13.
 κρώον 122, 2.
 κρωχός 35, 3.
 κρυμαῖος 43, 7.
 κρυμή 109, 26.
 κρύδης 24, 2.
 κρύδνος 62, 3.
 κρύελος 55, 2.
 κρυθαγόρας 22, 14.
 κρυθαγορικός 52, 5.
 κρυθᾶς 21, 19.
 κρυθμῆν 9, 9.
 κρυθῶν 11, 25: 16, 19.
 κρυκνός 62, 6.
 κρυκνῶ 161, 9.
 κρυλῆς 25, 11.
 κρύλιος 41, 19.
 κρυλῖς 30, 18.
 κρυλωρός 72, 14.
 κρύματος 81, 3.
 κρύξ 181, 23.
 κρυξίς 33, 1.
 κρύξος 66, 12.
 κρύον 121, 21.
 κρύρ 124, 19: 125, 12.
 κρυρά 97, 1. κρυρα, τὰ 133, 19.
 κρυραμῖς 32, 2.
 κρύραμος 60, 18.
 κρύρανος 64, 8.
 κρύργος 46, 16.
 κρύργων 10, 15.
 κρυρετός 81, 19.
 κρύρινος 65, 11.
 κρυριφλεγέδων, οντος 12, 4.
 κρυρικαῖά 194, 8.
 κρυρόν 122, 22.
 κρυρός 69, 7.
 κρύρρος et κρύρρός 74, 18.
 κρυρσός 76, 4.
 κρυρῶ 163, 5.
 — κρω 149, 21.
 κρωῶ 158, 19. a κρωῶ comp.
 35, 27: 38, 22.
 — κρων 14, 18.

πώποτε 184, 11.
 πῶς 182, 6: 184, 10. πῶς 144,
 21.
 πῶν 118, 24.

P.

— δασύνεται 200, 21.
 — ρ 123, 23: 125, 9.
πά 184, 16: 185, 1.
 — ρα 96, 1 sq. 97, 3 sq. 101,
 3 sq.
πάβδος 48, 5: 195, 26.
παρδοῦχος 90, 15.
παδάμανθης 91, 21.
παιβός 46, 4.
παίνω 160, 25.
παίω 163, 16.
πάμνος 52, 15.
πανίς 32, 6: 36, 16: 200, 22.
πάξ 200, 22.
πάριον 200, 22.
πάρος 200, 22.
πάστος 80, 2.
 — ρας 22, 12.
παφή 115, 5.
παφίς 36, 3.
παχίς 36, 12.
πέα 98, 11.
πέγω 152, 9.
πέιθρα 123, 9.
πέιν 173, 13.
πέω 164, 7.
 — ρη 113, 18.
πέγιγος 65, 22.
πέγιον 119, 23.
πέιδιος 41, 26.
πέην 124, 23.
 — ρη 9, 23: 26.
πένη 111, 12.
πένος 63, 18.
 — ρης 24, 15.
πέσος 75, not. 94.
πέτέος 38, 22.
πέτός 78, 17.
πέτρα 101, 26.
πέτωρ 19, 13.
πέγεδανός 64, 18.
πέγηλός 55, 14.

πέγω 151, 14: 152, 2.
πέζα 96, 11.
πέζω 157, 19.
πέζων 11, 18.
πέν 193, 6.
πένη 111, 24.
πένθων 11, 25.
πένω 160, 15.
πέον 119, 5.
πέπω, att. πέπτω 150, 15.
πές 125, 1.
 — ρις 33, 16 sq. 34, 3 sq.
πέτος 79, 4.
πέα 100, 14.
πέδης 24, 4.
πέδια 194, 25.
πέδιος 39, 18. πέδιων, τάς
 135, 6.
πέδον 122, 15.
πέδοιὰ 99, 13.
πέδοῦσα 97, 17.
πέοιγμός 58, 6.
πέοιζος 48, 21.
πέοιζῶ 157, 19.
πέομος 59, 24.
 — ρον 122, 20 sq. 123, 3 sq.
πέος 38, 3.
πέοπή 113, 15.
 — ρος 67, 26: 68, 11: 69, 4 sq.
 70, 7 sq. 71, 19 sq. 72, 1 sq.
 73, 4 sq. 74, 3 sq. 196, 12.
πέους 126, 5.
 — πέ — 200, 25.
 — πέός 74, 17.
πέυγίς 35, 10.
πέυης 23, 9.
πέυθμιος 40, 16.
πέυμός 61, 17.
πέυπος 66, 18.
πέυπῶ 150, 1.
πέυσθαι 196, 18.
πέυτόν 123, 16.
πέυτός 79, 8.
πέυττος 80, 14.
 — ρω 162, 4 sq. 163, 7 sq.
πέωμαίος 43, 8. 18.
πέωμος 60, 7.
πέωμύλος 56, 11.
 — ρων 14, 22: 15, 1 sq.

ῥῶπος 66, 18.
ῥωφῶ 150, 12.

Σ.

—ς 177, 3.

—σα 96, 3: 97, 19.

σαβίνα 96, 25.

σαβύκη 107, 18.

σαγγης 23, 21.

σαγγος 46, 22.

σαγή 104, 25.

σαγρός 46, 18.

σαθρός 73, 27.

σαλάγων 10, 20.

σαλακων 12, 21.

σαλαμίν 193, 6. σαλαμίν et σα-

λαμίν 10, 2.

σαλαμίνιος 40, 1.

σάλη 108, 5.

σαλκῶ 152, 25.

σαλιών 13, 8.

σάλος 52, 18.

σάλη 113, 8.

σάλπις 33, 9.

σαμβροίχη 115, 23.

σάμη 110, 6.

σαμία 194, 26.

σάνη 110, 26.

σανίς 32, 7.

σάος 37, 24.

σάπερ 20, 16.

σάπρος 74, 10.

σαπρῶ 116, 2.

σάραβος 46, 7.

σαρδών 11, 7.

σαρκῶ 152, 25.

σάρξ 125, 5.

σάρος 67, 28.

σαυρρίσκιος 52, 14.

σαυροφόρη 20, 13.

σαῦλος 53, 8.

σαυρόν 123, 2.

σαῦρος 69, 21.

σαῦω 163, 23.

σαῶ 164, 1.

σβεννύω 165, 20.

σέ 143, 3: 178, 20.

σέβαρις 34, 4.

σέβας, τό 23, 4.

σέθιν 179, 19.

σειρά 97, 1.

σειῶ 164, 12.

σέλη 104, 21.

σεληναία 98, 7: 194, 21.

σελίς 30, 18.

σεμίλη 103, 27.

σεμίραμις 32, 3.

σεμίς 52, 4.

σεμνότατος 30, 19.

σέριχος 41, 30.

σευθης 24, 6.

σέων, τῶν 134, 5.

—ση 113, 21.

σηκός 50, 5.

σημείον 121, 10.

σημήιον 120, 11.

σηπία 100, 1.

σηπεδών 11, 15.

σήρ 125, 10.

σής 126, 13.

σησαμίς 32, 2.

σητῶν, τῶν 134, 10.

σθένελος 55, 2.

σθενής 24, 21.

σθενῶ 159, 27.

—σθω 156, 9.

—σι 195, 16.

—σια 99, 6.

σιβύλλα 96, 20.

σίγειον 121, 2.

σιγή 104, 29.

σιγηλός 55, 16.

σίγη 107, 24.

σιγῶ 151, 14.

σίδη 105, 25.

σίδηρος 71, 11.

σιδών 11, 5: 16, 19.

σιθών 11, 25.

σικανός 64, 14.

σικελός 55, 10.

σικνών 15, 25: 17, 4.

σίλλος 53, 20.

σίλφιον 120, 9.

σιμνός 62, 22.

σίνδος 43, 9.

σινδών 11, 7.

σίνηπι 118, 19.

σίνω 160, 15. σινῶ 159, 20.

σίνων 14, 12.

σινώπη 113, 14.

σίον 119, 6.

- σιος 40, 13.
 σιπελήν 9, 2.
 σιρός 62, 14.
 —σις 34, 19.
 σισαμή 110, 7.
 σίσαμος 60, 19.
 σίστοος 42, 15.
 σιστός 79, 13.
 σίτος 79, 4.
 σίτταβον 122, 14.
 σίφη 115, 13.
 σίφνος 62, 13.
 σιωπή 113, 15.
 σκαίος 37, 5. σκαίος 37, 5.
 σκαίρος 69, 17.
 σκάπτω 150, 14.
 σκάλη 110, 2.
 σκάμανδρος 75, 1.
 σκάφη et σκαφή 115, 6.
 σκέπη 113, 4.
 σκενή 103, 12.
 σκευότροψ 94, 19.
 σκήνη 111, 12. σκήνη 111, 13.
 σκηνώ 160, 4.
 σκιαδμός 58, 10.
 σκιδάφη 115, 17.
 σκιδνώ 161, 10.
 σκισρόν 123, 4.
 σκίρος 68, 12.
 σκληρός 63, 10.
 σκλιός 37, 11.
 σκολιός 41, 4.
 σκολόπεδρα 194, 19.
 σκολόπενδρα 97, 5: 101, 27.
 σκοπιά 100, 2.
 σκοπός 67, 4.
 α σκοπώ composit. 88, 25.
 σκορπίος 42, 3.
 —σκος 52, 13.
 σκοτεινός 65, 25.
 σκοτίας 40, 21.
 σκῦθαι 195, 24.
 σκῦθης 24, 5.
 σκῦθίς 36, 1.
 σκυλάκη 107, 1.
 σκύλα 96, 20.
 σκυμνίον 119, 29.
 σκύμνος 62, 21.
 σκῦρος 69, 7.
 σκυτοτόμος 91, 3.
 σκυφίος 41, 20.
 —σκα 152, 28.
 σκώληξ 19, 4.
 σκώληψ 94, 21.
 σκώπτω 150, 16.
 σμάραγδος 48, 15.
 σμαραγῶ 151, 19.
 σμαράγω 151, 5.
 σμειλή 108, 19.
 σμερδαλέος 39, 1.
 σμηλίον 119, 21.
 σμήγω 153, 20, 28.
 σμίνθος 49, 6.
 σμοιός 37, 11.
 σμώνη 112, 21.
 σοβῶ 149, 20.
 σοί 143, 3: 178, 20.
 σόλοικος 51, 20.
 σόλυμος 61, 17.
 σορός 69, 1.
 —σος 73, 3 sq. 77. 1 sq.
 σοῦ 143, 3.
 σούλων 16, 24.
 σοφά, ὦν 137, 9.
 σόφιλλος 54, 14.
 σοφοί, ὦν 137, 4. σοφοῖς, τοῖς
 137, 21.
 σόφος 84, 15. σοφός 81, 16. 20:
 95, 6.
 σοφῶ 150, 10.
 σπάθη 106, 3.
 σπαίρω 162, 21.
 σπάνις 32, 8.
 σπάρτη 114, 24.
 σπαρτιάτης 26, 23.
 σπαρτός 79, 14.
 σπαρτωλός 57, 16.
 σπασμός 58, 25.
 σπέ 172, 23.
 σπείρον 122, 25.
 σπείρω 152, 5: 162, 27.
 σπένδα 155, 9.
 σπερχειός 44, 17. 21.
 σπέρχω 154, 5.
 σπέρχων 16, 5.
 σπερῶ 166, 11.
 σπιθαμή 110, 7.
 σπινθήρ 20, 6.
 σπλεκῶ 152, 16.
 σπάγγος 46, 16.
 σποδός 47, 23.
 σποδῶ 155, 12.
 σπονδειός 44, 17.

- σπονδή 105, 17.
 σπονδιά 100, 2.
 σπόρος 68, 19.
 σπουδή 105, 20.
 — σσα 97, 12.
 — σσο 76, 10: 77, 9: 78, 1 sq.
 — σσω 157, 21.
 σταάζω 157, 17.
 σταθμός 58, 13.
 σταθμοῦχος 90, 15.
 σταῖς 92, 20: 125, 20.
 στάλειρος 71, 22.
 στάς 177, 6.
 στάσι, τοῖς 137, 25.
 στατήρ 19, 21: 20, 10.
 σταυρός 69, 22.
 σταφιδῶ 155, 3.
 σταφύλη et σταφυλή 109, 17.
 στάφυλος 57, 5.
 στεγανός 64, 21.
 στέγη 104, 24.
 στεγνός 62, 1.
 στέγω 151, 22.
 στείβω 149, 12.
 στείβων 10, 9.
 στειρεᾶ pro στειρεῖα 130, 9.
 στελεῖν 173, 19.
 στενάχω 154, 13. 20.
 στενός 63, 16.
 στενωῶ 159, 28.
 στενωπός 67, 22: 87, 1.
 στέργω 151, 25.
 στερρόπη et στεροπή 113, 13.
 στερρός 74, 17.
 στερωῶ 162, 12.
 στεφαναῖον 120, 27.
 στεφανίς 32, 20.
 στέφανος 64, 12.
 στεφανώω 165, 4.
 στεφανῶ 162, 1.
 στήβη 104, 16.
 στήθι 172, 26.
 στήλη 108, 9.
 στήρ 125, 12.
 στηριᾶ 100, 7.
 στησαμενός 64, 25.
 στίξ 120, 6.
 — στις 35, 14 sq.
 στιφρός 74, 1.
 στιχω 153, 14.
 στοᾶ 100, 13.
 στοιά 100, 18.
 στοιβή 104, 14.
 στοιχεῖον 121, 10.
 στόμα 113, 12.
 στόμαχος 85, 6.
 στοναχή 115, 25.
 στοναχῶ 154, 18.
 στοργή 104, 20.
 — στος 79, 16: 80, 18: 83, 13 sq.
 στραβός 46, 3.
 στραβων 10, 10.
 στρατευτός 84, 5.
 στρατηγίς 29, 22.
 στρατηγός 83, 2.
 στρατηγῶ 150, 27.
 στρατός et στρανός 78, 24.
 στρατῶ 157, 7.
 στραφίς 36, 3.
 στρεβίλος 56, 10.
 στρεβίλος 54, 1.
 στρόβιλος et τροβίλος 55, 27.
 στρογγύλος 52, 24: 56, 16.
 στρουθός 49, 2.
 στρ φῶ 150, 12.
 στρουφνός 62, 7.
 στυνός 62, 1.
 στυγῶ 151, 13. 22.
 στύλος 52, 24.
 στυμνός 62, 22.
 στυξ 193, 2.
 στυφός 84, 17.
 στῶ 149, 4: 166, 24.
 στωμύλος 56, 15.
 σύ 174, 19.
 συγγνώμη 103, 5.
 συγκλῶ 174, 9.
 σύς, τῶ 131, 16.
 συζῶ 176, 4.
 συναλλίς 31, 18.
 συνέα 98, 12.
 συνή 103, 7.
 σῆκον 122, 16.
 σήμη 110, 14.
 σύμμαχος 89, 3.
 συμμαχῶ 154, 18.
 συμπας, neutr. σύμπαν 116, 25.
 συμφημι 173, 23.
 σύν 150, 19.
 σύν, acc. 130, 19.
 συνάγχη 103, 5.
 συναθλῶ 174, 9.

σύνδεσμος 59, 1.
 σύνδουλος 86, 10.
 σύνειμι 175, 30.
 συνεργός 88, 17.
 σύνεσμεν 175, 30.
 σύνεστι 173, 29.
 συνήγορος 71, 26: 89, 6.
 συνήθεια et συνηθία 195, 21.
 συνήθης 27, 20.
 συνήθων, τῶν 136, 24.
 συνήψα 168, 17: 174, 24.
 συνθήκη 103, 4.
 σύνοιδα 174, 26.
 σύνοφρος 92, 6.
 συράκουσα 97, 18.
 σύρος 69, 5.
 συρόραπτω 200, 25.
 σύριτις 75, 9.
 συρφετός 81, 19.
 σύς 91, 12: 92, 16: 126, 17.
 σύσειρος 71, 22.
 συών, τῶν 134, 22.
 σφαγή 104, 23.
 σφαγίς 29, 19.
 σφαίρα 96, 27.
 σφαιρος 69, 16.
 σφαιρῶς 162, 23.
 σφᾶς 143, 18. σφᾶς et σφας
 179, 8.
 σφᾶς 141, 2.
 σφᾶϊς 179, 6.
 σφενδόνη 112, 11.
 σφῆς 143, 19.
 σφῆτερος 179, 24.
 σφηνῶ 152, 26.
 σφηνῶ 160, 6.
 σφητίον 119, 4.
 σφίγγω 151, 26.
 σφίν 143, 18: 179, 7.
 σφόνδυλος 56, 24.
 σφύνη 193, 23.
 σφύρα 96, 27.
 σφυρόν 122, 22.
 σφύρω 163, 1.
 σφῶε 143, 9.
 σφῶϊ 178, 24. σφῶϊ 179, 5.
 σφῶϊν 143, 8. 10: 178, 23.
 σφῶϊν 179, 5.
 σφωίτερος 179, 23.
 σφῶν 143, 17: 179, 7.
 σχαιρών 15, 10.
 σχέ 172, 23.

σχεδία 100, 1.
 σχεδῖος 39, 18. σχεδῖος 41, 27.
 σχεῖθω 155, 27: 156, 24.
 σχές 148, 19.
 σχίνος 63, 22.
 σχοίμην, οἶο 171, 23.
 σχοίνιον 120, 4.
 σχοῖνος 64, 2.
 σχῶ 166, 24.
 —σω 157, 27: 166, 9.
 σωζομενός 64, 26.
 σώκος 50, 4.
 σωλλήν 9, 2.
 —σαν 15, 12.
 σῶος 33, 7.
 σωρός 69, 11.
 σῶς 126, 25.
 σωσάνη 111, 1.
 σώτειρα 96, 2.
 σωτήριος 40, 10.
 σωτήριχος 85, 6.
 σῶφρον 118, 6.
 σωφρόνη 102, 6.
 σωχάρης 26, 10.
 σῶω 165, 27.

τάβανος 54, 27.
 ταγῖν 16, 14.
 τακύνη 194, 2.
 τάλαμα 95, 27: 194, 25. τα-
 λαινῶν, τῶν 135, 14.
 τάλαντιος 40, 20.
 τάλανον, τῶν 135, 13.
 τάλαν, neutr. τάλαν 116, 26.
 τάλις 30, 25.
 τάμιδις 30, 5.
 τάμος 59, 18.
 τάναγρα 101, 27: 194, 19.
 τάνος 63, 9.
 τανυήκης, neutr. τανυήκης 117, 24.
 τανταλῖς 29, 1: 31, 7.
 τάνταλος 54, 18.
 ταξίαρχος 87, 8.
 ταός 37, 1.
 ταπεινός 65, 26.
 ταπεινῶ 161, 7.
 ταραχή 115, 25.
 τάρβος 45, 24.
 τάρταρος 70, 12.

- ταρτησός 77, 3.
 — τatos 80, 17.
 ταῦζος 48, 22.
 ταῦκος 50, 4.
 τάφος 84, 15.
 ταχεῖα 95, 29. ταχεῖαι 133, 6.
 ταχεῖς 138, 12.
 τάχιστος 83, 26.
 ταχύνω 160, 29.
 ταχύς 91, 14: 127, 16.
 ταχυτής 28, 9.
 τάψος 85, 9.
 ταῶν 16, 10: 94, 6.
 ταῶς 37, v. not.
 τέ 139, 13. 28: 144, 28: 146,
 3: 184, 16. 22.
 τέγγις 29, 21.
 τεγεάτης 26, 25.
 τεθρατολόγος 89, 20.
 τεῖνω 160, 10.
 τεῖρω 162, 26.
 τεῖγεε, τῶ 131, 12.
 τεῖχος, τό 85, 15.
 τέκτυν 10, 6.
 τέκω 152, 10.
 τελαμών 13, 17.
 τέλειος 33, 20: 44, 26.
 τελείω 164, 13. τελειῶ 164, 14.
 τέλειος 33, 20: 39, 6.
 τελεσφόρος 88, 9.
 τελετή 114, 3.
 τελευτή 114, 19.
 τελίω 164, 7.
 τέλλην 9, 1. 5.
 τέλλος 53, 15.
 τελμισσός 77, 13.
 τελχίν et τελχίς 10, not. 9.
 τελω 158, 14.
 τεμενίτης 27, 2.
 τέμνος 62, 21.
 τέμνω 161, 14.
 τέμω 159, 3.
 τένω 159, 28.
 τεράμων 13, 21.
 τέρεν 118, 10.
 τερενουθίς 30, 5.
 — τερος 70, 20: 71, 1: 179, 23.
 τερπνός 62, 7.
 τερπωλή 109, 21.
 τέρρην 9, 27.
 τέταρτος 81, 3.
 τετραγῶνος 66, 3.
 τετραπήγης 27, 26.
 τετρός 22, 15. τετράς 22, 15.
 τετραφάλλρος 71, 12.
 τετράφορος 90, 22.
 τετραχθά 184, 2.
 τετυμμένος 177, 11.
 τετυπω 167, 9.
 τέτυφα, ας, ε 160, 15: 169, 23.
 τετύφθαι 173, 21.
 τετυφός 85, 16.
 τετυφνῖα 177, 21.
 τετύφω 167, 9.
 τετυφώς 177, 2.
 τεύκρης 33, 17.
 τευκρός et τεύκρος 74, 5.
 τευχιστής 26, 7.
 τεύχω 154, 6. τευχῶ 153, 14:
 154, 6.
 τέχνη 110, 18.
 τεχνής 24, 21: 25, 18.
 τεχνήσσα 96, 6.
 τεχνῶ et τεχνῶμαι 161, 9.
 τέως 94, 10.
 τῆ 172, 22.
 — τη 113, 25 sq. 114, 6 sq.
 τηκεδών 11, 14.
 τῆκω 152, 21.
 τηκεῖω 156, 2.
 τηλεμος 61, 2.
 τηλικούτος 84, 7.
 τῆλις 30, 24.
 τηλουρός 73, 6.
 τῆνος 63, 18.
 τῆρος 68, 4.
 τηρῶ 162, 5.
 τῆρων 15, 9.
 — της 26, 7 sq. 27, 22: 28, 7.
 τιθειμην, εἶω 172, 3.
 τιθεῖς 177, 6.
 τίθειμαι, σαι 170, 15.
 τίθη 106, 2.
 τίθημι, ης, ηοι 163, 5. τίθημι
 et τίθειμαι 176, 10.
 τιθίς 29, 25.
 τιθῶ 156, 23: 167, 5.
 τιθῶμαι 171, 5.
 τίκω 153, 6.
 τίλλω 158, 2.
 τιλμός 59, 2.
 τιλω 166, 11.
 τίμαιος 43, 10.
 τίμη 110, 16. τιμή 110, 15.

- τιμῆς 25, 18.
 τίμιοι, ὧν 137, 2.
 τίμων 13, 3.
 τιμῶριαι 133, 10.
 τιμωρῶ 162, 6.
 τιναγμός 58, 4.
 τινάσσω 157, 23.
 τίνα 159, 20.
 τίνων, τῶν 134, 2. 14.
 τίος 37, 24.
 — τίος 40, 18.
 τίρος 68, 12.
 τίς 193, 3. τίς 125, 2: 159, 4:
     141, 27: 146, 3.
 — τίς 34, 25: 35, 5 sq.
 τιτάν 3, 7.
 τιτανίς 32, 20.
 τιτρώσκω 152, 29.
 τίτυλος 57, 3.
 τίφος 85, 9.
 τίω 164, 23.
 τμήγω 150, 22: 152, 1.
 — το 172, 11 sq.
 τοῖ 189, 14. τοῖ 144, 23: 185,
     1. 6.
 τοῖος 37, 12.
 τοιοῦτος 84, 7.
 τοιχωρῦχος 91, 4.
 τοκετός 81, 19.
 τόκος 50, 20.
 τόλμα 96, 18.
 τόλμας 22, 4.
 τόλμη 110, 2.
 τολύπη 102, 19.
 τομή 110, 11.
 τόμος 59, 24. τομός 59, 25.
 — τον 123, 15 sq.
 τοξεύω 163, 23.
 τοξόται 132, 25.
 τοξοτῶν, τῶν 134, 23.
 τόπος 57, 3.
 τορνευτός 84, 4.
 τορνωτός 82, not. 17.
 τορνή 194, 2.
 — τος 78, 6 sq. 79, 3 sq. 80, 5
     sq. 81, 8 sq. 82, 3 sq. 83, 1
     sq. 84, 9 sq.
 τόσος 75, 5.
 τοσοῦτος 84, 3.
 τοτῆς 36, 18.
 τοῦ pro τινός 142, 3.
- τοῦζος 48, 22.
 τραγωδός 86, 21.
 τραγωδῶ 155, 14.
 τράζω 157, 17.
 τράλλις 30, 12.
 τράμπις 33, 9.
 τραπεζῶ 157, 18.
 τρανλός 53, 12.
 τράφη 115, 7.
 τράχηλος 55, 13.
 τρέμω 159, 2. 3.
 τρέχω 154, 1. 4.
 τρηχῶ 153, 20.
 — τρια 95, 14.
 τριανῶ 160, 27.
 τριακοστός 42, 20: 34, 2.
 τριακων 12, 21.
 τριάς 21, 8: 22, 24.
 τριβαλλός 54, 5.
 τριβήν 9, 12.
 τρίβλιον 119, 19.
 τρίβω 149, 12.
 τρίβων 10, 9.
 τριέτες 117, 8.
 τριέτηρος 71, 12.
 τριετής 27, 23.
 τριήρης 26, 12.
 τριηρών 16, not. 22. τριηρών,
     τῶν 136, 22.
 τρίμηνος 65, 8: 87, 2.
 τριμμός 59, 8.
 τριοπίς 35, 12.
 τριπήχης 27, 26.
 τριπλή 183, 4.
 τριπλός 42, 11.
 τριπλοῦς 93, 7.
 τριπλῶ 158, 25.
 τρίπολος 90, 21.
 τρίς 121, 23: 183, 1.
 τρισσός 76, 13.
 τρίτατος 81, 3.
 τριτής 26, 19.
 τρίτος 79, 4.
 τρίτων 16, 23.
 τρίφορος 90, 21.
 τριχθα 134, 2.
 τριχίν et τριχίς 9, 27.
 τριόια 100, 16.
 τρώμος 59, 23.
 τρώπαιον et τροπαῖον 120, 22.
 τροπή 174, 5: 113, 5.
 τρώπηλις 31, 14.

τροπίς 93, v. not.
 τροπός et τροπός 67, 2.
 τροφή 104, 6: 115, 10.
 τροφι 118, 20.
 τροχιά 100, 3.
 τροχός 42, 8.
 τροχός 44, 29. τροχός 85, 1.
 τροχῶ 158, 13.
 τροχῆ 104, 24.
 τροχῆτος et τροχητός 81, 25.
 τροχῶ 151, 13. 22.
 τροχῶν 16, 14.
 τροχῶν 193, 17.
 τροχῶν 150, 1.
 τροχερός 71, 8.
 τροχῶ 150, 10.
 τροχῶ 153, 15.
 τροχῶν 16, 5.
 τροχῆ 107, 25.
 τροχῶ 152, 1.
 τροχῶν 58, 17.
 τροχῶ 126, 22.
 τροχῶ, τοῖς 137, 26.
 τροχῶν, τῶν 134, 1. 13.
 — τος 80, 13.
 τυδεύς 93, 5.
 τυμών 14, 1.
 τυνδαρίς 29, 2.
 τυπεῖν 173, 19.
 τυπεῖς 92, 23: 177, 6. τυπεῖσα
 177, 23.
 τυπηθῆ 172, 25.
 τυποιμι 163, 9.
 τυποῦμενος 177, 10.
 τυπε 173, 3.
 τυπτέσθαι 173, 24.
 τυπτέσθω 166, 19.
 τυπτῆ 170, 8.
 τυπτοίμην, οἷο 172, 9. τυπτοῖο
 172, 13.
 τυπτοίμι, οἷς, οἱ 168, 9. 12.
 τυπτόμεθα 168, 25.
 τυπτόμενος 177, 9.
 τυπτον, τό 177, 28. τυπτοντα
 133, 14.
 τυπτοῦσαι 133, 5.
 τυπτω 148, 14. τυπτω et τυ-
 πτω 150, 17.
 τυπτωμαι 170, 26.
 τυπτῶν 176, 18.
 τυπῶ 167, 4.
 τυπῶμαι 170, 26.

τυπῶν 176, 21. τυπῶν 176, 23.
 τυρεννος 63, 3.
 τυρεβῆ 104, 2.
 τυρεῖος 41, 19.
 τυρολεψ 94, 17.
 τυρός 49, 5. τυρός 69, 1. 8.
 τυροηγός 65, 6.
 τυροθός 49, 7. 13.
 τυροθῆς 92, 23: 177, 6.
 τυροθῆθι et τυροθῆτι 172, 26.
 τυροθῶ 167, 3. 13.
 τυροθός 53, 27.
 τυροθῶ 94, 27.
 τυροθῶν 16, 10: 94, 6.
 τυρή 115, 21.
 τυρηρός 71, 15.
 τυρήος 41, 20.
 τυρήω 153, 14.
 τυρῆαι 173, 24.
 τυρῆας 176, 27.
 τυρῆαμενος 177, 10.
 τυρῆειν 173, 16.
 τυρῆομενος 177, 9.
 τυρῆον 169, 18.
 τυρῆουσα 177, 26.
 τυρῆω 166, 9.
 τυρῆ pro τινί 142, 3.
 — τω 157, 6: 166, 13.
 — τῶν 15, 16: 16, 21.

P.

— ὄ 118, 23: 133, 23.
 ὑρεῖς 33, 25.
 ὑρεός 73, 18.
 ὑδελφῆς 36, 12.
 ὑδρα 101, 25.
 ὑδρηλός 55, 17.
 ὑδρία 100, 6.
 ὑδρω 124, 1.
 ὑετός 81, 15.
 — υῆ 103, 27.
 ὑήσιος 40, 24.
 — ὑθω 156, 7.
 — υῖα 97, 22.
 υῖάσιν, τοῖς 138, 4.
 — υκος 52, 8.
 ὑλαγμός 58, 5.
 ὑλαῖος 43, 23.

ὑλακῶ 153, 8.
 ὑλας 21, 25.
 — *υλη* 109, 16.
 ὕλις 31, 1.
 ὑλιωρός 72, 13.
 ὕλλος 53, 15.
 ὑλοκουρός 73, 2.
 — *υλος* 56, 9 sq. 57, 1 sq.
 ὕμας 179, 7.
 ὑμεδαπός 179, 21.
 ὑμεῖς 179, 6.
 ὑμέτερος 179, 24.
 ὕμιν 9, 21.
 ὑμῖν 179, 7.
 ὑμνάσιδος 86, 24.
 ὕμνος 62, 21.
 ὕμνωδός 86, 25.
 — *υμος* 59, 25: 61, 15.
 ὕμων 179, 6.
 — *υν* 10, 5.
 ὕνις 32, 9.
 — *υνος* 63, 24: 193, 16 sq. 195, 9.
 ὕνω 160, 20.
 — *υνω* 194, 5.
 — *υξ* 19, 1.
 ὑβοσοκός 87, 26.
 ὕπανδρος 74, 25.
 ὕπαρ 124, 1.
 ὕπατος 80, 23.
 ὕπερ 180, 1: 181, 13: 196, 26.
 ὑπεράσιδος 86, 24.
 ὑπερβολός 88, 13.
 ὕπερδῆ 196, 19.
 ὑπερδεδιώς 93, 16.
 ὑπερθημοσύνη 194, 1.
 ὑπερίων 17, 19.
 ὑπήκοος 98, 11.
 ὕπνος 62, 15.
 ὕπνω 161, 9.
 ὕπό 180, 1: 181, 11: 196, 26.
 ὑποδηματογράφος 84, 25.
 ὑποδμῶς 95, 23.
 ὑποδός 47, 25.
 ὑπόειξεν 174, 25.
 ὑποκριτής 28, 5.
 ὕπουλος 57, 26.
 ὑπουργός 88, 17.
 — *υρ* 19, 17.
 — *υρα* 194, 11.

— *υριε* 34, 15.
 ὕρός 74, 19.
 — *υρω* 162, 29.
 ὕς 126, 17.
 — *υς* 91, 9 sq. 92, 5 sq. 126, 16.
 ὕσμῖνη 112, 3. ὕσμῖνη, τῆ, et ὕσμῖνι 129, 22.
 ὕσπληξ 19, 7.
 ὕσσακός 51, 11.
 ὕσος 76, 13.
 ὕστερος 70, 22.
 ὕφαντός 83, 9.
 — *υφ* 94, 20.
 ὕψᾶς 21, 22.
 ὕψηλός 55, 17.
 ὕψος 85, 15.
 — *υω* 165, 11 sq.
 — *υων* 15, 22.

ϕ.

φαγᾶς 21, 12.
 φαγεῖν 173, 21.
 φαγόν 118, 4.
 φαγός 47, 4.
 φαγρός 73, 17.
 φάγω 152, 1: 167, 8.
 φαγών 167, 23.
 φασίδουσα 97, 16.
 φασίθω 156, 1.
 φασίθων, οντος 12, 4.
 φασινός 65, 25.
 φαιάκιος 40, 9.
 φαίλαξ 18, 21.
 φαῖδρος et φαιδρός 73, 21.
 φαίδων 11, 4.
 φαίνω 160, 24.
 φαῖστος 79, 19.
 φακῆ 106, 20.
 φακός 50, 21. φακός 50, 20.
 φαλακρός 74, 21.
 φαλέρνος 63, 7.
 φάληρος 71, 12.
 φάλιος 41, 4.
 φαλλός 53, 20.
 φάλλω 153, 2.
 φάλος 52, 18.
 φαλώρα 101, 21.

- φαμέν 148, 25.
 φαμενός 64, 26.
 φάνης 24, 20. φανῆς 24, 22.
 φάιος et φανός 63, 10.
 φάνσις 29, 10.
 φάος 191, 15.
 φάργως 94, 8.
 φαρέτρα 101, 26.
 φαρκίς 196, 9.
 φαρμακεύς 51, 10.
 φαρμακίς 30, 8.
 φαρμακός 51, 9.
 φάρος 67, 28: 195, 15.
 φάρσαλος 54, 27.
 φασηλίς 31, 15.
 φασίν 148, 25.
 φάσκωλος 57, 14.
 φατέ 148, 25.
 φατειός 44, 23.
 φάτνη 110, 19.
 φατόν 148, 25. φατός 79, 1.
 φατρία 100, 6.
 φαῦλος 53, 9. 11.
 φανστίνα 96, 25.
 φάω 163, 27.
 φάων 18, 1.
 φείδω et φείδομαι 155, 4.
 φειδωλός 57, 20.
 φειδων 11, 5.
 φέρβω 149, 12. a φέρβω com-
 pos. 88, 3.
 φερνή 110, 23.
 φέρνιον 119, 28.
 φέρτερος 70, 21.
 φέρω 162, 13. a φέρω compos.
 85, 9.
 φεν 133, 23.
 — φη 115, 4 sq.
 φήγιος 65, 11.
 φηγός 47, 8.
 φήλος 52, 30.
 φήμη 110, 14.
 φημί 139, 8: 142, 7: 148, 20:
 168, 6.
 φῆμος 59, 12.
 φῆνη 111, 12.
 φῆνος et φηνός 63, 18.
 φῆρον 122, 26.
 φηρός 68, 6.
 φῆς 142, 8: 148, 24.
 φῆσθα 168, 22.
 φησί 148, 24.
 φθάντων, τῶν 134, 6.
 φθάνω 159, 22.
 φθάς 125, 17: 177, 7.
 φθειρ 20, 19: 125, 11.
 φθειρώ 162, 26.
 φθειρῶ 166, 11.
 φθεύς 126, 1.
 φθία 98, 17.
 φθινόπωρον 123, 14.
 φθινύθω 156, 7.
 φθίνω 159, 22.
 φθιος 37, 21.
 φθογγή 104, 20.
 φθογγῆς 23, 24.
 φθόη 103, 17.
 φθοίς 125, 25.
 φθονῶ 160, 2.
 φθόρος 68, 20.
 φίγαλος 54, 24.
 φικιβορέας 22, 20.
 φίκις 30, v. not.
 φίλα, ὠν 137, 3.
 φιλαθήναιος 86, 13.
 φίλαικος 51, 20.
 φιλαλέξανδρος 85, 21.
 φιλαλήθης 27, 14: 28, 4.
 φιλανδρος 74, 25.
 φιλόανθρωπος 35, 22.
 φιλαπελλῆς 23, 4.
 φιλέλλην 9, 18.
 φίλημα 127, 21. φιλήματα 133,
 19.
 φιλήμαν 13, 14.
 φίλησον 169, 15.
 φίλια 99, 2.
 φιλιάρτος 86, 13.
 φίλικος 51, 24.
 φίλιος 65, 21.
 φιλοαλεικτιῶ 150, 19.
 φιλόγελως 94, 1.
 φιλοδοξῶ 166, 4.
 φιλόκοιρος 46, 13.
 φιλόλαγος 89, 17. 20.
 φιλομαθῶ 165, 25.
 φιλομακεδῶν 17, 10.
 φιλόμουσος 37, 6.
 φιλοξενοφῶν 17, 9.
 φιλοπελάς 22, 20.
 φιλόπολις 28, 13.
 φιλόπονος 89, 17.
 φιλορώμαιος 43, 9: 86, 13.
 φίλος 95, 7.

- φιλόσοφον 116, 16. φιλόσοφος 89, 17.
 φιλοῦργος 87, 23.
 φίλτρον 123, 9.
 φιλώμαι 170, 25.
 φίλων 12, 24.
 — φισ 36, 3 sq.
 φιτρός 74, 16.
 φλαῦρος 69, 21.
 φλεγέθω 156, 1.
 φλεγίος 40, 8.
 φλεγμονή 112, 13.
 φλέγω 151, 11. 22.
 φλεγών 19, 16.
 φλέψ 126, 19.
 φλιά 98, 15.
 φλόγειος 44, 26.
 φλοῖος 5, 11.
 φλοῖστος 45, 22.
 φλόξ 125, 5.
 φλύαρος 70, 18.
 φλυή 103, 26.
 φοβερός 45, 6.
 φοβῶ 149, 16.
 φόγγος 46, 16.
 φοῖβη 104, 13.
 φοινίκη 107, 14.
 φολλίς 30, 13.
 φολλός 50, 11.
 φονή 112, 8.
 φόρβας 21, 9.
 φορβειά 68, 23.
 φορβή 104, 5.
 φορεια 98, 24.
 φόρην 193, 6.
 φόρκιον 120, 9.
 φόρκυν 10, 6. φόρκυνος 193, 24.
 φόρος et φορός 68, 21.
 φορτηγός 88, 2.
 φορτηγῶ 150, 26.
 φορτίς 35, 2.
 φόρτος 79, 12.
 φορτυός 82, 20.
 — φος 34, 13 sq.
 φραγμός 58, 4.
 φραδῆ 105, 27.
 φραδῆς 24, 3.
 φραδῶ 155, 17.
 φράζω 157, 17.
 φρασίος 40, 22.
 φραστός 83, 24.
 φρατός 81, 7.
 φρενήρης 26, 12.
 φρενῶ 159, 26.
 φρηκῶ 152, 22.
 φρίκη 106, 12.
 φρίσσω 157, 23.
 φρόνις 32, 8.
 φροντίς 35, 2.
 φρονῶ 160, 2.
 φροῦδος 47, 26.
 φρουρά 97, 1.
 φρούριον 120, 3.
 φρούρος et φρουρός 70, 3.
 φρυγία 108, 9.
 φρυγιακός 51, 14.
 φρυγίος 40, 17: 41, 19. φρυγίος 40, 8: 41, 20.
 φρῦνος 193, 17.
 φυγᾶς 21, 13: 22, 23: 193, 13.
 φυγγάνω 161, 23.
 φυγή 104, 23.
 φύγω 167, 20.
 φύζα 96, 11.
 φυζῶ 157, 19.
 φυή 103, 25.
 φύλαιος 43, 24.
 φυλακή 107, 2.
 φύλακος et φυλακός 51, 8.
 φυλαξίος 41, 14.
 φυλλίς 3, 11.
 φύλλον 122, 15.
 φύλον 122, 16.
 φύλωπις 33, 15.
 φύνω 160, 19.
 φυρηή 112, 15.
 φύρος 69, 7.
 φύρω et φυρῶ 163, 1.
 φυσιολόγος 89, 19.
 φύσκος 50, 15.
 φυταλιά 99, 21.
 φύτλη 107, 24.
 φυτόν 123, 16.
 — φω 150, 5.
 φῶδων, τῶν 134, 5, 17.
 φωκίς 30, 7.
 φῶκος 50, 4.
 φωλεός 38, 18.
 — φων 16, 1.
 φωνασκός 83, 4.
 φωνή 112, 22.
 φωνήεν 117, 4.
 φωνήεσσα 96, 5.

φάνις 82, 14.
 φωνῶ 160, 6.
 φωξίνος 65, 15.
 φωξός 66, 14.
 φώρ 125, 11.
 φωριαμός 60, 20.
 φως 124, 19; 127, 3.
 φῶτα, τον 130, 15. φῶτα, τά
 135, 20.
 φῶτας, τούς 138, 20. 22.
 φωτί, τῷ 129, 1.
 φωτοῖν et φῶτοιιν, τοῖν 132, 11.
 φωτός 128, 14. φωτῶν, τῶν
 133, 24.

X.

γαλαρός 70, 16.
 γαλδαίος 43, 17.
 γαλεόν 118, 26.
 γαλεπός 67, 6.
 γαλινόν 122, 19. γαλινός 65, 18.
 γαλινῶ 161, 6.
 γάλκκος 39, 6.
 γάλκη 106, 27.
 γαλκήρης 26, 11.
 γαλκίς 30, 8.
 γαλκοκρός 21, 5; 22, 18.
 γαλκός 50, 10.
 γαλκοῦν 116, 20.
 γαλκονστραῖον 120, 27.
 γάλκων 12, 10. γαλκῶν 12, 11.
 γαλύψ 94, 20.
 γαλῶ 153, 13.
 γαμάζε 133, 14.
 γαμάι 138, 12.
 γαμαίλειον 17, 8.
 γαμαιοκάληξ 19, 9.
 γάος 195, 15.
 γάραδρος 74, 28.
 γαρακτός 88, 12.
 γαρακῶν 12, 13.
 γαρανδρός 42, 2.
 γαρίεσσα 194, 25. γαρίεσσαί 133,
 5.
 γάριν 185, 4.
 γαρίτων 15, 20.
 γάρμη 110, 2.
 γαρναβῶν 10, 12.
 γάρροπος 67, 14.
 γαρτίων 119, 14.

χάσμη 109, 26.
 χαύνος 64, 8.
 χαυνῶ 161, 2.
 χειμερινός 65, 13.
 χεῖρ 20, 18; 125, 11.
 χεῖρίς 83, 17.
 χειρογραφεῶ 174, 17.
 χεῖροῖν, ταῖν 132, 13.
 χεῖρῶ 162, 28.
 χεῖρῶν, τῶν 133, 25.
 χελιδῶν 11, 13.
 χελιδωνιά 99, 15.
 χέλυσ 92, 3.
 χελώνη 112, 25.
 χερνήσσα 96, 7.
 χέρονιβον 122, 13.
 χέρονιψ 94, 19.
 χεροῖν, ταῖν 132, 13.
 χερσύνησος 77, 7.
 χερσύνησος 77, not. 1.
 χέρσος 76, 3.
 χερσύνη 194, 2.
 — χη 115, 19 4η.
 χηλή 108, 10.
 χήν 124, 23.
 χηναλώπηξ 19, 3.
 χήνεις 44, 7.
 χηνοβοσικός 87, 26.
 χηρῶν, τῶν 133, 24.
 χήρων, at χηρῶν, τῶν 135, 20.
 χθές 181, 23.
 χθιζός 43, 23.
 χιαμός 60, 20.
 χιλιόναος 93, 1.
 χιλός 52, 24.
 χίμαιρα 97, 5.
 χίος 37, 21.
 — χις 36, 10.
 χίτων 15, 19. at χιτῶν ibid.
 χιτώνη 102, 5.
 χιῶν 16, 13.
 χλαῖνα 96, 23.
 χλαμύς 92, 1.
 χλανίς 32, 7.
 χλεύη 103, 11.
 χλιαρός 70, 17.
 χλιδή 103, 27.
 χλιδος 47, 23.
 χλόη 103, 17.
 χλοῦσσιον 121, 2.
 χλοῦνης 24, 20.

- χιούρις 32, 13.
 χιούριων, τῶν 134, 30.
 χλωριός 40, 13.
 χλωρός 69, 10. χλωρός 69, 12.
 χνάς 125, 16.
 χόανος 64, 18.
 χοή 103, 18.
 χοίρειος 44, 16.
 χολή 103, 21.
 χόνη 105, 17.
 χουδρός 73, 23.
 χορδαψός 85, 12.
 χορδή 105, 17.
 χορός 62, 24.
 χόρτος 79, 12.
 —χος 84, 23: 85, 5.
 χροισμῶ 139, 9.
 χροῖα 153, 27.
 χροῖα 95, 15. χροῖα 98, 16.
 χρομύλος 57, 4.
 χροῶν 132, 22.
 χροῖ 14, 19.
 χροησιων, τῶν 134, 30.
 χρομένη 111, 8.
 χροῖα 100, 12. χροῖα 100, 18.
 χροῖα 100, 13.
 χροῖς 126, 5.
 χροσάκτιν 10, 4.
 χροῖσιος 41, 15.
 χροῖσεις 89, 9.
 χροσσεως 73, 26.
 χροσσηρης 25, 11.
 χροσσης 24, 12.
 χροσις 34, 23.
 χροσούθειμι 32, 3.
 χροσοί 132, 22.
 χροσοῖμι 163, 9.
 χροσός 75, 13.
 χροσοῦμεθα 168, 25.
 χροσοῦν 116, 20: 173, 19.
 χροσοῦς, ἡ 95, 13.
 χροσώω 165, 4.
 χροσῶ 167, 6.
 χροσωτός 82, not. 17.
 χυδαῖος 43, 17: 44, 2.
 χυλός 52, 24.
 χυμός 59, 27: 196, 16.
 χυτός 79, 7.
 χυτρος 74, 14.
 —χων 153, 10 sq. 154, 3 sq.
 —χων 16, 4.
- χώρα 100, 25: 101, 17.
 χωρίς 133, 1.
- ψ.
- ψ 94, 12: 126, 18.
 ψαλίς 33, 18.
 ψαλμός 59, 2.
 ψαλτής 24, 7.
 ψάμαδος 95, 15.
 ψάματος 59, 9.
 ψάρ 193, 6.
 ψαρός 68, 2.
 ψαύω 163, 22.
 ψαφαρός 70, 17.
 ψέγω 151, 11.
 ψεδνή 110, 20.
 ψένυρις 34, 18.
 ψευδής 24, 3: 25, 3.
 ψεύδω et ψεύδομαι 153, 5.
 ψηλαφῶ 150, 11.
 ψητακός 51, 8.
 ψηφίς 196, 9.
 ψηφῶ 150, 11.
 ψηχός 52, 25.
 ψίω 154, 26.
 ψογερός 71, 8.
 ψόγος 47, 2.
 ψόθος 49, 9.
 ψοθούκη 107, 6.
 ψοθῶα 100, 23.
 ψόρωψ 94, 13.
 —ψος 85, 8 sq.
 ψύη 103, 25.
 ψύλλα 96, 20.
 ψύλλος 53, 16. 23.
 ψύξις 32, 26.
 ψυχή 115, 20.
 ψυχρός 73, 27.
 ψύχω 153, 14.
 —ψω 166, 3 sq.
 ψωμός 60, 5.
 ψώρα 101, 17.
- Ω.
- ὠ 132, 20: 200, 17.
 —ῶ 116, 1: 149, 3: 163, 22 sq.
 164, 4 sq. 165, 1 sq. 166,
 11: 167, 12: 174, 6 sq.

ἔα 100, 29.
 ἔγγιν 9, 12.
 ἔγγυγιος 197, 27.
 ἔδιον 121, 20.
 ἔδη 105, 19.
 — ἔδης 25, 22: 117, 15.
 ἔη 188, 8.
 — ἔη 103, 29.
 ἔθω 156, 18, 25.
 ἔθων 11, 23.
 ἔκα 184, 5.
 ἔκεανίς 32, 20.
 ἔκένη 111, 8.
 ἔκη 106, 13.
 ἔκνμάχος 89, 28.
 ἔκνμορος 39, 25.
 ἔκνπείτη 102, 13: 114, 1.
 ἔκνπορος 89, 26.
 ἔκνς 91, 15.
 ἔκντυκειον 121, 15.
 ἔλένη 111, 8.
 — ἔλη 109, 20.
 ἔλλη 9, 2.
 ἔλλος 198, 10.
 — ἔλος 57, 11 sq.
 ἔμοι 188, 21.
 ἔμοπλάτη 113, 27.
 — ἔμος 60, 3.
 — ἔν 16, 12 sq. 17, 1 sq. 183,
 24: 176, 14 sq. 182, 21: 195,
 1.

ἔνη 112, 22.
 — ἔνη 112, 20 sq.
 ἔνητός 82, 5.
 ἔνιον 120, 4.
 — ἔνιος 39, v. not.
 — ἔνις 32, 23.
 ἔνος 63, 27.
 — ἔνος 63, 27: 66, 6.
 ἔνοτός 82, 15.
 ἔνω 160, 6.
 — ἔξ 19, 10.
 ἔόν 122, 2.
 — ἔρ 19, 16: 20, 20:
 ἔρα 101, 17.
 — ἔρης 26, 13: 117, 13.
 — ἔρος 72, 9.
 ἔρω 162, 5.
 ἔς 182, 18.
 ἔς 124, 19. ἔς 127, 4.
 — ἔς 93, 14 sq. 94, 3 sq. 116,
 21: 126, 21: 127, 3: 177, 1?
 182, 16.
 ἔτα, τὰ 133, 19.
 ἔτειλή 109, 9.
 ἔτίον 119, 14.
 ἔτις 35, 3.
 ἔτος 73, 15.
 ἔφείλιμος 61, 10.
 ἔφλω 153, 20.
 — ἔψ 94, 22.

Plotinus 252
Plutarchus 215. 250. 253. 258.
254. 256. 259.
Tolius 214. 217. 218. 219. 225.
227. 232. 236. 238. 250. 258.
270. 272. 273.
Polybius 215.
Tophyrus 220.

I N D E X

AUCTORUM IN EPISTOLA CRITICA CITATORUM, EXPLICATORUM ET EMENDATORUM.

A.

Aclianus 209. 214. 219. 233.
Aeschylus 215. 221. 223 in not.
et 224. 232.
Alciphro 224. 236.
Alexis 205 in not. 207. 234.
Ammonius 216. 224.
Anacreon 277. 281.
Androstheneus 241.
Antiatticistes 275.
Antoninus 218.
Apollonius Rhodius 226.
Apollonius Sophista 234.
Apuleius 240.
Arcadius Gramm. 268.
Aretaeus 260.
Archestratus 279.
Aristarchus 214.
Aristophanes 215. 244.
Aristoteles 255. 256. 265.
Arrianus 284.
Athenaeus 209. 214. 217. 235.
245. 250. 251. 265. 266. 275. 283.

C.

Callimachus 252.
Celsus 241.
Cicero 212. 213. 255.
Clearchus 219.

B.

Diogenes Laertius 245.
Dionysius Halicarn. 219.
Dioscorides 285. 286.
Diphilus 264.
Dracontius 224.

E.

Ephippus 264.
Epicharmus 276.
Etymologicon Magnum 246.
252. 260. 264. 265. Etymologicon Lingu. Lat. 208.
Eumathius 238.
Eunapius 214. 254.
Euripides 276.
Eustathius 215. 217. 224. 285.
288.

G.

Gellius 263.
Glossae Labbeanae 209. 210.
239. 260. Glossae Philoxeni 236.

H.

Herodotus 215.

Hesychius 206. 220. 223 in not.
247 sq.

Homerus 206. 214.

I.

Iamblichus 257. 258. 259.

Isidorus 211. 240.

Iuba 280.

L.

Lexicon Rhetor. 210. in not.

Λέξεις ῥητορικαί 236.

Libanius 219. 236.

Longus 276.

Lucianus 218. 233. 234. 235.

Lycophron 222.

M.

Macho Comicus 278.

Martianus 242.

Meleager 233. 234.

Moeris Atticista 227. 236.

Μοῆρις Ἀττικιστὴς

Nicander 228. 234. 267. 281.
286.

O.

Orion Thebanus 253.

Orpheus 205. 234.

P.

Pausanias 209. 213. 214.

Φαῦλιας 262, in not. Phantias
262.

Phavorinus 213. 216.

Philoxenus 227. 236.

Photius 223, in not. 260.

Phrynichus 223, in not. 236.
264.

Pindari Schol. 214.

Plato 215.

Plautus 263.

Plinius 205. 207. 210. 241. 234.
287.

Plotinus 256.

Plutarchus 215. 220. 233. 253.
254. 256. 259.

Pollux 213. 215. 216. 219. 225.
227. 235. 236. 238. 250. 268.
270. 272. 285.

Polybius. 215.

Porphyrus 229.

S.

Scholia Aeschyli 233.

Scholia Apollonii 259.

Scholia Pindari 214. 220.

Scholia Platonis 247.

Scholia Tzetzae 222.

Seneca 233. 234. 239. 254.

Simonides 283.

Sophocles 221.

Strabo 278.

Strato 227. 230. 234

Suidas 216. 260.

T.

Themistius 214.

Theocritus 234. 281.

Theophrastus 209. 233. 252.
286.

Thomas Magister 236.

U.

Ulpianus 216.

V.

Varro 228. 229. 230. 234.

Virgilius 211. 220. 267.

Vitruvius 225.

X.

Xenophon 215. 219. 235. 238.
249. 268. 272.

Z.

Zonaras 261. 262.

INDEX GRAECUS

AD EPISTOLAM CRITICAM.

A.

- ἄγγουσα 236.
 *ἀγκυλόκωλος 279.
 ἄδης Dor. p. ἥδος 246. 247.
 *ἀδυσσεμον 217.
 *ἀερίως 259.
 ἀγυπτιστί 234.
 *αἰθερίως 259.
 αἰολιστί 233.
 ἀκάνθιον et acanthus differunt 217.
 ἀκανθός 209. ἀκανθοὶ in vestibus 211.
 ἀκανθοβόλος 236.
 ἀκρογυχί 234.
 ἀλβας 252. 253.
 ἀναρσασαρέω 281. 282.
 ἀνάθημα μετοίκων 213.
 ἀνακάθαρσις 254.
 *ἀνακαμνύω 271.
 ἀνδέτιμος 238.
 ἀνδρόβουλος 222, in not.
 ἀνδρόπαις 220, 224. ἀνδρόπαις ἀνήρ 222.
 ἀνδρόπευρος 232. 233.
 *ἀνδυπάρχειν 238.
 ἀντάξιός 215.
 ἀντεξέρχεσθαι 233.
 ἀντέρως 205. 212. ἀντέρωτες 207. Αντέρωτος arae 214.
 ἀντί instar 215. quam vim habeat in compositione 209, 214. 215.
 ἀντιάνειραι quo sensu ap. Homer. 214.
 ἀντιβάδην 238.
 ἀντίδουλος 215. 238.
 *ἀντικαλλωπίζειν et ἀντικαλλωπίζεσθαι 238.
 ἀντικύων 216, in not.
 ἀντιλιτανεύειν 238.
 ἀντίπαις 215. 216. 220.
 ἀντίπαλον quid valeat 215. ἀντίπαλος proprie, quid 215.
 *ἀντιπαραπέμπεσθαι 238.
 *ἀντιπεριηχέειν 238.
 ἀντίπροικα 215.
 ἀντιπροσειπέειν 238.
 ἀντίστροφος pro ἰσόστροφος 215.
 ἀντιφειρίζειν 215.
 ἀντίφραξις 238.
 ἀνυβριστί 231.
 ἀνυπήλιφος 216, in not.
 ἀπάγγελος 222, in not.
 *ἀπαλόστομος 244.
 ἀργολιστί 232.
 ἀργυροκάπηλος 242.
 ἀργυρενής et ἀργίγονος 229.
 ἀρτυσίλλος 276.
 ἀρτυσίτραγος 276.
 ἀρωνία 262, in not.
 *ἀστεριακή 239.
 *ἀστερίτης 239.
 ἄστρα, τὰ 240.
 *ἀστραβολίζειν 239.
 *ἀστραγαλισμός 239.
 *ἀστραπηβολέω 238.
 *ἀστραπηβόλος 238.
 ἀστραπηφόρος 238. 239.

ἀστραποιδής 239.
 ἀστραπόπληκτος 239.
 ἀστράρχη 239. 242.
 ἀστρεία 240.
 *ἀστρειώτης 239.
 *ἀστριον 239.
 ἀστρίον et ἀστερίον confusa 240.
 *ἀστρίτης 239.
 ἀστροάρχη 242.
 *ἀστροβόλον 239.
 ἀστρογοητεία 239. 242.
 *ἀστροίτης 239.
 *ἀστροόκνος 242.
 ἀστροκύων 242.
 ἀστροπλήξ 239.
 *ἀστρυλον 239. 241.
 ἀστυλον 241.
 Ἀφροδίτης λίθοι 207.

B.

βάδος pro γάδος 246.
 βασσαρέω 282.
 βοιστί 233.
 βοτρυόπαις 234.
 βουγενής 229. 232. 235. Plur.
 βουγενείς 229. βουγενείς μέ-
 λισσαι 230.
 *βουγονεία 230.
 βουγόνη 229. Plur. βουγοναι
 228. 229.
 βουγονία 229.
 *βουγονίη 230.
 βούγονος 229. Plur. βούγονοι
 229. βούγοναι μέλισσαι 230.
 βούπαιδες μέλισσαι 230.
 βούπαις 224. 226. 227. vario
 sensu 228. ap. Atticos quid
 225.
 *βουποίητος μέλισσα 230.
 βούσικον 223. βούσικα 234.

Γ.

*γαγγιτικός 284.
 γάδεσθαι pro ἀδεσθαι 246.
 γάδεω Hor. pro γηδέω 251.
 γάδος Aeol. pro άδος 246.
 *γακός 245.
 γανσάπης, ό 270.

a γένος composita 229.
 Γηρυγόνα 229.
 γηρυγόνος et γηρυγόνη 230.
 *γλυκάδιον 245.
 γλύξις 243.
 γλύτεις (haud proba vox) 245.
 γυνή μαζός pro γυναικίος μα-
 ζός 277.

*δεκάδρομοι 222, in not.
 δημιώσι 234.
 *διακώδιον 239.
 *διακώδιων 239.
 διηλιφής 216, in not.
 δίος Homero quo sensu 214.
 δρακόντειον pro δρακόντιον 262,
 in not.
 δρακόντειος ἄρος 263.
 δρακοντία πόα 263.
 δρακόντιος et δρακόντειος 263.
 δρακόντιον 262.

E.

ἐκδέκτηρος 238.
 ἐντρίβειν et ἐντρίβεσθαι dupli-
 cem structuram admitt. 235.
 *ἐνυδρίως 259.
 ἔνωσις 257, in not.
 *ἐξακμος 227.
 ἐπεντρίβειν 235.
 ἐπιτρίβεσθαι 236.
 ἐπιφιμυθῶ 236.
 ἐρμᾶς, ό, herma 270.
 Ἐρωτος arae, ubi 214.
 *ἐνυργήγορος 261.
 ἐπιμυθιαμέμος 237.

Z.

Ζεύς παιδέρω 208.

H.

ήδονή quid 249. 250.
 ήδος 247. 251. ήδος 244. 245.
 ήδος et ήδος 246.
 ήδύνειν 252.
 ήδύς 251 sq.

- ἡδύσμα 251. 252. ἡδύσματα 252.
 *ἡδύσματιον 265.
 ἡίδεος 216.
 Θ. ὀκνητὸν ὀκνητῶν
 Ἰερονόχος 258, in not. ὀκνητῶν
 *Ἰδέρος 284.
 Ἰερωσί 284.
 Ἰτερος 205.
 Ἰουδαισί 282. 283.
 Ἰππερος quid valeat 205.
 Ἰσόβρον 285.
 Ἰανισί 282.
 Κ.
 καθαρσίς 254. 255. 256. 257.
 καλλιπαις 224.
 καμπίειν pro κατιπένειν 272.
 *κάς vox Cyprica 271.
 κάσα: 270. κασῶς 268. 270. pro
 lacerna 271.
 *κασιδῶ 270.
 καοῆς 268. 270.
 κάσιον 266. 270.
 *κακόκνη 272.
 κασόν 270.
 *κάσος 269. 270.
 κάσος 270.
 κασσόν 270.
 *κάσος 270.
 κασσένειν pro κατιπένειν 271, 272.
 κασσύμα 271.
 κασσύς 271.
 *κατάβατος 276.
 καταβάστρυχος 278, in not.
 καταβροόμεντες 277.
 καταδένδρος 276. 278.
 *καταάνειον 278.
 κατάκαρπος 278.
 κατάκισσος 276. 277.
 κατάκομος 276.
 κατάλαμπος 278.
 κατάλαμπροο 278.
 κατάμπελος 278.
 κατάσαρκος 278.
 κατάσκοτος 276.
 κατείδωλος 278.
 κατύνειν 271.
 κάττυμα 271.
 καττύς 272.
 καύον 271.
 κενταύρειον et κενταύριον 268.
 κηφῆνες, fuel, 279.
 κιβώριον 267.
 κινασηφόρος 280.
 κισσός pro κίσσιος 277. κισσοί
 πλόκαμοι 277.
 κόκκος 287.
 κολοκάννοι 278.
 κολοκάσιον 262, in not. 263, in
 not. 266. 269. κολοκάσια 266.
 268. 269. κολοκάσια 266.
 κολόκημα 269.
 κολοσάγιον 273.
 κολοσάειον 273.
 *κολοσάειος 205.
 κολόσταθμος 259.
 κοῦρος 216.
 κοχλίας, ὁ, cochlea 270.
 *κορύμπωρος 233. 259.
 *κυάμιον 263.
 κυμινάθει 275.
 κυτινας 237.
 Λ.
 λάσπαις 227.
 λάσπαις 227.
 λάσταυρος 227.
 λιβάδιον 274.
 λίται Αφροδίτης 207.
 *λουφα 263, in not.
 Μ.
 Μαλθῶ Eleorum gymnasii pars
 213.
 μελίπαις 234.
 μετοίκων ἀνάθημα 213.
 μηδισί 283.
 *μηκωνοτά et σησαμοτά 244.
 μιλιτωτός 285.
 Ν.
 νέανδρος 222.
 *νηφάλαιος 260.

νηφαλέος 260.
 νηφαλεότης 260.
 *νηφαλέως 260.
 νηφάλιος 260.
 νήπις, εως 260.
 νηφάλιος 261.
 νουνέχεια 261.
 νυμφαίριον 263.

O.

οίδαλέος 260.
 ολισηάζω 276.
 —νος quae 229.
 οξος 247. 253. in condimentis
 248.
 *όξω 244.
 *όξυπαιδερώτινος 209.
 όξωτί 243. όξωτά et αιλιφωτά
 244.
 όπάλλιος 205.
 όρνιθόπαις 224.
 όροβάχη et όροβάχη σαυφισα
 286.
 όροβάχη vox nihili 287.
 ουρανόπαις 254.

IΛ.

παιδέρως quid valeat 205. pro
 unguento 209. pro acantho
 209, in not. παιδέρως ame-
 thysti genus 207. παιδέρως
 Ζεύς 208. παιδέρως, άκαν-
 θα dictus 209. differt a παι-
 μύθιον 236.
 παιδέρωτες dicit, qui 207.
 *παιδερώτινος 209.
 παλίμπλυτος 279.
 πάλλαξ 225.
 πάλλος 225.
 Παμυλιών festum 259.
 πανωμλεί 284.
 πελοποννησιασί 283.
 περιχαρδής 231.
 πηλογόνος et πηλογόνη 230.
 πίλος 263.
 πιλητόν et πιλωτόν eadem 268.
 πολυκατίλος 288.
 πολυχαυδής 281.
 πολυχώρητος 281.

Πράμιος οίνος 243.
 προβόλιον 210, in not.
 προεννοούμενον 257.
 προπόλιον 210, in not.
 *προσαγωγικός 262, in not.
 προςαποδίδομι 262, in not.
 *προςαπόδοσις 262, in not.
 προςαποδοστέον 262, in not.
 πρόσηπος 219. 227.
 *προσκομιστικός 262, in not.
 πρωτόμαχος 275.
 πυργομαχος 275.

P.

ρημφαλέος 260.
 *ρωμαλέως 260.

Σ.

σάγιον 273.
 σάγος 273.
 σέλας et άστραπή diversa 239.
 σηπιδάριον 265.
 σηπίδιον 265.
 σηπίον 265.
 *σησιαμωτά et μηιωμωτά 244.
 σίλφιον 244. 267. 269.
 σιλφιόω 244.
 σιλφισιά 243. σιλφισια et όξω-
 τά 244.
 σινδόνη 235.
 σινδόσιος 285.
 σινδονίτης 285.
 σιγκάριον 263.
 *σικλάρια 263.
 σινδάριον 288.
 σινδιστί 233.
 σίλλαξ 'Αρκάδων 209.
 σμύουμιον et σμυριον 268.
 σολεχήν 239. 242.
 σολεχύν 239.
 σπλαγγίδιον 264.
 στηθήνιον 264. 265.
 στηθίδιον 264.
 στηθίδιον 265.
 στηθύνιον 264. 265.
 —σι 283.
 συριγγίτης 231.
 συριγγοτόμος 234.
 συριστί 283.

σῶθις 239. 242.

T.

ταρταρόπαις 234.

*τενθίδιον 265.

τρίβωνες 279.

ἄνις et ἄνις 265.

*ὑπεψιμμυθίοτο 236.

ὑπόχυτος 243. ὑπόχυτος οἶνος
245.

Φ.

φαιδονμα 258, in not.

φαιδουσμα 258, in not.

φαλληνός 259.

Φαλληφόρια 259.

φιλαγαθία 258, in not.

φιλάγων 278.

*φιλεράστρια 235.

*φιλέρως 233.

*φιλοβούπαις 227.

φῦκος 207. differt a ψιμμύθιον
et παιδέρως 236.

X.

χάρτης, ὁ, charta 270.

χοίρακοι 275.

χρυσόβολος 230.

*χρυσόβόρος 281.

*χρυσόλοβος 281.

Ψ.

ψιμμύθιον a φῦκος et παιδέρως
differt 236.

ψιμμυθιώω 236.

ψιμμυθισμός 237.

ψιμμυθίζω 236. 237.

ψιμμυθισμός 237.

*ψιμμυθιστής 237.

ψιμμυθώω 236.

INDEX LATINUS

AD EPISTOLAM CRITICAM.

- A.**
acanthina vestimenta 210.
acanthus 206. 211. *παιδέως*
Graecis dicta 205.
acetum 233.
agenon 207.
amethysti genera 207. amethystinus color 211. amethystinus et oxypaederotinus haud multum differunt 212.
anchusa 207.
anteros 207. 212. Anterotos ara 213. Anterotes Icones 213.
Aphrodites sphragis 207.
aros 262.
asteriace 241.
asterites 240.
astolon 241.
Atheniensium numen Anteros 213.
- C.**
caerefolium 205. 206.
casa 253.
casula 268.
catulaster 224. 225.
Catulli nomen 225.
colocasia 267. 274.
colosseros 205.
- D.**
Dama 233.
- diacodion 241.
dracontea herba 263.
dracunculus 262.
- E.**
ebulum 236.
Eleorum gymnasium exornatum quo 213. eorum numen Anteros 213.
- F.**
faginea quercus 209.
- G.**
Gangeticae 234.
gaudeo 251.
gausapa, gausapum, gausape 270.
gemma Veneris 207. *ἀντίκωσ* cur dicta 209.
gemma opallium 206.
genae fucatae 207.
- L.**
laser 243.
laseratus 243.
laterna 235.

M.

S.

mantele, mantelum 270.
 maucifolium 259. 273.
 me amphylus 207, in not.
 Meles Atheniensis 213.

O.

opallium gemma 206.
 opalus 205. a paederote an dif-
 ferat 205. opali patria 207.
 207.
 oxypaederotinus 210. 212.

P.

paederos ab opalo an differat
 205. paederotis patria 208.
 paederotinus 210.
 pharasinus 207.
 porcellus laseratus 243.
 pulegium 238.
 purpurissum 207.

Q.

quercus faginea 222.

sacodion 207.
 sagenon 207.
 saugenos 207.
 sapentus 207.
 secancur, v. arab. 263.
 solechyr 242.
 sponsia 238.
 Syriaca radicola 207.
 syringotomium 285.

T.

toga 258. 269.

vaccinium 236.
 Veneris gemma 207. 209. Ve-
 nus *Αροάουη* 242.
 vestimenta acanthina 210.

L I P S I A E

IMPRESSIT BENEDICTVS GOTTHILF TEVNER.

Summibus Gerh. Fleischeri bibliopolae Lipsiensis
 hi quoque libri prodierunt:

Apollonii Rhodii Argonautica. Ex recens. et cum notis R. F.
 P. Brunckii. Edit. nova auct. et correctior. Accedunt scholia
 graec. ex Cod. biblioth. Parisinae nunc primum evulgata.
 2 Vol. 8 mai. 1810 et 1812.

Charta impress. 6 thlr.

Charta script. 7 thlr. 12 gr.

Aristophanis Comoedia Plutus. Adiecta sunt scholia vetusta.
 Recognovit ad veteres membranas, variis lect. ac notis in-
 struxit et Scholiastas locupletavit Tiber. Hemsterhuis. Edit.
 nova emend. et append. notarum aucta. 8 mai. 1811.

Charta impress. 3 thlr. 8 gr.

Charta script. 4 thlr. 16 gr.

Aristotelis ars poetica, cum commentariis Godofr. Hermannii.
 8 mai. 1802.

Charta impress. 1 thlr. 12 gr.

Charta script. 1 thlr. 20 gr.

Ciceronis, M. T., de Officiis libri tres. Recensuit et Scholiis
 Iacobi Facciolati suisque animadversionibus instruxit A. G.
 Gernhard. 8 mai. 1811.

Charta impress. 2 thlr. 4 gr.

Charta script. 2 thlr. 12 gr.

Euripidis Tragoediae, editi R. Porson. Tom. I. Editio in Ger-
 mania altera correctior et auctior indicibusque locupletiss.
 instructa. 8 maj. 1807.

Charta impress. 2 thlr. 12 gr.

— Hercules furens. Recensuit God. Hermannus. 8. 1810. 12 gr.

— Supplices. Recensuit God. Hermannus. 8. 1812. 12 gr.

— Tragoediae. Ad optim. librorum fidem recens. et brev. no-
 tis instrux. Aug. Seidler. Vol. I. Troades. Vol. II. Electra.
 Vol. III. Iphigenia in Tauris. 8. 1812—1813. 2 thlr.

Gerhardii, E., Lectiones Apolloniae. 8 mai. 1816. 1 thlr. 8 gr.

Gronovii, I. Fr., in S. Papinii Statii Silvarum libr. V. Diatribe.
 Nova editio ab ipso auctore curata. Accedunt Emerici Cru-
 cei Antidiatribe, Gronovii Elenchus Antidiatribes et Crucis
 Muscarium. Edidit et annotationes adiecit Ferd. Handius.
 2 Vol. 8 mai. 1812.

Charta impress. 5 thlr.

Charta script. 6 thlr.

- Hermanni, G., *Observationes criticae in quosdam locos Aeschyli et Euripidis.* 8 mai. 1793. 13 gr.
- de emendanda ratione Graecae Grammaticae Libri I. et II. Vol. I. Accedunt Herodiani aliorumque libelli nunc primum editi. 8 mai. 1801.
- Charta impress. 2 thlr.
- Charta script. 2 thlr. 8 gr.
- Poppo, E. F., *Observationes criticae in Thucydidem.* 8 mai. 1815. 1 thlr. 16 gr.
- Sophoclis Tragoediae septem ac deperditarum fragmenta. Emendavit, varietatem lectionis, Scholia notasque tum aliorum tum suas adiecit C. G. A. Erfurdt. Accedit Lexicon Sophocleum et Index verborum locupletissimus. Vol. I—VI. 8 mai. 1802—1811.
- Charta impress. 14 thlr. 16 gr.
- Charta script. 17 thlr. 20 gr.
- Tragoediae. Ad optimorum librorum fidem iterum recensuit et brevibus notis instruxit C. G. A. Erfurdt. Vol. I—IV. 8. 1803—1819. 2 thlr. 20 gr.
- Anonymi Oeconomica, quae vulgo Aristotelis falso ferebantur. E libris scriptis et versione antiqua emend. et enarravit I. G. Schneider, Saxo. 8. 1815. 12 gr.
- Plauti, M. Acci, *Trinummus*, recensuit et praefatus est God. Hermannus. 8 mai. 1800. 12 gr.
- Plutarchi Agesilaus et Xenophontis Encomium Agesilai. In scholarum usum edidit, notis et indice instruxit D. C. G. Baumgarten-Crusius. 8 mai. 1812. 16 gr.
- Persius, Aulus Flaccus. Uebersetzt u. mit Anmerk. begl. von Franz Passow. 1r Bd. gr. 8. 1809. 2 thlr.
- Textum recensuit F. Passow. 8 mai. 1809. 6 gr.
- Musaios. Urschrift, Uebersetzung, Einleitung u. kritische Anmerkungen von Fr. Passow. 8. 1810. 1 thlr.
- Johannes Secundus Küsse. Aus dem Lat. übers. mit beigedrucktem Original von Fr. Passow. gr. 8. 1807. 10 gr.
- Seidler, Aug., de Versibus dochmiacis Tragicorum graecorum. 2 Vol. 8 mai. 1811 et 1812. 2 thlr. 8 gr.
- Ruhnkenii, David, Lud. Casp. Valckenaerii et aliorum ad Ioh. Aug. Ernesti Epistolae. Accedunt D. Ruhnkenii Observationes in Callimachum, L. G. Valckenaerii Adnotationes in Thomae Mag. Eclogas et Ioh. Aug. Ernesti Acroasis inedita. Ex Autographis edidit Ioh. Aug. Heur. Tittmann. 8 mai. 1812. 1 thlr. 8 gr.

Plüschke, M. J. G., das lateinische Verbum nach einer noch wenig bekannten, vollständigen, ganz naturgemässen u. sehr fasslichen Ordnung der Temporum ausgearbeitet u. in 14 Tabellen für den Elementarunterricht in der latein. Sprache systematisch dargestellt. Fol. 1814. 16gr.

Ciceronis, M. Tullii, Opera omnia, deperditorumque librorum fragmenta. Textum accurate recognovit, potiore[m] lectionis diversitatem adnotavit, indices rerum et verborum copiosissimos adiecit Chr. Godofr. Schütz. Vol. I—XIX. P. I. 3. 1814—1819. 19thlr. 8gr.

— Oratio Philippica secunda, übersetzt und mit einem nach Handschriften berichtigten Texte von M. G. G. Wernsdorf. gr. 8. 1815. 20 gr.

Valckenaerii, Lud. Casp., Opuscula philologica, critica, oratoria, nunc primum conjunctim edita. Accedunt indices. T. I. et II. 8 mai. 1808 et 1809.

Charta impress. 3 thlr. 8gr.

Charta script. 4 thlr.

Aeschylus Agamemnon metrisch übersetzt von Wilh. von Humboldt. 4. 1816. 1 thlr.

Suetonii, C. Tranq., Opera, textu ad praestantissimas editiones recognito, continuo commentario illustravit, clavem Suetonianam adiecit Detlev Carol. Guhl. Baumgarten-Crusius. Vol. I—III. 8 mai. 1816—1818.

Charta impress. 9 thlr. 12 gr.

Charta script. 11 thlr.

Propertii, Sex. Aurelii, Carmina emendavit ad codicum fidem et annotavit Carolus Lachmannus. 8 mai. 1816. 2 thlr. 3gr.

Nicandri Colophonii Theriaca, id est de bestiarum venenis eorumque remediis carmen, cum Scholiis graecis auctoribus, Eutecii metaphrasi graeca, editoris latina et carminum perditorum fragmentis, ad librorum scriptorum fidem recensuit, emendavit et brev annotatione illustravit J. G. Schneider, Saxo. 8 mai. 1816.

Charta impress. 3 thlr.

Charta script. 3 thlr. 16 gr.

Tibulli, Albii, Carmina ex recensione et cum animadversionibus Immanuelis G. Huschkii. Accedit Specimen Editionis Venetae A. MCCCCLXXII. aeri incisum. 2 Tomi. 8 mai. 1819. 5 thlr.

Tibulli, Albii, Elegia decima libri primi. Annotationem adiecit G. Klindworth. 4. 1818. 12 gr.

Juvenalis, Dec. Jun., Satyren im Versmaasse des Originals u. mit erklär. Anmerkungen von Otto v. Haugwitz. 8. 1818. 2 thlr.

- Gnomici poetae graeci. Ad optimorum exemplarium fidem emendavit R. F. P. Brunck. Editio nova correctae notisque et indicibus aucta. 8. 1817. 1 thlr. 16 gr.
- Hermanni, God., Elementa doctrinae metricae. 8 maj. 1816. 3 thlr. 12 gr.
- Epitome doctrinae metricae. In usum scholarum. 8 maj. 1818. 1 thlr. 16 gr.
- Ciceronis, M. T., Cato maior seu de senectute, et Paradoxa, recensuit et scholiis Jac. Facciolati suisque animadversionibus instruxit A. G. Gernhard. 8 maj. 1818.
- Charta impress. 1 thlr. 16 gr.
- Charta script. 2 thlr.
- Hermann, Gottfr., über das Wesen u. die Behandlung der Mythologie, ein Brief an Hrn. Hofrath Creuzer. 8. 1819. 20 gr.
- Lucani, M. Annaei, Pharsalia cum notis Hug. Grotii et Rich. Bentleyi, accesserunt variae lectt. aliquot codd. nunc primum collatorum et Ezrae de Clercq van Jever selectarum obs. in Lucanum specimina. Ex recens. Weberi. 2 Voll. 8 maj. 1820.
- Thiersch, Fr., griechische Grammatik vorzüglich des homerischen Dialekts. 2te viel vermehrte und gänzlich umgearbeitete Auflage. gr. 8. 1818. 1 thlr. 12 gr.
- griechische Grammatik zum Gebrauch für Anfänger. Zweite vermehrte und verbesserte Ausgabe. gr. 8. 1819. 18 gr.
- Tryphiodori Excidium Ilii, cum Jac. Merrickii et Godofr. Henr. Schaeferi annotationibus integris, aliorum selectis, suisque maximam partem crit. et grammaticis edidit Fr. Aug. Wernicke. 8 maj. 1819. 3 thlr. 12 gr.
-